
Науково-
документальна
серія книг
«Реабілітовані історією»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П. Т.
(голова)

РЕЄНТ О. П.
(заступник голови)

ДАНИЛЮК Ю. З.
(заступник голови)

БОГУНОВ С. М.

БОГУЦЬКИЙ Ю. П.

БОРЯК Г. В.

ВОЙНАЛОВИЧ В. А.

ГОРБИК В. О.

ЖУЛИНСЬКИЙ М. Г.

ЗЯБЛЮК М. П.

КОКІН С. А.

КРЕМЕНЬ В. Г.

КУРАС І. Ф.

ЛИТВИН В. М.

ЛОЗИЦЬКИЙ В. С.

МАКОВСЬКА Н. В.

МАРЧУК Є. К.

МОТРЕНКО Т. В.

НОВОХАТЬКО Л. М.

ПАПАКІН Г. В.

ПИРИГ Р. Я.

ПРИСТАЙКО В. І.

ПШЕННИКОВ О. М.

РЕПРИНЦЕВ В. Ф.

РУБЛЬОВ О. С.

СКЛЯРЕНКО Є. М.

СМИРНОВ Ю. О.

СМОЛІЙ В. А.

СОХАНЬ П. С.

ТАБАЧНИК Д. В.

ЧИЖ І. С.

ШЕМШУЧЕНКО Ю. С.

ШЕРЕМЕТА В. В.

ЖИТОМИР
«ПОЛІССЯ»
2006

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга перша

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

СИНЯВСЬКА І. М.
(голова)

КОПІЙЧЕНКО Л. А.
(заступник голови)

ТІМІРЯЄВ Є. Р.
(відповідальний секретар)

ВРУБЛЕВСЬКИЙ В. М.

ЄРШОВ В. О.

ІГНАТЕНКО Ю. С.

КОСТРИЦЯ М. Ю.

КУЗЬМІН О. С.

ЛАВРИНОВИЧ М. І.

МАНЬКОВСЬКА Р. В.

НАЗАРЕНКО І. В.

НАТИКАЧ П. І.

НЕЧИПОРЕНКО П. І.

РАФАЛЬСЬКИЙ І. О.

САМАРСЬКИЙ Б. Б.

СИДОРОВ П. П.

СЮРАВЧИК М. К.

НАУКОВО-РЕДАКЦІЙНА ГРУПА

КОПІЙЧЕНКО Л. А.

ТІМІРЯЄВ Є. Р.

КУРКАЧ М. М.

САМОЛЮК Д. Я.

ПІЧКУРОВА Ж. С.

ТХОРЖЕВСЬКА З. О.

КАПІТАНЮК В. О.

ББК 63.3 (4Укр – 4Жит)
Р31

Рецензенти:

Є. М. Скляренко, доктор історичних наук, професор
В. М. Курило, доктор історичних наук, професор
М. І. Лавринович, доктор історичних наук, професор

Упорядники:

Л. А. Копійченко, Д. Я. Самолюк, Є. Р. Тіміряєв

У першій книзі тому «Реабілітовані історією. Житомирська область» зібрані матеріали про політичні репресії на Житомирщині часів радянської доби. Книга містить історичний нарис про необґрунтовані покарання, утиск прав і свобод уродженців та мешканців краю. Викладені факти підтверджуються численними прикладами, оригінальними документами, спогадами репресованих, свідків трагічного минулого. Біографічні нариси розповідають про долю видатних людей Житомирщини, які внесли значний вклад у культурне, політичне, економічне життя країни і були репресовані. У книзі вміщено майже 5 тисяч коротких довідок на репресованих, прізвища яких починаються з літер А, Б, В.

Книга призначена для викладачів, студентів, учнів, вчителів, краєзнавців, а також всіх, хто цікавиться історією України.

ISBN 966-655-220-5

© Науково-редакційна група при редколегії
книги «Реабілітовані історією. Житомир-
ська область», 2006
© Видавництво «Полісся», 2006
© Художнє оформлення – Ю. І. Бірюков

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Вашій увазі пропонується перша книга тому «Реабілітовані історією. Житомирська область», яка підготовлена згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1992 р. № 530 та обласною Програмою підготовки і випуску серії книг тому «Реабілітовані історією. Житомирська область» на 2003–2015 роки.

Книга створена на документальній основі. До її підготовки були залучені кращі науковці області, працівники вузів, архівів. Основний тягар щодо пошуку документів, персоналій, підготовки статистичних даних, аналізу фактичного матеріалу, пов'язаного з репресіями в області, взяв на себе невеликий колектив науково-редакційної групи при обласній редколегії, який гідно впорався з поставленим завданням.

Сторінки книги розповідають про велику трагедію нашого народу – політичні репресії 1917–1980-х років ХХ ст., яка підтверджується архівними документами, спогадами репресованих, свідками тогочасних подій.

Репресіями були охоплені всі верстви населення – від неписьменного селянина до керівників партійного і радянського апаратів – незалежно від національності, віку, статі, партійності, соціального стану.

За попередніми неповними підрахунками, на Житомирщині репресовано понад 85 тис. чоловік, з яких понад 19 тис. розстріляно.

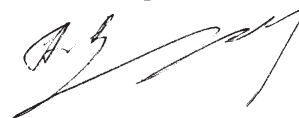
Хто ці люди? В чому їх звинувачували? Чи були вони винні в інкримінованих їм злочинах? Сторінки книги допоможуть вам це зрозуміти. Вони бентежать наші серця, наповнюють їх болем, закликають зберегти пам'ять про кожну конкретну людину, яка загинула або потерпіла від тоталітарного режиму, заставляють переосмислити національну історію, відродити найкращі традиції українського суспільства, зробити все для того, щоб подібна трагедія в історії людства ніколи не повторилася.

Голова обласної
державної адміністрації

І. СИНЯВСЬКА.

Голова
обласної ради

А. ВОЙТЕНКО.

Перша книга тому «Реабілітовані історією. Житомирська область» є складовою частиною багатотомної науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією», що видається відповідно до постанов Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 р. № 2256-ХІІ та Кабінету Міністрів України від 11 вересня 1992 р. № 530 і присвячується вшануванню пам'яті та відновленню історичної справедливості щодо мільйонів громадян колишнього Радянського Союзу, які стали жертвами тоталітарного режиму.

Ця книга – скромна данина пам'яті, глибокої шани всім невинно загиблим, розкуркуленим, висланим і засланим громадянам різних національностей, професій, віросповідань, вченим і простим робітникам та селянам. У ній на прикладі Житомирської області автори спробували показати трагедію, що спіткала мільйони людей.

Книга складається з п'яти розділів, у яких подаються короткий історичний нарис про історію репресій на Житомирщині в 1917–1980-х рр., оригінальні документи цього періоду та спогади репресованих і свідків тогочасних подій, нариси про видатних людей краю, короткі біографічні довідки про репресованих уродженців і жителів регіону, прізвища яких починаються з літер А, Б, В.

До розділу «Мовою документів» входить понад 60 документів, що охоплюють період з 1919 по 2002 рр. Серед них: накази Волинської надзвичайної комісії (Волгубчека), циркулярні листи партійних, радянських органів про депортацію національних меншин; звинувачувальні висновки і вирoki щодо громадян, безпідставно обвинувачених у контрреволюційній діяльності, причетності до штучно створених контрреволюційних організацій, виготовленні та розповсюдженні документів, листівок антирадянського змісту тощо. У цьому ж розділі містяться інструкції, інформації, доповідні записки про розкуркування, очистку округів від «ворогів народу», арешти та виселення їхніх сімей, заяви, листи, скарги ув'язнених, спогади очевидців трагічних подій минулого.

Документи розміщені в хронологічній послідовності за датами їх створення, видання або опублікування в пресі. Деякі з них подаються у витягах. Їх неповнота позначається у заголовку. Опущені фрагменти тексту позначені крапками без приміток. Кожен документ має заголовок, дату, легенду, в якій вказані джерело і автентичність. Більшість документів публікуються вперше. Вони мають загальну нумерацію і надруковані мовою оригіналу з незначними правками згідно з сучасним правописом. Упорядники намагалися зберегти (по можливості) стиль викладу, мовні особливості часу. Нерозбірливі або пропущені слова взяті у квадратні дужки. Текстуальні примітки відмічені зірочками. Ксерокопії оригінальних документів та фотографій подані окремими блоками.

Розділ «Науково-довідковий апарат» містить коментарі до добірки документів, перелік документів, іменний та географічний покажчики, список скорочень, довідку про зміни в адміністративно-територіальному поділі Житомирської області (1917–2003 рр.)

Іменний покажчик включає персоналії, про які йдеться в історичній частині, нарисах, документах.

Географічний покажчик складено лише до біографічних довідок про репресованих. Населені пункти подані за місцем народження та проживання персоналій на час арешту. Назви населених пунктів передаються так, як вони зустрічаються в документах або на-

звалися на той час, за ними в дужках – сучасні назви. Якщо назва населеного пункту не змінилась, у дужках вказується тільки район і область, якщо змінилась – у дужках подається сучасна назва, район і область. Якщо населений пункт приєднано до іншого або виключено з облікових даних, про це зроблено в дужках відповідний запис. Уточнити сучасну територіальну належність деяких географічних назв не вдалося. Вони подані в покажчику в такому ж вигляді, як і в документах.

До першої книги не увійшли біографічні довідки на спецпоселенців, розкуркулених та висланих в адміністративному порядку, розселених у межах населених пунктів області тощо. Матеріали про них будуть вміщені в окремій книзі тому.

Видання здійснене на документальній основі. Основною джерельною базою документів є фонди Державного архіву Житомирської області, архівів Управління Служби безпеки України в Житомирській області та Управління Міністерства внутрішніх справ України в Житомирській області. Використані також документи Державного архіву Служби безпеки України, матеріали місцевих газет за 1919–1921 рр.

Документи Державного архіву Житомирської області радянського періоду позначені літерою Р (ДАЖО. – Ф. Р-1520); документи колишнього партійного архіву області – літерою П (ДАЖО. – Ф. П-785); припинені провадженням справи – літерою п після номера справи (Спр. 12346-п).

Основний тягар з підготовки першої книги тому «Реабілітовані історією. Житомирська область» і створення обласного банку даних про репресованих припав на колектив науково-редакційної групи при обласній редколегії, яка створена у 1993 році і продовжує працювати.

Історичний нарис підготовлений керівником групи Л. А. Копійченко. Частина матеріалів, що стосується діяльності несудових органів, виїзних сесій Військової колегії Верховного Суду СРСР, репресій проти осіб німецької і польської національностей, військових, священнослужителів, спецпоселенців, підготовлена за участю завідуючого редакцією групи Є. Р. Тіміряєва. У підготовці статистичних матеріалів брали участь Є. Р. Тіміряєв, старші наукові редактори Ж. С. Пічкурова, Д. Я. Самолюк, редактор-організатор З. О. Тхоржевська. Підготовка розділів «Мовою документів», «Згадаємо поіменно» та «Науково-довідковий апарат» здійснена Д. Я. Самолюк при участі Є. Р. Тіміряєва, [М. М. Куркача], Ж. С. Пічкурової, З. О. Тхоржевської. У виявленні пам'ятних знаків жертвам репресій і голодомору на Житомирщині брав участь В. О. Капітанюк. Комп'ютерний набір здійснювали Ж. С. Пічкурова, З. О. Тхоржевська, Л. А. Копійченко. Фінансове забезпечення групи проходило з обласного бюджету, бухгалтер групи Н. Г. Павловська. Свій внесок у підготовку книги зробили Г. І. Денисенко, Л. О. Лисицька, Л. Л. Голодюк, Н. Ф. Гіль, які в різні роки вибули зі складу групи. У 2003 році, коли підготовка першої книги була майже завершена, пішов із життя старший науковий редактор групи М. М. Куркач, який понад 10 років сумлінно працював у колективі.

Одночасно з підготовкою книги в газетах області публікувалися списки реабілітованих громадян і проводилися пошук репресованих та їхня реабілітація.

Значну допомогу у виявленні розкуркулених і висланих у адміністративному порядку громадян надали обласні, міські та районні комісії з поновлення прав реабілітованих та місцеві комісії сприяння виданню книги.

Підготовкою рукопису до видання керувала Головна редколегія науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією», очолювана академіком П. Т. Троньком. Науково-методичну допомогу авторам надавав відділ Інституту історії України НАН України на чолі з академіком П. Т. Троньком. Наукове редагування здійснено провідним науковим співробітником інституту, професором Інституту історії України НАН України

Є. М. Складенком і старшим науковим співробітником інституту, кандидатом історичних наук Р. В. Маньковською.

Поява першої із семи книг тому «Реабілітовані історією. Житомирська область» стала можливою завдяки наполегливій праці значної кількості людей, які впродовж багатьох років виявляли, вивчали, аналізували і систематизували матеріали про уродженців і жителів Житомирської області, що зазнали репресій і були реабілітовані, а також допомагали обласній редколегії у придбанні оргтехніки і вчасному фінансуванні всіх потреб редколегії.

Велику допомогу з реабілітації репресованих надавав колишній працівник обласної прокуратури В. І. Волинець, який трагічно загинув у липні 2006 року. Висловлюємо щиру подяку працівникам обласної прокуратури Т. В. Малецькій, Управління Служби безпеки України в Житомирській області П. П. Сидорову, В. М. Нехуді, Управління Міністерства внутрішніх справ України в Житомирській області О. В. Слизькоухій, авторському колективу книги, навчальним закладам і колективам архівів, музеїв і бібліотек області, колишнім репресованим та їхнім рідним, свідкам тогочасних подій, всім ентузіастам, які були нашими порадиниками та помічниками в ході підготовки цієї книги.

Особливу вдячність висловлюємо голові обласної державної адміністрації, нинішньому голові обласної редколегії І. М. Синявській, заступнику голови обласної ради, першому голові редколегії Р. Р. Петронговському, який очолював редколегію з лютого 1993 по травень 1998 року і стояв у витоків роботи над томом «Реабілітовані історією. Житомирська область», заступнику голови облдержадміністрації І. О. Рафальському, який протягом травня 1998–квітня 2005 рр. очолював редколегію та доклав багато зусиль для створення необхідних умов для роботи науково-редакційної групи і завершення підготовки першої книги тому.

ТРАГІЧНІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ ЖИТОМИРЩИНИ 1917–1980-х років

Масштаби і розмах політичних репресій в нашій країні викликають постійний інтерес істориків, літераторів, публіцистів – всіх, кому не байдужі наша історія, невиправдані людські втрати. Особлива увага цим питанням стала приділятися на початку 80-х років ХХ ст. У результаті доступу до раніше закритих архівних джерел і можливості вільного висловлення думки з'явилася низка праць, в яких неупереджено розкриваються трагічні сторінки тоталітарних часів, аналізується ця болюча проблема в масштабах України. Загальну картину всеукраїнського плану доповнюють, деталізують, збагачують публікації по окремих регіонах, в тому числі по Житомирщині.

Житомирська область, одна з найбільших областей України, розташована на півночі Правобережної України. Площа її 29,9 тис. кв. км (4,9 % території держави). Переважна частина сучасної Житомирської області до червня 1925 року входила до складу Волинської губернії, частково – до Київської. З 1932 року входила до складу Київської та Вінницької областей. 22 вересня 1937 р. Житомирська область стала адміністративно-територіальним регіоном УРСР. На півночі вона межує з Республікою Беларусь, на заході – з Хмельницькою та Рівненською областями, на сході – з Київською, на півдні – з Вінницькою. Населення на грудень 2001 року – 1389,5 тис. чол. (2,9 % загальної кількості в Україні). Переважну кількість жителів становлять українці – 90,3 %.

За неповними даними на Житомирщині протягом 1918–1986 рр. було піддано репресіям понад 85 тис. осіб. Прикордонне положення області у 20-х–30-х роках та наявність у ній двох укріплених районів сприяли «викриттю» «шпигунів», «змовників» та «учасників» контрреволюційних, антирадянських і шпигунських організацій серед військовослужбовців різних рангів. Згідно з документами сфабрикованих на Житомирщині кримінальних справ було викрито багато «шпигунів» різних іноземних розвідок – німецької, польської, латвійської, італійської, румунської, англійської і навіть японської. Всім вигаданим антирадянським, націоналістичним, шпигунським, повстанським та іншим міфічним організаціям приписувалася одна мета – відірвати Україну від СРСР, створити плацдарм для нападу капіталістичних країн на СРСР, повалити радянську владу, послабити міць збройних сил, підняти повстання в тилу РСЧА і таке інше.

Особливу сторінку історії становлять репресії щодо окремих національностей регіону, адже поряд з українцями в краї проживали чисельні групи поляків, німців, євреїв, чехів та представників інших національностей. Саме тут функціонували Пулинський німецький та Мархлевський польський національні райони. Протягом тривалого часу в літературі про це не згадувалося: німці й поляки в основній своїй масі були виселені на Північ, до Сибіру, Казахстану, а самі названі райони були ліквідовані. Як зазначається в доповідній записці начальника УНКВС по Житомирській області Г. Вяткіна заступнику Наркома внутрішніх справ УРСР Д. Гречухіну від 3 серпня 1938 р., в області з березня 1937 по серпень 1938 року викрито 206 польських «боювок», 18 німецьких фашистських штурмових загонів, 4 чеські повстанські дружини та 26 українських повстанських комітетів, які керували 77 повстанськими загонами. За участь у так званих національних контрреволюційних, повстанських і шпигунських організаціях було заарештовано понад 6 тис. чол., з них за участь у так званих українських націоналістичних – 2888, Польській організації військовій (ПОВ) – 2126, німецькій фашистській – 1068, чеській – 89¹.

Широкого масштабу набули репресії щодо інтелігенції, незважаючи на те, що значна її частина підтримувала владу, вітала політику «українізації». За виявленими даними в області було заарештовано понад 120 викладачів вузів і технікумів, з яких 57 засуджено до вищої міри покарання; 1123 вчителі та 18 завідуючих районними відділами народної освіти, 12 музейних працівників. Із 27 заарештованих в області журналістів 11 засуджено до смертної кари. Репресіям піддавалися учні старших класів і студенти. Із виявлених 76 заарештованих цієї категорії 6 підлягали розстрілу, 40 – ув'язненню у ВТТ на різні строки. Постраждала і медицина області – понад 70 лікарів, значна кількість аптечних працівників та обслуговуючого медперсоналу, ветеринарних працівників, яких безпідставно звинуватили в антирадянській агітації, шпигунстві, шкідництві, участі в контрреволюційних організаціях тощо.

Окремі групи репресованих складають колишні учасники опозиційних партій, антирадянських формувань, противники колективізації, «замасковані й відверті вороги» радянської влади.

Сталінська репресивна машина чорним смерчем пройшла по долях селян, скалічила їхнє життя, розкидала по різних необжитих куточках СРСР. Здійснюючи політику «ліквідації куркульства як класу на основі суцільної колективізації», радянська влада не пошкодувала й основної продуктивної сили – сільських трудівників, які за віковими традиціями українського працелюбства в роки нової економічної політики (НЕПу) зуміли відродити українське село. Рознарядка на «розкуркулення» справно виконувалася, а часом і перевиконувалася за рахунок середняків і так званих «підкуркульників». Значну частину репресованих в області складають розкуркулені й виселені чи заслані з місць постійного проживання селяни. За неповними даними разом із членами родин таких налічується понад 23 тис. чол.

Багатонаціональний склад населення зумовив існування в регіоні різних релігійних конфесій. За виявленими неповними даними на Житомирщині у 1918–1980 рр. від репресій постраждало понад 600 священнослужителів різних конфесій, у тому числі 587 православної, 28 – римсько-католицької, 25 – протестантської, 15 – іудейської віри. Крім того, було репресовано багато членів церковного активу і різних релігійних сект.

Найстарші за віком репресовані – священник М. М. Бурчак-Абрамович і колишній полковник царської армії М. В. Яблонський – на день арешту мали по 81-82 роки. Наймолодшим був дванадцятирічний хлопчик Василь Полюхович, безпідставно звинувачений у тому, що був зв'язківцем між польськими агентами в Україні й польськими розвідорганами в Польщі².

Точну кількість репресованих в області за політичними мотивами, їх подальшу долю встановити складно. Зокрема, на розкуркулених, висланих у адміністративному порядку в більшості випадків документи збереглися лише частково або не потрапили до архівів України. У багатьох випадках репресовані не доживали до звільнення. Непосильна праця, нелюдські умови існування призводили до великої смертності. Ті, кому пощастило вижити, після відбуття строку часто позбавлялися права вільного вибору місця проживання і дуже рідко поверталися до рідних осель. Згідно з тогочасними нормами для будь-кого можна було продовжити строк ув'язнення чи засудити за неіснуючі провини неодноразово. Це торкнулося багатьох мешканців нашого краю.

Відомо, що одним із перших органів більшовики створили Всеросійську надзвичайну комісію з боротьби з контрреволюцією, саботажем і посадовими злочинами – ВНК. Особлива увага в перші роки існування радянської влади приділялася «колишнім» – поміщикам, духовенству, офіцерам царської армії, працівникам державних установ тощо. До них ця влада була особливо непримиренною і жорстокою.

Старі закони не діяли, нових ще не було. Владні структури керувалися вказівками, які дозволяли вершити правосуддя за «революційною совістю» та «революційною доцільністю». Найменший спротив нещадно карався. Створена в Україні за аналогією з російською Всеук-

раїнська надзвичайна комісія – ВУНК – підпорядковувалася всеросійському центру і діяла за його інструкціями та вказівками. У подальшому при зміні найменування органів ВНК–ДПУ–КДБ–НКВС залишалася така ж залежність українських органів від центральних.

Незадоволення населення зростало і нерідко переходило у збройні повстання проти більшовиків. У Новограді-Волинську 6 липня 1919 р. під приводом, що в церкві проводиться антирадянська агітація, червоноармійці почали стріляти в людей, які там знаходилися. Наступного дня близько 3 тис. обурених мешканців міста і навколишніх сіл виступили проти 500 солдатів Червоної Армії. До виступу долучився загін отамана Соколовського. Повстанці перемогли, встановивши місцеву владу на чолі з царським полковником Погореловим. Але, на жаль, виступ переріс у єврейський погром, внаслідок якого постраждало близько 700 осіб. Щоб запобігти подальшому насильству, на прохання єврейського населення посаду коменданта міста на кілька днів займає колишній підполковник царської армії М. В. Модестов, якому вдається стабілізувати ситуацію. Згодом його перевели на таку ж посаду в м. Корець, населення якого unikло насильства і пограбувань. Однією з акцій коменданта було звільнення з тюрми заарештованих, у тому числі більшовиків. Проте в 1919 році колегією Волинської губернської надзвичайної комісії він був засуджений до розстрілу як учасник повстання проти радянської влади³.

На початку 20-х років на Волині відбулися події, що увійшли в історію як спроба відновити Українську Народну Республіку і дістали назву Другого Зимового походу армії УНР, який став однією з найдраматичніших сторінок українських визвольних змагань.

Восени 1921 року польський кордон перейшли три військові групи. Перед Волинською групою, яку очолював Ю. Тютюнник, стояло завдання захопити Київ. Передбачалося здобути зброю в боях і розгорнути повстанську армію з місцевого населення. Однак очікуваної підтримки від населення вони не одержали. 7 листопада група Тютюнника оволоділа Коростенем, але утримати місто не змогла. На придушення виступу було кинута регулярні частини Червоної Армії, зокрема кавалерійську дивізію під командуванням Г. Котовського. Маючи понад 200 поранених і майже 50 обморожених, загін Тютюнника вів бої з переважаючими силами. 17 листопада 1921 р. під селом Малі Миньки (Звіздаль), що біля містечка Базар, відбувся останній бій між повстанцями та кіннотою Г. Котовського. Близько 250 повстанців загинули, понад 400 потрапили в полон. 359 полонених вояків, які відмовилися служити в Червоній Армії, 20 листопада 1921 р. були розстріляні⁴.

Згідно з деякими документами, ще одну спробу відновлення української державності планувала здійснити Волинська повстанська армія (ВПА), до складу якої входили або координували з її штабом свої дії й деякі «політичні банди». За офіційною версією, очолював ВПА член штабу армії УНР Петрик, залишений генерал-хорунжим Ю. Тютюнником в Україні після трагічних подій у 1921 році. Виступ проти радянської влади намічалося здійснити в ніч з 6 на 7 жовтня 1922 р. Підтримати повстанців повинні були військові частини, розташовані на кордоні між Польщею і УСРР. Та за два дні до виступу більшість командного складу організації було заарештовано. Штабу Петрика під прикриттям загону Гарася вдалося прорватися в Польщу.

В губернії була організована широка кампанія з таврування заарештованих як зрадників українського народу з вимогами суворого покарання. Сформовану чекістами справу на 564 особи, які звинувачувалися в участі у Волинській повстанській армії, розглянула Надзвичайна сесія Волинського губернського суду в березні 1923 року. За її вироком, затвердженням ВУЦВК, 65 чол. було розстріляно, багатьох засуджено до різних строків ув'язнення. Частину підсудних виправдано⁵.

Як відзначалося в офіційних документах, у 1918–1923 рр. в Україні відбувалися заколоти куркулів і діяли різні банди, в тому числі й політичні, що мали «петлюрівське забарвлення».

На Волині діяли банди Соколовського, Мордалевича, Лисицького, Гарася, Мастолярчука, Зеленого та багатьох інших. Постійні реквізиції хліба й іншого продовольства, примусове вилучення землі та майна у так званих куркулів призвели до масових виступів селян. Наприкінці липня 1919 року в селах Великі Гадомці й Садки Бердичівського повіту повстали селяни. Серед них були прихильники Петлюри, які в офіційних документах іменувалися «петлюрівськими бандитами». Проти повсталих були використані гвинтівки і гармати. Подібний виступ стався і в селі Великі Мошківці Кодненської волості. Він також був придушений. У селі Швайківка П'ятківської волості в грудні 1920 року селяни, обурені діями загону, який прибув для збору податків, побили продармійців і представників влади. При цьому населення лаяло більшовиків. Винні були заарештовані*⁶.

У 1923 році Бердичівським окрвдділом ДПУ УСРР порушена справа за фактом контрреволюційної діяльності повстанської організації «Гуляй-Воля», яка, на думку слідства, готувала загальноукраїнське збройне повстання з метою повалення радянської влади і відновлення Української Народної Республіки. Як зазначалося у звіті Київського губернського відділу ДПУ УСРР, керівництво роботою організації проводилося за допомогою штабу, який очолював відомий повстанець полковник Кравченко-Пугач. За підозрою в участі у цій організації та недонесення про її існування на Бердичівщині було заарештовано 110 чол. Двоє з них отримали по 3 роки заслання в Сибір, решта були звільнені протягом 1924–1925 рр. І хоча не виключена можливість існування в ці роки подібної організації, при перегляді справи в порядку прокурорського нагляду доведено, що справа була сфальсифікована. Під тиском з боку працівників ДПУ четверо заарештованих у цій справі обмовили себе і односельчан⁷.

Нестабільне політичне та економічне становище країни ускладнилося голодом 1921–1922 рр., виникнення якого офіційно пояснювалося посухою, «тяжкою економічною спадщиною» дореволюційної Росії, наслідками семирічної війни. Незважаючи на те, що у південних регіонах України також спостерігалася масове голодування і смертність населення, на місцях пропагувалася та заохочувалася кампанія допомоги голодуючим Поволжя і промисловим підприємствам центру Росії. На Волині голод не відчувався так гостро. У вересні 1921 року була створена комісія губвиконкому з допомоги голодуючим (Губпомгол), яка, крім збору коштів і пожертвувань, займалася розміщенням біженців і голодуючих дітей по дитячих будинках та у приватних осіб, а також керувала роботою повітових і волосних комісій із цього питання. Незважаючи на скрутне становище з продовольством, на утримання населення губернії було прийнято 10 тис. дітей з голодуючих районів Поволжя. Відомий такий факт. 8 серпня 1922 р. у Малин прибуло 100 голодуючих дітей. Їх зустріли тепло й привітно, виділили приміщення, організували харчування. Селяни навколишніх волостей висловили бажання взяти по одній дитині на прогодування.

На кінець березня 1922 року комсомолом Волині зібрано і відправлено в Поволжя 1600 пудів хліба. Понад 300 пудів хліба, кілька сотень коней, волів, корів було відправлено на Миколаївщину. Загалом у посушливі райони трудящими Житомирщини відвантажено близько 1,3 млн пудів хліба. Хоча це й впливало негативно на продовольче становище в краї і робилося переважно в директивному порядку, проте нерідко при цьому проявлялася добра воля людей, їхнє щире співчуття.

Відомості про голод у південних місцевостях України з'явилися лише в січні 1922 року. З другої половини року голодування вже не супроводжувалося масовими смертями. Певний

*У 30-х роках багато учасників вищезгаданих подій були репресовані за звинуваченнями в участі у так званих політичних бандах, петлюрівських військах, ВПА тощо. У подальшому більшість з них були реабілітовані.

внесок у цю справу на рахунку американської організації АРА*. Скориставшись голодом, влада вдалася до вилучення цінностей з церков, монастирів. Як повідомляла газета «Волинський пролетарий» від 28 грудня 1923 р., лише в Житомирському повіті було вилучено 22 пуди 13 фунтів срібла, багато золота і коштовних каменів. Вилучення церковних цінностей мало приховану протицерковну спрямованість – позбавлення впливу церкви серед громадськості. Спроби духовенства приховати церковні цінності, не допустити вилучення церковних святинь нерідко закінчувалися арештами і засудженнями багатьох з них. Так, за подібні дії були заарештовані й засуджені єпископ Волинської єпархії Аверкій (П. П. Кедров), священники А. Й. Остальський, Ю. П. Красицький, О. Д. Понікаров, член Свято-Миколаївського братства вчителька Н. М. Хом'якова та ін.⁸

Запровадження державою нової економічної політики сприяло згортанню селянських антирадянських виступів. Проте, незважаючи на поступки влади, рух, спрямований на зрив продподаткової кампанії, несплата податків, пасивні чи активні протести селян спостерігалися в 1923–1925 рр. у багатьох селах Житомирщини. У селі Рудня-Пошта за несплату податків заарештовано 13 селян. Голова сільради села Сербі в холодну жовтневу ніч без хліба і води відправив пішки за 40 верст в район 10 несплатників податку, серед яких були й старики. Майже у половині несплатників села Бабушки господарства були описані, а майно передано у розпорядження райвиконкому. Це викликало незадоволення, четверо селян було заарештовано.

У звітах і доповідних записках про політичне становище у Волинській губернії та округах за 1925 рік повідомлялося про незадоволення різних верств населення. В ряді районів незаможники залишилися зовсім без хліба. Деякі вважали за краще відсидіти в тюрмі, ніж платити податки. Для виплати податків у селян забирають плуги, корів, коней, інше домашнє майно, в результаті чого господарства знесилюються повністю. Бідняки не можуть сплачувати податки, незважаючи на пільги, а найнезаможніші групи платників податку не мають нічого, крім поганеньких хат. Податок з цих груп пропонувалося «покрити» штрафами і конфіскацією по суду з більш заможної частини населення. Критичне становище незаможників, які після сплати податків залишалися на зиму без грошей і одягу, харчувалися однією картоплею і просили хліба у куркулів, було зафіксовано делегатами безпартійної конференції Баранівського, Новоград-Волинського, Пулинського, Троянівського, Черняхівського і Чуднівського районів. Помітне також сильне послаблення середняцьких і куркульських господарств. Затримка зарплати викликала незадоволення серед робітників.

Спостерігалися випадки навмисного знищення власних посівів, худоби, майна і споруд заможними господарями. Зустрічалися численні випадки самогубства після опису нажитого тяжким трудом майна, антирадянських висловлювань, погроз проти місцевих комсомольців, партійних і безпартійних активістів, членів комнезамів, представників влади тощо. 1 жовтня 1923 р. пострілом у вікно вбитий голова комнезаму в селі Токарів, 17 жовтня – голова комнезаму в селі Панасівка. Були скоєні напади на голів сільрад в селах Мотрунки і Печанівка, секретаря Старогутської сільради і голову кооперативу цього села. У селі Бурківці вбито комсомольця і поранено трьох чоловік, в селі Бараші підпалено насінневий фонд. У такий спосіб частина населення виражала своє незадоволення політикою радянської влади щодо селянства в перші роки її існування⁹.

*АРА – Американська адміністрація допомоги – неурядова організація, утворена в США для сприяння потерпілим від світової війни європейським країнам. На відміну від обмежених у засобах і коштах благодійницьких організацій, АРА використовувала величезні матеріальні ресурси, нагромаджені американцями в Європі з часів війни. В Росії продовольча допомога АРА надавалася з серпня 1921 року.

Різде зниження купівельної спроможності селянства змусило виробників приховувати зерно, а не продавати його державі за закупівельними цінами, що були набагато нижчі від ринкових. Місцева влада застосовувала для вилучення хлібних лишків примусові заходи. Це викликало незадоволення селян, нарікання на владу, що, в свою чергу, розцінювалось як антирадянські контрреволюційні дії. Хлібозаготівельна криза 1927–1928 рр. офіційно пояснювалася куркульським саботажем і небажанням селян під впливом куркулів продавати хліб державі. Недалекоглядна політика держави щодо селянства не враховувалася.

Ухилення від визначеного розміру поставок каралося штрафом у розмірі 5-кратної вартості незданого зерна, при повторенні – застосовувався продаж майна з торгів. Груповий опір карався повною конфіскацією майна і депортацією у віддалені регіони країни. При цьому застосовувалась матеріальна зацікавленість осіб, які займалися вилученням хліба, – 25 % передавалися на користь кооперативів. У результаті впровадження таких методів навесні 1929 року в Україні було розпродано майже 18 тисяч селянських господарств, оголошених куркульськими.

Колективізація на Волині, як і в інших регіонах України, супроводжувалася свавіллям, жорстокістю. На початковому її етапі різними формами кооперування були охоплені в основному бідняцькі господарства. Згодом розгорнулось інтенсивне залучення до колгоспів середняцької маси при одночасному здійсненні політики «ліквідації куркуля як класу». На загальних зборах членів КНС села Велідники Словечанського району Коростенського округу було прийнято рішення «всією організацією вступити до колгоспу „Соціальна перемога”, включаючи актив та середняцтво села, передати до фонду колгоспу весь мертвий та живий реманент». Одночасно там же була висунута вимога виселення куркулів за межі округу, поклавши цим «край контрреволюційній глитайській агітації», а також заклик до земельних громад «перейти до суцільної колективізації».

Для успішного здійснення колективізації під виглядом шефської допомоги в сільську місцевість відряджалися робітники – «двадцятип'ятитисячники», переважно комуністи. Тільки в Коростенський округ у березні 1930 року прибуло 76 робітників. Вони працювали на посадах голів та членів правління колгоспів, завідуючих тракторними станами тощо. Для розв'язання завдань колгоспного будівництва в села з міст направлялися бригади так званих «червоних сватів» по 40–50 чол. Вони проводили роботу таким чином: по два-три чоловіки заходили до хати, розпитували господарів про підготовку до наступної весняної сівби, агітували за вступ до колгоспів. Після таких бесід сільрада проводила загальні збори з обговоренням питання про підготовку «до більшовицької колективної сівби».

Колективізація розглядалась владою як засіб розв'язання хлібозаготівельних криз. Саме тому форсувались її темпи, бо позбавлений знарядь виробництва, обмежений у громадянських правах колгоспник мав стати приписаним до артілі працівником, виконавцем волі партійно-державного апарату. Масового характеру набули репресії щодо селян, які відмовлялися вступати до колгоспу, що розцінювалось як антирадянська агітація. Для розправи з ними використовувався будь-який привід, в тому числі й вигадана участь у контрреволюційних організаціях. У лютому 1928 року було заарештовано 11 членів чеського сільськогосподарського товариства «Друзтво», створеного в кінці 1923 року для надання допомоги чехам-колоністам, що проживали в ССРР. Члени товариства займалися реалізацією сільськогосподарських машин, що поступали з Чехословаччини до Радянського Союзу. На Волині товариством було охоплено населення чеських колоній: Крошня Чеська Житомирського району, Окілок, Високо-Чеське, Чуранда-Виногради Черняхівського району та містечка Черняхів. Заарештовані члени «Друзтва» звинувачувалися в тому, що під прикриттям торговельної організації займалися антирадянською агітацією, підривали роботу радянських кредитних органів, наносили збитки чехам-колоністам, підтримували зв'язок з чеським консульством і

передавали відомості економічного характеру В. Й. Чермаку* і Є. А. Рихліку**. Пред'явлених звинувачень підслідні не визнали, переконливих доказів для проведення суду не було знайдено. Та, незважаючи на це, згідно з постановою Особливої наради при колегії ДПУ УСРР від 14 грудня 1928 р., один з них був висланий за межі ССРР, останні 10 визнані «соціально небезпечними куркульськими елементами» і позбавлені права проживати в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, в згаданих областях і губерніях, в Україні й прикордонних пунктах ССРР на 3 роки.

Під час хлібозаготівельних кампаній і прискорення насильницької колективізації неодноразово спостерігалися акції протестів, погрози щодо членів КНС, державних службовців, активних збирачів хліба. У селах Буки, Новаки, Хотинівка, Селець, Нова Радча були спалені господарства активних учасників хлібозаготівлі, в селі Забара натовп побив уповноваженого та голову КНС. В інформації ЦК КП(б)У про політичне становище на місцях повідомлялося про численні випадки «волинки» проти колективізації. У селах Радулин і Свинобичі Радомисльського району натовпи жінок вимагали повернути усупільнений реманент, насінний фонд, звільнити заарештованих. У Радуліні місцева влада була встановлена через 3 дні після арешту керівників «волинки». Аналогічні виступи відбулися в окремих селах Ярунського, Коростишівського, Новоград-Волинського, Дзержинського та інших районів. У селі Пишки Любарського району відбувся виступ селян проти комуністів, радянської влади і колективізації. На придушення «бунту» був направлений збройний загін. П'ятеро селян було заарештовано, двоє з них за постановою трійки при колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1930 р. були розстріляні.

Приборкувати селянські виступи ставало дедалі складніше – селяни попереджали один одного, намагалися допомогти заарештованим, чинили збройний опір. У Пулинському районі зникли 90 чол., намічених до висилки. Жителі села Солодирі не дали заарештувати односельчан, а в селі Андріївка Баранівського району звільнили чотирьох заарештованих.

Березневі «волинки» 1930 року показали явну непопулярність колективних господарств серед населення. Після оприлюднення статті Й. Сталіна «Запаморочення від успіхів» почався масовий вихід з колгоспів. По Мархлевському району кількість колективів скоротилася на 30 %, у Пуліні-Німецькому зі 116 господарств залишилося 45, у селі Черемошне – із 50 – 4, у селі Василівка – із 352 – 18. У селі Суемці Баранівського району було подано 40 заяв про вихід з колгоспу. Подібні події відбувалися в багатьох селах¹⁰.

Потрібні були негайні заходи для виправлення такого становища. На допомогу прийшов апробований варіант. У допущених під час колективізації перегибах звинуватили місцевих керівників, а відповідальність за прорахунки в політиці щодо селянства і повільний хід колективізації радянська влада переклала на куркулів.

2 лютого 1930 р. з'являється наказ ОДПУ ССРР № 44/21, який вимагає негайно провести операцію з ліквідації контрреволюційного куркульського підпілля, діючих контрреволюційних і повстанських організацій, а також найбільш злісних одинаків, яких було віднесено до першої категорії, справи якої розглядалися трійками. За участь у березневих «волинках» у червні 1930 року Бердичівським окрввідділом ДПУ УСРР у Чуднівському, Дзержинському і Любарському районах було заарештовано 63 селянина, які переховувалися від переслідування з боку властей. Вони були звинувачені в підготовці збройного повстання і участі в антирадянській організації. За постановою трійки при ДПУ УСРР 9 чол. було розстріляно, 38 –

*В. Й. Чермак – уповноважений у справах сільськогосподарського кредиту від чеського представництва в Москві.

**Ім'я професора Є. А. Рихліка буде використане у багатьох сфальсифікованих чеських кримінальних справах як привід для обвинувачення у шпигунстві на користь Чехословаччини.

ув'язнено до концтаборів на термін від трьох до десяти років, 11 – вислано на Північ, троє отримали умовне засудження, справи з обвинувачення двох – припинені ¹¹.

До другої категорії ввійшли колишні поміщики, куркульські і церковно-сектантські авторитети, а також ті, з кого, на думку влади, формувався контрреволюційний актив. Ця категорія підлягала масовому виселенню, в першу чергу – із районів суцільної колективізації.

З початку 1930 по осінь 1932 року з таких районів УСРР було вислано понад 24 тис. сімей, розкуркулено 200 тис. господарств. Не обминуло це лихо і Житомирщину. Так, за даними Любарського райвиконкому, в районі у 1930 році розкуркулено і розпродано 564, у 1931-му – 284 куркульські господарства. Про розмах цієї акції свідчать численні документи, що збереглися в Державному архіві Житомирської області. Вони розповідають про розкуркулення, виселення і розселення 2156 селянських родин (понад 11 тис. чол.), які проживали в 11 районах Коростенського округу. Конкретні дані по кожному району представлені в табл. 1.

Таблиця 1

Репресії 1930 року проти селянства Коростенського округу

Назва району	Вислані за межі				Розкуркулені, залишені в:				Куркулі, які розкуркуленню		Разом по району
	України	округу	району	села	округи	райони	сільраді	селі	підлягали	не підлягали	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Базарський											
- родин	30	–	83	–	–	14	–	–	45	–	172
- членів родин	168	–	436	–	–	96	–	–	229	–	929
Барашівський											
- родин	–	–	–	–	–	–	–	–	223	–	223
- членів родин	–	–	–	–	–	–	–	–	1297	–	1297
Городницький											
- родин	–	42	18	–	–	–	–	1	–	51	112
- членів родин	–	190	96	–	–	–	–	7	–	257	550
Ємільчинський											
- родин	–	–	–	–	144	74	–	–	70	–	288
- членів родин	–	–	–	–	848	452	–	–	422	–	1722
Лугинський											
- родин	17	–	86	–	–	–	–	–	47	–	150
- членів родин	91	–	228	–	–	–	–	–	355	–	674
Малинський											
- родин	126	–	–	–	–	30	–	–	–	–	156
- членів родин	654	–	–	–	–	181	–	–	–	–	835
Народицький											
- родин	60	–	–	–	188	–	39	–	–	–	287
- членів родин	295	–	–	–	499	–	212	–	–	–	1006
Олевський											
- родин	–	–	19	–	–	52	–	–	–	–	71
- членів родин	–	–	124	–	–	342	–	–	–	–	466
Словечанський											
- родин	–	–	83	–	–	–	–	–	–	–	83
- членів родин	–	–	666	–	–	–	–	–	–	–	666

Продовження таблиці 1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ушомирський											
- родин	–	19	80	24	–	90	145	5	–	–	363
- членів родин	–	96	259	58	–	300	437	12	–	–	1162
Чоповицький											
- родин	4	–	157	–	–	190	–	–	–	–	351
- членів родин	25	–	901	–	–	1045	–	–	–	–	1971
По округу											
- родин	237	61	526	24	332	450	184	6	385	51	2256
- членів родин	1233	286	2710	58	1347	2416	649	19	2303	257	11278

Виселенню за межі України підлягали 237 господарств (1233 чол.), округу – 61 (286 чол.), району – 526 (2710 чол.), села – 24 (58 чол.). Розкуркуленню і розселенню в межах округу, району, сільради, села підлягали 872 господарства (4431 чол.). Значилися куркульськими і підлягали розкуркуленню 385 господарств (2303 члени родин), 51 господарство (257 душ) було виключено зі списків на розкуркулення¹².

У доповідній записці секретаря Волинського окружного партійного комітету Левицького від 25 березня 1930 р. повідомлялося, що відповідно до директиви, одержаної ДПУ, намічено до виселення 2000 чол. – «куркулів та контрреволюційного елементу». Списки куркулів, які підлягали арешту, завчасно складені й перевірені. Збереглися документи про масові виселення на Північ у 1930 році «соціально небезпечного елементу», що проводилися у Волинському і Коростенському округах (див. табл. 2). За виявленими даними репресовано 2797 селянських родин. Більше половини з них – за постановами Коростенського, 46,7% – Волинського окрвідділу ДПУ. Серед репресованих 68,3% – українці, 27,7% – поляки, 8,2% – німці, решта – особи інших національностей.

Таблиця 2

Національний склад виселенців 1930 року з Волинського і Коростенського округів

Рішення про виселення ухвалив	Кількість родин				Разом
	українців	поляків	німців	інших нац-тей	
Волинський окр. відділ ДПУ УСРР	761	339	181	26	1307
Коростенський окр. відділ ДПУ УСРР	1116	253	45	21	1435
19-й Олевський прикордонний загін	32	14	1	3	50
20-й Славутський прикордонний загін	3	2	–	–	5
Разом	1912	608	227	50	2797

Згідно з інструктивним листом ЦК КП(б)У від 15 травня 1930 р. «Про чистку фахівців прикордонних округ» підлягали виселенню органами ДПУ в адміністративному порядку за межі України фахівці, про контрреволюційну діяльність яких були певні матеріали, а також особи, які мали «видатне антирадянське минуле» – займали керівні посади в антирадянських урядах і військових формуваннях, брали активну участь у контрреволюційній діяльності тощо (перша категорія). Були віднесені до другої категорії і підлягали негайному переводу на роботу з прикордонних округів до внутрішніх фахівці з антирадянським минулим і таким же світоглядом нині й ті, що мали близькі або родинні зв'язки в Польщі, Румунії і в той чи інший спосіб їх підтримували, не проявляли активності в радянському будівництві тощо. Із Берди-

чівського, Житомирського та Коростенського округів, що в подальшому увійшли до складу Житомирської області, було «вилучено» 1979 чол., у тому числі 864 фахівці («професура», вчителі, агрономи) й 1115 так званих куркулів¹³.

Аналіз кримінальних справ репресованих, які зберігаються в архівах області, дає підставу стверджувати, що кількість членів родини, що виселялися разом з господарем, коливається в межах 4-5 чол. Тобто, за мінімальними приблизними підрахунками, число виселенців на Житомирщині у 1930 році може бути більшим вчетверо і, за неповними даними, становить понад 23 тис. чол.

На місце вибулих в прикордонну зону переселялись колишні червоноармійці, в основному ті, що проходили службу у військових частинах, які дислокувалися на території регіону. Для них читалися лекції з агромінімуму, організовувалися курси трактористів, комбайнерів, бригадирів, рахівників. У такий спосіб досягалися декілька цілей. По-перше, із прикордонних місцевостей виселявся потенційно небезпечний елемент, по-друге – на їхні місця вселявся працездатний, вихований у Червоній Армії, соціально близький контингент, який становив приписний склад існуючих у прикордонній зоні військових формувань. Переселенці створювали сім'ї, вступали у колгоспи. У період небезпеки їх можна було мобілізувати в короткий термін.

Тиск на селянство дедалі посилювався. Безмірна продрозкладка призвела до того, що в селян не залишалось будь-яких запасів харчування. Житомирщина належить до числа регіонів, що найбільше постраждали від голоду 1932–1933 рр. Тривожні симптоми голоду на Житомирщині відчувалися вже наприкінці 1931 року. Підтвердженням тому є лист секретаря Любарського райкому партії Должикова, в якому повідомлялося про велику кількість опухлих від недоїдання колгоспників та смертельні випадки.

У першій половині 1932 року в області, як і в багатьох районах республіки, спалахнув справжній голод. Приречені на вимирання селяни намагалися отримати допомогу від влади, зверталися до неї з проханнями повернути забране зерно. У багатьох селах зафіксовані масові виступи. У квітні 1932 року в селі Батютин Потіївського району 30–40 голодних людей почали громити амбари, щоб розібрати посівний матеріал і картоплю на харчування. Подібні події відбувалися в Солодирівській волості, де масовим незадоволенням були охоплені села Рогівка, Солодирі, Ліски, Нейдорф, Івановичі. Доведені до відчаю селяни зламали замок на колгоспній коморі села Солодирі, розібрали зерно і картоплю насінневого фонду, напали на сільраду з метою визволення затриманих «організаторів масових безладь». За постановою Судової трійки при колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1933 р. троє учасників акції були розстріляні, 9 – відправлені у концтабори на термін від 5 до 10 років, один висланий у Північний край на 5 років. У Дзержинському районі під час проведення посівної кампанії та м'ясозаготівлі в травні того ж року троє селян вбили голову сільради Каленчука й уповноваженого райпарткому Пленікова, сільвиконавця побили й наказали йому «з комуністами більше не ходити».

Керівні органи знали справжню картину голоду. У червні 1932 року Любарський відділ ДПУ УСРР інформував про те, що останнім часом через відсутність продуктів у більшості сіл громадське харчування припинилося. Сім'ї колгоспників голодують, люди нерідко пухнуть. Майже у кожному селі є випадки смерті від голоду. Колгоспники частково припиняли вихід на роботу, звинувачували у всіх негараздах радянську владу.

Про факти голодування і захворювань на ґрунті голоду в лютому 1933 року свідчать численні інформації з багатьох районів Житомирщини. У Мархлевському районі голодувало 248 чол., з яких 6 померло. У Дзержинському районі випадки недоїдання та смертності відмічені у 200 господарствах односібників і колгоспників, померло 50 чол¹⁴.

Факти голодування відмічаються у Бердичеві на заводі «Прогрес» – 44 чол., держшкірзаводі – 80, взуттєвій фабриці – 31, швейній фабриці – 22, артілі «Червона зірка» – 30 чол. Відділ

охорони здоров'я Бердичева після обстеження 2281 сім'ї (9500 душ) поділив населення на три категорії. По першій (безнадійно хворі) зареєстровано 385 чол.; по другій (хворі з безбілковими набряками) – 570; по третій (опухлі з ознаками на безбілковість) – 1326 чол. Подібне було і в селах району. У Слободищі голодувало 100 сімей, у Райках – 40 (смертних випадків – 21, у тому числі 6 дітей), у Скраглівці – 40 (смертних випадків – 21). У П'ятигірці голодом вражено 60 сімей, у Маркушах – 30, в Іванківцях – 41 сім'я. Приблизно 50 відсотків голодуючих були колгоспниками.

2 березня 1933 р. бюро Троянівського райпарткому констатувало, що кількість голодуючих по району складає 800 чол., з них більшість дітей, зафіксовано 60 смертельних випадків. Організований фонд допомоги голодуючим у 30 центнерів не забезпечує мінімальної допомоги навіть на декаду. Райпартком звернувся до обкому партії з проханням збільшити фонд допомоги як мінімум на 200 центнерів. У травні 1933 року з Троянівського району повідомляли, що тут голодувало 5000 осіб, з них 2250 колгоспників і 2750 одноосібників, у тому числі 500 дітей.

Подібні факти мали місце в Коростишівському районі, де зареєстровано 480 голодуючих господарств (понад 3 тисячі чол.). Серед них близько 2 тисяч дітей. Найбільш вражені голодом села Кам'яний Брід, Грубське, Туровець, Харитонівка, Рудня-Грабівка і райцентр Коростишів. За неповними даними, в містечку потребували допомоги 1500 чол., які харчувалися зеленню і гнилою минулорічною картоплею.

Спостерігалися випадки труподства (село Дениші Троянівського району) та людодства (села Віцентіївка і Драницькі Хатки Мархлевського району, Печанівка Любарського району, Лісобуда, Давидки і Гута-Мошківка Коростенського району).

У деяких місцях голод продовжувався і в 1934 році, але вже у менших масштабах. Так, в інформації з Олевського району сповіщалося, що серед працівників 34-ї залізничної дільниці опухли від голоду 195 чол. Їхній харч складався з коржів із товченого листя і відходів картоплі.

Щоб нагодувати себе і дітей, люди зрізали колоски на полях. У Коростенському районі влітку 1933 року зареєстровано 55 випадків таких «крадіжок». Відповідно до закону від 7 серпня 1932 р. до кримінальної відповідальності було притягнуто 39 чол. – 3 куркулі, 24 одноосібники, 9 колгоспників, 3 робітники. Виізною сесією народного суду засуджено 28 селян, у тому числі одного – до розстрілу, 27 – до позбавлення волі терміном від 3 до 10 років¹⁵.

Згідно з постановою РНК УСРР від 26 січня 1932 р. «Про заходи щодо розвантаження ДОПРів», всі працездатні в'язні, засуджені на термін понад три роки, підлягали відправці на Північ. Із Житомирського пересильного пункту в кінці 1932 року було відправлено 1230 чол.

Владні структури посилили тиск і в інших напрямках. В Ярунському, Ємільчинському і Новоград-Волинському районах було «викрито» контрреволюційну організацію, якій приписувалася підготовка до збройного повстання проти радянської влади. Фактично ж провинна цих селян полягала в тому, що вони у зв'язку з політичними і економічними негараздами обговорювали можливість втечі до Польщі. У 1933 році за постановою Судової трійки при колегії ДПУ УСРР двоє учасників вигаданої організації були розстріляні, 14 – вислані у Північний край, стільки ж – ув'язнені в концтабори на строк від 3 до 10 років¹⁶.

Постановою РНК ССРР і ЦК ВКП(б) від 19 січня 1933 р. «Про обов'язкову поставку зерна державі колгоспами та одноосібними господарствами» селянам було дозволено залишати в господарстві вироблене ними понад встановлену норму здачі державі, продаж продукції у колгоспній торгівлі за цінами вільного ринку, що позитивно позначилося на підвищенні продуктивності праці у сільському господарстві. Репресивні заходи влади призвели до різкого скорочення одноосібного сектору, утвердження на селі командної економіки шляхом зниження економічних стимулів до праці.

У другій половині 30-х років значно посилювався тиск влади на представників національних меншин, які історично проживали на Житомирщині. За даними перепису 1926 року серед

689136 чол. населення Волинського округу було 451548 українців, 94434 поляки, 63578 євреїв, 52622 німці, 23323 росіянина, 3631 чех. На Волині меншини склали більше 30 %, тоді як по Україні в цілому – 18 %. На кожну тисячу населення припадало 653 українці, 137 поляків, 76 німців, 92 євреї, 37 росіян, 6 чехів. У 1925 році тут був створений єдиний в Україні Довбиський польський національний район, якому в 1926 році присвоєно ім'я видатного польського діяча Юліана Мархлевського. Поляки становили тут 68,9 % загальної кількості населення. На території Пулинського німецького національного району, створеного в червні 1930 року, проживало близько 30 тис. німців.

Населення національних меншин Житомирщини активно включилося в процес коренізації, досягло певних успіхів у національно-культурному та економічному житті. Наприкінці 20-х років у Мархлевському районі налічувалося 54 польських, 9 українських, 7 німецьких, одна єврейська і одна російська школи, польський робітфак, зоотехнікум. У травні 1930 року почала виходити польська газета «Мархлевщина радзецька»¹⁷.

Посилення радянської тоталітарної системи на початку 30-х років призвело до повного занепаду національно-культурного розвитку нацменшин і наступного знищення національних інститутів. Коренізація була припинена, її прихильники – репресовані. Згорання курсу керівництва країни на відродження національно-культурних особливостей співпало з нагнітанням ворого- та шпигуноманії, пошуками внутрішніх і зовнішніх ворогів. 20 грудня 1934 р. політбюро ЦК КП(б)У в постанові «Про переселення з прикордонних районів» наголосило на тому, що у прикордонній зоні проживають компактні маси польського і німецького населення, одноосібники і колгоспники, яких не можна вважати благонадійними. Неблагонадійним було визнано значну частину польського і німецького населення Мархлевського і Пулинського районів.

У кінці лютого–на початку березня 1935 року з Мархлевського району було виселено 750 родин. Натомість протягом березня–квітня того ж року переселено 743 родини із 16 районів Київської і Чернігівської областей. У першу чергу район заселявся колгоспниками-ударниками із тих, що відслужили в Червоній Армії, причому не менше 15 % з них мали бути комуністами або комсомольцями, 10–15 % – сільськими і колгоспними активістами. Для даної категорії встановлювався ряд пільг.

У липні 1935 року бюро Київського обкому партії прийняло рішення «Про зселення хуторів Мархлевського району». Хутірська система господарювання, притаманна району, була вагомим фактором у перешкоді колективізації сільського господарства. Планувалося ліквідувати 1200 хуторів, частина яких зникла через депортацію жителів, населення решти хуторів переселяли до ближніх сіл.

Згідно з постановою Президії ЦВК УСРР від 3 жовтня 1935 р., Мархлевський і Пулинський райони були розформовані ніби за недоцільністю їхнього існування.

5 жовтня того ж року приймається рішення про виселення 300 господарств із колишнього Мархлевського району в Красноградський, Сахновщанський та Вільховатський райони Харківської області. Списки переселенців склалися на основі компрометуючих матеріалів районного відділу НКВС на 350 сімей (50 сімей були в резерві). У списках зазначалося, що серед запланованих на переселення було 44 родини колишніх петлюрівців і соколовців*, 3 – організаторів і одержувачів «гітлерівської допомоги»**, 72 – куркульського елементу, 48 родин контрреволюційного польського націоналістичного елементу, 2 – учасників ПОВ, 51 – костьольного активу, 4 родини мали зв'язки з консульством, 51 – з Польщею і підозрювалася

*Йдеться про колишніх учасників петлюрівської армії і так званих бандформвань, зокрема банди Соколовського, яка діяла на Волині в роки і після громадянської війни.

**Матеріальна допомога, що надходила з Німеччини особам німецької національності, які проживали в Україні.

у шпигунстві, 24 – проводили антирадянську агітацію, 11 – займалися шкідництвом у колгоспах, 15 родин колишніх дворян, 3 – колишніх поміщиків, 2 – колишніх жандармів, 18 – контррабандистів. Навпроти 2 родин зазначено – «галичани». Переселення охопило 22 сілради району, з яких у жовтні 1935 року було виселено 306 сімей (1668 чол.) Серед виселених 432 особи чоловічої статі, 468 жіночої, 768 дітей. Усього 287 польських, 12 українських і 7 німецьких сімей (див. табл. 3). Для відправки використано 3 ешелони. Разом із переселенцями намічалось відправити певну кількість їхнього майна, в тому числі 50 коней, 243 корови, 271 свиню, 98 телят, 57 овець, 1979 голів птиці. Натомість переселялося 200 господарств колгоспників-ударників з Київської і Чернігівської областей¹⁸.

Таблиця 3

Переселення з Мархлевського району в Харківську область у жовтні 1935 року

Назва села	Всього родин	У тому числі:			Всього душ	У тому числі:		
		польських	німецьких	українських		чоловіків	жінок	дітей
1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>Перший ешелон</i>								
Людвиківка	5	1	4	–	30	8	6	16
Покостівка	29	28	–	1	155	44	54	57
Улянівка	20	20	–	–	100	26	27	47
Дранецькі Хатки	7	7	–	–	90	10	8	13
Вили	18	17	1	–	31	22	24	44
Шицька Буда	10	10	–	–	60	15	17	28
Сарнівка	7	6	1	–	39	8	11	20
Биківка	8	8	–	–	37	10	13	14
Разом	104	97	6	1	542	143	160	239
<i>Другий ешелон</i>								
Гуга-Юстинівка	8	8	–	–	51	12	13	26
Жовтий Брід	10	10	–	–	50	12	15	23
Шереметів	9	8	–	1	61	15	17	29
Новий Завод	26	23	–	3	130	33	40	57
Мар'янівка	16	16	–	–	91	25	28	38
Соболівка	11	10	–	1	48	13	14	21
Турова	5	5	–	–	29	6	7	16
Адамівка	5	5	–	–	24	5	6	13
Грузливець	11	11	–	–	74	23	18	33
Разом	101	96	–	5	558	144	158	256
<i>Третій ешелон</i>								
Любарська Гуга	25	24	–	1	151	34	44	73
Кам'яний Майдан	29	26	1	2	175	40	44	91
Дзикунка	11	10	–	1	61	18	11	32
Слобода Чернецька	16	16	–	–	94	30	24	40
Таргак	20	18	–	2	87	23	27	37
Разом	101	94	1	6	568	145	150	273
Всього в трьох ешелонах	306	287	7	12	1668	432	468	768

9 квітня 1936 р. прийнято рішення про виселення до Казахстану з Київської й Вінницької областей 15 тис. чол., в тому числі з районів, які згодом увійшли до складу Житомирської області, Городницького – 900 господарств, Олевського – 560, Ярунського – 693, Баранівського – 608, Новоград-Волинського – 556 господарств. Щодо двох останніх пропонувалося збільшити переселення на 317 господарств за рахунок другої черги, щоб у найближчий час переселити повністю всі господарства, які підлягали переселенню. Із 40 сілрад, що входили до складу трьох районів Новоград-Волинського округу, планувалося переселити 2050 сімей (9503 чол.), у тому числі з Червоноармійського – 1000 сімей (4462 чол.), Новоград-Волинського – відповідно 550 (2597), Баранівського – 500 (2444). Всього підлягали переселенню 999 польських і 1051 німецька сім'я (див. табл. 4). Крім того, існував резерв із 152 сімей по Червоноармійському району, 370 – по Новоград-Волинському, 400 сімей по Баранівському району. Документи свідчать про масовість виселення. Так, із 11 сіл Новоград-Волинського району «вилучалося» 2597 чол., у тому числі із села Миколаївка – 480 чол., Тальки – 348, Майстрове – 275, Немилянка – 237, з решти – не менше 150 чол. з кожного села.

Таблиця 4

Національний склад та соціальний стан намічених для переселення з Новоград-Волинського округу в 1936 році

Райони	Кількість		Національність родин		Соціальний стан родин		
	родин	душ	німці	поляки	куркулі	одноосібники	колгоспники
Червоноармійський	1000	4462	663	337	206	113	681
Новоград-Волинський	550	2597	303	247	32	57	461
Баранівський	500	2444	85	415	91	125	284
Разом по округу	2050	9503	1051	999	329	295	1426

З інформації секретаря Червоноармійського райпарткому Я. Г. Пуппе секретареві Новоград-Волинського окружного комітету КП(б)У О. Г. Абашу дізнаємося про підсумки переселення восени 1936 року 900 родин із 14 сіл цього району до Карагандинської області Казахстану. Конкретні дані за населеними пунктами району подані в таблицях 5, 6.

На відправку їх зі станції Житомир було виділено 8 ешелонів. Серед виселених – 2383 дорослих і 2035 дітей із 312 польських і 588 німецьких родин. Серед них 632 сім'ї колгоспників, 73 – одноосібників, 195 – куркулів. З інформації з'ясовується, що із 900 виселених родин 310 мали зв'язки з консульствами, 168 – із закордоном, 43 родини вислані за релігійними мотивами, 114 – сім'ї репресованих за контрреволюційну діяльність, 10 – родини втікачів за кордон, 56 – колишніх учасників збройних формувань, 16 – куркулів, 157 – інших антирадянських елементів. Крім того, виселялося по 12 родин контрабандистів та запідозрених у шпигунстві¹⁹.

Без перебільшення можна стверджувати, що подібні дії розцінювалися як акт національного пригнічення радянською владою, недовіри до поляків та німців, що незабаром знайшло підтвердження в інших регіонах. За неповними даними, у 1935–1936 рр. з районів компактно проживання німців і поляків було вислано понад 17 тис. осіб.

На Житомирщині проживали прихильники різних релігійних конфесій: православної, римсько-католицької, протестантської, іудейської. Радянська влада з самого початку свого існування проводила чітко визначену антирелігійну політику. Офіційно церква була відокремлена від держави, проголошені свобода совісті й віросповідання. Фактично ж у країні велася нещадна боротьба з релігією в різних формах – від широкої антирелігійної пропаганди до

Таблиця 5

Національний склад і соціальний стан переселених із Червоноармійського району в 1936 році

Назва села	Кількість родин	У тому числі:					Кількість душ	У тому числі:	
		польських	німецьких	куркулів	одноосібн.	колгоспн.		дорослих	дітей
Шереметів	82	70	12	31	20	31	403	226	177
Кургани	48	7	41	9	1	38	265	133	132
Грузливець	42	41	1	13	1	28	184	111	73
Фрайвальд	44	–	44	3	5	36	216	121	95
Березова Гать	75	11	64	7	1	67	375	199	176
Олізарівка	50	39	11	10	1	39	237	150	87
В'язовець	55	5	50	10	1	44	280	138	142
Цвіт'янка	66	–	66	6	–	60	287	118	169
Червоноармійськ	48	8	40	13	24	11	246	127	119
Рудокопи	87	4	83	29	1	57	439	250	189
Кароліно-Дермань	63	5	58	18	–	45	316	181	135
Кошелівка	112	110	2	13	14	85	548	304	244
Пулино-Гута	116	12	104	28	2	86	553	296	257
Соколів	12	–	12	5	2	5	69	29	40
Разом	900	312	588	195	73	632	4418	2383	2035

Таблиця 6

Облік переселених з Червоноармійського району в 1936 році за політичними мотивами

Назва села	Родини втікачів за кордон	Консульськ. зв'язок держ. допомоги	Родини осіб, репресован. за к.-р. діяльність	Родини контрабандистів	Колиш. політ. бандити	Бігли куркулі	Особи, заідожені в шпигун., диверсії	Закордонні зв'язки	Релігійний костюльний актив	Інші антирел. елементи	Колишні члени ВКП(б)	Всього по селах
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Шереметів	2	7	20	1	–	–	1	22	–	29	–	82
Кургани	–	16	9	–	–	–	–	8	1	14	–	48
Грузливець	3	4	6	3	4	–	3	5	5	9	–	42
Фрайвальд	–	28	2	–	–	–	–	5	1	8	–	44
Березова Гать	–	41	1	–	–	–	1	17	7	8	–	75
Олізарівка	1	15	7	3	8	–	1	7	4	4	–	50
В'язовець	–	20	4	–	–	3	–	12	2	14	–	55

Продовження таблиці 6

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Цвітянка	–	35	7	–	–	–	–	10	4	10	–	66
Червоноармійськ	–	17	4	1	1	4	1	16	2	2	–	48
Рудокопи	–	44	7	–	1	3	–	14	5	13	–	87
Кароліно-Дермань	1	16	5	1	4	–	2	18	7	9	–	63
Кошелівка	1	3	29	2	35	–	–	10	1	31	–	112
Пулино-Гута	2	59	11	1	2	5	1	24	3	6	2	116
Соколів	–	5	2	–	1	1	2	–	1	–	–	12
Разом	10	310	114	12	56	16	12	168	43	157	2	900

повного руйнування храмів та морального і фізичного знищення духовенства, яке вважалося нетрудовим елементом і позбавлялося не тільки виборчих прав, а й засобів для існування. Антирадянські виступи початку 20-х років змусили уряд дещо змінити політику щодо духовенства. У тезах з антирелігійної пропаганди, затверджених ЦК КП(б)У 13 липня 1923 р., зазначалося, що закриття церков, зняття дзвонів й інші антирелігійні дії викликали незадоволення робітників і селян. Боротьба з релігією визнавалася довгим і поступовим процесом, який повинен привести до остаточної перемоги над релігійними забобонами. Водночас більшовицька влада всіляко намагалася зменшити вплив духовенства на населення. Повсюдно проводилася компрометація священиків в очах віруючих. У пресі з'являлися повідомлення про проведення ними антирадянської агітації, зв'язки з куркулями і націоналістичними елементами. Їм інкримінувалася антирадянська, шпигунська, контрреволюційна діяльність тощо.

З другої половини 20-х років репресії проти церкви посилилися і на Житомирщині. Були заборонені релігійні видання, масово закривалися православні церкви, католицькі костьоли, синагоги, молитовні будинки. В їх приміщеннях розміщали сільбуди, клуби, склади, ссипні пункти або просто руйнували, що викликало обурення віруючих. Жителі села Покостівка та ще кількох сіл, що входили до складу Мархлевського району, протестували проти намірів влади перебудувати костюл під школу, а садибу ксьондза – під дитячий садок. У результаті за грати потрапило 17 селян, звинувачених у контрреволюційній агітації. Серед них – три члени сільради і член райвиконкому К. Драгомирецька. У селі Красилівка Ярунського району в березні 1930 року натовп селян вимагав від сільради повернути на місце зняті з церкви дзвони. Люди оточили приміщення, зламали двері й побили голову сільради. В село прибула опергрупа ДПУ і приступила до арешту «куркулів та контрреволюційного елементу». При спробі селян чинити опір було вбито так званого куркуля і дружину одного з «куркулів» та поранено колгоспника і двох жінок.

Радянська влада націоналізувала споруди кляштору босих кармелітів у Бердичеві – святе місце для католиків України і Польщі, архітектурну пам'ятку 17–18 ст. Невдовзі приміщення, перетворені на комунальні, були доведені до антисанітарного стану, там «знайшли собі притулок контрабанда, проституція, кримінальний елемент та нетрудовий». У безгосподарності й неподобствах звинуватили католицьку громаду. За постановою Раднаркому УСРР від 20 серпня 1927 р. територію кармелітського кляштору було оголошено державним історико-культурним заповідником республіканського значення. Завідуючий заповідником Т. М. Мовчанівський (1899–1938) ініціював створення на його території першого в ССРР музею католицизму – так званого всеукраїнського «Червоного Ватикану». Керівник заповідника стверджував, що «кляштор, відігрававши протягом 3-х віків велику реакційно-політичну роль у даному краї, не припинив своєї шкідливої роботи, а скорше навіть поширив її за часів пролетарської революції

та радянського будівництва». У лютому 1930 року почали знімати дзвони, через місяць підійшла черга хрестів. Численні звертання з місць змусили владу припинити цю акцію.

Був закритий і переоблаштований під кінотеатр костюл у селі Спиченці Бердичівського округу. Офіційно його закриття оформлено дозволом ВУЦВК наприкінці 1931 року, лише через 2 роки²⁰.

Наприкінці 20-х років ДПУ використовує тактику створення вигаданих контрреволюційних груп і організацій церковників, розправляється зі священниками як з керівниками і учасниками таких організацій. У селі Садки Бердичівського округу жителі повстали проти податкової політики. Керівником назвали місцевого попа А. В. Мельничука. Волинським губвідділом ДПУ УСРР 9 листопада 1924 р. був заарештований ксьондз Житомирського кафедрального костюлу Андрій Федукович, який під тиском підписав лист до Папи Римського Пія XI, у якому визнавав шпигунську і контрреволюційну роботу римо-католиків на Україні. Лист став приводом для численних публікацій у пресі про гнізда польських шпигунів і контрреволюціонерів у костюлах, а згодом і до широкомасштабних репресій проти польських священнослужителів. У 1926–1931 рр. під різними приводами були заарештовані та засуджені ксьондзи, які у 1921–1923 рр. прибули до України для виконання пасторських функцій – Б. Ю. Жилінський (Коростень), В. Кривенчик (Коростишів), Я. Ц. Котвицький (Житомир), С. І. Словінський (Романів) та ін. Їм було пред'явлено звинувачення в антирадянській контрреволюційній діяльності та шпигунстві на користь Польщі.

За ст. 54–3, 54–4, 54–10 КК УСРР на 10 років ВТТ з пораженням у правах на 5 років засуджений у січні 1928 року апостольський адміністратор Житомирської єпархії з правами ординарія Т. Г. Скальський (з травня 1923 року мав права Генерального вікарія на всю територію Луцько-Житомирської єпархії). У 1929 році проводилося слідство у справі «Польської контрреволюційної і шпигунської організації ксьондзів на Україні». Були піддані репресіям 40 ксьондзів і 250 прихожан-католиків. Серед засуджених у червні 1930 року до вищої міри покарання із заміною вироку позбавленням волі на 10 років – настоятель і апостольський адміністратор Житомирської єпархії К. Е. Наскреньський. Завдяки цим діячам римсько-католицької церкви при костюлі святого Олександра в Києві була організована і діяла в 1924–1929 рр. конспіративна римсько-католицька духовна семінарія. На початку 30-х деякі політичні в'язні Радянського Союзу обмінювалися на польських комуністів. У порядку обміну Т. Г. Скальський і К. Е. Наскреньський у числі інших були вислані в Польщу.

Упродовж 20–30-х років не менше 5 разів ув'язнювався ксьондз М. Й. Єндрушак, який у 1935–1937 рр. обслуговував 5 римсько-католицьких парафій Київщини та Житомирщини (розстріляний 24 вересня 1937 р.). Під час голодомору 1932–1933 рр. деякі ксьондзи звернулися за допомогою для пастви до зарубіжних організацій і одержали її. Серед них – Й. Я. Воронич, який обслуговував 5 парафій Житомирщини, особливо вражених голодом (позбавлений волі на 3 роки)²¹.

Протягом 1927–1931 рр. розгромлено Свято-Миколаївське братство, яке було організоване А. Й. Остальським у 1918 році. Члени братства (понад 100 чол.) займалися благодійно-просвітницькою діяльністю, допомагали малозабезпеченим, хворим. Як зазначалося у кримінальній справі, в 1927 році організація перейшла на нелегальну діяльність, тримала зв'язок із репресованим духовенством, морально і матеріально підтримувала населення, проводила збір пожертв для репресованих. Члени братства піддавалися арештам, судовим переслідуванням, висланню у віддалені місцевості Радянського Союзу²².

Активний наступ більшовики розгорнули на українську церковну автокефалію. В резолюції ЦК КП(б)У «Про автокефальну церкву на Україні» (травень 1921 року) автокефальний рух розглядався як націоналістичний, контрреволюційний, пов'язаний із петлюрівщиною. Каральним органам давалися відповідні доручення щодо посилення переслідування УАПЦ як осередків опору колективізації. У числі інших репресій піддані архієпископ Волинський і

Житомирський С. А. Орлик, голова общини УАПЦ в Житомирі М. В. Хомичевський (Борис Тен). У створеній ним общині брали участь шевченкознавець Є. О. Ненадкевич, музикознавець і фольклорист М. П. Гайдай і його дочка Зоя – згодом відома українська оперна співачка, Є. М. Кудрицький та багато інших²³.

У 1934 році заарештований кістер лютеранської общини села Садки Черняхівського району Р. М. Пауц. Судовою трійкою ДПУ УСРР на 5 років позбавлення волі був засуджений пастор євангелістсько-лютеранської церкви Густав Улле. У липні–серпні 1935 року арештований настоятель костюлу прелат С. І. Яхневич, який виконував обов'язки апостольського адміністратора Житомирської дієцезії. У зв'язку з арештами і поверненням частини римсько-католицьких священників у Польщу з початку 30-х років він змушений був обслуговувати 7 парафій. Заарештували і настоятеля Новоград-Волинського костюлу П. І. Велика, який обслуговував 5 парафій. Разом з іншими вони проходили у справі «Контрреволюційної фашистської організації римсько-католицького і уніатського духовенства на Правобережжі України». За постановою Особливої наради НКВС ССРР вони були ув'язнені у ВТТ на 5 років кожний. На 10 років позбавлення волі були засуджені пастори Едуард Іванович Домрес і його син Еріх, на 8 – пастор церкви села Уварівка Ємільчинського району М. К. Модерау²⁴. У 1936 році повернулися деякі священники, що відбули покарання, але невдовзі вони були заарештовані або вислані за межі України.

Після прийняття Конституції 1936 року, ст. 124 якої проголошувала свободу совісті, почався збір підписів за відкриття церков, масове відвідування храмів, спостерігалися випадки охрещення дітей комсомольцями і комуністами. У довідці про контрреволюційну діяльність церковників у районах Житомирського округу відмічається активна робота прибулого із заслання єпископа Максима (М. І. Руберовського) проти закриття діючих і за поновлення діяльності закритих церков. Священик села Троковичі Черняхівського району Василь Юркевич був заарештований за те, що проводив нелегальні збори віруючих, писав листи і заяви про утиски віруючих і служителів церкви, використовуючи при цьому проект нової Конституції, агітував школярів відвідувати церкву, вірити в Бога. За подібні обвинувачення постраждали священники Є. І. Вижва (село Кодня Троянівського району), І. А. Шмигель (село Глубочок Троянівського району) та ін.²⁵

У газеті «Радянська Волинь» існувала постійна рубрика, де пропагувалися такі ганебні явища як відмова дітей від своїх батьків за релігійними або класовими переконаннями. В одному з її номерів сповіщалося, що жителі села Дертки Держинського району викрили в своєму селі «кубля контрреволюції – автокефальну церкву», приміщення якої планували використати для культурно-масової роботи. Учні Глибочанської 7-річної школи ім. Т. Шевченка Баранівського району ухвалили знищити «релігійні кубля на шляху соціалістичної перебудови села» і вирішили порушити клопотання про закриття Глибочанської церкви.

У 30-ті роки були піддані репресіям сектанти, які виступали проти заходів радянської влади, відмовлялися сплачувати податки та служити в Червоній Армії. В селі Кручинець і навколишніх селах були заарештовані 37 членів секти «молокан-корнійців», троє з них засуджені до розстрілу, інші – до різних строків ув'язнення. В числі засуджених до розстрілу – керівник секти В. П. Холмський. Подібних прикладів можна навести багато²⁶.

Суспільно-політична атмосфера в Україні того часу була насичена постійними пошуками і викриттям «ворогів народу», шпигунів, шкідників, націонал-ухильників, буржуазних націоналістів тощо. Після гучних процесів у справах Київського обласного центру дій (КОЦД), Спілки визволення України (СВУ), Української військової організації (УВО) і розправи з кращими представниками української інтелігенції почалися активні пошуки периферійних учасників подібних організацій. Протягом червня–липня 1931 року на території Андрушівського і Ружинського районів органами ДПУ була «викрита» і ліквідована повстанська організація

СВУ, що нібито була частиною організації Попільнянського і Фастівського районів Київської області. Її учасникам інкримінувалася підготовка збройного повстання з метою відновлення Української Народної Республіки. Членів організації звинуватили у вимозі створення «самостійної України без комуністів з повним відокремленням від Росії», скликання Установчих зборів, встановлення приватної власності на землю, дозволу вільної торгівлі, невтручання держави у справи церкви тощо. За постановою трійок ДПУ УСРР і ОДПУ при РНК ССРР від 13 лютого 1932 р. 16 чол. підлягали ув'язненню до концтаборів на строк від 3 до 10 років, п'ятеро – висланню в Казахстан на 3 роки кожен, шестеро отримали умовне засудження.

У селі Мотовилівка Любарського району «викрита» молодіжна українська націоналістична група, що складалася з учнів старших класів. Керівником групи названий колишній «учасник СВУ» вчитель В. П. Гараджа (засуджений у справі есерів). Учасники вигаданої організації неохважно відгукувалися про керівництво країни, погрожували комсомольським активістам, готувалися до терористичних актів. Один з необгрунтовано звинувачених був розстріляний, другий – позбавлений волі на 10 років. Осередки СВУ були «виявлені» також в інших районах області²⁷. У січні–березні 1933 року за обвинуваченням у підготовці повстання з метою створення Соборної України були заарештовані члени Української військової організації, яка нібито існувала в Дзержинському, Любарському і Чуднівському районах. За сфальсифікованими справами по УВО, інших українських націоналістичних контрреволюційних антирадянських організаціях, звинуваченню в українському націоналізмі в кінці 30-х років були репресовані або знищені групи кращих представників інтелігенції Житомирщини. Серед них: ректор Житомирського учительського інституту* В. Ф. Гоца, керівник педагогічного факультету в Бердичеві А. Д. Грабовський, викладач Житомирського педагогічного інституту О. С. Косенко – брат відомого українського композитора, музейні працівники – професор В. Г. Кравченко, орнітолог В. І. Бруховський, етнограф Н. К. Дмитрук, директор Бердичівського музею-заповідника С. П. Збитковський і науковий працівник В. Т. Височанський²⁸. У січні 1938 року розстріляний завідуючий відділом селекції Житомирської науково-дослідної станції хмелярства, всесвітньо-відомий селекціонер П. С. Сваричевський. До вищої міри покарання засуджені завідувачі хірургічним та туберкульозним відділеннями лікарні В. В. Гінце і О. Л. Найман, лікар-бактеріолог С. Е. Ліберман (м. Житомир), лікар-стоматолог Є. Я. Рябко (м. Овруч) та ін. За вигаданими звинуваченнями розстріляно 11 журналістів, 8 – засуджено на різні строки. Серед розстріляних – редактор коростенської районної газети «Більшовицький форпост» Б. Б. Крупник. Його наступник Г. К. Матвієнко Військовою колегією Верховного Суду СРСР засуджений на 10 років ВТТ. За звинуваченням в участі у надуманій контрреволюційній організації, що нібито існувала в Житомирському обласному українському театрі ім. Щорса, у 1937–1938 рр. засуджено на термін від 8 до 10 років ВТТ чотирьох його працівників. Заступник директора Д. М. Тихоміров, якого згодом долучили ще й до справи РОВС (рос.)**, розстріляний 2 червня 1938 р.²⁹

У викритті «ворожого елемента», формуванні суспільної думки щодо «ворогів» певну роль відіграла преса. У липні 1932 року в газеті «Радянська Волинь» була піддана критиці брошура викладача Житомирського інституту соціального виховання І. М. Рубана «Марксизм-ленінізм – філософія пролетаріату». Вона була визнана антипартійним, політично шкідливим документом, підлягала негайному вилученню з ужитку та розповсюдження. Примусили покаятися у допущених політичних «помилках» і виключили з партії лектора цього ж інституту М. П. Посувалова, «провина» якого полягала в рекомендації студентам підручника М. Яворського з історії класової боротьби на Україні.

*У 1919–1931 рр. – Волинський інститут народної освіти, 1931–1933 рр. – Інститут соціального виховання, 1933–1935 рр. – Житомирський педагогічний інститут, 1935–1941 рр. – Житомирський учительський інститут. Нині Житомирський державний університет імені Івана Франка.

**Російська загальновійськова спілка.

Лікар вендиспансера В. Й. Краснов, який викладав у медтехнікумі, був підданий критиці й усунутий з посади. Підставою стали його переконання в тому, що для майбутнього медичного працівника потрібні не соціальні дисципліни, а, насамперед, вивчення медицини³⁰.

Одним із відголосків боротьби з відомим економістом-аграрником М. Д. Кондратьєвим стало повідомлення в газеті «Радянська Волинь» про «кондратьєвщину» в Житомирському сільгоспінституті, критика на адресу партійних осередків з керівництва академічним та громадським життям навчальних закладів Житомирщини. У «Радянській Волині» і «Червоному Поліссі» з'явилися публікації під заголовками «В Житомирському сільськогосподарському інституті замітають сліди буржуазні націоналісти», «Вшент розгромити всі ворожі гнізда», «Викорчувати до останку всю ворожу нечисть в сільгоспінституті» тощо. Комісія з обстеження інституту констатувала, що факти, викладені в пресі, підтвердилися. Викритий ворог народу – секретар парткому Шульга, під прикриттям якого «безкарно діяли ворожі зграї». Звільнені з посад директор інституту С. І. Горецький (за притуплення більшовицької пильності і незадовільний добір кадрів), викладач української мови Шавлович (син попа, націоналіст), Б. І. Жидецький (син куркуля, брат розкуркулених і висланих за зв'язок із СВУ). До списків неблагонадійних потрапив завідувач кафедри організації сільськогосподарського виробництва Клименко, заарештовані завідувач навчальною частиною інституту О. Я. Сас, доцент В. Г. Лапа. Як учасник Волинського націоналістичного центру на 10 років позбавлення волі засуджений доцент математики, декан факультету підвищення кваліфікації вчителів та заочної освіти П. П. Плискевич. Така ж кара призначена військовому керівникові інституту Сен-Ун Когаю. Безпідставно звинувачений в участі в УВО і вбитий під час слідства завідувач кафедри інституту Д. М. Джуринський. У жовтні 1937 року, не витримавши несправедливих звинувачень, передчасно пішов з життя завідувач кафедри рослинництва М. Ю. Марченко. Переслідувалися навіть ті, хто наважився віддати «націоналісту» останню шану і взяти участь у його похованні³¹.

У результаті обстеження Житомирського учительського інституту «виявилось», що протягом 1936–1937 рр. посади директора і завідувачих кафедрами займали «вороги народу», яких очолював директор інституту К. М. Табакмахер. Вони приймали в інститут людей з низькою підготовкою, понижували якість навчання, пропагували контрреволюційну літературу серед студентів тощо. Серед ворогів були названі провідні викладачі вузу П. Г. Постоев, М. Ф. Матківський, Л. М. Гінківський, Г. М. Головатий, В. К. Омельченко, О. С. Пантелеєв, І. Я. Журавський, Кириченко, Фасулаті та інші. Керівництво інституту змінювалося щорічно (В. Ф. Гоца, Новак, Падалко та ін.), бо було, на думку органів, контрреволюційним і складалося з троцькістів, націоналістів, польських шпигунів. Директор інституту В. Ф. Гоца* і викладач географії П. Г. Постоев, які користувалися заслуженим авторитетом серед творчої та наукової інтелігенції, були звинувачені у керівництві «Українською військовою організацією», яка нібито існувала на Житомирщині та, за версією НКВС, мала численні розгалуження, готувала повстання з метою повалення радянської влади, відторгнення України від СРСР та створення Української держави під протекторатом Німеччини або в союзі з Польщею. Разом з П. Г. Постоевим у справі проходили викладачі учительського та сільськогосподарського інститутів А. О. Музика і Д. М. Джуринський, асистент сільськогосподарського інституту А. І. Пашинський; колишній завідувач окружного відділу народної освіти, викладач курсів перепідготовки вчителів К. Р. Кондратюк, викладачі фельдшерсько-акушерської школи Ю. Р. Буряк і М. Ю. Єфимов; колишній завпед робітфаку сільськогосподарського інституту, завуч 7-ї школи м. Житомира П. І. Соколівський, директори 7-ї школи П. І. Ратушинський і 30-ї загальноосвітньої П. Д. Рябоштан, завпед 32-ї школи О. І. Кольченко, директор школи

*Розстріляний на Соловках за рішенням трійки УНКВС по Ленінградській обл. від 9 жовтня 1937 р.

глухонімих у селі Горщик Коростенського району Ф. З. Кротюк та школи в селі Степанівка Лугинського району А. П. Ситар, вчителі К. Л. Зінюк, А. І. Кирилишин, О. М. Добровольський, Ф. А. Піантковський, А. І. Карашевич, А. Л. Капеліст, секретар Коростенського райвиконкому В. М. Джоман та інші – всього 34 чол. Як учасники цієї ж організації, були заарештовані завідуючий школою глухонімих А. М. Слобідський, військовий керівник єврейського педтехнікуму Б. С. Курч, викладач шляхового технікуму М. М. Маляренко та ще 10 чол. Незважаючи на те, що насправді такої організації не існувало, всі 48 «учасників» УВО за рішенням трійки були розстріляні³².

Пік репресій в області, як і взагалі в СРСР, припадає на другу половину 1937-го та 1938 рік, коли участь більшості заарештованих вирішувалася несудовими органами – особливими нарадами, комісіями у складі Наркома внутрішніх справ і Прокурора СРСР та трійками при обласних управліннях НКВС у складі начальника управління, секретаря обкому КП(б)У, прокурора області*. Були встановлені «ліміти» на кількість тих, хто підлягав негайному арешту і після розгляду справ на трійках – розстрілу (перша категорія), та тих, хто підлягав арешту і ув'язненню у виправно-трудових таборах на 8–10 років (друга категорія). Слідство в таких справах проводилося прискорено і в спрощеному порядку. В Україні планувалося заарештувати 28800 чол., з яких засудити до розстрілу – 8000 чол. Для створеної у вересні 1937 року Житомирської області було виділено ліміти у 2300 чол. (800 чол. – по першій і 1500 – по другій категорії).

Призначений у червні 1937 року на посаду Наркома внутрішніх справ України І. М. Леплевський проявив належну в ті часи ініціативу і тричі звертався до Москви із зустрічним планом про збільшення контрольних цифр, в тому числі й для Житомирщини, на 2500 чол. За збільшенням лімітів для Житомирщини по першій категорії на 500 чол. у кінці 1937 року звертався до наркома начальник УНКВС області Л. Т. Якушев. Як зазначалося в його доповідній, вже на 11 листопада 1937 р. ліміти по першій категорії було вичерпано – до розстрілу засуджено 800 осіб, проте викрито ворогів набагато більше³³.

«Ворогів» знаходили серед одноосібників і домогосподарок, на заводах і в колгоспах, в органах освіти і охорони здоров'я, в суді й прокуратурі, в партійному і радянському апараті і т. д. На місцевому рівні були «виявлені» розгалужені антирадянські контрреволюційні організації, які скеровувалися вигаданими центрами, контрреволюційні куркульські угруповання, українські й чеські націоналісти, «повіяки» (так називалися члени ПОВ), німецькі фашисти, сіоністи, троцькісти, монархісти, терористи, шпигуни, диверсанти, саботажники та інші «вороги» радянської влади. «Виявляли» також у процесі «чисток» у парторганізаціях, на підприємствах, в установах, колгоспах. «Вичищали» за пияцтво, пасивне перебування в партії, відмову їхати на хлібозаготівлю та інші кампанії, небажання підписуватися на 3%-ву позичку чи усуспільнювати своє господарство.

Запроваджена в країні практика очищення певного регіону від ворогів багатьом невинним людям коштувала життя. У Новоград-Волинському районі на початку вересня 1937 року було «викрито» майже 1300 замаскованих ворогів, у тому числі: 308 польських, 50 німецьких і 100 українських контрреволюційних елементів, 480 куркулів, 250 уловників і бандитів, 108 колишніх членів різних партій. Як доповідав секретар Новоград-Волинського окрпарткому Семенов Київському обкому КП(б)У, в окрузі не було «жодної установи, починаючи від окрпарткому і закінчуючи складом по заготівлі яєць, щоб там не сиділи вороги». Викрито 8 контрреволюційних організацій (не рахуючи шпигунських польського і німецького насадження), «зрадницька робота яких направлялася багатьма ворогами народу, викритими по Києву»³⁴.

*До створення Житомирської області кримінальні справи на громадян цього регіону розглядалися трійками при УНКВС по Київській та Вінницькій областях.

Перше засідання трійки при УНКВС Житомирської області відбулося 23 жовтня 1937 р. Наслідки її діяльності можна простежити за табл. 7.

Таблиця 7

**Відомості про вироки трійки при УНКВС по Житомирській області
за жовтень 1937 року– травень 1938 року**

№ протоколу	Дата винесення вироку	Кількість засуджених	У тому числі до:			
			ВМП	10 р. ВТТ	8 р. ВТТ	5 р. ВТТ
1, 2	23 жовтня 1937 р.	65	62	3	–	
3, 4	25 жовтня 1937 р.	130	107	16	7	
5, 6	28 жовтня 1937 р.	104	67	24	13	
7, 8	29 жовтня 1937 р.	122	79	38	5	
9, 10	2 листопада 1937 р.	176	96	64	16	
11, 12	3 листопада 1937 р.	48	30	18	–	
13, 14	4 листопада 1937 р.	158	51	69	38	
15, 16	11 листопада 1937 р.	253	112	110	31	
17, 18	13 листопада 1937 р.	126	48	50	28	
19, 20	14 листопада 1937 р.	78	23	44	11	
21, 22	15 листопада 1937 р.	88	22	60	6	
23, 24	17 листопада 1937 р.	299	97	155	47	
25, 26	20 листопада 1937 р.	191	112	79	–	–
27, 28	22 листопада 1937 р.	188	3	114	71	–
29	23 листопада 1937 р.	222	–	129	88	5
30	27 листопада 1937 р.	50	–	21	29	–
31, 32	28 листопада 1937 р.	248	65	117	66	–
33, 34	29 листопада 1937 р.	130	29	72	29	
35, 36	1–2 грудня 1937 р.	267	117	76	74	
37, 38	4 грудня 1937 р.	313	108	132	73	
39, 40	5–6 грудня 1937 р.	446	80	232	134	–
41	9 грудня 1937 р.	127	127	–	–	–
41	9 грудня 1937 р.	127	127	–	–	–
42	10 грудня 1937 р.	–	–	–	–	–
43	25 грудня 1937 р.	212	212	–	–	–
44	27 грудня 1937 р.	208	208	–	–	–
45	29 грудня 1937 р.	77	77	–	–	–
46	7 квітня 1938 р.	263	263	–	–	–
47	17 квітня 1938 р.	303	303	–	–	–
48	23 квітня 1938 р.	358	358	–	–	–
49	5 травня 1938 р.	454	454	–	–	–
50	10 травня 1938 р.	621	621	–	–	–
Разом		6325	3931	1623	766	5

Аналізуючи роботу трійки, слід зазначити, що найбільш «гуманними» були перші засідання (жовтень–листопад 1937 року). У жовтні за тиждень роботи було розглянуто справи на 421 особу (вищу міру покарання призначено 315 чол.). У листопаді кількість репресованих різко зростає. Однак співвідношення винесених розстрільних вироків і вироків до ув'язнення у виправно-трудовах таборах складає відповідно 30,9 % і 69,1 %. У грудні це співвідношення майже однакове, 921 вирок до вищої міри покарання і 929 – до ув'язнення у ВТТ. У квітні–травні 1938 року різко зростає кількість репресованих і жорстокість по відношенню до них – виносяться лише розстрільні вирoki. Якщо за 3 місяці попереднього року було розглянуто справи на 4326 осіб, з яких підлягали розстрілу 1932 чол., то лише з 7 квітня по 10 травня 1938 р. було засуджено до розстрілу 1999 чол.

У ті страшні роки вирoki у справах заарештованих за «національними лініями» (накази НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р., № 00485 від 11 серпня 1937 р. та ін.) виносилися комісією НКВС СРСР і Прокуратури СРСР. Замість слідчих справ на їх розгляд надсилалися списки (альбоми) на осіб, що підлягали репресіям, у яких місцевими органами коротко викладалася суть справи, вказувалася стаття, за якою проходив заарештований. По польській лінії в регіоні засуджено значно більше громадян, ніж по німецькій – 7993 проти 1647, але відсоток засуджених до розстрілу і ув'язнення у ВТТ по обох лініях однаковий – відповідно 89 % і 11 %. Всього ж, згідно з протоколами Наркома внутрішніх справ СРСР і Прокурора СРСР, у період з 18 жовтня 1937 р. по 16 березня 1938 р. було піддано репресіям 9640 жителів області, з них засуджено до розстрілу 8580 чол. (див. табл. 8, 9).

Таблиця 8

**Відомості про засудження громадян Житомирської області
на виконання наказу НКВС СРСР № 00439 від 25 липня 1937 р.
за протоколами Наркома внутрішніх справ СРСР та Прокурора СРСР**

№ протоколу	Дата винесення вироку	Кількість засуджених	У тому числі до:		Розстріляно в містах	
			ВМП	ВТТ	Житомирі	Бердичеві
1	2	3	4	5	6	7
16	29 жовтня 1937 р.	100	100	–	99	1
49	19 листопада 1937 р.	99	90	9	84	6
53	23 листопада 1937 р.	50	48	2	44	4
60	27 листопада 1937 р.	50	50	–	48	2
73	6 грудня 1937 р.	101	98	3	79	19
77	10 грудня 1937 р.	50	47	3	47	–
86	13 грудня 1937 р.	150	147	3	113	34
88	15 грудня 1937 р.	100	95	5	94	1
97	21 грудня 1937 р.	50	49	1	48	1
103, 104	23 грудня 1937 р.	298	251	47	246	5
136	4 січня 1938 р.	80	76	4	68	8
150	12 січня 1938 р.	50	50	–	50	–
181	19 січня 1938 р.	149	87	62	81	6
185	20 січня 1938 р.	99	73	26	70	3

Продовження таблиці 8

1	2	3	4	5	6	7
186	21 січня 1938 р.	171	166	5	166	–
199	26 січня 1938 р.	50	40	10	40	–
Разом		1647	1467	180	1377	90

Таблиця 9

**Відомості про засудження громадян Житомирської області
на виконання наказу НКВС СРСР № 00485 від 11 серпня 1937 р.
за протоколами Наркома внутрішніх справ СРСР та Прокурора СРСР**

№ протоколу	Дата винесення вироку	Кількість засуджених	У т. ч. до:		Розстріляно в містах			Помер під час слідства*
			ВМП	ВГТ	Житомирі	Бердичеві	Києві	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
130	18 жовтня 1937 р.	200	199	1	173	24	–	2
164	22 жовтня 1937 р.	200	194	6	172	22	–	–
202	29 жовтня 1937 р.	199	197	2	180	17	–	–
271	5 листопада 1937 р.	200	198	2	162	34	–	2
289	9 листопада 1937 р.	200	195	5	169	26	–	–
325	15 листопада 1937 р.	100	99	1	76	23	–	–
347, 354	19 листопада 1937 р.	199	187	12	160	27	–	–
390, 392	23 листопада 1937 р.	300	286	14	207	76	–	3
425	27 листопада 1937 р.	99	96	3	90	6	–	–
444	29 листопада 1937 р.	200	200	–	153	47	–	–
463	2 грудня 1937 р.	99	86	13	74	12	–	–
467	3 грудня 1937 р.	100	99	1	79	20	–	–
489, 490	8 грудня 1937 р.	399	397	2	356	40	–	1
523	11 грудня 1937 р.	101	90	11	88	1	–	1
533	13 грудня 1937 р.	100	94	6	80	14	–	–
546	14 грудня 1937 р.	100	87	13	82	5	–	–
548	15 грудня 1937 р.	198	197	1	152	45	–	–
566	16 грудня 1937 р.	100	93	7	81	12	–	–
569	17 грудня 1937 р.	200	199	1	155	44	–	–
585, 588	20 грудня 1937 р.	397	342	55	267	74	–	1
604	22 грудня 1937 р.	200	148	52	118	30	–	–
615	23 грудня 1937 р.	300	286	14	199	85	–	2

*Включені до списків осіб, які засуджені до розстрілу.

Продовження таблиці 9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
644	27 грудня 1937 р.	198	141	57	72	65	2	2
649	28 грудня 1937 р.	299	256	43	153	103	–	–
681	2 січня 1938 р.	46	36	10	17	19	–	–
701	4 січня 1938 р.	151	128	23	56	72	–	–
727, 728, 729, 730	7 січня 1938 р.	649	645	4	559	84	–	2
752	11 січня 1938 р.	100	88	12	88	–	–	–
762	12 січня 1938 р.	99	68	31	49	19	–	–
792	16 січня 1938 р.	100	71	29	60	11	–	–
809	19 січня 1938 р.	99	70	29	43	27	–	–
818, 819	20 січня 1938 р.	497	324	173	324	–	–	–
824, 825, 828, 830, 831	21 січня 1938 р.	1065	884	181	883	–	–	1
854	26 січня 1938 р.	249	212	37	84	127	–	1
856	27 січня 1938 р.	249	220	29	220	–	–	–
1033	16 березня 1938 р.	1	1	–	1	–	–	–
Разом		7993	7113	880	5882	1211	2	18

Відповідно до постанови політбюро ЦК ВКП(б) № 1164/22 від 15 вересня 1938 р. і виданого слідом наказу НКВС СРСР № 00606 від 17 вересня 1938 р. рішення нерозглянутих слідчих справ по контрреволюційних національних контингентах було передано на розгляд особливих трійок на місцях. У матеріалах слідства у справі начальника УНКВС по Житомирській області Г. Вяткіна, який у подальшому був розстріляний, зустрічається такий факт: Нарком внутрішніх справ УРСР О. Успенський, викликавши Вяткіна до Києва, сказав: «Якщо не хочеш, щоб я тебе негайно посадив, їдь і організує трійку, і потрібно стріляти не менше 500 чоловік в день... Якщо будеш мудрити... Від нас не сховаєшся, дізнаємося, посадимо і розстріляємо». Після цього начальник облуправління енергійно «взявся» до роботи і виконання наказу наркома. Всього за півтора місяця роботи особливої трійки було засуджено до вищої міри покарання 4165 чол. і лише 38 – до ув'язнення у ВТТ (див. табл. 10). Заарештований у кінці 1938 року Вяткін під час допитів визнав своїм найтяжчим злочином розстріл цих понад 4 тис. чол., у провині яких він навіть не був упевнений³⁵.

Динаміка засудження громадян області у 1937–1938 рр. за рішенням двійки НКВС СРСР, трійок при УНКВС області представлена в таблиці 11. За 3 місяці 1937 року було засуджено 10062 чол., в тому числі до вищої міри покарання – 7273, до виправно-трудова таборів – 2789 чол. Відсоток розстріляних складає 61,5 % проти 38,5 % засуджених до ВТТ. У 1938 році було засуджено 10106 чол., в тому числі до вищої міри покарання – 9403, до ВТТ – 703 чол. Відсоток розстріляних вироки значно зростає і становить 92,5 % проти 7,5 %.

Отже, з жовтня 1937 по листопад 1938 року лише цими органами було засуджено 20168 чол., з яких 16676 чол. – до розстрілу, що становить 82,7 % проти 17,3 % засуджених до ВТТ.

За виявленими документами протягом 1937–1939 рр. виїзними сесіями Військової колегії Верховного Суду СРСР було засуджено 138 уродженців та жителів області, в тому числі 117 – до вищої міри покарання (див. табл. 12). Серед засуджених 78 військовослужбовців (у тому числі 9 працівників Тсоавіахіму), 20 працівників партійного та 25 радянського апаратів, 15 представників інших професій.

Таблиця 10

**Відомості про винесення вироків особливою трійкою при УНКВС
по Житомирській області за період з 20 вересня по 3 листопада 1938 р.**

№ протоколу	Дата засідання трійки	Кількість засуджених	У тому числі до:	
			ВМП	ВТТ
1	20 вересня 1938 р.	350	350	–
2	21 вересня 1938 р.	411	411	–
3, 4, 5	22 вересня 1938 р.	408	408	–
6	23 вересня 1938 р.	429	429	–
7	26 вересня 1938 р.	427	423	4
8	27 вересня 1938 р.	375	374	1
9	28 вересня 1938 р.	452	442	10
10	3 жовтня 1938 р.	339	338	1
11	4 жовтня 1938 р.	359	358	1
12	7 жовтня 1938 р.	332	330	2
13	3 листопада 1938 р.	321	302	19
Разом		4203	4165	38

Таблиця 11

Динаміка винесення вироків несудовими органами громадянам області у 1937–1938 рр.

Помісячно	Засуджено за постановами:				Всього засуджено за місяць до		
	Трійки при УНКВС по Житомирській обл. до		Наркома внутрішніх справ СРСР і Прокурора СРСР до				
	ВМП	ВТТ	ВМП	ВТТ	ВМП	ВТТ	Разом
Жовтень 1937 р.	315	106	690	9	1005	115	1120
Листопад 1937 р.	688	1567	1449	48	2137	1615	3752
Грудень 1937 р.	929	721	3202	338	4131	1059	5190
Січень 1938 р.	–	–	3238	665	3238	665	3903
Березень 1938 р.	–	–	1	–	1	–	1
Квітень 1938 р.	924	–	–	–	924	–	924
Травень 1938 р.	1075	–	–	–	1075	–	1075
Вересень 1938 р.	2837	15	–	–	2837	15	2852
Жовтень 1938 р.	1026	4	–	–	1026	4	1030
Листопад 1938 р.	302	19	–	–	302	19	321
Разом	8096	2432	8580	1060	16676	3492	20168

**Винесення вироків виїзними сесіями Військової колегії Верховного Суду СРСР
уродженцям і жителям області**

Дата винесення вироку	Кількість засуджених	Вироки:				Міра покарання невідома
		ВМП	20 р. ВТТ і позб. прав на 5 р.	15 р. ВТТ і позб. прав на 5 р.	10 р. ВТТ і позб. прав на 5 р.	
Вересень 1937 р.	13	10	–	–	3	–
Жовтень 1937 р.	22	20	1	1	–	–
Листопад 1937 р.	5	5	–	–	–	–
Грудень 1937 р.	32	27	–	3	2	–
Січень 1938 р.	7	6	–	1	–	–
Квітень 1938 р.	6	6	–	–	–	–
Серпень 1938 р.	3	3	–	–	–	–
Вересень 1938 р.	48	39	2	2	2	3
Жовтень 1938 р.	1	1	–	–	–	–
Травень 1939 р.	1	–	–	1	–	–
Разом	139	118	3	8	7	3

30 вересня 1938 р. виїзна сесія цієї колегії відбулася в Житомирі*. Було розглянуто справи на 44 обвинувачених, на кожного відводилося 15 хвилин. До вищої міри покарання засуджено 35 чол. Серед них: голова Житомирської обласної ради Я. П. Кузнецов, секретарі Коростенського ОПК І. Ф. Гузенко, Лугинського та Баранівського РПК С. І. Зайцев і Д. П. Драга, Новоград-Волинського міськкому партії П. С. Єгоров, директор науково-дослідної станції Г. Д. Данько, директор Краснопільської МТС І. В. Мельник та ін.³⁶

Значна частина військовослужбовців та цивільних, що працювали у військових частинах, у тому числі у підсобних господарствах, на будівництві військових об'єктів тощо, засуджена військовими трибуналами Київського військового округу, 2-го кавалерійського і 8-го стрілецького корпусів. Серед них ветфельдшер 5-ї кавдивізії І. Т. Пастухов, начальник майстерень 2-го окремого дивізіону зв'язку П. М. Ігнат'єв, хімік-інструктор 28-го кавполку В. Ф. Вендер та ін.

За неповними даними, в роки «великого терору» постраждало від репресій понад 25,5 тис. громадян Житомирщини, з них понад 18,8 тис. чол. було розстріляно.

Оперативний наказ НКВС СРСР від 25 липня 1937 р. № 00439 передбачав з метою розкриття агентури німецької розвідки і кінцевого розгрому диверсійних груп на промислових підприємствах з 29 липня 1937 р. у п'ятиденний строк провести арешти всіх німців, які працювали на військових заводах і в цехах оборонного значення, а також звільнених з цих заводів. На виконання наказу в області була сфабрикована справа Волинського фашистського центру, який нібито організував і направляв всю контрреволюційну діяльність німецького населення області. Згідно з версією слідства, центр був створений на Волині в період громадянської війни й окупації України австро-німецькою армією. До першого складу центру входили

*За виявленими документами протягом 1937–1939 рр. виїзні сесії Військової колегії Верховного Суду СРСР відбулися в містах Києві – в числі інших розглянуто справи на 86 уродженців та жителів області, Кам'янець-Подільському – на 2, Москві – на 1, Дніпропетровську – на 1, Одесі – на 1, Харкові – на 1 чол.

пастори Г. І. Улле та Е. І. Домрес, голова Пулинського райвиконкому Кауль, секретар райпарткому Остер, редактор районної газети Міллер та ін. У звинувачувальному висновку констатується, що на момент арешту керівниками центру були: емісар фашистської організації «Аусланддойче» Е. Ф. Енслен, лікар-хірург О. Л. Найман, професор у галузі туберкульозних хвороб В. В. Гінце, лікар-рентгенолог Е. Е. Вейкерт і лікар-стоматолог Ю. К. Дорн. Учасники організації звинувачувалися в намірі повалити радянську владу, встановити фашистську диктатуру і відірвати Україну від Радянського Союзу. З цією метою за вказівкою німецького консула в Житомирському, Бердичівському, Ємільчинському й ряді інших районів нібито створювалися штурмові загони, які повинні були підняти повстання в тилу Червоної Армії під час нападу Німеччини на СРСР. У той же час передбачалося провести біомікродиверсію – заразити водогінну мережу і колодязі бактеріями черевного тифу і туберкульозу, які спеціально вирощувалися в лабораторії. За рішенням трійки всі 350 учасників цієї міфічної організації були розстріляні³⁷.

За подібні надумані звинувачення – участь у контрреволюційних організаціях, шпигунство на користь Німеччини, підготовка диверсій, антирадянська діяльність – протягом жовтня 1937–січня 1938 рр. на виконання вищезгаданого наказу було засуджено 1647 осіб, з яких 1467 – до смертної кари. У вересні 1938 року за постановами трійки при УНКВС по Житомирській області були розстріляні ще 989 обвинувачених. Переважна кількість страчених – німці.

Як зазначалося в офіційних джерелах ОДПУ, протягом 1933–1936 рр. у Радянському Союзі була викрита і ліквідована «верхівка» Польської організації військової (ПОВ). Керівниками ПОВ в Україні були названі поляки, що займали високі адміністративні посади: керівник Польського бюро при ЦК КП(б)У, редактор багатьох польських газет, на день арешту – секретар Чернігівського обкому партії Б. В. Скарбек (розстріляний 3 червня 1934 р.), колишній директор Інституту польської пролетарської культури АН УРСР, на день арешту – державний арбітр при Раднаркомі УСРР С. Г. Лазоверт (розстріляний 25 вересня 1937 р.), завідувач кафедри Г. Г. Політур (у 1934 році засуджений до 10 років ВТТ, у 1937 році – до розстрілу), колишній заступник завідуючого відділом культури і пропаганди ЦК КП(б)У Й. А. Конецький (у 1936 році засуджений до 10 років ВТТ, у 1938 році – до розстрілу) та ін.

Б. В. Скарбек неодноразово відвідував Житомирщину, приділяв значну увагу польському національному району. Багатьох із тих, хто знав його або спілкувався з ним у процесі роботи, було піддано репресіям. У Мархлевському районі заарештовані редактор районної газети Г. Панек, завідуючий польською семирічкою с. Дзикунка Р. Ф. Ощапівський. Позбавлені волі на 3 роки кожний директор робітфаку А. А. Ільницький, викладач польської літератури Л. В. Коріцинський, інспектор райвідділу народної освіти Я. А. Гольд. Останній за постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляний у Вінниці 17 жовтня 1937 р. За постановою Судової трійки при ДПУ УСРР від 26 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років директор педтехнікуму Й. Й. Любецький.

У доповідній записці керівництву УСРР від 6 січня 1934 р. керівництво Мархлевського району зазначає, що «скарбеківщина» негативно позначилася на політичному і культурно-господарському житті району, «агенти класового ворога з партквитком в кишені» не лише саботували роботу, а й проводили явне шкідництво в районі.

Виявлення та ліквідація Польської організації військової продовжувалися у 1937–1938 рр. Тепер ліквідовувалися низова ланка ПОВ, її місцеві організації.

Операцію передбачалося розпочати по всій країні з 20 серпня 1937 р. Арешту підлягали всі виявлені члени ПОВ, а також військовополонені польської армії, перебіжчики із Польщі, політемігранти і політобмінні, колишні члени ППС і польських антирадянських політичних партій, а також найбільш активна частина місцевих антирадянських націоналістичних елемен-

тів польських районів. Оскільки Польської організації військової в той період практично не існувало, органи НКВС заарештували невинних радянських людей, переважно польської національності, та добували від них за допомогою морального і фізичного тиску дані про існування таких і подібних організацій.

На 1 листопада 1937 р. в УРСР по «польській лінії» було заарештовано 19030 громадян, завершено розгляд справ на 7069 чол., 4854 із яких було засуджено до розстрілу. Всього ж у 1937–1938 рр. під приводом боротьби з контрреволюцією в Україні було репресовано близько 50 тис. громадян польської національності.

У 1937 році УДБ Київського облуправління НКВС за необґрунтованим звинуваченням в участі у ПОВ заарештована група працівників колишнього Мархлевського району – голова райвиконкому О. І. Секанович, заступник прокурора району А. Т. Воєвський, завідувачий райземвідділом С. Т. Матусевич і директор зоотехнічного технікуму В. І. Лебедзевич. Всі четверо були розстріляні. Того ж року розстріляно 12 робітників Мархлевського фарфорового заводу.

За облудними обвинуваченнями в участі у різних контрреволюційних організаціях та шпигунстві на користь Польщі були заарештовані групи жителів сіл Велика Деражня, Малий Молодьків, Мокре, Суховоля Ярунського району, Гришківці Бердичівського, Таубівка Коростишівського, Баламутівка, Вільнопілля, Царівка, Заруденці, Війтівці Ружинського району та багатьох інших населених пунктів області.

Протягом березня–квітня 1938 року в Житомирі був «викритий» так званий Волинський центр ПОВ, нібито створений на Волині 1924 року на чолі з головою губернського суду Є. П. Олдаковським (розстріляний 29 жовтня 1937 р.), завідувачим Польбюро окружному КП(б)У Б. І. Беганським (ув'язнений до ВТТ на 10 років, помер 1 жовтня 1939 р. в ОЛП «Ліньковий»), головою Мархлевського райвиконкому С. І. Богусевським (розстріляний 10 червня 1938 р.) та директором польського робітфаку в м. Житомирі С. Я. Маєм (ув'язнений до ВТТ на 10 років). На день арешту членів організації керівниками Волинського центру ПОВ були названі жителі Житомира – директор польської середньої школи № 14 В. А. Фойна, референт комбінату глухонімих Б. М. Красовський, викладач механічного технікуму С. Л. Пашковський, лісничий Листвинського лісництва Словечанського району В. Й. Клочко-Бек і вчитель школи села Голіївка Житомирського району Т. А. Зубрицький. Вигаданий центр нібито направляв роботу 28 районних комендатур, під керівництвом яких перебувало 206 диверсійно-повстанських загонів («боювок»), створених у різних галузях народного господарства області. За завданням центру «боювки» готували збройне повстання, здобували зброю і вибухівку, готували диверсії на залізницях, у сільському господарстві, на поштово-телеграфних лініях, в промисловості, на транспорті. Всі 100 чоловік, що проходили у цій сфабрикованій справі, були засуджені до вищої міри покарання і розстріляні 28 вересня 1938 р.³⁸

У 1938 році 3-м відділом УДБ НКВС по Житомирській області була сфальсифікована чеська військово-повстанська шпигунська організація «Чеське дружество». Створення організації в кінці 20-х років приписувалося командирі 44-ї стрілецької дивізії Я. А. Штромбаху та вчителю школи с. Крошня Чеська (нині м. Житомир) А. А. Водседалеку. Керівниками «Чеського дружества» на початок 1937 року були названі столяр Житомирської фабрики «Профінтерн» С. А. Томан, плановик Житомирського пивоварного заводу Й. М. Яндура, інспектор Житомирського райфінвідділу В. В. Голан та А. А. Маркуп*, членами організації – 77 грома-

*А. А. Маркуп неодноразово згадується в кримінальній справі як один із керівників організації. Документів про притягнення його до відповідальності не знайдено. Працював техніком (інженером) на будівельних роботах. За свідченнями арештованих у справі «Чеського дружества», у 30-х роках виїхав до Чехословаччини.

дян чеської, один польської і двоє німецької національностей. У переважній кількості це – малописьменні робітники і колгоспники, жителі Житомира і Житомирського, Андрушівського, Коростишівського, Малинського, Червоноармійського районів. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській області 80 так званих учасників «Чеського дружества» були страчені 28 вересня 1938 р.³⁹

Представники єврейської національності часто звинувачувалися в участі у сіоністських організаціях та намаганні виїхати до Палестини. У 1930 році були викриті Пулинська нелегальна сіоністська організація «Гашомер-Гацоїр», Романівська сіоністська організація «Гелоцуд», Романівська підпільна сіоністська організація ЦСЮФ, які діяли з початку 20-х років. Учасниками таких організацій була, як правило, єврейська молодь. У травні 1925 року були заарештовані 12 із 24 учасників конференції однієї з таких організацій. Частина з них засуджено на вислання до Палестини, деяких – до Сибіру. В роки великого терору в Бердичеві, Коростені, Новограді-Волинському були «викриті» буржуазно-націоналістичні сіоністські організації, які, на думку органів, займалися шпигунством, антирадянською діяльністю, розпускали провокаційні чутки, мали на меті реставрацію буржуазного ладу в СРСР. «Члени» таких організацій підлягали розстрілу. Як свідчить вищезгадана доповідна записка Г. Вяткіна до НКВС УРСР від 3 серпня 1938 р., таких налічувалося 178 чол. Значна кількість осіб єврейської національності засуджена у справах есерів та троцькістів⁴⁰.

У наказі Наркома внутрішніх справ СРСР № 00447 від 20 серпня 1937 р. були чітко визначені категорії і міри покарання для нового витка репресій. Skorиставшись цим наказом, можна було позбавитися значної кількості так званих антирадянських елементів. Боротьба з куркулями 1937 року переросла у боротьбу з одноосібниками і колгоспниками. 29 жовтня 1937 р. трійкою при УНКВС по Житомирській області засуджені 9 жителів села Гошів Овруцького району, які нібито були учасниками контрреволюційного куркульського угруповання. Перевіркою 1959 року встановлено, що ніхто з них не був куркулем, ніколи не підлягав розкуркуленню і не брав участі в політбандах. На допитах ніхто із арештованих про свою конкретну антирадянську діяльність в період колективізації та в наступні роки показав не дав, але всіх їх визнали винними. Вісім чоловік було засуджено до страти, один – на 10 років ув'язнення до ВТТ. Подібне відбувалося в багатьох селах.

Продовжувалася розправа з так званими українськими націоналістами. Як запевняють матеріали слідства, в селі Криве Корнинського району професорами Київського кооперативного інституту М. В. Левицьким і П. А. Дібровою та місцевими жителями – студентами цього інституту була створена українська націоналістична повстанська організація. На думку слідства, село «кишіло» контрреволюційними, петлюрівськими і націоналістичними елементами, а в минулому тут була навіть меншовицька організація. Вбачається, що влада помстилася селянам за колишнє повстання, в ході якого при зіткненні з частинами Червоної Армії було багато жертв, за спротив колективізації (1929 року із місцевого колгоспу вийшло 147 сімей, які до 1932 року працювали на своїй землі). За рішенням позасудового органу 22 жителі цього села були розстріляні 3 червня 1938 р. Таке ж покарання за участь у неіснуючій антирадянській українській диверсійно-повстанській організації спіткало 30 жителів Малинського району. Подібні організації були «викриті» в Овруцькому, Коростенському, Ружинському, Червоноармійському районах області. «Самостійники» «виявлені» у селі Скраглівка Бердичівського району.

Як учасники сфабрикованої націоналістичної контрреволюційної військово-повстанської організації, що нібито готувала збройне повстання на території Вінницької, Житомирської та Київської областей, у день винесення вироку, 10 травня 1938 р., були розстріляні 5 чол., у тому числі перший секретар Любарського райкому КП(б)У А. Л. Русанов, директор Бердичівського заводу «Прогрес» А. Ф. Бондарев. Голову Бердичівського міськвиконкому С. В. Тер-

пиловського, заступника голови Держинського райвиконкому А. В. Кошового, викладача Бердичівського педінституту М. М. Полюгу і з ними ще 33 чол. розстріляли через місяць⁴¹.

У роки «великого терору» була практично завершена розправа над духовенством. За рішенням трійки при Житомирському облуправлінні НКВС 3 червня 1938 р. страчено 56 осіб, яких зарахували до сфальсифікованої антирадянської монархічної організації, нібито створеної в Житомирі у 1932 році митрополитом Чекановським і єпископом М. Руберовським (розстріляний 23 листопада 1937 р.). 3 листопада 1938 р. розстріляно ще 10 осіб духовного звання, яких необгрунтовано звинуватили в шпигунстві на користь Польщі. Сімдесятирічний протоієрей А. С. Михалевич, який проходив у цій справі, помер 26 серпня 1938 р. від «старческою дряхлості». Керівництво і створення цієї організації приписувалося архієпископу Філарету (А. К. Лінчевський, розстріляний 20 листопада 1937 р.) і вищезгаданому єпископу М. Руберовському. Керівником організації на день арешту її «членів» був названий протоієрей благочинний М. М. Бурчак-Абрамович.

Мученицьки загинув у Калініні 31 грудня 1937 р. архієпископ Фадей (І. В. Успенський), в Архангельську 13 січня 1938 р. розстріляний бердичівський ксьондз С. Т. Борецький. Позбавлені життя протоієрей К. А. Ванькевич, священники І. Т. Огійчук, М. П. Пісняк. До вищої міри покарання засуджені рабини А.-Е. А. Кельман, Ш.-З. А. Фрідман і М. Й. Хасін. Пішли з життя 75-річний священник Ю. С. Вікторівський (с. Білокоровичі), секретар правління костельної общини М. І. Кохановська (м. Житомир), священник Й. П. Вишневський (с. Вільськ). Декілька разів піддавався репресіям архієпископ Аверкій (П. П. Кедров), розстріляний 27 листопада 1937 р. за постановою трійки при УНКВС Башкирської АРСР. У цей же час трійка при УНКВС по Житомирській області засудила групу євангелістів м. Новоград-Волинська, звинувачених в участі у контрреволюційній організації. Розстріляно три жителі, двоє – ув'язнено на 8 років до ВТТ⁴².

Подібна політика радянської влади призвела до того, що в Житомирі із 33 храмів і 2 каплиць, що існували у 1917 році, у 1937-му залишилося лише 2 діючі церкви. На початок цього року в Житомирі та Бердичеві проживало майже 300 священників, значна частина яких була виселена з прикордонної смуги, режимних районів та різних населених пунктів після закриття церков. Деякі з них знаходились на утриманні рідних, знайомих, працювали на різних роботах, жебракували. З осені 1937 року на території УРСР не залишилось жодного практикуючого священника римсько-католицької церкви. Костьоли були зачинені, громади – заборонені.

Боротьба більшовиків з опозиційними партіями закінчилася припиненням їхньої діяльності, встановленням у СРСР однопартійної системи. Проте боротьба з колишніми представниками цих партій продовжувалася протягом десятиліть. Репресувалися навіть ті з них, що вступили до лав ВКП(б). Із довідки Житомирського окрвідділу НКВС УСРР від 20 серпня 1936 р. дізнаємося, що троцькістські осередки закладені в Житомирі в другій половині 20-х років під керівництвом завідуючого конторою цукротресту Чорнобородова, слідчого окрсуду Крацмана і активного троцькіста Г. Шиви. Троцькізмом були вражені губернська радпартшкола, державна друкарня, взуттєва і меблева фабрики м. Житомира, Бердичівський шкіряний завод. Троцькістський осередок виявлений і в Житомирській міськраді. До троцькістів зарахували директора Житомирського педінституту К. М. Табакмахера і багатьох інших.

За облудними звинуваченнями у троцькізмі на Житомирщині було заарештовано і знищено багатьох керівників обласного і районного рівнів. Серед них: секретарі окружкомів і міськкомів партії О. П. Абаш-Буніс, П. С. Єгоров, О. Г. Тільман, викладач єврейського педтехнікуму і редактор газети «Радянська Волинь» Г. К. Айзман, завідуючий облфінвідділом П. С. Богаєнко.

На початку 1938 року керівництво облуправління НКВС зорієнтувало підлеглих на пошук молодіжного троцькістського підпілля. У результаті застосування незаконних методів

ведення слідства незабаром були одержані необхідні дані про існування такої організації, а потім і показання про шкідницьку і терористичну діяльність та причетність ряду осіб до контрреволюційної правотроцькістської організації.

Ще одна підпільна правотроцькістська терористична організація була сфальсифікована з метою виявлення і покарання колишніх троцькістів і перекладання на місцеві кадри відповідальності за масові репресії в регіоні. 22 вересня 1938 р. до вищої міри покарання засуджені колишні перший і другий секретарі Житомирського обкому КП(б)У М. А. Максимов і К. Ю. Юсов, колишній голова Житомирського облвиконкому О. М. Файбишев. До страти були засуджені інструктор обкому партії Ю. В. Фішер і керівник обласного лікувального управління І. А. Паламарчук⁴³.

У 1938 році в числі п'ятдесяти інших безпідставно обвинувачених і розстріляний колишній лівий есер, на день арешту – більшовик, завідувачий Житомирським історичним архівом В. Г. Юр'єв-Бик. Як свідчать документи, слідчий особисто вписав до протоколу допиту, що учасники організації разом з меншовиками, троцькістами і націоналістами організовували куркульсько-петлюрівські виступи, проводили шкідницьку роботу, застосовували фашистські методи боротьби проти радянського і партійного керівництва, створювали військово-повстанські загони тощо. Ніяких матеріалів, які б підтверджували контрреволюційну діяльність заарештованих, у слідства не було. Заарештований почав давати потрібні слідству свідчення лише після застосування до нього працівниками НКВС Вяткіним і Лесновим фізичного тиску⁴⁴.

Репресії проти колишніх військових царської Росії розпочалися з приходом більшовиків до влади і продовжувалися тривалий час. За виявленими даними, понад 300 з них розстріляно на Житомирщині. До складу сфальсифікованої підпільної військово-офіцерської повстанської організації РОВС, яка нібито існувала і діяла на території Житомирщини, були включені колишні офіцери царської та білогвардійської армій, чиновники царської адміністрації, які завжди привертали увагу органів НКВС. У 1932–1935 рр. підпілля, за висновком слідства, активізувало свою роботу і почало готувати сили для захоплення влади в Житомирі й області. З цією метою створювалися повстанські загони в Любарському, Червоноармійському, Баранівському, Радомишльському та інших районах, формувалися повстанські загони й бойові групи для захоплення телеграфу і телефону в Житомирі, повстанський полк в Бердичеві. Керівництво офіцерською повстанською організацією приписувалося штабу РОВС у Житомирі, який складався з колишніх генерал-майора царської армії Маленка К. М., полковників цієї ж армії Латті К. К. і Руднева А. І., капітанів Корнілова Д. О. і Тихальського М. І. За твердженням слідства, штаб одержував вказівки від зарубіжних білогвардійських організацій через Ф. М. Волошина-Петриченка, керував роботою районних штабів і координував свої дії з іншими контрреволюційними формуваннями. В обвинувальному висновку проходять 134 особи, 132 з яких засуджені до розстрілу. Аналіз документів дає підставу стверджувати, що насправді в ці роки ніякої військово-повстанської офіцерської організації в області не існувало⁴⁵.

Репресії в лавах РСЧА почалися з арештів старих кадрових військових у ході здійснення оперативних заходів за справою «Весна». У частинах та установах Житомирщини було арештовано понад 40 чоловік. Серед них: командир і военком 44-ї стрілецької дивізії Штроббах Я. А., начальник штабу цієї ж дивізії Ейпихов (Епіхов) В. М., ветлікар Л. П. Семенов, інженер М. Ф. Коробейников та ін. Дислокація на території області певної кількості військ Червоної Армії та наявність двох потужних укріпрайонів давали можливість «викрити» достатню кількість «змовників». У квітні 1937 року в Житомирському гарнізоні заарештували командира батальйону 132-го Донецького стрілецького полку 44-ї стрілецької дивізії майора Трошя К. П. Приводом для арешту стало приховування від парторганізації полку листа «контрреволюційного змісту», за що комбат був виключений з партії ще в 1928 році. За «окозамилювання» на

інспекторській перевірці в 1936 році його засудили на 8 років позбавлення волі у ВТТ з обмеженням у правах на 4 роки і позбавленням звання «майор». Насправді Трошція арештували за зв'язки зі «змовником» маршалом М. Тухачевським, який під час окружних навчань 1936 року дав високу оцінку діям командира і всього особового складу батальйону, а комбата відзначив цінним подарунком.

Були заарештовані командири корпусів комкори Борисенко А. М. і Криворучко М. М.; командири дивізій комбриг Мішук М. П., комдиви Петровський Л. Г. і Головкін М. В. та полковник Провоторов М. А.; командири бригад комбриги Карев Г. С. і Колісниченко М. Я.; командири полків полковники Павленко В. М., Богатирьов М. М., Синягін С. І. і майори Семенов Є. Я., Житников А. Л., Захматов Б. Є., Єфимов А. С.; командири батальйонів майори Крайнев М. П., Токарев В. Ф., Швецов С. М. і капітан Боцва В. П., ряд інших військово-службовців.

Протягом 1937–1938 рр. у 44-й дивізії репресовано 39 військовослужбовців, з них 16 розстріляно. Всього по Житомирському гарнізону за цей час заарештовано 106 осіб, з них 40 засуджено до вищої міри покарання, решту – до різних строків позбавлення волі.

До осені 1937 року були заарештовані майже всі ветеринарні лікарі кавалерійської дивізії і полків. Щоб надати справі масштабного вигляду, співробітники Житомирського обласного управління НКВС до звинувачених військовиків долучили працівників цивільної ветеринарної служби, заарештувавши ветеринарних лікарів і фельдшерів ряду колгоспів і радгоспів Бердичівського, Держинського, Любарського, Чуднівського, Янушпільського та деяких інших районів, на контрреволюційну шкідницьку діяльність яких списувався падіж коней, корів та іншої худоби.

У 1937–1938 рр. заарештовано й розстріляно понад 100 керівників і спеціалістів системи військбуду. Були репресовані й колишні військовослужбовці, які працювали військовими керівниками у вищих та середніх спеціальних навчальних закладах області. У Житомирському сільськогосподарському інституті та технікумі – А. І. Пунно, Сен-Ун Когай, С. Я. Концевич, у Малинському лісотехнікумі – Ф. М. Бурляй і Г. О. Баришников та ін.⁴⁶

Не залишали в спокої й сім'ї «ворогів народу». У Коростені за недонесення про ворожу діяльність свого чоловіка була заарештована дружина начальника штабу 46-ї стрілецької дивізії О. І. Гришечкіна, в Житомирі – дружини начальника артилерії 44-ї стрілецької дивізії П. С. Краснова, командира батальйону зв'язку Т. О. Токарева та багато інших. За облудним звинуваченням у шпигунстві на користь Японії засуджена до вищої міри покарання дружина начальника Бердичівського міськвідділу НКВС Є. Я. Мартинюк. У багатьох випадках арешту підлягали не тільки дружини, а й повнолітні члени сімей і навіть далекі родичі. При арешті батьків вік і кількість дітей до уваги не бралися. В ніч з 24 на 25 грудня 1937 р. в Червоноармійському районі проводилася операція з «вилучення членів сімей контрреволюційних елементів і ворогів народу». Заарештовано 37 чол., у 17 відібрано підписку про невиїзд. «Вилучено» 60 дітей, серед них 10 дітей ясельного віку. Доля «вилучених» дітей складалася по-різному: частину передавали до дитячих будинків, під патронат родичів, деяких відправляли разом із батьками у віддалені місцевості СРСР.

Арештовували і відправляли до в'язниць навіть вагітних жінок. У 1937 році арештували багатодітне подружжя Куровських (село Чміль Ємільчинського району). Дружина була на шостому місяці вагітності. При допиті виявилось, що у неї шестеро дітей. Неповнолітніх відправлено в дитбудинки. Батька ще ненародженої дитини розстріляли, мати народила останню дитину в тюрмі. Та це не захистило її від звинувачення в «недоносітелстві». Як соціально небезпечний елемент її мали вислати до Казахстану на 5 років. І лише 4 листопада 1940 р., після неодноразового звернення до органів влади, вирок скасували⁴⁷.

Слід зазначити, що політичні репресії, які спочатку чинилися щодо соціально чужих, ворожих елементів, згодом поширилися на тих, хто був відданим, чесним борцем за радянську владу, проводив її політику в житті у центрі й на місцях. Це стосується й працівників партійних, державних, правоохоронних органів, які безпосередньо займалися репресіями, були вірними захисниками тодішнього режиму, його слухняними виконавцями. Багато з них теж були репресовані за облудними звинуваченнями в контрреволюційній, шпигунській, шкідницькій та антирадянській діяльності. Політична система, яку вони так вірно захищали, перекладала на них відповідальність за запроваджені нею ж репресії проти громадян своєї держави.

Як свідчать документи, навіть у той страшний час не всі погоджувалися з політикою масових репресій. Серед них – працівники НКВС, судів, прокуратури, які в тій чи іншій мірі висловлювали незгоду з необґрунтованими арештами, сумніви в законності дій керівництва. Такі працівники опинялися під арештом за різними приводами – від втрати більшовицької пильності й намагання захистити справжніх ворогів, дискредитування органів НКВС і радянської влади до прямого звинувачення в посібництві ворогам і участі в будь-якій контрреволюційній організації. До них також застосовувалися незаконні методи слідства, в тому числі й методи фізичного впливу. Частина апарату каральних органів теж потрапила до категорії «ворогів».

На Житомирщині у квітні 1938 року за подібні «провини» були заарештовані працівники НКВС Я. П. Аппель і К. С. Харченко, які звинувачувалися в політичній сліпоті, невживанні заходів до розкриття диверсійних організацій, захисті троцькістів, контрреволюційному саботажі роботи з боротьби з ворожим елементом, наклепі на органи НКВС. Начальник Малинського райвідділу НКВС А. К. Михайленко, який в рапорті на ім'я Єжова повідомляв про арешти невинних людей і знущання над ними з боку співробітників НКВС, був заарештований 8 травня того ж року, підданий допитам і знущанням. Розстріляний начальник Бердичівського міськвідділу НКВС В. С. Мартинюк, який «заважав розгортанню слідства», «не створював справ по лінії польської контрреволюції», «з недовірою відносився до показань заарештованих», не санкціонував арешт голови Бердичівського міськвиконкому С. В. Терпиловського й інших.

За розголошення «секретних» даних про вороже ставлення міліцейського складу і населення до заходів партії та уряду з боротьби з «ворогами», а колгоспників – до колгоспного ладу – були звинувачені у передачі польським розвідорганам матеріалів шпигунського характеру і розстріляні 2 жовтня 1938 р. працівники Барашівської районної міліції – дільничний інспектор П. С. Бондар і міліціонер Д. Й. Хоменко. Під час ведення слідства вбиті начальники Коростенських міського і районного відділів міліції В. М. Скрипник і Алексеєнко.

Заарештований начальник слідчого відділу обласної прокуратури Г. Я. Логвинов, прокурори Янушпільського і Чуднівського районів В. П. Івашкевич та І. Ф. Поліщук, які відмовлялися давати санкції на безпідставні арешти. Прокурор Мархлевського району С. А. Фідор звинувачувався у зриві операції з виселення антирадянського елемента з району. Розстріляний заступник прокурора А. Т. Воевський, який, згідно з партійною характеристикою, допускав «неправильний розгляд справ і викривлення політичної лінії в бік пом'якшення кари ворожому елементу»⁴⁸.

З осені 1938 року на Житомирщині, як і по всій країні, спостерігається спад репресій. Однак з таким ганебним явищем не було покінчено. Підтвердженням цьому слугує доля 44-ї стрілецької дивізії, яка базувалася на Житомирщині і восени 1939 року була направлена на фінський фронт. У січні 1940 року вона потрапила в оточення і протягом тижня бойових дій втратила майже половину складу. Відрізані від своїх, голодні, одягнені не по сезону, обморожені, поранені чи контужені воїни, кожен другий – без набоїв, потрапляють у полон по дорозі на Ванжевару в районі східніше Суомусальми. Згодом їх звинуватять у порушенні військової

присяги, здачі в полон без опору, зрадницькій поведінці в полоні. Після закінчення війни полонених передали в СРСР. Утримувалися вони в Юзьському таборі НКВС (Івановська область). Серед них були 657 уродженців і колишніх жителів Андрушівського, Вчорайшенського, Володарсько-Волинського, Житомирського, Любарського, Попільнянського і Ружинського районів. У 1940 році Особливою нарадою при НКВС СРСР засуджено до страти 36 чол. (розстріляно 32), решту – до ув'язнення у ВТТ на строк від 5 до 10 років. У подальшому 74 колишні червоноармійці на їхні прохання були направлені на фронт, 93 – померли у виправно-трудовах таборах, 210 ув'язнених звільнені після відбуття терміну покарання. Доля останніх невідома⁴⁹.

Напад фашистської Німеччини на СРСР перервав мирну працю радянських людей. Житомирщина стала однією з перших областей, на міста яких (Житомир, Бердичів, Коростень) вранці 22 червня 1941 р. були скинуті фашистські бомби. Почалася евакуація підприємств, людей, в тому числі в'язнів і заарештованих. Житомирська тюрма була повністю «розгружена». По першій категорії «убыло» 47 чол., евакуйовано в тюрми Дніпропетровська і Харкова відповідно 1543 і 889 чол. Частина в'язнів (550 чол.) відправили двома конвоями пішки у Верхнеуральськ. З наближенням ворога в'язні відправлялися все далі в тил країни. Жахливі умови, в яких транспортувалися репресовані, призвели до смерті багатьох з них. Серед померлих у дорозі в листопаді 1941 року – викладач історії української мови Житомирського учительського інституту І. Д. Сухан, завідувач медлабораторії Бердичівського цукрового заводу Я. С. Філіпі, рабин Ш. Ш. Вайнгуртен (Бердичів), завгосп веллабораторії С. І. Овсієнко (Житомир), уродженці Попільнянського району В. П. Остапенко і В. Д. Костенко, Новоград-Волинського району – О. Г. Фрейліх, Городницького району – Г. Я. Тиць, жителі м. Дзержинська – А. І. Конашук, м. Бердичева – В. Н. Ломаковський⁵⁰ та ін.

На початку липня 1941 року на території Житомирщини розгорнулися запеклі бої. Новоград-Волинський укріпрайон відбив перші атаки танкових груп противника і затримав його на 23 дні. Протягом сорока днів війська героїчно обороняли Коростенський укріпрайон, залишивши його лише за наказом Ставки. Близько тижня точилися жорстокі бої під Бердичевом. На кінець серпня 1941 року вся Житомирщина опинилася в руках ворога.

Майже 28 місяців міста і села області перебували під гітлерівською окупацією. Фашисти встановили режим терору, насильства і грабежу. На Сінній площі Житомира в перші дні окупації вони повісили 21 комуніста.

У Бердичеві 7–8 серпня 1941 р. німецькі власті почали масове виселення євреїв до гетто. Першу групу, що налічувала близько 2 тис. стариків, жінок і дітей, 27 серпня вивезли в район Бистрика і розстріляли. Всього ж за роки окупації Бердичева фашисти знищили близько 30 тис. його мешканців.

У Житомирі єврейське гетто було створене в серпні 1941 року в долині річки Кам'янки, куди зігнали тисячі євреїв. Більшість з них розстріляли восени 1941 року біля хутора Довжик, що в 10 кілометрах від міста (19 вересня 1941 р. – 3145 чол., у жовтні – ще 1600).

Незавидна доля чекала радянських військовополонених. Для їх утримання в області було створено кілька таборів. Один з них знаходився в Житомирі на Богунії, інші – в Бердичеві на Лисій Горі, у Новограді-Волинську в 2-й та 5-й школах. У Богунському концтаборі загинуло понад 67 тис. чол. На восьмому кілометрі від Житомира по Новоград-Волинському шосе біля хутора Довжик на двогектарній площі, огороженій дванадцятьма рядами колючого дроту, щоденно страчували майже 400 чол. Тут же стратили 50 дітей із дитячого будинку, що знаходився по вулиці Синельниковій, 12.

В іншому місті, теж біля хутора Довжик, було закопано ще 9623 чол. багатьох з них – живими. Тут же (63-й квадрат Богунського лісництва) розстрілювали комуністів, підпільників і партизанів. Сюди ж привозили тіла закатованих і розстріляних у гетто євреїв. У ході війни фашисти знищили в Житомирі близько 46 тис. мешканців.

З весни 1942 року окупанти почали відправляти людей на каторжні роботи до Німеччини. З Житомирщини в неволі опинилися понад 60 тис. чол. – найбільше було відправлено з Бердичева – 11700, з Ємільчинського району – 4390, Любарського – 3050, Держинського – 2968, Коростишівського – 2875, Овруцького – 2871.

Фашистами частково або повністю знищено 175 населених пунктів, де нараховувалося більш як 31 тис. дворів. Міста Житомир, Бердичів, Коростень були зруйновані та спалені на 30–40 відсотків.

Найбільша за жорстокістю трагедія сталася у селі Копище Олевського району. До війни тут налічувалося 570 дворів, проживало 3 тис. чол. Фашисти оточили село, зачинили мешканців у дерев'яних будівлях і підпалили. Село горіло 8 днів. Згоріло все – люди, будівлі, речі, дерева. Загибло 2887 чол. Серед них – жінки, діти, підлітки, врятувалися лише одиниці.

Боротьба проти гітлерівської окупації почалася з самого початку приходу ворога. На Житомирщині діяли 25 партизанських з'єднань, з яких 15 були сформовані виключно з жителів області, що перетворилася в партизанський край. Тут воювали загони і з'єднання під командуванням С. А. Ковпака, О. М. Сабурова, О. Ф. Федорова, М. І. Наумова, Я. І. Мельника та багатьох інших. Партизани відволікали на себе ворожі війська, чим істотно допомагали регулярній армії. З листопада 1943 року всі партизанські сили області увійшли у підпорядкування командування діючої армії, вони взяли участь у визволенні 76 населених пунктів області, утримуючи їх до підходу регулярних військових частин*.

У роки окупації на території Житомирщини прагнули розширити свою діяльність підрозділи ОУН–УПА. Здійснюючи рейди по території краю, вони проводили агітацію за Соборну Українську Державу і на певних етапах вступали в сутички як з німецькими окупантами (16 боїв), так і з партизанами, яких розглядали як представників московської окупаційної влади (70 бойових сутичок).

Страшних збитків завдали окупанти народному господарству області за два з половиною роки «господарювання». Матеріальні збитки обчислювалися сумою майже в 22 мільярди карбованців (у цінах 1940 року). Найстрашнішим було те, що фашисти та їхні поплічники закатували понад 322 тис. радянських людей. Близько 60 тис. було вивезено на каторжні роботи до Німеччини⁵¹.

Репресії повоєнних років торкнулися військовослужбовців, запідозрених у зраді Батьківщині, та цивільних, що залишилися на окупованій території і перебували на службі в установах, створених окупантами. Звинувачення часто були поспішними і необґрунтованими. Однак ступінь вини кожного, хто перебував у полоні, визначався у фільтраційних таборах, звідки їх відправляли на заслання чи ув'язнювали. Певна частина цього контингенту повернулася додому. У спеціальні табори висилали також жителів німецької національності, які під час окупації залишалися на території Житомирщини. Частина громадян, що перебувала на окупованій території, відправили в місця позбавлення волі під різними приводами – співробітництво з ворогом, антирадянська агітація, схвальна розповідь про рівень життя за кордоном, праця перекладача тощо.

Окрему групу репресованих жителів Житомирщини становили репатріанти, примусово вивезені до Німеччини, Австрії. За неповними даними, понад 6,5 тис. репатріантів (німців, поляків, українців) – колишніх жителів області, були відправлені на спецпоселення у віддалені регіони СРСР. Значна частина з них поповнила контингент спецпоселенців Казахстану. Як

*За активну участь у партизанському русі, мужність і стійкість, виявлені трудящими у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками в період Великої Вітчизняної війни, і за успіхи, досягнуті в господарському і культурному будівництві, Указом Президії Верховної Ради СРСР від 21 липня 1967 р. область нагороджена орденом Леніна.

і багатьох інших, їх брали на спецоблік з обов'язковою реєстрацією у спецкомендатурах. Самовільний виїзд з місця поселення карався відповідно до «провини» – від накладання штрафів до вислання на каторжні роботи. На той час на спецпоселенні знаходилися тисячі уродженців та колишніх жителів області, які були виселені з рідних домівок у довоєнний період. Працездатних виселенців у 1942–1943 рр. в числі інших мобілізували на трудовий фронт у Комі АРСР, у Молотовську, Свердловську, Челябінську, Карагандинську та інші області СРСР, де вони працювали, наближаючи жадану перемогу. На цей час відомо, що за сумлінну працю понад 100 виселенців з Житомирщини були нагороджені медалями «За трудову доблесть».

За документами архіву УМВС в Житомирській області виявлено понад 19 тис. осіб, які, згідно з реєстрацією у спецкомендатурах, перебували на спецпоселенні у 1948–1956 рр. Умовно вони поділялися на декілька категорій обліку: виселенці – вислані з постійних місць проживання в 30-х роках; репатріанти – вивезені примусово чи добровільно під час Великої Вітчизняної війни до Німеччини, Австрії, Польщі; колишні в'язні – засуджені, що відбули строк покарання і прикріплені до певного місця проживання; «фольксдойче» – німці, що народилися і проживали на території СРСР і користувалися певними пільгами при окупації; «власівці» – військові, засуджені за перебування в Російській визвольній армії – РОА (рос.) та злочини, скоєні у воєнний період; «указники 1948 року» – колишні селяни, колгоспники, що не виробили мінімуму трудоднів, вели «паразитичний спосіб життя» і були вислані в повоєнний період на спецпоселення задля «перевиховання». Серед спецпоселенців налічувалося понад 10,5 тис. жінок. Майже всі вони мали неповнолітніх дітей, зареєстрованих у комендатурах в особових справах матерів. При досягненні 16-річного віку на дітей заводилась окрема особова справа і вони набували статусу спецпоселенців з усіма «правами» і обов'язками, притаманними цій категорії. Якщо припустити, що в кожній родині було по двоє-трьох дітей, то (за неповними даними) кількість уродженців і колишніх жителів області, що знаходились у цей період на спецпоселенні, коливається в межах 40–60 тис. чол. Співвідношення спецпоселенців за категоріями обліку, національністю можна простежити за таблицею 13.

У післявоєнні роки зберегли свою актуальність питання боротьби з націоналізмом. Спостерігалися численні випадки повторного засудження тих, хто у 30-ті роки був репресований за троцькізм, націоналізм, антирадянську діяльність тощо. Так, колишній директор Житомирського педінституту К. М. Табакмахер за звинуваченням у троцькізмі був засуджений 1937 року на п'ять років ВТТ, за цю ж провину він засуджувався ще двічі – в січні 1947 року – до трьох, у вересні 1950 року – до десяти років заслання. За одну й ту ж «провину» – участь у СВУ – тричі карався С. М. Гайдус (1931 року висланий на 5 років, 1937-го – засуджений на 10 років ВТТ, 1949 року висланий на поселення в Красноярський край)⁵².

Відбудова народного господарства області почалася відразу ж після звільнення її від фашистів і проходила у надзвичайно складних умовах. Зусиллями трудящих поставали з руїн міста і села, ставали до ладу промислові підприємства, налагоджувалося сільське господарство. Планом 4-ї п'ятирічки передбачалося не лише відбудувати народне господарство країни, а й вийти на довоєнні показники в промисловості і сільському господарстві. Основний наголос, як і у попередні роки, робився на розвиток важкої індустрії, зокрема видобуток палива і виплавку металу.

У післявоєнні роки до проблем, породжених війною, додався голод 1946–1947 рр. Від посухи в області загинули десятки тисяч посівів, була низькою врожайність озимих і ярових культур. Розмір обов'язкових поставок зерна державі колгоспами Житомирщини з урожаю 1946 року збільшувався на 350 тис. пудів.

Після виконання планів хлібозаготівель зерна в області майже не залишилося. Лише в деяких колгоспах на трудодні видавали по 50–100 грамів зернових, у більшості – не видавали зовсім. Унаслідок голоду кількість хворих на дистрофію в області в першій половині 1947 року

**Облік спецпоселенців за категоріями та національностями
згідно з реєстрацією у спецкомендатурах у 1948–1956 рр.**

Категорії	Національності:				
	українці	поляки	німці	інші нац.	разом
Виселенці, в т. ч. жінки	249	2977	7975	27	11228
	112	1488	4185	12	5797
Репатріанти, в т. ч. жінки	192	113	6213	27	6545
	108	69	4066	19	4262
Колишні в'язні, в т. ч. жінки	189	45	166	33	433
	59	28	55	6	148
«Власівці»	187	7	98	14	306
«Фольксдойче», в т. ч. жінки	30	18	30	9	87
	24	13	24	7	68
«Указники 1948 р.», у т. ч. жінки	367	28	4	8	407
	256	16	4	1	277
Разом, у т. ч. жінки	1214	3188	14486	118	19006
	559	1614	8334	45	10552

неухильно зростала. Якщо на 1 квітня 1947 р. їх нараховувалося тут близько 15,5 тис. чол., то на 20 червня цього ж року – вже майже 23 тис. чол., з яких 18 тис. чол. було госпіталізовано. У пошуках продовольства жителі Житомирщини намагалися дістатися до тих регіонів країни, які не відчували голоду. Центр став надавати певну допомогу лише навесні 1947 року, коли стало зрозуміло, що без допомоги держави засіяти поля неможливо. Наслідком голоду стала посилена міграція сільського населення в міста, індустріальні центри, на будови та промислові підприємства, що негативно відбилося на подальшому стані справ у сільському господарстві.

Суворо каралася навіть спроба оцінки становища цих років. У листопаді 1947 року на 10 років позбавлення волі засуджений колгоспник села Кодня Н. Н. Катеринчук, звинувачений у наклепі на керівників партії та уряду. В дійсності ж він написав листа на адресу М. С. Хрущова, в якому вказав на тяжке життя селянства в деяких областях України у зв'язку з голодом 1946–1947 рр. У травні 1950 року на 6 років позбавлення волі засуджений колгоспник села Денеші О. Ф. Ратушинський, звинувачений у наклепі на радянську дійсність і вихвалюванні до-революційного суспільства. Фактично він виражав незадоволення існуючою податковою системою і заходами держави щодо селянства. Селяни змушені були платити податок за землю, худобу, свиней, домашню птицю, здавати державі шкіри забитих тварин. У кінці 50-х тиск на селян посилювався. В особистих господарствах дозволялося тримати лише одну корову, не більше двох свиней і десяти голів домашньої птиці. Що стосується коней, овець, річних бичків, то їх взагалі було заборонено мати у підсобному господарстві. На відміну від робітників і службовців, до травня 1965 року колгоспники не забезпечувалися пенсією⁵³.

У перші повоєнні роки спостерігається певна лібералізація у ставленні до церкви, приймаються рішення про відкриття незаконно закритих церков. Перевага надається Руській православної церкві (РПЦ), яка знаходилася під суворим контролем держави. Українські церкви, що відкрилися у 1941–1943 рр., довірою влади не користувалися. З березня 1948 року

збільшення кількості храмів відбувалося лише за рахунок приєднання до РПЦ інших церков, у тому числі автокефальної, яка «саморозпустилася» і злилася з РПЦ.

З початком 50-х антирелігійна робота набрала нової сили. З'являються постанови про посилення атеїстичного виховання, починається зняття з реєстрації релігійних общин, закриття церков. На Житомирщині в 1944–1949 рр. під різними приводами засуджено 36 священнослужителів. За 1948–1984 рр. в області знято з реєстрації 178 релігійних общин Руської православної церкви і 29 общин римсько-католицької церкви (з них 28 – за 1948–1962 рр.). Пік закриття православних церковних общин припадає на 1961–1964 рр., коли в області було закрито 124 храми (див. табл. 14, 15)⁵⁴.

Таблиця 14

Динаміка закриття зареєстрованих церковних общин римсько-католицької церкви в Житомирській області у 1948–1969 рр.

Райони	1948	1949	1950	1951	1952	1960	1961	1962	1969	Разом
Андрушівський		1	1				1			3
Баранівський					1		1			2
Володарсько-Волинський	1					1	1			3
Брусилівський		1								1
Дзержинський								1		1
Ємільчинський	2		1				1			4
м. Житомир	1									1
Житомирський		1								1
Коростенський		1								1
Коростишівський	1									1
Любарський				1						1
Попільнянський						1				1
Радомишльський		1	1					1		3
Ружинський	1			1						2
Червоноармійський						1				1
Черняхівський					1					1
Чуднівський			1						1	2
Разом	6	5	4	2	2	3	4	2	1	29

У 60-х–70-х роках зростає кількість скарг стосовно питань релігії та церковного життя і поширюється рух за відкриття нових і недопущення закриття старих церков. Висловили протест проти закриття і конфіскації храму парафіяни Богоявленської церкви м. Житомира. На ім'я вищого керівництва країни і патріарха Пімена були направлені листи, де зазначалося, що ця церква – дерев'яна споруда в архітектурному стилі 16-го століття – не лише місце для відправлення релігійних обрядів, а й має велике значення для української історії та культури. Протест парафіян став відомий в ООН та ЮНЕСКО. До акції протесту підключилися міжнародні організації, в тому числі «Організація на захист прав людини на Україні». У численних петиціях закордонних громадських та церковних організацій, направлених в ООН, містилися заклики створити міжнародну комісію, яка б оцінила історичне і культурне значення цієї

Динаміка закриття зареєстрованих церковних общин Руської православної церкви в Житомирській області у 1952–1984 рр.

Роки	1952	1954	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1970	1972	1973	1981	1983	1984	Разом
Андрušівський					3	3		4								1		11
Баранівський			2															2
Бердичівський												5	11					16
В.-Волинський							7											7
Держинський						7												7
Ємільчинський								3	4						1			8
м. Житомир					2													2
Житомирський						4												4
Коростенський					4		5											9
Коростишівський					2	5	4								1			12
Малинський							3											3
Лугинський	2																	2
Любарський														4				4
Народицький				1		5												6
Н.-Волинський						6	4											10
Овруцький			1		10													11
Олевський					3													3
Попільнянський										2								2
Радомишльський					6	3										1		10
Ружинський						5	5	7			6						1	24
Червоноармійський					2		2											4
Черняхівський				5	5													10
Чуднівський		2					5		4									11
Разом	2	2	3	6	37	38	35	14	8	2	6	5	11	4	2	2	1	178

споруди та запобігла її руйнуванню. На жаль, знищенню Богоявленської церкви запобігти не вдалося.

Зменшення зареєстрованих релігійних громад призвело до швидкої появи незареєстрованих релігійних общин, причому вже на початку 60-х років спостерігається процес виходу їх з-під впливу держави. У середині 70-х зростає активність римсько-католицьких громад, у 1982 році в області виявлено 3 незареєстровані римсько-католицькі громади.

У післявоєнний період на Житомирщині відбулося понад 20 судових процесів над керівниками різних нелегальних релігійних сект (п'ятидесятників, баптистів та ін.), які практично діяли майже в кожному районі⁵⁵.

Після смерті Й. Сталіна партійно-державне керівництво СРСР почало робити обережні, до того ж суперечливі, спроби відмовитися від командно-адміністративних методів управ-

ління, засудити політичні репресії. Були здійснені перші кроки до реабілітації невинно постраждалих. Проте цей процес носив досить обмежений, нетривалий характер і не виправдав сподівань широкого загалу. З початком 60-х процес реабілітації поступово згортається, поширюються адміністративно-командні методи керівництва народним господарством, посилюється централізація управління виробництвом, недооцінюються соціальні проблеми. Нестабільність у суспільстві ставала дедалі відчутнішою. Виникає дисидентський рух. У СРСР, у тому числі й в Україні, це були здебільшого представники інтелігенції, яких називали «правозахисниками». Вони протистояли беззаконню, порушенню прав і свобод людини, обстоювали принципи відкритості суспільства, демократії, гласності. Однією з основних вимог було надання Україні статусу незалежної держави. Існувало кілька подібних об'єднань: «Ініціативна група захисту прав людини» (1970), «Радянське відділення міжнародної амністії» (1974), московська та республіканські Гельсінські групи (1976). Основними видами їх діяльності були організація демонстрацій, мітингів, зборів, поширення забороненої владою інформації, творів, «відкритих листів» на захист незаконно засуджених і т. п. Ці дії кваліфікувалися як антирадянські. Дисидентів висилали за межі СРСР, позбавляли громадянства, саджали в тюрми, безпідставно відправляли до психіатричних лікарень тощо.

Архівні документи підтверджують наявність різних течій інакодумства на Житомирщині у 60-х–80-х роках та переслідування їх з боку властей. У березні 1956 року за розповсюдження антирадянських листівок із закликами «Геть радянську владу» та «СРСР – тюрма народів» на 3 роки позбавлення волі засуджений житель Радомишля В. А. Демченко. В ніч з 19 на 20 березня 1960 р. у Житомирі було розклеєно біля 20 антирадянських листівок, у яких містилися заклики до боротьби проти комуністичної системи гніту, насильства і терору. Житомирським обласним судом 17 травня 1960 р. їх автори і розповсюджувачі С. О. Бабич і В. М. Тарасюк були засуджені відповідно на 2 та на 3 роки позбавлення волі.

Суворо каралися спроби власної оцінки подій і суспільних явищ, діяльності не лише союзних, республіканських, а й місцевих державних і партійних керівних органів. Житомирським обласним судом УРСР 15 січня 1958 р. засуджений до 4 років позбавлення волі з поразенням у правах на 3 роки вантажник Житомирської кондитерської фабрики П. Ф. Смирнов. Вина його була в тім, що в жовтні 1956 року він відправив на адресу Голови Президії Верховної Ради СРСР листа, в якому, за оцінкою слідчих органів, зводив наклеп на радянську дійсність, керівників партії та уряду. 26 грудня 1962 р. засуджений робітник Коростишівського шахтоуправління Л. Р. Мозолевський, який мав необережність викласти свою точку зору щодо деяких негативних явищ у суспільстві у двох анонімних листах. За звинуваченням у зберіганні та виготовленні частини статті «З приводу процесу над Погружальським» УКДБ по Житомирській області 23 травня 1966 р. заарештований лінотипіст обласної друкарні А. О. Шевчук⁵⁶.

Не знаходила схвалення у частини мешканців області зовнішня політика керівництва країни щодо введення радянських військ в Угорщину (1956), Чехословаччину (1968), Афганістан (1979).

Осередком політичної нестабільності в Житомирі був сільськогосподарський інститут. При редакції житомирської районної газети «Зоря комунізму» існувала літературна студія «Льоноцвіт», в роботі якої брали участь молоді поети, прозаїки, літератори-початківці: В'ячеслав Медведєв (відомий письменник В'ячеслав Медвідь), Анатолій Журавський, Станіслав Малиновський та ін. Активним учасником студії був редактор газети О. Є. Опанасюк, приділяв увагу студійцям Борис Тен. У 1965 році додатком до газети вийшла збірка творів, у якій були вміщені «безідейні поезії». Від розправи авторів врятувала схвальна рецензія в центральній газеті. В «Льоноцвіті» була надрукована новела Євгена Концевича, до оселі якого навідувалися «підозрілі особи» – Іван Світличний, Михайлина Коцюбинська. На 30-річчя Є. Концевича з Києва приїхали Надія та Леоніда Світличні, Ірина Жиленко, Михайло Плахотнюк

та ін. Відомо, що Євген Васильович був знайомий з багатьма творами «самвидаву», активно пропагував положення статті І. Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація»⁵⁷.

Активізація правозахисного руху на Житомирщині пов'язана з діяльністю відомих діячів цього руху в Україні: В. В. Овсінком – політв'язнем 1973–1977, 1979–1988 рр., вчителем середньої школи села Білка Д. Д. Мазуром, який двічі попадав за ґрати і був засуджений до 6 років позбавлення волі і 5 років заслання, вчителем української мови і літератури та французької мови Ю. І. Залепою, засудженим на 6 років позбавлення волі і 2 роки заслання та ін. За розповсюдження антирадянського документу «Звернення до трудового народу» 27 січня 1982 р. заарештований Ф. В. Король. Його за рішенням суду було направлено до психіатричної лікарні спеціального типу⁵⁸.

Досліджуючи особливості репресій на Житомирщині, треба відзначити, що за виявленими неповними даними кількість репресованих у регіоні у 1917–1980 рр. складає понад 85 тис. осіб. За цей період позбавлені волі на термін від 1 до 25 років 11066 чол. На каторжні роботи протягом 1943–1948 рр. на термін від 15 до 25 років засуджено 72 чол. Вислані за рішеннями несудових органів 3569 чол. Під час слідства померли 203 чол. Спостерігається зростання кількості засуджених у період прискорення колективізації (1928–1933 рр.), досягаючи в 1937 р. 12102 та у 1938 р. – 13539 чол. У період 1918–1945 рр. винесено 19190 розстрільних вироків. Понад 98 % з них припадають на 1937–1938 рр. (відповідно 7755 та 11067). Серед репресованих 2973 жінки, з них 380 розстріляно.

Хронологію та певні особливості репресій щодо уродженців та жителів області у 1918–1986 рр. можна простежити за таблицею 16*. Крім показаних у таблиці, були піддані гласному нагляду – 30, умовному засудженню – 162, забороні проживати в певних місцевостях – 269, інші – 301, всього 762 чол. На 7009 підслідних кримінальні справи були припинені за недоведенням провини у процесі слідства, через перегляд справ за заявами засуджених та їхніх родичів, у порядку амністії тощо. Ще понад 23 тис. осіб розкуркулено і вислано у 1930 році. Окрему групу репресованих становлять так звані соціально небезпечні елементи, що проживали у прикордонній смузі. За виявленими неповними даними, у 1935–1936 рр. були вислані вглиб країни понад 17 тис. осіб, в основному польської та німецької національностей. Репресіям були піддані представники 40 національностей, що проживали на Житомирщині. Перше місце за кількістю репресованих займають українці, друге – поляки, третє – німці, за ними йдуть євреї, росіяни, чехи, білоруси, латиші, цигани, литовці та ін. Кількість репресованих на Житомирщині та їхнє співвідношення за національними ознаками і мірами покарання приведені в таблиці 17.

Процес реабілітації жертв політичних репресій в області, як і по всій країні, активізувався після XX з'їзду КПРС і постанови ЦК КПРС «Про подолання культу особи і його наслідків». У 1956–1962 рр. реабілітовано приблизно третину мешканців області. Однак в роки «застою» робота з реабілітації поступово призупинилася і була поновлена тільки в кінці 80-х років. Перегляд справ в області в основному проходив згідно із заявами репресованих або їхніх рідних та близьких. Активізації цієї копіткої праці сприяв Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1989 р. «Про додаткові заходи по відновленню справедливості у відношенні жертв репресій, що мали місце в період 30-х–40-х і на початку 50-х років». За нашими підрахунками, перегляд архівно-слідчих справ на предмет реабілітації лише у 1989 році став під-

*При складанні таблиць 16, 17 використані документи, виявлені в архіві Управління Служби безпеки України в Житомирській області. Національний склад висланих у 1930, 1935–1936 рр. представлений у табл. 2, 3, 4, 5 (за документами Державного архіву Житомирської області), спецпоселенців – у табл. 12 (за документами архіву Управління Міністерства внутрішніх справ у Житомирській області). У багатьох випадках встановити національність репресованих не вдалося.

Хронологія репресій на Житомирщині у 1918–1980 рр.

Рік репресії	Міра покарання								Справи припинено	Померли під час слідства	Разом
	ВМП	Каторжні роботи	Позбавлення волі				Вислан-ня, за-слання	Інші репресії			
			25 р.	15 р.	10 р.	1–8 рр.					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1918	7	–	–	–	–	–	–	–	–	–	7
1919	22	–	–	–	1	6	2	4	74	1	110
1920	23	–	–	–	–	21	2	8	62	–	116
1921	4	–	–	1	–	11	–	4	14	–	34
1922	1	–	–	–	–	2	3	1	22	–	29
1923	–	–	–	–	–	2	2	12	130	–	146
1924	–	–	–	–	–	3	2	2	55	–	62
1925	–	–	–	–	–	5	5	4	12	–	26
1926	2	–	–	–	1	13	11	–	23	–	50
1927	–	–	–	–	1	27	19	12	41	–	100
1928	6	–	–	–	9	91	31	31	58	–	226
1929	21	–	–	–	51	290	111	39	87	–	599
1930	78	–	–	–	115	506	728	69	306	1	1803
1931	5	–	–	–	39	238	358	41	233	1	915
1932	2	–	–	–	30	261	398	72	593	9	1365
1933	15	–	–	–	55	599	848	203	1156	19	2895
1934	3	–	–	–	4	83	32	11	113	4	250
1935	1	–	–	–	13	258	53	86	409	2	822
1936	–	–	–	–	12	183	28	2	118	3	346
1937	7755	1	1	13	2859	1059	79	7	311	17	12102
1938	11067	–	2	8	838	255	316	34	994	25	13539
1939	–	–	–	1	23	124	50	34	1097	18	1347
1940	26	–	–	–	64	585	4	–	115	10	804
1941	84	–	–	–	90	207	98	–	173	37	689
1942	50	–	–	2	166	159	28	78	100	34	617
1943	2	1	1	2	63	45	43	4	47	7	215
1944	13	42	10	22	164	187	103	2	391	5	939
1945	3	21	4	5	148	77	109	1	81	5	454
1946	–	5	1	1	110	95	39	–	73	1	325
1947	–	1	6	–	106	64	22	–	36	1	236
1948	–	1	52	3	56	21	–	1	27	1	162

Продовження таблиці 16

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1949	–	–	57	4	47	18	13	1	3	–	143
1950	–	–	32	1	66	15	17	–	12	–	143
1951	–	–	29	3	50	11	9	–	9	2	113
1952	–	–	26	2	14	6	4	–	5	–	57
1953	–	–	11	–	15	4	2	–	7	–	39
1954	–	–	–	–	4	–	–	–	5	–	9
1955	–	–	–	–	–	1	–	–	6	–	7
1956	–	–	–	–	1	6	–	–	3	–	10
1957	–	–	–	1	1	2	–	–	2	–	6
1958	–	–	–	–	–	1	–	–	1	–	2
1959	–	–	–	–	1	1	–	–	2	–	4
1960	–	–	–	–	–	–	2	–	–	–	2
1962	–	–	–	–	–	–	–	–	1	–	1
1963	–	–	–	–	–	–	–	–	1	–	1
1964	–	–	–	–	–	–	–	–	1	–	1
1966	–	–	–	–	–	1	–	–	–	–	1
1970	–	–	–	–	–	1	–	–	–	–	1
1980	–	–	–	–	–	2	–	–	–	–	2
1981	–	–	–	–	1	–	–	–	–	–	1
1986	–	–	–	–	1	–	–	–	–	–	1
Разом	19190	72	232	69	5219	5546	3571	763	7009	203	41874

Таблиця 17

Кількісна характеристика репресованих за національностями

№	Національність	Міра покарання		Разом
		Розстріляні	Інші види репресій	
1	2	3	4	5
1	Українці	8622	15459	24079
2	Поляки	6802	3481	10282
3	Німці	2577	1668	4245
4	Євреї	469	995	1464
5	Росіяни	319	702	1021
6	Чехи	176	180	356
7	Білоруси	101	110	211
8	Латиші	36	17	53
9	Цигани	36	1	37

Продовження таблиці 17

1	2	3	4	5
10	Литовці	11	15	26
11	Молдавани	8	8	16
12	Угорці	8	5	13
13	Естонці	5	5	10
14	Хорвати	4	3	7
15	Татари	2	4	6
16	Грузини	1	4	5
17	Австрійці	2	2	4
18	Італійці	1	3	4
19	Китайці	1	3	4
20	Асирійці	–	3	3
21	Болгари	1	2	3
22	Корейці	1	2	3
23	Вірмени	1	1	2
24	Казахи	–	2	2
25	Румуни	1	1	2
26	Французи	1	1	2
27	Азербайджанці	–	1	1
28	Башкири	–	1	1
29	Греки	–	1	1
30	Кабардинці	–	1	1
31	Калмики	–	1	1
32	Комі	–	1	1
33	Мордвини	–	1	1
34	Осетини	–	1	1
35	Серби	1	–	1
36	Словаки	1	–	1
37	Таджики	–	1	1
38	Удмурти	1	–	1
39	Фіни	1	–	1
40	Чуваші	–	1	1
	Разом	19190	22684	41874

ставою для реабілітації 12849 репресованих громадян Житомирщини. Хід реабілітації репресованих простежується за таблицею 18*.

*При складанні таблиці 18 використані документи, виявлені в архіві Управління Служби безпеки України в Житомирській області.

Хід реабілітації репресованих у Житомирській області у 1955–2004 рр.

Роки	Кількість реабілітованих	У тому числі:	
		засуджених до розстрілу	підданих іншим видам репресій
1951–1955	121	23	98
1956–1960	12178	9797	2381
1961–1965	3338	2092	1246
1966–1970	1064	665	399
1971–1975	239	135	104
1976–1980	157	103	54
1981–1985	51	37	14
1986–1990	13795	6043	7752
1991–1995	3304	182	3122
1996–2000	1376	111	1265
2001–2004	224	2	222
Разом	35847	19190	16657

На заключному етапі, з прийняттям Закону України від 17 квітня 1991 р. «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», реабілітація підходить до свого логічного завершення, хоча ще залишається низка невирішених питань. Нині в області реабілітовано відповідними органами переважно кількість репресованих, які проходять у кримінальних справах, заведених органами ВНК–ДПУ–НКВС–КДБ, що складає майже 36000 репресованих, на 7009 чол. справи припинено за реабілітуючими ознаками. Згідно зі ст. 3 Закону України від 17 квітня 1991 р. «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», підлягають реабілітації й громадяни, розкуркулені, вислані чи заслані у 1930, 1935–1936 рр.

Тривалий час увічнення пам'яті репресованих залишалося невирішеним. Одним із перших порушило це питання добровільне культурно-просвітницьке товариство «Меморіал» ім. В. Стуса, зокрема голова первинної організації «Меморіалу» села Велика Цвіля Ємільчинського району М. Р. Жиллок. З його ініціативи учні 8-го класу Великоцвілянської середньої школи, де він працював класним керівником, протягом трьох років займались пошуковою роботою з виявлення незаконно репресованих односельців у період 1937–1938 рр. Із 90 встановлених ними осіб додому повернулися лише троє. Пам'ятником загиблим стала «Криниця совісті», відкрита в селі 10 липня 1988 р. З метою встановлення місць поховання жертв політичних репресій 30-х–40-х і початку 50-х років у Житомирі і Бердичеві прокуратурою області 6 лютого 1990 р. була порушена кримінальна справа. На основі свідчень очевидців і ексгумації останків похованих виявлено, що масові поховання репресованих у Житомирі проводилися на пустирі між Путятинським провулком і єврейським кладовищем. Було проведено 20 розкопок, у 5-ти з яких виявлено останки 138-ми осіб, перезахоронених на тому ж місці (точна кількість захоронених не встановлена). Нині тут розбито сквер, встановлено гранітні плити і дерев'яний хрест з написом: «Пам'ятаємо, сумуємо, просимо прощення... Невинним жертвам, знищеним комуно-більшовицьким режимом в 1937–1938 рр., від житомир'ян». На цьому місці щорічно проводяться дні Пам'яті. Це єдине офіційно визнане місце масових поховань жертв політичних репресій у Житомирі. За свідченням очевидців, ще одне місце масо-

вих поховань репресованих у Житомирі було неподалік від вулиці Шевченка (район нинішнього онкодиспансера та дитячої лікарні). Але в ході розслідування не було добуто достовірної інформації, і розкопки там не проводились.

У Бердичеві офіційно визнано два місця масових поховань репресованих. Перше – на території колишнього райвідділу НКВС. На будинку, що на розі вулиць Карастоянкової і Дзержинського, встановлена меморіальна дошка. Друге – на пустирі в районі єврейського кладовища. У 1995 році там встановлено Пам'ятний знак.

З ініціативи Українського товариства «Меморіал» з 11 по 17 лютого 1990 р. в Україні було оголошено Всеукраїнський тиждень пам'яті. 17 лютого представники «Меморіалу», обласного Комітету захисту миру, Крайової ради Народного руху України, Української православної церкви та інших громадських організацій міста провели вуличний похід та громадську панахиду з увічнення пам'яті жертв сталінізму, голодомору, репресій, загиблих у Великій Вітчизняній війні та Афганістані, жертв Чорнобильської трагедії.

У пошуки місць масових поховань включились обласне відділення Українського фонду миру та історико-просвітницьке товариство «Меморіал». У спільній постанові «Про увічнення пам'яті жертв тоталітаризму», прийнятій 5 вересня 1991 р., зокрема говорилося: «На території області виявлено місця страт і поховань численних жертв тоталітаризму – репресій, голодомору, а також громадянської та Другої світової воєн, зокрема могили репресованих у 30-ті роки у Житомирі, Бердичеві, Коростені». Постанова містить прохання до керівництва облуправління СБУ надати копії списків репресованих і реабілітованих для архіву «Меморіалу», що сприятиме їх оприлюдненню, а до груп сприяння Фонду миру на місцях та осередків «Меморіалу» – разом з органами влади подбати про виявлення, впорядкування, збереження могил і поховань, до яких раніше доступ заборонявся – могил воїнів повстанських загонів чи армій, іноземних формувань тощо.

26 серпня 2000 р. відбулося відкриття і освячення Меморіалу на честь 359 українських воєнків – учасників Другого Зимового походу, розстріляних більшовиками під містечком Базар 21 листопада 1921 р.

В останні роки пам'ятні знаки встановлені в багатьох селах області. На державному рівні проводяться роки пам'яті жертв репресій і голодомору.

Увічнення пам'яті репресованих – це відтворення історичної справедливості по відношенню до безневинно постраждалих від тоталітарної системи, покаяння суспільства перед невинними жертвами, пересторога майбутнім поколінням.

Україна, за волю якої віддало своє життя не одне покоління наших громадян, зробила лише перші кроки на складному шляху незалежності. Непросто переосмислити й усвідомити свою історію, її героїчні й трагічні сторінки. Але саме з цього починається відродження країни і нації. Правда розповідь про політичні репресії, що мали місце в СРСР у період 1917–1980-х рр., засудження тоталітаризму і репресій на державному і світовому рівнях – запорука щасливого майбуття прийдешніх поколінь українців, для яких подібні явища ніколи не повинні повторитися.

¹ Державний архів Служби безпеки України (далі ДА СБУ). – Ф. 42, спр. 35. – Арк. 89, 90, 92, 95.

² Державний архів Житомирської області (далі ДАЖО). – Ф. Р-5013, спр. 5925-п, 5212-п, 25624-п.

³ Махорін Г. Л. Уроки української революції та боротьби за незалежність // Житомирщина. Історичний нарис. – Житомир, 2000. – С. 131–132. ДАЖО. – Ф. 5013, спр. 30635-п.

⁴ Тимошенко В. І. Події Другого Зимового походу армії Української Народної Республіки на Житомирщині // Історія міст і сіл Великої Волині. Науковий збірник «Велика Волинь». – Житомир, 2002. – Т. 25, ч. 1. – С. 132.

⁵ ДАЖО. – Ф. П-1, оп. 1, спр. 176. – Арк. 88, 139; спр. 175. – Арк. 4. Москвін П. П. Розгром петлюрівського бандитизму на Волині у 1921–1922 роках // До історії боротьби за відбудову народного господарства Волині 1921–1925 рр.: Наукові записки Житомирського державного педагогічного інституту ім. Ів. Франка. – Житомир, 1961. – С. 97–134.

⁶ ДАЖО. – Ф. П-2668, оп. 4, спр. 133. – Арк. 7. – Ф. Р-5013, спр. 6666-п. – Ф. П-6, оп. 1, спр. 37. – Арк. 33–35.

⁷ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 18925-п.

⁸ Там само. – Ф. Р-1820, оп. 2, спр. 821, 822, 2435, 2287.

⁹ Там само. – Ф. П-85, оп. 1, спр. 99. – Арк. 5, 6, 77, 78, 85, 91, 115; спр. 11. – Арк. 43, 48, 53, 58; спр. 98. – Арк. 30. – Ф. П-86, оп. 1, спр. 202. – Арк. 158.

¹⁰ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 30496-п. – Ф. П-85, оп. 1, спр. 695. – Арк. 8, 9, 12, 18, 25. – Ф. П-116, оп. 1, спр. 94. – Арк. 8–13, 17. – Ф. П-86, оп. 1, спр. 204а. – Арк. 5.

¹¹ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 26853-п, т. 2. – Арк. 45.

¹² Там само. – Ф. Р-335, оп. 2, спр. 19.

¹³ Там само. – Ф. П-85, оп. 1, спр. 695. – Арк. 17–18. Чорна книга України // Збірник документів, архівних матеріалів, листів, доповідей, статей, досліджень, есе. – Київ, 1998. – С. 252–253.

¹⁴ Подкур Р. Ю. Документи ДПУ та партійних органів про події у Житомирській області на початку 30-х років (за матеріалами Державного архіву Вінницької області) // Житомирщина крізь призму століть: Науковий збірник. – Житомир, 1997. – С. 81. ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 3190-п, 26156-п. – Ф. П-116, оп. 1, спр. 99. – Арк. 11. – Ф. П-45, спр. 122. – Арк. 46–47.

¹⁵ Там само. – Ф. П-135, оп. 1, спр. 256. – Арк. 18–19, 66, 69. – Ф. П-42, оп. 1, спр. 59. – Арк. 202; 206–209, 277–278. – Ф. П-127, оп. 1, спр. 482. – Арк. 27; спр. 122. – Арк. 42, 70. – Ф. П-132, оп. 1, спр. 92. – Арк. 256–257. – Ф. П-358, оп. 1, спр. 79. – Арк. 16–18, 31. – Ф. П-433, оп. 1, спр. 30. – Арк. 25–26, 34; спр. 33. – Арк. 142–145. Голодомор на Житомирщині // Спогади і документи. – Житомир, Житомирський вісник, 1993. – С. 60.

¹⁶ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 15240-п.

¹⁷ Натикач П. І. Політика «коренізації» на Волині // Волинь–Житомирщина: Вип. 3. – Житомир, 1998. – С. 72–83.

¹⁸ Стронський Г. Злет і падіння. Польський національний район в Україні у 20-ті–30-ті роки. Тернопіль. – 1992. – С. 36. ДАЖО. – Ф. П-87, оп. 1, спр. 3. – Арк. 13–15, 37.

¹⁹ Там само. – Ф. П-87, оп. 1, спр. 111. – Арк. 8–12. Чорна книга України // Збірник документів, архівних матеріалів, листів, доповідей, статей, досліджень, есе. – Київ, 1998. – С. 282.

²⁰ ДАЖО. – Ф. П-85, оп. 1, спр. 695. – Арк. 18. Рубльова Н. Антикостьольна кампанія в УСРР: причини, інструментарій, перебіг (кінець 20-х–30-ті рр.) // З архівів ВУЧК–ГПУ–НКВД–КГБ. – № 1/2 (10/11). – 1999. – С. 392–394, 398.

²¹ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 5059-п, 14807-п, 25517-п, 13489-п, 30948-п, 30721-п, 23969-п. Архів УСБУ в Київській області. Спр. 68067-п. Осипова И. Гонения на католическую церковь в СССР. – М., 1996. – С. 186, 199.

²² ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 6210-п.

²³ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 30670-п.

²⁴ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 15648-п, 25956-п, 30040-п, 28525-п, 28378-п. ЦДАГО України. – Ф. 262, спр. 66457-п.

²⁵ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 28759-п, 22228-п, 29224-п.

²⁶ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 6997-п, 29203-п, 29808-п.

²⁷ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 11298-п, 21496-п, 11391-п.

²⁸ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 17848-п, 2581-п, 22590-п, 7482-п, 25165-п, 5451-п, 7449-п.

²⁹ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 6544-п, 7605-п, 6376-п, 7116-п, 5427-п, 4851-п, 19497-п, 5212-п.

³⁰ Там само. – Ф. П-124, спр. 138. – Арк. 145–146. Натикач П. І. Волинь на початку тоталітарної доби // Волинь–Житомирщина: Історико-філологічний збірник з регіональних проблем. – Вип. 4, Житомир, 2000. – С. 69–81.

³¹ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 3113-п, 3120-п, 23945-п, 22783-п, 5451-п.

³² Там само. – Ф. П-76, оп. 1, спр. 17. – Арк. 122–126, 159, 162. – Ф. Р-5013, спр. 14847-п, 3536-п, 5145-п, 20160-п, 7028-п, 17848-п, 5451-п, 7041-п.

³³ Бажан О., Войналович В. Війна проти власного народу // Літ. Україна. – 1993. – 29 липня. ДА СБУ. – Ф. 16, оп. 30, спр. 148. – Арк. 48, 84–86. – Ф. 16, оп. 31, спр. 92. – Арк. 77–78.

³⁴ ДАЖО. – Ф. П-87, оп. 1, спр. 84. – Арк. 61–65.

³⁵ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 5411-п. – Арк. 405, 407.

³⁶ Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 9643-п, 8109-п, 7503-п, 5450-п, 28686-п, 8849-п.

³⁷ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 7605-п.

³⁸ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 7678-п, 7513-п, 5721-п.

³⁹ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 7060-п.

⁴⁰ ДА СБУ. – Ф. 42, спр. 35. – Арк. 96. ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 29412-п, 5427-п, 6924-п.

⁴¹ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 8335-п, 7091-п, 6363-п, 7714-п, 7044-п, 5216-п, 7713-п, 5645-п.

⁴² ЦДАГО України. – Ф. 263, спр. 66923, 66457, 59163. Архів УФСБ Російської Федерації по Тверській області. – Спр. 20712-п. Архів УСБУ в Житомирській обл. – Спр. 21221-п, 6902-п, 9224-п, 23720-п, 23049-п, 5926-п, 20862-п, 3037-п, 8012-п, 25076-п. Архів УФСБ Російської Федерації по Республіці Башкортостан. – Ф. 9, спр. В 4666-п. ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 28854-п.

⁴³ ДАЖО. – Ф. П-85, оп. 1, спр. 757. – Арк. 23–33. – Ф. Р-5013, спр. 5567-п, 8109-п, 4719-п, 4874-п, 5123-п, 14847-п, 5411-п, т. 19. – Арк. 417–420; спр. 12989-п, 7502-п, 28820-п. ДА СБУ. – Спр. 43255-п, 37389-п.

⁴⁴ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 6376-п.

⁴⁵ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 5212-п, 27470-п.

⁴⁶ Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 17539-п. – Арк. 45–46; спр. 11761-п, т. 2. – Арк. 218; спр. 7670-п. – Арк. 49; спр. 16736-п. – Арк. 20; спр. 27542-п, 5470-п, 6914-п. – Арк. 132; спр. 3550-п, 6403-п; 9707-п. – Арк. 119–121; спр. 7147-п. – Арк. 121–123; спр. 5562-п, 8112-п. – Арк. 228–239; спр. 7440-п, 6444-п, 3547-п, 5469-п, 3294-п, 4956-п, 4058-п, 7960-п, 3509-п, 7440-п, 5217-п, 22783-п, 8283-п. Архів УФСБ Російської Федерації по Тверській обл. – Спр. 18896. Архів УФСБ Російської Федерації по Омській обл. – Спр. 1421.

⁴⁷ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 5887-п, 7300-п, 9250-п, 8263-п, 6799-п, 3311-п. – Ф. П-76, спр. 28. – Арк. 1.

⁴⁸ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 4042-п, 4048-п, 30064-п, 6715-п, 7666-п, 13160-п, 10474-п, 5721-п, т. 8. – Арк. 441–447; спр. 28431-п, 3701-п, 13780-п, 4961-п, 7678-п; – Ф. П-42, оп. 1, спр. 140. – Арк. 5. – Ф. П-130, оп. 1, спр. 89. – Арк. 1–14; спр. 135. – Арк. 34, 39, 44.

⁴⁹ Тіміряев Є. Р. Фінська трагедія 44-ї стрілецької дивізії // За матеріалами ДАЖО і Архіву УСБУ в Житомирській області.

⁵⁰ Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. Львів–Нью-Йорк, 2003. – С. 373, 391. ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 4782-п, 7439-п, 4801-п, 8915-п, 3444-п, 226-п, 565-п, 3252-п, 1579-п.

⁵¹ Книга пам'яті України. Житомирська область, т. 12. – С. 14, 84–85, 104.

⁵² ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 14847-п, 3536-п, 11298-п, 5532-п.

⁵³ Гаврилюк О. Н. Голод 1946–1947 років та Житомирщина: погляд крізь призму століть: науковий збірник. – Житомир, Журфонд. – 1997. – С. 89–90; Шмарчук В. Репресії та політичні акції в селах Житомирщини у 20–60 рр. ХХ ст. // Волинь–Житомирщина. № 4. – С. 83–88. Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 28116-п, 27612-п.

⁵⁴ ДАЖО. – Ф. Р-4994, оп. 1, спр. 1–10, 29–45, 50–77, 85–112, 115–123; оп. 2, спр. 23–28.

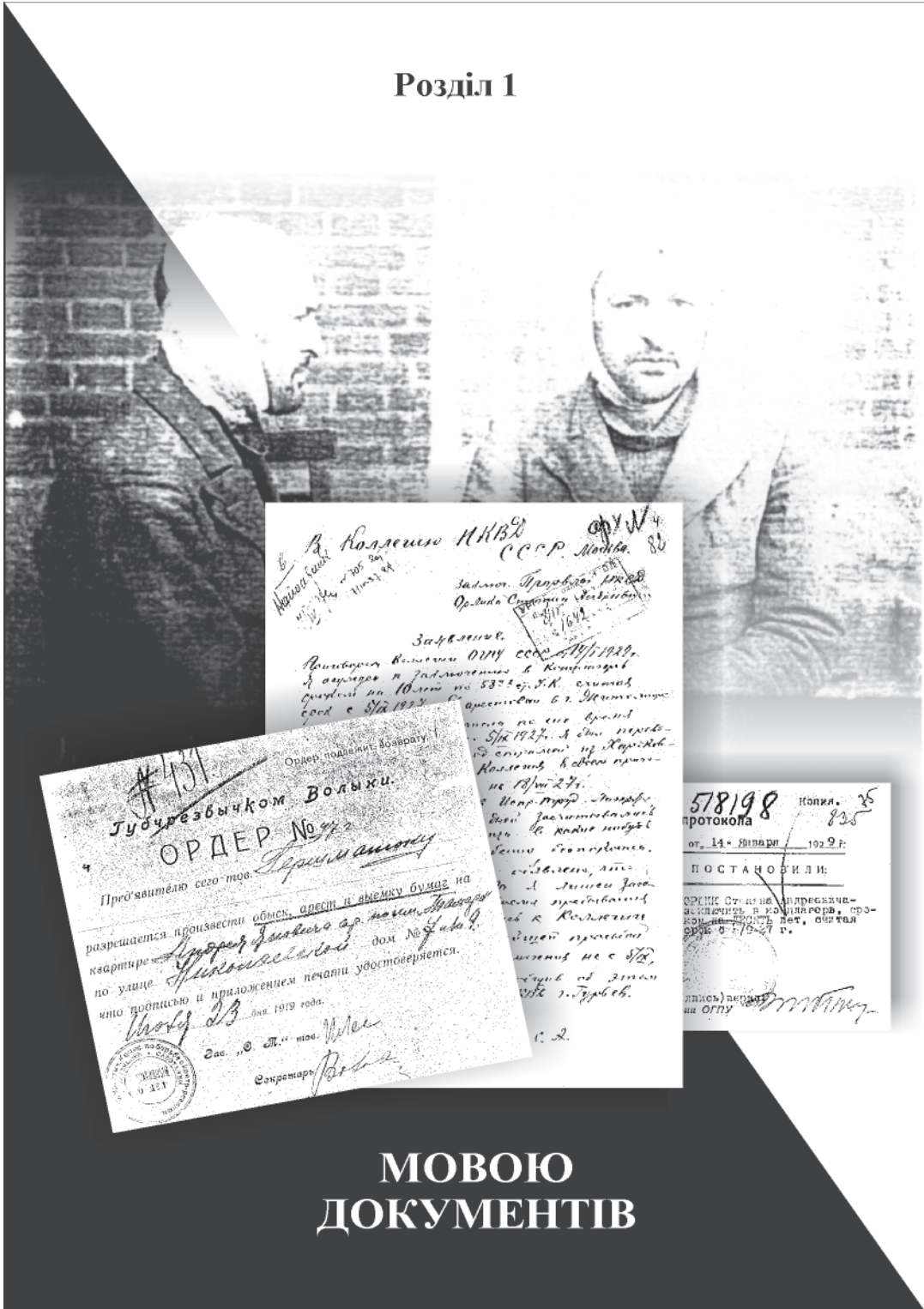
⁵⁵ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 28101-п, 17863-п, 28668-п, 28773-п.

⁵⁶ Там само. – Ф. Р-5013, спр. 10334-п, 28974-п, 29838-п, 28826-п, 28834-п. Ю. Данилюк, О. Бажан. Опозиція в Україні (друга половина 50-х–80-ті рр. ХХ ст.) // Київ. Рідний край. – 2000.

⁵⁷ Опанасюк О. Є. Микитина відлига, «Льноцвіт» і довколо них // Волинь–Житомирщина. Історико-філологічний збірник з регіональних проблем, № 2. – Житомир, 1998. – С. 26–30.

⁵⁸ Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 29798-п, 29792-п, 29157-п, 18968-п.

Розділ 1

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Пам'ятний знак жертвам політичних репресій 1937–1938 рр.,
установлений у Житомирі по провулку Путятинському,
де відбувалися масові розстріли невинних людей.
Фото В. О. Капітанюка.

№ 1

Наказ Житомирської надзвичайної комісії з боротьби з контрреволюцією, саботажем, спекуляцією, бандитизмом та посадовими злочинами

20 березня 1919 р.

ПРИКАЗ № 2

Житомирской чрезвычайной комиссии по борьбе с контрреволюцией, саботажем, спекуляцией, бандитизмом и преступлениями по должности

§ 1

До сведения Чрезвычайной комиссии дошло, что оставшиеся в Житомире белогвардейцы из гетманской и петлюровской армий и буржуазия ведут злостную уличную агитацию против рабоче-крестьянской советской власти.

Предписываю секретным агентам «Железного отряда Чрезвычайной комиссии» расстреливать на месте всех контрреволюционеров, спекулянтов, саботажников и бандитов, уличенных в агитации.

§ 2

Запрещаются все собрания и совещания без ведома и разрешения Чрезвычайной комиссии.

§ 3

Запрещается хождение по городу с 10 час. вечера до 6 час. утра. Все застигнутые патрулями в неуточное время и без соответствующих разрешений Чрезвычайной комиссии будут арестовываться и представляться комиссии для предания суду.

§ 4

Предписывается с 10 час. вечера тушить электричество во всех жилых помещениях города. За неисполнение приказа выключается ток и налагается штраф в 10 000 руб.

§ 5

Предписывается окончательно всему населению г. Житомира сдать все холодное и огнестрельное оружие до 12 час. дня 21 марта и зарегистрироваться всем бывш. офицерам, войсковым, штабным и комендантским чиновникам в регистрационном бюро Чрезвычайной комиссии. За неисполнение приказа будут применяться беспощадные расстрелы.

§ 6

Предписывается всем соответствующим советским учреждениям взять на особо строгий учет денатурат, спирт и др. алкогольные напитки.

§ 7

Предписываю всем гражданам г. Житомира представить в Чрезвычайную комиссию списки всех запасов спирта, крепких водок, вина и наливок. За неисполнение приказа и обна-

ружение алкоголя во время внезапного обыска – беспощадный расстрел ответственных членов семьи.

§ 8

Все тайные торговцы спиртами, напитками и винокуры беспощадно будут расстреливаться.

Председатель Чрезвычайной комиссии
Товарищ председателя
Секретарь

М. А. Кручинский
А. Ротенберг
Губатый

Известия Житомирского советского военревкома. – 1919. – 20 марта.

№ 2

Из газеты «Волынская заря» про заручников, вывезенных большевиками

21 серпня 1919 р.

Советскими властями увезены с собой в качестве заложников следующие лица: Раковский, Симон, Пальмир, Лашкевич, Франц, Мяновский, Ясинский, Круликовский, Саваневский, Очиковский, Ямгородский, Лашевский, Мельников, Виноградов, Де-Витт, Соколовская, Деманевская, Добровольская, Уварова, А. В. Шаховская и Н. С. Шаховская. Увезены также из г. Острога: Яловицкий, Скимповский и Осинский. Кроме того, увезена арестованная по подозрению в шпионаже Канская.

Волынская заря. – 1919. – 21 августа.

№ 3

Наказ Волинського губкомісара про відновлення роботи державних і громадських установ УНР

24 серпня 1919 р.

НАКАЗ

Волинського губерніяльного комісара

Ч. 1

1) На території Волині, яка звільняється від більшовицької навали, всі закони, розпорядження і накази цієї ворожої влади, а також всі установи і організації, які існували на підставі її законів, з дня звільнення території від ворога, касуються.

2) З того ж часу відновляються всі державні і громадські установи УНР і вступають в силу всі закони і розпорядження влади УНР.

3) Для прийомки і перевірки залишених ворогом справ начальникам кожної установи пропоную скласти комісію з числа своїх співробітників під своїм головуванням, якій скласти відповідний акт і надіслати в порядку підлеглості до вищої інстанції, надіславши копію мені через повітових комісарів.

4) Для розслідування ж злочинств, які зробили агенти окупаційної влади нашої державі, а також для ліквідації всіх справ і майна, залишеного ворогом, пропоную повітовим коміса-

рам під своїм головуванням утворити ліквідаційно-слідчі комісії з представників судової і військової влад і місцевих самоврядувань з правом кооптації. Діяльність свою зазначені комісії провадять згідно наданій окремій для цього інструкції.

Ч. 2

§ 1

Пропоную всім повітовим комісарам негайно приступити до відновлення підлеглих адміністративних апаратів і організації влади на місцях згідно інструкції МВС про тимчасову владу на місцях.

Одночасно пропоную звернути належну увагу на відновлення і правильне налагодження діяльності й інших державних і громадських установ в повітах.

Примітка: Рішуче стежити за удержавленням усіх установ в повіті що до їхнього українсько-національного вигляду.

§ 2

Зо всіма злочинними елементами, які руйнують своєю діяльністю справу державного нашого будівництва, а також тими, які активно допомагали ворожій владі, провадити саму рішучу боротьбу, притягаючи до відповідальності й отдачі до військового суду, на підставі наказу ГОЛОВНОГО ОТАМАНА ПЕТЛЮРИ від 15 червня № 322.

§ 3

Повести саму рішучу боротьбу з спекулятивною діяльністю, яка, в однаковій мірі з іншою шкідливою діяльністю, руйнує основи нашої державності, приклавши до життя закон про спекуляцію. Для цього повітовим комісарам скласти негайно комісію, згідно наданій для цього інструкції, і розпочати діяльність.

§ 4

Для забезпечення сприяючих умов до встановлення спокою і порядку, а також для успішності в провадженні боротьби з злочинними елементами, пропоную провести реєстрацію: 1) всіх мешканців і установити через органи міліції догляд за пересуванням, 2) всіх організацій, 3) всіх друкарень і інших способів розповсюдження друкованого слова; увесь друк, крім виключених в законі видів друку, має провадитись з дозволу повітового комісара, 4) всіх співробітників державних і громадських установ, які працювали при більшовицькій владі, були нею призначені або звільнені, а також і тих, хто працював в установах ворожої влади або хто втік з ворогом.

§ 5

Все майно, яке було залишено ворожою владою або українською, а також і те, яке придбане шляхом спекулятивним, негайно зібрати і взяти на облік комісіям згідно наказу від 17 серпня б. р. Ч. 1.

Абсолютно забороняється продаж архівного, бібліотечного, мистецького та взагалі культурно-історичного майна.

§ 6

Пропоную усім державним установам негайно подбати про те, аби урядовці, які залишені на службі, зложили урочисту обіцянку на вірність Українській Народній Республіці та її Уряду, по формі, яка зазначена в законі від 30 травня 1918 р. з заміною слів «Державі Українській» словами «Українській Народній Республіці».

Тих урядовців, які відмовляться дати таку обіцянку, негайно усунути з посад і мене через повітових комісарів про це повідомити.

Губерніяльний комісар Волині

Сумнівч

Громадянин. – 1919. – 26 серпня.

№ 4

Із кореспонденції газети «Громадянин» про діяльність Житомирської надзвичайної комісії з боротьби з контрреволюцією, саботажем, спекуляцією, бандитизмом та посадовими злочинами

28 серпня 1919 р.

«ЧРЕЗВИЧАЙКА»

Ще за панування більшовиків у м. Житомирі ходили страшні чутки про діяльність «Чрезвичайки». Але тоді люди боялись підійти до того місця і тільки шепотіли десь у куточку, бо скаржитись нікому було. Треба було пильно слідкувати за собою, щоб часом шпиг не підслухав, а такий траплявся майже на кожному кроці.

Коли ж більшовики втікли, то про діяльність «Чрезвичайки» стали говорити одверто, і скрізь на вулицях тільки й чути – як і де розстрілювали людей, як мордували арештованих, кого називали «буржуями» і «контрреволюціонерами», як панували комуністи, кому потрібна «комунія» і хто носився з нею.

Майже все громадянство бігло на Іларіонівську вул., де була в останній час «Чрезвичайка», щоб подивитись і перевіритись у дійсності, що там робиться.

Хто вертався звідти, був дуже схвилюваний, а деякий навіть із слізьми на очах, і не міг спокійно передати Вам того страхіття, яке йому довелось побачити на місці.

Згідно наказу командира корпусу галицьких військ полковника Вольфа призначена комісія для розслідування діяльності «Чрезвичайки». В склад цієї комісії увійшло чотири слідчих по особливо важливим справам від окружного суду, представники від міського самоврядування та по два представника від кожної національності. Ця комісія разом із міським лікарем Ігумновим 23 серпня о 9 год. ранку почала справу розшукування й розкопування ям в садибі № 6, по Іларіонівській вулиці.

... Що ж я побачив?

Невелике подвір'я загороджено дощаним парканом, поверх якого проведено декілька рядків колючого дроту. В подвір'ї, праворуч, на південь, стоїть двоповерховий дім з гратками. На другому поверсі містились заарештовані. В нижчому поверсі великий льох повздовж всього будинку. В цьому льосі розстрілювали людей.

... На північ, супроти цього льоху за кроків двадцять кидається у вічі дві великих ями. З цих двох ям викопано 16 і 17, цебто 33 трупи, і в стороні, недалеко від цих ям викопано ще два [трупи]. Всього за суботу викопано 35 трупів, між ними один священик і дві жінки.

... Першим лежить священик з Київщини, Павло Гордовський, літ 40. ... Коло нього лежить впізнаних три офіцери Афанасев, літ 30..., старшина Мержинський Костянтин, колишній сотник юнацької школи в Житомирі..., офіцер Андрос, літ 30... Недалеко лежить Купфер – товариш прокурора, Протасевич – офіцер, Янович – завідуючий лікарсько-харчовим пунктом в Шепетівці, Калинович – нач. Овруцької міліції, Ястрембський С. – швець, Гуляев – прикажчик.

Решта поки ще не впізнана.

У неділю 24 серпня більшу частину викопаних поховано на Покровськiм кладовищі.

В. Чаденко

Громадянин. – 1919. – 28 серпня.

№ 5

Повідомлення газети «Громадянин» про похорон коменданта облоги К. Г. Возного

2 вересня 1919 р.

Нині о 6 год. опівдні відбудеться урочистий похорон коменданта облоги Костя Гнатовича Возного, розстріляного «Ч[резвычай]к[ою]» під час панування радянської влади в м. Житомирі. Жалібний похід вирушиться з будинку Шодуара (Бульварна, № 30) до Собору, де й буде поховано відомого небіжчика.

Волинське Українське Національне Товариство

Громадянин. – 1919. – 2 вересня.

№ 6

Лист В. Кравченка* до редакції газети «Громадянин» про реквізицію більшовиками його приватної бібліотеки та літературних праць

4 вересня 1919 р.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Прошу шановну редакцію «Громадянин» не відмовити надрукувати цього листа, а всі часописи – передрукувати його.

В червні б. р. за більшовицького панування у м. Житомирі, коли сам я мусив переховуватись, то до будинку моєї дружини, що по В. Бердичівській вул. № 101, з'явилось два хлопці літ по 17, які, назвавшись Рапопортом і Гальперіном, показали ордера за підписом голови колишньої «чрезвычайки» Кручинського на право реквізиції ними моєї приватної бібліотеки, що містила в собі більше двох тисяч примірників книжок, більшість яких були на українській та російській мовах. І хоч колишня «советська» влада не визнавала права реквізиції приватних бібліотек, проте т. т. Рапопорт і Гальперін, маючи при собі озброєну силу, з великим знущанням забрали всі книжки. Отже, коли б з стиснутим серцем можна було помириться з пограбуванням книжок друкованих, то я ніяк не можу згодитись з тим, щоб могли загинути мої літературні, ще не видрукувані праці по красному письменству, а найпаче – по етнографії.

В цій останній справі мною було цілком приготовлено два томи по духовній культурі й фольклору українського народу, з котрих один по Волині, і складено його з записів по Овруцькому пов. а) В Лугинках – від «Тетяни Таргонської», б) [В] Народицькій вол. с. Снитище – од «Марії Кротової», у Житомирі ж від сліпого «Григорка Капеліста» і т. ін. Що ж до матеріалів по Холмщині, то всі вони записані «З губи баби Палажки Семенючки».

* В. Г. Кравченко (1862–1945) – відомий етнограф, фольклорист, літератор і краєзнавець.

До речі, про Холмщину взагалі мається мало етнографічних праць, а Семенючка так гарно, так яскраво її намалювала, що аж сльози беруть, коли подумаєш, що ця праця може загинути марно, але вже яку ніхто і ніколи не зможе відновити!

На мою думку, ці мої праці не є моя власність – вони належать громадянству і через те я звертаюся до всього інтелігентного громадянства, а приватно до колишніх при советській владі й сучасних завідуючих бібліотеками та читальнями, а також до власників книгарень, що коли б ті рукописи попались до нього в руки, чи хтось почув про те, де вони знаходяться, сповістити мене.

Василь Кравченко

Громадянин. – 1919. – 4 вересня.

№ 7

Із кореспонденції газети «Громадянин» «Список жертв Житомирської „Чрезвычайки”»

13 вересня 1919 р.

СПИСОК

жертв Житомирської «Чрезвычайки», викопаних з 10-ти ям в садку
при Іларіонівській вул., № 8

1. Калинович Еліозар, колишній нач. міліції
2. Грудковський Федір, селянин з Млиниц
- Примітка: ці два [групи] вириті публікою до приходу комісії.
...3**
4. Афанасій Іван, шофер
5. Андрєй Федір Федорович, офіцер, 25 р.
6. Мержевинський Костянтин Миколайович, офіцер, 30 р.
8. Ястрембський Стефан Вячеславович, ремісник, 62 р.
10. Акуліній Мих[айло] Прокопович, 33 р.
11. [Прізвище затерте], Мар'ян, 25 р.
12. Гуляев С. А., з Коростишева, 44 р.
18. Вершиніна Терезія, житомирська міщанка
19. Вершиніна Павліна, дочка.
21. Гордовський Павло, 35 р., священник с. Староспилець Сквирського пов.
22. Янович Андрій Павлович, 30 р., колишній нач. міліції
23. Купфер Олександр Миколайович, 55 р., колишній товариш прокурора Варшавської судової палати
24. Протасевич Казимир Йосипович, 26 р., колишній нач. Чуднівської міліції
25. Богатько (батько), 45 р., селянин з Іванович
26. Богатько (син), 20 р.
27. Темплін Йона Михайлович, селянин з Пулин, 20 р.
34. Дубович, колишній офіцер, нач. міліції в Пулинах, 25 р.
35. Андерсор Степан Адольфович, 65 р., колишній пом. пристава
37. Гриценко Онисій, 35 р., з Левкова

*Пропущені № 3, 7, 9, 13–17, 20, 28–33, 36 – невпізнані трупи.

38. Галушко, 30 р.
...39–41*.
42. Лавриненко Іван, 25 р.
44. Лавриненко
46. Ткачук Архип, 50 р.
47. Ткачук Ольга, 40 р.
48. Журавський Софр[он] Семенов[ич], священник с. Сколобова Жит[омирського] пов., 50 р.
49. Яворський Максим Петрович, селянин з Черняхова, 35 р.
50. Поліщук Марко з Черняхова
51. Мазурис Климентій з Левкова
52. Заболотний, поштовий урядовець
55. Пигарев С. М., 65 р.
56. Захарів, поштовий урядовець з Овруча, 30 р.
57. Гогальчук з Черняхова, 18 р.
58. Ларіонов О. І., 40 р.
59. Шейгас Павло
60. Люлька Пилип Єфимов[ич], інвалід, без правої руки
61. Ян Лев, офіціант з саду Раковича
62. Василевський Ів[ан] Ів[анович], міліціонер з м. Житомира, 30 р.

І так маємо поки що список потерпілих від дикої розправи комуністів з подвір'я при Іларіонівській вул., № 8. Колись пізніше подамо список жертв, які замордовані в садку барона де Шодуара.

Громадянин. – 1919. – 13 вересня.

*Пропущені № 39–41, 43, 45, 53, 54, 63–66 – невпізнані трупи.

№ 8

Витяги із метричних книг реєстрації смерті громадян у м. Житомирі

1919 р.

Метрическая книга за 1919 год, часть третья, об умерших

Счет умерших		Месяц и день		Звание, имя, отчество и фамилия умершего	Лет умершему		От чего умер	Кто совершал погребение и где погребены
Муж.	Жен.	Смерти	Погребения		Муж.	Жен.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
...	9	2	13	Священник с. Сколобов Житомирского уезда Софроний Семенович Жураковский	50		Убит в «Чрезвы- чайке»	Епископ Фаддей ¹ с соборным и городским духовенством
...	11	15	20	Бывш. осадный комендант Константин Игнатьевич Возный	32		Убит	Архимандрит Леонтий с причтом на погосте Житомирского кафедрального собора
...	130	18	22	Поручик Михаил Прокопиев Акулинин	38		Убит в «Чрезвы- чайке»	Священник Орест Бычковский ² [...]*
131		2 мая	22	Житомирский мещанин Антон Евфимиев Пихтугов	22		Убит большеви- ками	[...]*
...	133	16	24	Пристав 6-го ст. Житомирского у[езда] Елиозар Николаевич Калинович	47		Убит большеви- ками	Священник Орест Бычковский
...	135	17	25	Священник Сквирского у[езда] Киевской губ. Павел Иоанович Гродовский	39		Убит	Пресвященный Аверкий с городским духовенством
136		17	25	Житомирский мещанин Иван Спиридонов Дубовик	28		Убит	Священник Орест Бычковский
137		8	25	Гражданин г. Житомира Ткачук-Ткаченко Трохим	43		Убит	Протоиерей Константин Лобода

*Текст нерозбірливий.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	49	8	25	Ольга Ткачук-Ткаченко		35	Убита	
122*		2	12	Гражданин г. Житомир Алексей Иванов Ларионов	40		Убит	Протоиерей Константин Лобода
123*		2	12	Гражданин г. Житомир Сергей Николаевич Пигаров	54		Убит	

ДАЖО. – Ф. 1, оп. 77, спр. 1782. – Арк. 539 зв.–541,
спр. 1784. – Арк. 722 зв.–726.
Рукопис. Оригінал.

№ 9

Із кореспонденції газети «Волинский пролетарий» «Деятельность Волынской губернской чрезвычайной комиссии»

8 грудня 1921 р.

Деятельность Волынской губернской чрезвычайной комиссии

За последнее время Волынской губчека открываются и ликвидируются одна за другой петлюровские организации, задавшие целью подготовить почву для восстания крестьян и рабочих против советской рабоче-крестьянской власти. Означенные организации являлись последней ставкой «Главного петлюровского уряду», тратилось много средств и энергии для создания последних.

... Агенты Петлюры, начиная с октября, расползлись по сов[етской] Украине, они связались с подпольными организациями и начали творить гнусные дела. Началась вербовка единомышленников и стали создаваться массовые бандитские отряды, задавшие целью открытого свержения существующей власти.

В средних числах ноября аналогичными бандами под руководством атаманов Подалки, Гонанчука и Бочковского был сделан налет на Полонное, имевший целью поднять восстание в Полонском уезде и разгром советских учреждений. Банды имели задание разрушить ссып-пункты, столь дорогие для голодающих рабочих и крестьян Поволжья. Но планы бандитов не удалась. Банда под руководством Бочковского и Подалки была захвачена отрядом Волынской губчека и доставлена в последнюю.

Судебная чрезвычайная тройка Волынской губчека на заседаниях от 25 ноября, 4 и 5 декабря с. г., основываясь на вышеизложенном и дабы впредь предупредить остающийся на свободе враждебный темный элемент и искоренить подобные выступления, дабы показать, что власть трудящихся беспощадна к злостным наймитам буржуазии,

ПОСТАНОВИЛА: К нижепоименованным лицам как злостным врагам рабоче-крестьянской республики применить высшую меру наказания – *расстрелять*.

Бочковского Степана Александровича, 21 г., Поварчика Ивана Лукашевича, 34 л., Глата Стефана Дмитриевича, 37, Василюка Семена Марковича, 28, Франчука Василя Гераси-

*Так у документі.

мовича, 32, Низовца Олька Сидоровича, 29, Рыжука Павла Никоновича, 18, Рудого Дмитрия Гавриловича, 23, Гаврилюка Архипа Трофимовича, 28, Гончарука Мойсея Мойсеевича, 45, Олика Филимона Ульяновича, 24, Бондаря Феодора Протасовича, 24, Труса Михаила Пахомовича, 29, Барановского Александра Филипповича, 24, Козачука Григория Мефодиевича, 18, Белоголовица Архипа Ефремовича, 22, Остапчука Ивана Саввова, 18, Романюка Кузьму Антонова, 18, Малацемна Николая Мартыновича, 18, Василюка Сидора Николаевича, 26, Помарчука Павла Ивановича, 22, Гончарука Харитона Аркисова, 22, Слесарчука Василия Даниловича, 20 л. Приговор приведен в исполнение.

Нижепоименованных граждан: Еременчука Кондратия Павловича, 58 л., Щерика Никодима Степановича, 52, Андрушко Тихона Андреевича, 18 л. тоже, как злостных врагов соввласти... расстрелять, но принимая во внимание преклонный возраст первых двух и учитываемая несознательность и легкомыслие вступления в банду последнего, заменить им 5 (пятью) годами концлагеря.

Волынская губчека предупреждает всех тех, кто поддается на авантюру врагов соввласти и активно им помогает – пощады пусть не ждут.

Волынская губернская чрезвычайная комиссия

Вольнский пролетарий. – 1921. – 8 декабря.

№ 10

Кореспонденція газети «Вольнский пролетарий» «За что карает Советская власть»

20 грудня 1921 р.

За что карает Советская власть

Коллегией и чрезвычайной тройкой Волынской губчека на заседаниях за ноябрь были рассмотрены дела по разным преступлениям и осуждены нижеследующие лица к высшей мере наказания – *расстрел*:

1) **Павлюк Афанасий Романович**, 33 л., уроженец Харьковской губ. Богодуховского уезда, петлюровский агент, шпион, перешедший госграницу из Польши с гнусной целью шпионажа в пользу врагов пролетарской революции.

2) **Муражковский Михаил Юрьевич**, 37 л., уполномоченный губвоенпродснаба, за подрыв авторитета власти, будучи командирован в Житомирский уезд по продналогу, он, Муражковский, пользуясь положенным доверием, превышал власть, производя незаконные аресты членов волисполкомов, чем возмущал местное население, а также своими действиями терроризировал и восстанавливал крестьян против соввласти, дискредитируя Компартию в глазах населения, как примазавшийся со шкурническими целями в ряды последней.

3) **Курдшбах Евсей Иванович**, 21 г., и 4) **Кушнякин Даниил Андреевич**, 20 л., принимавшие активное участие в банде Тютюнника, имевшей целью свержение соввласти.

5) **Зеленевич Евстафий Васильевич**, 29 л., уроженец Полонского уезда Новочерторийской волости и 6) **Сичук Василий Андреевич**, 19 л., участники бандитских выступлений против соввласти, чинившие открытые грабежи и налеты, а также за изнасилование и убийства мирных граждан с корыстной целью.

7) **Меньки Наталия Матвеевна**, 28 л., как соучастницу в бандитизме и укрывательницу

бандитов, а также дававшую сведения последним о месте расположения Красных частей с целью шпионажа.

8) **Васьковский Иван Модестович**, 24 л., уголовный рецидивист, неоднократно судившийся в судебных органах, уже однажды амнистирован и, несмотря на это, продолжал проделывать свои гнусные дела.

9) **Рожкова Мария Константиновна**, 23 л., за шпионаж в пользу Савинкова и Петлюры, неоднократный переход госграницы для разведывательных целей в пользу белогвардейщины.

10) **Радецкий-Шуцкий Вацлав Францевич**, 24 л., шпион, затесавшийся в ряды Красной Армии с целью ее разложения, неоднократно выступавший против соввласти.

11) **Иванов Леонид Григорьевич**, 28 л., штабс-капитан царской армии, за активное участие во всех белых армиях, имевших целью свержение рабоче-крестьянской власти, за проникновение на территорию сов[етской] Украины с целью шпионажа.

12) **Лискевич Стефан Феофилович**, 25 л., как офицера польской белой армии, перешедшего границу из Польши с целью шпионажа, втесавшись в ряды рабоче-крестьянской армии для ее разложения.

13) **Рубинс Николай Карлович**, 29 л., польский шпион, неоднократно переходивший госграницу с контрреволюционными поручениями для разведывательных целей в пользу враждебных рабоче-крестьянской республике государств.

14) **Редко-Андржиевский Конон Иванович**, 27 л., польский жандарм, принимавший активное участие в устраиваемых петлюровцами погромах, выдавая сов[етских] работников и сочувствующих соввласти, а также за переход границы из Польши с целью шпионажа.

15) **Кустов Лаврентий Давидович**, 24 л., сотрудник Ч[резвычайной] к[омиссии], за использование своего служебного положения со шкурническими интересами, взяточничество и фабрикование документов для производства обысков у мирных граждан, чем дискредитировал чрезвычайные органы и подрывал авторитет соввласти.

16) **Гаврильченко Борис Иосифович**, сотрудник Ч[резвычайной] к[омиссии], втесавшийся в последнюю с целью подрыва авторитета и шпионажа, способствовавшего развитию контрреволюции, в агитации против соввласти в пользу Петлюры.

17) **Меламед Фроим Борухович**, 32 л., пом. нач. милиции 1-го района г. Овруча за систематическое взяточничество и вымогательство, злоупотребляя при этом своим служебным положением, своими действиями разлагал работников милиции, а также... подрывал авторитет рабоче-крестьянской власти в глазах населения, чем дискредитировал органы соввласти.

18) **Кухинос Иван Захарьевич**, 22 л., обвинявшийся в вооруженном выступлении против соввласти, участвовавший в налетах банд на части Красной Армии с целью наживы и нанесения вреда рабоче-крестьянской республике.

19) **Обух-Вощатинский Антон Францевич**, 42 л., бывш. дворянин, открыто выступая в пользу белых, всячески старавшийся повредить укреплению пролетарской революции своей агитацией, вносившей разложение и вводившей в заблуждение трудящиеся массы.

Приговор к вышеуказанным гражданам приведен в исполнение.

Волынская губернская чрезвычайная комиссия

Кореспонденція газети «Волынский пролетарий» «Деятельность Волынской губернской чрезвычайной комиссии»

24 грудня 1921 р.

Деятельность Волынской губернской чрезвычайной комиссии

За последнее время Волынской губчека был открыт и ликвидирован целый ряд организаций, субсидируемых и инструктируемых соответствующими органами польской военной клики и петлюровским штабом во Львове.

Несмотря на то, что за четыре года существования советской республики не удалось поколебать ее силу, буржуазия еще раз старается напасть на нас, сорвать наше советское строительство «не мытьем, так катаньем» – если не напором извне, то взрывом изнутри – вот на такую точку зрения стала мировая буржуазия. Руководствуясь этим, она пересылает на территорию УССР банды, пересылает своих агентов, щедрой рукой сеет шпионаж и раскидывает сеть своих организаций. Но соввласть не дремлет и на удар отвечает ударом. Ярким примером служит полный разгром Тютюнника.

Беспощадной расправой с врагами революции, пытающимися подрывать соввласть изнутри и подготавливать кулацкие восстания на территории Волыни, Волгубчека лишним раз напоминает, чем кончаются подобные попытки посягательства на мирное строительство соввласти.

В конце ноября раскрыта еще одна организация в Полонском уезде. Руководителем и вдохновителем ее являлся польский офицер – поручик Ольшевский, который был тесно связан с петлюровско-польско-разведывательными органами. От них он получал определенные инструкции о создании в Полонском уезде организации, задачи которой должны были сводиться к доставке сведений исключительно разведывательного характера о военном, политическом и экономическом состоянии Полонского уезда. Им была создана организация, в состав коей вошли, чуждые по своему социальному положению для рабочего класса, элементы. Сам Ольшевский – дворянин, офицер николаевской, петлюровской и польской армий. Его наиболее активными помощниками оказались: Данилевич Владимир Гордеевич – офицер царской и гетманской армий в чине поручика, Глистяк Ананий Александрович – офицер николаевской армии в чине штабс-капитана, сын надворного советника Дмитриевский и т. д. Надо отметить еще Вильгорскую Каролину и Червинскую Юзефу, – обе дворянки, которые, несмотря на свой преклонный возраст, проявили большую активность и доказали, что являются неисправимыми контрреволюционерками.

Волгубчека вовремя нащупала эту организацию и ликвидировала ее. Чрезвычайная Судебная тройка на заседании своем от 17 декабря, заслушав настоящее дело,

ПОСТАНОВИЛА: Ольшевского Иосифа Викторовича, 28 л., Данилевича Георгия Гордеевича, 26, Данилевича Владимира Гордеевича, 26, Глистяка Анания Александровича, 28, Глистяка Степана Александровича, 23, Глистяк Софию Александровну, 25, Дмитриевского Павла Алексеевича, 30, Гопанюка Матвея Петровича, 37, Гусенко Алексея Федоровича, 27, Вильгорскую Каролину Юзефовну, 50, Червинскую Юзефу Владимировну, 50, Грабовского Степана Войцеховича, 48 л. – подвергнуть высшей мере наказания – *расстрелять*. Приговор приведен в исполнение.

Коллегия Волынской губернской чрезвычайной комиссии

Волынский пролетарий. – 1921. – 24 декабря.

№ 12

Витяг із протоколу допиту А. Остальського³, обвинуваченого в підбурюванні своїх прихожан проти вилучення церковних цінностей для врятування голодуючих

11 травня 1922 р.

... На заданий мне вопрос, как я отношусь к изъятию соввластью церковных ценностей, должен сказать следующее:

Церковное имущество есть имущество религиозных общин. Голодающим церковь не может отказать в помощи, поэтому каждая община должна добровольно дать на помощь голодающим то церковное имущество, без которого она может обойтись. В разных храмах, особенно Великороссии, имеется много ценностей, неосвященных для богослужения. Если общины их дадут, то составитась огромнейшая сумма и вряд ли потребуется изъятие таких предметов, как освященные чаши, диски, напрестольные кресты, евангелия и дарохранильницы. Что касается освященных сосудов, то они могут быть отданы, если имеется уверенность в том, что они останутся священными сосудами и будут употребляться только для богослужебных целей, ибо, по правилам Св. Апостолов и Двукратн. Собора – клирики (епископы, священники, дьяконы), употребляющие св[ятые] сосуды на нецерковные надобности – извергаются из сана, а миряне – отлучаются от церковного общения.

Вполне соглашусь с деятельностью соввласти по изъятию церковных ценностей, когда в комголод войдут представители церковных общин, с их религиозными убеждениями будут считаться и комголод даст обещание, что освященные сосуды, хотя бы и за границей, будут употреблены на предметы религиозного культа.

В пользу проводимого изъятия ничего не могу говорить или писать, кроме вышесказанного.

Говорил доселе в духе послания Патриарха Тихона* не с целью противодействия власти, а потому, что мои прихожане не раз просили меня осветить это событие с точки зрения правил Православной Церкви.

Сейчас не могу я подписаться под актом изъятия церковных ценностей потому что: 1) ценности изымаются в большинстве случаев людьми неверующими и без запрашивания согласия верующих означенной общины. 2) при изъятии ценностей со священными предметами не всегда обращаются с должным уважением. Так напр[имер] бывают случаи, когда священные сосуды с изображением Лица Иисуса Христа выбрасываются на пол, их берут в руки лица с папиросами во рту и с фуражками на голове, что оскорбляет наше религиозное чувство. 3) нет у меня уверенности в том, что сосуды, в которых совершалось пресуществление Св. Даров, будут употреблены на религиозные надобности в храмах, хотя бы и заграничных инославных.

Протоиерей

[Аркадий Остальский]

ДАЖО. – Ф. Р-1820, оп. 2, спр. 833. – Арк. 15–16 зв.
Рукопис. Оригінал.

³У 1922–1923 рр. Патріарх Тихон перебував під домашнім арештом. В останні роки життя на нього було вчинено кілька замахів. Помер 7 квітня 1925 р. при нез'ясованих обставинах. Канонізований Руською православною церквою у 1989 р.

№ 13

Вирок Волинського губревтрибуналу з обвинувачення А. Остальського в агітації своїх прихожан проти вилучення церковних цінностей для врятування голодуючих

7–10 червня 1922 р.

ПРИГОВОР

Именем УССР военное отделение Волинского губревтрибунала в публичном судебном заседании в составе:

Председателя трибунала т. Кулишкевича и членов: т. т. Дубового и Боханова при секретаре трибунала т. Шевченко, в присутствии членов коллегии, обвинител[ей] т. т. Розвадовского и Ивановского, правозаступников т. т. Курило и Польнева и экспертов т. т. Рубана и Малахова

СЛУШАЛОСЬ: Дело по обвинению священника протоиерея Аркадия Иосифовича Остальского в агитации против изъятия ценностей из церквей и монастырей.

Заслушав доклад обеих сторон, заключения экспертов, показания свидетелей и объяснения подсудимого, военное отделение Волгубревтрибунала

НАШЛО: Что 26 апреля с. г. на собрании духовенства, происходившего у епископа Аверкия, стало известно о получении последним какого-то послания Патриарха Тихона. Посланием этим особенно заинтересовался почему-то протоиерей Остальский и испросил у епископа Аверкия разрешения переписать его для себя, что последний и обещал. На следующий день послание было передано через священника Красицкого, который не только знал его содержание, но и слышал, что для лица, огласившего его, могут быть нежелательные последствия, передал таковое протоиерею Остальскому. Последний поручил переписать послание гр. Хомяковой, от которой содержание его стало быстро известным всем верующим. На судебном следствии – допросом свидетеля Величко, не подтвердились объяснения обвиняемого Остальского, что читал он будто воззвание по просьбе верующих. После богослужения установлено, что еще в середине богослужения обв[иняемый] Остальский заявил этому свидетелю, что послание Патриарха Тихона будет оглашено. Таким образом устанавливается, что обв[иняемый] Остальский, заведомо зная содержание послания, не получив даже непосредственного распоряжения от епископа Аверкия на его оглашение, сделал все для того, чтобы это послание стало быстро известно верующим и в целях возбуждения фанатично настроенной толпы верующих против акта рабоче-крестьянского правительства, направленного к спасению миллионов голодающих, что могли использовать провокационные элементы, 30 апреля с. г. огласил таковое, давая ему толкование, затемняющее христианские побуждения любви к ближнему догматическими буквами канонов. Судебным следствием и в частности заключением экспертизы, бесспорно установлено, что все соображения обв[иняемого] Остальского о недопустимости изъятия освященных предметов ни в коем случае не относятся к великому делу помощи голодающим, ибо история церкви знает много случаев употребления священных предметов не только на цели благотворительные, но и на братоубийственные войны, причем это все отдавалось в полное и бесконтрольное распоряжение князей и царей. Обвиняемый Остальский, как человек, получивший духовное образование, не зная этого не мог и ревтрибунал констатирует, что действия в данном случае обвиняемого были направлены исключительно во вред и к срыву начинания рабоче-крестьянского правительства, направленного на дело массы миллионов голодающих. Хронологическими материалами трибунал констатирует, что шероховатости, имевшие место в г. Житомире, при изъятии ценностей из некоторых церквей, имели место тотчас же после оглашения Остальским послания Патриарха Тихона. Отсюда явствует, что прикрываясь канонами, Остальский преследо-

вал контрреволюционные цели, не останавливаясь и перед провоцированием беспорядков на этой почве.

Последнему обстоятельству трибунал находит подтверждение в том, что когда Остальский был арестован, возбужденно настроенная толпа его прихода огромной массой двинулась к зданию Волгуботдела ГПУ, и лишь благодаря выдержанности соответствующих органов рабоче-крестьянской власти удалось избежать кровопролития. Основываясь на вышеизложенном, трибунал считает все обвинения, предъявленные гр. Остальскому, доказанными. А посему, руководствуясь революционной совестью, социалистическим правосознанием и защитой трудящихся, военное отделение Волгубревтрибунала

ПОСТАНОВИЛО: Гр-на Волынской губ. г. Житомира Остальского Аркадия Иосифовича, 33 л. *приговорить* к высшей мере наказания, т. е. *расстрелять*. Но принимая во внимание, что благодаря принятым органами соввласти мерам кровопролития не было, что, следовательно, реальных результатов его преступление не имело, трибунал считает возможным – высшую меру наказания заменить заключением в Доме общественных принудительных работ с лишением свободы сроком на пять лет.

Приговор окончательный, может быть обжалован в кассационном порядке в 7-дневный срок и вступает в законную силу по истечению указанного срока.

Председатель*:

Члены*

[Дубовой]

ДАЖО. – Ф. Р-1820, оп. 2, спр. 833. – Арк. 115–117.
Рукопис. Оригинал.

№ 14

Телеграфне розпорядження секретаря ЦК КПУ Д. З. Мануїльського Волинському губкому КПУ про активізацію боротьби з прихильниками Патріарха Тихона

14 серпня 1922 р.

Шифр – телеграмма

Житомир – губкому

14 августа собрания и съезды разрешать беспрепятственно только обновленческому духовенству и только обновленческим мирянам тчк Стронникам Патриарха Тихона не разрешать ни собраний ни съездов тчк Инициаторов арестовывать и предавать суду тчк Необходимо сбросить со всех командных постов всех сторонников Тихона зпт противников обновленческого движения тчк Приходские советы подлежат «чистке» в новые приходские советы должны быть избраны не черносотенцы зпт не кликуши зпт а церковно-обновленцы тчк В губотделе ГПУ должно быть обязательно специальное лицо занимающееся делами обновления церкви раскалывания иэкзархистов и автокефалистов зпт наблюдающее за религиозными общинами вообще в частности за однообразным порядком регистрации уставов религиозных общин тчк Антирелигиозные диспуты зпт публичные лекции митинги отменяются впредь до получения на местах соответствующих директив от ЦК КПУ тчк Усилить антирелигиозную пропаганду

*Підпис нерозбірливий.

тчк Создать ряд процессов против сторонников Тихона и сторонников автокефальной церкви держащихся петлюровской ориентации с вынесением смертных приговоров тчк

Секретарь ЦК КПУ

Мануильский

На документі резолюція:

«На бюро с приглашением председателя ГПУ»*

ДАЖО. – Ф. П-2, оп. 31-1, стр. 8. – Арк. 50.

Рукопис.

№ 15

Витяг із постанови Волинського губвідділу ДПУ УСРР про порушення клопотання перед Комісією при НКВС про адміністративну висилку громадян, причетних до Ємільчинської підпільної контрреволюційної організації**

28 червня 1923 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о возбуждении ходатайства)

Я, пом. уполномоченного по к[онтр]р[еволюции] КРО Волгуботдела ГПУ Новаковский, закончив производство дела за № 911 по обвинению гр. гр. Маркина Василия Семеновича, Третьякова Константина Гавриловича, Волькенштейн Валентины Михайловны, Косменко Николая Васильевича, Вентлянда Эдуарда Готлибовича, Кузика Емельяна Ивановича, Русецкого Александра Андреевича, Ковальчука Павла Калениковича, Пинчука Никодима Корниловича, Лозька Василия Ивановича, Подчашинского Виталия Ивановича, Зинченко Лазаря Георгиевича в участии их в Емільчинской петлюровской подпольной контрреволюционной организации

НАШЕЛ: Что в районе Емільчино в 1921 г. была обнаружена петлюровская подпольная к[онтр]р[еволюционная] организация, возглавляемая поручиком петлюровской армии Ярощуком, с которым была связана местная интеллигенция, поддерживавшая эту организацию морально. Цель организации – поднятие в районе Емільчино вооруженного восстания в момент прихода из-за кордона тютюнных банд. Но благодаря аресту Ярощука восстания не произошло. Однако организация не распалась, а осталась в подполье, местная же интеллигенция продолжала поддерживать с нею связь, причем в момент обостренных взаимоотношений РСФСР с западными странами поддержка организации данной группой интеллигенции становилась активной.

Весною же 1923 г., ввиду предполагавшейся интервенции или войны, организация начала проявлять интенсивность, вследствие чего Волгуботделом были произведены аресты лиц, принимавших в этом участие, причем в отношении вышеперечисленных 12 граждан выявлена их причастность к данной организации.

По имеющимся точным сведениям ГПУ, установлено в отношении каждого из них следующее:

*Підпис нерозбірливий.

**За постановою Комісії при НКВС РСФРР з адміністративних вислань від 26 жовтня 1923 р. заборонено проживання у Москві, Петрограді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону, Україні та прикордонних районах.

Маркин Василий Семенович, сын священника Волынской губ., происходит из бывш. потомственных почетных граждан, доктор, 38 л., ныне живущий в м-ке Емильчино. Имущественное положение отца – 15 дес. [земли], подданство – УССР, в армиях не был, беспартийный, под судом не состоял. По имеющимся сведениям, поддерживал связь с петлюровскими организациями, устраивал вечеринки, на которые собирались все подозреваемые в петлюровщине лица. К нему также приезжали подозреваемые в подпольной работе личности.

Третьяков Константин Гаврилович, сын фельдшера, происходит из бывш. мещан Волынской губ., м-ка Емильчино, ныне живущего там же, 50 л., фельдшер медицины, беспартийный, имущественного положения никакого, в армиях не был, подданный УССР, под судом не состоял. По сведениям и материалам ГПУ УССР поддерживал связь с петлюровскими бандами, причастен к организации. Был также в тесной дружбе со всеми подозреваемыми в петлюровщине, посещая все устраиваемые вечеринки у Маркина и устраивая таковые у себя.

Волькенштейн Валентина Михайловна, происходит из бывш. мещан Бессарабской губ. Хотинского уезда м-ка Новоселица, живущая в м-ке Емильчино, 46 л., акушерка, образование – среднее, дочь таможенного чиновника, имеет брата-офицера белой армии в Болгарии, беспартийная, в замужестве не состоит, под судом не состояла. Так же, как Маркин и Третьяков, будучи с ними в тесной дружбе, имела отношение к Емильчинской организации, посещая устраиваемые вечеринки у Маркина и Третьякова.

Косменко Николай Васильевич, происходит из потомственных почетных граждан г. Нежина Черниговской губ., сын священника, ныне живущий в Емильчино, женат, имущественного положения никакого, в армиях не был, подданный УССР, беспартийный, под судом не состоял. Имел связь с членами петлюровской подпольной организации в Емильчино и поддерживал связь с петлюровскими бандами, также посещал вечеринки, устраиваемые у Маркина и Третьякова.

... На основании вышеизложенного и принимая во внимание приказ ВУЦИКа от 6 декабря 1922 г. п. 6 об административно выселяемых,

ПОСТАНОВИЛ: Возбудить ходатайство перед Комиссией при НКВД через Волгубпрокурора о применении административной высылки к вышепоименованным гражданам, как к элементу политнеблагонадежному, из коих: 10 освобождены под подписку (постановление от 15 июня с. г.), а Кузик Емельян и Русецкий Александр содержатся под стражей в тюрпode губотдела, каких причислить за Комиссией при НКВД.

Пом. уполномоченного

Новаковский

СОГЛАСНЫ:

Уполномоченный*

Ушаков

Нач. КРО

Красков

УТВЕРЖДАЮ:

Пом. нач. губотдела ГПУ

Белкин

ДАЖО. – Ф. Р-5013, стр. 30795. – Арк. 5–6.
Машинопис. Завірена копія.

*Підпис відсутній.

№ 16

Акт комісії з розкуркулення громадян с. Некраші Левківського району

24 серпня 1923 р.

АКТ

Мы, нижеподписавшиеся члены комиссии по ликвидации излишек у кулацкого элемента, согласно постановления ВУЦИКа от 11 июля 1923 г. избранные на собрании КНС с. Некраши.

Придя с. ч. на место к односельчанину кулаку Никифору Антонову Махнюку произвели опись движимого имущества, состоящегося: хата – 1, клуня – 1, сарай – 1, лошадей – 2, коров – 2 и молодая – 1, свиней – 2, возов – 2, плугов – 1, борон – 2, молотилка со всем приводом – 1, млынок – 1, веса – 1, земли – 9 1/4 [дес.], 6 душ – [семьи], а посему

ПОСТАНОВИЛИ: Изъять из вышеуказанного движимого имущества молотилку со всем приводом, корову, воз и передать неимущему, о чем составили настоящий акт за надлежащими подписями.

Предликвидкомиссии
Члены

[Сидорчук]
[Мельничук]
[Бугарский]

[МАХНЮК] от подписи отказался

[Примечание:] Охримчуку Стефану корову, повозку, Охримчуку Максиму – воз.

ДАЖО. – Ф. Р-326, оп. 3, спр. 1. – Арк. 230.
Рукопис. Оригінал.

№ 17

Вытяг из протокола заседания Житомирской окружной ликвидационной комиссии с розкуркуления громадян с. Черняхів Черняхівського району

8 жовтня 1923 р.

Выписка из протокола № 3
заседания Житомирской окружной ликвидационной комиссии

...[СЛУШАЛИ]: 6. Акт комиссии от 27 августа с. г. и списки по раскулачиванию гр-н с. Черняхова Черняховского р-на.

[ПОСТАНОВИЛИ]: 6. Основываясь на хозяйственных соображениях о неразрушении хозяйств... удовлетворить ходатайство незаможников с. Черняхова в следующем виде:

ИЗЪЯТЬ: От Иваницкого Федора – молотилку, Иваницкого Трофима – жатку, Пивовара Виктора – сарай, Шлепака Максима – клуню и драпак, Балакальчука Даниила – дом под железной крышей и жатку, Юрченка Герасима – дом и молотилку, Конончука Михаила – клуню, жатку, молотилку и плуг, Шлапака Павла – манеж с соломорезкой, Ищенка Ивана – клуню и молотилку, Шлапака Лазаря – 2 клуни, Шлепака Василия – клуню, Шлапака Тита – 2 клуни, Скрицкого Захария – дом, сарай, молотилку с принадлежностью, жатку, плуг, 2 воза и 2 бороны, Шлапака Автонома – клуню, Шлапака Антона – конюшню, Троценка Семена – клуню, Шлапака Прокофия – дом, клуню, Букаты Анастасии – клуню, Троценка Автонома –

сарай, Сахненко Сидорины – клуню, Иваницкого Михаила – клуню, Трофименка Тихона – дом, Иваницкого Семена – клуню и молотилку, Магдича Филимона – дом, Дроблина Авксентия – сарай и манеж, Гикала Филимона – дом, Ворончука Дорофея – клуню и плуг, Кондратюка Никифора – дом, клуню, молотилку, воз, Троценка Артема – клуню и жатку, Троценка Давида – сарай и плуг, Иваницкого Григория – клуню, Букаты Степана – молотилку, Иваницкой Надежды – молотилку, бричку и жатку, Букаты Григория – жатку.

В отношении же остального имущества, показанного в списке, подлежащим изъятию, ОТКАЗАТЬ. Распределение изъятых по сему постановлению имущества между крайне нуждающимся незаможным селянством поручить произвести Черняховскому райКНС с составлением соответствующей комиссии на селе из членов КНС.

Подлинный за надлежащими подписями.

ВЕРНО:
Секретарь*

*ДАЖО. – Ф. Р-326, оп. 3, стр. 1. – Арк. 88 зв.
Машинопис. Завірена копія.*

№ 18

Постанова Уповноваженого ДПУ УСРР про порушення клопотання перед Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР про ув'язнення С. А. Орлика**

7 вересня 1927 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

7 сентября [19]27 г. Уполномоченный КРО ГПУ УССР Шемена, рассмотрев следственный и агентурный материал о гр-не Орлике Степане Андреевиче, 36 л., женатом, грамотном, слугителе культа (епископ), судимом в 1923 г., происходящем из крестьян м-ка Любар Волынского окр. –

НАШЕЛ:

1) Что гр-н Орлик, будучи автокефальным епископом, систематически проводил с амво-на церкви к[онтр]р[еволюционную] агитацию, а также утаил и присвоил церковные ценности, за каковые деяния был осужден в 1923 г. Волынским губсудом к лишению свободы сроком на 2 года.

2) Будучи привлечен по выходе из ДОПРа к секретному сотрудничеству в органах ГПУ, гр-н Орлик явно игнорировал выполнение поручаемых ему заданий, утаивал от органов ГПУ известные ему данные о к[онтр]р[еволюционной] деятельности тех или иных лиц с одной стороны, а с другой – сообщал различного рода провокационные сведения, чем вводил в заблуждение органы ГПУ.

3) Состоя секретным сотрудником ГПУ, Орлик без ведома органов ГПУ поддерживал в контрреволюционных целях связь с укр[аинской] эмиграцией.

4) Наряду с этим Орлик как автокефальный епископ продолжал использовать церковные проповеди для провозглашения лозунгов укр[аинского] сепаратизма, подчеркивал в своих проповедях необходимость объединения укр[аинского] народа вокруг автокефальной

*Підпис нерозбірливий.

**С. А. Орлик (1891–1938) – епископ Волинський і Житомирський УАПЦ.

церкви для борьбы за «освобождение» Украины и вообще использовал легальные возможности автокефалии для широкой к[онтр]р[еволюционной] агитации.

Считая на основании вышеизложенного Орлика С. С.* лицом социально опасным,

ПОСТАНОВИЛ:

На основании постановления ЦИКа СССР от 28 марта [19]24 г. возбудить ходатайство перед Особым совещанием по админвысылкам при Коллегии ГПУ УССР о заключении Орлика Степана Андреевича в концлагерь сроком на 3 года.

Справка: Орлик С. А., содержащийся под стражей в ДОПРе № 1, с. ч. содержанием перечислен за Особым совещанием.

Уполномоченный КРО	Шемена
СОГЛАСНЫ:	
Нач. 3-го Отд[ела] КРО	Толстов
Врид. Нач. КРО	Гарин
УТВЕРЖДАЮ:	
Зам. Пред. ГПУ УССР**	Карлсон

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 30670. – Арк. 12.
Машинопис. Оригінал.

№ 19

Циркулярний лист Волинського окрпарткому Мархлевському райпарткому про підготовку до виселення з району куркулів-експертників***

10 березня 1930 р.

Циркулярно

С[овершенно] секретно

Срочно

Всем секретарям райпарткомов /лично/
Только Мархлевскому

«О подготовке к выселению кулаков-экспертников»

Постановлением директивных органов намечено в ближайшее время выселение из Волинского округа наиболее мощных кулаков-экспертников и полупомещиков****, особенно из лиц польской национальности.

В округе создана комиссия в составе секретаря окрпарткома, председателя окрисполкома и начальника окротдела ГПУ, которая на своем заседании 9 марта с. г. определила количество подлежащих выселению кулаков из вашего района – 35 чел.

*Так у документі.

**Підпис відсутній.

***Заможний господар, якому доводився «до двору» податок згідно з його майновим станом.

****До категорії «полупомещиков» відносили і найзлиднішого бідняка, і навіть наймита, якщо він виступав проти колективізації.

На основании постановления комиссии предлагается Вам немедленно создать тройку в составе секретаря райпарткома, председателя райисполкома и уполномоченного окротдела ГПУ для составления списков мощных кулаков-экспертников, подлежащих выселению из вашего района.

В списки ни в коем случае не включать: бывш. партизан, кр[асноармей]цев, участников гражданской войны, инвалидов империалистической и гражданской войн, иностранных подданных и кулаков, сыновья коих служат в настоящее время в Красной Армии. Лиц старше 60 л. включать в списки только в том случае, если совместно с ними живут взрослые сыновья, имеющие общие с ними хозяйства.

В отношении кулаков-экспертников, имеющих сыновей в Красной Армии, немедленно составить отдельные списки с указанием фамилий, имен и отчеств красноармейцев и подробного наименования частей, в которых они служат, и эти списки выслать немедленно в окротдел ГПУ.

Под Вашу личную ответственность примите все меры к тому, чтобы в списки выселяемых не попали середняки и бедняки.

Списки кулаков, намеченных Вами к выселению, с указанием фамилии, имени и отчества, возраста, национальности, количества членов семьи, подробного описания имущества (количества земли, построек, скота, инвентаря, предприятий), суммы налога на 1929/30 гг. и адреса, выслать в окротдел ГПУ не позже 14 марта с. г. Указать, лишены ли избирательных прав.

Секретарь окрпарткома
Председатель окрисполкома*
Нач. Вол[ынского] окротдела ГПУ

Левицкий
Нефоростный
Циклис

ДАЖО. – Ф. П-42, оп. 1, стр. 30. – Арк. 37.
Машинопис. Завірена копія.

№ 20

Інструкція начальника оперативної групи Коростенського окрввідділу ДПУ УСРР сільуповноваженим Городницького району в зв'язку з проведенням операції з виселення куркулів на північ

березень 1930 р.

С[овершенно] секретно

ИНСТРУКЦИЯ

сельуполномоченным оперативной группы ГПУ Городницкого района для проведения операции по изъятию кулака и чуждого антисоветского элемента

На основании приказа председателя ГПУ УССР за № 66012 в целях очищения Коростенского округа, как пограничного округа, от кулацкого контрреволюционного элемента и петлюровского кулацкого актива, могущих служить руководителями и организаторами, так и кадрами для повстанческой, диверсионной и шпионской работы польско-петлюровских зарубежных центров и для устранения каких-либо возможностей для вспышек, надлежит выселение [их] на Север.

*Підпис відсутній.

Эта весьма важная операция возлагается на сельуполномоченных, членов партии, мобилизованных по линии ГПУ при помощи опергруппы и указаний нач. опергруппы Городницкого района т. Долгова.

Сельуполномоченные всецело находятся в распоряжении нач. опергруппы. За всеми указаниями по оперативной работе обращаться в опергруппу.

Операция требует самого четкого и внимательного отношения к делу. Не следует думать, что объективные условия того или иного села могут гарантировать благополучный исход операции, нужно направить все свое внимание для выявления субъективных условий обслуживаемого вами сельсовета и прилегающих к нему населенных пунктов, поэтому необходимо провести подготовительную работу ко дню операции.

НАДЛЕЖИТ:

1) Обеспечить себя сельактивом. Создать лучший кадр актива, при помощи какого необходимо будет проводить операцию.

2) Обеспечить себя осведомителями, каковые могли бы давать сведения о состоянии и положении в сельсовете, т. е. что говорят жители данной местности, какое их настроение, есть ли кто из выступающих против соввласти, что он говорит конкретно, нет ли перегибов в работе [сельсовета], работоспособность членов сельсовета, если есть недовольство крестьян, то в чем оно конкретно выражается. Имеются ли какие провокационные слухи (указать какие и кем распространяются) и вообще нужно знать все подробности положения обслуживаемого вами пункта, обратить особое внимание на группировки. При наличии полной осведомленности о состоянии того или иного населенного пункта можно будет своевременно принять предупредительные меры по отношению благополучного проведения самой операции.

Собранные сведения необходимо ежедневно высылать в район в опергруппу, указывая все подробности конкретно и только факты.

3) Создать дежурства при сельсовете из отобранного актива.

4) Мобилизовать за счет сельсовета дежурные подводы или верховые лошади.

5) Держать тесную связь с районом, малейшая волынка или группировка сейчас же доносить в опергруппу, конкретно указывать, в чем она выражается, кем устраивается, количество человек, персонально указать, кто участвует, и пр. дополнительные сведения.

6) Начиная с 22 марта создать дозоры из членов актива по окраинам села на случай могущего быть побега кулаков из села. Все бегущие в ночное время должны задерживаться и представляться в сельсовет для выяснения его личности и причины побега.

7) Назначить дежурства возле церкви, для предотвращения могущих быть случаев использования колоколов для тревоги в набат.

8) О дне операции будет сообщено дополнительно.

9) Операция должна проводиться рано утром, но ни в коем случае ночью.

10) Все изъятые арестованные должны быть собраны в один из намеченных, более удобных пунктов, откуда, заранее подготовленными подводами, организованно при наличии актива, должны сопровождаться в район.

11) Ответственным за операцию является сельуполномоченный.

12) Подводы должны быть подготовлены в порядке их дежурства с вечера накануне проведения операции, причем обеспечить из числа надежных активистов, кои будут сопровождать транспорт.

13) По мере возможности, маршрут следования транспорта намечать так, чтобы меньше проезжать по населенным пунктам. О намеченных маршрутах следования сообщить своевременно в опергруппу, но не позднее 22-го вечером.

14) Маршрут сопровождает сельуполномоченный, в селе оставляет заместителя, на обязанности коего лежит информация о состоянии села и в случае возникновения какой-либо

волынки или другого какого-либо случая, от которого может зависеть угроза транспорта, немедленно посылать верхового нарочного с подробным указанием о создавшемся положении, дабы предупредить сельуполномоченного, сопровождающего транспорт и далее уведомить опергруппу.

15) Сельуполномоченный, получив такое сообщение от конного нарочного, немедленно принимает все зависящие меры для предотвращения могущих быть неприятностей с транспортом, причем указывает, какие меры принимает и передает свое сообщение нарочным в район в опергруппу.

16) Операция должна проводиться по всем населенным пунктам с таким расчетом, чтобы время на операцию было занято не более 3-х час. и чтобы свозимые арестованные в назначенном пункте не находились более получаса в ожидании отъезда.

17) При сопровождении арестованных необходимо иметь запасную подводку на случай поломки, а также одну верховую лошадь на случай надобности в экстренной связи.

18) Все предусмотренные меры предосторожности предотвратят от неблагоприятных моментов операции, а потому предупреждаю, что за плохое проведение операции при наличии непринятых мер предосторожности и самоволие не по указанию настоящей инструкции и нашим собеседованиям, проведенным 20-го числа, персональную ответственность будет нести сельуполномоченный.

19) О всех неясностях своевременно запрашивайте в опергруппу, откуда будет дано надлежащее разъяснение.

Настоящую инструкцию после операции возвратить лично мне.

Нач. опергруппы окротдела ГПУ*

Долгов

*ДАЖО. – Ф. П-122, оп. 1, стр. 37. – Арк. 31–33.
Машинопис. Копія.*

№ 21

Заява малолітніх дітей Янчевських Волинському окрвиконкому про виділення їм частини землі з посівом та надання житлового помешкання

19 червня 1930 р.

До Волинського округового виконавчого комітету
Малолітніх Янчевських, по батькові
Каміловних Леонтини 15 р. та Яніни 11 р.,
мешканців с. Новий Завод Мархлевського району.

СКАРГА

Нашого батька господарство складалось з 18 дес. землі, хати, клуні, 2 хлівів, 2 корів, пари коней та 3 свиней. Господарство виплатило всі належні податки акуратно й в термін. Було накладено 200 пуд. зерна, але в зв'язку з тим, що в 1929 р. озимина загинула від вимоків, то нехватило чим виконати і здано було 150 пуд., а на решту 50 пуд. накладено штраф і сільрадою забрано все майно, рухоме й нерухоме і передано до фонду колективізації.

*Підпис відсутній.

Батька як експертника вислано до Сибіру, а мати непрацездатна і ми, малолітні, залишилися без всякого притулку і позбавлені всіх засобів існування. А тому просимо окрвиконком дати розпорядження Мархлевському райвиконкому про виділення нам частини землі з посівом та житлове помешкання. Доносимо до відома, що батьком було засіяно на зиму 35 пуд. пшениці. При чому зазначаємо, що наш батько до 1928 р. був середняк і про [нього] як зразкового господаря наприклад іншим селянам, писалось у газеті 1927 р.

А тому просимо окрвиконком все вищезазначене прийняти до відома і прохання [наше] задовільнити.

Прохачка

[Леонтина Янчевська]

ДАЖО. – Ф. Р-1024, оп. 1, стр. 181. – Арк. 17–17 зв.
Рукопис. Оригінал.

№ 22

Акт опису майна висланого куркуля В. Малахівського для продажу з публічних торгів за несплату його дочкою штрафу за хлібозаготівлю

23 жовтня 1930 р.

АКТ

Мы, нижеподписавшаяся комиссия содействия хлебозаготовкам при Марьяновском сельсовете, с. ч. произвели опись имущества, принадлежащего высланному кулаку Малаховскому Вицентию за невыполнение его дочерью Вандою штрафа за хлебозаготовку в размере 680 (шестьсот восемьдесят) пуд. или 3400 руб. Описано следующее имущество: хата деревянная – 1, клуня крытая соломой – 1, сараев – 2, сена – 14 копен, манеж – 1, сечкарня – 1.

Данное имущество описано для продажи с публичных торгов на покрытие штрафа.

До продажи данное имущество принял на хранение Яворский Леон, в чем он и расписывается.

[Яворский]

Хозяйка
Представ[итель] комиссии
содействия хлебозаготовкам*

[Малаховская]

ДАЖО. – Ф. Р-1024, оп. 1, стр. 181. – Арк. 85.
Рукопис. Оригінал.

*Підпис нерозбірливий.

№ 23

Лист секретаря Дзержинського райпарткому Вінницькому обкому КП(б)У про продовольчі труднощі в районі

26 квітня 1933 р.

Вінницькому обкому КП(б)У
т. Чернявському
м. Вінниця

Про продовольчі труднощі в Дзержинському районі

24 березня п. р., інформуючи Вас про тяжкий продовольчий стан в районі, а саме: наявність до 200 господарств односібників і колгоспників, що на ґрунті недоїдання опухають і вмирають, райпартком прохав надати району для забезпечення в першу чергу дітей, колгоспників та односібників через колгоспи продовольчу допомогу.

Після листа райпарткому, уповноважений обкому в районі т. Нарський виїжджав у Вінницю, інформував про стан т. т. Розенбліта, Левінзона, Торчинського, останні два пообіцяли т. Нарському надати району допомогу у вигляді декількох тонн картоплі, але ж строк обіцяної допомоги минув ще 5 квітня п. р., а допомоги район не отримав.

Міроприємства, що прийняті районом для підтримки учнів через гарячі сніданки в школах, вичерпують вже ті незначні ресурси, що були по лінії с[іль]рад у СТВ і є загроза припинення гарячих сніданків.

Організація гром[адського] харчування в колгоспах в деякій мірі забезпечує колгоспників, що опинились в тяжкому стані, але ж без допомоги частина колгоспів не зможе теж провадити гром[адське] харчування.

Відсутність продовольчих ресурсів не дає змоги району надати будь-яку допомогу односібникам, що опинилися в тяжкому стані і в першу чергу їх дітям дошкільного віку.

Стан в районі в сучасний момент дуже тяжкий, кількість господарств, що гостро недоїдають, збільшується щодня і вже досягає понад 500, серед яких за останій місяць збільшилась смертність, коли за перший квартал смертність по небезпечним селам становила до 50 душ, то зараз маємо села найбільш поразені, як от: Романів, де за квітень м-ць вмерло 43 душі, Годиха – за березень і квітень – 62, м. Романів – з 1 січня 1933 р. – 33 душі. Велика смертність і по другим меншим і менш поразеним селам. Велика смертність є серед жебраків, які ходять по селам просити хліба і ходять до тих пір, пока падають і вмирають. Найбільше смертність припадає на чоловіків та дітей.

В зв'язку з продовольчими труднощами ці господарства не забезпечують засіву своїх полів, бо не мають посів[ного] матеріалу.

Заходи по лінії району: організація децзаготівель в своєму районі і других районах бажаних наслідків не дає. Мобілізація внутрішніх ресурсів по лінії Червоного Хреста теж ще наслідків не дала.

Інформуючи обком КП(б)У про гострі продовольчі труднощі серед односібного сектору і частково колгоспників, райпартком вдруге просить дати відповідну харчову допомогу або пораду, які міроприємства провести в районі, щоб не допустити масового опухання і смертності як дітей, так і дорослого населення, бо заходи по посилці на роботи, що проводяться в районі, всім потребуючим допомоги не забезпечують, зокрема тих, які без підтримки вже працювати не можуть.

Про заходи з боку обкому райпартком просить терміново повідомити.

Секретар Дзержинського райпарткому

Ренчинський

ДАЖО. – Ф. П-45, оп. 1, спр. 122. – Арк. 46–47.
Машинопис. Завірена копія.

№ 24

Постанова Особливого відділу УДБ НКВС УСРР про заборону повернення в Україну М. В. Струсевичу* після відбуття покарання

м. Київ

9 листопада 1934 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Оперуполномоченный 1-го отделения Особого отдела УГБ НКВД и УВО Бренер, рассмотрев материалы след[ственного] дела № 820/30 г. о Струсевиче Николае Владиславовиче

НАШЕЛ: Ксендз Струсевич привлекался в качестве обвиняемого по ст. 54-10 УК УСРР и был осужден на 5 лет концлагеря. Учитывая, что ксендз Струсевич являлся участником ликвидированной в 1930 г. контрреволюционной и шпионской организации ксендзов на Украине и что он весьма популярен в среде польских контрреволюционных кругов, его возвращение на Украину после отбытия срока наказания является весьма нежелательным, а посему

ПОСТАНОВИЛ: Осужденному на 5 лет концлагеря ксендзу Струсевичу Николаю Владиславовичу запретить возвращение на Украину после окончания срока отбытия наказания.

Оперуполномоченный ОО**

Бренер

УТВЕРЖДАЮ:

Пом. нач. Особого отдела
УГБ НКВД и УВО**

Самойлов

ВЕРНО:

Уполн[омоченный] УОО***

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 31035. – Арк. 36.
Машинопис. Завірена копія.

*За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років, після відбуття строку покарання за постановою Президії ЦВК ССРР від 10 березня 1935 р. висланий у Північний край ще на 5 років. Розстріляний 18 січня 1938 р. у м. Сиктивкар.

**Підписи відсутні.

***Підпис нерозбірливий.

№ 25

Витяги із протоколів допитів обвинуваченого в антирадянській агітації І. С. Раузе-Радецького⁴

6–7 січня 1935 р.

Я, ст. инспектор Киев[ского] УРКМ облупр[авления] НКВД Алексеенко, допросил в качестве обвиняемого

1. <i>Фамилия</i>	Раузе-Радецкий
2. <i>Имя и отчество</i>	Игнатий Сигизмундович
3. <i>Дата рождения</i>	1881 г. декабря 26 дня
4. <i>Место рождения</i>	г. Карачев бывш. Орловской губ.
5. <i>Место жительства</i>	г. Житомир, Мало-Вильская №22/1
6. <i>Нац[иональность] и гражд[данство] (подданство)</i>	русский, СССР–СССР
7. <i>Паспорт</i>	выдан в июне [19]35 г. Житомирской гормилици[ией]
8. <i>Род занятий</i>	литработник и художник, чл[ен] союза «Рабис»
9. <i>Социальное происх.</i>	происходит из военного сословия. Отец при уходе в отставку получил чин подполковника. Родные имели дом одноэтажный на Павликовке и 1,5 дес. земли
10. <i>Социальное положение (род занятий и имущественное положение)</i>	а) <i>до революции</i> капитан, пом. н-ка Одесского военного арт[илерийско]-починочного завода
б) <i>после революции</i> до 1923 г. военнослужащий Кр[асной] Армии, с [19]23 г. – художник и литработник
...12. <i>Образование</i>	среднее. Оконч[ил] Орловский кадетский корпус в 1900 г. Выпущен юнкером. Оконч[ил] Александровское воен[ное] училище в 1902 г. в Москве – выпущен подпоручиком.
13. <i>Партийность (в прошлом и настоящем)</i>	в 1919 или [19]20 г. вступил в партию левых социалистов-революционеров «боротьбистов» и через месяц вышел (г. Житомир). В то же время с 1917 по 1920 гг. состоял в партии большевиков и вышел механически.
14. <i>Каким репрессиям подвергался: судимость, арест и др. (когда, каким органом и за что)</i>	а) <i>до революции</i> в 1906 г. будучи офицером арестовывался по подозрению в революцион[ной] работе и содержался в Варшавской воен[ной] крепости 1,5 м-ца.
б) <i>после революции</i> в 1931 г. в Житомире арестовывался органами ГПУ и находился под стражей 1,5 м-ца. В чем подзревался не знает.
...20. <i>Сведения об общественно-политической деятельности:</i>	ответ[ственный] секретарь Житомирского окрсовета Осоавиахима с 1927 по октябрь 1928 гг.

Показания обвиняемого Раузе-Радецкого Игната Сигизмундова 6 января 1935 г.:

Все время существования соввласти к ней я относился лояльно и честно и какой бы то ни было работы антисоветского порядка не проводил...

1935 г. января 7 дня... дополнительно допрошен по сему делу в качестве обвиняемого Раузе-Радецкий Игнатий Сигизмундович.

Мой отец Сигизмунд Августович Раузе официально по национальности считался поляком и был римско-католического вероисповедания, а мать Ольга Ипполитовна (Щеневская) русская

и так как по существующим законам национальность детей определяется по матери, то я вполне правильно называю себя «русским», не говоря уже о подданстве, владении языками и пр.

Никаких поместий или имений мои родители нигде не имели, все время до переезда в г. Житомир (примерно 1890 г.) проживали с семьей в наемных квартирах и лишь в Житомире родные построили небольшой, одноэтажный, деревянный дом за Павликовкой, предварительно купив для этой цели 1–1,5 дес. усадебной земли.

Я имел брата Михаила Раузе, бывш. офицера царской армии. Этот брат был моложе меня на 2 г. Служил около двух лет (1921–1923) в Кр[асной] Армии при Житомирском... военкомате инструктором Всеобуча.

... Примерно в 1924–19[25] гг. и [19]30 г. брат арестовывался в г. Житомире органами ГПУ, но каждый раз после ареста дня через 3–5 освобождался. Никогда брат мне не говорил о причине ареста, быть может, он не знал и сам.

Близких родственников за границей я не имею. Однако в Ровно (Польша) проживает Лятошинская⁵ (Щеневская) Мария Леонтьевна, жена покойного дяди по линии матери, бежавшая в Польшу в 1924 или 1925 гг. Я ее адреса не знал, но покойный мой брат Михаил нашел где-то у матери ее адрес и послал письмо с просьбой выслать денежную помощь... Лятошинская в письме просила израсходовать эти деньги на исправление могилы ее мужа и переслать ей ее труды – работы по ботанике, которые хранятся у гр-ки г. Житомира, Госпитальн[ая] ул., ее родственницы Лятошинской (имени и отчества не знаю). Просьбы Лятошинской я не выполнил и израсходовал эти средства на детей покойного брата и в своих личных целях. С Лятошинской Марией я не поддерживаю переписки с 1932 г.

Я как художник и литератор при систематической работе в среднем в месяц могу заработать до 300–400 руб., что является для моей семьи достаточным, кроме того иногда мне помогает деньгами по 30–40 руб. мой сын Константин – военврач. Но ни в коем случае нельзя сказать, чтобы я жил шикарно.

В войсках гетьмана Скоропадского я не служил, но на территории ими занятой (г. Житомир) примерно с полгода я проживал...

Прочитано

[И. Раузе]

Допросил

ст. инспектор Киев[ской] облмилиции

[Алексенко]

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 13674. – Арк. 8–11 зв.

Рукопис. Оригінал.

№ 26

Постанова Новоград-Волинського райвідділу НКВС УСРР стосовно пред'явлення А. Ц. Богуцькому* обвинувачення в зв'язках із Польщею та антиколгоспній агітації

м. Новоград-Волинськ

11 січня 1935 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о предъявлении обвинения)

Я, уполномоченный Н[овоград]-Волинского РО НКВД Безпрозванный, рассмотрев следственный материал по обвинению гр-на Богуцкого Адама Цезаревича, рождения 1903 г.,

*За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 січня 1935 р. висланий разом із сім'єю за межі України як політично неблагонадійний елемент.

выходец из семьи середняцкой, житель кол. Грани-Дуб Тесновского сельсовета в преступлениях, предусмотренных ст. 54-10 УК УССР,

НАШЕЛ: Что произведенными следственными действиями установлено, что гр-н Богущкий имел трех братьев в Польше, с коими поддерживал связь как письменную так и в виде контрабанды, совершал ходки в Польшу, что как видно из следственного материала, получал определенные задания, вел вредительскую работу по с[ель]совету, будучи уполномоченным, причем давал ложные сведения с[ель]совету о ходе посевкампании, срывал планы по вывозке материала [на] строительство военведа, перепрыгивал у себя польского перебежчика Стиблевского Йосифа.

На основании ст. 126 УПК и руководствуясь ст. 127 УПК УССР привлечь гр-на Богущкого Адама Цезаревича в качестве обвиняемого, предъявив ему обвинение по ст. 54-10 УК УССР, о чем копией настоящего постановления сообщить Прокурору Н[овоград]-Волынского района.

Постановление мне объявлено
Уполномоченный РО НКВД

[Богущкий]
[Безпрозванный]

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 27493. – Арк. 2–2 зв.
Рукопис. Оригинал.

№ 27

Проект листа Житомирського міськпарткому про негайне звільнення з роботи працівників підприємств, установ та організацій міста, підозрюваних в антирадянській агітації

м. Житомир

квітень 1935 р.

Сов[ершенно] секретно

Подлежит возврату

Из полученных от Вас материалов видно, что работающие в Вашем предприятии

являются классово чуждым элементом. Держать их далее на предприятии – это значит дать им возможность при каждом удобном для них случае всячески нам пакостить и вредить.

А поэтому Вам, как руководителю предприятия, нужно было бы давно постараться освободиться от этих людей, не останавливаясь ни перед чем. Не знаю, уволены они Вами или нет, но если указанные выше люди продолжают работать у Вас и по сей день, горпартком предлагает немедленно заняться подысканием на их место соответствующих кандидатур из рядов честных и преданных нам работников, которыми произвести замену. Срок для этой работы Вам дается 20 дней.

О выполнении к _____ мая 1935 г. секретным порядком в письменном виде сообщите в спецчасть горпарткома.

Секретарь горпарткома

Дитюк

ДАЖО. – Ф. П-124, оп. 1, спр. 138. – Арк. 117.
Машинопис. Оригинал.

№ 28

Лист Житомирського міськпарткому міськвідділу НКВС про перегляд списків працівників підприємств, установ та організацій міста, підозрюваних в антирадянській агітації, та вжиття до них відповідних заходів

м. Житомир

15 червня 1935 р.

Сов[ершенно] секретно

Начальнику горотдела НКВД
т. Шатову

По поручению т. Дитюка посылаю Вам дополнительно компрометирующий материал на работников и служащих предприятий и учреждений г. Житомира, имеющийся в нашем распоряжении.

Весь этот материал Вам нужно пересмотреть, в сторону того, кто может продолжать работать и кто должен быть немедленно с работы снят как классово чуждый элемент.

Во всех случаях, когда нужно такой элемент с работы снять, просьба давать по своей линии указание руководителям тех организаций, где работают эти люди.

По линии партийного комитета руководителям предприятий, учреждений и учебных заведений будет дано секретным порядком директивное письмо о немедленном снятии с работы всех указанных Вами лиц.

Приложение: на 54 листах.

Воен[ный] инструктор горпарткома

[Янцов]

*ДАЖО. – Ф. П-124, оп. 1, спр. 138. – Арк. 114.
Машинопис. Копія.*

№ 29

Постанова Президії ЦВК УСРР про розформування Мархлевського польського і Пулинського німецького національних районів Київської області

м. Київ

3 жовтня 1935 р.

ПОСТАНОВА

Президії Центрального Виконавчого Комітету УСРР
«Про Мархлевський і Пулинський райони Київської області»

В зв'язку з економічною слабкістю Мархлевського і Пулинського районів, незручністю обслуговування МТС колгоспів, а також адміністративною черезсумністю, Президія Центрального Виконавчого Комітету УСРР

УХВАЛЯЄ:

1. Розформувати Мархлевський і Пулинський райони.
2. Утворити з частини сільрад теперішнього Пулинського, Новоград-Волинського і Мархлевського районів новий адміністративний район з центром у теперішньому Пулині. Перейменувати Пулини в Червоноармійськ і новий район назвати Червоноармійським.

До складу цього району включити такі сільради:

1) Колишнього *Пулинського району* – Вольвахівську, Стрибіжську, Фрайвальдську, Курганську, Мартинівську, Габрівську, Корчівську, Пулинсько-Українську, Пулинсько-Німецьку, Пулинсько-Єврейську, Адамівську, Цвітянську, Березово-Гатську, В'язовецьку, Чернявську, Пулино-Гутську, Кошелівську;

2) *Новоград-Волинського району* – Старо-Майданську, Велико-Лузьку, Кароліно-Дерманську, Курнівську, Тетюрківську, Соколівську, Очеретянську, Янушівську, Рудокопську, Улашанівську, Генріхівську, Яблунську, Вацлавпільську;

3) Колишнього *Мархлевського району* – Нейгеймську, Прутівську, Костянтинівську, Шереметівську, Грузлівецьку, Елізарівську, Неборівську та Білківську.

3. Останні сільради колишнього Пулинського і Мархлевського районів приєднати:

1) до *Барашівського району* – Будо-Бобрицьку, Сорочинську, Н. Олександрівську, Грінтальську, Радецько-Болярську і Крем'янську колишнього Пулинського району;

2) до *Володарсько-Волинського району* – Лисківську, Солодирську колишнього Пулинського району;

3) до *Черняхівського району* – Олександрівську, Бураківську колишнього Пулинського району, а також Івановицьку сільраду Володарсько-Волинського району;

4) до *Баранівського району* – Сяберську, Ольшанську, Генріхівську, Мар'янівську, Явненську, Любарсько-Гутську, Тартаківську, Адамівську, Турівську, Мархлевську, Дерманківську, Кам'яно-Брідську, Биківську, Сарнівську, Людвиківську і Дренецько-Хатківську колишнього Мархлевського району;

5) до *Житомирської міськради* – Юльянівську, Видумську, Бабичівську колишнього Пулинського району, Улянівську, Шиєцько-Будську, Покостівську, Тартачківську, Ново-Заводську, Гуто-Юстинівську, Василівську, Здань-Болярську, Вилівську, В'юнківську, Соболівську, Жовто-Брідську колишнього Мархлевського району, а також Колодієвську, Дубовецьку, Садківську, Черемошнівську та Березівську сільради Черняхівського району;

6) до *Новоград-Волинської міськради* – Владинську, Дзикунську, Слободо-Чернецьку та Кам'яно-Майданську колишнього Мархлевського району.

4. Здійснення цієї постанови покласти на Київський обласний виконавчий комітет.

Голова Центрального
Виконавчого Комітету УСРР
Секретар Центрального
Виконавчого Комітету УСРР

Г. Петровський

Ю. Войцехівський

ДАЖО. – Ф. П-87, оп. 1, спр. 3. – Арк. 1–2.
Машинопис. Копія.

№ 30

Постанова РНК УСРР «Про переселення з колишнього Мархлевського району»

м. Київ

9 жовтня 1935 р.

Ц[ілко]м] таємно

ПОСТАНОВА № 1321/149 РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УСРР

від 5 жовтня 1935 р.

м. Київ

«Про переселення з колишнього Мархлевського району»

Рада Народних Комісарів УСРР

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Переселити з колишнього Мархлевського району Київської області до східних районів України 300 господарств.
2. Переселити до колишнього Мархлевського району Київської області 200 господарств добровольців-ударників колгоспників з південних районів Київської області.
3. Поширити на зазначених в п. 2 цієї постанови переселенців порядок переселення, а також пільги, що передбачені постановою РНК УСРР від 11 лютого 1935 р. № 112/15.
4. Покласти відповідальність за організацію переселення на Київський та Харківський обласні виконавчі комітети.
5. Зобов'язати Українську контору сільгоспбанку, Упкомзаг РНК та Наркомфін забезпечити кредитування та надання пільг переселенцям відповідно до постанови РНК УСРР від 11 лютого 1935 р. № 112/15.

Голова Ради Народних Комісарів УСРР
Керівничий справ
Ради Народних Комісарів УСРР

П. Любченко

Г. Дроб

ЗГІДНО:*

ДАЖО. – Ф. П-87, оп. 1, спр. 3. – Арк. 13.
Машинопис. Завірена копія.

№ 31

Витяги зі списків працівників підприємств, установ та організацій м. Житомира, підозрюваних в антирадянській агітації

м. Житомир

1935 р.

Секретно

Компрометирующий материал на работников

... По пединституту.

... **Постоев Павел Григорьевич**** – 1875 г. р., украинец, из служащих (отец управл[яющий] на экономиях). Сам Постоев в 1896 г. окончил духовную семинарию. Имеет учительского стажа

*Підпис нерозбірливий.

**П. Г. Постоев (1875–1938) – відомий географ, педагог, краєзнавець.

34 г., из них 15 л. в пединституте. В настоящее время – профессор краеведения. Преподает эконом-географию. В своей автобиографии пишет следующее: «Під час окупації Волині білополяками був у підпіллі, мав явочну квартиру і підпільну касу». На собраниях Постоев бывает редко, и если высказывается, то сугубо академическим языком. Чрезвычайно хитрый и скрытый человек.

По 14-й середній школі.

... **Канцеров⁶ Александр Григорович**, 1872 р. н., Терська область. Народився в родині офіцера. В Сімферопольську війну батько був підполковником, а в 1880 р. служив механіком добровільно [на] флоті в Одесі. Канцеров О. Г. в 1882 р. приїхав до Житомира, власності не було, в армії не служив, а брат був полковником царської армії, помер у 1917 р. Канцеров – учитель креслення, крім 14-ї школи працює в 7, 21, 25 школах та Поль[ському] робітфаку. Пасивний виконавець.

... По здравоотделу.

... **Краснов Василий Иосифович**, русский. Врач-венеролог. В 1933 г. снят с лекторской работы в медтехникуме за несоветскую трактовку целого ряда вопросов, как-то говорил, что сифилис и венерические болезни в Советском Союзе не уменьшаются, а расширяются. Сейчас занимается антиполитическими разговорами, как-то: «Почему Постышев пользуется большим авторитетом, чем Косиор, почему Постышев всегда выступает, а Косиор молчит. Что, если на том или ином собрании проводится тот или иной вопрос, рекомендуемый партией, то хотят или не хотят беспартийные, нужно за него голосовать» и т. д. и т. п.

... Музыкальный техникум.

... **Москалев Николай Павлович**, 1891 г. р., русский. Секретарь дет[ской] музшколы и балетной студии. Отец до революции был председателем уездной земской управы, умер в 1934 г., был на иждивении своих сыновей. Сам Москалев получил высшее образование в Университете юриста и дополнял [учебу] за границей. По сословию – дворянин. До революции служил секретарем суда. Жена, будучи сестрой милосердия, эмигрировала за границу. Сейчас живет в Сербии /Белград/. Москалев ведет с ней переписку.

... Комитет Красного Креста.

... **Гербачевский⁷ Александр Федорович**, 1884 г. р. Уроженец села Горбево Холмской губ., по профессии врач хирург-рентгенолог. Сын священника. Служил врачом в РККА до [19]21 г. С военного учета снят. Имеет брата в Югославии – ветеринарного врача. Имеет собственный дом из 4-х комнат в г. Житомире. При нем жена и отец жены. Член союза «Медсантруд» с 1919 г.

До настоящего времени был членом горсовета. Принимает активное участие в общественной жизни комитета – рассматриваю его, как элемент чуждый соввласти. Комитет его использует как большого специалиста хирурга-рентгенолога, который хорошо поставил работу больницы и медучреждений. Есть моменты, из которых я убедилась, что если его использовать и привлекать к работе – он помогает и приносит пользу, если же его отстранить от какого-либо участка работы – он очень тонко дипломатически ставит рогатки, так, что даже трудно придраться.

... **Дорн Юлиан Карлович** – 1872 г. р., лютеранин. Уроженец с. Божемуфка Варшавской губ. Образование высшее. С военного учета снят по возрасту. По профессии зубной врач. В больнице Красного Креста работает с 1930 г. Все время занимается частной практикой. Имеет большой собственный дом из 11-ти комнат.

Часто вызывался в НКВД в отношении золота, которое очевидно и сдавал /по слухам/. Квартиру свою в доме сдает в наем. Имеет за границей брата и сестру. В жизни коллектива не

участвует. Иногда, по предложению Гербачевского, выезжает на села. Участие его в этой работе не искренне...

ДАЖО. – Ф. П-124, оп. 1, спр. 138. – Арк. 120,
145–146, 148, 152, 158, 163.
Машинопис. Копія.

№ 32

Лист заступника наркома внутрішніх справ УРСР начальнику Житомирського облуправління НКВС про негайне виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до наказу НКВС СРСР № 00485

м. Київ

18 жовтня 1937 р.

Совершенно секретно

Серия «К»

Начальнику управления НКВД
по Житомирской области
капитану госбезопасности
т. ЯКУШЕВУ /лично/
г. Житомир

Направляя при этом 1 экз. копии протокола № 130 от 18 октября 1937 г. с решениями Наркома внутренних дел СССР – Генерального комиссара госбезопасности т. Ежова и Прокурора СССР – т. Вышинского по материалам, представленным Вами, в порядке приказа НКВД СССР № 00485-37 г. предлагаю немедленно привести в исполнение приговоры в отношении 199*-ти чел., осужденных по 1-й категории.

В отношении Ханас Максима Павловича, осужденного к заключению в концлагерь, Вам будет выслана дополнительно выписка из протокола Особого совещания при НКВД СССР.

Об исполнении донесите, вылав в 8-й отдел УГБ НКВД УССР акты о приведении в исполнение приговоров в отношении 199-ти чел. и следственные дела на всех осужденных как по 1-й, так и по 2-й категориям.

Приложение: Копия протокола № 130 [от 18 октября 1937 г.].

Зам. наркома внутренних дел УССР
ст. майор госбезопасности

Степанов

На документі резолюція:

«Нач. 8-го отдела лично т. Зубу. Написать предписание коменданту привести приговор в исполнение»**.

Архів УСБУ в Житомирській області. – Постанова НКВС СРСР
і Прокурора СРСР по протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р.
та матеріали про її виконання. – Арк. 1.
Машинопис. Оригінал.

*173 чол. розстріляно в Житомирі, 24 чол. – у Бердичеві, один помер у Бердичівській тюрмі, на одного надіслано розпорядження про приведення вироку до виконання в НКВС УРСР.

**Підпис нерозбірливий.

№ 33

Інформація Червоноармійського райкому КП(б)У секретарю Житомирського облорґбюро КП(б)У в зв'язку з арештами громадян району, підозрюваних у контрреволюційній діяльності, та ворогів народу

26 жовтня 1937 р.

Цілком таємно

Секретарю Житомирського
облорґбюро КП(б)У
т. Максимову

ПОЛІТІНФОРМАЦІЯ

В ніч з 24 на 25 жовтня 1937 р. в Червоноармійському р-ні проведено арешти сімей, засуджених за контрреволюційну роботу та ворогів народу.

Всього заарештовано 37 чол., відібрано підписок про невиїзд від 17 чол., не заарештовано по мотивах – вагітності, хворості і в деяких матерів – грудні діти.

Дітей взято 60, серед них 10 – ясельного віку. Для дітей в райцентрі обладнано відповідне приміщення. Для обслуговування дітей виділено з складу парторганізації 3 комуністів і 5 комсомолок. В час арешту сімей випадків нездорового порядку не було, за винятком однієї сім'ї, в м. Червоноармійську (Войтковська, що підлягала арешту, була в випадковому стані). В села, де було проведено арешти, посланий райпартактив для проведення політмасової роботи. Про політичний стан проведених міроприємств надішлем політінформацію додатково.

Секретар Червоноармійського райкому КП(б)У

Зоценко

На документі резолюція:

«т. Фишеру – в особую папку. Максимов».

ДАЖО. – Ф. П-76, оп. 1, спр. 28. – Арк. 1.

Машинопис. Завірена копія.

№ 34

Лист начальника 8-го відділу Головного управління держбезпеки НКВС СРСР начальнику Житомирського облуправління НКВС про негайне виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до наказу НКВС СРСР № 00439

м. Москва

1 листопада 1937 р.

Сов[ершенно] секретно. Срочно

Начальнику Управления НКВД
по Житомирской области
капитану госбезопасности
т. ЯКУШЕВУ /лично/

Копия Наркому внутренних дел УССР
комиссару госбезопасности 2-го ранга
т. ЛЕПЛЕВСКОМУ /лично/

Направляю копию протокола № 16 от 29 октября 1937 г. с решениями Наркома внутренних дел СССР и Прокурора СССР по списку на 100* чел., представленному Вами за № 1830253 от 26 октября 1937 г., в порядке приказа НКВД № 00439 от 25 июля 1937 г.

Немедленно приведите в исполнение приговоры в отношении всех 100 чел., приговоренных к расстрелу. Дела на них со справками об исполнении приговоров вышлите в Москву. Получение и исполнение прилагаемого протокола подтвердите.

Приложение: Упомянутое.

Нач. 8-го отдела ГУГБ НКВД
ст. майор госбезопасности

Цесарский

На документі резолюція:

«Нач. 8-го отдела. Предписание коменданту – привести приговор в исполнение»**.

Архів УСБУ в Житомирській області. – Постанова НКВС СРСР і Прокурора СРСР по протоколу № 16 від 29 жовтня 1937 р. та матеріали про її виконання. – Арк. 1. Машинопис. Оригінал.

*99 чол. розстріляно в Житомирі, 1 чол. – у Бердичеві.

**Підпис нерозбірливий.

№ 35

Акт УНКВС по Житомирській області про виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р.

м. Житомир

1 листопада 1937 р.

Совершенно секретно

АКТ

г. Житомир

1937 г. ноября 1 дня в 23 час. 50 мин.

Мы, нижеподписавшиеся нач. 5-го отдела УГБ УНКВД по Житомирской обл. ст. лейтенант госбезопасности Лебедев и комендант Житомирского облуправления НКВД Тимошенко, составили настоящий акт в том, что на основании предписания нач. Житомирского облуправления НКВД капитана госбезопасности т. Якушева от 1 ноября 1937 г., согласно решений Наркома внутренних дел СССР и Прокурора СССР по протоколу № 130 от 18 октября 1937 г. в помещении Житомирского облуправления НКВД приведены в исполнение приговоры над осужденными к ВМН – *расстрелу*:

1. **Рибчинский Франц Викентиевич**, 1904 г. р., ур[оженец] с. Явное Барановского р-на Житомирской обл.
2. **Розальский-Ярузаль Болеслав Иванович**, 1894 г. р., ур[оженец] с. Пилиповичи Ярунского р-на Житомирской обл.
3. **Розбицкий Логвин Иванович**, 1896 г. р., ур[оженец] с. Корытище Володарско-Волынского р-на
4. **Романюк Василий Анисимович**, 1888 г. р., ур[оженец] с. Мужиловичи Ярунского р-на Житомирской обл.
5. **Рудницкий Владимир Иосифович**, 1900 г. р., ур[оженец] с. Кам[енный] Брод Барановского р-на Житомирской обл.
6. **Савчук Назарий Кириллович**, 1899 г. р., ур[оженец] с. Шитня Ярунского р-на
7. **Свидерский Александр Андрианович**, 1905 г. р., ур[оженец] с. Тетирка Красноармейского р-на Житомирской обл.
8. **Свидерский Иван Андреевич**, 1908 г. р., ур[оженец] с. Тетирка Н[овоград]-Волынского р-на Житомирской обл.
9. **Свидерский Иосиф Маркович**, 1899 г. р., ур[оженец] с. Тетирка Красноармейского р-на Житомирской обл.
10. **Свижевский Казимир Иванович**, 1898 г. р., ур[оженец] с. Шицкая Буда бывш. Мархлевского р-на
11. **Севрук Генрих Антонович**, 1882 г. р., ур[оженец] с. Корытище Володарско-Волынского р-на
12. **Сегал Абрам Мойсеевич**, 1896 г. р., ур[оженец] с. Могилевка Емильчинского р-на Житомирской обл.
13. **Сейко Адам Михайлович**, 1900 г. р., ур[оженец] с. Чмель Емильчинского р-на
14. **Сейко Иван Васильевич**, 1908 г. р., ур[оженец] с. Чмель Емильчинского р-на
15. **Сейко Михаил Михайлович**, 1902 г. р., ур[оженец] с. Чмель Емильчинского р-на
16. **Сенькевич Степан Алексеевич**, 1893 г. р., ур[оженец] Польши
17. **Синицкий Иосиф Тимофеевич**, 1896 г. р., ур[оженец] с. Вербы Барашевского р-на
18. **Скоростинский Василий Григорьевич**, 1885 г. р., ур[оженец] с. Белка Красноармейского р-на Житомирской обл.
19. **Скумин Иван Максимович**, 1893 г. р., ур[оженец] с. Хочин Олевского р-на
20. **Сливинский Виктор Францевич**, 1890 г. р., ур[оженец] с. Курчица Городницкого р-на Житомирской обл.
21. **Смоляр Сильвестр Иванович**, 1890 г. р., ур[оженец] с. Закриничье Ярунского р-на Житомирской обл.
22. **Смыковский Павел Афанасьевич**, 1890 г. р., ур[оженец] с. Повч Лугинского р-на
23. **Смыковский Степан Васильевич**, 1907 г. р., ур[оженец] с. Повч Лугинского р-на
24. **Смыковский Степан Феликсович**, 1905 г. р., ур[оженец] с. Повч Лугинского р-на

25. Соколовский Станислав Станиславович, 1857 г. р., ур[оженец] с. Горбаша Ярунского р-на
26. Соколовский Флориан Иосифович, 1872 г. р., ур[оженец] с. Анжелин Емильчинского р-на
27. Стадник Иван Васильевич, 1893 г. р., ур[оженец] Польши
28. Стахур Михаил Николаевич, 1888 г. р., ур[оженец] Польши
29. Степанова Марфа Ивановна, 1895 г. р., ур[оженка] с. Закриничье Ярунского р-на Житомирской обл.
30. Степанчук Никодим Семенович, 1900 г. р., ур[оженец] х. Довгиничи Овручского р-на Житомирской обл.
31. Столярчук Трофим Антонович, 1897 г. р., ур[оженец] с. Михеевка Городницкого р-на
32. Стрелковский Тимофей Антонович, 1892 г. р., ур[оженец] с. Бобрицкая Болярка Барашевского р-на
33. Тамборский Людвиг Викентиевич, 1884 г. р., ур[оженец] с. Кривая Речка Чудновского р-на
34. Туровский Иосиф Викторович, 1902 г. р., ур[оженец] с. Березовый Груд Лугинского р-на
35. Тыщ Анна Петровна, 1877 г. р., ур[оженка] с. Чмель Емильчинского р-на
36. Тычина Евстафий Севастьянович, 1902 г. р., ур[оженец] с. Тетирка Красноармейского р-на
37. Филоненко Адам Филиппович, 1903 г. р., ур[оженец] м. Емильчино
38. Филоненко Емельян Григорьевич, 1902 г. р., ур[оженец] с. Чмель Емильчинского р-на
39. Филоненко Григорий Емельянович, 1877 г. р., ур[оженец] с. Чмель Емильчинского р-на
40. Филоненко Иван Григорьевич, 1911 г. р., ур[оженец] с. Чмель Емильчинского р-на
41. Хворощук Трофим Онуфриевич, 1881 г. р., ур[оженец] Польши
42. Хмельницкий Ульян Павлович, 1899 г. р., ур[оженец] с. Любтов Городницкого р-на Житомирской обл.
43. Хотеев Степан Леонтиевич, 1898 г. р., ур[оженец] г. Смоленск
44. Хоцяновский Михаил Андреевич, 1888 г. р., ур[оженец] Ушомирского р-на Киевской обл.
45. Цепко Андрей Иванович, 1893 г. р., ур[оженец] Галиции
46. Чайковский Михаил Александрович, 1901 г. р., ур[оженец] с. Купище Коростенского р-на
47. Черпицкий Константин Иосифович, 1902 г. р., ур[оженец] с. Неборовка Красноармейского р-на Житомирской обл.
48. Черныш Иван Артемович, 1886 г. р., ур[оженец] с. Нарутовичи Седлецкой губ.
49. Черныш Иосиф Артемович, 1891 г. р., ур[оженец] Польши
50. Шатило Станислав Иванович, 1905 г. р., ур[оженец] с. Крымок Радомысльского р-на
51. Ширмук Константин Семенович, 1906 г. р., ур[оженец] с. Кишин Олевского р-на
52. Яромич Михаил Семенович, 1894 г. р., ур[оженец] Польши
53. Ярошевич Василий Лукьянович, 1898 г. р., ур[оженец] с. Новоселки Дубенского уезда
54. Якубовский Петр Петрович, 1897 г. р., ур[оженец] Польши
55. Яхимович Лука Иосифович, 1881 г. р., ур[оженец] с. Кривотин Емильчинского р-на

Всього: 55 (пятьдесят пять)* чел.

«___» час. «___» мин. трупы преданы земле согласно установленных правил.

Настоящий акт составлен в 2-х экз.

Нач. 5-го отдела Житомирского
облуправления НКВД
ст. лейтенант госбезопасности

Лебедев

Комендант

Тимошенко

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Постанова НКВС СРСР
і Прокурора СРСР по протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р.
та матеріали про її виконання. – Арк. 30–33.
Машинопис. Оригінал.*

*Згідно з актами від 31 жовтня 1937 р., 11 січня 1938 р. і 26 лютого 1938 р. розстріляно ще 118 чол. Відносно Сейка Олександра Івановича, 1890 р. н., уродженця с. Чміль Емильчинського р-ну, надіслано розпорядження про приведення вироку до виконання в НКВС УРСР.

№ 36

Акт УНКВС по Житомирській області про виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до протоколу № 16 від 29 жовтня 1937 р.

м. Житомир

5 листопада 1937 р.

Совершенно секретно

АКТ

г. Житомир

1937 г. ноября 5 дня в 23 час. 10 мин.

Мы, нижеподписавшиеся нач. 5-го отдела УГБ Житомирского облуправления НКВД ст. лейтенант госбезопасности Лебедев и комендант Житомирского облуправления НКВД Тимошенко, на основании предписания нач. Житомирского облуправления НКВД капитана госбезопасности т. Якушева от 5 ноября 1937 г., согласно предписания 8-го отдела ГУГБ НКВД СССР от 1 ноября 1937 г. за № 413057 и копии протокола № 16 от 29 октября 1937 г. – в помещении Житомирского облуправления НКВД приведены в исполнение решения над осужденными к ВМН – *расстрелу*:

1. **Асман Асаф Германович**, 1899 г. р., ур[оженец] с. Ягоденка Володарско-Волынского р-на Житомирской обл.
2. **Байер Густав Данилович**, 1907 г. р., ур[оженец] с. Фридриховка Барановского р-на Житомирской обл.
3. **Барц Герман Людвигович**, 1897 г. р., ур[оженец] с. Фридриховка Барановского р-на Житомирской обл.
4. **Барц Фридрих Яковлевич**, 1866 г. р., ур[оженец] с. Фридриховка Барановского р-на Житомирской обл.
5. **Банковский Рудольф Петрович**, 1879 г. р., ур[оженец] кол. Малиновка Малинского р-на
6. **Берг Юлиус Данилович**, 1895 г. р., ур[оженец] с. Каменный Брод Барановского р-на Житомирской обл.
7. **Бетке Эрнст Густавович**, 1902 г. р., ур[оженец] с. Старая Гута Барашевского р-на
8. **Битнер Вильгельм Вильгельмович**, 1896 г. р., ур[оженец] с. Нейборн Черняховского р-на Житомирской обл.
9. **Блейх Владимир Карлович**, 1898 г. р., ур[оженец] с. Шахворостовка Коростышевского р-на Житомирской обл.
10. **Блейх-Генкель Ольга Земилевна**, 1914 г. р., ур[оженка] г. Радомысль Житомирской обл.
11. **Блейх Оскар Карлович**, 1908 г. р., ур[оженец] смт Коростышев
12. **Блюх Густав Вильгельмович**, 1895 г. р., ур[оженец] с. Гонорин Барашевского р-на Житомирской обл.
13. **Блюх Райнгольд Вильгельмович**, 1899 г. р., ур[оженец] с. Гонорин Барашевского р-на Житомирской обл.
14. **Блюх Эвальд Вильгельмович**, 1908 г. р., ур[оженец] с. Гонорин Барашевского р-на Житомирской обл.
15. **Браун Константин Яковлевич**, 1907 г. р., ур[оженец] с. Крошня Житомирской обл.
16. **Вайс Рихард Карлович**, 1896 г. р., ур[оженец] кол. Суховольская Марьяновка Вол[одарско]-Волынского р-на
17. **Вашулевский Михаил Михайлович**, 1892 г. р., ур[оженец] с. Евгеновка Барашевского р-на
18. **Ведель Альберт Карлович**, 1895 г. р., ур[оженец] с. Новая Подолия Люблинской губ.
19. **Визнер Рудольф Августович**, 1907 г. р., ур[оженец] с. Рудня-Собичинская Олевского р-на
20. **Вихман Эдуард Христианович**, 1902 г. р., ур[оженец] с. Кремьянка Барашевского р-на
21. **Вицкий Август Карлович**, 1901 г. р., ур[оженец] с. Владимировка Коростышевского р-на
22. **Ган Марцин Францевич**, 1893 г. р.

23. **Ганс Карл Карлович**, 1878 г. р., ур[оженец] и житель кол. Ивановичи Черняховского р-на Житомирской обл.
24. **Гартман Рихард Германович**, 1904 г. р., ур[оженец] кол. Ивановичи Черняховского р-на Житомирской обл.
25. **Гацке Альберт Густавович**, 1902 г. р., ур[оженец] кол. Омьльное Держинского р-на
26. **Герлях Роберт Филиппович**, 1903 г. р., ур[оженец] с. Фридриховка Барановского р-на Житомирской обл.
27. **Гертель Михаил Юлиусович**, 1903 г. р., ур[оженец] Польши
28. **Гиллерт Райнгольд Густавович**, 1905 г. р., ур[оженец] с. Антоновка Барашевского р-на
29. **Гильденбрант Фридрих Густавович**, 1886 г. р., ур[оженец] кол. Федоровка Володарско-Волынского р-на
30. **Гринке Роберт Фридрихович**, 1899 г. р., ур[оженец] Польши
31. **Грюнке Роберт Густавович**, 1890 г. р., ур[оженец] с. Федоровка Володарско-Волынского р-на
32. **Гуде Фердинанд Юлиусович**, 1902 г. р., ур[оженец] с. Старая Гута Барашевского р-на
33. **Густа Эмиль Августович**, 1894 г. р., ур[оженец] с. Селянский Млынок Володарско-Волынского р-на
34. **Деген Густав Фридрихович**, 1890 г. р., ур[оженец] с. Ягоденка Володарско-Волынского р-на Житомирской обл.
35. **Древс Мартин Августович**, 1893 г. р., ур[оженец] с. Горщик Коростенского р-на Житомирской обл.
36. **Дрегерт Эйдмунт Данилович**, 1898 г. р., ур[оженец] с. Веселовка Коростенского р-на
37. **Зегерт Юлиус Готфридович**, 1875 г. р., ур[оженец] Саратовской губ.
38. **Зотке Готлиб Христианович**, 1887 г. р., ур[оженец] Польши
39. **Каминский Андрей Иванович**, 1899 г. р., ур[оженец] с. Ходаки Коростенского р-на
40. **Канарский Иван Михайлович**, 1892 г. р., ур[оженец] с. Цецилевка Новоград-Волынского р-на
41. **Капецкий Август Фридрихович**, 1887 г. р., ур[оженец] кол. Визенталь Новоград-Волынского р-на
42. **Каус Густав Самойлович**, 1885 г. р., ур[оженец] с. Радча Емильчинского р-на Житомирской обл.
43. **Квирам Густав Христианович**, 1888 г. р., ур[оженец] кол. Милаевка Володарско-Волынского р-на
44. **Кильман Евгений Евгеньевич**, 1912 г. р., ур[оженец] с. Гавриловка Павлоградского р-на
45. **Кин Адам Адамович**, 1909 г. р., ур[оженец] кол. Федоровка Володарско-Волынского р-на Житомирской обл.
46. **Кин Густав Готфридович**, 1898 г. р., ур[оженец] с. Федоровка Володарско-Волынского р-на
47. **Клем Федор Христианович**, 1910 г. р., ур[оженец] с. Пулины Красноармейского р-на Житомирской обл.
48. **Клиншпон Август Иванович**, 1887 г. р., ур[оженец] с. Рудня-Фасовая Володарско-Волынского р-на
49. **Клиншпорт Даниил Августович**, 1891 г. р., ур[оженец] с. Здоровец Емильчинского р-на
50. **Кригер Кароль Готлибович**, 1916 г. р., ур[оженец] с. Каменный Брод Барановского р-на Житомирской обл.
51. **Лемке Эрнст Христианович**, 1892 г. р., ур[оженец] х. Березовка Пулинского р-на
52. **Литке Райнгольд Готлибович**, 1912 г. р., ур[оженец] с. Роговка Емильчинского р-на Житомирской обл.
53. **Лянге Ефрем Фридрихович**, 1887 г. р., ур[оженец] с. Новины Красноармейского р-на
54. **Мантик Фердинанд Данилович**, 1888 г. р., ур[оженец] с. Курган Красноармейского р-на Житомирской обл.
55. **Марцин Август Фридрихович**, 1899 г. р., ур[оженец] с. Каменка-Токаревская Ярунского р-на

56. Мерлинг Федор Вильгельмович, 1904 г. р., ур[оженец] с. Нейборн Черняховского р-на Житомирской обл.
57. Миллер Готфрид Иоганович, 1877 г. р., ур[оженец] кол. Болярка Новоград-Волынского р-на
58. Мушка Григорий Иванович, 1888 г. р., ур[оженец] с. Кашенка Ковельского уезда
59. Никель Бернард Августович, 1912 г. р., ур[оженец] с. Лагульск Красноармейского р-на Житомирской обл.
60. Опатерный Рейнгольд Францевич, 1907 г. р., ур[оженец] с. Строевка Макаровского р-на
61. Пастрик Оскар Адольфович, 1901 г. р., ур[оженец] Польши
62. Пельке Оскар Густавович, 1903 г. р., ур[оженец] с. Гонорин Барашевского р-на
63. Прохнау Вильгельм Вильгельмович, 1902 г. р., ур[оженец] с. Гонорин Барашевского р-на Житомирской обл.
64. Пудель Райнгольд Андреевич, 1875 г. р., ур[оженец] с. Редька Емильчинского р-на
65. Пуфаль Эмилия Георгиевна, 1865 г. р., ур[оженец] м. Пржедец, Польша
66. Ран Едуард Германович, 1901 г. р., ур[оженец] Польши
67. Рейтер Юлиус Андреевич, 1905 г. р., ур[оженец] с. Андреево-Немецкое Черняховского р-на
68. Ридель Густав Емельянович, 1885 г. р., ур[оженец] с. Выгода Радомысльского р-на
69. Риммер Юлиус Самойлович, 1907 г. р., ур[оженец] с. Нейборн Черняховского р-на Житомирской обл.
70. Ровзе Ионат Генрихович, 1903 г. р., ур[оженец] с. Болярка Новоград-Волынского р-на Житомирской обл.
71. Роде Артур Рудольфович, 1909 г. р., ур[оженец] с. Городище Черняховского р-на Житомирской обл.
72. Розе Райнгольд Генрихович, 1912 г. р., ур[оженец] с. Болярка Красноармейского р-на
73. Стефан Генрих Густавович, 1885 г. р., ур[оженец] с. Мойсеевка Коростенского р-на
74. Суботько Михаил Михайлович, 1898 г. р., ур[оженец] с. Батютин Володарско-Волынского р-на
75. Тайвс Адольф Адамович, 1890 г. р., ур[оженец] с. Порфировка Емильчинского р-на
76. Тайферт Эвальд Эдуардович, 1898 г. р., ур[оженец] с. Папирня Радомысльского р-на
77. Тайхерт Райнгольд Робертович, 1907 г. р., ур[оженец] с. Старая Гута Барашевского р-на
78. Удриян Герман Людвигович, 1899 г. р., ур[оженец] с. Каменная Горка Лугинского р-на
79. Ульм Эвальд Адольфович, 1915 г. р., ур[оженец] с. Краевщина Володарско-Волынского р-на
80. Фильвок Фридрих Фридрихович, 1904 г. р., ур[оженец] г. Житомир, УССР
81. Фишер Адольф Эртманович, 1889 г. р., ур[оженец] с. Варваровка Емильчинского р-на
82. Фраймунд Густав Людвигович, 1900 г. р., ур[оженец] с. Лиски Володарско-Волынского р-на Житомирской обл.
83. Шайблер Райнгольд Юлиусович, 1906 г. р.
84. Шинке Карл Августович, 1891 г. р., ур[оженец] с. Холосное Коростенского р-на Житомирской обл.
85. Шитек Альберт Михайлович, 1901 г. р., ур[оженец] с. Ольшовка Володарско-Волынского р-на
86. Шмидт Генрих Райнгольдович, 1912 г. р., ур[оженец] с. Непознаничи Емильчинского р-на
87. Шопп Отто Данилович, 1907 г. р., ур[оженец] с. Вроблево-Берлин Цебриковского р-на Одесской обл.
88. Штельтер Михаил Готлибович, 1878 г. р., ур[оженец] г. Варшава
89. Штенцель Эмиль Густавович, 1892 г. р., ур[оженец] с. Плехов Черняховского р-на
90. Штырля Герман Фридрихович, 1903 г. р., ур[оженец] с. Негребовка Радомысльского р-на
91. Эрнст Герман Готлибович, 1899 г. р., ур[оженец] с. Юлиановка Брусиловского р-на
92. Эрнст Эрих Готлибович, 1912 г. р., ур[оженец] кол. Лисица Макаровского р-на
93. Эске Эмиль Карлович, 1883 г. р., ур[оженец] с. Крылинск Емильчинского р-на
94. Янке Адольф Эдуардович, 1907 г. р., ур[оженец] с. Каменный Брод Барановского р-на Житомирской обл.
95. Янке Генрих Готлибович, 1886 г. р., ур[оженец] с. Лебедь Емильчинского р-на

96. **Янке Эмиль Михайлович**, 1888 г. р., ур[оженец] с. Роговка Володарско-Волынского р-на Житомирской обл.

Всего: 96 (девяносто шесть)* чел.

В «__» час. «__» мин. трупы преданы земле согласно установленных правил.

Настоящий акт составлен в 2-х экз.

Нач. 5-го отдела Житомирского облуправления НКВД

ст. лейтенант госбезопасности

Комендант

Лебедев

Тимошенко

Архів УСБУ в Житомирській області. – Постанова НКВС СРСР і Прокурора СРСР по протоколу № 16 від 29 жовтня 1937 р. та матеріали про її виконання. – Арк. 46–51. Машинопис. Оригінал.

№ 37

Лист начальника УНКВС по Житомирській області Наркому внутрішніх справ УРСР про збільшення ліміту по 1-й категорії для трійки при УНКВС по Житомирській області

Не раніше 19 листопада 1937 р.

Наркому внутрішніх дел УССР
комиссару госбезопасности 2 ранга
т. Леплевскому
г. Киев

ОБ УВЕЛИЧЕНИИ ЛИМИТА ПО ТРОЙКЕ

По представленному для тройки при Житомирском облуправлении НКВД лимиту 800 чел. по 1-й категории, 1500 чел. по 2-й категории, на 19 ноября с. г. решением тройки осуждены 800 чел. по 1-й категории, 834 – по 2-й категории. Имеется оставшийся лимит по 2-й категории – 649 чел. По уточненным данным по Житомирской обл. имеется еще 1103 арестованных, по которым ведется следствие. Этот контингент подлежит рассмотрению тройки. Преобладающее большинство арестованных относится к категории активных кулацких, националистических и повстанческих элементов – бывш. командный состав петлюровской армии, политбандиты, участники еврейских погромов, каратели, а также активные участники вскрытых и ликвидированных нами в последнее время контрреволюционных, националистических организаций. Кроме наличия состава арестованных нам необходимо изъять в ближайшие дни ряд активных участников контрреволюционных организаций, выявленных в процессе следствия за последние дни. Таким образом, у нас имеется количество арестованных, превышающее оставшийся лимит на 454 чел. В целях быстрого и полного разгрома контрреволюционного подполья и повстанческой низовки эти кадры арестованных должны быть судимы тройкой.

В связи с этим прошу возбудить ходатайство перед Наркомом внутренних дел СССР, генеральным комиссаром госбезопасности т. Ежовым об увеличении для Житомирской обл. лимита по тройке еще на 500 чел. по 1-й категории, учитывая, что контингент арестованных

*Згідно з актами від 11 січня 1938 р. і 19 липня 1938 р. розстріляно ще 3 чол.

является активным участником контрреволюционных формирований, проводивших большую контрреволюционную, повстанческую деятельность на протяжении последних лет и боровшихся с оружием в руках против соввласти во время гражданской войны и не прекративших своей контрреволюционной деятельности до дня ареста.

Нач. УНКВД по Житомирской области
капитан госбезопасности

Якушев

*Державний архів СБУ. – Ф. 16, оп. 31, спр. 92. – Арк. 78.
Машинопис. Оригінал.*

№ 38

Акт Бердичівського міськвідділу НКВС УРСР про виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р.

м. Бердичів

25 листопада 1937 р.

Строго секретно

АКТ

г. Бердичев

1937 г. ноября 25 дня в 22 час. 00 мин.

Мы, нижеподписавшиеся нач. Бердичевского горотдела НКВД ст. лейтенант госбезопасности Мартынюк В. С., полк[овой] оперуполном[оченный] О[собого] о[тдела] 3-й кавдивизии лейтенант госбезопасности Романов С. П., на основании предписания Житомирского облуправления НКВД УССР от 24 ноября 1937 г. № 18504 в соответствии с решением Наркома внутренних дел СССР и Прокурора СССР по протоколу № 130 от 18 октября 1937 г., в г. Бердичеве в помещении Бердичевского горотдела НКВД, привели в исполнение приговоры над осужденными к ВМН – *расстрелу*:

1. **Войнаровский Владислав Цезаревич**, 1892 г. р., урож[енец] с. Садки Чудновского р-на Житомирской обл., жит[ель] с. Романов Дзержинского р-на
2. **Гладыш Антон Карлович**, 1893 г. р., урож[енец] с. Романов Дзержинского р-на Житомирской обл.
3. **Голембиовский Генрих Йосифович**, 1887 г. р., урож[енец] Польши, жит[ель] г. Бердичева
4. **Данишевский Викентий Йосифович**, 1892 г. р., урож[енец] Польши, жит[ель] г. Бердичева
5. **Заблуда Иосиф Петрович**, 1884 г. р., урож[енец] с. Мартыновка Сатановского р-на, жит[ель] г. Бердичева
6. **Ищук Павел Маркович**, 1889 г. р., урож[енец] с. Жуков Славутского р-на, жит[ель] г. Бердичева
7. **Каневский Болеслав Аполлинарович**, 1898 г. р., урож[енец] и жит[ель] г. Бердичева Житомирской обл.
8. **Кеш Игнатий Антонович**, 1879 г. р., урож[енец] Польши, жит[ель] смт Чуднов Житомирской обл.
9. **Козловский Стефан Семенович**, 1899 г. р., урож[енец] и жит[ель] г. Бердичева
10. **Лебедев Алексей Алексеевич**, 1890 г. р., урож[енец] с. Броня Рязанской губ., жит[ель] смт Чуднов
11. **Пясковский Казимир Альбинович**, 1898 г. р., урож[енец] и жит[ель] с. Паволочка Дзержинского р-на
12. **Сушицкий Томаш Йосифович**, 1884 г. р., урож[енец] с. Бартуха, жит[ель] с. Фаустиновка Дзержинского р-на

13. **Форсюк Петр Лаврентьевич**, 1905 г. р., урож[енец] с. Кривин Славутского р-на, жит[ель] г. Бердичева
14. **Козловский Франц Семенович**, 1899 г. р., урож[енец] и жит[ель] г. Бердичева
15. **Хомик Татьяна Даниловна**, 1903 г. р., урож[енка] Польши, жит[ельница] г. Бердичева
16. **Чехонский Вацлав Николаевич**, 1891 г. р., урож[енец] г. Варшава (Польша), жит[ель] с. Сальница Улановского р-на

Всего: 16 (шестнадцать)* чел.

В 23 час. 30 мин. трупы преданы земле, согласно установленных правил.

[Настоящий] акт составлен в 3-х экз.

Нач. [Бердичевского] горотдела НКВД
ст. лейтенант госбезопасности
Полк. оперуполномоченный
О[собого] о[тдела] 3-й кавдивизии
лейтенант госбезопасности

Мартынюк

Романов

[Примечание:] Нач. Житомирского облуправления НКВД – экз. № 2

Архів УСБУ в Житомирській області. – Постанова НКВС СРСР і Прокурора СРСР по протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р. та матеріали про її виконання. – Арк. 103–104. Машинопис. Оригінал.

№ 39

Доповідна записка УНКВС по Житомирській області секретарю Житомирського облоргбюро КП(б)У про контрреволюційні виступи громадян м. Житомира в зв'язку з виборами до Верховної Ради СРСР

м. Житомир

9 грудня 1937 р.

Совершенно секретно

Секретарю оргбюро КП(б)У
по Житомирской области
т. Максимову

ДОКЛАДНАЯ ЗАПИСКА

о контрреволюционных проявлениях антисоветского элемента
в связи с выборами в Верховный Совет по г. Житомиру

Из имеющихся в нашем распоряжении материалов видно, что антисоветский элемент, проживающий в г. Житомире, в связи с выборами в Верховный Совет активизирует контрреволюционную деятельность. Проводя широкую агитационную работу среди населения, направленную против соввласти и дискредитации Сталинской Конституции, распространяя слухи пораженческого характера, антисоветский элемент призывает население отказываться от участия в выборах. Необходимо отметить следующие факты антисоветской агитации, имевшие место за последние дни по г. Житомиру и селам Житомирского р-на:

*Згідно з актами від 10 грудня 1937 р. і 25 січня 1938 р. розстріляно ще 8 чол. Козловський Людвіг Семенович 12 листопада 1937 р. помер в Бердичівській тюрмі від туберкульозу легенів.

На собрании избирателей выборного участка № 10/81 избиратели заявили о том, что во время проработки положения о выборах в Верховный Совет учитель 22-й школы руководителю кружка сказал: *«Зачем ты с ними проводишь эту работу? У них нет в голове клепок, они все равно ничего не поймут»*. Фамилия учителя устанавливается.

В селе Крошня-Украинская Житомирского р-на Пеньковский Антон Федорович – спекулянт, в целях подрыва авторитета кандидата в Верховный Совет т. Федько, среди избирателей говорил: *«Кто знает кто такие Федько и Максимов, может они замаскированные контрреволюционеры, а мы за них будем голосовать»*.

Аналогичный факт имел место в с. Дубовец, где Корж Степан Федорович на предвыборном собрании избирателей, при обсуждении кандидатуры в Верховный Совет т. Федько заявил: *«Мы Федько не знаем, он является заместителем Якира, сейчас выдвигаем его, а после он будет таким как Якир»*. Личность Коржа устанавливается.

В селе Крошня-Украинская гр-н Кулиш Иван Павлович – середняк, среди колхозников о выборах в советы высказывался: *«Подкупленные антихристы. Вам читают, а вы слушаете их, дураки»*.

Ищенко Захарий Иванович – житель с. Вересы Житомирского р-на, кулак, среди населения по поводу изучения положения о выборах в Советы говорил: *«На собрания и занятия кружка не пойду, я не ваш, а вы не мой»*.

В с. Вилы Житомирского р-на на квартире у гр-на Олейника Игната Лукича членами сельсовета была обнаружена на столе газета «Червоне Полісся» с изуродованными фотографиями кандидатов в Верховный Совет Максимова, Файбишева и Лепина.

В с. Войтовцы Житомирского р-на срывал лозунги и плакаты, приуроченные к выборам в Верховный Совет, ученик Вьюк – сын колхозника. Будучи задержан, Вьюк М. Г. заявил, что он срывал лозунги по заданию Мартынюка Ивана Мойсеевича – жителя того же села. Расследованием установлено, что несколько лозунги были написаны на дикте, Мартынюк поручил Вьюку сорвать несколько штук, для изготовления рамок для портретов.

Давидович – жительница г. Житомира, дочь попа, жена бывш. жандарма, в данное время работает в 1-й совбольнице массажисткой, стоявшая в очереди за керосином, говорила: *«Православные не должны идти голосовать во время выборов в Советы»*. Когда ей заявили, что она не права, она ответила: *«Вас черти воспитывают, а нас порядочные люди воспитали»*.

Бывший монах Дахнюк – житель г. Житомира призывал население не идти на предвыборные собрания и не голосовать за выдвинутых кандидатов в Верховный Совет, он заявил, что сам не будет голосовать за этих кандидатов: *«Во время голосования 12 декабря с. г. я пойду и вычеркну всех кандидатов, выдвинутых в Совет»*. Дахнюк арестован. Следствие ведется.

Житель г. Житомира Алферов Николай Григорьевич – бесприходный священник среди населения говорил: *«Новая Конституция – это выдумка коммунистов, будто бы дающая права служащим культа и народу, а на самом деле она еще больше ограничивает права и волю народа, выдвигает коммунистов и евреев и хочешь или не хочешь, а выбирай и голосуй за них»*. Алферов арестован и осужден.

Такую же контрреволюционную агитацию проводил среди верующих жителей г. Житомира поп Бойко Селивестр Филатович: *«Это все чепуха, что соввласть пишет о новой Конституции, что будто бы всем даны права и воля, а на самом деле народ не имеет прав и воли и не будет никогда иметь при этих безбожниках. Как издевались над нами коммунисты и евреи, так и будут издеваться»*. Бойко арестован и осужден.

Бесприходный священник Балковский Павел Феоктистович – домовладелец, систематически проводил контрреволюционную агитацию среди населения и рабочих фабрики «Красный Профинтерн», по вопросу Конституции говорил: *«Не нужно идти на занятия по изучению положения о выборах в Верховный Совет, ибо этот закон написан для коммунистов и ком-*

сомольцев, а не для нас – православных. Фашисты закончат с Испанией, поработят их, а потом совместно с Польшей заберут Украину и Дальний Восток и тогда начнут резать коммунистов и евреев и только тогда у нас будет своя конституция и новая жизнь». Балковский арестован и осужден.

Бесприходный поп Ляшук Кирилл Никифорович, будучи в артели «Металлообъединение» среди рабочих и служащих по вопросу Сталинской Конституции и выборов в Верховный Совет говорил: «Сталин выдумал бумажку для того, чтобы отвлечь массу от восстания и написал, что всем даны права, даже и бывши. лишенцам, но это все ложь и обман, ибо народ при них не имел прав и вольной жизни и никогда не будет иметь, а скоро только с голоду умрет с новыми правами». Лешук* арестован. Следствие ведется.

Поп Данилюк Василий Константинович среди населения говорил: «Эта Конституция доведет соввласть и коммунистов к гибели, нам для этого нужно выдвигать кандидатов и служателей религиозного культа, которые опрокинут соввласть». Данилюк арестован. Следствие ведется.

В начале декабря на предвыборном собрании участка № 17/88 одна из учительниц школ г. Житомира в своем докладе о положении о выборах в Верховный Совет заявила: «Кандидатами в Верховный Совет по Житомирской обл. т. т. Федько и Максимова нам назначило правительство». Фамилия учительницы устанавливается.

Зав. комиссионным магазином Рабинович на вопрос, будет ли он выбирать в Верховный Совет, в присутствии посетителей ответил: «Некого выбирать, их уже давно выбрали, им только пожелать, чтобы они хорошо руководили, не так как Тухачевский и др., что их в свое время тоже красили».

Сторож кооператива с. Дениши Толкач Емельян Калистратович в присутствии группы колхозников заявил: «Я не буду голосовать за Максимова, как за кандидата в Совет национальностей, т. к. он не украинец и Вам не советую». После его ночной смены исчезли плакаты «Голосуйте за т. Максимова», которые были развешаны возле кооператива.

В с. Дениши за последнее время участились случаи срыва плакатов и лозунгов, приуроченных к выборам в Верховный Совет. Когда принесли плакаты и лозунги к медсанстре Дзиковенко-Дорошенко Елене Константиновне и сказали ей развесить в помещении, она ответила: «Стоит ли пачкать стены».

Дзиковенко-Дорошенко Е. К. – дочь бывш. губернатора, проживала некоторое время за границей, враждебно настроена к соввласти. Дзиковенко-Дорошенко арестована. Следствие ведется.

Нач. УНКВД по Житомирской области
капитан госбезопасности
Нач. 1 У-го отдела
лейтенант госбезопасности

Якушев

Лукьянов

ДАЖО. – Ф. П-76, оп. 1, спр. 28. – Арк. 3–7.
Машинопис. Оригінал.

*Так у документі.

№ 40

Витяг із протоколу засідання трійки при УНКВС по Житомирській області про засудження до вищої міри покарання С. С. Волощука

27 грудня 1937 р.

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА № 44

засідання трійки при УНКВД по Житомирской області

... СЛУШАЛИ: 115. Дело Дзержинского РО НКВД № 478 по обвинению Волощука Степана Сергеевича, 1887 г. р., уроженец и житель с. Романов Дзержинского р-на, в прошлом участник политбанд Петлюры, член к[онтр]р[еволюционной] повстанческой националистической организации СВУ.

Обвиняется в том, что он в годы гражданской войны, в составе политбанд Петлюры, с оружием в руках, выступал против соввласти, убивал и грабил мирное население, организовывал еврейские погромы, лично расстреливал отставших при отступлении красноармейцев.

В 1929 г. являлся участником повстанческой к[онтр]р[еволюционной] националистической организации СВУ, которая ставила своей задачей – вооруженным путем свергнуть соввласть на Украине и восстановить капиталистический строй.

По заданию к[онтр]р[еволюционной] организации группировал крестьянство, проводил среди них к[онтр]р[еволюционную] националистическую агитацию, восхвалял фашистский строй, клеветал на органы государственного управления СССР, призывал к вооруженному восстанию.

ПОСТАНОВИЛИ: Волощука Степана Сергеевича *расстрелять*.

ВЕРНО:

Секретарь трійки

Вирон

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 10637. – Арк. 22.
Машинопис. Завірена копія.

№ 41

Зі зведень УНКВС по Житомирській області про оперативно-слідчу роботу за період з 1 жовтня 1937 р. по 1 січня 1938 р.

1 січня 1938 р.

Зам. Наркома внутрешних дел УССР
ст. майору госбезопасности
т. Степанову
г. Киев

При этом направляются цифровые сведения об оперативно-следственной работе УНКВД [по Житомирской обл.] за время с 1 октября 1937 г. по 1 января 1938 г.

Цифровые сведения об оперативно-следственной работе УНКВД
с 1 октября 1937 г. по 1 января 1938 г.

... общее движение арестованных

Прибыло арестованных 14628 чел.

Передано в др. області	948
Всього арестовано	13680
<i>из них</i>	
троцкисты и пр.	230
военный заговор	19
меньшевики	9
укр[аинские] националисты	929
сионисты	116
польские к[онтр]р[еволюционеры] и шп[ионы]	6431
немецкие к[онтр]р[еволюционеры] и шп[ионы]	1279
румынские шпионы	37
японские шпионы	18
греческие шпионы	1
итальянские шпионы	8
латвийские шпионы	29
церковники, сектанты	537
кулаки	3031
жены	841
вражеские диверсанты	50
террористы	2
пр.	113
<i>Всего</i>	13680

Нач. УНКВД по Житомирской области
капитан госбезопасности

Якушев

*Державний архів СБУ. – Ф. 16, оп. 31, спр. 37. – Арк. 6.
Машинопис. Оригінал.*

№ 42

Лист ув'язненого А. Д. Мельцера до дружини про знущання над ним у Бердичівській тюрмі

м. Бердичів

7 лютого 1938 р.

Копия письма заключенного
Мельцера Аба Давидовича,
моего мужа

Дорогие!

Помогите! Я отсюда не имею возможности ничего предпринять. Положение безвыходное. Надо на основании последних решений Пленума ЦК и вообще последних изменений писать ЦК ВКП(б) о неправильном исключении, а также Верховному Совету, Верховному Прокурору.

Писать надо следующее: меня избивали 13 дней, меня в бессознательном состоянии заставили подписать сам не знаю что. Следствие проводил Дейч в пьяном виде, избивали следующие: Фельдман, Гринников, Романов, Юдков П., Дейч, все были пьяны.

Форменная инквизиция. Тело было черное. Надо требовать от прокурора переследовать*. Об этих издевательствах пишите от моего имени лично т. Сталину, это форменная контрреволюция, берут совершенно здоровых физически и морально-политически людей, заставляют их путем избияния подписывать ложь и таким путем создают искусственных врагов.

Здесь лишены всего, никаких писем не принимают, на каждом шагу избивают замком. Обо всем нужно от моего имени писать и писать везде и всюду.

Также о брате Борисе, его избивали, предъявили распространение листовок. Последнее известие от Бориса получил 31 декабря, дальше не знаю.

г. Бердичев
7 февраля 1938 г.

Аба

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 5530. – Арк. 267–267 зв.
Рукопис. Копія.

№ 43

Лист начальника Малиньского райвідділу НКВС УРСР Михайленка Наркому внутрішніх справ СРСР Єжову про порушення в оперативно-слідчій роботі**

[1938]

Серия «К»

Вручить немедленно

Народному комиссару внутренних дел СССР
Генеральному комиссару госбезопасности
т. Ежову
г. Москва

ЛИЧНОЕ ПИСЬМО

Уважаемый Народный комиссар, считаю своим партийным и чекистским долгом сообщить Вам о том, что по моему убеждению является преступным в оперативно-следственной работе.

ДОПУСТИМО ЛИ:

1. Производить аресты без наличия компрометирующих материалов, а исключительно по занимаемой должности и по национальности.

2. Врать прокурору во время вынесения постановления об избрании меры пресечения (содержание под стражей), ни на чем не обоснованную представлять справку.

3. Применять жесточайшие физические меры воздействия не только к отъявленным уже изобличенным врагам, а и ко всем арестованным в сплошную и содержать их в общих камерах тюрпода или КПЗ, где содержатся и арестованные, преступная деятельность которых возможно и не будет доказана.

4. Допускать такое положение, что раз арестованный попал в камеру тюрпода или КПЗ, виновен он или не виновен обязательно должен быть угроблен только потому, что он сам избит или видел жестокие избияния других.

5. Допускать крики и визги арестованных в кабинетах следователей до того, что слышно на улице и может стать достоянием массы.

*Так у документі.

**Заарештований 7 травня 1938 р.

В результате массовых и сплошных избиений, причем избиений не культурных и не осторожных – до полусмерти, имеют место случаи провокационных показаний на социально близких нам людей коммунистов и стахановцев к[онтр]р[еволюционная] деятельность которых мало вероятна, но часть из них подвергаются аресту ввиду недостаточно критического вдумчивого отношения к показаниям.

Все это имеет место в Коростенской оперспецгруппе Житомирского облуправления НКВД УССР, где временно работаю и я.

Для изложения конкретных фактов и дополнения Вам или лицу по Вашему поручению прошу вызвать меня.

Нач. Малинского РО НКВД
мл. лейтенант госбезопасности*

Михайленко

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 30064. – Арк. 146.
Машинопис. Копія.

№ 44

Витяг із заяви ув'язненого В. О. Андрущенка** Наркому внутрішніх справ СРСР про перегляд його справи

16 квітня 1939 р.

Наркому внутрішніх дел СССР
заключеного Вятлага НКВД
Андрущенка Василя Александровича

ЗАЯВЛЕНИЕ

Я арестован 18 сентября 1937 г. До ареста работал в Бердичевском музее (УССР, Житомирская обл.), руководил естественным отделом. На допросе мне предъявлено обвинение в национализме и предложено самому написать о своей к[онтр]р[еволюционной] деятельности. Под нажимом, продолжавшимся несколько дней, я начал сочинять всякую небывлицу (ибо видел, что иначе дело не обойдется). Я на нескольких листах написал о том, чего никогда не делал и даже в мыслях не допускал.

Прошу все лично мной написанное считать сплошной выдумкой.

Мне была дана очная ставка с директором Бердичевского музея Вятской К. Ф. В своих показаниях Вятская выдвинула обвинения, которые однако ничего не говорят о моей националистической к[онтр]р[еволюционной] деятельности. Вятская обвиняла меня в том, будто бы я проводил экскурсии только на украинском языке, будто бы не верно объяснял экспонаты «Рождество Христа», будто бы я подрывал ее авторитет. Экскурсии я проводил на русском или украинском языках, по желанию аудитории.

... В заключение следователь начал требовать от меня признания, кто меня завербовал в к[онтр]р[еволюционную] организацию и предъявил мне несколько совершенно незнакомых фамилий – лиц будто бы меня завербовавших. Я все отрицал.

Потом следователь спросил, кто был директором музея до Вятской. Я назвал фамилию Збытковского (осужден в 1936 г. за антисемитизм). Тогда следователь объявил мне, что Збытковский завербовал меня в к[онтр]р[еволюционную] организацию. Называя несколько фами-

*Підпис відсутній.

**За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Бердичівським міськвідділом НКВС УРСР 23 листопада 1939 р. справа припинена.

лий – лиц мне не знакомых (будто бы моих вербовщиков) говорит о том, что следствие совсем не имеет данных о моем участии в к[онтр]р[еволюционной] организации, о существовании какой я даже ничего не знаю. Следователями было написано несколько протоколов. Читать протоколы мне не дали и заставили подписать таковые даже не читая. Что написано в протоколах я не знаю, поэтому прошу считать мою подпись на протоколах недействительной.

Показания других свидетелей мне не известны. Я просил дать почитать показания их, в чем мне отказано.

В заключении я уже второй год, работаю наравне с другими заключенными. Морально меня поддерживает только твердая вера в советское правосудие.

Прошу пересмотреть мое дело и если действительно меня можно в чем-либо обвинить на основании вторично проверенных показаний других свидетелей, прошу смягчить наказание. Если будут установлены факты предъявленных мне обвинений, честным трудом в лагерях я постараюсь искупить свою вину.

[Андрущенко]

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 2238. – Арк. 28–31.
Рукопис. Оригінал.

№ 45

Скарга ув'язненої Житомирської тюрми Г. Г. Корт облпрокурору про перегляд її справи та звільнення з тюремного ув'язнення разом із дитиною

1 серпня 1939 р.

Житомирському областному прокурору
заключенной по ст. 54 УК УССР
Корт Герты Густавовны
Житомирская тюрьма

ЖАЛОБА

Прошу Вас пересмотреть мое дело и помочь мне в прискорении следствия. Я арестована Новоград-Волынским РО НКВД 16 декабря 1937 г. Никто мне до сих пор не зачитал срока заключения, возили меня по тюрьмах – Киев, Харьков, Херсон и оттуда обратно в Житомир привезли как следственную. Я сижу в тюрьме с грудным ребенком, который здесь чахнет без воздуха. Сама я больна легкими на почве нервной и от недостаточного питания. Я слепну и скоро не в состоянии буду ухаживать за своим единственным детищем. На свои жалобы я ответа не имею. Я не преступница перед соввластью. Я сама работница маслозавода, отец мой рабочий. Никогда я не привлекалась к будь какому взысканию со стороны руководящих органов, работала честно, и не имею малейшего по своей работе замечания. Мне больно переживать тюремное заключение, а потому прошу Вас прискорить разбор моего дела в моем присутствии и освободить меня с ребенком с тюр[емного] заключения.

Я не преступница. Не откажите в моей просьбе.

[Корт]

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 8406. – Арк. 135–135 зв.
Рукопис. Оригінал.

Витяг із постанови Новоград-Волинського міськвідділу НКВС УРСР про порушення клопотання перед Особливою нарадою при НКВС СРСР про відміну свого рішення відносно ув'язненої Г. Г. Корт

м. Новоград-Волинськ

11 січня 1940 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Я, следователь Н[овоград]-Волинского ГО НКВД Коржук, рассмотрев архивно-следственное дело за № 265237 по обвинению Корт Герту Густав[ов]ну, 1914 г. р., уроженка кол. Буда-Бобрицкая Красноармейского р-на, бывш. жительница г. Н[овоград]-Волинска, по национальности немка, гр[ажданка] СССР, б[ес]п[артийная], малограмотная, до ареста работала на Н[овоград]-Волинском маслозаводе работницей по выработке мороженого, обвиняемой по ст. 54-1 п. а УК УССР,

НАШЕЛ: В 1937 г. в декабре Н[овоград]-Волинским ГО НКВД была арестована Корт Герта Густав[ов]на как участница шпионской группировки, возглавляемой германским подданным Бенке Христофором, в состав которой входили Гемальский, Мойзе, Крупович и Кайданович.

Обвиняемая Корт в процессе следствия допрашивалась один раз, где на допросе от 29 декабря 1937 г. в предъявленном ей обвинении виновной себя не признала, однако изобличалась в проводимой контрреволюционной деятельности показаниями свидетелей..., а также очными ставками, произведенными между свидетелями... с обвиняемой Корт.

31 декабря 1937 г. групповое дело на вышеуказанных участников было закончено и направлено на рассмотрение Особого совещания при НКВД СССР, где 9 февраля 1938 г. Корт была осуждена к 10-ти годам ИТЛ, а остальные участники шпионской группировки, в частности Гемальский, Мойзе, Крупович и Кайданович, Особым совещанием были осуждены по 1-й категории и 26 февраля 1938 г. приговор по отношению их приведен в исполнение.

После этого заключенная Корт Герта 1 августа 1939 г. подала жалобу на имя Прокурора Житомирской обл., а 9 ноября 1939 г. – на имя нач. Н[овоград]-Волинского ГО НКВД, где в своих заявлениях излагает, чтобы пересмотрели ее дело, т. к. она якобы ни в чем не виновна и что ее неправильно осудили, одновременно Корт в своих заявлениях указывает, что она никогда контрреволюционной шпионской деятельностью в пользу Германии не занималась.

На основании того, что дело Корт подлежит пересмотру согласно ее заявлению, 21 ноября 1939 г. вынесено постановление о выделении ее материалов из группового дела в отдельное дело и начать вести дополнительное следствие.

... Дополнительно добытые документы на Корт – справки, характеристика по месту работы на Н[овоград]-Волинском маслозаводе, справка-характеристика Н[овоград]-Волинского горсовета характеризуют Корт с положительной стороны... а посему руководствуясь ст. 197 ч. 2-я УПК УССР

ПОСТАНОВИЛ: Возбудить ходатайство перед Особым совещанием при НКВД СССР об отмене своего решения в части осуждения Корт от 19 февраля 1938 г. сроком на 10 лет ИТЛ.

Следователь

Н[овоград]-Волинского ГО НКВД

Коржук

СОГЛАСЕН:

Нач. Н[овоград]-Волинского ГО НКВД

Яковлев

УТВЕРЖДАЮ:

Нач. УНКВД по Житомирской области
ст. лейтенант госбезопасности

Мартынов

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 8406. – Арк. 173–175.
Машинопис. Оригінал.

№ 47

Висновок прокуратури Житомирської області на скаргу брата ув'язненого М. П. Терещука

м. Житомир

14 квітня 1940 р.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

И. о. зам. облпрокурора по спецделам Юганов, рассмотрев в порядке надзора дело № 87966 осужденных Терещука Максима Павловича, Ковбасюка Даниила Ефимовича, Белоуса Василия Иосифовича, Карася Аверьяна Антоновича и др. всего в количестве 22 чел.

НАШЕЛ: Братом осужденного Терещука Максима Павловича на имя Прокурора Житомирской обл. подана жалоба, в которой излагает невиновность своего брата Терещука.

В целях разрешения жалобы истребовано дело для просмотра в порядке прокурорского надзора.

Проверкой материалов дела констатировано, что Терещук Максим Павлович – 1892 г. р., уроженец с. Кривое Корнинского р-на, служащий, с низшим образованием, в прошлом прапорщик царской армии, по специальности счетовод, из бедняков, подвергнут аресту 4 августа 1938 г. Корнинским РО НКВД, как участник к[онтр]р[еволюционной] повстанческой организации.

12 августа 1938 г. предъявлено обвинение по ст. 54-11 УК УССР, как члену к[онтр]р[еволюционной] организации, которая имела целью отторжение Украины от Советского Союза и реставрацию капиталистического строя.

Того же дня 12 августа 1938 г. Терещука допрошено, как обвиняемого уполномоченным РО НКВД Рыбкиным, по существу задаваемых вопросов обвиняемый признал себя виновным и подробно изложил в своих показаниях проводимую им к[онтр]р[еволюционную] деятельность, как участник к[онтр]р[еволюционной] организации.

Решением тройки при Житом[ирском] облуправлении НКВД от 10 мая 1938 г. Терещук Максим Павлович, вместе с др. обвиняемыми по настоящему делу в количестве 22 чел., приговорен к *расстрелу*. Решение приведено в исполнение 10 мая 1938 г.

Обращаясь к материалам дела и доказательствам, изобличающим Терещука в к[онтр]р[еволюционной] деятельности, усматриваю, что обвинение обосновано исключительно на показаниях самого обвиняемого, таким образом, следует констатировать, что решение тройки состоялось не на вполне убеждающих доказательствах, которые не могли служить основанием к вынесению столь тяжелого наказания, как расстрел.

На основании изложенного, прихожу к заключению, что жалоба брата осужденного Терещука заслуживает должного внимания, однако учитывая обстоятельства, при которых невозможно удовлетворить ходатайство об освобождении Терещука Максима Павловича от наказания, в силу чего руководствуясь специальными указаниями Прокуратуры УССР

ПОСТАНОВИЛ: Ходатайство Терещука Куприяна Павловича об освобождении осужденного его брата Терещука Максима Павловича отклонить, о чем известить жалобщика через Прокурора Корнинского р-на.

И. о. зам. облпрокурора по спецделам

Юганов

УТВЕРЖДАЮ:

Прокурор Житомирской области

Ганотченко

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 4745. – Арк. 361–362.
Машинопис. Оригінал.

№ 48

Висновок прокуратури Житомирської області про недоцільність перегляду справи Ю. К. Дорна та ін., обвинувачених у причетності до контрреволюційної фашистської організації та антирадянській агітації

м. Житомир

30 липня 1940 р.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Прокурор отдела по спецделам Житомирской облпрокуратуры Бычков, рассмотрев в порядке надзора дело осужденных Особым совещанием при НКВД СССР Дорна Юлиана Карловича и др.

НАШЕЛ: Решением Особого совещания от 27 ноября 1937 г. протокол № 60 осуждены к ВМН – Дорн Юлиан Карлович, Дорн Мария Лазаревна, Афанасьев Виктор Алексеевич, Курило Август Антонович, Бронштейн-Курило Рахиль Михайловна. В вину коим было вменено, что они, будучи недовольны существующим строем, сгруппировались в к[онтр]р[еволюционную] национал-фашистскую группу, которую возглавлял Дорн Ю. К., проводили к[онтр]р[еволюционную] националистическую агитацию, подготавливали повстанческую группу, занимались шпионажем в пользу Германии и передавали шпионские сведения через агента германской разведки Раца.

Из материалов предварительного следствия усматривается, что Дорн Юлиан Карлович, будучи тесно связан со своими родственниками, находящимися в Германии и служившими в разведывательных органах, через агента гестапо Раца передавал сведения шпионского характера, а также получал задания по организации к[онтр]р[еволюционной] национал-фашистской группы.

Будучи допрошен на предварительном следствии, Дорн Ю. К. виновным себя признал в том, что имел связь с Рацем и высказывал недовольствие существующим строем в СССР. Аналогичные показания дали Курило Август Антонович, Афанасьев Виктор Алексеевич, Дорн Мария Лазаревна, Бронштейн-Курило Рахиль Хаимовна и признали себя виновными, что они являлись членами к[онтр]р[еволюционной] национал-фашистской группы и под руководством Дорна Ю. К. проводили к[онтр]р[еволюционную] работу.

Кроме материалов дела по обвинению Дорна и др. проверкой было установлено, что Дорн проходит по показаниям осужденных по групповому делу в количестве 350 чел. – Гинце Виктора Викторовича, Энслена, Неймана и др., как член фашистско-военного повстанческого центра, который был вскрыт и ликвидирован в 1938 г., т. е. через год после осуждения Дорна и таким образом он не был привлечен к уголовной ответственности по одному и тому же делу.

В силу вышеизложенного, считаю решение Особого совещания соответствует совершенному составу преступления и пересматривать его не имеется никаких оснований за нецелесообразностью и ясностью дела.

Прокурор отдела по спецделам

Бычков

УТВЕРЖДАЮ:

И. о. зам. облпрокурора по спецделам

Юганов

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 4845. – Арк. 64–65.
Машинопис. Оригінал.

№ 49

Довідка Головного управління держбезпеки НКВС СРСР на колишнього військовополоненого Т. А. Бобра*, обвинуваченого у здачі в полон під час радянсько-фінляндської війни 1939–1940 рр.

18 листопада 1940 р.

СПРАВКА

Бобер Тодос Антонович,
1902 г. р., украинец,
образование 4 кл., не судим, женат,
на иждивении 5 детей,
красноармеец 305-го с. п.
54-й с. д. В плен попал 8 марта 1940 г.
на Ребольском направлении.

Бобер показал, что перед пленением, находясь в окружении, 5 марта с. г. получил 6 осколочных ранений: в голову, левое плечо, левый бок, кисть левой руки и два – в левую ногу. Был помещен в землянку для раненых, где и пленен. Фамилии свидетелей, подтверждающих обстоятельство пленения, не назвал.

Как показал Бобер, в плену он все время находился в госпитале г. Кокколо и белофиннами не допрашивался, в виду тяжелого состояния здоровья.

Свидетельских показаний, агентурных материалов и материалов спецпроверки в деле нет.

Следователь ОО ГУГБ НКВД
лейтенант госбезопасности

Кузовлев

Пом. Военного прокурора МВО
военюрист 1-го ранга

Яковлев

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 7497. – Арк. 8.
Машинопис. Оригінал.

*За постановою Особливої наради при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. за задачу в полон ув'язнений до ВТТ на період війни.

Скарга ув'язненого А. Й. Стотланда Верховному Суду СРСР про перегляд його справи

30 січня 1954 р.

Председателю Верховного Суда СССР

Разоблачение авантюристов, которые сажали в тюрьмы невинных людей, подтверждает советскому народу, что Партия и Правительство зорко охраняют права советских граждан.

Я позволяю себе обратиться к Вам, г-н Председатель Верховного Суда, с просьбой разобраться в моем деле и дать мне возможность вернуться к честному труду, к защите Родины, когда это понадобится.

Я коммунист, гв. майор Советской Армии, осужден 18 декабря 1947 г. к 25 годам лишения свободы и с поражением в правах на 5 лет. Седьмой год отбываю срок в ИТЛ.

До сих пор не знаю, кто исключил меня из партии, кто лишил звания, кто лишил правительственных наград? Только рубцы от полученных в боях ран остались, как память, от преданной службы Родине советского офицера.

Следственные органы ничем не брезговали, чтобы создать дело. Каких только не подвергался я издевательствам! Все их старания были направлены к тому, чтобы любыми средствами сделать меня государственным преступником.

Как офицер штаба Советской военной администрации в Германии я, по долгу службы, осуществлял контроль над лагерями переселенцев и беженцев, в том числе еврейских беженцев. В этих лагерях я видел слезы и страдания измученных еврейских женщин и детей, чудом уцелевших от физического истребления в гитлеровских лагерях смерти.

Как советский офицер Советской Армии я сочувственно относился к этим несчастным беженцам. Это и послужило поводом к тому, что я стал объектом травли со стороны некоторых лиц, которые не отличались доброжелательством к евреям. Я считал своим долгом, даже будучи в наручниках, защищать их от нападок и оскорблений со стороны пробравшихся в органы МГБ антисемитски настроенных лиц. Это как раз меня и погубило.

После 108 дней, проведенных мною в подземной камере в Берлине без воздуха и света, обессиленный от истощения я предстал перед Военным трибуналом, мне зачитали приговор о том, что я осужден к 25 годам лишения свободы.

За что?

За то, что выразил намерение принять участие в борьбе евреев с английскими войсками в Палестине. Тут же в приговоре оговорено, что я отказался от этого намерения. Если следственными органами не удалось создать дело о преступлении мною совершенном, они обвинили меня в намерении совершить преступление в будущем.

25 лет лишения свободы за намерение! Фактически же, я никогда никакого преступления не совершил и не намеревался совершить, но наказан хуже, чем наказывают разбойника или убийцу. Я позволяю себе добавить, что все родные мои и родные моей жены расстреляны фашистами только за то, что родились евреями.

С первых дней Отечественной войны до ее окончания я участвовал в боях. В 1941 г. – командир стрелкового взвода. В должности нач. штаба стрелкового полка, в чине гв. майора штурмовал Берлин. Трижды проливал свою кровь на полях сражений и каждый раз как только заживали раны, возвращался в строй, увлекая солдат на новые подвиги. На батальон, которым я командовал, выпала честь соединиться с защитниками Сталинграда. Поэт Долматовский в стихах описал эту историческую встречу. О моей личной храбрости в бою в сталинградском сражении, в «Курской дуге» и на др. фронтах знал генерал-полковник Чистяков, генерал Козин, от которых неоднократно получал благодарности. Я был награжден двумя орденами Красного Знамени и др. правительственными наградами.

Кровь, пролитая мною на фронтах за Родину, дает мне право верить, что Вы, пересмотрев дело, убедитесь, что я невиновен.

Бывш. нач. штаба 117-го гв. с. п.,
бывш. гв. майор Советской Армии,
ныне заключенный
Стотланд Абрам Иосифович...

30 января 1954 г.

[Стотланд]

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 18803-п. – Арк. 177–178 зв.
Рукопис. Оригінал.*

№ 51

**Из протеста в порядке наглядного Генерального прокурора СРСР Військовій колегії
Верховного Суда СРСР про снижения міри покарання ув'язненому А. Й. Стотланду**

11 травня 1955 р.

Секретно, экз. № 1

В Военную коллегияу Верховного Суда СССР

ПРОТЕСТ

(в порядке надзора)

по делу Стотланда А. И.

... Стотланд Абрам Иосифович, 1910 г. р., уроженец м-ка Народичи Житомирской обл., еврей, исключенный из Компартии в связи с данным делом, женатый, с 7-классным образованием, ранее не судимый, служивший в Советской Армии с июня 1941 до сентября 1947 гг., награжден двумя орденами Красного Знамени и медалями «За боевые заслуги», «За оборону Сталинграда» и «За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.». По данному делу арестован 29 августа 1947 г.

Стотланд признан судом виновным в том, что, познакомившись в 1945 г. с руководителем еврейской общины г. Берлина Нельгансом, в разговорах с ним высказывал намерение изменить Родине, бежать в Палестину и принять там участие в борьбе евреев за создание самостоятельного еврейского государства. Стотланд также склонял свою жену к побегу за границу, но его жена не дала на это своего согласия, то и Стотланд отказался от своего намерения, не решившись оставить свою семью. Кроме того, Стотланд незаконно хранил у себя два пистолета иностранной марки.

Обвинение Стотланда доказано и квалифицировано правильно, однако мера наказания определена ему судом чрезмерно суровая.

На предварительном и судебном следствиях Стотланд полностью признал себя виновным и показал, что, работая в отделе по делам переселенцев, в ноябре 1945 г. завязал знакомство с главой еврейской общины в Берлине Нельгансом, который стал снабжать его газетами и литературой сионистского направления. Под влиянием сионистской агитации со стороны

Нельганса и в результате чтения националистических газет решил уехать в Палестину и принять участие в борьбе за создание еврейского буржуазно-националистического государства. Стотланд, как он показывал, неоднократно предлагал своей жене бежать с ним в Палестину, но, не добившись ее согласия, отказался от своего намерения. В хранении 2-х трофейных пистолетов также признал себя виновным. По заявлению Стотланда в суде, он не был враждебно настроен к совласти и раскаялся в своих сионистских заблуждениях.

Из материалов дела видно, что Стотланд до своего осуждения 6 л. служил в Советской Армии, положительно характеризовался по службе. В период Великой Отечественной войны, командуя стрелковым подразделением, неоднократно участвовал в боях против немцев, трижды был ранен и контужен и за боевые отличия награжден двумя орденами Красного Знамени и тремя медалями.

При этих условиях считаю возможным снизить наказание осужденному Стотланду.

На основании изложенного и руководствуясь ст. 16 Закона о судостроительстве СССР, союзных и автономных республик,

ПРОШУ: Приговор Военного трибунала Советской военной администрации в Германии от 18 декабря 1947 г. в отношении Стотланда Абрама Иосифовича изменить, применить ст. 51 УК РСФСР и снизить по ст. 19, 58-16 УК РСФСР меру наказания Стотланду до фактически отбытого срока, т. е. до 8 лет лишения свободы.

В остальной части приговор оставить в силе.

За Генерального прокурора СССР
генерал-майор юстиции

Е. Варской

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 18803-п. – Арк. 179–180.
Машинопис. Оригінал.*

№ 52

Протокол допиту свідка В. І. Бруховського* у кримінальній справі І. С. Раузе-Радецького з обвинувачення в антирадянській діяльності

м. Житомир

26 травня 1956 р.

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

Я, оперуполномоченный 2-го отдела УКГБ при СМ УССР по Житомирской обл. лейтенант Роговченко, допросил с. ч. в качестве свидетеля

Бруховского Всеволода Ильича, 1890 г. р., уроженец г. Житомира, украинец, б[ес]п[артийный], гр-н СССР, со средним образованием, работающего в Житомирском областном краеведческом музее научным работником, проживающего 2-й Левковский пер. № 5.

Об ответственности за дачу ложных показаний предупрежден по ст. 89 УК УССР

В. Бруховский

ВОПРОС: Знаете ли Вы Раузе-Радецкого Игнатия Сигизмундовича и в каких взаимоотношениях находились с ним?

*В. І. Бруховський (1890–1969) – відомий зоолог, орнітолог, краєзнавець.

ОТВЕТ: Я знаю Раузе Игнатия Сигизмундовича, а не Радецкого, примерно еще до 1905 г. Взаимоотношения с ним были нормальные.

ВОПРОС: Расскажите о деятельности Раузе И. С. после 1917 г.

ОТВЕТ: Раузе И. С. бывш. офицер царской армии, последний чин его не помню. В первые дни Октябрьской революции Раузе И. С. непродолжительное время (около месяца) был военным комиссаром г. Житомира, затем весь период времени до ареста занимался художеством на дому. Я в то время работал в музее и неоднократно делал заказы картин и диаграмм для музея.

ВОПРОС: Что Вам известно об антисоветской деятельности Раузе И. С.?

ОТВЕТ: Об антисоветской деятельности Раузе И. С. мне ничего не известно. В разговорах Раузе И. С. никогда никаких антисоветских высказываний и суждений не проявлял и к мероприятиям соввласти относился лояльно.

ВОПРОС: Служил ли Раузе И. С. в петлюровской армии?

ОТВЕТ: Раузе И. С., как мне известно, в петлюровской армии, а также в др. а[нти]с[оветских] формированиях не служил, поскольку весь этот период времени с 1917 и до 1937 гг. находился в Житомире безвыездно, поскольку я с ним всегда виделся.

ВОПРОС: Состоял ли Раузе И. С. в антисоветских организациях или политпартиях?

ОТВЕТ: Состоял ли Раузе И. С. в а[нти]с[оветских] организациях или политпартиях, мне неизвестно.

ВОПРОС: Имел ли Раузе И. С. родственников, проживающих в Польше?

ОТВЕТ: Имел ли Раузе И. С. родственников, проживающих в Польше, для меня не известно. Отец Раузе И. С., бывш. отставной полковник, проживал в Житомире и умер еще до 1914 г.

ВОПРОС: Назовите лиц, хорошо знавших Раузе И. С.

ОТВЕТ: Хорошо знает Раузе И. С. Ястремская, проживающая в г. Житомире по Рудинской ул. дом № не помню. Имя и отчество ее Нина Григорьевна (не точно).

ВОПРОС: Что желаете дополнить к своим показаниям?

ОТВЕТ: Дополнить к своим показаниям ничего не имею.

Протокол допроса с моих слов записан правильно и мной прочитан.

[В. Бруховский]

№ 53

Звинувачувальний висновок у кримінальній справі С. О. Бабича і В. М. Тарасюка з обвинувачення у виготовленні й розповсюдженні антирадянських листівок

м. Житомир

17 травня 1960 р.

«УТВЕРЖДАЮ»

Начальник управления КГБ
при СМ УССР по Житомирской области
подполковник И. Марченко
17 мая 1960 г.

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(по следственному делу № 6)

По обвинению
Бабича Сергея Алексеевича
и Тарасюка Владимира Максимовича
в совершении преступлений,
предусмотренных ч. 1 ст. 7 Закона СССР
«Об уголовной ответственности
за государственные преступления»
от 25 декабря 1958 г.

16 апреля 1960 г. управлением КГБ при СМ УССР по Житомирской обл. были арестованы и привлечены по настоящему делу в качестве обвиняемых Бабич Сергей Алексеевич и Тарасюк Владимир Максимович за изготовление и распространение антисоветских листовок. Проведенным по делу расследованием

УСТАНОВЛЕНО: Обвиняемый Бабич из числа подобранных 4 марта 1960 г. на территории школы № 45 г. Житомира листовок зарубежной контрреволюционной организации НТС (национально-трудовой союз российских солидаристов) взял себе одну листовку и, используя ее содержание, вместе с Тарасюком Владимиром Максимовичем изготовили около двадцати антисоветских листовок, содержащих клевету на политику Коммунистической партии и призыв к свержению соввласти.

Из числа изготовленных ими листовок Бабич лично вечером 19 марта 1960 г. развешал в районе железнодорожного вокзала ст. Житомир и по ул. Ленина пять листовок, а остальные листовки вместе с Тарасюком В. М. развешали в разных местах г. Житомира в ночь с 19 на 20 марта 1960 г. Имевшуюся у него листовку НТС обвиняемый Бабич С. А. не сдал органам власти, а продолжал хранить ее до момента изъятия у него при обыске 13 апреля 1960 г.

Подтверждается личными признаниями обвиняемого Бабича С. А., показаниями свидетелей: Стрельченко В. М., Гольдман А. А., Прудникова Д. Т., Осадчука Ю. В., Демецкого Н. М., Гейхман И. Л., Новикова В. Т., Клименко Г. А., Михальченко Б. П., актом обнаружения листовок, вещественными доказательствами, очной ставкой обвиняемому Бабичу со свидетелем Стрельченко В. М.

Обвиняемый Тарасюк В. М. по предварительному сговору с Бабичем Сергеем Алексеевичем, используя содержание листовки зарубежной контрреволюционной организации НТС, собственноручно исполнил и в ночь с 19 на 20 марта 1960 г. распространил вместе с Бабичем С. А. в разных местах г. Житомира около двадцати рукописных антисоветских листовок, содержащих клевету на политику Коммунистической партии и призыв к свержению соввласти.

Подтверждается личными признаниями обвиняемого Тарасюка В. М., заключениями графической и криминалистической экспертиз, вещественными доказательствами. В предъявленном им обвинении Бабич С. А. и Тарасюк В. М. виновными себя признали.

На основании имеющихся в деле материалов обвиняются:

Бабич Сергей Алексеевич, 1939 г. р., уроженец с. Рогачов Барановского р-на Житомирской обл., украинец, гр-н СССР, беспартийный, с образованием 7 кл., ранее не судим, не женат, до ареста работал плотником Житомирского мебельного комбината и проживал в г. Житомире, ул. Котовского, дом № 94/95

в том, что он, из числа подобранных 4 марта 1960 г. листовок зарубежной контрреволюционной организации НТС взял себе одну листовку и, используя ее содержание, по предварительному сговору с Тарасюком В. М. изготовили около двадцати рукописных антисоветских листовок, содержащих клевету на политику Коммунистической партии и призыв к свержению соввласти, и вместе с Тарасюком В. М. развешали их в разных местах г. Житомира в ночь с 19 на 20 марта 1960 г. Имевшуюся у него листовку НТС Бабич С. А. хранил у себя до момента изъятия у него при обыске 13 апреля 1960 г., т. е. в совершении преступлений, предусмотренных ч. 1, ст. 7 «Закона об уголовной ответственности за государственные преступления» от 25 декабря 1958 г.

Тарасюк Владимир Максимович, 1941 г. р., уроженец с. Салы Черняховского р-на Житомирской обл., украинец, гр-н СССР, беспартийный, с образованием 8 кл., не женат, ранее не судим, до ареста работал плотником Житомирского мебельного комбината и проживал в г. Житомире, ул. Котовского, дом № 94/95

в том, что он по предварительному сговору с обвиняемым Бабичем С. А., используя листовку зарубежной контрреволюционной организации НТС, собственноручно исполнил и в ночь с 19 на 20 марта 1960 г. развешал вместе с Бабичем С. А. в разных местах г. Житомира около двадцати рукописных антисоветских листовок, содержащих клевету на политику Коммунистической партии и призыв к свержению соввласти, т. е. в совершении преступлений, предусмотренных ч. 1, ст. 7 «Закона об уголовной ответственности за государственные преступления» от 25 декабря 1958 г.

Руководствуясь ст. 204 УПК УССР, следственное дело № 6 по обвинению Бабича Сергея Алексеевича и Тарасюка Владимира Максимовича направить Прокурору Житомирской обл. для передачи по подсудности.

Обвинительное заключение составлено 16 мая 1960 г., г. Житомир.

Следователь следгруппы УКГБ
лейтенант

Фомичев

СОГЛАСЕН:

Ст. следователь следгруппы УКГБ
подполковник

Кравцов

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 28974-п. – Арк. 217–219.
Машинопис. Оригінал.*

№ 54

Антирадянська листівка, виготовлена і розповсюджена С. О. Бабичем і В. М. Тарасюком

1960 р.

Товарищи рабочие!

К Вам обращается подпольная организация с призывом включиться в разворачивающуюся революционную борьбу против угнетателей, т. е. хрущевских ставленников, которые из года в год уменьшают зар[аботную] плату.

Товарищи! Кто ненавидит несправедливость, которая настала в нашей стране, тот не может стоять в стороне от борьбы с угнетателями.

Настало время не просить, а требовать!

Долой коммунистическую систему гнета, насилия и террора.

Да здравствует свобода народа!

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 28974-п. – Арк. 221.
Рукопис. Копія.*

№ 55

Постанова УКДБ по Житомирській області про пред'явлення обвинувачення Л. Р. Мозолевському в антирадянській діяльності

м. Житомир

8 грудня 1962 р.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о предъявлении обвинения)

Следователь управления КГБ по Житомирской обл. капитан Костюк, рассмотрев следственный материал по уголовному делу № 14 и приняв во внимание, что Мозолевский Леонид Романович, рождения 18 сентября 1927 г., на основании имеющихся в деле доказательств, достаточно изобличается в том, что он, поддерживая письменную связь со своими родственниками, бежавшими из Коростышевского р-на Житомирской обл. при отступлении немецких захватчиков в 1943 г., ныне проживающими в США, получая от них посылки и слушая заграничные антисоветские радиопередачи, среди окружавших его лиц по месту работы восхвалял жизнь в США и высказывал клеветнические измышления о советской действительности. В ноябре 1959 и апреле 1960 гг. написал и отправил по почте в адрес одного из руководителей Советского правительства два анонимных письма, в которых изложил злобные клеветнические измышления, порочащие советский государственный и общественный строй. К письму, написанному и отправленному им в апреле 1960 г., приложил листовку зарубежной антисоветской организации НТС, которую до этого хранил у себя.

На основании изложенного и руководствуясь ст. ст. 131–133, 140 и 141 УПК УССР

ПОСТАНОВИЛ: Привлечь Мозолевского Леонида Романовича в качестве обвиняемого по настоящему делу, предъявив ему обвинение в преступлении, предусмотренном ч. 1 ст. 62 УК УССР, о чем ему объявить.

Копию постановления направить Прокурору Житомирской области.

Следователь управления КГБ
капитан

Костюк

СОГЛАСЕН:

Ст. следователь группы УКГБ
по Житомирской области
подполковник

Кравцов

Настоящее постановление мне объявлено 8 декабря 1962 г., сущность обвинения разъяснена.

[Мозолевский]

Мои права, как обвиняемого, предусмотренные ст. 142 УПК УССР, мне разъяснены 8 декабря 1962 г.

[Мозолевский]

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 28826-п. – Арк. 84.
Машинопис. Оригінал.*

№ 56

Протокол допиту свідка М. В. Хомичевського* у кримінальній справі А. Шевчука з обвинувачення в антирадянській діяльності

м. Житомир

1 липня 1966 р.

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

1 июля 1966 г.

г. Житомир

Допрос начат в 9 час. 20 мин., окончен в 10 час. 40 мин.

Следователь УКГБ при СМ УССР по Житомирской обл. капитан Костюк с соблюдением ст. ст. 166–170 УПК УССР допросил в качестве свидетеля

1. Фамилия	Хомичевского
2. Имя и отчество	Николая Васильевича
3. Год и место рождения	1897 г. уроженца с. Дермань Мизочского р-на Ровенской обл.
4. Нац[иональность]	украинца
5. Гражданство	гр-на СССР
6. Партийность	беспартийного
7. Образование	высшее
8. Наличие судимости	не судимого
9. Род занятий	пенсионера
10. Домашний адрес	г. Житомир, ул. XXII съезда, дом № 36.

В соответствии с частью III ст. 167 УПК УССР свидетелю Хомичевскому Н. В. разъяснены его обязанности, предусмотренные ст. 70 УПК УССР, и ответственность по ст. 179 УК УССР за отказ или уклонение от дачи показаний и по ст. 178 УК УССР за дачу заведомо ложных показаний.

[М. Хомичевский]

На предложение рассказать все ему известное об обстоятельствах по делу, в связи с которыми и вызван на допрос, свидетель

*М. В. Хомичевський (1897–1983) – видатний літератор, поет-перекладач, культурний і громадський діяч. Відомий під псевдонімом Борис Тен.

ПОКАЗАЛ: Свої покази в справі Шевчука Анатолія бажаю дати власноручно. На поставлені мені запитання про обставини, з приводу яких мене викликано на допит, пояснюю так:

В Житомирі я жив і вчився в педінституті ще на початку 20-х років. Після Великої Вітчизняної війни живу в Житомирі постійно, беру активну участь в обласному літературному об'єднанні. На цьому ґрунті систематично знайомився з початкуючими житомирськими літераторами та їх [...]*, в тому числі і з Анатолієм Шевчуком. Як його звати по батькові не знаю.

Відносини з ним у мене завжди були доброзичливі. Скромна, дуже стримана, навіть трохи замкнута молода людина, з більшою начитаністю, ніж це звичайно буває в людей з середньою освітою, він не зразу виявив свої здібності, але його творчі спроби – невеличкі оповідання, показані ним в літоб'єднанні, виявили в ньому вдумливого автора, який добре володіє пером, досить глибоко проникає в психологію своїх персонажів, уміє бачити в людях пережитки капіталістичної свідомості, дивився на світ очима справжньої радянської людини, вихованої в епоху боротьби з кумиром особи.

Не зважаючи на досить широку начитаність Анатолія Шевчука (він зібрав чималу особисту бібліотеку) на його творчій манері мало позначаються модні стилістичні впливи, він пише в трохи правда осучасненому, але цілком реалістичному стилі, що йде від класичної української і російської літератур.

Само собою розуміється, що Анатолій Шевчук, син українських батьків і вихованець української радянської школи, став саме українським літератором, який за загальним визнанням провідних членів літоб'єднання, подає хороші надії.

Мені не доводилось чути від нього кльких висловлювань, які поставили б під сумнів його громадянську лояльність. Не доводилось мені й бачити у нього якоїсь літератури, що її можна було б назвати нелегальною або антирадянською за своїм змістом. Щодо пожеaru Київської академічної бібліотеки, то розмов на цю тему з А. Шевчуком я не пригадую і ніяких документів з цього приводу я в нього не бачив – нічого подібного він мені не показував.

Так само я ніколи не чув від нього про набір якихось текстів поза його звичайною роботою лінотипіста.

Знаю також його брата – Валерія Шевчука, теж як колишнього учасника Житомирського літоб'єднання, який пізніше вчився в Київському університеті і зараз працює в Києві.

Загальне враження від Анатолія Шевчука – звичайний радянський юнак з широкими культурними інтересами, насамперед літературними.

Про будь-яку злочинну діяльність А. Шевчука мені нічого не відомо. Доповнити до цього не маю нічого.

[М. Хомичевський]

Следователь следотделения УКГБ
Житомирской области

Костюк

Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 28834-п. – Арк. 271–272.
Рукопис. Ориґінал.

*Текст нерозбірливий.

№ 57

Оглядова довідка за припиненою справою на О. Я. Шумського* та ін., обвинувачених у причетності до Української військової організації

17 вересня 1966 р.

ОБЗОРНАЯ СПРАВКА

по прекращенному архивному делу № 55475 на:

Шумского Александра Яковлевича,
1890 г. р., уроженец дер. Боровая Рудня
бывш. Волынской губ.,
бывш. члена КПСС с 1918 по 1933 гг.,
до ареста – 13 мая 1933 г.
председатель ЦК профсоюза «Рабпрос»
и др. Всего по делу 5 чел.

Постановлением Коллегии ОГПУ от 5 сентября 1933 г. Шумский А. Я. лишен свободы в ИТЛ сроком на 10 лет. Постановлением Особого совещания при НКВД СССР от 10 декабря 1935 г. лишение свободы Шумскому заменено ссылкой в г. Красноярск на оставшийся срок. Шумский и др. привлеченные к ответственности по этому делу Бей-Орловский Феликс Владиславович, Максимович Карл Авксентьевич, Турянский Роман Владимирович, Палиев Емельян Иванович обвинялись в том, что они являлись участниками антисоветской организации «Украинская военная организация» (УВО) и занимались контрреволюционной деятельностью.

Военная коллегия Верховного суда СССР 11 сентября 1958 г. рассмотрела данное дело в порядке надзора по протесту Главного военного прокурора и своим определением № 4н-3570 постановление Коллегии ОГПУ от 5 сентября 1933 г. и постановление Особого совещания при НКВД СССР от 10 декабря 1935 г. в отношении Шумского А. Я. и др. осужденных по этому делу отменены, а дело о них прекратила за отсутствием состава преступления.

Определение мотивировано тем, что произведенной дополнительной проверкой этого дела установлено, что Шумский и др. обвиняемые по данному делу осуждены необоснованно по сфальсифицированным материалам, а показания осужденных о принадлежности к УВО являются вымышленными. По архивным материалам Бей-Орловский, Максимович, Турянский и Шумский характеризуются как лица, принимавшие активное участие в революционном движении в Западной Украине.

Бывшие сотрудники ГПУ Украины Постовойтов и Коган, проводившие следствие по делу Шумского, за фальсификацию дел и незаконные аресты осуждены к *расстрелу*.

В этом деле имеются выписки из протоколов Шрага Н. И., Косака Григория, Косака Василия О., Яворского М. И., Христового Н. Ф., Левитского, Н. Г., Викула С. П. и др.

Следователь следотделения
УКГБ Житомирской области

Костюк

ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 17848-н. – Арк. 321–322.
Рукопис. Оригінал.

*О. Я. Шумський (1890–1946) – видатний державний і громадський діяч, нарком освіти УСРР (вересень 1924–лютий 1927)

№ 58

Витяг із заяви ув'язненого В. В. Овсієнка Управлінню КДБ по Житомирській області про відмову брати участь у кримінальній справі правозахисника Дмитра Мазура

м. Житомир

28 жовтня 1980 р.

Начальнику слідчого відділу КДБ
Житомирської області
Овсієнка Василя Васильовича

ЗАЯВА

(для справи № 33)

26 липня 1980 р. у Вільнянську Запорізької обл. я заявив органам КДБ про відмову брати участь у т. зв. «кримінальній справі», котра ведеться в Житомирі проти правозахисника Дмитра Мазура і в будь-якій іншій «справі» такого роду. Я й надалі не маю наміру відступитися від цього свого принципу, оскільки це єдине, що я можу в умовах неволі протиставити несправедливому насильству, яке чиниться над моїм другом. Я ще раз заявляю, що не був ні свідком, ні співучасником жодних дій Мазура, які можна б назвати злочинними. Більше того, я знаю Дмитра Мазура як порядну і морально здорову людину і не вірю, щоб він допустився будь-якого аморального вчинку. Я не маю сумніву в тому, що Мазур став однією з жертв нового, «олімпійського» набору, організованого КДБ проти українського правозахисного руху.

Але є потреба внести деяку ясність у цю «справу».

Одним із основоположних принципів правозахисного руху, учасником якого я маю честь себе вважати, є гласність. Ми, правозахисники, не приховуємо своїх імен і цілей, вони загальновідомі. Нам чуже змовництво, ми не підпільники, нам нема чого ховати ні від влади, ні від народу. Одначе в умовах безпідставних і незаконних переслідувань ми мусимо приховувати, яким чином здобуваємо і поширюємо інформацію про факти порушення людських прав, бо за цим стоять живі люди. Ми мусимо так чинити тільки тому, що прагнемо зробити відомі нам факти порушень прав людини набутком гласності і при цьому даремно не наражати на небезпеку людей, котрі нам допомагають. Саме з цих етичних міркувань я відмовляюся брати участь у цій завідомо нечесній затії КДБ. Єдине, що совість велить мені тут заявити, – що я є автором ряду документів, які поширювалися від мого імені, зокрема й тих, на які Мазур вказує, що вони виготовлені мною, і я готовий за них відповідати.

Оскільки ця «справа» прямо стосується мене і всього українського правозахисного руху, я повинен тут не тільки виказати своє ставлення до неї, а й пояснити, що таке правозахисний рух.

Дмитра Мазура винуватять в антирадянській агітації й пропаганді, в наклепництві на радянський державний і суспільний лад, тобто в злочинній, з погляду держави, політичній діяльності, яка в нас за поганою традицією зараховується до криміналу. Уже всім добре відомо, що «антирадянська агітація й пропаганда», «наклепництво» – це коли хтось каже, а тим паче пише правду. Тому не дивно, що й правозахисника судять за 62-ю статтю.

... Тим часом радянська держава чинить над особою, над соціальними групами, над цілими народами нічим не виправдане насильство, чим далі тим більше одержавлюючи всі сфери суспільного і навіть особистого життя. Певна річ, ці явища не можуть бути поза увагою українських правозахисників, у тому числі й Мазура. Адже саме тут виникає найбільше суперечностей поміж державою й особою, поміж державою і соціальними групами. Найбільш яскравим проявом цих суперечностей є поширення різноманітного т. зв. інакодумства, тобто незгоди з офіційною ідеологією в цілому чи з окремими її положеннями. У принципі, «інакодумцями» зараз є величезна більшість населення, але далеко не всі свідомі соціальних причин насильства, яке над ними робиться, і тому чинять йому опір у потворних, кримінальних формах або пристосовуються до умов.

А причин цих предостатньо. Наприклад, у нас немає профспілок, вільних від держави-роботодавця і від партійного керівництва, внаслідок чого вони не можуть ефективно захищати економічні інтереси трудящих. У нас немає громадських організацій, котрі б не були підпорядковані державі. Першими такими дійсно громадськими, непартійними й недержавними, стали Гельсінські Правозахисні Громадські Групи, котрі домагаються офіційного визнання, але поки що тільки піддаються жорстоким репресіям за свою гуманну діяльність. В умовах однопартійності партійні органи фактично замінили собою державу. Держава стала ідеологічною інституцією, КПРС монополізує засоби інформації і пресу. В країні практично неможливі контроль з боку суспільства і критика політики уряду і зловживань владою з боку окремих людей, внаслідок чого й надалі залишається можливість дрібних і великих прорахунків, помилок і прямих кримінальних злочинів, якими були в минулому, наприклад, масові репресії, голод, підлив цілих галузей економіки та ін.

... Безперечно, Українська Правозахисна Група вважає, що всі названі й неназвані тут права й свободи населення України можуть бути більш повно реалізовані в умовах національної державності, а тому Група відстоює законне і природне право українського, як і всякого ін. народу, на національно-державний суверенітет. При цьому Група зацікавлена лише в одному, щоб ці нові державні утвори поставали ненасильницькими шляхами і були якомога більш демократичними. Але, повторюю, сама Українська Громадська Група політичною діяльністю не займається. Це справа політичних партій, котрі можуть постати за умов дотримання в СРСР людських прав у дусі Загальної Декларації прав людини ООН і Прикінцевого акту Гельсінської наради. Вони, майбутні політичні партії, можуть реалізувати свої ідеї шляхом агітацій й пропаганди, шляхом демократичних виборів, референдумів і т. д. Українська Правозахисна Група зайнята виключно захистом прав і свобод, визначених у вищезазначених документах, у тому числі й захистом права на громадські й політичні асоціації, права на громадську й політичну діяльність для кожної людини.

І такий правозахист називається у нас антирадянщиною, наклепництвом, криміналом!.. У чому ж тут кримінал? Адже Конституції СРСР і УРСР навіщось говорять про всі ці права й свободи. Тільки вся біда в тому, що використання цих свобод і прав не повинно завдавати шкоди державі, суспільству й ін. особам (Конституція СРСР, ст. 39). А що на користь і що на шкоду – за себе, за суспільство і особу визначає сама держава, бо в нас не держава для людей, а люди для держави... Он чому Мазура, мене й ін. правозахисників держава судить, не питаючи суспільства і людей.

Звільнившись у 1977 р. після несправедливого засуду, я й далі боровся доступними мені ненасильницькими засобами проти несправедливого насильства (проти адміннагляду, заборони працювати за фахом, за право виїзду за кордон та ін.). За цей самозахист мене й було покарано: в кінці 1978–на початку 1979 рр. мені сфабрикували т. зв. «кримінальну справу» про опір міліції з застосуванням насильства. Захищатися під час слідства і на суді від напасників, котрі іменем держави звели на мене безсоромний і брудний наклеп і кинули мене за ґрати, за колючий дріт, поміж кримінальних в'язнів, – це моє законне і природне право. Так, я захищав своє чесне ім'я, і в цьому мені зі власної волі і часто без мого відома допомагали мої друзі-правозахисники, в тому числі Дмитро Мазур. Це і є частиною моєї правозахисної діяльності. Захищаючи свою особу, я тим самим захищав право кожної людської істоти на вільне від насильства життя.

Таким чином, єдиною причиною виникнення всіх документів, які фігурують у звинуваченні на Дмитра Мазура, є не що інше, як порушення самою державою прав людини і, зокрема, інспірована КДБ і влаштована радомишльськими міліцією, прокуратурою і судом розправа наді мною. Не було б цієї фальшивої «справи» – не було б, можливо, і «справи» Мазура, не було б і ймовірної нової «справи» проти мене, не було б і велелюдного розголосу цих ганебних судових фарсів і

багато ін. неприємностей для держави, з котрими вона вже мусить рахуватися. Засуд Мазура – нерозумна затія, котра обернеться не меншими неприємностями. Такі «справи» як ніщо інше розкривають очі людям і показують хто є хто.

Перестаньте порушувати людські права – і правозахистові не буде чого робити! А то – чи не дивно? – мене збираються карати за те, що я захищаюся від наклепу, а Мазура вже карають за те, що захищав мене від напасти. Мене вдарили в одну щоку, а тепер ще збираються вдарити в другу. А далі підуть гамселити по чому попало – одже й від цієї нової «справи» я буду захищатися... Виходить, що за моє жито мене хочуть ще не раз побити. Що ж, я християнин, і за правду я готовий страждати. Це – не ганьба. Це – висока честь. І я готовий її прийняти.

В. Овсієнко

28 жовтня 1980 р.
Житомирська в'язниця

Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 29798-п., т. 4. – Арк. 34.
Рукопис. Оригінал.

№ 59

Висновок прокурора УРСР у кримінальній справі Ф. В. Короля

12 липня 1991 р.

УТВЕРЖДАЮ

Заместитель Прокурора Украинской ССР
государственный советник юстиции
3 класса Б. И. Выхристенко
12 июля 1991 г.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

в отношении Короля Ф. В. по материалам уголовного дела (арх. № 18968)

Фамилия, имя и отчество	Король Федор Васильевич
Год рождения	7 апреля 1929 г.
Место рождения	с. Солнечное Житомирского р-на Житомирской обл.
Место работы и должность до ареста	не работал с 1976 г.
Место жительства до ареста	не имел постоянного места жительства
Сведения о партийности	беспартийный

Когда, каким органом, по каким статьям УК был осужден (репрессирован), в чем признан виновным, изменялось ли решение по делу и как: Определением Судебной коллегии по уголовным делам Киевского горсуда от 15 июня 1982 г. освобожден от уголовной ответственности за совершенное в состоянии невменяемости общественно опасное деяние, предусмотренное ч. 1 ст. 62 УК УССР с применением принудительных мер медицинского характера – помещение в психиатрическую больницу специального типа. Определением той же Коллегии от 24 августа 1987 г. переведен для дальнейшего лечения в психиатрическую больницу общего типа. Определением Судебной коллегии по уголовным делам Киевского горсуда от 24 марта 1989 г. принудительное лечение в психиатрической больнице общего типа отменено. Король Ф. В. на протяжении 1979–1982 гг. от имени несуществующей «Организации по защите до-

стоинства трудового народа» систематически изготовлял и распространял в Москве, Киеве, Житомире машинописные документы антисоветского содержания, в которых возводил злобные клеветнические измышления, порочащие государственный и общественный строй.

Арестован 25 января 1982 г.

Освобожден 28 апреля 1989 г.

Содержался на принудительном лечении 7 лет, 8 месяцев, 4 дня.

Данные о репрессированном или его родственниках: Король Федор Васильевич проживает по адресу: 262000 Житомирская обл. Житомирский р-н с. Солнечное.

На Короля Федора Васильевича распространяется действие ст. 1 Закона Украинской ССР «О реабилитации жертв политических репрессий на Украине» от 17 апреля 1991 г.

Нач. отдела по надзору за следствием
в органах госбезопасности Прокуратуры УССР
государственный советник юстиции
3-го класса

П. Г. Кушнир

11 июля 1991 г.

Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 18968-п,
т. 17. – Арк. 351–351 зв.
Машинопис. Оригінал.

№ 60

Висновок прокурора Житомирської області у кримінальній справі А. О. Шевчука

20 вересня 1991 р.

УТВЕРЖДАЮ

Прокурор Житомирской области
государственный советник юстиции
А. Г. Дзюба

20 сентября 1991 г.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

в отношении Шевчука А. А. по материалам уголовного дела (арх. № 31993)

Фамилия, имя и отчество	Шевчук Анатолий Александрович
Год рождения	6 февраля 1937 г., украинец, гр-н СССР
Место рождения	г. Житомир
Место работы и должность до ареста	линотипист Житомирской облтипографии
Место жительства до ареста	г. Житомир, 3-й пер. Боженко, 4
Сведения о партийности	беспартийный

Когда, каким органом, по каким статьям УК был осужден [репрессирован], в чем признан виновным, изменялось ли решение по делу и как. Приговором Судебной коллегии по уголовным делам Житомирского облсуда от 7 сентября 1966 г. по ч. 1 ст. 62 УК УССР к 5 годам лишения свободы в ИТЛ строгого режима без ссылки.

Признан виновным в том, что в начале 1965 г. приобрел напечатанный на машинке документ «З приводу процесу над Погружальським» антисоветского, клеветнического содер-

жання, направленного на подрыв соввласти и хранил этот документ у себя дома. Приблизительно через месяц после приобретения названного документа изготовил по месту своей работы в облтипографии на линотипе № 1 137 строк текста этого документа, которые также хранил сначала у себя дома, а позже спрятал под камень на берегу р. Тетерев в г. Житомире, а напечатанный на машинке текст упомянутого документа уничтожил. 31 октября 1965 г. линотипные строки были обнаружены под камнем на берегу р. Тетерев в г. Житомире свидетелями по делу и переданы в УКГБ по Житомирской обл.

Решение по делу не изменялось.

Арестован 26 мая 1966 г.

Освобожден 22 мая 1971 г.

Содержался под стражей, в местах лишения свободы 4 года 11 месяцев 26 дней.

Данные о репрессированном или его родственниках: Шевчук Анатолий Александрович прописан в г. Житомире, 3-й Чудновский пер., дом 14-А.

На Шевчука Анатолия Александровича распространяется действие ст. 1 Закона Украинской ССР «О реабилитации жертв политических репрессий на Украине» от 17 апреля 1991 г.

Нач. следственного подразделения
УКГБ УССР по Житомирской области
подполковник юстиции

Н. А. Макаревич

Ст. помощник прокурора Житомирской области
по надзору за следствием в органах госбезопасности
ст. советник юстиции

В. И. Волынец

17 сентября 1991 г.

Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 28834-п. – Арк. 486–486 зб.
Машинопис. Оригінал.

№ 61

Постанова прокурора Житомирської області у кримінальній справі І. Д. Сухана

18 грудня 2002 р.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Перший заступник прокурора області
старший радник юстиції

Ю. М. Очич

18 грудня 2002 р.

ПОСТАНОВА

по архівній кримінальній справі № 4782-п щодо Сухана І. Д.

11 грудня 2002 р.

м. Житомир

Старший прокурор відділу підтримання державного обвинувачення в судах прокуратури області молодший радник юстиції Магалецька Т. В. на виконання вимог Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17 квітня 1991 р., вивчивши архівну кримінальну справу № 4782-п по обвинуваченню Сухана Івана Дмитровича, 1895 р. н., уродженця с. Зубрівка Радомисльського пов. Київської губ., проживав у м. Житомирі, працював лектором педагогічного інституту, закінчив в 1921 р. філологічний факультет Берлінської академії наук, позапартійного, гр-на СРСР, не судимого

ВСТАНОВИВ: Сухан І. Д. заарештований за постановою УНКДБ по Житомирській обл. від 23 червня 1941 р. і обвинувачувався за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР в тому, що до 1921 р. проживав у Німеччині. Був учасником анархістської групи. В 1922 р. брав участь у повстанні проти радвлади на Волині, антирадянськи налаштований. В зв'язку з військовим часом Сухан І. Д. вивезений в тил СРСР. Проведеним розслідуванням його вина не встановлена. За постановою слідчого Новочеркаського МВ НКВС Ростовської обл. від 14 серпня 1941 р. справа провадженням закрита на підставі ст. 204 п. «б» КПК РРФСР за відсутністю фактів антирадянської діяльності й агітації з боку Сухана І. Д. Одночасно він визнаний соціально небезпечною особою і підлягав висилці за цією постановою. Помер 24 листопада 1941 р. на ст. Улецьк під час етапу до м. Томська.

На підставі наведеного і ст. 3 Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17 квітня 1991 р. постанову від 14 серпня 1941 р. слід змінити. Виключити з резолютивної її частини про закриття провадженням справи щодо Сухана Івана Дмитровича від 14 серпня 1941 р. слова «одночасно поставити питання перед відповідними органами про його виселення як соціально небезпечну особу», а його – реабілітувати.

Керуючись ст. 227 КПК України

ПОСТАНОВИВ:

1. Виключити з резолютивної частини постанови про закриття провадження по справі щодо Сухана Івана Дмитровича від 14 серпня 1941 р. слова: «одночасно поставити питання перед відповідними органами про його виселення як соціально небезпечну особу».

2. Сухана І. Д. вважати реабілітованим по ст. 3 Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17 квітня 1991 р.

3. Справу № 4782-п повернути УСБУ в Житомирській обл. за минуванням потреби.

Ст. прокурор відділу підтримання
державного обвинувачення в судах

Т. В. Магалецька

*Архів УСБУ в Житомирській області. – Спр. 4782-п. – Арк. 72–73.
Машинопис. Оригінал.*

**Із кореспонденції газети «Радянський шлях»
«З роботи не повернувся»**

Нас, дітей, у батька-матері було шестеро, і всі дочки. Коли почалися репресії, на наші запитання про причину арештів батько відповідав, що забирають ворогів народу. Та ось почали забирати масово. Це змусило батька задуматися. Член партії із 20-х років, він не міг відповісти на наші запитання: «Невже так багато у країні ворогів і чому партійні не протестують проти репресій?» Батько відповідав: «Не знаю, що твориться». Збираючись на роботу, він сказав матері, що партквиток залишає в новому костюмі. У ньому член міського комітету партії Антон Загоровський мав поїхати в Київ на конференцію.

Це був останній день, коли ми бачили батька. З роботи на 1-му державному шкіряному заводі він не повернувся. Від сусідів довідалися, що його викликали з цеху до прохідної, посадили в легкову машину і повезли. Мама як стояла біля плити, так і залякла, ми притихли, а зрозумівши, що скоїлось, заплакали. Опівночі до нас навідалося троє і почали обшук. Допитувалися, де партквиток. Мама віддала.

Всіх старших моїх сестер виключили з комсомолу як дітей «ворога народу». А невдовзі забрали і маму. Залишилися ми одні. Старша заміжня сестра до нас не навідувалася – боялася за свою сім'ю. Я з молодшою сестрою опинилася в дитбудинку в Чернігівській області. Пробыли там до березня 1939 року – поки не випустили маму. Батька розстріляли 4 жовтня 1937 р., тобто через 24 дні після арешту. Про це ми довідалися через двадцять з лишком років. Від репресій з нашої родини постраждало загалом шість чоловік. Крім батька і матері, це Роман Завадський, його син Микола, син маминої сестри Володимир Косецький, Микола Масловський.

В. Загоровська,
м. Бердичів

Радянський шлях. – 1989. – 15 квітня.

За що ж убили нашого батька?

Наш батько Петро Іванович Соколівський народився в 1894 році на Корбутівці, в Житомирі. Він був сімнадцятим із вісімнадцяти дітей трудової сім'ї нашого діда-маляра. І сталося так, що саме на його долю випало рішення «домашньої ради» бодай одному з хлопців гуртом допомогти здобути освіту.

Але до здійснення такого задуму був нелегкий шлях. Давалися взнаки домашні нестатки. Нелегкою була служба в царській армії, довелося пізнати й страшних буднів в окопах Першої світової війни. Після закінчення в 1926 році інституту народної освіти почав працювати на освітянській ниві. Щоправда, деякий час служив на різних посадах у Червоній Армії, але був звільнений за урядовою постановою як педагог: треба було вчити дітей, у школах бракувало вчительських кадрів...

Минали роки улюбленої праці, сповнені романтики, пошуків і знахідок. Батько працював завучем робітфаку при Житомирському сільськогосподарському інституті, а коли робітфак було ліквідовано, одержав призначення на посаду завідуючого навчальною частиною Житомирської середньої школи № 7.

А далі сталося щось страшне, неймовірне. 10 лютого 1938 р. нашого батька було заарештовано. І після цього ніхто його вже не бачив. Невдовзі матір з трьома дітьми (десятикласницею Інною, семикласником Георгієм і дворічною Наталею) виселили з квартири. До того ж її було звільнено невідомо за які гріхи з роботи в школі. Як було жити, виховувати дітей – ніхто

не міг дати відповіді. Натомість зобов'язано взагалі виїхати за межі Житомира за 100 кілометрів. Спасибі, в обласному відділі народної освіти дали направлення на роботу в середній школі на ст. Ірша (Малинський район). Там нас і війна застала – без грошей, городу, необхідних припасів. Внаслідок переживань тяжко захворіла мама. Тож довелося Георгієві, єдиному «чоловіку» в сім'ї, з маленькою сестричкою Наталею жebraкувати по довколишніх селах.

Куди тільки не зверталася наша мати, щоб дізнатися про долю свого чоловіка, писала навіть самому Й. В. Сталіну, та все марно. В одній із силових установ Житомира невдовзі після арешту батька сказали, що його засуджено на 10 років ув'язнення без права одержувати передачі, листи.

Минали роки чекання, недовіри до нашої родини як до сім'ї «ворога народу» з усіма наслідками, що випливали з цього. Пішла в небуття наша багатостраждальна мама. І тільки майже через 20 років нам стало відомо, що нашого батька вже давним-давно немає на світі: 10 травня 1938 р. трійкою при УНКВС по Житомирській області його було засуджено до розстрілу як начебто учасника антирадянської націоналістичної повстанської організації. А такої ж взагалі не існувало.

Про це засвідчує довідка Військового трибуналу Прикарпатського військового округу від 19 жовтня 1957 р., в якій зазначається, що притягнення до кримінальної відповідальності гр-на Соколівського П. І. було безпідставним, а тому його реабілітовано посмертно.

То за що ж убито нашого батька, чим він завинив перед людьми, державою?

Інна, Наталя, Георгій Соколівські,
м. Житомир

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – 1993. – Спр. 2.4. – Арк. 127–128.

Загублені долі

В перші місяці 1932 року в селі Яблунне Червоноармійського району, як і в багатьох селах України, вичерпалися запаси продовольства, насамперед хліба. Над людьми зависла погроза голоду. Проте Сталін і його прибічники не лише спокійно дивились на трагедію в Україні, замовчували її перед цілим світом, а й вдавалися до примусових заготівель зерна у голодуючих місцевостях. Так, в село в 1932 році з району прибула група на чолі з уповноваженим райкому партії Стромидло. Створили комісію «Червона мітла», ходили по хатах односельців, а особливо одноосібників, розкуркулених, але ще не висланих в Сибір, і вимітали та забирали не лише зерно, а й фрукти, овочі, макуху, картоплю, льон, майно, реманент. Після того, як пройшли члени комісії, село стало пустою.

Весною 1933 року розпочався масовий голод. Вмирили цілі сім'ї, особливо діти, старики. Померлі від голоду лежали місяцями, і ніхто, крім родичів, їх не ховав. У селі не залишилось свійських тварин, за винятком декількох корів у сільського активу. Все було з'їдено. Їли листя, полову, кору, коріння, макуху. Були випадки людодїства...

Репресії 30-х років мали характер винищення найкращих сільських господарів, найбільш працюючого і досвідченого населення села. У лютому–березні 1932 року майже 20 сімей із села Яблунне вислали на Біломорсько-Балтійський канал, шлюз № 7. У село прибули з НКВД. Засідав місцевий актив. Визначили, кого висилати, і тут же взяли під охорону. А на другий день на підводах під охороною діти і старики їхали, а молодші йшли пішки у Новоград-Волинськ на товарну станцію. Речей дозволено брати стільки, скільки могла нести сім'я. Мороз до 30 градусів, хуртовина. У Новоград-Волинську всіх поселили в холодний неопалюваний

склад. На третій день погрузили у брудні неопалювані товарні вагони. Їхали понад два тижні до ст. Медвежегорськ, а там пересадили на підводи. Слабші їхали, а молодші йшли. Мороз більше 35 градусів. Через день прибули до м. Повінець, до 1-го шлюзу Біломорсько-Балтійського каналу і далі їхали аж до 7-го шлюзу, де повинні були жити приречені. По дорозі загинули і не прибули до місця призначення багато дітей, старих не лише з Яблунного, а й з Тетірки, Чернецької Слобідки та інших сіл. Так, по дорозі до каторги померла трирічна Зося – дочка Чеслава Францовича Гонгало, його мати Францішка, мати Яніни Францівни Башинської та ін. Хоронили померлих по дорозі у розгорнутий ногами сніг та присипали снігом.

Біля шлюзу № 7 на пагорбі табір. На замерзлій, очищеній від снігу землі поставили декілька наметів на 25–30 сімей у кожному, з подвійними нарами, без підлоги та дверей. У наметах ставили по одній, а де й по дві залізні пічки-буржуйки. Воду пили з розтопленого снігу, або приходилося нести за півтора-два кілометри. Дрова для опалення бараків-палаток возили кінними саньми. У сани впрягалися 6–8 жінок, щоб їхати в ліс за 4–5 кілометрів. Рубали дерева, і надвечір привозили дрова, щоб зігріти дітей та старих. У великі морози були випадки, коли голодні знедолені жінки замерзали в лісі.

До травня вимерло більше половини дітей та старих, а немовлят матері з нашого бараку поховали всіх. Чоловіків, у більшості літніх, яких у кожному бараку нараховувалось по двоє-четверо, відправили далі на північ, на заготівлю лісу. Багато з них там і загинули. Останні працювали на будівництві шлюзу, каналу, виконували різну роботу. У червні, коли повністю розтав сніг, побачили жахливу картину: померлих взимку скидали в кар'єри, а весною присипали піском, камінням. Біля шлюзу № 7 ББК був кар'єр-кладовище, куди скидали мертвих в'язнів, висланих сюди ще в 1929–1931 рр.

У роки репресій всі чоловіки із родин Башинських, Гонгало, Венгловських та інших були репресовані, вислані з села, померли в концтаборах Сибіру, Колими, ББК, а жінки із дітьми загинули майже на 80–90 відсотків.

Н. І. Башинський,
м. Житомир

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії «Реабілітовані історією». – 1994. – Спр. 2.4. – Арк. 12–28.

За чесну самовіддану працю – розстріл

Наш батько, Свенціцький Павло Бернардович у 1929 році одним з перших вступив до колгоспу. Добровільно здав у колгосп пару коней, корову, 12 овець, увесь реманент, клуню, стайню, корівник. Залишив хату і кусочок хліва для курей. Працював конюхом, доглядачем великої рогатої худоби, вночі сторожував колгоспне добро. За рік виробляв 750–800 трудоднів, був стахановцем. Працював завзято, сумлінно, заохочував до праці інших. Під час жнив 1937 року збирав урожай, потім до морозів босоніж місив глину з соломною, робив покрівлі на конюшні, корівники...

31 грудня 1937 р. тато останній раз повечеряв зі своєю сім'єю і пішов на сторожування в колгосп. Вночі, напередодні нового 1938 року, його заарештували, привели додому. Взяли тільки паспорт, обшуку не робили, адже в хаті були голі стіни і земля на долівці. В старих чоботях, обшитих онучами, в катаному кожусі, бурці, потертій шапці-ушанці з «чортової шкіри» назавжди пішов батько багатодітної сім'ї – «ворог народу». Через місяць заарештували брата, який був єдиною підтримкою в сім'ї. Зрозуміло, ні тато, ні брат до будь-якої партії чи антирадянської організації не належали, підступів не чинили.

Від невимовного горя серйозно захворіла мама, яка крім сина і чоловіка в тому ж кривавому потоці 1937-го втратила чотирьох братів: Цезаря, Сигізмунда, Еразма і Болеслава. Загублено дитинство, юність всіх дітей сім'ї. Змінилося ставлення до них у школі. Ні в піонери, ні в комсомол не приймали дітей «ворога народу». У нашій хаті запанував смуток. Ми ніколи не сміялись, не співали. Єдиний костюм сина мама обливала сльозами. Протягом багатьох років ми писали в різні інстанції, щоб довідатись, де знаходяться тато і брат. Відповідь була одна: «Осуджен на 25 лет без права переписки». Лише в квітні 1961 року одержали довідки про їхню посмертну реабілітацію. Причиною смерті батька, як повідомлялося, був інфаркт. Про брата повідомлялося, що він помер у місцях позбавлення волі 9 жовтня 1943 р.

Та через тридцять років одержуємо повідомлення, що згідно з постановою НКВС СРСР від 21 січня 1938 р. батько був засуджений до вищої міри покарання і розстріляний 11 березня 1938 р. за те, що нібито проводив контрреволюційну агітацію серед населення. Згідно з постановою трійки при УНКВС по Вінницькій області від 28 вересня 1938 р. був розстріляний 1 жовтня 1938 р. мій брат Броніслав за те, що ніби був учасником Польської організації військової і активно займався контрреволюційною діяльністю. Обоє реабілітовані за відсутністю складу злочину.

Я. П. Свенціцька,
Дзержинський район

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – 1994. – Спр. 2.4. – Арк. 30–35.

Гіркі долі селянські

Наш батько Франц Чернецький свого часу розповідав нам, що населений пункт Хутір Чернецьких у 1810–1815 рр. заснував мій прадід Ян Чернецький. Поступово оселялися тут його діти, внуки, правнуки. Одні одружувалися, інші виходили заміж, деякі прибували з інших сіл.

Але стати бодай невеликим селом хуторові не судилося. Перед своєю загибеллю у тридцятих роках минулого століття тут налічувалося всього 17 дворів, де жили і трудилися, крім Чернецьких, ще й Лукасевичі, Балицькі, Войнаші, Сардаки, Шатили. Усі вони займалися сільським господарством – рільництвом, тваринництвом, садівництвом. Розміри земельних наділів, які були їхньою власністю, любов до землі, самовіддана праця в більшості забезпечувала хуторянам безбідне життя. Помітно поліпшилося життя селян після 1917 року, зокрема із введенням у дію НЕПу, коли держава дала хліборобам додаткові земельні наділи, впорядкувала податкову систему, ціни на сільськогосподарську продукцію, реманент, заохочувала селянство до збільшення виробництва, підвищення якості продукції. Це видно, зокрема, на прикладі господарства нашого батька. У 1926 році загальний земельний наділ нашої сім'ї становив 34 га, в тому числі одної землі налічувалося 12 га, решту займали покоси, вигін, ліс. Було в нас тоді 6 корів, 3-4 коней і одне лоша, відгодовували свиней, тримали й овець, птицю. Вирощували пшеницю, жито, хміль та інші культури, виробляли тваринницьку продукцію. Працювати доводилось від зорі до зорі. Батько, мати, два старші брати та дочка власними силами обробляли землю, доглядали худобу, птицю. Цього ж року за реалізовану продукцію, зокрема хліб, батько купив залізний культиватор, нові борони, плуг, сепаратор. Хлібороби платили державі немалий податок, але, як бачимо, не руйнівний, – залишалось і собі, щоб прогородувати, одягнути та взути сім'ю, утримувати в належному порядку господарські будівлі. Майже всі хуторяни мали гарні хати, на садибах були плодові сади, ягідники, квітники.

Але так тривало недовго. Починаючи з 1928 року різко збільшилися податки на більш-менш заможних хуторян, і не тільки в грошах, доводилися завдання здачі зерна, м'яса, вовни тощо. Ці завдання дедалі збільшувалися, нерідко після розрахунку з державою й собі майже нічого не залишалося. Починалась горезвісна колективізація сільського господарства й ліквідація куркуля як класу з усіма їх формами примусу, насильства, беззаконня, а зрештою, й репресій.

Нашого шістдесятирічного батька було заарештовано органами ДПУ УСРР восени 1929 року. Спочатку його утримували в Бердичівській тюрмі, а потім перевезли до Житомирської, де йому було дозволено одержувати передачі й навіть побачення з рідними. А наприкінці року він з Житомирської тюрми вибув. Відтоді зв'язок з ним припинився надовго... У цей час було піддано арештам ще багатьох селян нашого хутора.

Настала осінь 1930 року. Хуторяни закінчили сіяти озимину, почалися передзимові турботи. Але тут багатьох викликали до сільради й оголосили, що за її рішенням усі викликані позбавлені майнових прав і підлягають виселенню до Сибіру. З-поміж них була й наша мати – Чернецька Марія Домініківна з трьома синами, а також Чернецька Тереза – дружина заарештованого Чернецького Йосипа та його брати Чернецький Павло і Ян. А ще Рубицький Марцелін, Лукашевич Павло, Лукашевич Альбін та інші. Усіх було попереджено, що за кілька днів вони мають бути готовими до відправки за місцем призначення. Із собою дозволялося взяти одяг та взуття, певний запас харчів.

Усіх нас у супроводі міліціонера й уповноваженого сільради підводами з хутора перевезли на ст. Чуднів-Волинський. Сюди ж прибули люди з інших сіл району. Виселенцями завантажували товарні вагони по 15–20 чоловік у кожен. У вагонах на одній половині були двоповерхові нари, на другій – особисті речі, бочки з водою, продукти харчування. Тут таки й незакрита «параша». Вагонні вікна заграбовані, двері ззовні замкнені на закладку й відчинялись на невеликих станціях для поповнення запасу води й прибирання. Ешелон у дорозі й на зупинках охороняли.

Більш як через тиждень наш ешелон прибув на невелику станцію Яя Томської області. Тут його розвантажили, людей розмістили у великому дерев'яному бараці з нарами по обидва боки. Тут нас тримали більше місяця, потім обозом перевезли на околицю Томська – Басандайку. Сюди прибували партії виселенців з Вінниччини, Поділля, Житомирщини, Молдавської автономної республіки. З Басандайки нас партіями по 150–200 чоловік санним шляхом перевезли на північ Томської області – в Чулінський район і розмістили в сирих холодних бараках.

У 1932 році частину виселенців, зокрема молодих і хто був здоровим, перевезли на сибірські копальні для роботи в шахтах. Інших – перекинули в Рубцовський район Алтайського краю, де вони працювали в радгоспах з вирощування цукрових буряків. З-поміж цих сімей була й наша мати із сином Лонгином. Через два роки старим і хворим жінкам було дозволено при бажанні повернутись у містя, звідки їх свого часу виселили. У числі таких була й наша одинока мати (сина Лонгина на той час вже не було в живих)...

Як з'ясувалось пізніше, в той час, коли мама з частиною сім'ї мучилася на шляхах сибірського вислання, батько без суду сидів у тюрмі в Харкові. Аж на початку 1931 року його було звільнено з-під варті без обмеження місця проживання «за відсутністю складу злочину». Він повернувся на Житомирщину й до пори поселився у своєї сестри в с. Кустин, неподалік від Бердичева. І лише в 1933 році переїхав до с. Рижів Чуднівського р-ну, до свого найстаршого сина Домініка. Сюди ж 1934 року прибула наша мати. Так, через п'ять років після насильницької розлуки, нелюдських поневірянь зустрілися наші батьки, потомствені хуторяни Франц та Марія Чернецькі. Як мовиться, голі й босі, без даху над головою. Місцева влада їхній будинок продала в сусіднє село, надвірні будівлі, худобу – у місцевий колгосп. Отже – ні кола, ні двора. Але була воля, жага до життя, праці. Поселилися у небоги, Марії Палицької, за допомогою дітей купили телицю й вигодували з неї корову, обробили город. Батькові дозволили

працювати в колгоспі. З'явилася надія на ліпше життя. Я у той час працював на одній із вугільних шахт у Караганді, тож мав змогу допомагати батькам, посилав їм гроші, одяг, взуття. Але влада, режим думали інакше, готували людям ще страшніші біди. У вересні 1937 року було репресовано брата Домініка, а через два місяці за ґратами вдріуге опинився батько. 1938 року репресували й зятя, вчителя Сигізмунда Рубницького. Репресіям були піддані рижівські хлібороби Никодим Сардак, Йосип Лукасевич, два брати Катюхи, Міцинський та інші.

Про долю нашого батька я дізнався аж через 52 роки. Мені було повідомлено, що в грудні 1937 року за рішенням несудового органу Франц Павлович Чернецький розстріляний, а 21 березня 1989 р. – реабілітований. Така ж доля спіткала мого брата Домініка, якого на початку січня 1938 року було засуджено до вищої міри покарання, а в серпні 1959 року реабілітовано як ні в чому не винного.

Отакі страшні долі селянські. Важко зрозуміти, чому колишня Радянська влада безпідставно розправлялася зі своїм народом, безжально знищувала людей, які не вчинили жодного злочину.

Й. Ф. Чернецький,
м. Москва

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – 1994. – Спр. 2.4. – Арк. 1–8.

Мій табірний номер Ж-245

Будучи 1919 року народження, добре пам'ятаю голод 1933 року. Люди пухли, на ходу втрачали свідомість, на шляхах валялися трупи дорослих і дітей. То була велика трагедія нашого народу. Її головним винуватцем, як вже відомо тепер, був режим сталінщини.

Другий акт трагедії – сумнозвісні 1936–1938 рр. Тоді я вже працював вчителем 1–4 класів у Горщиківській семирічці. Ніколи не забуду нічні рейси ежовських опричників у «воронках», які вивозили в безвість десятки односельчан, ні в чому не повинних людей. Іноді «ворогами народу», «шпигунами і диверсантами імперіалістичних розвідок» оголошували навіть зовсім неписьменних! Це відомо мені й по Вигову (село, де я народився), Давидках, Купищу, інших селах.

Початок Великої Вітчизняної війни застав мене в Житомирі – ми якраз здавали державні екзамени в педінституті. З великими труднощами приміським робочим поїздом добрався до Коростеня. На другий день пішов до військкомату. «У вас – шестимісячна броня, – сказали там. – Будете потрібні – викличемо!» Повістки так і не дочекався. Ворожі війська швидко наближалися до Коростеня. Працював я тоді в с. Купищі, у школі. Взяли підводу, вирішили евакуюватися. Доїхали тільки до Потіївки (нині Радомишльський район), а далі вже були фашисти. Числа десятого серпня повернулися до Вигова, де я народився, де жила моя мати. У приміщенні школи розмістився гарнізон солдатів-угорців, працювати ніде було, тож займався домашнім господарством.

До Червоної Армії призваний на другий день після визволення Коростеня – наприкінці 1943 року. Спочатку був у запасному полку, а з весни 1944-го – на фронті. Брав участь у боях за визволення Білорусії, Польщі, у знаменитій Берлінській операції. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня, Слави III ступеня, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги» та рядом інших. Влітку 1945 року як учитель був у числі перших демобілізованих з армії і повернувся додому в Купище, де проживала моя дружина з дитиною. Працював директором шкіл у Давидках і Купищі. Життя поступово налагоджувалося. Та ось моєю особою заціка-

вилися в певних органах. Ще в 1948 році довелося бесідувати з оперуповноваженим міськвідділу МВС капітаном Собком. Від повідомив, що надійшов «сигнал» про мої «нелояльні» висловлювання на адресу товариша Сталіна. Від кого – я здогадувався, однак довести нічого не міг, а оперуповноважений, природно, подробиць мені не розкривав. Але «сигнал» перевірів. Нічого не підтвердилося. На цьому розмова закінчилася. Я і понині вдячний цій людині, яка чесно і об'єктивно все вивчила і дійшла справедливого висновку.

Та далеко не всі були такими у суворому беріївському «відомстві». І коли мої таємні недруги знову «сигналізували» тепер вже іншим оперуповноваженим – справі був даний «повний хід». 30 січня 1950 р. (ніколи не забуду цю чорну дату, яка поламала все моє життя!) мене викликали в Коростень – до військкомату. І тут же заарештували. Слідство вів капітан Макаров, а начальником відділу МВС був підполковник Івашина. Їхні імена в пам'яті моїй назавжди. Протягом трьох діб допитували мене (особливо «активними» були нічні допити). Звинувачення те ж саме: мовляв, погано висловився на адресу «вождя всіх народів», а це рівнозначно державній зраді!

Оскільки ніколи такого про Сталіна я не казав (признаюсь чесно – вірив у нього, як у бога), то й ні в чому винним себе не визнав. І ось 2 лютого 1950 р. мене доставили в Житомирське обласне управління МВС. Приймали в так званій «нутрянці» (внутрішній тюрмі). Спочатку посадили в бокс, де можна було тільки стояти або сидіти на цементному стовпчику. Зверху на голову капала холодна вода. Раціон харчування: 300 г хліба і чашка гарячої води. Пробув я там дві довгі доби. Тут за «справу» взялися слідчий старший лейтенант Зотін і начальник слідчого відділу підполковник Демченко.

Знову виснажливі нічні допити, вимоги «зізнатися», погрози – «гірше буде!». Зачитували мені «показання свідків» (беріївських інформаторів), а я повністю відкидав всі ці брехливі твердження. Були ж такі, хто не витримував, підписував такі «зізнання», які «фіксував» у протоколі слідчий.

Найтяжче доводилось жінкам. Були серед них навіть вагітні і з немовлятами на руках. Їх переслідували за те, що під час війни стали членами різних християнських сект. Про це я вже дізнався у житомирській тюрмі, яку заарештовані звали «Красный централ». Тут мене тримали спочатку в одиночці (камера № 69 у спецкорпусі). У червні 1950 року мене судив трибунал військ МВС Житомирської області під головуванням капітана Ткаченка і засудив як «зрадника Батьківщини» до 25 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років.

До жовтня мене тримали все в тій же камері № 69 – чекали наряду для відправки у спецтабір. У жовтні привезли нас у Київ на Лук'янівку. Потім у товарних вагонах везли до Харкова. Тут на збірному пункті перебували тисячі репресованих громадян. Так у неопалюваних товарних вагонах привезли у Петропавловськ (Північний Казахстан). Тут «зеків» розділили: частина направлялася у табори Піщаний та Степовий (район Караганди), інші – в Джезказган і до Балхашу – на мідні копальні. Ті, хто знав про Степлаг і про Балхаш, розповідали, як гинули там люди від виснажливої праці.

Мені довелося відбувати «строк» у Сарані під Карагандою. Видали нам зеківський «спецодег», розписали хлоркою кожному «номери». Мій був 286. «Зеки-сектанти» скидали куртки, «мічені дияволом», і ходили в натільних сорочках. То табірне начальство наказало виколоти їм ті номери прямо на тілі. Через деякий час номери були «підігнані» під заголовні літери прізвищ – у мене став номер Ж-245.

На роботу ходили і в 30–40-градусний мороз, і в палючу спеку. Довбали ломами, кайлами, лопатами землю – все вручну, ніякої техніки не було. Та й навіщо вона, коли в розпорядженні начальства була безплатна робоча сила. Будували ми нове місто – «соціалістичну Караганду»: житлові будинки, лікарні, школи. Каміння для фундаментів вручну добували в кар'єрах. Жили в земляних бараках: сиро, брудно, полчища клопів. Люди масово хворіли.

Табірне начальство навмисно розпалювало між «зеками» ворожнечу на національному і релігійному ґрунті. Натравляли українців на росіян, прибалтійців – на представників інших народів. Особливо чутливі до цього були кавказці (чеченці, інгуші, осетини) – справа доходила до різанини. Писати додому ми могли лише два листи на рік. Щодня від тяжкої праці і виснаження вмирали люди, були й випадки самогубства – «зеки» кидалися у заборонну зону, і вартові їх просто розстрілювали.

Початок березня 1953 року. Повертаємося з роботи, холодний вітер пронизує тіло, сніг заліплює очі. При вході на територію табору бачимо на трибуні нашого «колегу» Івана Андрійовича Мухіна (він із шоферів, які возили високе кремлівське начальство. 15 років дали йому за те, що вихваляв американські автомобілі). І крикнув він з трибуни таке: «Товариші „зеки“, мудрий з мудріших зробив драп-марш у домовину!» Заробив за це Мухін від начальника табору сім діб карцеру. Та після відбою ми всі організовано пішли до чергового і зажадали, щоб випустили товариша. І він змушений був це зробити.

Невдовзі надійшов наказ про ліквідацію спецтабору. Перевели нас на загальний режим, почали виплачувати зарплату, дозволили вільне листування і навіть побачення з рідними. Почалося і звільнення з ув'язнення. Першими покидали табори ті, хто до арешту ходив у генеральських погонах, міністри, спеціалісти і ті, хто був причетний до «ленінградської справи». До нас дійшла черга вже після XX з'їзду партії.

У квітні 1956 року табір відвідав М. С. Хрущов. Обіцяв прислати через місяць спеціальну комісію з перегляду справ. І дійсно, 6 червня 1956 р. в Караганду прибула комісія Президії Верховної Ради СРСР, зайняла будинок облуправління МВС – і почала встановлювати справедливість. 20 червня пройшов ту комісію і я.

«Що, Костянтин Степановичу, наклепи зводили на „батька рідного“?» – посміхнувшись, спитав головуючий. У відповідь я, ледь стримуючи сльози, тільки махнув рукою. 28 червня 1956 р., одержавши документи, я виїхав додому. Із трьох тисяч «зеків» нашого табору після тієї комісії строк добувати залишилося 170 чоловік – це були справжні зрадники, колишні карателі, інші злочинці. Їм строки зменшили до 15 років. 15 жовтня того ж року я одержав довідку з військового трибуналу Прикарпатського військового округу про те, що мене повністю реабілітовано.

Якою була зустріч з моїми рідними – цього описати неможливо, це треба пережити. До того ж і дружину переслідували місцеві сталіністи, хотіли звільнити з посади вчителя початкових класів.

Сьогодні в пресі дехто дискутує питання: чи треба писати про ті людські, фізичні і моральні втрати, що їх зазнав наш народ від сталінщини? Перекоаний: не тільки треба. Ми, жертви репресій, просто зобов'язані про це розповісти. Щоб таке ніколи не повторилось.

К. С. Жолондівський,
с. Купище Коростенського району

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – 1994. – Спр. 2.4. – Арк. 40–52.

Із кореспонденції газети «Романівський вісник» «Нашу сім'ю знищили за віру в Бога»

... Мама і тато були простими хліборобами. Жили чесно, по совісті, ніколи не взяли чужого, нікого не скривдили, проти Радянської влади чи комуністів також не виступали. Єдиною їхньою «провиною» було те, що глибоко, всією душею вірили в Бога. Не змогли вони відректися від нього, продати, як Іуда, не змогли прийняти атеїзму. І за це заплатили надзви-

чайно дорогою ціною – власним життям. У списках реабілітованих так і значиться, що репресовані мої батьки за релігійні переконання. Отак добра і гуманна радянська влада обходила-ся з тими, хто мав сміливість мати, хай навіть у душі, свої переконання.

У батьків нас було четверо. Я – найменша. Тата не пам'ятаю, адже коли забрали його в 1927 році, я була трирічною дитиною. Пізніше моя бабуся розповідала, що від нього прийшов лист з Архангельська. Він писав, що їх (ув'язнених) будуть вантажити на баржі. Більше від батька не надійшло жодної вісточки.

У 1928 році горе знову постукало в нашу хату. Забрали мою маму. Для мене це було таким потрясінням, що, незважаючи на малий вік, запам'яталося на все життя. Маму повезли на суд у Любар. Бабуся взяла з собою і мене. Досі пам'ятаю, як приїхали ми до тюрми, бачу – мама. Я взяла коржа і понесла мамі до того вікна. Дотягнутися до нього не могла і дуже плакала. Міліціонер сварився, відгоняв мене, а я кричала крізь сльози, що це моя мама і від неї не піду. Потім мама просунула руку через ґрати, підняла мене і пригорнула як могла. Цілувала і плакала разом зі мною. Згадуючи про це, я й сьогодні, здається, чую той холодний іржавий метал ґрат, що розділяв, не давав притулитися до мами, її солоні сльози на своїх щоках. На суді мені дозволили сидіти в неї на руках. Більше своєї мами я не бачила. Їй дали п'ять років, а потім – ще три і повезли на Соловки. Там вона й померла. Доходили чутки, що поховали маму під великою сосною. Та мені не судилося побачити хоча б могилу найдорожчої на світі людини. Отак з чотирьох років я зосталася сиротою. Усіх нас, четверо дітей, забрала до себе бабуся, котра дала притулок ще трьом дітям другої дочки, котру також репресували і вислали на Соловки. Бабуся не змогла винести важкого тягаря, що звалився на неї, і швидко померла. А ми, семеро її онуків, zostалися самі, хоча й були одне менше другого. Доглядали нас усі потроху: сусіди, родичі. Досі важко згадувати те злиденне сирітське дитинство.

Минуло вже більше 70 років від тих страшних сталінських часів. З усієї нашої сім'ї я зосталася на світі одна. Брати, котрі вирости, поїхали жити в Білорусію. Один з них, Никон, загинув під час Великої Вітчизняної війни. Двоє інших, хоча й повернулися з війни, вже померли. А я весь свій вік прожила у Гордівці. Тут вийшла заміж, народила і виховала шестеро дітей. Усі вони вже дорослі, мають свої сім'ї. Весь час, аж до виходу на пенсію, я працювала в колгоспі. Зараз мені вже 71 рік, і я, як кажуть, на заслуженому відпочинку. Здоров'я не маю, бо ж спрацювалася за свій вік. Нині все частіше беру до рук лист з обласної прокуратури, в якому мене сповістили, що моїх батьків реабілітовано, і знову згадую таке нелегке нещасливе життя своєї родини, на яке приречла нас сталінська система.

Моя дорога на цьому світі вже закінчується. Але я молю Бога, щоб ті страшні часи ніколи не повернулися, щоб нашим дітям і онукам не довелося зазнати того, що пережили ми.

С. Н. Ланов'юк,
с. Гордівка Дзержинського району

Романівський вісник. – 1995. – 9 червня.

З Полісся до степів Казахстану

Село Брониця (нині Новоград-Волинського району) вважалось польським селом. Навколо – густі ліси, обмаль орної землі. Тому місцеві, здебільшого малоземельні, селяни ледве зводили кінці з кінцями. Переживши дві війни та два періоди жахливого голоду, село до середини тридцятих потрохи почало ставати на ноги. Та в другій половині 30-х років розпочалася масова депортація поляків та німців, які проживали в прикордонних смугах. Я на той час поїхав працювати в Кіровоградську область, а тому потрапив у Казахстан дещо пізніше.

Але всі мої рідні та знайомі селяни-поляки зазнали того року внаслідок масової депортації чимало горя.

Так, із Брониці було виселено 65 польських сімей. Були переселені поголовно навколишні села Липино, Забара-Давидівка, Лучиця, Карпилівка, Курчицька Гута, Адамово, Іляшівка, хутори Рудня, Ковалевичі, Бобрик-Бутиха, Перевезня, де жили в основному поляки, та колонії Зикове, Геральдівка, Гофманівка, Писківка, де жили німці. Йшло переселення «ворожих» національностей також із інших великих і малих населених пунктів. Натомість домівки вибулих заселялись українськими сім'ями з тих сіл, що стояли безпосередньо на кордоні або мали забагато населення. Так, в наше село Броницю переселили українські сім'ї з села Червона Воля. Однак не всюди заселяли покинуті домівки. Так, назавжди зникли з географічної карти Житомирщини залізнична станція Липино, села та хутори Бобрик-Бутиха, Гофманівка, Зикове, Перевезня, Писківка, Рудня. Окремі населені пункти було перейменовано: скажімо, велика німецька колонія Геральдівка, у якій навіть була своя школа, стала українським селом Ситне.

Із розповіді рідних мені відомо, що перед виселенням людям згідно зі складеними раніше списками робилося відповідне оголошення, але давалося дуже мало часу на збори. На кожну велику сім'ю виділявся товарний вагон. Дозволялося брати місячний запас продуктів, а також власну худобу та свійську птицю. Сім'ї, які виселялися, на підводах під охороною військ НКВС супроводжувалися до найближчої залізничної станції (наприклад, до Липино). Вагони зачинялися, до них ставилася охорона, яка стояла невідлучно аж до самого Казахстану. В дорозі часто бракувало їжі та води, деякі люди померли у вагонах і невідомо де були поховані. Фактично переселялися цілі колгоспи. Мій батько Кур'ята Степан Андрійович та мати Емілія Онуфріївна зі своїми дітьми Мар'яном і Розалією були переселені в село Підлісне Келлеровського району (нині Кокчетавської області). Батьки моєї дружини Лісовські, її брат Франек, у якого було восьмеро дітей, були переселені до села Красна Поляна того ж району.

Найбільше труднощів переселенці зазнали холодної зими в перший рік переселення. Відсутність житла, брак кормів для худоби і їжі для переселенців, звичайної питної води та зимового одягу призвів як до значних людських жертв, так і до різкого зменшення поголів'я худоби. Люди мерзли, голодували, часто не отримували ніякої лікарської допомоги від властей. У цей час померло дуже багато дітей, які, приїхавши з лісового Полісся з його відносно теплими зимами, не змогли акліматизуватися до степового зимового холоду.

Люди були приречені морально. Вся влада на місці належала працівникам органів НКВС – комендантам. Комендатури були у великих селищах Келлерові та Летовочному, їх очолювали офіцери. У менших селах комендантами були сержанти або рядові. Нерідко доля селянина залежала від ставлення до нього того чи іншого військового чиновника. Вони були нашими суддями, нашим богом, хоча поряд існували і партійна, і комсомольська організації, і керівники переселених господарств. Так, за відвідання родичів у сусідньому селі без дозволу комендатури по десять років ув'язнення отримали мої знайомі Багінський Михайло з села Перевізня та Рудницький Йосип з села Адамово.

Багато ускладнень викликалося відсутністю елементарного. Так у наступні роки видався непоганий урожай хліба, але не було приміщень для його збереження, тому багато зерна пропало. Влада фактично мало турбувалася про життя переселених людей, а місцеві керівники не мали ні прав, ні вдосталь матеріальних ресурсів для серйозної допомоги.

Я з дружиною приїхав до рідних у серпні 1939 року, коли життя сяк-так налагодилося. Працював завідувачем неповної середньої школи в селі Красна Кам'янка Келлеровського району. В школі було 25 учителів, серед яких були німці, поляки, українці, росіяни. Директором школи був кореець, переселений з Далекого Сходу. Як бачимо, не лише німців чи поляків послала сталінська влада обживати казахстанські степи.

З тих степів більшість чоловіків пішла в грізні роки Великої Вітчизняної війни обороняти Батьківщину від фашистів. Багато моїх знайомих стали воїнами Польської народної Армії. В її лавах пройшов і я свій бойовий шлях, який закінчив під Берліном командиром арти-

лерійської протитанкової батареї. Неодноразово поранений, маю радянські та польські нагороди, в тому числі вищу нагороду Польщі – хрест «Віртуті Мілітарі».

Минув час, історія все розставила на свої місця, дано й оцінку сталінським репресіям, зокрема проти національних меншин, ім'я яким – геноцид. Хай наші спогади нагадують майбутнім поколінням про це, аби подібні злочини не повторилися ніколи.

Б. С. Кур'ята,
м. Новоград-Волинський

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – 1996. – Спр. 2.4. – Арк. 8–9.

Ні слідства, ні суду не було

Наша родина Бондаренко складалася із семи чоловік: п'ятдесятирічний батько Олександр Іванович, сорокап'ятирічна мати Марія Сергіївна і п'ятеро дітей. Найстарший син Володимир з 1944 року служив у Радянській Армії – спочатку в Білій Церкві, потім – у Німеччині. 1950 року листування з ним було припинено з невідомої причини.

Микола служив на Далекому Сході, Григорій працював разом з батьком на будівництві шосейних доріг, а найменший – восьмирічний Петро – вчився у 2-му класі Зарічанської школи. Дочка Ольга у 1944 році повернулася з фашистської неволі і працювала на музичній фабриці. В серпні 1950 року вийшла заміж і чекала первенця.

В січні 1951 року до будинку, де ми жили, під'їхала машина і зайшли двоє – один у формі міліціонера, другий – у цивільному. Пред'явили документи на арешт, допомогли зібратися протягом двох годин. Ольгу забрали з роботи, Петра – зі школи. Всіх завезли в Житомирську тюрму, де батька ознайомили з вироком. Ні слідства, ні суду не було.

Через кілька днів нас разом з іншими заарештованими посадили в «товарняки». При посадці частину речей довелося залишити, бо у вагони брати багато не дозволялося. Везли в жахливих умовах майже два місяці до Красноярська. Від ст. Канськ до с. Яковлево, де випало нам відбувати покарання, везли нас на відкритих машинах 156 кілометрів при сорокаградусному морозі. Життя наше на засланні було тяжким як морально, так і матеріально. Забезпечення було погане. Приходилося обходитися тим, що могли дістати у місцевих жителів. Всі ми оселилися в одній кімнаті. Зразу ж влаштувалися на роботу в ліс – на заготівлю клепок, з якої потім робили бочки для живиці. Влітку працювали на заготівлі живиці.

Як і всі, хто з нами приїхав, були під наглядом коменданта, який щосуботи приїздив з райвідділу міліції і збирав нас у місцевому клубі. Там нас викликали за списком розписуватися в реєстраційному листку поселенців. До нас приєднався брат Микола зі своєю родиною, якого забрали також в 1951 році і відправили в Ігарське заслання. У 1954 році дали амністію майже всім поселенцям, але з обмеженням проживання в певній місцевості. Батьки спочатку поїхали «в розвідку» на Україну, потім вирішили виїхати туди на постійне проживання.

Реабілітацію з поверненням конфіскованого майна отримали лише в березні 1964 року після багаторазових допитів. І лише у вересні того ж року батьки нарешті поселилися в своєму будинку. Про Володимира – живого чи мертвого – так і немає звістки.

Г. О. Бондаренко,
с. Зарічани Житомирського району

Поточне діловодство Житомирської обласної редколегії науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». – 1998. – Спр. 2.4. – Арк. 1–5.

Розділ 2

НАШ ВИДАТНІ ЗЕМЛЯКИ

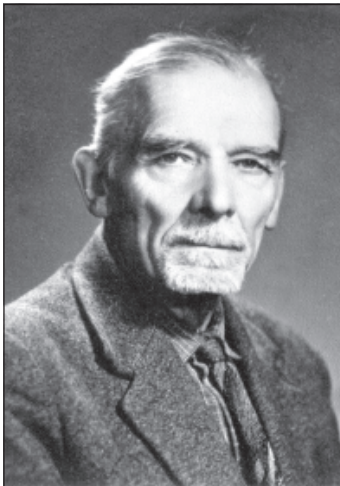
Меморіальний комплекс у селі Базар Народицького району
на честь 359 українських вояків – учасників Другого Зимового походу,
розстріляних більшовиками 21 листопада 1921 р.

М. Ю. Костриця, В. К. Цицюра

НА ТЕРЕЗАХ МУЗ ТА МОЙР

Бруховський Всеволод Ілліч

Народився 7 листопада 1890 р. у м. Житомирі. Відомий зоолог, орнітолог, красзнавець. Протягом 1938–1940 рр. відбував покарання у ВТТ Карело-Фінської РСР, ст. Медвежа Гора. Помер 5 жовтня 1969 р. у м. Житомирі. Реабілітований 23 серпня 1989 р.

Музей природи в Житомирі за повнотою обсягу матеріалів насправді можна вважати унікальною збіркою з регіональної геології, мінералогії та орнітофауни. І якщо формуванням колекцій першого розділу займалися послідовно разом з помічниками декілька дослідників, то зоологічний відділ протягом майже 50 років вела лише одна людина – Всеволод Ілліч Бруховський.

Він народився 1890 року в сім'ї службовця Житомирської казенної палати Іллі Ілліча Бруховського, чия родина товаришувала з подружжям Лятошинських. Чоловіків, крім того, об'єднувала спільна діяльність як гласних міської Думи, дітей – Всеволода та Бориса – гімназична лава.

Втім, щодо гімназії, то Всеволод вчився без старання: 1905 року він залишився у третьому класі на другий рік¹. Думками хлопця володіла природа, птахи, полювання. Якось ще малим потайки здійснив випробування батьківської мисливської рушниці – здобиччю був старий посуд та сірі ворони. (Змашена після цього... оцтом та, звичайно, заіржавіла зброя

викрила таємницю маленького мисливця.) Підлітком він уже добре стріляв і самотужки навчився виготовляти чучела. Це вміння, яке згодом переросло у справжню майстерність таксидерміста, визначило життя Всеволода Ілліча – з 1911 року він почав працювати у Волинському Центральному музеї Житомира, де й започаткував орнітологічну колекцію.

Після відбуття служби на фронтах Першої світової війни В. І. Бруховський знову займається улюбленою справою. Та голод і нестатки змусили його у 1920 році залишити музей і перейти до приміського Станишівського скипидарного заводу інструктором з виживчування. У 1926 році Всеволода Ілліча обирають секретарем Житомирської організації Всеукраїнської спілки мисливців. З 1929 року він знову в музеї. Всі ці роки дослідник ретельно вивчає птахів житомирського краю, стає їх кращим знавцем. У першій половині 30-х років музей поповнюється все новими й новими таксидермічними скульптурами. Всеволод Ілліч не проводить масових зборів тушок. У нього інше кредо: з упольованими тваринами він працює як скульптор-аніمالіст. Знання природознавця звернуті до відвідувача музею; сам натураліст бачить птаха очима професіонала і намагається поділитись досвідом з однодумцем, а сторонньому глядачеві передати якщо не розуміння світу природи, то бодай повагу. Це втілюється, зокрема, в таких його біогрупах, як «Змієд ловить гадюк», «Орлани-білохвости», «Бугаї на болоті», «Полювання великого яструба» та інших.

У колі наукового спілкування В. Бруховського – відомі зоологи О. Браунер, М. Бурчак-Абрамович, І. Цемш, М. Воїнственський, О. Корнєєв та інші. В музеї зберігається записка, виконана рукою М. Шарлеманя: «Гайворона з кільцем серії Е № 53807, що його окільцював В. І. Бруховський 25.05.1931 р. в Житомирі, здобуто в окрузі Високе Місто в Чехословаччині 16.11.1931 р.» Згодом таке мирне заняття, як кільцювання птахів, стане фатальним у долі дослідника. А поки що з колегами або сам з рушницею та біноклем, натураліст виходжує польськими стежинами сотні кілометрів. Неохочий до зміни місць, він тісно пов'язує себе з Житомиром: відмовляється від запрошення до зоологічного інституту в Києві, відхиляє пропозиції професора зоології С. І. Огнєва щодо посади на кафедрі Московського університету². Тут слід згадати, що офіційна освіта дослідника засвідчена лише атестатом Другої чоловічої Житомирської гімназії, все інше – плід самоосвіти, першоджерело якої – природа.

... Настав 1937 рік. Орнітологічна колекція Житомирського музею була вже настільки повною, що її розташували у вітринах систематичним рядом. Крім повидового огляду, відвідувач міг ознайомитись зі статевим, віковим та індивідуальним поліформізмом птахів. Бруховський продовжує інтенсивні дослідження, займається кільцюванням. Та ось у місцевій газеті «Радянська Волинь» з'являється стаття-пасквіль за підписами Дорошенка та Снігового (найбільш імовірно, вигаданих осіб) «Хто орудує в Житомирському музеї?»³. В ній, зокрема, писалося: «... Викликає сумнів і завідувач зоологічним відділом Бруховський (...). Лише в 1937 році він одержав цілу партію німецьких кілець. Хіба не можна такі кільця дістати в нашій країні? Скільки завгодно. Досить підозріло, чому Бруховський з настирливістю віддає перевагу імпортованим кільцям, які немає ніякої потреби довозити з-за кордону». На початку грудня НКВС заарештував групу працівників Житомирського музею, серед них і Всеволода Ілліча. А вже 6 грудня горезвісна трійка при УНКВС по Житомирській області виносить вирок: «Бруховського Всеволода Ілліча ув'язнити у виправно-трудолий табір строком на 8 років, рахуючи з 6 грудня 1937 року»⁴.

Як свідчать матеріали справи, Всеволод Ілліч тримався на допиті гідно, окремі його відповіді навіть можна розцінювати як насмішку над катами.

Запитання. Ви у своїй практичній роботі проводили контрреволюційну діяльність, зокрема у справі кільцювання птахів?

Відповідь. У цьому я визнаю себе винним, оскільки кільцював птахів німецькими кільцями, тим самим даючи можливість Німеччині отримати широкі й цінні дані про життя і розвиток птахів різних порід⁵.

Свій строк дослідник відбував у Біломорбалтлазі, в таборах селища Медвежа Гора. А для його дружини Юлії Тимофіївни почалися дні, місяці, роки ходіння по прокурорських кабінетах, безрезультатного тривалого листування з вищими інстанціями, з безупинними клопотаннями про перегляд справи. «Коли чоловіка забрали, – згадувала Юлія Тимофіївна Бруховська, – я знищила всі сімейні фотознімки, на яких зображений будь-хто з наших знайомих». Простий, зрозумілий та благородний, як на той час, вчинок. Згодом були 55 листів від чоловіка – літопис чорних днів та невідомого майбутнього.

Наче теплі вогники у холоді ГУЛАГу надії Всеволода Ілліча на краще поєднуються з енергією Юлії Тимофіївни. Ось деякі рядки цих свідчень:

10.03.38

«Как контрреволюционный элемент, я выслан в лагерь, увидимся не скоро. Очень беспокоюсь о здоровье Юли...»

24.02.39

«Твое сообщение о невозможности высылки посылок с одной стороны меня даже радует: уж слишком ты злоупотребляла ими – посылала такие дорогие вещи как чай, колбасу и т. д.,

а я уверен, что сама для себя их купить не имеешь возможности, а ведь это для тебя необходимо: не нахожу слов выразить свою благодарность за письма, фотографию и деньги, но в дальнейшем прошу не высылать более 15–20 руб. в месяц».

25.04.39

«В своих письмах ты несколько раз спрашивала о возможности свидания. По моему мнению, это абсолютно бессмысленно: я должен для этого заранее исхлопотать разрешение, и если его дадут – то на 3–5 часов – теперь подумай: истратить последние гроши на дорогу /а возможно, что их даже нет/, тяжелая дорога с несколькими бессонными ночами и в результате – свидание на пару часов... – растравит наболевшие раны – и в дальнейшем еще тяжелее переносить жизнь в данных условиях.

Много, много думая об условиях, в которых ты очутилась – скажу правду – не ожидал от тебя такой энергии к борьбе с невзгодами».

06.08.39

«Ты пишешь, написать тебе о „деле“: осужден я в лагерь, как контрреволюционный элемент, но в чем это выразилось – мне неизвестно. Здесь я работаю по приемке леса /лесозаготовок/, а не в канцелярии, я производственный и прошу меня с канцеляристами не смешивать».

28.03.40

«Итак, в данный момент преисполнен надежды, ты своими письмами меня так настроила, что всё надеюсь на скорое освобождение. Работа буквально валится из рук, в голове – одна мысль – это ты, и скоро мы будем вместе».

Нарешті 25 лютого 1940 р. помічник обласного прокурора у спецсправах Ерліх зробив висновки про скасування вироку В. Бруховському⁶. У квітні Всеволод Ілліч повернувся додому.

Але тодішній директор музею Бройтман відмовив колишньому завідувачу зоологічного відділу у прийомі на роботу. І до війни Бруховський вимушений був працювати хранителем зоокабінету Житомирського педінституту.

Під час війни в окупованому Житомирі Бруховські переховують у себе єврейську сім'ю. А в 1943 році окупанти підготували до вивезення з Житомира шедеври музейної художньої колекції, зібравши їх у будинку генерал-комісаріату. В. І. Бруховський, скориставшись тимчасовою зміною військової обстановки, заховав картини в підвалі Преображенського собору. Повернувшись на деякий час до міста, німці не знайшли колекції на місці⁷.

По війні й майже до кінця життя В. І. Бруховський продовжує працювати у краєзнавчому музеї, займається, як завжди, колекціонуванням. У колі житомирських мисливців він – незаперечний авторитет. Почесний член Українського товариства мисливців та рибалок. З ним радяться вчені і студенти, любителі-орнітологи, всі, хто не байдужий до природи. У 1967 році держава відзначила працю дослідника орденом Трудового Червоного Прапора – подія у музейних осередках, можна сказати, надзвичайна.

5 жовтня 1969 р. В. І. Бруховський пішов із життя. Його поховали на Смолянському цвинтарі.

Реабілітований Всеволод Ілліч Бруховський 23 серпня 1989 р.⁸

Дослідник залишив по собі лише кілька друкованих праць. У 1937 році інститут зоології та біології АН УРСР видає його роботу «До орнітофауни деяких районів Київської області», журнал «Природа» (№ 7, 1948) друкує коротеньку замітку «Появление золотистой шурки в Житомирской области», разом з В. П. Жежеріним житомирський натураліст пише 1960 року статтю «Про північну межу поширення звичайної бджолоїдки на Україні»⁹. Дисертаційна робота В. П. Жежеріна увібрала в себе багато фактів, отриманих під час орнітологічних спостережень В. І. Бруховським¹⁰. Його ж дані використані в довіднику з рідкісних видів тварин та

рослин України, предтечі другого видання Червоної книги України¹¹. Місцева преса друкує кілька його популярних нотаток. Сам дослідник відмовляється писати дисертацію і не бажав взагалі заводити мову про це, незважаючи на пропозиції та підтримку колег. Не можна сказати, що він був позбавлений честолюбства – що стосується таксидермічних творів, то тут він виносив на суд глядачеві лише роботу вищої якості. (До речі, охочих навчитись таксидермії у видатного майстра тоді не знайшлося, відтак учнів немає.) Ю. Т. Бруховська казала, що так і не розгадала цієї таємниці чоловіка: він щедро ділився знаннями з тими, кого поважав, але майже ніколи не викладав думки на папері, казав: «Не люблю просиджувати штани», більше нічого не пояснював. Це, звичайно, було його право, але, на жаль, ми сьогодні не маємо даних про особливості екології птахів Житомирського Полісся на належному науковому рівні. Так, нещодавно серед документів та паперів В. І. Бруховського знайдені сторінки зошита з його фенологічними спостереженнями за 1951–1968 рр. Вони дали змогу узагальнити особливості ходу весняного прольоту птахів в околицях Житомира. Особливо цінною виявилася можливість співставити ці дані з даними 1886–1906 рр. Р. Й. Собкевича про ті самі природні явища¹². З'ясувалося, зокрема, що достовірні зміни в термінах прильоту існують у білої пліски та міської ластівки, можливі вони в сірого журавля та гусей. Ці птахи на початку другої половини ХХ століття стали з'являтися раніше, ніж у кінці ХІХ¹³.

Щодо орнітологічної збірки В. І. Бруховського, то вона станом на початок 2002 року включає понад 300 скульптур 201 виду птахів нашого краю. За роки існування колекції її оглянуло понад 500 тисяч чоловік¹⁴. І якщо сьогоднішнього відвідувача музею вона спонукає замислитись над долею ще не знищеного природного розмаїття Житомирщини, то це означає, що справа всього життя Всеволода Бруховського продовжується.

¹ Державний архів Житомирської області (далі ДАЖО). – Ф. 73, оп. 1 додат., спр. 4. – Арк. 33 зв.

² Костиця М. Ю., Мокрицький Г. П. Чорні дні і невідоме майбутнє В. Бруховського // Репрезентативне краєзнавство. – К., Рідний край, 1991. – С. 219.

³ Дорошенко, Сніговий. Хто орудує в Житомирському музеї? // Радянська Волинь. – 1937. – 30 вересня.

⁴ Архів СБ України. – Спр. 243734. – Арк. 23.

⁵ Там само. – Арк. 7.

⁶ Борейко В. Е. Всеволод Ильич Бруховский // Популярный библиографический словарь-справочник деятелей заповедного дела природы Украины, царской России и СССР (1860–1960). – Т. 1 (А–М). – К., 1995. – С. 35.

⁷ Костиця М. Ю., Мокрицький Г. П. справа всього життя // У просторі і часі. – Житомир, 1995. – С. 138–139.

⁸ Борейко В. Е. Вказана праця. – С. 36.

⁹ Бруховський В. І., Жежерін В. П. Про північну межу поширення звичайної бджолоїдки на Україні. – Рукопис (машинопис). – 8 с.

¹⁰ Жежерін В. П. Орнітофауна Украинского Полесья и ее зависимость от ландшафтных условий и антропогенных факторов: Дис. канд. биол. наук. – К., 1969. – 578 с. (машинопис)

¹¹ Редкие и исчезающие растения и животные Украины. – К., 1988. – 254 с.

¹² Рудольф Йосипович Собкевич (1837–1911) – ботанік, метеоролог, фенолог. Голова природничої секції Товариства дослідників Волині. Започаткував гербарій музею.

¹³ Цицюра В. К. Сравнительная фенология весеннего пролета птиц в окрестностях Житомира // Вестник зоологии. – К., 1996. – № 3. – С. 68–70.

¹⁴ Цицюра В. К. Всеволод Ильич Бруховский // Орнитологи Украины. Библиографический справочник. Вып. 1. – Харьков. – 1999. – С. 81–83.

М. Ю. Костриця

З КРИНИЦЬ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

Дмитрук
Никанор Костьович

Народився 26 липня 1902 р. у с. Лука Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (нині Житомирського р-ну Житомирської обл.). Вчений, етнограф, музеєзнавець. Розстріляний 18 червня 1938 р. у м. Житомирі. Реабілітований 18 травня 1957 р.

Ім'я Никанора Костьовича Дмитрука сьогодні, на жаль, мало кому відоме на Житомирщині. Тим часом цей щедрий, оспіваний багатьма митцями край був для нього не просто малою батьківщиною, а невичерпним джерелом натхнення для творчої праці. Тут серед простих трудівників він осягнув усю глибину і велич народної мудрості, сформувався як самобутній етнограф і дослідник.

Народився Н. К. Дмитрук 26 липня 1902 р. у селянській родині у селі Лука Житомирського району¹. З документів, що їх власноруч заповнив 1929 року Н. К. Дмитрук як кореспондент Етнографічної комісії Всеукраїнської Академії наук, відомо, що після закінчення вчительської семінарії юнак вступив до Волинського інституту народної освіти в Житомирі². Проте, захоплення етнографією привело Н. К. Дмитрука до Київського археологічного інституту, який, однак, не вдалося закінчити в зв'язку з розформуванням цього навчального закладу³. Никанор Костьович повертається до Житомира, де

з 1925 року працює завідувачем відділу робітничого життя та Коростенщині Волинського краєзнавчого музею. Водночас навчається в аспірантурі відділу етнографії при музеї, яким керував професор В. Г. Кравченко, розгортає активну пошуково-дослідницьку роботу на Коростенщині.

«Ви знаєте, – пише він 1926 року до завідуючого Етнографічною комісією ВУАН В. П. Петрова, – що цінного для етнографа (...) на Коростенщині найбільше (...). Посилаю вам складену програму (скоріше анкету) щодо збирання матеріалів про голод (...). Я хочу закласти в Коростені етнографічне товариство і по районах Коростенщини створити мережу кореспондентів»⁴.

Складена дослідником програма включала 17 різноманітних запитань, пов'язаних із висвітленням різнобічних аспектів життя пореволюційного села, народних звичаїв, вірувань, легенд і переказів про голод 1921 року. На основі цієї та інших програм Н. К. Дмитрук зібрав величезний фактичний матеріал, що ліг в основу його наукових публікацій⁵. Вони засвідчили глибоке знання автором психології, фольклору та побуту народу, об'єктивність висвітлення пореволюційних суспільно-економічних процесів на селі.

Н. К. Дмитрук, чи не першим з тогочасних етнографів, дійшов висновку про суть викликаного політикою воєнного комунізму штучного класового розшарування поліського селянства. Неврожай і деформована класова політика на селі, пов'язана з конфіскацією хліба в більшості сільського населення, призвели на початку 20-х років до голоду.

Після перших публікацій ім'я молодого народознавця набуло авторитету й визнання у наукових колах. У 1927 році керівництво Етнографічної комісії ВУАН запрошує Н. К. Дмитрука взяти участь в експедиції з метою вивчення лоцманства в район будівництва Дніпровської гідроелектростанції⁶. Матеріали, зібрані під час експедиції В. П. Петровим, Н. К. Дмитруком, В. В. Білим та іншими учасниками експедиції, склали окремий том з історії лоцманства⁷.

Але основним етнографічним об'єктом дослідника залишається Полісся. З метою більш глибокого вивчення села Дідковичів, що на Коростенщині, Н. К. Дмитрук разом із дружиною в 1927 році виїздить на стаціонарне дослідження в це село. Тут він влаштовується вчителем у місцеву школу, відразу організовує краєзнавчий осередок, залучає до досліджень школярів, місцеву інтелігенцію, селян.

У селі були добре розвинені скотарство, пасічництво, рибальство, дьогтярство та художні промисли, зокрема килимарство і різьблення по дереву. Колективними зусиллями етнографів було зібрано цікаві й різноманітні матеріали з історії, соціально-економічного життя, побуту села. Н. К. Дмитрук звертається з листом до Етнографічної комісії ВУАН, щоб до цієї справи підключити науковців з Києва і Житомира, надати хоча б мінімальну матеріальну допомогу: «Ні добових, ні на нічліг, ні на харчі, ні на придбання експонатів навіть ми не просимо. Одне лише – оплатити дорогу...»⁸.

Та над Етнографічною комісією уже навис дамоклів меч сталінських репресій. Зоряний час українського краєзнавства завершувався. У 1929 році було заарештовано трьох членів комісії – В. М. Щепотьєва, С. Г. Терещенкову, М. З. Левченка. Тяжко захворів і помер 1 січня 1931 р. академік А. М. Лобода. 11 липня 1933 р. на сторінках газети «Комуніст» з'явилася стаття «У полоні класового ворога», в якій піддалася нищівній критиці комісія, зокрема виданий нею збірник про чумаків. Зроблена на замовлення, стаття була витримана у кращих зразках пасквілів того часу: «Тонко пропагує буржуазні погляди робота В. Білого „Чумаки“». Буржуазно-націоналістичну й куркульсько-реакційну контрабанду протягують тут замасковано. У формі цілої великої статті проводиться старанна апологетика демократизованого „селянського”, свого ріднесенького (як того й вимагає нацдемівська „теорія безбуржуазності”) українського торговельного капіталу»⁹.

Після цієї «програмної» статті та ряду інших публікацій у пресі Етнографічна комісія ВУАН припинила своє існування, а більшість її членів була піддана найтяжчим репресіям. У чорних списках неблагонадійних було й прізвище Н. К. Дмитрука.

Та все ж таки Никанор Костьович встиг 16 березня 1931 р. на засіданні вченої ради Етнографічної комісії ВУАН зробити доповідь про монографічне вивчення села Дідковичів¹⁰. Очевидно, після доповіді рукопис цієї праці так і залишився в Академії наук і таким чином зберігся до наших днів¹¹.

Крім того, у фондах інституту ім. М. Т. Рильського зберігаються рукописи дослідника «Жнива»¹² та «Дещо про блатаків»¹³. Перший із них – це запис від матері жнивварських обрядів у рідній Луці. У другому Никанор Костьович досліджує різницю між дореволюційними піснями ув'язнених для з'ясування психології «блатаків», щоб допомогти громадськості в їх перевихованні.

Та найцікавішою з рукописної спадщини Н. К. Дмитрука є стаття, присвячена його вчителю, відомому українському етнографу Василю Григоровичу Кравченку (1862–1945)¹⁴. Окремі факти з цієї статті використано при написанні цього нарису.

У 1930 році Н. К. Дмитрук переїздить до Харкова, де стає аспірантом в інституті історії матеріальної культури¹⁵. У 1932 році інститут у зв'язку з реорганізацією було закрито, і Никанор Костьович переходить на роботу в Український інститут історії культури¹⁶. Та все ж потяг до рідного Полісся взяв гору, і в кінці 1933 року Н. К. Дмитрук повертається до Житомира, де з початку наступного року оформився на роботу в краєзнавчий музей на посаду завіду-

ючого історичним відділом¹⁷. У цей час з-під пера талановитого дослідника з'являється ряд цікавих статей у місцевій пресі, присвячених історії Житомира, етнографічні нариси з історії чеських колоній на Волині.

Ось як змальовує Н. К. Дмитрук історичне минуле Крошні Чеської: «Крошня – одне з найстаріших сіл Житомирської приміської смуги. Відоме з XVI ст. під назвою Кросна. У другій половині XIX ст. з Чехії сюди переселилися 52 чеські родини і заснували в 1878 р. між Житомиром і Крошною нове село – Крошню Чеську (...).

Що застали тут чехи? Що їх найбільше вражало, про що вони й тепер оповідають, як про дивовижу, це – примітивні, прадідівські способи обробітку землі. Орало сохою, гній, попіл викидали на вулицю. Коли чехи приходили до місцевих селян купувати гній, то їх брали на сміх.

Поява чехів під Житомиром мала великий вплив на розвиток сільського господарства (впровадження угноєння, вдосконалення способів обробітку землі тощо).

На ґрунті місцевої сировини (хмельові плантації) виникли пивзаводи в самому Житомирі та в Крошні.

Серед чехів, що переселилися на Волинь, було чимало майстрів, і це сприяло розвитку цілого ряду виробництв. У Крошні Чеській, де основною галуззю було рільництво, розвивалося також столярство, слюсарство, ковальство, малярство, шевство, кравецтво... До революції було й керамічне виробництво (виробляли кахлі, гончарський посуд).

Куплену в поміщика землю переселенці поділили поміж собою. Хто мав мало грошей, тому дісталось по 2–4 гектари, а таким заможним, як Малі, Кучера, Студений – по 80 і більше гектарів...»¹⁸.

Хай читач дарує за цей, значний за розмірами, процитований уривок зі статті Н. К. Дмитрука. Але ми це зробили свідомо, щоб, по-перше, показати вміння дослідника зробити глибокий і всебічний аналіз у висвітленні порушеної теми, а по-друге, певну сміливість автора щодо оцінки фактів. Безумовно, що подібні етнографічні замальовки далеко не в усіх читачів знаходили схвалення й однозначну оцінку. Тим більше, що боротьба з «ворогами і шпигунами» вступала у вирішальну фазу. Тож на протигагу науковим публікаціям з'явилися публікації штатних писак на замовлення на кшталт «Хто орудує в Житомирському музеї?», до якої ми вже зверталися у нарисі про В. І. Бруховського: «Майже нема такого відділу в музеї, до якого б не приклала своїх брудних рук ця згряя, що звила собі міцне кубло в затишних стінах музею. Але найбільше „попрацювали“ націоналістичні вишкребки в історичному відділі. Тут до останнього часу у вітринах та монтажах фігурували портрети залятих ворогів народу, які були вивішені на видному місці. У відділі, де повинен бути показаний період 1917 року – науковий співробітник музею Снігур по-ворожому перекутив Квітневі тези В. І. Леніна. Так і пройшла ця „історична експозиція“ в музейний зал з благословіння зав. історичного відділу музею Н. К. Дмитрука та ради музею під головуванням Лук'яновича»¹⁹.

Після подібної публікації, як правило, з оргвисновками не барилися. Стаття горезвісних О. Дорошенка і Я. Снігового побачила світ 30 вересня 1937 р., а 29 листопада на Лермонтовську, 13 (де мешкав Н. К. Дмитрук із сім'єю)* з'явилися працівники НКВС з ордером за № 144 на арешт і обшук²⁰. Арештованому інкримінувалась «активна участь в Українській контрреволюційній націоналістичній організації, яка проводила роботу до повалення радянської влади в Україні шляхом збройного повстання»²¹.

*Цей будинок зберігся до наших днів. У ньому в серпні–вересні 1941 року мешкав видатний державний діяч України, вчений і поет О. О. Кандиба (О. Ольжич).

А далі все пішло за заздалегідь розписаним сценарієм. Допити, «щиросердні» зізнання винних у всіх земних і неземних гріхах, підписання потрібних слідству протоколів.

Ось основні віхи «падіння» Н. К. Дмитрука: «У 1922 р. при педкурсах Постоевим, Ненадкєвичем та інш. було організовано так зване „Просвітницьке товариство”.

Ця організація нібито мала культурно-просвітницький характер, але насправді це була українська антирадянська націоналістична організація, яка ставила перед собою завдання повалити радянську владу на Україні. У 1922 р. я був залучений до цієї організації викладачем Постоевим (...). Подібна ж українська антирадянська націоналістична організація була створена в українській автокефальній церкві, організатором і натхненником якої був єпископ Орлик»²².

Докладно виклав увесь компромат на себе Н. К. Дмитрук і за харківський період свого життя, де, як з'ясувалося, він з іншими учасниками антирадянської організації «займався шкідництвом в інституті і таким чином довели його до повного розвалу»²³.

Після того, як у 1933 році організацію було викрито, а її активних учасників заарештовано, Н. К. Дмитрук, за його словами, «з метою скритися від репресій залишив Харків і виїхав у Житомир». Тут, як уже читач знає, він влаштувався в музей, де йому «стало зрозуміло, що робота музею руйнується самим директором Маєм і його однодумцями Гвоздицьким, Шавловичем, Яворським, Ковальчуком, Бруховським»²⁴.

«Невдовзі, – повідомляє слідству Н. К. Дмитрук, – директор музею Май був викритий як польський шпигун і заарештований. Мої націоналістичні переконання і активна антирадянська націоналістична діяльність протягом декількох років підготували мій вступ до нової контрреволюційної організації, в яку я був залучений у 1936 р. доцентом Житомирського чительського інституту націоналістом Постоевим»²⁵.

У новій антирадянській націоналістичній організації Н. К. Дмитруку разом із завучем середньої школи № 32 О. І. Кольченком, ураховуючи рівень освіти та їх авторитет, організатори цього дійства відвели роль правої руки П. Постоева.

Всі 35 учасників міфічної «Української контрреволюційної націоналістичної організації» були звинувачені за статтями 54-10 і 54-11 КК УРСР і рішенням зловісної трійки від 10 травня 1938 р. були засуджені до розстрілу²⁶. Рівно через місяць вирок було виконано²⁷.

¹ Державний архів Житомирської області (далі ДАЖО). – Спр. 5451, т. 1. – Арк. 37 зв.

² Фонди Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського (далі ІМФЕ). – Ф. 1–2, од. зб. 58. – Арк. 84.

³ Там само. – Арк. 84. За даними Л. Г. Гарбузової, Н. К. Дмитрук у Київському археологічно-му інституті був на курсах підвищення кваліфікації.

⁴ Фонди ІМФЕ. – Ф. 1–3, од. зб. 66. – Арк. 1–2.

⁵ Дмитрук Н. К. Про чудеса на Україні року 1923-го // Етнографічний вісник. – 1925, кн. 1. – С. 50–61; Його ж. З нового побуту. – Там само. – 1926, кн. 2. – С. 31–37; Його ж. Голод на Україні р. 1921. – Там само. – 1927, кн. 4. – С. 79–87; Його ж. Чудеса на Полтавщині року 1928-го. – Там само. – 1928, кн. 8. – С. 170–180.

⁶ Бюлетень Етнографічної комісії ВУАН. – 1928. – № 7. – С. 2.

⁷ Матеріали до виробничих об'єднань. – Вип. 1. – Дніпровські лоцмани. – К., 1929. – 236 с.

⁸ Фонди ІМФЕ. – Ф. 1–1 (дод.), од. зб. 2. – Арк. 8–9.

⁹ У полоні класового ворога // Комуніст. – 1933. – 11 липня.

¹⁰ Фонди ІМФЕ. – Ф. 1–1 (дод.), од. зб. 14. – Арк. 6.

¹¹ Дмитрук Никанор. Монографічне вивчення с. Дідковичі на Волинському Поліссі. – Фонди ІМФЕ. – Ф. 1–4, од. зб. 219. – Арк. 1–42.

¹² Фонди ІМФЕ. – Ф. 1–4, од. зб. 210. – Арк. 1–24.

¹³ Там само. – Од. зб. 213. – Арк. 1–9.

¹⁴ Там само. – Од. зб. 215. – Арк. 1–60.

¹⁵ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 5451, т. 2. – Арк. 371.

¹⁶ Там само. – Арк. 377.

¹⁷ Там само. – Арк. 378.

¹⁸ Дмитрук Н. К. Крошня Чеська // Рад. Волинь. – 1935. – 28, 29 жовтня.

¹⁹ Дорошенко О., Сніговий Я. Хто орудує в Житомирському музеї? // Рад. Волинь. – 1937. –

30 вересня.

²⁰ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 5451-п, т. 1. – Арк. 29–30.

²¹ Там само. – Арк. 20.

²² Там само. – Т. 2. – Арк. 369.

²³ Там само. – Арк. 377.

²⁴ Там само. – Арк. 378.

²⁵ Там само. – Арк. 379–380.

²⁶ Там само. – Арк. 469.

²⁷ Там само. – Арк. 470.

В. В. Четвертак

КРИЗЬ ТЕРНИ ДО ЗІРОК

**Корольов
Сергій Павлович**

Народився 30 грудня 1906 р. (12 січня 1907 р. за новим стилем) у м. Житомирі. Вчений, академік. Головний конструктор ракетно-космічних систем. Заарештований 27 липня 1938 р. Засуджений 27 вересня 1938 р. до 10 років тюремного ув'язнення. Відбував покарання у табірному пункті Мальдяк на Колимі, а з вересня 1940 по липень 1944 рр. – у спецпідрозділах НКВС. Реабілітований 18 квітня 1957 р. Помер 14 січня 1966 р.

«У кожної людини є своя історія, а в історії свої критичні моменти... І чим вище людина, тим історія її грандіозніша, критичні моменти жахливіші, а вихід із них більш переможний і неймовірний»

В. Г. Белінський

1 січня 1966 р. газета «Правда» писала: «Кожний космічний рік – це новий крок вперед вітчизняної науки на шляху пізнання прихованих таємниць природи. Те, що здавалося нездійсненим упродовж сторіч, що ще вчора було лише сміливою мрією, сьогодні стає реальним завданням, а завтра – здійсненням. Немає перешкод людській думці!» Автором статті був професор К. Сергєєв. Саме такий псевдонім обрав собі академік С. П. Корольов для публікацій у пресі*. Лише після його смерті з некролога стало відомо, що він і був тим самим Головним конструктором, який вивів людство у космічний простір. Тоді ж і дізналися про те, що народився він у місті Житомирі.

У червні 1970 року почав приймати відвідувачів Меморіальний будинок-музей С. П. Корольова по вул. Леваневського (нині Дмитрівській). 16 квітня 1971 р. у місті було відкрито пам'ятник С. П. Корольову. Здавалося, нарешті історія розставила все на свої місця. На зміну «великій безликій славі» прийшло вселюдське визнання. Але в самому житті С. П. Корольова ще залишались невідомі сторінки, які упродовж тривалого часу історія надійно охороняла під грифом таємності.

Сьогодні нарешті стало можливим розкрити нутро сталінських репресій, що були злочинням проти власного народу і скалічили не одну долю.

*Стаття С. П. Корольова «Кроки в майбутнє». Перевидана з деякими скороченнями у книзі «Доба – газетним рядком». – «Правда», 1917–1967.– М., 1967. – С. 384–386.

Разом із багатьма талановитими співвітчизниками у вир репресій потрапив і Корольов. Але вистояв. Витримав. І віднайшов у собі сили не тільки гідно жити, а й своєю працею довести необхідність справи, якій присвячено ціле життя.

Сергій Павлович Корольов народився 30 грудня 1906 р. (12 січня 1907 р. за новим стилем) у місті Житомирі, про що зберігається запис у метричній книзі, яка знаходиться у міському архіві. Його батько Павло Якович Корольов викладав російську словесність. В юності він проявляв неординарні здібності, які, правда, не отримали достатнього розвитку через необхідність забезпечити утримання великої сім'ї рано померлого батька.

Мати Корольова Марія Миколаївна, за походженням із роду ніжинських купців Москаленків, після закінчення Вищих жіночих курсів у місті Києві отримала професію викладача української та французької мов.

Подружнє життя Корольових не склалося. Шлюб невдовзі розпався, і тому упродовж тривалого часу в дитинстві їхній син Сергій виховувався у сім'ї діда – відставного козака Миколи Яковича Москаленка.

Юність Сергія минула в Одесі, де він здобув середню освіту і професію покрівельника-черепичника. І саме з Одеси почався його шлях у давню мрію – авіацію. Здавалося, саме життя юнака повернулося так, що інакше і бути не могло. Адже він жив у місті, кумиром якого був С. І. Уточкін*, де вже з 1909 року будувалися літаки, а з 1913 року існував літакобудівний завод, і де в порту, у Хлібній гавані, розташувався загін гідроавіаторів «Гідро-3» під командуванням О. Шляпникова, який став для Сергія доброю початковою авіашколою¹.

На початку 20-х років Одеса стала одним із центрів державної масової кампанії, спрямованої на широке авіаційне будівництво. І коли в місті було організовано відділення Товариства друзів Повітряного флоту, Корольов став одним із найактивніших його членів. У 17 років Сергій опанував різні види авіаційної справи, включаючи найскладніший із них – розробку власного літального апарата оригінальної конструкції – безмоторного літака К-5, визнаного авторитетною комісією придатним до конструювання².

У 1924 році Корольов вступив до Київського політехнічного інституту. Вже тоді цей навчальний заклад користувався заслуженою репутацією одного із провідних у країні центрів вивчення авіаційної справи і повітроплавання. З цим вузом була пов'язана відома ще з дореволюційних часів Київська школа авіаконструкторів. Перед Сергієм Корольовим відкривалися багаті наукові традиції, і він гідно ними скористався, опанувавши за два роки загальні інженерні дисципліни та практику планеробудування.

Ще інтенсивнішими стали заняття планеризмом у Москві, куди Сергій переїхав у 1926 році. Студентом 3-го курсу він перевівся із Київського політехнічного інституту до Московського вищого технічного училища для того, щоб отримати спеціальність аеромеханіка. В Києві підготовка авіаційних інженерів на той час була припинена.

В московському училищі навчання проходило на базі підприємств авіапромисловості. Студенти відразу вливалися в ряди авіаспеціалістів. Крім того, для них були створені умови для самостійної творчої роботи, оволодіння майстерністю пілотування. В цьому дуже допомогало Товариство сприяння обороні, авіаційному і хімічному будівництву (Тсоавіахім).

Корольов максимально використав усі ці можливості прилучення до авіації і на час закінчення МВТУ був уже відомий як авіаконструктор – автор декількох оригінальних машин, досвідчений пілот-планерист, конструктор та випробувач.

*Один із перших російських льотчиків. У 1910–1911 рр. здійснював публічні польоти в багатьох містах Росії і за кордоном.

У 1929 році на VI Всесоюзні змагання планеристів Корольов представив планер «Коктебель». Планер був важчим від інших машин, але, незважаючи на це, протримався у повітрі рекордно довгий час – 4 години 19 хвилин. І, за словами спеціалістів, виділявся прекрасними аеродинамічними якостями.

А вже через рік експериментальний планер «Красная звезда», розрахований на великі навантаження «на всі випадки життя», вперше в історії безмоторної авіації здійснив фігуру вищого пілотажу – петлю Нестерова.

Дипломною роботою молодого конструктора став легкий літак СК-4. Проект, виконаний під керівництвом А. М. Туполева, був успішно захищений наприкінці 1929 року та рекомендований до виробництва. В авіації – випадок дуже рідкісний.

Успіх перших, здійснених на практиці, літальних апаратів конструкції Корольова засвідчив, що вітчизняна авіація отримала конструктора, чії машини могли б принести їй нову славу³.

Прагнення до нових висот, а також вплив ідей К. Цюлковського, який з 1926 року розв'язував проблему застосування реактивного принципу для руху у верхніх шарах атмосфери⁴, сприяли тому, що на початку 30-х років Корольов починає працювати у новій, досі слабо вивченій області техніки – ракетній. У вересні 1931 року Корольову разом із ентузіастом космонавтики Ф. А. Цандером, який уже багато років добивався можливості розгорнути в Центральному аеродинамічному інституті та Інституті авіаційного моторобудування експериментальні роботи з ракетних двигунів, вдалося за допомогою Тсоавіахіму створити Групу вивчення реактивного руху (ГИРД, рос.). Це була перша в Радянському Союзі, спочатку на громадських засадах, а з квітня 1932 року – державна науково-конструкторська лабораторія з розробки ракетних літальних апаратів.

17 серпня 1933 р. перша вітчизняна рідинна ракета ГИРД-09 піднялася на висоту 400 метрів. І хоча за сучасними мірками це – досить таки скромний показник, політ засвідчив можливість створення у Радянському Союзі (крім Німеччини та США, третій і останній в довоєнний період державі світу) найновішого виду сучасної техніки⁵.

На початку 30-х років рівень розвитку техніки вже дозволяв замислюватись над розширенням можливостей літальних апаратів, тим більше, що потреби науки та оборони країни робили таке завдання актуальним. У 1933 році за наказом Реввійськради ССРР, підписаним М. Тухачевським, було організовано Реактивний науково-дослідний інститут – першу в світі науково-дослідну та дослідно-конструкторську організацію, яку фінансувала держава. В ньому було об'єднано розрізнені до того сили вітчизняних ракетобудівників: Ленінградську газодинамічну лабораторію (керівник – І. Клейменов*) і московську Групу вивчення реактивного руху (керівник – С. Корольов)⁶.

У передвоєнний період у РНДІ на рівні експериментальних зразків була відпрацьована чітка система ракетного озброєння. У відділі, де з 1934 року на посаді старшого інженера працював С. П. Корольов, конструювались експериментальні ракети 212, 216, 217⁷. «Крилата ракета має велике значення для надвисотного польоту людини і для дослідження стратосфери, – доповідав Корольов у березні 1935 року на I Всесоюзній конференції із застосування ракетних літальних апаратів для дослідження стратосфери. – Подальше завдання полягає в тому, щоб наполегливою повсякденною працею... заволодіти основами ракетної техніки і зайняти першими висоти страто- та іоносфери»⁸.

*І. Т. Клейменов (1899–1938) – військінженер 1-го рангу, начальник Газодинамічної лабораторії в Ленінграді (ГДЛ) у 1932–1933 рр., перший начальник РНДІ у 1934–1937 рр. Заарештований 2 листопада 1937 р. Реабілітований посмертно.

Вирішити це завдання повинен був стратосферний ракетоплан – перший літальний апарат з ракетним двигуном, керований людиною. Ідея його побудови визріла давно, але дуже багато моральних та фізичних зусиль буде витрачено на подолання перешкод, адміністративних і суто технічних, перш ніж 28 лютого, 10 і 19 березня 1940 року здійснить перші польоти ракетоплан РП-318-1, керований льотчиком В. Федоровим⁹. Про те, що літальний апарат піднявся у небо, С. П. Корольов дізнався у в'язниці.

У травні 1937 року за звинуваченням у шпіонажі та зраді Батьківщині були заарештовані і 11–12 червня розстріляні маршал Радянського Союзу М. М. Тухачевський* і група провідних воєначальників, серед яких був голова Центральної ради Тсоавіахіму Р. П. Ейдеман**, з яким Корольов плідно співпрацював у роки організації ГИРД. 2 листопада 1937 р. були заарештовані, а потім 10–11 листопада 1938 р. розстріляні колишній начальник РНДІ І. Т. Клейменов та його заступник Г. Е. Лангемак***, які під тиском визнали існування в інституті «троцькістської шкідницької організації». На допитах вони засвідчили, що «практична діяльність Корольова, як учасника антирадянської організації, була направлена на затягування лабораторних та конструкторських робіт з оборонних об'єктів з метою зриву їх введення на озброєння РСЧА». Після таких звинувачень він підпадав під 7 та 11 пункти 58-ї статті Карного кодексу РРФСР, який було прийнято у 1926 році: пункт 7 – підрив промисловості, транспорту, торгівлі, грошового обігу (тобто шкідництво) – до розстрілу; пункт 11 – дії, що готувалися організовано, або, якщо звинувачені вступили в діючу організацію (яка складалася хоча б з двох осіб), – до розстрілу¹⁰.

Поки велося слідство у справі заарештованих співробітників інституту, Корольов перебував під таємним наглядом. Поволі обмежувалася його діяльність. У липні 1937 року Корольова виключили із лав співчуваючих ВКП (б). У січні 1938 року його понизили на посаді і перевели до іншого підрозділу РНДІ, робились спроби усунути від участі у випробуваннях розроблених ним конструкцій¹¹. «Обстановка була просто нестерпною», – писав він, не відчуваючи за собою ніякої провини¹². 23 березня 1938 р. заарештували соратника Корольова по роботі в РНДІ, конструктора ракетних двигунів В. П. Глушка****. Тоді ж Корольову було відмовлено у продовженні допуску до секретної роботи, що означало тільки одне – йому не довіряють. А раз не довіряють, – значить досить ймовірно, що невдовзі буде арешт.

29 травня 1938 р. стендове випробування ракети 212 закінчилося аварією. А 27 липня Корольова, який ще не зовсім одужав після травми в результаті цієї аварії, було заарештовано. Санкцію на арешт видав заступник Генерального прокурора СРСР Рагинський. Звинувачення стандартне – участь у антирадянській організації. Слідство у справі заарештованого вели оперуповноважені молодші лейтенанти Биков та Шестаков. На першому допиті Корольов своєї вини не визнав, заявивши, що ніякою антирадянською діяльністю не займався. Але вже наступного дня під загрозою арешту дружини та відправки трирічної доньки у дитячий

*М. М. Тухачевський (1893–1937) – маршал Радянського Союзу, ініціатор розвитку робіт з ракетної техніки в СРСР. За його наказом в 1933 році був створений РНДІ. Заарештований у травні 1937 р. Реабілітований посмертно.

**Р. П. Ейдеман (1895–1937) – радянський воєначальник, голова Центральної ради Тсоавіахіму, в структурі якого в 1931 році була створена Група вивчення реактивного руху (ГИРД). С. П. Корольов був призначений начальником ГИРД з 1 травня 1932 р. наказом Ейдемана. Заарештований у травні 1937 року. Реабілітований посмертно.

***Г. Е. Лангемак (1898–1938) – інженер і вчений, головний інженер РНДІ (1934–1937), керівник робіт зі створення реактивних снарядів. Заарештований 3 листопада 1937 р. Реабілітований посмертно.

****В. П. Глушко (1908–1989) – вчений, конструктор ракетних двигунів. Співробітник РНДІ (1933–1938), начальник бригади з розробки рідинних ракетних двигунів. Репресований у 1938 році. Достроково звільнений у 1944 році. Реабілітований у 1957 році.

будинок підписує заяву на ім'я Наркома внутрішніх справ М. І. Єжова*, в якій зізнається у шкідництві. З метою врятування сім'ї він вирішив погодитися з будь-якими, навіть абсурдними, звинуваченнями, а на суді все заперечувати і довести свою невинуватість.

Для справи виявились недостатніми свідчення ув'язненого Валентина Глушка та вже розстріляних на той час Клейменова та Лангемака.

Сам факт шкідництва не ставився під сумнів і навіть не обговорювався, але потрібен був документ, який встановлював би суть шкідництва. Таким документом мав стати акт технічної експертизи за підписами співробітників РНДІ Костикова, Душкіна, Кальянової і Дєдова**.

«Представлений в НКВС після мого арешту замдиректора НДІ № 3 Костиковим „технічний акт” від 20 липня 1938 р., який ганьбить мою роботу, – писав Корольов у свій захист, – є кричущим злочинним перекрученням дійсності. Досить сказати, що цей „акт” підписаний особами, які насправді не знають, над чим я працював, і навіть ніколи не бачили у дії об'єкти моєї роботи»¹⁴.

27 вересня 1938 р. відбулося засідання Військової колегії Верховного Суду СРСР під головуванням В. В. Ульріха***. С. П. Корольов був засуджений до 10 років позбавлення волі з обмеженням політичних прав на 5 років і конфіскацією особистого майна.

Через багато років у заяві до Головної військової прокуратури СРСР (1955 р.) Корольов напише: «Слідство велося в абсолютно неприпустимій формі й умовах – точніше сказати, ніякого слідства по суті справи в той час не велося. Мене звинувачували у шкідництві в галузі нової техніки, де я працював у той час. Більш безглузде і неправдоподібне звинувачення важко собі уявити, оскільки робота в галузі нової техніки завжди була для мене метою усього мого життя і улюбленою справою»¹⁵.

Місцем відбування покарання було визначено Колиму, копальню Мальдяк в семистах кілометрах від Магадану. Сюди С. П. Корольова доставили етапом улітку 1939 року. Тут, на Колімі, не потрібні були золоті голови і навіть золоті руки. Тут видобували золото, і тому потрібна була лише каторжна праця з ранку до вечора за миску баланди. Копальня Мальдяк на той час була на хорошому рахунку. За добу в умовах вічної мерзлоти на глибині 30–40 метрів руками ув'язнених там видобували до декількох кілограмів золота. В 1938–1939 рр. переважна маса контингента Управління північно-східних виправно-трудова таборів припадала на «політичних», – тобто засуджених за 58-ю статтею за контрреволюційну діяльність¹⁶.

Корольов не міг і не хотів миритися з несправедливим вироком. Невдовзі після його оголошення, 13 лютого 1939 р., з пересильної в'язниці в Новочеркаську він надіслав листа до ЦК ВКП(б) – цілий зошит із детальними поясненнями щодо суті висунутих звинувачень і прохав надати можливість продовжити розпочату роботу. Перебуваючи на Колімі, він також неодноразово звертався до різних інстанцій, включаючи вищих державних посадових осіб, наполягаючи на перегляді справи.

В Москві на захист ув'язненого сина виступила його мати М. М. Баланина. Заручившись підтримкою депутатів Верховної Ради СРСР М. М. Громова та В. С. Гризодубової, вона неодноразово звертається із заявами до Голови Верховного Суду СРСР Голякова та в ЦК ВКП(б) на ім'я Сталіна.

*М. І. Єжов (1895–1940) – Нарком внутрішніх справ СРСР (1936–1938). Заарештований у 1939 році. Розстріляний у 1940 році.

**Л. С. Душкін (1910–1990) – конструктор рідинних ракетних двигунів, співробітник ГИРД та РНДІ; М. П. Кальянова – інженер-хімік, співробітник РНДІ, у 1938 році – секретар комсомольської організації інституту; А. М. Дєдов – інженер, співробітник РНДІ.

***В. В. Ульріх (1890–1951) – армвоєнюрисст, з 1926 року – голова Військової колегії Верховного Суду СРСР.

13 червня 1939 р. вирок у справі Корольова був скасований, а саму справу направили у НКВС СРСР на дослідження. 28 травня 1940 р. слідство було завершено, і 10 липня Особлива нарада при НКВС під головуванням Берії засудила С. П. Корольова до восьми років виправно-трудова таборів, відлічуючи строк з 28 червня 1938 р.¹⁷

Проте у вересні 1940 року міра покарання була переглянута, і на підставі заяви Корольова з проханням використати його за спеціальністю, було визначено місце відбування ув'язнення не у виправно-трудова таборі, а у спецпідрозділі НКВС¹⁸. Восени 1940 року С. П. Корольов був переведений у ЦКБ-29 НКВС СРСР. Там під керівництвом А. М. Туполева він узяв активну участь у розробці, а після евакуації в Омськ – в організації серійного виробництва фронтового бомбардувальника Ту-2¹⁹. Наприкінці 1942 року – нове переведення. Цього разу до ОКБ НКВС СРСР при Казанському авіазаводі № 16, де кілька груп конструкторів вели роботу над перспективними двигунами. Ознайомившись з результатами цих робіт, Корольов запропонував розробку авіаційної ракетної установки для прискорення зльоту серійних бойових літаків, починаючи з бомбардувальника Пе-2, наймасовішого в той час.

Чотири роки перебував С. П. Корольов у так званих спецпідрозділах НКВС – закритих конструкторських бюро, або «шарашках», як влучно називали такі заклади самі ув'язнені конструктори. «Шарашки» були винаходом Берії. В них створювались більш-менш придатні умови для праці. Сюди вважали за щастя потрапити виснажені інтелектуально і фізично у в'язницях ГУЛАГу (рос.) інженери, техніки, науковці. У роки війни в таких конструкторських бюро під вартою працювали найкращі представники радянської науки і техніки. Темпи робіт в них нерідко перевищували навіть вимоги воєнного часу.

Довгоочікуване звільнення прийшло лише у 1944 році, але упродовж тривалого часу, аж до 1957 року, тяжіло над ним тавро «ворога народу», хоча прощеного за особливі заслуги, але ж не реабілітованого. Довідка про реабілітацію датована 25 квітня 1957 р.²¹ На час отримання документу С. П. Корольов вже був членом-кореспондентом АН СРСР, Героєм Соціалістичної праці, відзначений найвищими державними нагородами.

Застосування ракетної зброї у Другій світовій війні – з одного боку, радянські твердопаливні катюші, з іншого – німецькі А-4 або Фау-2 на рідинному паливі, – з усією очевидністю продемонструвало, що за цією зброєю майбутнє. За рішенням Радянського уряду велика група спеціалістів була відряджена до Німеччини, Чехословаччини, Австрії для ретельного дослідження німецької ракетної техніки. 8 вересня 1945 р. С. П. Корольова у складі однієї з таких груп було направлено до Німеччини. Його призначили головним інженером інституту, організованого для вивчення й узагальнення досвіду створення ракет далекої дії, а згодом – на посаду Головного конструктора ракет далекої дії²².

13 травня 1946 р. було прийнято дуже важливе рішення уряду про створення в Радянському Союзі нового напрямку оборонної промисловості – ракетобудування. Був організований Державний союзний науково-дослідний інститут № 88 (пізніше ЦНДІ МАШ МЗМ СРСР) – головний інститут зі створення в країні ракетної техніки. Провідним колективом – розробником ракетних комплексів із балістичними ракетами далекої дії став колектив відділу № 3 цього інституту, керований С. П. Корольовим, пізніше, після виділення в самостійну організацію – ОКБ-І, очолюване ним же²³.

З перших післявоєнних років С. П. Корольову вдалося домогтися проведення розробок, які слугували обороні Радянського Союзу і водночас вирішенню науково-дослідних та народногосподарських завдань. Під його керівництвом у період з 1947 по 1957 рр. були створені комплекси бойових ракет для озброєння Радянської Армії. У 1956 році була випробувана і прийнята на озброєння стратегічна балістична ракета з ядерним бойовим зарядом. У той же час з 1949 року в Радянському Союзі запускаються перші геофізичні ракети, призначені для наукових досліджень у верхніх шарах атмосфери. А з 1951 року на таких ракетах починають проводитись перші медико-біологічні експерименти.

Прийнята у 1957 році на озброєння міжконтинентальна балістична ракета Р-7 у тому ж 1957 році виводить перший штучний супутник на навколосеземну орбіту, а згодом, у 1961 році, – космічний корабель «Восток», пілотований людиною.

Серед досягнень космонавтики в діяльності С. П. Корольова заслуговують на особливу увагу ракета Р-7 і пілотований космічний корабель «Союз», виведений уперше на орбіту у 1967 році. Адже саме ці дві роботи за своїм життєвим циклом не мають аналогів у світовій практиці. Ракета Р-7, розробка якої почалася ще в 1954 році, разом з усіма своїми модифікаціями є інженерним витвором, який буде забезпечувати космічну програму Росії, за словами фахівців, і в нинішньому, ХХІ столітті. На сьогодні вона є єдиним носієм пілотованих кораблів «Союз».

Завдяки генію конструктора стали можливими польоти автоматичних станцій до Місяця, Марса, Венери. Наприкінці 50-х років С. П. Корольовим був задуманий проект пілотованого польоту на Місяць. Саме для цієї мети було призначено ракету-носій Н-1, якій судилося стати останньою роботою конструктора. На початку 60-х років почалися роботи зі створення носія. На підприємствах у Калінінграді та Дніпропетровську (СКБ «Південне») були підготовлені модулі, почалися тренування екіпажу, але льотні випробування проходили вже без Корольова. 14 січня 1966 р. конструктора не стало.

Драма Н-1 у тому, що її доля вирішувалася не наукою, а політикою. 21 лютого 1969 р. невдало стартувала перша ракета-носій Н-1, а через 5 місяців, 21 липня 1969 р., американська експедиція успішно дісталася поверхні Місяця. Втративши пріоритет у «космічній гонці», радянське керівництво втратило інтерес до розвитку програми пілотованих польотів на Місяць. І вже в грудні 1969 року надійшла заява про те, що протягом найближчих років пілотовані польоти на Місяць не входитимуть до радянської космічної програми, хоч і не виключені з неї зовсім. Але на даному етапі буде надано перевагу вивченню Місяця за допомогою автоматичних станцій. Поступово згорталися роботи по Н-1. Шість комплектів готових ракет було відправлено на металобрухт. Залишки ракети Н-1 перетворилися на навіс над автозупинкою на Байконурі, альтанки та дах танцмайданчика.

Не судилося С. П. Корольову завершити останній проект. Надто рано він пішов із життя. І це було життя великої людини. Крізь терни до зірок пробивався талант конструктора. Проблеми, за вирішення яких взявся С. П. Корольов, були під силу тільки сильній духом людині. Роки репресій його не зламали. У житті Сергія Павловича Корольова це була, мабуть, найважливіша перемога.

¹ Голованов Я. Королёв. Факты и мифы // М.: Наука, 1994. – С. 27.

² Романов А. Королёв // М.: Молодая гвардия, 1973. – С. 42.

³ Ветров Г. С. П. Королёв и космонавтика. Первые шаги // М.: Наука, 1994. – С. 25.

⁴ Циолковский К. Исследование мировых пространств реактивными аппаратами (дополнение к I и II части труда того же названия) // Избранные труды. М.: Изд-во АН СССР, 1962. – С. 209–219.

⁵ Бирюков Ю. 17 августа – 40 лет со дня первого в СССР полета жидкостной ракеты, разработанной в ГИРДе // Из истории авиации и космонавтики, 1973. Вып. 19. – С. 76–83.

⁶ Ветров Г. С. П. Королев и космонавтика. Первые шаги // М.: Наука, 1994. – С. 46.

⁷ Бирюков Ю. Становление главного творца космической эры // Калининградская правда. – 1997. – 1 ноября.

⁸ Творческое наследие академика Сергея Павловича Королева // М.: Наука, 1980. – С. 123.

⁹ Ветров Г. С. П. Королев и космонавтика. Первые шаги // М.: Наука, 1994. – С. 106–119.

¹⁰ Королева Н. Арестованный № 1442. Из книги об отце // Наше наследие 2000, № 53.

¹¹ Ветров Г. С. П. Королев и космонавтика. Первые шаги // М.: Наука, 1994. – С. 122.

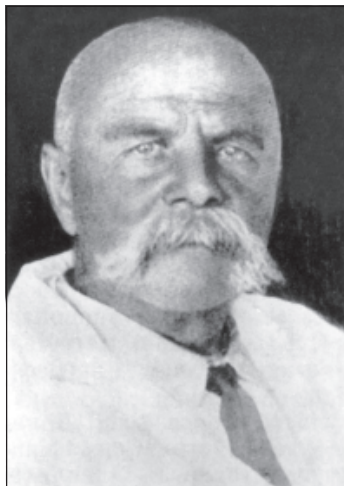
- ¹² Там само. – С. 122.
- ¹³ Голованов Я. Королев. Факты и мифы // М.: Наука, 1994. – С. 249.
- ¹⁴ Голованов Я. Королев. Факты и мифы // М.: Наука, 1994. – С. 249.
- ¹⁵ Фотокопія заяви у Головну військову прокуратуру СРСР від 30 травня 1955 р. // Фонди Житомирського музею космонавтики ім. С. П. Корольова.
- ¹⁶ Королева Н. Арестованный № 1442. Из книги об отце // Наше наследие 2000, № 54.
- ¹⁷ Анисимов Н., Оппоков В. Происшествие в НИИ-3 // Воен.-ист. журн. 1989, № 11.
- ¹⁸ Королева Н. Арестованный № 1442. Из книги об отце // Наше наследие 2000, № 54.
- ¹⁹ Бирюков Ю. Становление главного творца космической эры // Калининградская правда. – 1997. – 1 ноября.
- ²⁰ Ветров Г. С. П. Королев и космонавтика. Первые шаги // М.: Наука, 1994. – С. 142–146.
- ²¹ Копія довідки про реабілітацію // Фонди Житомирського музею космонавтики ім. С. П. Корольова.
- ²² Черток Б. Ракеты и люди // М.: «Машиностроение», 1994.
- ²³ Копил О. Історико-науковий аналіз формування і розвитку науково-конструкторської школи М. К. Янгеля. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. – Київ, 1998.
- ²⁴ Довідка, підготовлена співробітниками історичної групи ЦНДІ МАІП Комаровим В., Бірюковим Ю. / Копії архівних документів // Фонди Житомирського музею космонавтики ім. С. П. Корольова.

М. Ю. Костриця, Г. П. Мокрицький

КЛАСИК УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОГРАФІЇ

**Кравченко
Василь Григорович**

Народився 25 квітня 1862 р. у м. Бердянську. Видатний етнограф, фольклорист, діалектолог, краєзнавець і літератор. Протягом 1929–1930 рр. знаходився під слідством і відбував покарання в Житомирській в'язниці. Помер 20 березня 1945 р. у м. Ростові-на-Дону.

Ця колоритна постать, за спогадами старожилів Житомира, з великою, голеною під «нульовку» головою, напрочуд допитливим поглядом і розкішними козацькими вусами неодмінно привертала увагу перехожих. Маршрут вже немолодої інтелігентної людини пролягав, як правило, з вулиці Великої Бердичівської (тобто, від помешкання) і до свого дітища – Волинського науково-дослідного музею, що містився на розі вулиць Гоголівської і Хлібної у Будинку працелюбства¹. Робочий день вченого не обмежувався кабінетною тишею. Цей чоловік міг цілими днями просиджувати біля оселі якогось селянина в колі дідусів і бабусь, записуючи з їхніх вуст стародавні пісні, легенди, обрядові звичаї. Ім'я цієї людини було популярним як серед простого люду, так і серед науковців. Його, ревного пропагандиста краєзнавства, добре знали в школах і вищих навчальних закладах, багатьох державних установах і організаціях. Йдеться про видатного українського етнографа, фольклориста і діалектолога, одного з

теоретиків етнографічної справи в Україні, професора Василя Григоровича Кравченка.

Народився В. Г. Кравченко в місті Бердянську 25 квітня 1862 р. Його батько, безземельний селянин, що походив з козаків-запорожців, свого часу приписався до бердянських міщан². Мати, як згадує внучата племінниця Василя Григоровича – житомирянка Л. Є. Савинкова, була з кріпаків, і поміщик виміняв її на щеня знаменитої породи³.

Глибокий інтерес до народної культури зародився у Василя Кравченка ще в дитячі роки. Помітним був вплив на його майбутнє завідуючого Бердянською гімназією, керівника літературного гуртка народовольця В. Л. Мартиновича. Завдяки піклуванню і допомозі останнього Василь Григорович і вступив 1877 року до Феодосійського вчительського інституту⁴. Ще в стінах інституту студент В. Кравченко захоплюється етнографією: вивчає побут робітників і селян, записує пісні, прислів'я. Перша любов виявилася стійкою, вона на все життя визначила наукові інтереси Василя Григоровича. Закінчивши 1880 року із золотою медаллю інститут⁵, він планує на практиці реалізувати свої задуми. Та сталося непередбачене. Заарештовують В. Л. Мартиновича, а В. Кравченка, який опинився в списках осіб, що були у близьких стосунках з крамольним педагогом, позбавляють права вчителювати. Після цього він за власним бажанням вступає на військову службу «вольнопределяючимся». Тоді ж, 1880 року, вступає до юнкерської школи в Одесі, де на нього великий вплив справив приятель М. П. Дра-

гоманова – викладач історії Л. Смоленський. Він підтримував у юнака інтерес до історії та народознавства. Під впливом улюбленого вчителя В. Кравченко починає разом з другом дитинства і однокашником по юнкерській школі Трохимом Зінківським⁶ з 1880 року добирати матеріали для українсько-російського словника, який редагував М. Ф. Комаров⁷. Ця робота в Одеському науковому гуртку фактично стала початком дослідницької діяльності В. Г. Кравченка, остаточно сформувала його інтереси. Але перебіг життєвих обставин аж ніяк не сприяв застосуванню цих інтересів та їх розвитку.

Після закінчення юнкерської школи Василь Кравченко продовжив службу в 126-му Рильському піхотному полку, виконуючи обов'язки завідувача полкової бібліотеки, квартирмейстера, скарбника. І все ж він не полишає своїх наукових уподобань. Дбайливо записує народознавчі матеріали, налагоджуючи зв'язки з відомими українськими культурними діячами Б. Д. Грінченком, В. Б. Антоновичем, М. С. Грушевським, Ф. К. Вовком, Є. К. Тимченком, М. В. Лисенком, М. М. Коцюбинським. Згодом матеріали В. Кравченка, зібрані під час служби в армії, були видруковані в «Етнографических материалах» Б. Д. Грінченка⁸.

У передмові до II тому «Материалов» (всього було три томи) Б. Д. Грінченко зазначав, що «главный и самый интересный материал доставлен нам г-ном В. Г. Кравченко, собравшим, кроме сказок и рассказов, часть которых печатается здесь, также и много песен... Записывал печатаемое г. Кравченко преимущественно от солдат, – этим объясняется не совсем чистый язык сказок; чужая примесь в двух-трёх из них так велика, что они кажутся изложенными каким-то жаргоном полумалорусским-полурусским... В записях г. Кравченко читатель найдёт ряд рассказов, посвящённых исключительно солдатской жизни»⁹.

Відбуваючи службу в 126-му Рильському піхотному полку, що дислокувався на Волині, зокрема в Острозькому повіті¹⁰, офіцер Кравченко записував розповіді солдат про їхнє життя. Ці записи побачили світ не лише в «Материалах» Б. Грінченка, а й у першому томі «Трудов Общества исследователей Волини», а також видані окремою книжечкою 1902 року в Житомирі¹¹. В останній відтворюється розповідь солдата Лукаша Зіневича із села Курозвани Гошанської волості Острозького повіту про весільний обряд у його рідному селі.

Суворя військова служба не могла задовольнити волелюбного юнака. З 1892 року В. Г. Кравченко стає «наглядачем» охорони на австрійському кордоні, а з жовтня 1898 року переїжджає до Житомира, влаштувавшись на посаду старшого помічника наглядача Першого округу Волинського губернського акцизного управління¹². Отримавши посаду в акцизі, Василь Григорович дістає можливість часто спілкуватися з робітниками цукрових заводів, тютюнових фабрик, гуралень тощо. Перші його етнографічні матеріали, що з'явилися в губернській газеті «Вольнь», журналі «Киевская старина», схвально зустрінуті читачами.

З дня створення Товариства дослідників Волині (1909 рік) В. Кравченко став одним з його найактивніших членів, працював в етнографічній та економічній секціях¹³. Показовим є такий випадок. На одному із засідань товариства стояло питання про проведення через Житомир залізниці Петербург–Одеса. Дехто з його членів побоювався, що це підвищить ціни на продукти, а Житомир втратить свою красу і «ділічний спокій». Василь Григорович рішуче виступив проти такої думки, гаряче відстоював будівництво, вважаючи його прогресивним явищем. «Північна Волинь, – говорив він на засіданні секції, – досі населена „древлянами“, які стоять на найнижчому ступені розвитку. Залізниця буде мати величезне значення для населення „ведмежих кутів“. Економічна секція товариства повинна стати вище корисливих розрахунків»¹⁴.

Діяльність В. Г. Кравченка в товаристві була плідною і багатогранною. Коли 1913 року за ініціативою доктора мінералогії П. А. Тутковського в Житомирі відкривається Волинський центральний музей (згодом Волинський науково-дослідний), його директором стає Василь Григорович Кравченко. До збирання експонатів він залучив учителів, студентів, службовців¹⁵. На цій посаді він розвиває традиції, започатковані першим директором музею, відомим

істориком і археологом Я. В. Яроцьким. Пліч-о-пліч з Василем Григоровичем працювали такі відомі краєзнавці як С. Гамченко, О. Фотинський, Ф. Закусило, В. Боровиков, М. Корчинський, М. Белонін¹⁶. Хіба міг уявити тоді В. Г. Кравченко, що в тридцятих роках зібрані ним і його соратниками експонати оголосять «куркульським знаряддям» і як непотрібне сміття (!) публічно спалять у подвір'ї музею¹⁷?

У Товаристві дослідників Волині Василю Григоровичу Кравченку вдалося реалізувати пораду письменника М. М. Коцюбинського щодо видання етнографічних матеріалів окремими книжками¹⁸. Всі три томи були спочатку опубліковані в «Трудах Общества исследователей Волины»¹⁹. «Пісні, хрестини та весілля (етнографічні матеріали)», «Народні оповідання й казки» і «Звичаї в селі Забрідді та по деяких інших недалеко від цього села місцевостях Житомирського повіту на Волині». Матеріали до першого тому Василь Григорович зібрав протягом 1889–1904 рр., другого – протягом 1889–1910, третього – протягом 1912–1913 рр.

На основі цього величезного матеріалу про народне життя В. Г. Кравченко влаштував у 1907 році при Волинському музеї етнографічну секцію²⁰. Цього ж року в Житомирі створюється місцева організація українського товариства «Просвіта». В його статуті відзначалося, що «товариство має на меті допомагати розвиткові української культури і першим чином просвіті українського народу його рідною мовою у Житомирі й у Волинській губернії». Очолювала товариство дружина В. Г. Кравченка – Олімпіада Михайлівна Орловська (після неї – поетеса Людмила Волошка)²¹.

Житомирська «Просвіта» поширювала по селах українську книжку, організувала колективну передплату на українські часописи, влаштовувала концерти і маскаради до свят²². Член Товариства дослідників Волині М. Д. Гладкий працював над створенням підручника української мови. До речі, перший та другий томи етнографічних матеріалів В. Кравченка, про які йшлося вище, вийшли з передмовою Миколи Гладкого, в якій зазначалося, що автор книжки використав етнографічну систему Б. Грінченка і Д. Анучина; супроводжувалася передмова діалектологічним аналізом²³.

Зрозуміло, що діяльність «Просвіти», спрямована на відродження національної свідомості й української культури, йшла в розріз із офіційним валуєвським циркуляром 1876 року, який заперечував сам факт існування українців як нації. Отож не дивно, що за наказом властей від 11 травня 1912 р. «Просвіта» змушена була припинити свою діяльність. Цьому розпорядженню передував обшук на квартирі В. Г. Кравченка в Житомирі на Великій Бердичівській, 101 (тепер 89).

Стривожений таким перебігом справ, В. Г. Кравченко звертається з листом до одного з почесних членів Товариства дослідників Волині – академіка Петербурзької академії наук О. О. Шахматова: «Разрешите обратиться к Вам в тяжелую минуту моей жизни... Я знаю, что Вы интересуетесь моими этнографическими работами (...). Я, как Вам известно, состою председателем этнографической секции „Общества исследователей Волины“ и поместил в т. V трудов этого общества собрание своих этнографических материалов, собранных из уст народа (...). Все изложенное послужило основанием для местных националистов (...) обвинять меня в „укаинофильстве“ (...). У моей жены, никогда в политику не вмешивающейся, сделан был (...) обыск. Подвергся обыску и я. У меня забрали все мои рукописи и дневники, результат моих многолетних работ (...). В жандармском управлении обратили, однако, внимание на найденную у меня брошюру проф. М. С. Грушевского, а также на попавшееся среди моих бумаг моё письмо к сыну, где я описываю моё посещение того же проф. Грушевского в Киеве (...). Мне было объявлено, что я буду переведен в одну из отдаленных губерний России (...)»²⁴.

Лист до О. О. Шахматова Василь Григорович закінчує з жалем, що не зможе завершити ту наукову справу, якій він віддав всю душу, і просить порушити клопотання, щоб дозволили залишитися на Волині.

Петербурзький вчений гаряче відгукнувся на тривожний лист з Житомира. Адже він добре знав і високо цінував великий внесок В. Кравченка в етнографічну науку. Саме за пропозицією О. Шахматова 1912 року Василю Григоровичу Кравченку Академією наук було присвоєно звання професора. Відділення російської мови і словесності Російської Академії наук «в виду видаючогося научного інтереса, представляемого етими матеріалами» – тобто, зібраними В. Кравченком, розпорядженням від 29 вересня 1912 р. вирішило надати матеріальну допомогу в розмірі 400 рублів виключно на друкування цих матеріалів²⁵. Та грошей вистачило вченому лише для надрукування другого тому. На цей час за плечима В. Г. Кравченка було багато цікавих народознавчих матеріалів, видрукованих у часописах «Буковина», «Поступ», «Зоря», «Діло», «Літературно-науковий вісник», «Громадська думка», «Рада», «Маяк», «Світло», а також, як зазначає Василь Григорович в автобіографії, «ціла низка психологічних оповідань з красного письменства». Незалежно від того «видавнича Спілка» у Львові в 1902 році видала том творів під назвою «Буденне життя» – книгу на 302 сторінки²⁶.

Завдяки клопотанню авторитетного «патрона» на певний час вдалося врятувати Василя Григоровича від заслання. Та через два роки (у 1914-му) В. Кравченка все ж таки відправили до міста Коврова Владимирської губернії, де він пробув до 1916 року і де ним була зібрана низка «частушок» фабричних робітників²⁷.

Повернувшись із заслання у 1916 році²⁸ до Житомира, Василь Григорович знову працював у акцизному відомстві, яке залишив остаточно 1920 року²⁹. В цей час він займав і різні посади в місцевих органах влади. Сама ж влада в Житомирі протягом 1918–1920 рр. змінювалася немов у калейдоскопі: з рук у руки вона переходила за невеликий проміжок часу 14 разів (!). Василь Григорович співпрацював з радянською владою, але в той же час приймав у себе вдома й самого Симона Петлюру³⁰, про що згодом нагадали опальному професорові.

Звичайно, каламутні роки громадянської війни перешкоджали повноцінній науковій діяльності В. Кравченка. Але енергія не дозволяла йому чекати кращих часів, склавши руки. Про цей період життя і діяльності Василя Григоровича дуже яскраво і переконливо розповів його учень Н. К. Дмитрук. «Він і член міської ради, і член губпродкому, і завідувач міського і земського самоврядування під час вигнання німців та гетьмана (...). Взагалі до громадської праці, як і до наукової, В. Г. Кравченко ставить з властивим йому запалом, енергією і самовідданістю. Під час революції, коли ліквідували приватні бібліотеки, коли взагалі гинула сила книг, В. Г. Кравченко, стоявши близько до бібліотечної роботи, разом з тодішнім ректором Волинського ІНО П. Абрамовичем рятували книжки, переносили на власних спинах, бо засобів не було. Унаслідок В. Г. Кравченко дістав дві пахових варовини (грижі), після того переніс невдалу операцію»³¹.

Отож у Житомирі В. Кравченко з П. Абрамовичем здійснили високий громадянський подвиг, що його у ті ж роки вчинили в Києві колишні житомиряни П. А. Тутковський та В. І. Липський, створюючи серед голоду і розрухи Всенародну бібліотеку³² – тепер бібліотека Академії наук України імені В. І. Вернадського.

Але на цей подвиг вченого ніхто не зважав. За гіркою іронією долі більшовики замість подяки Кравченку, що врятував для міста унікальну бібліотеку, про всяк випадок експропріювали його власну бібліотеку, про що вчений згодом написав: «... до будинку моєї дружини з'явилися два хлопці літ по 17, які назвалися Рапопортом і Гальперіним, показали ордера за підписом голови бувшої чрезвычайки Кручинського на право реквізиції моєї приватної бібліотеки, що містила в собі більше двох тисяч примірників... Рапопорт і Гальперін, маючи при собі збройну силу, з великим знущанням забрали всі мої книжки». Чекісти поцупили також рукописи вченого і серед них – два томи неопублікованих праць, присвячених духовній культурі українського народу.

24 липня 1920 р. наказом завідуючого Волинською губнаросвітою П. Г. Постоєва В. Г. Кравченка було призначено завідуючим етнографічним відділом Волинського науково-

дослідного музею³³, який був заснований ним же в 1907 році. Тут на повну потужність розгортається діяльність Василя Григоровича як етнографа-дослідника. Музейну роботу він поєднував з просвітительською (читання лекцій, участь у семінарах, роботі курсів, педчитань), організацією та облаштуванням музеїв і краєзнавчих товариств на периферії. До цієї роботи вчений залучає студентську молодь і вчителів, здійснює за їхньої участі комплексні дослідження народних промислів, місцевих виробництв, побуту населення, зокрема нацменшостей.

Так, у 1924 році під керівництвом В. Кравченка було проведено ряд експедицій у Троянів (тепер Житомирського району). За розробленою ним же програмою експедиція збирала відомості топографічного, географічного та історико-етнографічного характеру. Програма, а також фактичні матеріали, зібрані учасниками експедиції, були відзначені на з'їзді музейних працівників у Харкові як зразок справді наукового підходу до вивчення місцевих промислів³⁴. З цього часу музей починає, згідно з розробленим Василем Григоровичем планом, серію досліджень «національностей» на Волині. Монографічно вивчалися Биківський і Мар'янівський гутні промисли, фаянсовий завод у Кам'яному Броді, тваринництво, торфорозробки на Мархлевщині, культура та побут польського населення краю. Зібрані матеріали були покладені в основу експозиційного комплексу «нацменшості Волині». Дослідження проводилися за програмами, розробленими Василем Григоровичем. Вони й досі є цінним вихідним матеріалом для розробки запитальників із різних компонентів духовної і матеріальної культури. Врешті, це не наша оцінка діяльності вченого. Її дано В. Кравченку у виданій «Науковою думкою» книжці «Етнографічні музеї України», де чимало сторінок присвячено його діяльності.

За участю музею і під безпосереднім керівництвом В. Кравченка створювались спеціальні етнографічні гуртки, комісії, семінари, товариства, краєзнавча діяльність яких охоплювала практично всі напрями народознавства. Ним разом зі студентами інституту видавався унікальний рукописний журнал «Етнограф»³⁵.

1924 року етнографічний відділ музею, керований В. Г. Кравченком, мав 1501³⁶, а вже наступного року – 1619 експонатів³⁷. Рівень діяльності цього закладу був настільки високий, що в 1925 році на базі Волинського музею в Житомирі планувалося створити Науково-дослідний інститут³⁸. У середині 20-х років музей, як ніколи, інтенсивно розвивався. В ньому діяли геологічний, географічний, ботанічний, зоологічний, сільськогосподарський, педагогічний, археологічний, історичний, промисловий і бібліотечний відділи та відділ мистецтв³⁹. Число експонатів музею у 1924–1925 рр. зросло з 80 до 189 тисяч⁴⁰. Музей був справжнім центром усієї краєзнавчої роботи на Волині.

Демократичний за своїм характером краєзнавчий рух не міг, безперечно, співіснувати з командно-адміністративною системою. Репресії забрали з життя кращих учених, тих представників інтелігенції на місцях, які виявили «незрозумілий» інтерес до національної культури та історії рідного краю. Вульгарний соціологізм набрав найпотворніших форм, надовго загальмував поступ краєзнавства і як громадського руху, і як науки. Тож і не дивно, що музей у Житомирі так і не перетворився юридично на науково-дослідний інститут, хоч був ним фактично до 30-х років, тобто до розгрому краєзнавства.

Ще задовго до початку репресій проти краєзнавства і краєзнавців В. Кравченко хворобливо реагував на суцільну ідеологізацію всього людського буття. Збираючи етнографічний матеріал у Волинській губернії, він помічав і занотовував «крамольне»: «Село наше засмокотане своїм одноманітним життям (...). А межі тим революція довела Україну до того, що всякий учитель (як і кожен інтелігент) замість того, щоб працювати в школі – учити дітей, блукає по селу, вимінює останні свої речі на хліб, а як уже нема чого міняти, то – або ходи з торбою, а ні – лягай та вмирай»⁴¹.

Незважаючи на солідний вік, постійні нестатки, Василь Григорович продовжує збирати етнографічний матеріал. Становище вченого мало чим відрізнялося від умов життя вчителів, хоча за кваліфікацією В. Кравченка було віднесено до третьої групи наукових працівників, яка «стояла настільки високо, що в Житомирі з восьми професорів до третьої належало лише дві особи»⁴². Та у цього шанованого професора не було навіть пари добрих чобіт для роботи в полі, про що Василь Григорович пише з гіркотою до М. С. Грушевського. Цей лист – відповідь на пропозицію бути науковим співробітником ВУАН по історико-пісенній комісії. Василь Григорович щиро дякував Михайлу Сергійовичу за довіру, підкреслюючи: «... от тільки сам я ніяк не вірю в свою науковість. Річ у тому, що як тільки я ставлю перед собою якесь певне наукове завдання і, головне, дослідницьке в натурі, тоді, починаючи працювати, впадаєш в розпач. Згадавши ж, що тобі вже 62 роки, а ціла країна стоїть цілком, а ні в чому не дослідженою, то бажаєш зробити заклик до молоді, але є вона така пасивна!»⁴³. Скептичний зміст цього листа до академіка Грушевського підтверджується й думкою В. Кравченка про те, що «... в культурному відношенні – поступу жодного, скоріш – ми йдемо назад!»⁴⁴.

Енциклопедичні знання з життя і побуту українського народу професор В. Кравченко залюбки передає студентам Житомирських вищих педагогічних курсів, де йому було вперше дозволено викладати дисципліну «етнографія»⁴⁵. Водночас він керує аспірантською групою при етнографічному відділі Волинського науково-дослідного музею (музей мав як справжня наукова установа власну аспірантуру з трьома секціями)⁴⁶. Серед найздібніших його аспірантів – вищезгадані етнографи-краєзнавці К. Черв'як та Н. Дмитрук.

Лекції з краєзнавства та етнографії Василь Григорович читає для студентів місцевого інституту народної освіти, на всіляких курсах у Житомирі та у населених пунктах Волині, в музеї. Тільки з 1920 по 1927 рр. в етнографічному відділі Волинського музею учителям, студентам, робітникам, селянам, учням ним прочитано понад 800 лекцій⁴⁷.

Важко сказати, скільки ще корисних справ для музею краю зміг би зробити В. Кравченко, але в республіці вже почалося «полювання на відьом». До списку неблагонадійних потрапив і Василь Григорович, йому згадали старі гріхи й примусили через житомирську газету «Радянська Волинь» покаятися в тому, що він у 1918 році перебував у лавах партії українських соціал-федералістів і тепер (1927 рік) не підтримує гасла цієї партії⁴⁸. Навіщо Житомирському ДПУ було потрібно розігрувати це каяття, достеменно не відомо. Але, як виявилось пізніше, ніяких гріхів ДПУ В. Кравченкові «не відпустило», а сам факт каяття вченого в партійній пресі (!) став увертюрою до страшного спектаклю боротьби з найкращими силами нації.

Через два роки органами ДПУ було сфабриковано політичний судовий процес над діячами вигаданої «Спілки визволення України», якою нібито керував академік Сергій Єфремов⁴⁹. Серед паперів заарештованого вченого слідство виявило листи від В. Г. Кравченка. Цього було достатньо, щоб притягнути Василя Григоровича до відповідальності⁵⁰. Хоч листування В. Кравченка і С. Єфремова ніякого відношення до політики не мало, Василь Григорович надіслав на прохання Сергія Олександровича декілька примірників книжки житомирського краєзнавця Г. П. Іллюченка «М. Коцюбинський у Житомирі», видання якої здійснила Волинська секція наукових працівників з передмовою і за редакцією Є. О. Ненадкевича⁵¹. С. О. Єфремов перед арештом здійснював редагування творів М. Коцюбинського, в зв'язку з чим його зацікавила праця Г. Іллюченка. Та й сам В. Кравченко у листах до С. Єфремова згадував багато цікавого про спілкування з М. Коцюбинським протягом 1897–1889 рр., коли письменник жив у Житомирі⁵².

В. Г. Кравченка заарештували у справі СВУ 17 вересня 1929 р.

В чому ж звинувачували Василя Григоровича? Відповідь на це запитання дають матеріали розсекреченої карної справи № 4016, що довгі роки була схована подалі від людських очей.⁵³ «Уполномоченный секретно-оперативного отделения Волинского отдела ГПУ УССР

Топольский, рассмотрев материалы о преступной деятельности гр-на Кравченко В. Г., выразившейся в том, что Кравченко В. Г., бывший член партии украинских социалистов-федералистов, являясь украинским шовинистом и будучи антисоветски настроен, вёл агитацию среди своих знакомых и сотрудников, направленную к отторжению Украины, а также поддерживал связь с лицами, ведущими контрреволюционную работу»⁵⁴.

За п'ять місяців 67-річний вчений витримав десять допитів та очних ставок. Його змушували визнати себе винним. Для цього використовувались й показання свідків на замовлення. Ось одне з них: «У 1927 році я познайомився з Кравченком Василем Григоровичем. Я декілька разів мав з ним балачки, в яких він себе проявив як великий націоналіст, шовініст (...). Взагалі моє враження відносно Кравченка таке, що він проти нашої радполітики про вільність і єдність пролетаріату національних меншостей та напитаний духом національного шовінізму. Одного разу ми зачепили питання про єврейські погроми, то він мені досить доказував, що Петлюра не винен у єврейських погромах, а Петлюра був проти всяких погромів. Більшого матеріалу про саму психологію Кравченка дати не маю змоги»⁵⁵.

Особливу зацікавленість органів викликали зв'язки Василя Григоровича з політичними, громадськими і культурними діячами, що виявляли себе на ниві національного відродження України. Тому від В. Г. Кравченка слідчі вимагали докладної інформації про його «націоналістичну діяльність». «В 1900 році мене (тобто Кравченка) було запрошено в Одесу, де проходив нелегальний з'їзд „Української громади”. „Українська громада” являла собою об'єднання національнокультурних сил України і існувала нелегально. Скільки мені відомо, цілі і завдання цієї організації були наступними: сприяння розвитку української культури, упродовження національної свідомості, популяризація української мови... В організації вже тоді почався розкол, більш молода та прогресивна частина „Громади” в 1902–1903 рр. заснувала товариство поступівців (від слова поступ – прогрес). Вони проводили активну політику на створення самостійної України, стали називатись Товариство українських поступівців. До їх числа входили: Чикаленко Євгеній Харламович, Антонович Володимир Боніфатійович, Шраг Ілля Людвигович, Грінченко Борис Дмитрович... Я був членом ТУПа до 1908 року, а з 1908 від ТУПа відійшов з причини ідеологічних розходжень. Та морально був зв'язаний з ТУПом до 1918 року... Під час гетьманщини я належав до соціалістів-федералістів. До організації входили: Підгірський Самойло Максимович (зараз він у Польщі), Токар Антон Федорович (під арештом), Косач Микола Петрович (брат Лесі Українки), де він зараз – не відомо... В 1918 році ТУП як організація перестає існувати...» Але В. Г. Кравченко категорично відкидав висмоктані з пальця звинувачення в націоналізмі: «... ніколи і ніде... я не визнавав шовінізму національного, ... нема на світі кращої або гіршої віри, для культурної людини всі вони є однакові»⁵⁶.

Слідчий цікавився академіком С. Єфремовим. На його запитання старий етнограф відповів: «Академіка Єфремова я зустрів востаннє в 1917 році...» і далі: «... гадаю, що Єфремов не є вже такий ворог радвлади, як це припускають. Щоб вивчити Сергія Єфремова, треба перечитати бодай невелику частку з того моря писань, що він випустив за свій вік. Ця людина відверта, не криючись – ріже правду в очі...»⁵⁷.

Слідчих цікавила історія заснування в Житомирі автокефальної церкви. Запитували, насамперед, про священників – діячів автокефалії, зокрема про Миколу Васильовича Хомичевського.

«... Хомичевський – людина глибоко віруюча, а до політики ніколи причетним не був... М. В. Хомичевського знаю давно, з 1922 року, він на той час був студентом ІНО. Після того, як Хомичевський був у Києві на автокефальному з'їзді, його з ІНО виключили... Я ніколи не говорив з ним на політичні теми, останній раз бачив його в 1929 році. На поставлене мені питання: „Яку участь я приймав в автокефальній церкві?” – відповідаю: „Я – людина не релігійна”»⁵⁸.

Стражі більшовицького режиму шукали крамолу. Навіть у знайомстві В. Кравченка з відомими акторами П. Саксаганським та М. Садовським. «„Звідки ви знайомі з артистами Саксаганським і Садовським?“ – „Приблизно в 1901–1902 рр., під час приїзду їх до Житомира я запросив їх на чай. Ніяких розмов на політичні теми з ними не вів... В той час він (Саксаганський) заходив до мене два або три рази...”»⁵⁹.

У справі було вміщено знімок вченого, зроблений у в'язниці. Зараз він зберігається в Житомирському державному літературному музеї. Сумний, втомлений погляд, у якому розпач, безвихідь⁶⁰.

31 січня 1930 р. було, нарешті, «зліплено» заключну постанову: «Кравченко использовал свой авторитет и популярность политического деятеля и научного работника с целью группирования вокруг себя учащейся молодежи, пытаясь создать кадры украинских шовинистов – деятелей за „самостійну Україну”»⁶¹. Згідно з рішенням судової постанови Кравченко В. Г. підлягав адмінвипуску на п'ять років. Та на щастя Кравченка лікарі прийшли до висновку, що „... за станом здоров'я він (Кравченко) може бути висланий в місцевість помірного клімату. Бажано в той пункт, де є лікарня”»⁶². З в'язниці Василя Григоровича Кравченка було звільнено у березні 1930 року.

Автор статті «Емпіреї душі» Н. Захаревич віднайшла унікальне свідчення про інтелектуальний рівень тих, хто стояв на сторожі незайманості системи. Ось яку довідку видав В. Кравченкові якийсь місцевий «Шариков» чи «Швондер» із Житомирського ДПУ: «Видано (...) гр. Кравченко Вас. Григ. в тім, що його тримали під сторожею при Волинському оргвідділі ДПУ з 17-го септембля 1929 р. по 9 марта 1930 р., звільнили совсем із подстражи».

Як не прикро, але колеги В. Г. Кравченка з музею сприйняли його арешт як «керівництво до дії». Опальний учений, повернувшись на волю, був підданий учорашніми товаришами справжньому остракізму. На зборах колективу, як зазначає Н. Захаревич, присутніх особливо дратував вираз, що його уживав Василь Григорович: «справжній українець»⁶³. Пригадали й інше вільнодумство...

Посаду В. Кравченка посіла «благонадійна людина», неопрацьовані матеріали ревнителями соціалізму було звалено в куток, а сам Василь Григорович залишився без будь-яких засобів до існування. Ось таку «подяку» отримав 68-річний вчений і краєзнавець, за плечима якого були організація Товариства дослідників Волині та Волинського музею, створення етнографічної секції і Волинської «Просвіти» в Житомирі, заснування Житомирського бюро Комісії Біографічного словника при ВУАН і Волинського наукового Товариства краєзнавства. Він був членом багатьох комісій ВУАН: етнографічної, звичаєвого права, історичної пісенності⁶⁴. З 1920 року В. Г. Кравченко – член-фундатор і вчений секретар Волинської філії Сільськогосподарського наукового комітету України при Наркомземі, а з серпня 1921 року – головний фундатор і заступник голови етносекції Волинського в м. Житомирі історико-фольклорного відділу Всеукраїнської Академії наук⁶⁵. І все це враз перекреслено!

У цю скрутну хвилину В. Г. Кравченка запросив до себе на роботу в Дніпропетровськ директор історичного музею професор Д. І. Яворницький. У 1931 році він надав Василю Григоровичу посаду завідувача етнографічного відділу і квартири в приміщенні музею. Вдячний професор із завзяттям знову береться за роботу.

Та незабаром цей ентузіазм згас. Як свідчать щоденники Василя Григоровича, невдовзі на керівні посади в музей прийшли люди некомпетентні й непорядні. Шляхом брудних інтриг та наклепницьких доносів восени 1933 року вони домоглися звільнення з роботи Д. І. Яворницького, В. Г. Кравченка та багатьох інших учених, звинувативши їх у націоналізмі. Знову настали роки злигоднів та поневірянь у житті Василя Григоровича. Тяжко хворого вченого було викинуто з підвального приміщення музею, де він мешкав упродовж трьох років, на вулицю, без будь-яких засобів до існування. Звільнений по «першій категорії», Василь Григо-

рович був позбавлений права на пенсію. Не маючи змоги як «ворог народу» влаштуватись на квартиру в Дніпропетровську, В. Г. Кравченко переїжджає до сина в Ростов-на-Дону⁶⁶. Але на цьому ходіння по муках не закінчилося. 1939 року на Василя Григоровича чекав ще один страшний удар. Заарештували його єдиного сина Михайла, який працював інженером. І от йому згадали, певне, освіту, здобуту у Відні, і ... зруйновані повинню заводи на срібно-олов'яних копальнях. Мовляв, німецький шпигун, зруйнував заводи!

Після відбуття покарання М. В. Кравченка залишили в Магадані «на поселенні». За збігом обставин у 1950–1953 рр. поруч з ним – у п'ятдесяти метрах (!) – жила внучата племінниця В. Г. Кравченка – Л. Є. Савинкова з батьком. «Але ми не знали один одного в обличчя», – згадує Лілія Євгенівна. – Тоді, коли Михайло Васильович навідався до нас у Житомир 1958 року, ми дізналися про те, що жили на засланні поруч. Я з жахом слухала його розповіді про допити, про підписання протоколу, що він дійсно шпигун...»⁶⁷. Коли Михайло Васильович помер, його дружина Софія Яківна надіслала Житомирському краєзнавчому музею 138 експонатів – документів, фотознімків, листів, книг з особистого архіву професора В. Г. Кравченка, що повернулися знову до його рідного міста. Сам В. Кравченко, не дочекавшись сина із заслання, помер 20 березня 1945 р. на 83-му році життя в Ростові-на-Дону, на чужині.

Наукову спадщину – більшу чи меншу – залишає по собі кожний учений. Але те, що зібрав для нащадків В. Г. Кравченко, – скарб особливий! Адже не лише тепер, а й протягом минулих десятиліть втрачена безповоротно переважна кількість народних традицій, предметів матеріальної культури. Така руйнація зв'язку поколінь тривожила етнографа В. Г. Кравченка ще в 20-ті роки: «... остання війна, а за нею й революція, спільно зробили те, що вся та старовинність, про яку осьде зазначувалось і яка тисячоліттями заховувалась по далеких селах та хуторах Волині, зникає...»⁶⁸.

Після вісімдесяти років нашої «культурної» революції ці слова вченого-народознавця стають, на жаль, ще актуальнішими. Руйнації моралі ми не зупинили. Навпаки. Отож зібрані В. Г. Кравченком матеріали, його нерозібрані архіви та маловідомі праці могли багато в чому прислужитися справі національного відродження.

¹ Памятная книжка Волынской губернии на 1914 год. – Житомир, 1913. – С. 385.

² Державний архів Житомирської області (далі ДАЖО). – Ф. Р-266, оп.1, спр. 456. – Арк. 3, 6; Дмитрук Н. 45 років етнографічної діяльності В. Г. Кравченка // Народна творчість та етнографія. – 1990. – № 3. – С. 64.

³ Савинкова Л. Опальний професор // Голос громадянина. – Житомир. – 1991. – № 9. – С. 8.

⁴ Скрипник Г. А. Етнографічні музеї України. – Київ: Наукова думка, 1989. – С. 152.

⁵ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп.1, спр. 456. – Арк. 6.

⁶ Писання Трохима Зіньківського. – Львів, 1983. – Кн. 1. – С. IX–X.

⁷ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп.1, спр. 456. – Арк. 3.

⁸ Дмитрук Н. 45 років етнографічної діяльності В. Г. Кравченка // Народна творчість та етнографія. – 1990. – № 3. – С. 65–66.

⁹ Этнографические материалы, собранные в Черниговской и соседних с ней губерниях Б. Д. Гринченко. – Чернигов, 1887. – Вып. 2.

¹⁰ Памятная книжка Волынской губернии на 1914 год. – С. 473.

¹¹ Кравченко В. Г. «Свадьба в Курозванах». – Житомир, 1902.

¹² ДАЖО. – Ф. Р.-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. 1 зв.

¹³ Костриця М. Ю. Волинське краєзнавство: історія, здобутки, проблеми // Велика Волинь: Праці Житомирського науково-краєзнавчого Товариства дослідників Волині. – Житомир: Журфанд, 1994. – Т. 15. – С. 5–11.

¹⁴ Чубинська К. Видатний учений-етнограф // Радянська Житомирщина. – 1971. – 27 липня.

- ¹⁵ Костриця М. Ю., Мокрицький Г. П. Народознавець і «ворог народу» (В. Г. Кравченко) // Репресоване красзнавство. – К.: Рідний край, 1991. – С. 84–93.
- ¹⁶ Доклад № 126: О назначении ежегодной субсидии Обществу исследователей Волыни // Доклады Волынской губернской управы за 1910 год. – Житомир, 1911. – С. 119.
- ¹⁷ Зі спогадів працівника Житомирського красназничого музею В. І. Ліпінського, записаних авторами статті.
- ¹⁸ Дмитрук Н. Зазначена праця. – С. 67.
- ¹⁹ Труды Общества исследователей Волыни. – Житомир, 1911. – Т. 5; 1912. – Т. 12; 1920. – Т. 14
- ²⁰ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. 1 зв., 2 зв.
- ²¹ «Просвіта». Енциклопедія Житомира (Укладачі М. Костриця, Г. Мокрицький, Р. Кондра-тюк), Житомирський вісник, 1991. – 17 травня. – 16 вип.
- ²² Там само.
- ²³ Кравченко В. Г. Этнографические материалы, собранные в Волынской и соседних губерниях / Предисл. М. Гладкого. – Житомир, 1914. – С. 1–3.
- ²⁴ Захаревич Н. Емпіреї душі // Культура і життя. – 1990. – 17 червня.
- ²⁵ Гладкий М., Кравченко В. Г. Этнографические материалы, собранные в Волынской и соседних губерниях. – Житомир, 1914. – С. 1–3.
- ²⁶ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. 7.
- ²⁷ Там само. – Арк. 7 зв.
- ²⁸ Там само. – Арк. 3, 7 зв.
- ²⁹ Там само. – Арк. 1 зв.
- ³⁰ Савинкова Л. Опальний професор.
- ³¹ Дмитрук Н. Зазначена праця. – С. 65.
- ³² Доброчаева Д. Н., Мокрицький Г. П. Владимир Ипполитович Липский. – Киев: Наукова думка, 1991. – С. 195.
- ³³ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. 6 зв.
- ³⁴ Скрипник Г. А. Зазначена праця. – С. 153–154.
- ³⁵ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. 7, 8.
- ³⁶ Афанасьев І. І. Установи народної освіти на Волині: 3 матеріалів губнаросвіти на 1 січня 1924 р. – Житомир: Губнаросвіта, 1924. – С. 695.
- ³⁷ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 190. – Арк. 23.
- ³⁸ Там само.
- ³⁹ Афанасьев І. І. Зазначена праця. – С. 695.
- ⁴⁰ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 190. – Арк. 23.
- ⁴¹ Захаревич Н. Зазначена праця.
- ⁴² Там само.
- ⁴³ Там само.
- ⁴⁴ Там само.
- ⁴⁵ Афанасьев І. І. Зазначена праця. – С. 674.
- ⁴⁶ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 788. Арк. 154.
- ⁴⁷ Дмитрук Н. Зазначена праця. – С. 68; ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. 5.
- ⁴⁸ Захаревич Н. Зазначена праця.
- ⁴⁹ Пиріг Р. Я. М. С. Грушевський: Між історією і політикою. 1924–1934 рр. // Український історичний журнал. – 1991. – № 5–6.
- ⁵⁰ Захаревич Н. Зазначена праця.
- ⁵¹ Іллюченко Г. П. М. Коцюбинський у Житомирі. – Житомир: секція наукових працівників, 1928.
- ⁵² Коцюбинський М. М. Повне зібрання творів: в 7-ми т. – Т. 5. – Листи. – Київ: Наукова думка, 1974. – С. 143, 153, 163, 206.
- ⁵³ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 7483-п.
- ⁵⁴ Там само. – Арк. 10.

- ⁵⁵ Там само. – Арк. 21.
- ⁵⁶ Там само. – Арк. 21.
- ⁵⁷ Там само. – Арк. 12, 20, 29.
- ⁵⁸ Там само. – Арк. 50, 51.
- ⁵⁹ Там само. – Арк. 60, 61.
- ⁶⁰ Шестопалова І. О. Етнограф В. Г. Кравченко: Невідомі сторінки біографії // Українська національна ідея: Історія і сучасність. – Житомир: Журфонд, 1997. – С. 35–37.
- ⁶¹ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 7482-п. – Арк. 62.
- ⁶² Там само. – Арк. 58.
- ⁶³ Захаревич Н. використала тут (а також в інших цитатах, якими ми скористалися і на всі з них посиласмося) документи відділу рукописів Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені М. Т. Рильського АН України, що складають особистий фонд В. Г. Кравченка.
- ⁶⁴ Дмитрук Н. Зазначена праця. – С. 70.
- ⁶⁵ ДАЖО. – Ф. Р-266, оп. 1, спр. 456. – Арк. б зв.
- ⁶⁶ Скрипник Г. А. Зазначена праця. – С. 205.
- ⁶⁷ Савинкова Л. Опальний професор // Голос громадянина. – Житомир. – 1991. – № 9. – С. 8.
- ⁶⁸ Старий (Кравченко В. Г.). До майбутніх молодих етнографів Волині // Селянська біднота. – Житомир. – 1922. – 23 вересня.

Г. П. Мокрицький

ДВІЧІ РОЗСТРІЛЯНИЙ

Любович
Артемій Мусійович

Народився 17(29) жовтня 1880 р. у м. Житомир. З 1918 року – голова Профспілки поштово-телеграфних працівників, з 1919 по 1933 рр. – заступник Наркома пошт і телеграфів СРСР, з 1933 року – заступник голови Раднаркому Білорусії, голова Держплану. Талановитий публіцист, редактор дореволюційного журналу «Спутник чиновника», засновник і редактор радянського журналу «Радио всем» та інших фахових видань. Заарештований 5 липня 1937 р. слідчим відділом Управління державної безпеки НКВС БРСР. Військовою колегією Верховного Суду СРСР 28 червня 1938 р. засуджений до вищої міри покарання за ст. 69, 70, 76 КК БРСР. Вирок виконано того ж дня. Реабілітований у 1956 р.

Можна якось зрозуміти, хоча ніколи не погодитись з фактом фізичного винищення більшовиками своїх відкритих ворогів чи навіть звичайних опонентів, яких було немало серед наших співвітчизників. Але у ті роки було чимало людей, які розділяли оптимістичні погляди щодо можливості побудови ідеального соціалістичного суспільства. Останні, начебто, й не могли бути шкідливими для більшовиків. Винищення таких людей примушує сумніватися у тому, чи насправді потрібні їм були такі люди, а відтак, – і оте захмарне «світле майбутнє». Втім, це – з позицій здорового глузду, а не жорстоких законів тоталітарного режиму. Саме жертвою цього режиму, людиною, переконаною у світлх, хоч і примарних, ідеалах більшовицької ідеології, яка її й знищила, а відтак – жертвою ще більш трагічною, був житомирянин Артемій Мусійович Любович.

Народився він 17(29) жовтня 1880 р. у Житомирі у родині будівельника-десятника Мусія Аверковича та Анастасії Мартинівни Любовичів. Щоправда, в різних джерелах стосовно цієї дати теж є невеликі розходження. В місцевій пресі фігурує дата народження на три дні пізніша, очевидно, почерпнута з машинописної біографії Любовича, що зберігається в Житомирському краєзнавчому музеї, записаної його дочкою. А в «статистичній карточці репресованого», заповненій архівістами Білорусії на підставі розсекречених слідчих документів, навпаки – дата народження на два дні менша – 27 (тобто, за старим стилем 15) жовтня¹. Отож, і тут немає єдності. Поставити крапку у цьому питанні зміг би метричний запис про хрещення А. М. Любовича, про яке писала в одному з листів до автора нариса його дочка Ніна Артемівна. Але в жодній з церковних книг Житомира за відповідні роки, що зберігаються у фондах облдержархіву, такого запису поки що не виявлено. Адже Любовича хрестили вже у юнацькому віці перед вступом на державну службу. До 11 років він був «хлопчиком» у лавці батька, а під час навчання у двокласному міському училищі продовжував виконувати ці «обов'язки»².

Училище, в якому навчався Артем, знаходилося на Іларіонівській (тепер Котовського) вулиці в будинку № 6, побудованому в 1887 році (тепер це загальноосвітня школа № 3). Саме училище було відкрите як повітове – у 1869 році. Тут хлопчик протягом шести років вивчав Закон Божий, мову, основи точних наук, історію та географію. Серед перших викладачів Артемія були відомий житомирський релігійний і громадський діяч І. Ф. Липський – батько майбутнього президента Академії наук України Володимира Липського, Х. О. Садиленко – батько українського художника Юрія Садиленка та прадід автора М. Л. Капеліст³.

Про подальшу долю юнака дізнаємося з автобіографії А. Любовича, опублікованої вже після революції. «Срезавшись на экзамене и не встречая желания родителей поддерживать материально дальнейшее обучение, я начал искать самостоятельного заработка, тем более, что на религиозной почве начались резкие столкновения с отцом, поведшие к уходу из дому. У одного из старых телеграфистов в Житомире я научился работать на глухом ключе и в 16 лет поступил в Житомирский телеграф».

У «Пам'ятній книжці Волинської губернії» на 1899 рік читаємо: «Артемій Мусійович Любович, отримав освіту в міському училищі, служить з 1898 року. Поштово-телеграфний чиновник VI розряду в Житомирській поштово-телеграфній конторі».

Вже працюючи на телеграфі, Артемій настирливо і невпинно продовжує надолужувати прогалини у знаннях, інтенсивно займаючись самоосвітою. Він настирно читав і читав, оволодівав іноземними мовами, навчившись читати і російською, і українською, і польською¹⁵. У ті роки, можливо й разом з ним, спілкувалися з книгою вчені Павло Тутковський і Яків Яроцький, етнографи Василь Кравченко і Кость Михайльчук, письменники Григорій Мачтет і Олександр Купрін...³

У 1900 році юнак вирішив залишити рідне місто, звільнитися з досить престижної роботи у поштово-телеграфній конторі. Причиною для такого рішучого кроку, як дізнаємося зі спогадів його доньки, став конфлікт з місцевим телеграфним начальством. Тут вперше (якщо не рахувати розрив із сім'єю) публічно виявився волелюбний характер Артемія, його загострене сприйняття дійсності і бунтівна реакція під час зіткнення з будь-якою несправедливістю.

Такі особливості характеру Артемія Любовича, його неприйняття насильства і утисків, сформували у юнака задатки публіциста і вже пізніше змусили його взятися за перо, щоб поділитися з читачем своїм обуренням від побаченого і відчутого, своєю незгодою з навколишньою несправедливістю. От що привело звичайного житомирського телеграфіста Артемія Любовича, за плечима якого не було навіть гімназії, але натомість – ретельна самоосвіта і небайдужість до соціального довкілля, до професійної журналістики.

Конфлікт молодого бунтівника-правдолюбця з житомирським начальством було вичерпано досить цивілізовано. Артемія не звільнили, а навпаки – перевели до Києва на таку ж посаду, як у рідному місті. Двадцятирічним юнаком, що вже пройшов перші «університети» зв'язківця, він потрапив до старовинного міста над Славутичем, з яким буде пов'язана його подальша професійна, журналістська та громадська діяльність. У Житомирі залишилися його батьки й три брати – Іван, Василь, Петро, що теж були телеграфістами. Доля їх склалася порізню. Іван Любович пішов стежиною активного громадського діяча, але, на відміну від свого старшого брата, був громадянином законотворчим, не вступав у конфлікти з владою і не займався протиурядовою діяльністю. Тоді ж він стає власником житлового будинку на Костянтинівській, 6, ожож, живе у матеріальному статку. У тридцятирічному віці Іван вже мав чин губернского секретаря.

У 1909 році йде з життя глава родини Мусій Любович. Сім'я поступово розвалюється. Іван був переведений до Київської поштово-телеграфної контори 6 лютого 1915 р. Тоді ж під Києвом поселяється їхня мати з молодшим братом Петром, психічнохворим. Василь незабаром емігрує у США, потім до Бразилії. Вже у радянський час він просить Артемія посприяти

йому у поверненні на Батьківщину, але брат чомусь відмовляє йому (напевне, з політичних міркувань), хоча він ще до революції був співучасником Артемія у його дисидентській діяльності. В Києві Василь мешкав на Великій Житомирській, 40, кв. 4 і отримував на свою адресу конспіративні листи з Парижа від зарубіжних дописувачів «Спутника чиновника» для Артемія Любовича. Та цих «революційних заслуг» не вистачило для повернення на збільшовичену Батьківщину...

Доля Івана Любовича склалася теж нелегко. Після революції він працював на Центральному телеграфі в Москві. Тут був, як і старший брат, репресований... Ось що про нього написала мені Ніна Артемівна в одному з листів: «В 1915 році дядя залишив Житомир, перевівся у Київ. На відміну від двох інших братів (Василя, Петра), він був найближчим до нього (Артемія – авт.) і довго пов'язаний з ним своєю нелегкою долею. Я листувалася з ним у 1965–1968 роках, коли він жив в Білорусії, в Молодечно. Кваліфікований, відмінний працівник, він, за його ж словами, був „викинутий” з Центрального телеграфу як брат „ворога народу” і отримував жалюгідну пенсію за своєю рядовою посадою, очевидно, в районному відділенні зв'язку».

Перед революцією всі Любовичі опинилися в Києві. Щоправда, як пригадає Ніна Артемівна з розповідей матері, Артемії Мусяйович навідувався до Житомира на короткий час для відпочинку.

У липні 1908 року у Любовичів народилася дочка Ніна. «Сьогодні ти з'явилася, моя дорога крихітка (...). Затеплилося нове маленьке життя, що принесло з собою надії і відчай, радість і печаль. У наш світ, в омут скорботи, у потік відчайдушної боротьби ти прийшла з голосним вимогливим криком. Ти нічого не отримаєш у цьому світі без боротьби та зусиль...», – написав про цю знаменну родинну подію з виразним відтінком політичних міркувань щасливий батько. Влітку Любовичі приїжджали на батьківщину Артемія Мусяйовича.

Перебуваючи в рідному місті, він зустрічався з братами, і, передусім, з найближчим до нього, Іваном. Про зв'язки братів Артемія і Івана Ніна Артемівна писала: «Є фотознімок, зроблений влітку 1908 року в Житомирі. Дядя Іван Мусяйович у формі телеграфіста їде на велосипеді; ліворуч від нього стоїть батько в штатській одежі. В одному з листів до мене Іван Л-ч згадав про те, як „приблизно роки за 3–4” до свого переїзду в Київ, на роботу в Центральному телеграфі, він приїхав (з Житомира – авт.) в гості до Артемія, що мешкав тоді в Києві. Це було, очевидно, в 1911–1912 році». Отож, губернський секретар, присяжний засідатель Житомирського окружного суду, чиновник казенної поштової контори Іван Мусяйович Любович – людина поважна і знана в місті – не соромився сідати за кермо велосипеда і навіть здійснювати на ньому подорож аж до Києва, на зустріч з братом Артемієм. Івана Любовича Ніна Артемівна назвала в одному з листів «очень порядочным, добросовестным во всех отношениях братом, тогда как другие были так или иначе людьми аморальными, о чем мне неприятно вспоминать».

Потім доля розкидала братів Любовичів ще далі: кого в Росію, кого в Білорусію, кого аж до Бразилії. І от, через багато десятиліть по тому, Ніна Артемівна Любович, москвичка, несподівано для мене обурилась, прочитавши надіслану їй невелику біографічну статтю, підготовлену мною про А. М. Любовича до «Зводу пам'яток історії культури» (з приводу пропозиції встановити на його честь меморіальну дошку на будинку колишнього міського училища на вулиці Котовського, 8, де він навчався): «Почему Вы умолчали о значении его (А. М. Любовича – авт.) пребывания в Петербурге в момент революции? Что это, – сознательная дань Вашему украинскому «патриотизму», или элементарная небрежность? Может быть националистическая умонастроенность житомирянина? Хотя вся моя семья родилась на Украине? И я, откровенно говоря, во многом отдаю предпочтение украинцам, их нравам, культуре, историческим традициям (несмотря на то, что я росла „кацапочкой”»». І в одному з листів «кацапка» Н. А. Любович продовжує цю думку: «Не идеализируйте родину моего отца, хотя в неко-

торых отношениях там было много лучше, чем, скажем, в Москве с ее купцами-погромщиками, черносотенцами с „Охотного ряда”. Украина мне дорога, как родина всей моей семьи»⁴.

Тож повернемося в Київ, де в незаперечно кращих, ніж у Житомирі, умовах працював телеграфістом Артемій Любівич. У 1903 році його з Києва мобілізували на строкову службу в армію. Три роки він, як сам пише в автобіографії, «провів солдатом на Петроградському військовому телеграфі». Повернення Артемія до Києва після демобілізації прийшлося на пік подій першої Російської революції, які не могли не вплинути на його подальшу долю. Він опиняється у вирі громадського життя, займається організацією підпільного поштово-телеграфного професійного союзу (діяльність профспілок у державних установах тоді не передбачалася, а створена у 1905 році поштово-телеграфна Спілка незабаром була розгромлена), береться за випуск нелегального професійного часопису «Почтальйон», чотири номери якого побачили світ у Києві під редакцією Любівича і Березовського. Журнал друкувався на шапірографі. Саме в цей час вперше виявився неабиякий талант Любівича як літератора і публіциста, і «Почтальйон» став першою трибуною нашого обдарованого земляка.

Активна діяльність Артемія Любівича, безумовно, не залишилась непоміченою. І все ж, лише «з метою виробничої доцільності», а не з «політичним ярликом», А. М. Любівич незабаром був переведений з Києва до Поштово-телеграфної контори Бердичева. Й тут Артемій Мусійович продовжував, висловлюючись сучасною мовою, свою дисидентську діяльність. За відкритий виступ службовців Бердичівської контори проти свого начальника-самодура Кузьминського, як застрільник хвилювань він був знову переведений, на цей раз до Білої Церкви. Робота в поштово-телеграфних конторах України Артемія Мусійовича співпадає з періодом його активного співробітництва з часописом «Спутник чиновника», читацькою аудиторією якого були не тільки державні службовці (поштово-телеграфні, банківські та інші працівники державних установ), а й вчителі та лікарі.

Випускні дані засвідчують, що редактором і видавцем цього журналу був О. І. Мірецький, а з грудня 1914 року – його дружина А. М. Мірецька. Але після відсторонення Мірецького від посади редактора в зв'язку з його арештом за підозрою у протиправній діяльності, фактичним нелегальним керівником легального журналу став його постійний дописувач і представник в Україні А. М. Любівич. Його прізвище, на відміну від Мірецького, ні у випускних даних часопису, ні у довідниках про періодичні видання ні разу не згадується. Хоча й на Мірецького в українській довідковій літературі теж не натрапляємо. Тільки зі спогадів дочки А. М. Любівича – Ніни Артемівни дізнаємося про подробиці біографії Олексія Івановича Мірецького – уродженця м. Сквири Київської губернії. Адже вона ще встигла поспілкуватися з ним перед його смертю і записати спогади про Артемія Любівича та отримати копії багатьох матеріалів. Як засновник і редактор часопису, О. І. Мірецький піддавався безкінечним штрафам та арештам⁵. І тоді його заступав нелегальний редактор Артемій Любівич⁵.

Листування з дочкою А. М. Любівича (1988–1990 рр.) відкрило його для мене зовсім з іншого боку, про що вже в першому листі Ніна Артемівна попередила: «Ви мені писали, маючи на увазі тільки житомирський відрізок шляху цієї непересічної, різнобічно талановитої людини, яка багато років була і самобутнім журналістом-публіцистом, про що Ви, напевне, не маєте жодної уяви»⁶.

Справді, скрізь, в енциклопедичних статтях, біографічних нарисах і книгах, тільки звичні кальки-характеристики «революціонера». Хоча таким він не був і партійною роботою не займався. Просто був бунтівником, виступав проти застою в суспільстві, за демократизацію як журналіст. Вперше про нелегкий життєвий шлях і замовчувані та невідомі сторінки з біографії А. Любівича автор цих рядків написав, використовуючи нові архівні джерела та листи-спогади Н. А. Любівич з Москви, у місцевій житомирській пресі в 1989 році, потім у брошурі «Історія зв'язку на Житомирщині. Факти. Події. Постаті»⁷.

З початку організації часопису «Спутник чиновника» А. М. Любівич стає його постій-

ним дописувачем: спочатку як працівник Бердичівської, а потім – Білоцерківської поштово-телеграфної контори. Друкується в основному під псевдонімами «Волинський» або «Ар. Волинський» (що пересвідчує нас у його патріотичних почуттях до рідного краю). Але публіциста-житомирянина зустрічаємо й під іншими псевдонімами та криптонімами: «Л», «Л-вич», «А. В-ский» та «А.М.В». Журнал виник тоді, коли Артемій Мусійович працював у Бердичеві. Тому вже один з перших його нарисів у часописі присвячується цьому місту у південній Волині, публікація так і називається – «Бердичів». Згодом він друкує під криптонімом «Л» викривальні кореспонденції, спрямовані проти завідуючого Бердичівською телеграфною конто-рою п. Конашевича.

Артемій Любович під цим же псевдонімом надрукував у «Спутнике чиновника» автобіографічний нарис, в якому розповідає про свавілля начальника Житомирської поштово-телеграфної контори Ваньковського.

А. Любович, починаючи з 1912 року, друкується з номера в номер, вміщуючи переважно публікації узагальнюючого змісту. Ним написані численні передові статті, а також публікації з питань економічної і правової незалежності дрібного чиновництва. В цих статтях автор вказував на необхідність подолання ними «рабської психології». Підводячи підсумок піврічного існування часопису, А. Любович у новорічному номері образно порівнює шлях, що пройдений ним, з вузькою стежиною «посеред багна» до кращого майбутнього, пропонуючи читачам «напередодні Нового року зробити зупинку і розпалити багаття». Адже, як вважає Любович, «костер, разложенный „Спутником” в эту морозную ночь, согреет нас, отгонит прочь волков, стаей бродящих вокруг, бросит сноп ярких искр в глубину темного леса, стоящего нам на дороге». Як образно, емоційно і щиро! Якби лишень міг передбачати автор цих рядків, що, пройшовши все-таки темний ліс і вийшовши у 1917–1919 рр. з нього на довгоочікувану галявину, він знову зустріне вовків, але набагато підступніших, кровожерливіших і зліших, що попереду буде ще більш темний ліс, у нетрях якого він безславно загине...

Ось такою образною, емоційною мовою писав телеграфіст-самоук А. Любович. Врешті, він і сам першою своєю професією, а не другою (після «телеграфіста»), визнавав журналістику. Адже в анкеті за 1918 рік на запитання про соціальне походження відповів: «журналіст».

Оцінюючи свою власну журналістську діяльність, Артемій Любович на сторінках «Спутника чиновника» писав: «Чи знають колеги, в яких умовах доводиться працювати нам?.. Посеред ночі водимо втомленою від звичайних службових занять рукою по вузьких папірцях, риємося у матеріалах, закопуємо туди і все своє особисте життя».

Одвічній темі намагання побудувати краще життя Любович присвячує філософську замальовку «Вночі» про поштового чиновника, який одного разу помітив те, чого ніколи не помічав, – величезне зоряне небо, що віддзеркалювалося у річці, яку він переходив щоразу, пізно повертаючись з роботи. І тут гарячково запрацював розум: адже за своє життя жодного разу він навіть не спробував підняти похнюплену голову високо до неба. Але ця думка – «єдина за довгі роки автоматичних дій і слів» – швидко згасає. Ні боротьби, ні насолод. Він монотонно крокує день у день, не піднімаючи голови. За довгі роки витравлено все, що складає гордість людини, – тверду волю, стремління до знань, до людей.

Протест публіциста Артемія Любовича проти насильства над особистістю, який він пережив не раз і персонально (вперше – пішовши з батьківського дому), яскраво виявляється чи не в кожній його публікації і вже пізніше знайшов концентроване відображення в його окремому виданому памфлеті «От Акакия Акакиевича до наших дней»⁸.

У 1913 році А. М. Любович здійснив конспіративну поїздку до С.-Петербурга з метою передачі членам Державної Думи пакету документів з проханнями про покращання матеріального і правового становища чиновництва. Ця поїздка для нього у січні наступного року закінчилась репресіями. У цьому пересвідчує цитата із донесення начальника Київського гу-

бернського жандармського управління в січні 1914 року: «... Из первоначально беглого осмотра предметов, взятых по обыску у Любовича, видно, что он сотрудничал в журнале „сп. Чиновника“, составляя программу для выпуска очередного номера журнала, [...] что Любович фактический редактор-издатель журнала „Спутник чиновника“». Справа в тому, що в кінці 1913 року, після чергового арешту О. І. Мірецького і заборони йому видавати журнал, останній підписувала його дружина Антоніна Михайлівна Мірецька, що й формально зафіксовано у довіднику про періодичні видання Росії за 1901–1916 рр. Але шеф київських жандармів називає дружину заарештованого редактора «фигтивным редактором-издателем». Фактичним, як ми вже знаємо, був А. М. Любович.

Царська охранка з'ясувала, що А. М. Любович здійснював редакційне листування і отримував пошту на адресу свого брата, теж телеграфіста, Василя Любовича на Велику Житомирську вулицю, 40 в Києві. З метою конспірації паризький кореспондент «Спутника чиновника» В. Дячков-Тарасов писав йому на вигадане ім'я-псевдонім «Бельцер». Але перлюстрація листів А. М. Любовича в Департаменті поліції Російської імперії не ідентифікувала написане з його почерком⁹. Отож, вина Артемія Мусійовича за цим фактом не була доведена, і Любовичу дозволили звільнитися з Білоцерківської поштово-телеграфної контори «за власним бажанням».

Сам Артемія Любович на таке свавілля начальства відреагував телеграмою на адресу камергера Похвістнева та членів Державної Думи:

«Произведенным жандармскими властями обыском установлено мое сотрудничество в профессиональном журнале „Спутник чиновника“ этом основании вашим превосходительством предложено мне подать прошение отставке, высшая норма наказания примененная ко мне, указывает, что участие в легальном органе, не запрещенном ни общими законами, ни служебным уставом квалифицируются вами как особо тяжкое преступление ибо обыкновенные преступники такому суровому наказанию вами не подвергаются (...). Подал прошение увольнения избегая третьего пункта, но оставаясь том убеждении что пользование печатным словом для освещения горя нужд почтово-телеграфных служащих не составляет преступления что участие профессиональном или общем органе есть право каждого работника государственных учреждениях предприятиях я имею основание в виду всего изложенного ожидать восстановления своих служебных правах. Артемию Любович. Подпись удостоверена»¹⁰.

13 липня 1914 р. вийшов останній номер «Спутника чиновника», часопису, який став для Артемія Любовича невід'ємною частиною його життя, його трибуною і університетами. Вже 17 липня А. М. Любович був призваний на дійсну військову службу в зв'язку з оголошенням мобілізації. Так розпочався новий період в його біографії. Це служба телеграфістом на Фінському узбережжі, участь у діяльності першої ради солдатських депутатів Кронштадта, де він знову взявся за улюблену і знайому справу: редагував і випускав газету «Известия Кронштадтского Совета». Тут з-під пера Артемія Любовича вийшли близько двадцяти публікацій, передових статей з характерними для того часу заголовками, іноді не підписані: «Воля революционных масс не знает предела», «Воронье кричит», «Новый барин земли русской», «Будет буря», «Власть Советов и городские самоуправления», «Черные шёпоты», «По одну и по другую сторону баррикады» і тому подібне.

3 травня 1917 року Артемія Любович активно співробітничав з новим часописом «Почтово-телеграфная трибуна». Отож, продовжує розпочату ще в Україні діяльність як полум'яний публіцист, як журналіст-борець. Наступні роки життя Артемія Мусійовича Любовича були визначені його участю як зв'язківця в подіях більшовицького перевороту. Так, у жовтні 1917 року він був обраний комісаром Кексгольмського полку, загонем якого 25 жовтня і був зайнятий Петроградський поштамт. Про ці події Артемія Мусійович залишив спогади, пізніше опубліковані в кількох книжках¹¹.

Цікаво, що під час Жовтневого перевороту Любовичу довелося бути в справах у імпровізованому приміщенні клубу поштово-телеграфних службовців, влаштованому в квартирі колишнього начальника Головного управління пошт і телеграфів Похвістнева, який у 1914 році змусив Артемія Мусійовича піти у відставку. Мандат Любовичу на зайняття телеграфу дав персонально «товарищ» Дзержинський⁷³, відомство якого через 20 років по-більшовицьки сміливо, коротко і ясно «віддячило» Артемію Мусійовичу за успішне виконання завдання «железного Фелікса», пустивши йому кулю в лоб відразу ж після несправедного суду над заслуженим зв'язківцем і талановитим публіцистом. У той же день – 28 червня 1938 р.¹²

Оце іронія долі, зла і кровожерлива, як завжди і буває у недемократичних суспільствах. Пам'ятаєте, міністр Похвістнев у 1914 році лише делікатно запропонував бунтарю Любовичу залишити державне поштове відомство, без арешту і принижень, і це викликало справжній гнів Артемія Мусійовича. Влада ж, за яку боролись демократично налаштовані любовичі і яка прийшла на зміну ненависному самодержавству, без усіляких пояснень і видимих причин, підло, по-хуліганськи знищила більшість з тих, хто ідейно прокладав стежину до владного Олімпу для її перших вождів, хто підтримував її перші кроки. Не минув більшовицького молоху «зв'язківець № 2» країни Рад! Так само безневинно, як і житомир'янин А. М. Любович, у сталінських катівнях загинули й інші колишні комісари Петроградського ВРК, що теж займали високі посади за Радянської влади і вірою та правдою служили їй: Г. І. Благонравов, Г. В. Єлін, Ю. М. Коцюбинський, В. Я. Чубар та інші.

А тоді, у часи, коли під личиною народовладдя насправді зароджувалася войовнича тоталітарна імперія, Любович, опинившись у центрі революційних подій, зокрема, делегується на VII з'їзд РСДРП(б), потім на першому Всеросійському з'їзді Рад обирається до складу ЦКВ, а в 1918–1919 рр. – головою ЦК Спілки поштово-телеграфних робітників, зати́м працює начальником зв'язку Червоної Армії. В 1918 році він, як керівник профспілки, отримав із сім'єю окреме «житло»: колишню більярдну в особняку чаєторговця Висоцького, яку довелося розділити на дві «кімнати» коврою...

З 1920 року і до арешту в 1937 році Любович – на відповідальних державних посадах. Ці сторінки з біографії нашого земляка досить широко висвітлені як в енциклопедичних виданнях, так і публікаціях місцевої преси, отож можуть бути тут опущені. Хіба що варто зазначити, що в усіх ранніх публікаціях зазначається термін роботи Любовича заступником Наркомпостеля з 1919 по 1933 рр. Хоча, як вже відомо, у 1918–1919 рр. він працював у профспілках. Тільки енциклопедія «Гражданская война и военная интервенция в СССР» згадала про той факт, що Артемію Мусійович був не лише заступником Наркому пошт і телеграфів (пізніше – зв'язку) СРСР, а спочатку Наркомом (з 24 березня 1920 р. по 26 травня 1921 р.) пошт і телеграфів РРФСР, хоча ще 12 листопада 1917 р. він призначається членом колегії при Міністерстві пошт та телеграфів¹⁴. І вже зовсім інша справа – замовчувані до останнього часу обставини трагічної загибелі нашого земляка у сталінських катівнях. Про це, звичайно, не йшлося в жодному з радянських видань.

До 1930 року Артемію Мусійович Любович мешкав із сім'єю в Москві в будинку наркомпостеля на Великій Дмитрівці. Його перша дружина з роду Василевських, киянка, ростила трьох дітей – дочку Ніну та синів Льва та Юрія. Наприкінці 20-х років Любовича командували по лінії проднасі́нневої кампанії до Воронежа. Там він познайомився із родиною відповідального працівника Соловйова і закохався у його дружину – Броніславу Іванівну. Почуття їх були настільки міцними, що обидва вирішили вже у зрілому віці зробити найрішучіший крок: залишити свої сім'ї й одружитися. Це сталося у 1930 році, коли Любовичу виповнилося п'ятдесят. Після арешту Артемія Мусійовича його друга дружина провела між життям і смертю цілих вісім років у таборі для «жён врагов народа» у Караганді.

Після розлучення з першою дружиною Артемію Мусійович продовжував бути у своїх дітей на Великій Дмитрівці, а його сини – у свого батька в новій квартирі. В 1935 році його

призначили заступником голови Раднаргоспу і головою Держплану у Білорусію. Напевне, таке призначення А. М. Любовича з насидженого місця – столиці ССРР на другорядну посаду і не на рідну Україну було зніційовано самим Артемієм Мусійовичем у зв'язку з його бажанням залишити, перш за все, Москву, щоб пом'якшити наслідки розлучення. Після від'їзду Любовича до Мінська його зв'язок із дітьми, як писала Ніна Артемівна, перервався. Ця обставина, на її думку, й врятувала членів їхньої сім'ї від долі, що випала Броніславі Іванівні Любович. «Про арешт батька ми дізнались абсолютно випадково від товариша мого брата, що повернувся з відрядження до Мінська влітку 1937 року. Він сказав, що „весь Білоруський Раднарком заарештований”, а його голова, тов. Голодед (він запросив батька бути його заступником), застрелився».

Лев Артемович написав мені, що його старші сестра і брат рано створили свої сім'ї і наполягали на отриманні від Артемія Мусійовича матеріальної допомоги. Але він відмовив. Жив вже тоді з новою сім'єю. У відповідь Юрій і Ніна Любовичі розірвали свої стосунки з батьком. Підтримував їх тільки Лев.

Напередодні арешту А. М. Любовича його син Лев Артемович закінчив інженерно-технічну Академію зв'язку ім. Подбельського у Москві і перед випуском поїхав до батька в Мінськ. Далі надамо слово самому Льву Артемовичу, від якого я отримав один-єдиний лист 25 січня 1991 р. Він починався словами: «Шановний Георгій Павлович, з скорботою повідомляю Вам про смерть моєї сестри Ніни Артемівни Любович 14-го дня. Папки з перепискою з Вами Н. Ар. мені днями привезуть. Я потомствений зв'язківець, як цивільний, так і військовий».

Потім автор листа повідав таке: «Майте на увазі, що я, на відміну від інших його (А. М. Любовича – авт.) дітей мав весь час безпосередній зв'язок з батьком до моменту його арешту в Мінську, куди я приїхав у мою відпустку після закінчення занять в Академії. Добре, що батько жив на другому поверсі старого особняку і вдалося скористатися відкритим вікном у двір з кухні. Я плігнув з гілкою, яка замортизувала, перечекав у хлопців двірника. Я іще був у військовій формі, що допомогло мені без ускладнень дістатися до вокзалу і домовитися з провідником потягу».

У Москві Лев Артемович знову пережив неприємні хвилини. На урочистому випуску в інженерно-технічній академії ім. Подбельського виступав сам нарком зв'язку Ягода і давав напутні побажання. Як згадує Лев Артемович, «дійшовши до мого прізвища, Ягода вигукнув: „Любович!” Це Артема Мусійовича син! До Якутська, там усі сидять!» Але, незважаючи на такий загрозливий індивідуальний «перерозподіл» молодого фахівця, завдяки допомозі однокурсників, що працювали в апараті Наркомату зв'язку, Лев Любович був направлений на прохання директора Октябрського урядового радіоцентру в Москві до нього на роботу. За півроку стажування Любович пройшов шлях від ремонтника до старшого чергового інженера. Тоді ж запропонував свій план реконструкції радіопередавачів, що був прийнятий і до початку війни здійснений. Затим війна. В листі Льва Артемовича натрапляємо й на такі рядки: «Мені дуже повезло, що я був направлений восени 1942 року до 52-ї армії, що якраз формувалася в районі озера Селігер. Як сам командуючий, так і більшість старшого комскладу діставлялися літаками з місць заточення, і від мене не вимагали, щоб я вступив до партії з обов'язковим ритуалом відмовлення від батька – „ворога народу”. За час усієї війни як з Німеччиною, так і з Японією, наша армія не мала поразок, жодного випадку зради»⁶.

Поневіряння Льва Любовича не закінчилися у повоєнні роки. Після демобілізації друзі не радили йому повертатися на урядовий радіоцентр: надто відомим у нього було в колі зв'язківців прізвище... У Москві Льва Любовича не хотіли приймати до секретного інституту як «сина ворога народу», а прийнявши, швидко звільнили в зв'язку з чисткою. Так, «шкідливих елементів», крім Льва Любовича, виявилось тільки в цьому інституті близько двохсот... Потім він все ж влаштувався до Інституту точної механіки і обчислювальної техніки, в якому

пізніше очолив роботи з розробки пристроїв електронної пам'яті і був за це нагороджений орденом Леніна.

Лев Артемович ніколи не відмовлявся від батька, навіть коли цього від нього вимагали у Східно-Сибірському окрузі як умову прийому в партію. Але Лев не був навіть комсомольцем, і через це його одного разу ледь не виключили з Академії. Допомогло втручання батька, «який про це мене повідомив, але мовчки зрозумів...».

Ось про такі подробиці дізнався я з єдиного листа сина Артемія Любовича, надісланого ним з Москви після смерті Ніни Артемівни. Читаючи його, згадав, як Ніна Артемівна показувала сімейний альбом, в якому поруч було два, здавалося б, однакових, фотознімки. На ньому зображена родина Любовичів. На руках у батька – син Лев, у дружини – син Юрій, ліворуч стоїть дочка Ніна. Знімок зроблено у 1916 році. На цій же сторінці альбому ще один такий знімок, тільки відретушований на вимогу музею Революції в Москві. Тут вже Льва Артемовича ми не бачимо – його компартійні «історики» замалювали. Втім, і в житті його не раз добряче «відретушувували», притискували, навіть не довіряли працювати зі службовими секретними документами, ним же раніше розробленими...

... Ще в одній з ранніх публікацій Любовича («Спутник чиновника», 1912 рік) читаємо такі рядки: «Сумрак и духота учреждений охватывает новичка; чуждая свежему человеку атмосфера сухого формализма одурманивает его, парализует молодые порывы и среда озлобленных, истерзанных жизнью, засушенных между листами книг и бланков людей холодит кровь [...], превращая личность в „дело за № таким-то”». Автор пише про холодну жорстокість місцевих адміністраторів, різкий поділ на начальників і підлеглих, відсутність будь-яких паростків демократії – ганебні риси загниваючої Російської імперії. Нова Російська імперія, вже червона, якій чесно намагався служити Артемію Любович, коли перебував на високих постах заступника наркомун пошт і телеграфів, а також голови Держплану Білоруської РСР, так само безжалісно розправилася і з самим Любовичем. Він загинув у сталінських катівнях 28 червня 1938 р.

У 1956 році Лев Артемович Любович звернувся в МВС із запитом про батька і йому відповіли, що про нього «нічого не відомо». В цей же час Броніслава Іванівна Любович, що приїжджала до Москви, отримала на вулиці Воровського, 13 довідку, датовану 2 березня 1956 р. У ній говориться: «Дело по обвинению Любовича Артема Моисеевича пересмотрено Военной коллегией Верховного Суда СССР 29 февраля 1956 года. Приговор Военной коллегии от 23 июня 1938 года в отношении Любовича А. М., по вновь открывшимся обстоятельствам отменен и дело за отсутствием состава преступления прекращено». У довідці, отриманій в Гродненському ЗАГСі вдовою Любовича, була записана брехлива дата смерті Артемія Мусійовича Любовича – 20 квітня 1939 р., причина смерті не вказана.

В своєму останньому листі до мене дочка А. М. Любовича написала: «Отца мучили в Гродненской тюрьме дольше других „врагов народа”, тщетно пытаюсь добиться „признаний” ударами по голове резиновой палкой. Об этом напечатано в книге воспоминаний бывших сотрудников НКВД, изданной во Франции на русском языке; она хранится в „спехране” библиотеки имени В. И. Ленина в Москве»¹⁵.

Тут же, у вже доступних каталогах колишньої головної бібліотеки імперії, є карточки «Артем Мусійович Любович», «Ніна Артемівна Любович», «Лев Артемович Любович», «Броніслава Іванівна Любович». Прізвища цих людей, як їх не намагалася очорнити чи приховати від співвітчизників система, все ж зайняли у суспільстві достойне місце. Артемію Мусійович Любович – автор десятків талановитих публіцистичних творів. Ніна Артемівна написала сценарій до кінофільму за драмою Лермонтова «Маскарад» і надрукувала багато статей з історії музики і мистецтва в «Комсомольской правде» та «Смене» (а починала в Московському університеті з публікацій під псевдонімом «Н. Василевська» в заснованій ще її батьком

малоформатній газетці «Радио в деревне»). Кавалер ордена Леніна Лев Артемович – співавтор книги про обчислювальну техніку, заслужений діяч культури Білоруської РСР. Броніслава Іванівна випустила книгу «Учитесь вышивать» (мистецтвом вишивки вона оволоділа за довгі роки заслання)...

... У 1991 році рішенням Житомирського міськвиконкому за поданням комісії з топоніміки запроєктовані вулицю та два провулки в новому житловому масиві Довжик було названо іменем Артемія Любовича¹⁶. Так земляки віддали належне славному сину Житомира. Його ім'я повернулося на карту рідного міста. Ім'я, яке ми зустрічаємо у чотирьох варіантах в каталогах однієї з найбільших бібліотек Європи. Житомирське ім'я!

Отож, насправді ім'я Любовича нарешті реабілітоване самою історією, а точніше – зусиллями розкутих з ланцюгів тоталітаризму, вільних і свідомих людей.

¹ Крайко К. «Всім! Всім! Всім! // «Радянська Житомирщина». – 1972. – 5 листопада; Архів Житомирського обласного краєзнавчого музею (далі ЖОКМ). Біографія Артемія Мусяйовича Любовича. Машинопис. Інв. № 312. – С. 1; Архів Житомирської обласної рідколегії книги «Реабілітовані історією».

² Архів Г. П. Мокрицького. – Тека № 7. – Спр. 175. Листи Н. А. Любович № 9 від 18.03.89 та № 10 від 23–25.03.89.

³ Афанасьєв І. І. Установи народної освіти на Волині. – Житомир, 1924. – С. 19, 166; Памятная книжка Киевского учебного округа на 1901 год. Ч. III. Волынская губерния. – К., 1901. – С. 8; Памятная книжка Волынской губернии на 1886 год. – Житомир, 1885 год; Памятная книжка Волынской губернии на 1899 год. – Житомир, 1898. – С. 99; Артемий Моисеевич Любович; Автобиография // Почтово-телеграфный журнал. – СПб, 1918. – № 9–12. – С. 139–141.

⁴ Державний архів Житомирської обл. (далі ДАЖО). – Ф. 270, оп. 1, спр. 60. – Арк. 189 зв.; – Ф. 208, оп. 1, спр. 22. – Арк. 12. Архів Мокрицького. – Спр. 175. Листи Н. А. Любович № 5 від 27.02.88, № 6 від 11.03.89, № 20 від 28.06.90, № 22 від 07.07.90, № 9 від 18.03.89.

⁵ А. М. Любович // «Почтово-телеграфный журнал». – 1919. – № 9–12. – С. 140; Ильин Г. Нелегальная почтовая пресса // «Пролетарий связи». – 1927. – № 8. – С. 22; Архів ЖОКМ. – Фонд матеріалів Н. А. Любович. № 312. Док «Приложение». – С. 1–2.

⁶ Всі листи від Н. А. Любович зберігаються у приватному краєзнавчому архіві Мокрицького. Тека № 7. Лист № 1–25 Н. А. та Л. А. Любовичів № 1–16.

⁷ ДАЖО. – Ф. 62, оп. 2, спр. 187. – Арк. 32 зв.; Мокрицький Г. П., Костиця М. Ю. Про що розповіли знімки? // Сільське життя (Житомир). – 1991. – 20 берез. [Біографічний нарис „Невідомі сторінки з життя А. М. Любовича»]; Мокрицький Г. П. Історія зв'язку на Житомирщині: факти, події, постаті / Під ред. В. М. Коваленка; вст. ст. Б. Я. Трофимчука. – Житомир: Журфонд, 1995. – 32 с. – С. 18.

⁸ Архів ЖОКМ. – Фонд матеріалів, наданих Н. А. Любович. Док. «Революционная публицистика А. М. Любовича в журнале „Спутник чиновника”». № 312. – С. 2; Вольнский А. Бердичев // «Спутник чиновника». – 1911. – № 3; Журнали «Спутник чиновника» за 1919 р. – № 9, 10, 13; Вольнский Ар. Из воспоминаний // «Спутник чиновника». – 1913. – № 8. – Стб. 8–12; Л. На рубеже // «Спутник чиновника». – 1912. – № 1. – Стб. 4–6; Часопис «Исторический архив». – 1958. – № 3. – С. 29; Ак. Вольнский. «Товарищеская беседа» // «Спутник чиновника». – 1914. – № 2; Л-вич. Ночью // «Спутник чиновника». – 1913. – № 3. – Стб. 11–13; Любович А. М. От Акакия Акакиевича до наших дней. – Петербург, 1917.

⁹ Архів Мокрицького. – Спр. 175. Лист № 12 Н. А. Любович від 02.04.89; Беляева Л. Н., Зиньова М. К., Никифоров М. М. Библиография периодических изданий России: (1901–1916). – Т. 3. – «Р-Я». – Л-д, 1960. – С. 291.

¹⁰ Документ адресовано: «ЦГАОР СССР. Ф. ДП, 00, 1913, д. 5, ч. 32. Лит. Б, л. 50 та зв.» у джерелі: Розенталь И. С. Большевики и движение низших государственных служащих: (1913–1914) // «История СССР». – 1966. – № 2. – С. 143–145; Архів ЖОКМ. Комплект документів з фондів ЦГАОР про протиправну діяльність А. М. Любовича, наданий Н. А. Любович. Машинописна копія. Інв. № 312. – Арк. 5.

¹¹ Флеровский И. П. Большевистский Кронштадт в 1917 году: (По личным воспоминаниям). – Л., 1957. – С. 24, 26–28, 42–45, 71; А. М. Любович // «Почтово-телеграфный журнал». – 1918. – № 9–12. – С. 140; А. Л. Воля революционных масс не знает предела. Передовая // «Известия Кронштадтского Совета». – 1917. – № 108. – 29 лип.; Л-вич. Воронье кричит. Передовая // «Известия Кронштадтского Совета». – 1917. – № 207. – 26 листоп.; Новый барин земли русской // «Известия Кронштадтского Совета». – 1917. – № 207. – 26 листоп.; Будет буря. Передовая // «Известия Кронштадтского Совета». – 1917. – № 208. – 28 листоп.; Артем. Власть Советов и городские самоуправления. – 1917. – № 209. – 29 листоп.; А. Л. Черные шёпоты // «Известия Кронштадтского Совета». – 1917. – № 235. – 31 груд.; А. Р. Т. По одну и по другую сторону баррикады. Передовая // «Известия Кронштадтского Совета». – 1918. – № 8. – 13 сч.; Артемий Моисеевич Любович // В дни Октября: Воспоминания участников Октябрьского вооруженного восстания в Петрограде. – Л.: Лениздат, 1982. – 406 с. – С. 160–163, 230–231, 360–361. Любович А. М. Революционное занятие Петроградского телеграфа // Артемий Моисеевич Любович (1880–1938).

¹² Директива начальника Головного управління пошт і телеграфів начальнику Київського поштово-телеграфного округу від 8 березня 1914 р. № 16647. – Архів ЖОКМ. – Комплект матеріалів, переданих Н. А. Любович. Машинописна копія. – Інв. № 312; Любович А. М. Революционное занятие Петроградского телеграфа: (Воспоминание) // «Почтово-телеграфный журнал». – Часть неофициальная. – 1918. – № 9–12. – С. 35–39. Статистическая карточка репрессированного. – Архів Житомирської обласної редколегії книги «Реабілітовані історією».

¹³ Седьмая (Апрельская) Всероссийская Конференция РСДРП (большевиков): Протоколы. – М., 1958. – С. 328, 387; «Исторический архив». – 1958. – № 3. – С. 29; Любович Артемий Моисеевич // Гражданская война и военная интервенция в СССР. – М., 1983. – 702 с. – С. 338; Архів Мокрицького. – Спр. 175. Лист № 23 Н. А. Любович від 11.07.90.

¹⁴ «Радянська Житомирщина». – 20 груд.; 1972. – 5 листоп.; 1973. – 6 жовт.; 1977. – 10, 11 верес., 23 лип., 3 квіт.; 1983. – 9 жовт.; Комс. Зірка (Житомир). – 1988. – 10 верес.; Зоря комунізму (Житомир). – 1986. – 7 листоп.; Наркомат почт и телеграфов РСФСР // Гражданская война и интервенция в СССР. – М., 1983. – 706 с. – С. 370; Декреты Советской власти. – Т. 1. – М., 1957. – С. 74.

¹⁵ З розповіді Н. А. Любович, записаної Г. П. Мокрицьким в Москві в грудні 1990 р.; Архів Мокрицького. – Спр. 175. Листи Н. А. Любович № 16 від 01.08.89, № 23 від 01.07.90; № 25 від 26.08.90, № 19 від 21.03.90.

¹⁶ Мокрицький Г. П. Нові та перейменовані вулиці Житомира: (1987–1993): Короткий довідник зі схемами. – Житомир: «Житомирський вісник», 1993. – 76 с. – С. 20, 30.

Р. Ю. Кондратюк

ПЕРШИЙ АВТОКЕФАЛЬНИЙ ЄПИСКОП НА ВОЛИНІ

Орлик
Степан Андрійович

Народився 8 грудня 1891 р. у м-ку Любар Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єпископ Волинський і Житомирський УАПЦ, борець за незалежність України. Заарештовувався тричі. Засуджений восени 1923 року до року примусових робіт, у січні 1929 року – до 10 років позбавлення волі. Покарання відбував спочатку в Соловцьких таборах, потім – у м. Гур'єв (Казахстан). Розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований 9 січня 1957 р.

Бурхливий процес національно-культурного відродження та державотворення на Україні, викликаний подіями Лютневої революції 1917 року, сколихнув усі свідомі верстви українського суспільства. Не залишилось осторонь від загальнонаціональної справи й православне духовенство, зокрема Волині. Його прогресивна частина одразу сприйняла і підтримала політику Української Центральної Ради щодо конфесійних питань. Про це яскраво свідчать резолюції 1-го та 2-го з'їздів духовенства і мирян Волинської єпархії, що відбулись у квітні та червні 1917 року в Житомирі. В них знаходимо, зокрема, заклики до об'єднання українських єпархій в автономну Київську митрополію, про необхідність демократизації церкви, наближення її до народу шляхом переведення богослужінь на загальнодоступну мову, перекладу на українську богослужібних книг та молитовників, спрощення деяких церковних обрядів. З'їзд прийняв рішення про переведення

народних шкіл на українську мову викладання, запровадження в духовних школах курсів історії України та Волині, історії української літератури, етнографії, географії тощо. Проте опір реакційної частини духовенства гальмував процес становлення національної української церкви, а буремні події громадянської війни взагалі на деякий час припинили його.

Початком діяльності УАПЦ в Житомирі слід вважати червень 1922 року. Саме тоді склалась ініціативна група зі створення в місті української парафії. Її очолив відомий у майбутньому український літературознавець і перекладач Микола Васильович Хомичевський (Борис Тен)¹.

Статут парафії було зареєстровано відділом управління Волгубвиконкому 3 серпня 1923 р. Згідно з цим документом українська православна громада визнавала верховенство Всеукраїнської Православної Церковної Ради (ВПЦР), соборноправність устрою української автокефалії, необхідність використання в церкві живої народної мови, співів, звичаїв. У заяві про реєстрацію громади, складеній та підписаній М. В. Хомичевським, йшлося зокрема про те, що новостворена парафія «життєвим завданням своїм має відновлення першохристиянського духу церковної житки, вільної від усіх напластунів середньовіччя з його схоластикою та папо-цезарським абсолютизмом»².

Під час заснування парафії ініціативна група налічувала лише 30 чоловік, згодом кількість парафіян зросла до 760. Членами громади були кращі представники житомирської інтелігенції, добре відомі та шановані в місті родини Хомичевських, Кудрицьких, Гайдаїв, Ненадкевичів та інших.

Проте, з перших днів свого існування українська православна громада в Житомирі зустрілася з незрозумінням, а подекуди й ворожим ставленням з боку прихильників старої російської православної церкви. Давалася взнаки багаторічна діяльність колишнього волинського єпископа Антонія Храповицького, який очолював місцеве відділення «Союза русского народа». Осередки цієї чорносотенної організації свого часу були засновані ледве чи не при кожній православній парафії.

Спочатку місцева влада надала в користування автокефалістам Преображенський кафедральний собор. Мотивацією такого рішення стало те, що собор вважався церквою без парафії і не мав власної громади. Це дало б змогу здійснити передачу храму без особливих ускладнень. Проте «росіяни» швидко зорієнтувались і організували кампанію збору підписів нібито від членів громади кафедрального собору. За короткий час було зібрано понад 1000 підписів. Для того, щоб уникнути можливих непорозумінь та ексцесів, засновники української парафії відмовились від собору, а натомість попрохали віддати їм архієрейську церкву по вулиці Великій Бердичівській. Але й тут не обійшлося без конфлікту. Під час передачі церковних приміщень представники російської православної громади відмовились віддати автокефалістам ключі. Справа набрала серйозного обороту і була вирішена лише після втручання органів влади та міліції.

Однак, незважаючи на труднощі становлення, українська православна церква поступово розширювала свій вплив серед населення. Протягом 1922–1923 рр. на території Волинської губернії виникло близько 40 автокефальних парафій. За їх кількістю Волинь займала п'яте місце в Україні. З метою координації їхньої діяльності та організації церковного управління в Житомирі 5–6 серпня 1923 р. було скликано крайовий з'їзд кліру та мирян. З'їзд прийняв рішення про створення Волинської крайової православної церковної ради (ВКПЦР) як філії ВПЦР на підставі її статуту. На обов'язки ВКПЦР було покладено визначення схеми осередків церковних парафій у межах паланок або благочинств, що замінили старі благочинницькі округи.

Діяльність автокефальної церкви на Волині була недовгою. Перебуваючи під особливо пильним оком каральних органів, вона однією з перших прийняла на себе удар репресивної машини. З середини 20-х років кількість українських парафій поступово зменшується, церковні приміщення руйнуються або використовуються не за призначенням. Останньою припинила існування у вересні 1929 року українська громада Михайлівської церкви м. Житомира.

Зазнали переслідувань з боку більшовицького режиму й активісти національного церковного руху. Багато з них були заарештовані або опинилися на засланні, як Микола Хомичевський. Та чи не найтрагічніша доля судилася першому на Волині українському автокефальному єпископу Степану Орлику. Ким же був цей мученик національного відродження?

Степан Андрійович Орлик народився 8 грудня 1891 р. у містечку Любарі Новоград-Волинського повіту в родині селянина³. Мати майбутнього єпископа, Марія Неофітівна, походила з духовного роду, що й визначило подальший життєвий шлях хлопчика. Степан Орлик закінчив Волинську духовну семінарію та Вищу теологічну школу у Франції, деякий час служив парафіяльним священиком на Волині. З початком Першої світової війни став військовим священиком у діючій армії. Лютневу революцію 1917 року зустрів на Кавказькому фронті в місті Тифліс (сучасний Тбілісі). В цей час на Кавказі перебувало багато українців, які в різний час та за різних обставин потрапили на цю далеку околицю Російської імперії. Але найбільше тут було українських військовослужбовців – солдатів та офіцерів Кавказької армії.

Відгомін подій, що відбувалися в Україні навесні 1917 року, докотився й до Кавказу. Свідоме українство сприйняло їх як свою кровну справу. Не залишився осторонь і Степан Орлик. Протягом 1917 року він створив на Кавказі декілька українських православних парафій.

Релігійну діяльність Степан Орлик поєднував із політичною. За деякими відомостями він був членом Галицько-Української секції при центральному комітеті грузинської комуністичної партії. Буремні роки революції та громадянської війни Степан Орлик провів у Грузії, і лише в травні 1921 року повернувся в Україну. На батьківщині він активно включився у рух за створення УАПЦ. Саме в цей час перед автокефалією постала проблема створення власної ієрархії. За церковними правилами, хіротонія (посвячення на єпископа) вважалася канонічною лише при здійсненні так званого єпископського рукоположення, тобто коли кандидат у єпископи висвячувався діючим ієрархом. Таким чином зберігалась безперервність сходження на неофіта Святого Духа та його дарів. Та з виникненням автокефалії єпископи старої російської православної церкви категорично відмовились піти на співробітництво з нею. У цій складній ситуації Степан Орлик запропонував звернутись по допомогу до католикоса грузинської православної церкви, з яким підтримував тісні стосунки ще під час перебування на Кавказі. Використовуючи знайомство із першоієрархом, С. Орлик сподівався висвятитись на єпископа. Із собою він узяв священника з Поділля Павла Погорілка. Проте дістатись вдалося лише до Харкова. В цей час більшовики добивали залишки незалежності Грузії, шлях на Кавказ виявився закритим, тому обидва претенденти на єпископський сан повернулись до Києва.

На Першому Всеукраїнському церковному соборі, що розпочав роботу 1 жовтня 1921 р., керівництво УАПЦ вирішило вдатися до безпрецедентного кроку – самостійного висвячення своїх ієрархів. Серед п'яти священників, рукоположених у єпископи, був і отець Степан Орлик. Його хіротонія на єпископа Волинського і Житомирського відбулась 30 жовтня 1921 р.⁴ Повернувшись після тривалої відсутності на рідну Волинь, Степан Орлик розпочав енергійну діяльність із заснування українських парафій. Він користувався серед віруючих глибокою повагою як пристрасний проповідник, невгамовний та безстрашний борець за самостійність української церкви. Людей приваблювали його простота та щирість, уміння спілкуватись із народом.

Головною штаб-квартирою С. Орлика був Житомир – історична резиденція волинських єпископів. Тут утворилась одна з найчисельніших громад, що стала на короткий час організаційним центром автокефалії на Волині. В Житомирі С. Орлик висвятив у священники Миколу Хомичевського, надавши йому невдовзі сан протоієрея. Значну увагу єпископ Орлик надавав роботі в сільській місцевості, здійснюючи поїздки в найвіддаленіші куточки краю. Часто брав участь у диспутах як з ортодоксальним духовенством, так і з більшовицькими пропагандистами. Один з активістів УАПЦ П. Назаревич писав: «Досить добре пригадую диспут у Новочорторії. Там зібралася велика сила народу, коло церкви, на дворі. Зійшлися люди з усього міста й з околиць сіл: Старочорторії, Любомирки, Привітова, Горопаїв, Коросток та інших. Проти українського єпископа виступив якийсь академіст-москаль. Архієпископ Степан в змаганнях переміг його, і від того дня були зорганізовані українські парафії в кількох селах на Волищині. Після диспуту і в час одвідин парафій люди щиро вітали свого архієпископа»⁵.

Діяльність Степана Орлика не залишалась поза контролем каральних органів. Волинське ДПУ встановило за ним постійний нагляд, шукаючи найменшого приводу для арешту. Наприкінці 1922 року С. Орлик виступив проти організованої радянською владою кампанії з вилучення церковних цінностей. Цього виявилось достатньо для арешту невгамовного єпископа. Більше восьми місяців він знаходився під попереднім слідством. За цей час Волинська крайова церковна рада неодноразово зверталася до місцевих властей, намагаючись з'ясувати долю ув'язненого єпископа. На Першому крайовому з'їзді кліру та мирян УАПЦ було

прийнято ухвалу про взяття С. Орлика на поруки⁶. Тоді ж парафіяни зібрали 300 мільйонів рублів (за курсом 1923 року) у фонд матеріальної підтримки єпископа Степана⁷.

Та їх намагання виявилися марними. Восени 1923 року С. Орлика було засуджено до року ув'язнення в будинку примусових робіт. Відбувши термін покарання, він повернувся до виконання своїх обов'язків. Ще деякий час працював на Волині, а згодом – у Полтаві та Дніпропетровську. Але головні випробування Степана Орлика були ще попереду. Для більшовицького режиму він був потенційно небезпечним через свою популярність у народі та вірність власним переконанням. Не маючи прямих доказів антирадянської діяльності єпископа Орлика, ДПУ спробувало знищити його руками самих церковників. Чекісти домагалися від керівництва УАПЦ осудити С. Орлика на Другому Всеукраїнському церковному соборі 1927 року за «петлюрівщину» та «націоналізм». Коли ж Собор відкрито не зробив цього, то чекісти самі поспішили заарештувати єпископа⁸. На судовому процесі С. Орлику інкримінувалося проведення контрреволюційної роботи на Волині під прикриттям релігійної діяльності.

Та була ще одна потаємна причина, з якої ДПУ поспішило вдруге заарештувати Степана Орлика. Після першого арешту, з січня 1924 року він був завербований як секретний співробітник. Та не будемо одразу виступати з осудом Степана Орлика. То був складний і суперечливий час, коли люди щодня ставали перед життєвим вибором, та й радянські каральні органи завжди «славилися» майстрами ламати волю, душу, психіку підслідних, маючи в своєму арсеналі багатий набір єзуїтських методів. Зрештою, відомості про діяльність Орлика як агента ДПУ також досить суперечливі. За свідченнями самого Орлика, його діяльність полягала у висвітленні автокефального руху в Україні та на Волині зокрема. Чекісти звинувачували його в тому, що він «явно игнорировал выполнение поручаемых ему заданий, утаивал от органов ГПУ известные ему данные о контрреволюционной деятельности тех или иных лиц с одной стороны, а с другой сообщал различного рода провокационные сведения, чем вводил в заблуждение органы ГПУ..., продолжал использовать церковные проповеди для провозглашения лозунгов украинского сепаратизма, подчеркивал в своих проповедях необходимость объединения украинского народа вокруг автокефальной церкви для борьбы за „освобождение Украины“»⁹.

Степана Орлика спіткала доля людини, яка не за власною волею зазірнула за куліси таємних спецслужб, а від таких свідків рано чи пізно позбавляються. Арешт С. Орлика відбувся 18 липня 1927 р. в Харкові, і лише 5 вересня справу було прийнято до виконання та проведено перший допит. Підслідний не визнав себе винним у контрреволюційній і повстанській агітації і в проповідях про відділення України від Москви¹⁰. 7 вересня постановою КРВ ДПУ справу проти Орлика було припинено за недостатністю доказів¹¹.

Весь цей час він утримувався за рішенням Особливої наради ДПУ УСРР у лікарні Харківського БУПРу № 1, листувався із уповноваженим КРВ Шеменою, у серпні до нього приїздила дружина. Тут і починаються найбільш загадкові сторінки у біографії єпископа Орлика. Тим же таки 7 вересня 1927 р. датована ще одна постанова про порушення перед Особливою нарадою по адмінвиселенцях при Колегії ДПУ УСРР клопотання про ув'язнення Степана Андрійовича Орлика до концтабору на три роки¹². Та вирішити таке важливе питання самостійно українські чекісти, очевидно, не могли, тому й з'явився на світ протокол № 60/143 від 29 вересня про порушення згаданого клопотання перед Особливою нарадою при Колегії ОДПУ. У листопаді 1927 року справу єпископа Орлика було передано до Москви на розгляд Особливої наради.

Наприкінці січня 1928 року зі столиці надійшло рішення Колегії про звільнення Орлика з-під варти з позбавленням права проживання в межах УСРР протягом трьох років¹³.

Та в Харкові вперто не хотіли відпускати на волю небезпечного в'язня. 17 березня 1928 р. датований протокол допиту Степана Орлика, проведеного уповноваженим 3-го відділу КРВ

ДПУ УСРР Хелдером, в якому повідомлялося, що заарештований назвав нові факти та імена контрреволюційних діячів. Через два дні протокол було надіслано до КРО ОДПУ в Москву. Разом з тим, у кримінальній справі Орлика є документ про те, що його під конвоєм відправлено до Москви ще 16 березня. Майже рік Степан Орлик відсидів у Бутирській тюрмі, чекаючи на вирішення своєї долі. За цей час його з невідомих причин двічі возили спецконвоєм до Харкова і знову повертали до Москви. В серпні 1928 року начальник КРВ ДПУ УСРР звертався з листом про необхідність застосування до Орлика вищої міри соціального захисту – розстрілу¹⁴.

Остаточну крапку у справі єпископа Орлика було поставлено 14 січня 1929 р. За вироком Колегії ОДПУ його було засуджено за статтями 58-11 та 58-2 КК РСФРР на 10 років позбавлення волі¹⁵. Покарання Степан Орлик відбував у Соловецьких таборах ОДПУ. Спогади про перебування С. Орлика в таборах ГУЛАГу залишив його товариш по нещастю Степан Федорівський, опублікувавши у 1951 році в газеті «Український Прометей» (Детройт, США) статтю «Єпископ Степан Орлик». Він писав: «Потрапив єпископ Степан Орлик на Соловки, там він пробув десять років, але як людина сильної віри в життя перетерпів всі знущання. Обслуга в так званих „таборах примусової праці” була із в’язнів. Єпископу Орликові „пощастило”: він потрапив на працю бухгалтера в продуктовому магазині. Була деяка спроможність дістати „наліво” продукти й так підтримувати себе та інших знедолених... Серед в’язнів були професори різноманітних галузей медицини. Єпископ Орлик у вільні від праці години наполегливо студіював медицину, беручи лекції у професорів, а їх винагороджував харчами. За кілька років добре опанував медицину в теорії, а практику відбував у в’язничному шпиталі під доглядом лікарів-в’язнів».

Згодом Степана Орлика було переведено до міста Гур’єв у Казахстані, у табори так званого Прорвлягу. Звідти 15 березня він пише лист до Колегії НКВС про зарахування строку покарання з дня його арешту 18 липня 1927 р.¹⁶ Прохання, очевидно, було задоволене, бо вже влітку 1937 року С. Орлика звільнили з місць ув’язнення.

На свободі С. Орлик скористався набутими знаннями. За спогадами того ж С. Федорівського, він склав іспит у Московському медичному інституті на звання лікаря шкірних та венеричних хвороб. У 1937 році С. Орлик влаштувався за спеціальністю на посаду завідуючого лікарською дільницею Нариманівського райздороввідділу Астраханського округу.

Проте життя на волі тривало недовго. 17 квітня 1938 р. управління НКВС по Сталінградській області видало ордер на обшук та арешт С. Орлика¹⁷. Для нього розпочався новий виток пекельного кола. Протокол обшуку не датований, але можна припустити, що відбувся він того ж таки 17 квітня. Наступний документ свідчить про те, що арешт С. Орлика був не випадковим, а здійснений сталінградськими чекістами на замовлення їхніх житомирських колег. 18 квітня управління НКВС по Житомирській області видало постанову про обрання міри покарання. Степан Орлик звинувачувався у «преступленнях, передумованих ст. 54-10, 54-11 УК УССР, виразившихся в том, що он являється одним из организаторов антисоветского украинского националистического подполья на Вольни»¹⁸. Факт, що Житомирське обласне управління НКВС добре знало про місце проживання С. Орлика, свідчить про те, що він з часу виходу на свободу постійно знаходився під наглядом каральних органів.

Вже 22 квітня 1938 р. С. Орлика доставили до Житомира. Цього ж дня було складено анкету заарештованого. Його визнали причетним до участі у військово-офіцерській організації. По справі проходило 82 чоловіки, в більшості – колишні офіцери царської армії. На якій підставі до цієї «компанії» зарахували С. Орлика, невідомо. Очевидно, чекісти керувалися тим, що свого часу він був полковим священиком. Цікаво, що у цій же справі звинувачувався й колишній керівник російської православної громади Архієрейської церкви м. Житомира Костянтин Костянтинович Латті. Воістину несповідимі шляхи Господні...

Перший допит С. Орлика відбувся 23 квітня 1938 р. Обвинувачений одразу визнав себе винним у всіх «злочинах», що йому інкримінувалися. Очевидно, цьому передувала відповідна психологічна та фізична обробка. Фактів про наступні допити С. Орлика документально не зафіксовано. Та в цьому вже не було особливої потреби. Долю опального священика, як і решти заарештованих, вирішили заздалегідь. 10 травня 1938 р. з'явився на світ протокол засідання сумнозвісної трійки при Житомирському обласному управлінні НКВС. Звинувачення, висунуті проти Степана Орлика, вражають своєю безглуздістю: активна участь у військово-повстанській організації, формування на Волині повстанських загонів під виглядом релігійних громад, шпигунська діяльність на користь Польщі. Присуд був коротким та жорстоким – «расстрелять». 2 червня 1938 р. вирок було виконано. Так закінчився життєвий шлях Степана Андрійовича Орлика – священика, патріота, борця за незалежність України. Лише одному Богу відомо, де спочиває його прах, на Путятинському пустирі чи у старовинному Монастирському саду...

Довгі роки родичі Степана Орлика нічого не знали про його долю. В період хрущовської «відлиги» його сестра Ольга Андріївна Королук зверталася до Головного управління МВС з проханням з'ясувати, живий чи мертвий її брат. І навіть тоді, у 1956-му, в розпал процесу реабілітації, органи безпеки побоюлися сказати правду. Відповідь була стандартною: «Осужден к 10 годам ИТЛ и умер в заключении 12.X.1945 г. от рака печени».

Єпископ Степан Орлик став першою, але далеко не єдиною жертвою репресій більшовицького режиму проти діячів УАПЦ. Тисячі їх, відомих та безіменних, встелили своїми кістками безкраї сибірські простори або загинули в катівнях НКВС. Їх імена ще чекають на повернення з мороку забуття.

¹ Державний архів Житомирської області (далі ДАЖО). – Ф. Р-1657, оп. 1, спр. 242. – Арк. 2.

² Там само. – Арк. 7.

³ Там само. – Ф. 1, оп. 77, спр. 468. – Арк. 60 зв.–61.

⁴ Липківський В. Відродження церкви в Україні. 1917–1930. – Торонто: «Добра Книжка», 1959. – С. 58.

⁵ Бюлетень Благовісництва і Краєвої Ради УАПЦ в Західній Німеччині. Жовтень–листопад 1956. – С. 2–5.

⁶ ДАЖО. – Ф. Р-1657, оп. 1, спр. 242. – Арк. 156.

⁷ Там само. – Арк. 154 зв.

⁸ Липківський В. – Зазначена праця. – С. 302.

⁹ ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 30670-п. – Арк. 12.

¹⁰ Там само. – Арк. 2–3.

¹¹ Там само. – Арк. 11.

¹² Там само. – Арк. 12.

¹³ Там само. – Арк. 13.

¹⁴ Там само. – Арк. 22.

¹⁵ Там само. – Арк. 75.

¹⁶ Там само. – Арк. 82.

¹⁷ ДАЖО. – Ф-5013, спр. 5212-п. – Арк. 246.

¹⁸ Там само. – Арк. 101.

М. Ю. Костриця

ГЕОГРАФ, КРАЄЗНАВЕЦЬ, ПЕДАГОГ

Постоев
Павло Григорович

Народився 24 січня 1875 р. у с. Пекарі Смілянського р-ну Чернігівської губ. З 1912 року на Житомирщині. З 1914 року – директор Житомирської учительської семінарії, зав. губернським відділом народної освіти. Очолював кафедру фізичної і економічної географії України Інституту народної освіти. Заарештований 29 листопада 1937 р. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований 5 червня 1957 р.

Швидкоплинний час відносить усе далі трагічні сторінки нашої історії. Та не підвладна йому людська пам'ять. Вона воскрешає з небуття найбільш яскраві події, вшановує імена співвітчизників, що стали жертвами тоталітарного режиму. Серед них – Павло Григорович Постоев – географ, краєзнавець і педагог, який усе своє життя присвятив розвитку вітчизняної освіти і культури.

П. Г. Постоев народився 24 січня 1875 р. у селі Пекарі Смілянського району Чернігівської губернії (нині Полтавська область) у родині службовця. Батько був управителем поміщицького маєтку¹. Після закінчення духовної семінарії Павло Григорович учителював у сільських школах, а згодом продовжив навчання у Харківському університеті. З 1912 року свою подальшу долю пов'язував із Житомирщиною. Спочатку працював викладачем історії, географії та методики в Коростишівській учительській семінарії, а з 1914 року його призначають директором учительської семінарії в Житомирі.

Порівняно швидко завдяки своїм людським якостям та інтелектуальним здібностям П. Г. Постоев посів чільне місце серед національно свідомої інтелігенції Житомира. В колі його знайомих були знані в місті люди – члени Товариства дослідників Волині, місцевого товариства «Просвіта», музейні й бібліотечні працівники, музиканти й актори. Павлу Григоровичу як досвідченому педагогу і вмілому організатору пропонують очолити губернський відділ народної освіти. Він бере участь у роботі комісії зі створення системи шкільної освіти в Україні. За активної участі П. Г. Постоева було проведено реформу старих шкіл, організовано єдині трудові школи як у Житомирі, так і в усій тодішній Волинській губернії².

Та все ж любов до педагогічної праці виявилася сильнішою, і він повертається на викладацьку роботу. Павла Григоровича запрошують до Інституту народної освіти, де йому пропонують очолити кафедру фізичної і економічної географії України.

Особливим успіхом у студентів і вчителів користувалися лекції з краєзнавства. І це не випадково. Відстоюючи краєзнавчий принцип у навчанні, доцент П. Г. Постоев курс географії викладав із широким використанням місцевого матеріалу. Він систематично здійснював

навчальні екскурсії зі студентами на природу й місцеве виробництво, постійно вдосконалював методику їх проведення. У 1925 році Павло Григорович у співавторстві з Ф. Федюченко видав підручник «Початкова географія та елементи краєзнавства», що протягом багатьох років користувався великим успіхом у початковій школі³.

Наступного року П. Г. Постоев видає краєзнавчий посібник для вчителів, присвячений географії Волинської округи, центром якої був Житомир⁴. У передмові автор із притаманною йому скромністю зазначав: «Лише конча необхідність дати шкільним працівникам збірник матеріалів із краєзнавства, що вимагається новими програмами і шкільною методикою, надала авторові сміливості взятися за відповідальну роботу». Павло Григорович висловлює глибоку пошану до вчених, які зробили значний внесок у дослідження Житомирщини, зокрема згадує імена академіка П. А. Тутковського, кліматологів М. П. Кудрицького і С. А. Бржозовського.

Головне призначення книжки автор вбачав у «... виявленні взаємовідношень між господарською діяльністю населення і природними багатствами округи (...), що в шкільній праці повинно служити лише оздобою головної будівлі – трудового соціалістичного виховання»⁵.

Багато часу П. Г. Постоев приділяв громадській роботі. Житомиряни обрали його делегатом на V Всесоюзний з'їзд Рад. Депутатський квиток за № 729, виданий у лютому 1921 року, зберігається у фондах Житомирського обласного краєзнавчого музею.

Уболіваючи за долю української культури і освіти, П. Г. Постоев гаряче вітав процес українізації, який розгорнувся на початку 20-х років, читав відповідні лекції вчителям на спеціальних короткотермінових курсах, які проводились при ІНО. В контексті українського національно-культурного відродження П. Г. Постоев читав лекційні курси також своїм студентам. Він володів блискучим талантом лектора. Його робота в аудиторії часто набувала характеру дискусії, відвертої бесіди зі студентами.

Павло Григорович приваблював до себе викладачів і студентів своєю ерудицією і, водночас, глибокою людяністю. Колишні учні, а згодом вчителі, з великою душевною теплотою згадували Павла Григоровича. Житомирянин Федір Йосипович Бортник так розповідав про свого наставника: «Це була надзвичайно чуйна людина, до якої будь-коли можна було звернутися за порадою». А ось що говорив про свого вчителя Степан Іванович Прокопчук із села Троковичі Черняхівського району: «Він умів запалювати студентів своїми розповідями. Слухаючи розповіді Павла Григоровича про геологічну будову Житомирщини, багатства надр, ми широко вірили в її розквіт, у те, що ці багатства будуть використані»⁶.

Один із найстаріших краєзнавців Житомирщини, колишній студент ІНО, який протягом багатьох років був директором Кропивнянського сільського краєзнавчого музею, що у Володарсько-Волинському районі, Павло Ничипорович Герасимов згадує, що «особистість П. Г. Постоева яскраво виділялася серед викладачів інституту. Він був глибоким знавцем і палким пропагандистом української культури»⁷.

Та творчий зліт обдарованого педагога і краєзнавця, як і багатьох людей його покоління, обірвали сталінські репресії. 29 листопада 1937 р. за ордером № 82 арештовують доцента Житомирського учительського інституту П. Г. Постоева як одного з керівників і активного учасника «Української контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації»⁸.

Вже на першому допиті 30 листопада 1937 р. П. Г. Постоев «зійнався», що «участь в організованій боротьбі проти радянської влади брав ще з часу громадянської війни»⁹. На наступних допитах він більш детально виклав потрібні слідчому факти. «Вперше я активно виступив проти радянської влади в 1918–1919 роках. Будучи директором учительської семінарії в м. Житомирі і користуючись авторитетом серед учнів, я зумів закликати їх на збройну боротьбу проти радянської влади. Це було в 1919 році. До Житомира підходили частини Червоної Армії.

У семінарії було скликано спеціальний мітинг. Всі чекали мого виступу. Я виголосив шовіністичну промову проти радвлади, проти більшовиків і залучив майже всю семінарію до збройного виступу. Групи семінаристів влилися до петлюрівських банд і зі зброєю в руках виступили проти Червоної Армії, що рухалась на Житомир.

Наступним етапом моєї боротьби проти радянської влади була активна участь у 1920 р. в антирадянській націоналістичній організації „Спілка вчителів-українців”. До цієї організації входило до 60 чоловік вчителів, активних українських націоналістів. Лідером цієї антирадянської організації був В. Я. Гнатюк, який працював у Житомирі до 1931 р.»¹⁰.

Далі П. Г. Постоев повідомляє, що його антирадянську діяльність спрямовував один з керівників Наркомосу України А. А. Хвиля.

Зазначимо, що сьогодні життя і діяльність Андрія Ананійовича Хвилі сприймається неоднозначно. Йому, як справедливо зазначають В. А. Войналович і О. П. Юренко, ставиться в докір і насадження командно-адміністративних методів керівництва культурою (він був першим головою Управління у справах мистецтва при Раднаркомі УСРР), і пожвавлення масового психозу – «ворогоманії» і, може, де в чому особисту причетність до масових незаконних репресій¹¹. Але зрештою й сам А. Хвиля став жертвою репресій. На час, коли слідчі вибивали з Постоева і його колег потрібні «факти», А. А. Хвиля вже був розстріляний як «ворог народу». Тож звинувачення П. Постоева у зв'язках з А. Хвилею виглядало для нього вкрай фатальним у подальшій його долі.

Тим часом слідство швидко рухалось до завершення. У цій міфічній справі органи НКВС заарештували 35 чоловік, у тому числі чотирьох викладачів вузів, тринадцятьох учителів, п'ятьох бухгалтерів, чотирьох робітників лісництв, були серед них фельдшер, працівник музео та інші.

За задалегідь розробленим енкавесівцями сценарієм Павло Григорович як на духу «зізнався» в усіх злочинних проти радянської влади. Зокрема, на допиті 17 лютого 1938 р. він розповів про свою участь у контрреволюційній повстанській організації, яка йменувалася Волинською повстанською армією (ВПА)¹². «До ВПА я залучився в 1922–1923 роках і був обізнаний з наявністю повстанських загонів навколо Житомира – в Троянові, Денишах, Високій Печі, П'ятці, Чуднові та інших місцях. Як активний учасник ВПА, я проводив велику роботу по вербуванню до організації студентів вузів. Після розгрому ВПА мені вдалося залишитися у затінку. Після деякої перерви я знову взявся за антирадянську націоналістичну роботу. В 1926 році я був залучений В. Гнатюком до Української військової організації (УВО), яка вела роботу за вихід України з СРСР»¹³.

Далі П. Г. Постоев докладно розповідає, як за вказівкою А. Хвилі, з котрим зустрівся у 1936 році в Києві під час конференції викладачів природничо-географічних дисциплін, він погодився створити і оголосити на Волині військово-повстанську організацію, метою якої було створення повстанських загонів для здійснення диверсій на залізницях¹⁴. П. Г. Постоев перелічує прізвища найбільш активних членів, залучених ним до організації. Зокрема називає завуча середньої школи № 32 О. І. Кольченка, завідуючого відділом краєзнавчого музею Н. К. Дмитрука, вчителя Ф. А. Піонтковського та інших¹⁵. Зазначимо, що всі члени цієї сфабрикованої організації на той час були вже заарештовані. Всі вони одноставно давали потрібні слідству свідчення.

Оскільки П. Г. Постоев був однією з найавторитетніших осіб серед творчої та наукової інтелігенції Житомира, його задалегідь «призначили» енкавесівці на роль керівника вигаданої контрреволюційної організації.

Після цього коло замкнулося. Ось рядки із заключного обвинувального документа: «Постоев Павло Григорович показав, що він, будучи завербованим в антирадянську українську військово-повстанську організацію А. Хвилею, створив у Житомирі повстанський комітет, куди

залучив О. Кольченка та ін., разом з якими проводив активну антирадянську роботу по формуванню повстанського підпілля на Волині з метою підняття збройного повстання для повалення радянської влади на Україні і створення української буржуазно-націоналістичної держави під протекторатом Німеччини або в союзі з Польщею. Винним себе визнав повністю»¹⁶. Визнали повністю себе винними й усі інші учасники організації.

10 травня 1938 р. трійкою при Житомирському обласному управлінні НКВС П. Г. Постоєва і всіх інших учасників сфабрикованої організації було засуджено до розстрілу¹⁷. 10 червня 1938 р. цей зловісний вирок було виконано¹⁸.

У 1956 році дружина П. Г. Постоєва Лизавета Миколаївна звернулась до Житомирського обласного прокурора із заявою про перегляд справи¹⁹. Додаткове розслідування засвідчило, що обвинувачення було побудоване на неперевірених і суперечливих матеріалах, з порушенням норм кримінально-процесуального кодексу. Тому на підставі КПК УРСР справу 1938 року рішенням Військового трибуналу Прикарпатського військового округу від 5 червня 1957 р. було припинено за відсутністю складу злочину²⁰.

¹ Архів Управління Служби безпеки України в Житомирській області (далі Архів УСБУ в Житомирській області). – Справа 5451-п, т. 1. – Арк. 46.

² Заплотинський О. Вчений-краєзнавець // Рад. Житомирщина. – 1970. – 4 жовтня.

³ Постоєв П., Федюченко Ф. Початкова географія та елементи краєзнавства. – Харків, 1925. – 150 с.

⁴ Постоєв П. Г. Волинська округа: Підручна книжка з краєзнавства для вчителів трудових шкіл Волинської округи. – Житомир, 1926. – 92 с.

⁵ Зазначена праця. – С. 6.

⁶ Заплотинський О. Вчений-краєзнавець // Рад. Житомирщина. – 1970. – 4 жовтня.

⁷ Спогади П. Н. Герасимова, записані 28 вересня 1995 р., зберігаються в приватному архіві автора.

⁸ Архів УСБУ в Житомирській області. – Справа 5451-п, т. 1. – Арк. 41–46.

⁹ Архів УСБУ в Житомирській області. – Справа 5451-п, т. 2. – Арк. 296.

¹⁰ Там само. – Арк. 330.

¹¹ Войналович В. А., Юренко О. П. Щоб трагічне не повторилося... /А. А. Хвиля // Репресоване краєзнавство. – К. : Рідний край, 1991. – С. 324–333.

¹² Архів УСБУ в Житомирській області. – Справа 5451-п, т. 2. – Арк. 332.

¹³ Там само. – Арк. 332.

¹⁴ Там само. – Арк. 333–336.

¹⁵ Там само. – Арк. 337–340.

¹⁶ Там само. – Арк. 271–302.

¹⁷ Там само. – Арк. 469.

¹⁸ Там само. – Арк. 470.

¹⁹ Там само. – Т. 3. – Арк. 25.

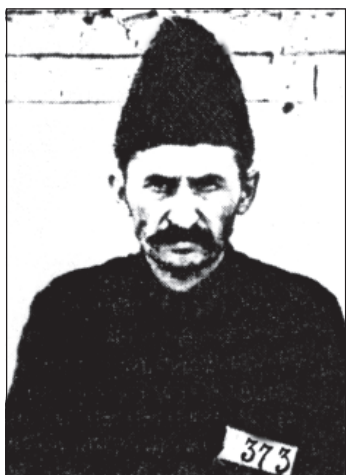
²⁰ Там само. – Арк. 358.

М. Ю. Костриця

ПРОФЕСОР З ВІЛЬШАНКИ

Рихлік
Євген Антонович

Народився 16 листопада 1888 р. у с. Вільшанка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Вчений, громадський і державний діяч. Покарання – 10 років ув'язнення до концтабору – відбував у 3-му відділенні Сиблагу. Помер у місцях позбавлення волі в 1937 році. Реабілітований 30 грудня 1958 р.

У моєму особистому краєзнавчому архіві зберігається цікавий документ: «Положение Комитета Министерства о водворении чехов в Волынской губернии», підписаний особисто Олександром II 10 липня 1870 р.¹

За яких обставин побачив світ цей документ, і чому виникла потреба в його виданні? Загальновідомо, що чехи на той час домоглися високого рівня агротехніки і культури землеробства, зокрема у вирощуванні хмелю. Щоб зберегти монополію на його культивування, австро-угорський уряд наклав заборону на вивезення черенків хмелю з країни (Чехія тоді входила до складу Австро-Угорщини). Проте прискорений розвиток пивоваріння в Російській імперії вимагав ввезення з-за кордону все більшої кількості сировини для розвитку цієї прибуткової галузі. А за імпорту високоякісного хмелю доводилося платити золотом. Отже, ці економічні причини й зумовили появу «Положення...», за яким передбачалося розширити розведення культури хмелю на території Російської імперії за допомогою чехів – висококласних спеціалістів у цій галузі.

Перші чеські поселення з'явилися на Волині ще до появи вищезгаданого царського рескрипту, в 1863 році, невдовзі після падіння кріпосного права. Того року 17 сімей з Богемії оселилися при селі Дагорнивицях Дубнівського повіту, утворили перше чеське поселення Людгортівка². Масового характеру переселення набуває з 1867 року, коли царський уряд надав переселенцям з Чехії значні пільги, головними з яких були право на звільнення протягом 20-ти років від усіх повинностей, у тому числі й від військової служби. На ці ж роки припадає ріст безземелля селян у Чехії, посилення гніту німецько-австрійської бюрократії, переслідування інакодумців, що поривали з офіційною католицькою релігією і зверненням до вчення Яна Гуса. Поряд з чеською еміграцією до Америки все більше уваги серед бажаючих виїхати за межі Австро-Угорщини привертала Волинь, де земля була майже в десять разів дешевшою при високій родючості. А ще – постійна недостатність робочих рук у торгівлі та промисловості, близькість до батьківщини.

Російський імператор, у свою чергу, був зацікавлений у чеських переселенцях – без винятку досвідчених землеробах, для господарського піднесення одного з найвідсталіших в європейській частині імперії регіону, для створення серед них політичної опори своєї влади на проти-

вагу польській шляхті та духовенству, для поширення впливу уряду і православ'я на численні пригноблені народи сусідньої держави, насамперед слов'янські.

Масові поселення чехів на Волині з'являються у 1868–1870 рр., коли чех Франц Прибил, шукаючи для себе зиск, у компанії з іншими діячами організовує перевезення тих, хто відійшов від католицизму. З боку російського уряду влаштуванням поселень займався чиновник для особливих доручень при Київському генерал-губернаторі полковник Грессер П. А. Невдовзі його було призначено на посаду Волинського губернатора. На початку 70-х років чехам на Волині вже належало 8093 десятини землі, купленої за 270 тисяч рублів³.

Отже, перші чехи-колоністи в кількості 20 тисяч осіб з Лодни, Радуниць і Ауші – хмелярських районів Богемії – прибули на Волинь у Дубнівський і Житомирський повіти. Поселилися вони й у Вільшанці на Чуднівщині, заснувавши тут, на родючих землях, одну з численних на Волині чеських колоній.

У Вільшанці 16 листопада 1888 р. у сім'ї потомствених хмелярів і народився герой нашої розповіді Євген Антонович Рихлік.

Як і в переважній кількості чеських сімей, у родині Рихліків свято оберігались національні традиції. Незважаючи на те, що царський уряд не дозволяв відкривати національні школи, виховання і навчання дітей у чеських родинах здійснювалось в атмосфері високого патріотизму до своєї культури, батьківських традицій, звичаїв. Цьому певною мірою сприяли чеська бібліотека, чеський аматорський театр, які були засновані переселенцями у Вільшанці.

Разом з тим батьки розуміли, що синові необхідно дати ґрунтовну освіту. Тож коли йому виповнилося дванадцять років, батьки відвезли його до родичів у Чехію, де він отримав трирічну початкову освіту⁴. Після повернення в Україну Євген продовжує навчання в Київській Першій гімназії, де здобували освіту такі відомі письменники як К. Г. Паустовський, М. А. Булгаков, громадський і політичний діяч А. В. Луначарський. У гімназії серед учнів на початку ХХ ст. поширювались революційні ідеї, до яких прилучався і Євген. Згодом, навчаючись на історико-філологічному факультеті в Київському університеті Св. Володимира, Є. Рихлік бере участь у студентських зборах протесту й у 1910 році деякий час перебував навіть під арештом.

Здібний від природи юнак ще зі студентської лави визначив свої наукові інтереси. Він їх пов'язує, в першу чергу, з етнографією, вивченням чеської і польської мов та літератур. За конкурсне студентське дослідження з історії чеського літературного відродження Є. Рихліка в 1913 році було нагороджено Золотою медаллю. А після закінчення університету його залишають на кафедрі слов'янської філології стипендіатом для підготовки професорського звання. Одночасно він викладає російську мову, граматику, методику і педагогіку в Київській жіночій гімназії Євсєєвої і слов'янську філологію на Київських вищих вечірніх жіночих курсах.

Влітку 1917 року Є. А. Рихлік успішно складає магістерський іспит і обирається приват-доцентом Київського університету по кафедрі слов'янської філології. Цього ж року його призначають лектором історії польського письменства Київського народного університету. Є. А. Рихлік бере активну участь в організації історико-літературного товариства при Київському університеті⁵. Видає перші наукові статті й розвідки, присвячені історії слов'янства.

У березні 1918 року Є. А. Рихліку несподівано запропонували професорську посаду на кафедрі слов'янської філології у Самарському педагогічному інституті, який якраз реорганізували в університет. Не вагаючись, він прийняв це запрошення, намагаючись випробувати себе на самостійній роботі. Однак на волзьких берегах він тужив за Україною, яка стала фактично його другою батьківщиною. Тому вже через рік Євген Антонович повертається до Києва, де обирається доцентом кафедри слов'янської філології Першого Українського державного університету, а згодом – комісаром вузу. Енергійна вдача, сумлінність і доброзичливість створюють йому репутацію активної і передової людини. Його обирають відповідальним секретарем ради історико-філологічного факультету⁶.

У травні 1920 року Є. А. Рихлік стає членом Етнографічної комісії Всеукраїнської академії наук (ВУАН). В епоху українського ренесансу на Етнографічну комісію, очолювану відомим вченим-народознавцем А. М. Лободою, покладалось усебічне дослідження «пережитків минулого» та нових рис життя і побуту, проведення широкої збирацько-експедиційної роботи, організація розгалуженої кореспондентської мережі, етнографічних осередків на місцях та координація їхньої роботи⁷.

Під час літніх відпусток за завданням Етнографічної комісії ВУАН Є. А. Рихлік досліджує на Волині побут і культуру чеських колоністів. Він зібрав унікальні матеріали, які згодом були передані на зберігання в Академію наук України⁸.

Та невдовзі сталось непередбачуване. Через важку хворобу Євген Антонович змушений був залишити роботу в Києві й виїхати до батьків у Вільшанку на лікування. Тут давав приватні уроки з чеської мови дітям.

У 1921 році Є. А. Рихлік за власною ініціативою бере участь у роботі «з'їзду трудящих чехів», який скликали чеські комуністи в Житомирі⁹. Його палка промова на з'їзді була присвячена проблемі розгортання національно-культурної революції серед чеського населення України. На пропозицію з'їзду, який доручає Є. А. Рихліку активізувати культурно-освітню роботу в чеських колоніях, у рідній Вільшанці він організовує і відкриває школу, хату-читальню, розпочинає вечірні заняття з дорослими.

Незважаючи на те, що Євген Антонович під впливом радянської ідеології поділяв деякі постулати з національного питання правлячої системи, його разом з тим глибоко обурювали заходи влади, спрямовані на підрив традиційних форм господарювання чеських селян, розкуркулювання найзаможніших із них.

Перебування на Волині хоч і приносило Є. А. Рихліку певну користь та моральне задоволення, проте віддаленість від наукових осередків обмежувала його дослідницьку діяльність. Невдовзі з'явилася нагода повернутися до Києва. З 1 вересня 1924 р. він завідує чеською школою на Шулявці, намагається перебудувати її роботу відповідно до вимог радянської трудової школи. Одночасно Євген Антонович відновлює свою співпрацю з Етнографічною комісією ВУАН, друкує наукову статтю в збірнику «Досліди над чеськими колоніями на Україні»¹⁰.

Великий досвід ученого, висока ерудиція, активна громадська робота сприяли росту авторитету в наукових колах. Євгена Антоновича обирають науковим співробітником науково-дослідницької кафедри мовознавства ВУАН, запрошують до участі в роботі багатьох академічних установ. Однак нездорова атмосфера, що на той час почала панувати у ВУАН, різного роду закулісні інтриги спонукали вченого переїхати на роботу до Ніжина. Тут він з 15 листопада 1925 р. зайняв посаду професора кафедри української мови і письменства Ніжинського інституту народної освіти (ІНО). Як члену Етнографічної комісії ВУАН, Є. А. Рихліку доручають організувати збирання етнографічних матеріалів на Ніжинщині.

У 1926 році Центральною штатною комісією Наркомосвіти України Євгена Антоновича затверджують на посаді штатного професора 1-ї групи української мови і письменства Ніжинського ІНО та обирають членом управи інституту, а у вересні 1927 року призначають деканом Ніжинського робітничого університету¹¹. Цього ж року в Ніжині виходить його книжка «Село Вільшанка на Житомирщині у світлі лексики»¹².

Важко навіть перелічити всі громадські посади, які займав Є. А. Рихлік, працюючи в Ніжині. Можна лише позаздрити його працездатності та спроможності охопити надзвичайно широке коло проблем та інтересів.

Як заступник голови Ніжинського окружного бюро секції наукових працівників, Євген Антонович організовує і наукову роботу. Крім того, очолює культурну комісію, обирається членом Всеукраїнської ради секції наукових працівників, заступником голови бюро Ніжинського товариства краєзнавців, членом окрвиконкому.

Ще на початку 20-х років учений виношував ідею про організацію при Етнографічній комісії ВУАН Кабінету з вивчення національних меншин в Україні. Саме з цією пропозицією він виступив на Першій Всеукраїнській нараді з роботи серед національних меншин, яка відбулася 8–11 січня 1927 р. у Харкові¹³. Пропозиції Є. А. Рихліка знайшли благодатний ґрунт. Навесні 1929 року за рішенням ВУАН в її структурі було створено Кабінет нацменшин з метою наукового вивчення їхньої історії, культури та економічного життя, який очолював Євген Антонович. Завідувач власноручно розробив структуру і план роботи кабінету, склав програму збирання етнографічних матеріалів. Її було розіслано українською, болгарською і польською мовами вчителям і культпрацівникам національних меншин у різні регіони України. Кореспонденти на місцях мали досліджувати соціально-економічне становище національних спільнот, класової боротьби на селі, колективізації, радянизації нацменшин тощо.

Крім анкетного методу Є. А. Рихлік застосовує й експедиційний. Він особисто влітку 1929 року здійснив обстеження багатьох чеських поселень: Високе, Соколів, Зубівщина, Малинівка, Окілок та інші. З-під пера вченого виходить ряд наукових статей, у яких узагальнено великий досвід його організаторської та дослідницької роботи в етнографії¹⁴. За матеріалами експедиційних досліджень Є. А. Рихлік готує до друку монографію з історії та культури чеських колоній в Україні. Та побачити світ їй уже не судилося. В країні насувалися трагічні події. За сценарієм ОДПУ розпочалася кампанія з викорінення «розгалуженої шпигунської мережі». У числі перших жертв опинилися представники національних меншин.

5 січня 1931 р. органи ОДПУ заарештовують Є. А. Рихліка, проти якого висунули обвинувачення у належності до «чеської агентури»¹⁵. На допитах у колишній столиці України – Харкові Євген Антонович «визнав» практично все, що від нього вимагали, окрім звинувачення у шпигунстві¹⁶. Через шість місяців тортур справу було закінчено. 15 червня 1931 р. Судова трійка при Колегії ДПУ УСРР ухвалила таке рішення: «Рихліка Євгена Антоновича ув'язнити в концтабір строком на десять років, рахувати строк з 10 січня 1931 року. Справу здати в архів»¹⁷.

А далі – етап за етапом безкраїми просторами ГУЛАГу. Спочатку Темниківський табір у Тотьмі, затим Марійський відділок Сиблагу. З 11 листопада Євген Антонович потрапив до Боровлянської групи Велико-Обського відділу Сиблагу, а звідти – у табір на станції Медвежа Гора Мурманської області¹⁸. Згодом у цьому таборі (в кінці 30-х років) відбував покарання ще один наш земляк, орнітолог В. І. Бруховський¹⁹.

У травні 1932 року Є. А. Рихлік звернувся до Прокурора УСРР із клопотанням про перегляд справи. «Ніколи і ніяким свідомим шпигунством на користь іноземної держави і на шкоду Радянській владі не займався. Вивченням чеських колоній на Україні займався виключно з науковою метою як етнограф і науковий співробітник ВУАН», – писав з надією Євген Антонович²⁰.

З проханням переглянути справу Є. А. Рихліка до прокурора УСРР звернулися із заявою академік ВУАН і АН ССРР В. М. Перетц і директор Інституту слов'янства АН ССРР академік АН ССРР М. С. Дружинін²¹. Надсилала прохання про перегляд справи і дружина Рихліка Феодосія Семенівна. Врешті справу переглянули. Та підсумок виявився невтішним. Постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 26 грудня 1932 р. було залишено попереднє рішення²².

Останні звістки від Є. А. Рихліка до рідних надійшли в 1937 році. Цього ж року сім'ю повідомили, що він нібито помер, відбуваючи покарання.

Після розвінчання культу особи Й. Сталіна, клопотання про перегляд справи батька і його реабілітацію взяв на себе син ученого Ростислав Євгенович Рихлік²³. На його запит на ім'я Генерального прокурора СРСР від 19 березня 1958 р. справу Євгена Антоновича розглянув Військовий трибунал Київського військового округу. Його ухвалою від 30 грудня вироки від 15 червня 1931 р. й від 26 грудня 1932 р. було скасовано і справу припинено «за недоведеністю злочину»²⁴.

У 1959 році Р. Є. Рихлік одержав довідку, в якій зазначалось, що відомостей про «місцезнаходження або смерть Рихліка Є. А. не знайдено»²⁵.

Зусиллями дослідників і краєзнавців ім'я професора Є. А. Рихліка повернуто народові, з'явилися перші публікації про його життєвий і творчий шлях, про його науковий доробок йшлося на міжнародній науково-краєзнавчій конференції «Чехи на Волині: історія і сучасність», що проходила у жовтні 2001 року в м. Малині Житомирської області²⁶.

Залишається сподіватися, що наукову спадщину Є. А. Рихліка буде систематизовано, опрацьовано і видано.

¹ Костриця М. Про хміль і чеських колоністів: Житомир крізь призму століть // Вільне слово. – 1995. – 10 березня.

² Манько М. П. До історії чеських поселень на Волині // Велика Волинь: минуле і сучасне: Тези регіональної наукової конференції. – Рівне, 1991. – С. 29.

³ Манько М. П. Зазначена праця. – С. 30.

⁴ Архів УСБ України в Чернігівській області. – Спр. П-10064, т. 1. – Арк. 7.

⁵ Данилюк Ю. З. Дві батьківщини Євгена Рихліка // Репресоване краєзнавство. – К: Рідний край, 1991. – С. 284–285.

⁶ Польовий Л. П., Шаповал Ю. І. Євген Антонович Рихлік // Відродження. – 1993. – № 11. – С. 52.

⁷ Скрипник Г. А. Етнографічні музеї України. – К: Наукова думка, 1989. – С. 136.

⁸ Архів УСБ України в Чернігівській області. – Спр. П-10064, т. 1. – Арк. 19.

⁹ Польовий Л. П., Шаповал Ю. І. Вказана праця. – С. 53.

¹⁰ Рихлік Є. А. Досліди над чеськими колоніями на Україні // Записки Етнографічного Товариства. – К: 1925. – Кн. 1. – С. 33–37.

¹¹ Польовий Л. П., Шаповал Ю. І. Вказана праця. – С. 53.

¹² Рихлік Є. А. Село Вільшанка на Житомирщині в світлі лексики // Записки Ніжинського ІНО. – 1927. – Кн. 7. – С. 193–220.

¹³ Первое Всеукраинское совещание по работе среди национальных меньшинств 8–11 января 1927 года: Стенографический отчет, резолюция, постановление и материалы. – Харьков, 1927. – 230 с.

¹⁴ Рихлік Є. А. Наукова праця серед нацменів // Бюлетень Етнографічної комісії ВУАН. – 1928. – № 10. – С. 1–8; Його ж. Як організовано справу вивчення української етнографії за межами Радянської України // Етнографічний вісник. – 1929. – Кн. 8. – С. 184–189.

¹⁵ Архів УСБ України в Чернігівській області. – Спр. П-10064, т. 1. – Арк. 42.

¹⁶ Там само. – Арк. 72.

¹⁷ Там само. – Арк. 156.

¹⁸ Там само. – Т. 2. – Арк. 2.

¹⁹ Костриця М. Ю., Мокрицький Г. П. Справа всього життя // У просторі і часі: Видатні постаті Житомирщини. – Житомир: Журфонд, 1995. – С. 130–140.

²⁰ Архів УСБ України по Чернігівській області. – Спр. П-10064, т. 1. – Арк. 160–161 зв.

²¹ Там само. – Арк. 169.

²² Там само. – Арк. 157.

²³ Там само. – Т. 2. – Арк. 2 зв.

²⁴ Там само. – Арк. 85.

²⁵ Данилюк Ю. З. Дві батьківщини Євгена Рихліка // Репресоване краєзнавство. – К.: Рідний край, 1991. – С. 284–287; Польовий Л. П., Шаповал Ю. І. Євген Антонович Рихлік // Відродження. – 1993, № 11. – С. 52–54; Костриця М. Ю. В'язень 373 // Житомирський вісник. – 1997. – 31 січня; Його ж. Життя і смерть професора Є. А. Рихліка // Національні меншини Правобережної України: історія і сучасність: Наук. зб. «Велика Волинь». – Т. 18. – Житомир: Волинь, 1998. – С. 163–165.

²⁶ Чехи на Волині: історія і сучасність: Праці Житомирського наук.-краєзн. тов-ва дослідників Волині. – Т. 24. – Житомир–Малин: Волинь, 2001. – 119 с.

М. Ю. Костриця, І. І. Чопівська-Богун

МРІЯВ ПРО НЕЗАЛЕЖНУ УКРАЇНУ

Фещенко-Чопівський Іван Адріанович

Народився 20 січня 1884 р. у м-ку Чуднів Волинської губ. Міністр уряду УНР, доктор технічних наук, член-кореспондент Польської АН. Заарештований 14 березня 1945 р. у м. Катовіце, Польща. Засуджений у Кисві на 10 років ВТТ. Відбував покарання в Карелії на ББК, Унлазі в Комі АРСР. Помер 2 вересня 1952 р. Похований у с. Абезь Кожвинського р-ну Комі АРСР.

Родовід Фещенків-Чопівських бере початок від Гната Чопа. За військові заслуги від польських королів Олександра та Сигізмунда Гнат Чоп отримав околичні ґрунти площею понад 15 тисяч гектарів. Село, що виникло в цій місцевості, й отримало від її власника назву – Чоповичі (тепер селище Малинського району на Житомирщині). Пізніше – у 1570 та 1683 рр. цю дарчу (даровизну) за нащадками Гната Чопа підтвердили грамотами королі Сигізмунд II та Ян III. Потап, Прокіп та Андрій Чопи отримали підтвердження шляхетського стану і стали відтоді називатися Чопівськими¹.

Дев'ятнадцяте століття привело в рух найвіддаленіші шляхетські гнізда Волині. Ця хвиля не обминула й Чоповичі. У 1842 році тут у Андрія Антоновича та Олени Фещенко-Чопівських народився син Адріан. Здобувати освіту він поїхав до губернського Житомира, де став поштовим урядовцем. А згодом – призначення на посаду начальника поштової контори в старовинне містечко Чуднів. Невдовзі одружився на

дочці священника з села Волосівки Марії Янчинській.

20 січня 1884 р. у подружжя народився «другий з черги син (як він сам про себе згодом написав) – Іван».

Івась закінчив у Чуднові двокласну народну школу. Він тепло згадував свою першу вчительку Поліну Малиновську та ще з більшою любов'ю «... ловлю раків у Тетереві на вудку при вогнищі пізнього вечора та смачний борщ у свого товариша Левка»².

Безтурботні веселощі та гульба закінчилися у серпні 1893 року, коли Івась вступив у підготовчий клас Першої Житомирської класичної гімназії. Слід сказати, що навчання юнакові давалося важко і лише в старших класах Іван мав кращі успіхи³.

Сестра Олександра навчалася у Маріїнській гімназії на клас нижче від Івана. Серед приятельок Івана були, безумовно, й однокласниці сестри. Вже у зрілому віці вчений, згадуючи місто своєї юності, зі шемом у серці писав: «Серед Шуриних товаришок не бракувало симпатичних, а чарівні околиці Тетерева заохочували до сентиментальних зустрічей... Із середмістя Житомира до берегів Тетерева вели чотири бульвари, а там уже видніла висока гребля і млин; за млином розливалось величезне озеро з островом посередині. З парку до острова

долітала музика. Дещо вище по течії з'єднувалася з Тетеревою річка Кам'янка, майже гірського характеру, бо була вона з кам'янистим, гранітним руслом, шумлива й рвучка. Звідси берег Тетерева підіймався вгору, високі скелі зависали над водою... Всі ці образи постають ще й сьогодні перед моїми очима з чіткістю фотографії»⁴. З цього короткого уривку спогадів можна уявити, на фоні якого позитивного, емоційно-естетичного оточення відбувалося становлення майбутнього вченого. Добрим словом згадає Іван і викладачів гімназії, зокрема математика Михайла Кудрицького, історика Якова Яроцького. Хоча до окремих викладачів він ставиться у своїх спогадах надто критично.

28 лютого 1901 р. у родину Феценків-Чопівських прийшло горе: «... надійшла вовча зима, туберкульоз увійшов у „галопуючу стадію” і тата не стало»⁵. Тож щоб матеріально підтримати маму та молодшу сестру – ученицю Маріїнської гімназії, – Іван став підробляти репетиторством з «маминими синочками», які відставали в науці. Цим заробітком він оплачував своє навчання.

У 1903 році І. А. Феценко-Чопівський успішно закінчує Житомирську гімназію. Цього ж року він здає іспити до Київського політехнічного інституту, обравши хімічний факультет, щоб вивчитися на технолога-цукровара. Та події 1905 року привели до закриття інституту, і студент Феценко-Чопівський відбуває практику на Андрушівській цукроварні. Коли ж весною 1906 року політехнічний інститут було знову відкрито, щасливий випадок різко змінив долю юнака. Трапилося це під час студентської екскурсії до сталеливарень Придніпров'я. Захоплений величчю металургійного процесу, Феценко-Чопівський залишає хімію і з великим ентузіазмом присвячує свої подальші інтереси металургії, яким не зрадив до кінця своїх днів. Його покликання підтримав відомий металург-винахідник професор В. Іжевський.

Відкриття київської «Просвіти» в 1906 році започаткувало громадсько-політичну діяльність Феценка-Чопівського, сприяло зближенню його з видатними українськими діячами того часу.

Наукові відрядження до Бельгії, Німеччини й Англії стали відправними в його науковій кар'єрі. На Всеукраїнському з'їзді металургів у Петербурзі 1911 року молодий учений робить доповідь, яка привернула увагу фахових і урядових кіл. Свої наукові інтереси він пов'язує з цементациєю заліза, що в майбутньому принесе Феценку-Чопівському міжнародне визнання.

Перша світова війна застала вченого в Німеччині, де він проходив стажування з метою підготовки до професорського звання. Після вимушеного повернення з великими труднощами до Києва (через Швецію і Фінляндію) Іван Адріанович за рекомендацією Товариства українських поступовців (ТУП), яке об'єдналося навколо Михайла Грушевського, став співробітником Воєнно-промислового комітету, займаючись питаннями розподілу палива і металів в умовах воєнного стану⁶.

І. А. Феценко-Чопівський – один з активних діячів української партії соціалістів-федералістів, яка вийшла з лона «Старої громади» і об'єднувала українських інтелігентів. Головою партії був Сергій Єфремов. Враховуючи особливу компетентність І. А. Феценка-Чопівського в економічних питаннях, його призначили в ЦК партії відповідальним за «господарчий сектор». Від партії соціалістів-федералістів він був делегований до Київської міської думи. Про високий авторитет І. Феценка-Чопівського вже в 1917 році свідчить той факт, що він був обраний головою Київської губернської ради і як її представник увійшов до Центральної Ради. Завдяки своїй діловитості та економічно-господарським знанням невдовзі був призначений керівником промислового департаменту Генерального секретаріату промисловості й торгівлі.

На особисте прохання М. С. Грушевського готує дослідження про природні багатства та господарські можливості України. Незважаючи на надзвичайну зайнятість, знаходить час написати і видати в 1917 році «Економічні нариси: природні багатства та велика промисло-

вість України». Протягом наступних двох років цю працю він значно доповнив, і вона побачила світ у двох томах під назвою «Природні багатства України». У передмові до цієї праці, яку він присвятив народному вчителю, І. А. Феценко-Чопівський у серпні 1918 року писав: «Будується Українська Держава!.. Про що кращі сини України лиш мріяли, як про далеку далечінь, як про безплотну мрію, – нині твориться на наших очах (...). Чоловік своєю волею, своїм переконанням впливає на конечний результат подій часу. А для цього потрібно чоловіку розбиратися в тому, що діється навкруги нього, а головне стояти на міцному ґрунті. Цей ґрунт – самопізнання, самовизначення, самоопреділення. Україну міцну, сильну, вічну збудують лише українці!..»

Всякий інший шлях в конечному результаті приведе до чогось іншого (...). Крива культурного самовизначення українського народу йде не по прямій лінії..., але вона прийде до певної точки і до певного кінця, бо вона – ідея української державності – життєва, вона має ґрунт, вона сама є життя!»⁷.

Під час поїздок по Україні Іван Адріанович збирає статистичні, економічні та економіко-географічні матеріали, які згодом прислужились вченому для написання першої україномовної двотомної «Економічної географії для середніх шкіл», яка побачила світ 1922 року. Книжку він з любов'ю присвятив своєму вчителю Михайлу Сергійовичу Грушевському, і сьогодні, через 80 років, залишаються актуальними слова вченого, написані в передмові до першої економічної географії нашої держави: «Природа щедро наділила Україну своїми дарунками. Україна має родючий ґрунт. Підсоння сприятливе для багатьох сільськогосподарських культур і для всякого промислу. В надрах України заховані численні мінеральні багатства, найпотрібніші для культурного життя людини. Україна має в своїх межах природні історичні шляхи, які сприяли встановленню і розвиткові торговельних взаємовідносин з іншими народами, а разом з тим, народ український з давніх-давен виявив великий хист до дальшого економічного розвитку, до поступу і засвоєння вищої культури. Але, не дивлячись на вікову славу про українські „молочні річки” та „хлібні береги”, – сучасний культурний рівень нашого народу надто низький. Природа поставила Україну в такі умови, що вона мусила б бути однією з найбагатших країн світу, а в дійсності вона є однією з найбідніших країн! (...) І тільки один засіб є для оздоровлення нашої економічної політики і для зміцнення нашого народного господарства. Цей засіб – це поліпшення працездатності населення, підвищення корисного коефіцієнта його праці. А коли це буде досягнуто, то знайдуться гроші і золото, придуть самі собою і всі інші ознаки висококультурного життя (...). Тому-то – мерщій до праці...»⁸.

У книжці І. А. Феценко-Чопівський дає визначення предмету економічної географії, показує місце України на земній кулі, її географічні межі і положення, характеризує докладно людність (географію населення), галузі промисловості і сільського господарства, транспорту, торгівлі, зв'язку, фінансів і кредиту. Ці книжки, як і інші економіко-географічні праці вченого, зокрема «Цукрова промисловість України», «Проблеми палива на Україні» – важливе джерело для дослідження еволюції економічного потенціалу України в ХХ столітті.

З постановом української державності Феценко-Чопівський поринув у вир громадсько-політичного життя.

В уряді Володимира Винниченка Іван Адріанович отримує посаду міністра промисловості. Він активно виступає за розрив України з Росією і проголошення самостійності незалежної Української Народної Республіки. Ці дії уряду були закріплені Четвертим Універсалом у січні 1918 року. Події розгорталися з калейдоскопічною швидкістю. В кабінеті нового прем'єра Всеволода Голубовича наш земляк отримує посаду міністра торгу й промисловості. Цю ж посаду він зберіг і після утворення Директорії в листопаді 1918 року. Та, на жаль, події розгортаються так, що стати незалежною Україні тоді так і не судилося...

У 1920–1921 рр. в еміграції в Польщі Феценку-Чопівському випадає відповідальна роль: консолідувати на чужій землі розсварене й зневірене українське громадянство в єдине русло. Його обирають Головою Ради республіки, аж поки в серпні 1921 року польський уряд (після змирення з більшовиками) не заборонив її подальшу діяльність на своїй території.

Після цих подій Феценко-Чопівський повертається до наукової праці. 1922 року його запрошують до Кракова в Гірничу Академію для організації відділу металургії. У 1927 році він складає екзамени на звання доктора технічних наук. Протягом 1930–1936 рр. випускає в світ три томи фундаментальної праці «Металознавство», побудованої виключно на матеріалах власних досліджень. Вченого обирають членом науково-технічних товариств у Німеччині, Англії, США, членом-кореспондентом Польської Академії Наук, президент Польщі І. Мосніцький нагороджує вченого Золотим Хрестом Заслуги.

У роки німецької окупації Польщі наукова діяльність вченого фактично припинилась. Друзі і син Юрій умовляють вирушити в нову еміграцію. На що вчений відповідає: «Починати все ж від нуля не вопію». Подальші події розгорталися трагічно.

На початку 1945 року, коли Червона Армія ввійшла до Катовиць, професора забрали до штабу генерала І. С. Конєва на «інтимні розмови». Це був один з численних арештів українських діячів, за якими тоді сталінські опричники влаштовували справжнє полювання на теренах Європи – від Праги і Відня до Варшави і Берліна. Спочатку, зважаючи на похилий вік, вченого відпустили, але 14 березня знову заарештували. Аж десь під осінь пошта принесла родині листівку з Києва, в якій він сповіщав, що «розгружає Хрещатик» і жде судової розправи. Невдовзі друга листівка: «Вирок – 10 років заслання. Карело-Фінська РСР, Сортавальський район, м. Вяртіалля, п/я 4/5. Значить, один з таборів „Біломорстрою”».

Вченого засуджують і запроторюють на каторжні роботи у північні гулагівські табори смерті. Українському вченому зі світовим ім'ям не знайшлося місця навіть у жодній гулагівській «шарашці». Дружина порушила «небо й землю», щоб його звідти визволити. Йшли прохання від Краківської Академії і від нового міністерства Промислу (міністр Гіляри Мінці). Були деякі надії: він же громадянин чужої держави, тож засудження його владою СРСР є безправним. Позатим, як громадянин Польщі, він повинен був потрапити до списку осіб на репатріацію. Але всі зусилля виявилися даремними. Зрідка надходили листи з табору. Спочатку повторювалося в них слово «чекайте», але в серпні 1949 року – вже безнадійне ствердження: «З'їдає цинга, смерть є неминуча і буде затяжна й трудна!»

Згадує Олександр Гринько, народний артист України, колишній в'язень Мінлагу, співтабірник І. А. Феценка-Чопівського: «Інтлаг (Мінлаг) – це політичний, посиленого режиму концтабір, розташований у приполярній зоні Комі АРСР».

У 1950 році, після багаторічних табірних поневірянь, я закінчував свій десятирічний строк на 5-му ОЛП* Інтлагу. Це був пересильний пункт. Тут „сортувалися” знедолені різних національностей, але переважали українці та прибалтійці. Серед них відомі вчені, видатні діячі культури. Досить згадати імена: Б. Антоненко-Давидович, В. Гжицький, Г. Кочур, Д. Паламарчук, І. Савич, М. Василенко, М. Соколовський, Олексій Каплер та багато інших.

Мені, як табірнику зі „стажем”, довірили речовий склад, де зберігалися в'язням б/у (був-ші в ужитку) ватяні штани, тілогрійки, бушлати, а також валянки, чуні і т. п.

Десь на початку 1950 року, пам'ятаю, в 40-градусний морозний день, із „відсортованих” в'язнів формувалася етап в Абезь. Це був табір для інвалідів, розташований ще далі на північ, ближче до Воркути.

Відібраним в етап у речовому складі видавали необхідний одяг, щоби вони могли доїхати в такі морози до місця призначення. Серед них відразу помітив фігуру високої, сутулуватої

*ОЛП (рос.) – отделение лагерного пункта.

старшої людини. Його борідка, яку він якимось чином зберіг, та обличчя, як кажуть росіяни, „искаженное интеллектом”, звертали на себе увагу. Згодом звернув увагу, що він вийшов із своєї черги і став вичікувати її кінця.

Тим часом я оформляв відповідні документи, а мій помічник Івась Яцьків видавав зі складу потрібні речі. Ми спілкувалися українською мовою.

Нарешті черга дійшла до „искаженого интеллектом”. Його вигляд і ще відмічене мною подвійне прізвище Феценко-Чопівський підказували, що це, очевидно, нащадок якогось російського дворянського роду.

Але замість відповіді на моє службове запитання, сказане, звичайно, російською мовою: „Ваша фамилия?”, я почув запитання українською: „Звідки ви, хлопці?”, „Хто ви?” і т. п. Дізнавшись, що ми із Західної України, один колишній студент, що закінчує десятирічний строк, а другий шойно прибувший етапом на Інту зі строком 25 років, Феценко-Чопівський цікавився нашою долею, особливо розпитував Яцьківа про події, які відбувалися на землях Західної України в другій половині 40-х років. Поговоривши по-земляцьки, щиро, він запитав, чи знаємо ми щось про Центральну Раду, Директорію, про Грушевського і т. п. Відчувши, що мало обізнані з цим періодом нашої історії, він стисло про все нам розповів і зрештою заявив: „Я працював у цьому уряді, був міністром”.

Звичайно, таке повідомлення, знайомство нас, молодих, допитливих, вразило. І тих пару годин, що залишилися до відправки етапу, ми вже провели разом, жадібно слухаючи розповіді цієї небуденної людини похилого віку.

Організувавши, що було можливо в цих умовах, щось на дорогу, я витяг із кривки свій альбом – „Білі ночі, чорні ночі”, в якому, готуючись до звільнення, збирав автографи визначних людей, з якими зводила мене доля. Феценко-Чопівський тоді написав: „Старші покладають надії на молодих і віддають їм пошану і спадок. Феценко-Чопівський І. А.”

Це була для мене одна з найбільш хвилюючих і незабутніх зустрічей за час багаторічних поневірянь таборами ГУЛАГу⁹.

Колишній однотабірник Івана Адріановича Ярослав Тауцький з Одеси був свідком останніх хвилин життя Феценка-Чопівського. «На моїх очах він прощався з життям, десь не менше, як три години, весь час подавав команди в атаку. В цьому мареві більшість команд була кавалерійською чи козакою...»¹⁰.

Відгукнувся й Микола Петрушак із Самбора, котрий як табірний фельдшер часто відвідував хворого Феценка-Чопівського в останні місяці його життя. «Говорив Іван Адріанович м'яко, але речення були тверді, мудрі, цікаві. Розмова з його вуст пливла, як спокійна і глибока ріка, поглинала мене цілком, занурювала мене... Часто згадував дружину і кохану донечку, за якими страшно тужив. Хотів померти на Україні, казав, що там і земля приймає тепло в свої обійми, а тут чужина, мерзлота і вічне забуття»¹¹.

Стараннями пошуківців львівського «Меморіалу» під керівництвом І. В. Федущак отримано документальне підтвердження про перебування І. А. Феценка-Чопівського в таборах Мінлагу, дату смерті і місце поховання: табірне кладовище в селищі Абезь, Кожванський район, Республіка Комі, могила номер П-49¹².

Влітку 1996 року львівський «Меморіал» у складі 12 чоловік здійснив експедицію в Республіку Комі, де в селищі Абезь на могилі І. А. Феценка-Чопівського встановлено хрест, а також привезено до Житомира капсулу із землею з могили видатного сина України¹³.

20 серпня 1996 р. на Смолянському цвинтарі в Житомирі, біля могили, де покійся прах Адріана Андрійовича Феценка-Чопівського (батька вченого), відбулася урочиста акція захоронення капсули із землею з гулагівської могили І. А. Феценка-Чопівського. Віднині табличка сповіщає: «Тут захоронено горстку землі з цвинтаря в Абезі, Республіка Комі, де покійся прах Івана Адріановича Феценка-Чопівського, міністра урядів УНР і видатного вчено-

го, уродженця Чуднова (1884–1952 рр.)». Отець Василій відправляє панахиду... Через багато років ім'я видатного сина України повернулося на рідну землю. З'явилися перші аналітичні публікації про життєпис видатного земляка¹⁴. Видруковано книгу спогадів вченого «Хроніка мого життя», його іменем названо одну з центральних вулиць Житомира.

¹ Феценко-Чопівський І. Хроніка мого життя: Спогади міністра Центральної Ради та Директорії / Вступ. стаття В. О. Шевчук; післямова І. Чопівська-Богун; комен. і прим. М. Ю. Костриця, Г. П. Мокрицький. – Житомир: Житомирський вісник. – 1992. – С. 9.

² Феценко-Чопівський І. Вказана праця. – С. 10.

³ ДАЖО. – Ф. 72, оп. 1, спр. 819. – Арк. 89.

⁴ Феценко-Чопівський І. Вказана праця. – С. 12.

⁵ Там само.

⁶ Романів О. Життя та творчість Івана Феценка-Чопівського // Українське матеріалознавство. – Т. 1. – Львів, 1994. – С. 7–15.

⁷ Феценко-Чопівський І. Природні багатства України. – Ч. 1. – К., 1917. – Ч. П. – К., 1919.

⁸ Феценко-Чопівський І. Економічна географія України для середніх шкіл. – Київ–Відень–Львів: Земля, 1922.

⁹ Гринько О. Зустріч з Феценко-Чопівським: Спогади // Поклик сумління. – Львів, 1995. – № 6 (206). Лютий.

¹⁰ Тауцький Я. Лист перший. Лист другий / Передм. М. Ю. Костриці. Листи з Катовиць: 2-го вересня минає 43-тя річниця з дня смерті нашого славного земляка Івана Феценка-Чопівського // Житомирський вісник. – 1995. – 1 вересня.

¹¹ Петрущак М. Друга зустріч з Феценком-Чопівським: Спогади в'язня ГУЛАГу // Житомирський вісник. – 1996. – 16 серпня.

¹² Костриця М. Відшукано могилу І. А. Феценка-Чопівського // Житомирський вісник. – 1994. – 1 липня.

¹³ На прощу до... «ГУЛАГу» // Житомирський вісник. – 1996. – 9 серпня.

¹⁴ Чопівська-Богун І. Життя, гідне слави // Авжеж. – 1991. – № 8. – С. 33–42; Костриця М. Його мета – незалежна Україна // Рад. Житомирщина. – 1992. – 10 вересня; Костриця М. Ю., Мокрицький Г. П. Металург з серцем поета // У просторі і часі: Видатні постаті Житомирщини. – Житомир, 1995. – С. 39–50.

М. Ю. Костриця

З ПОЛОНУ ЗАБУТТЯ

Фінкельштейн

Володимир Соломонович

Народився 20 серпня 1896 р. у м. Бердичів. Видатний фізикохімік, відомий в галузі електрохімії та гетерогенного каталізу. Заарештований 10 травня 1937 р. 2 червня 1937 р. як «ворог народу» виключений зі складу АН УРСР. Розстріляний 16 вересня 1937 р. у Дніпропетровську. Реабілітований у 1956 році.

Ім'я члена-кореспондента АН України Володимира Соломоновича Фінкельштейна, видатного фізикохіміка, відомого свого часу спеціаліста в галузі електрохімії та гетерогенного каталізу, як і багатьох інших репресованих науковців, опинилося у полоні забуття.

В. С. Фінкельштейн народився 20 серпня 1896 р. у Бердичеві в родині вчителя. З 1904 року навчався в Бердичівському комерційному училищі, після закінчення якого в 1913 році витримав конкурсний іспит до Петербурзького технологічного інституту¹. Під час літніх канікул 1914 року Володимир працював у технічному відділі Бердичівського повітового земства, допомагаючи матеріально сім'ї у скрутний час. Закінчивши в 1916 році виробничу практику в сталеливарному цеху Путилівського заводу в Петрограді, В. С. Фінкельштейн вступає добровольцем на військову службу. Та через рік з невеликим юнаком за станом здоров'я був звільнений від подальшої служби.

У березні 1918 року Володимир поновлює навчання, але вже в Київському політехнічному інституті. Однак матеріальні нестатки змусили знову облишити навчання і заробляти на хліб у рідному Бердичеві шкільним учителем.

Навесні 1919 року В. С. Фінкельштейн повертається до Київської політехніки. Одночасно за дорученням Київського губраднаргоспу спільно з О. М. Івановим розпочинає аналітичні дослідження з використання мельхіорових оболонок куль, а також під керівництвом професора В. П. Іжевського бере участь у розробці проекту нового типу генератора². Цікаво, що професор В. П. Іжевський був свого часу також науковим керівником нашого земляка – І. А. Феценка-Чопівського.

Починаючи з грудня 1919 року В. С. Фінкельштейн, поряд з навчанням в інституті, працює майстром-металургом в управлінні з використання військового металобрухту, організовує і керує роботою ливарної майстерні. Нарешті, в 1920 році Володимир Соломонович закінчує інститут і одержує диплом³. Цього ж року постановою ради хімічного факультету від 18 вересня В. С. Фінкельштейна було обрано професорським стипендіатом при кафедрі фізичної хімії КПІ з одночасним присвоєнням йому звання інженера-технолога⁴.

Велику роль у творчій долі В. С. Фінкельштейна відіграло його знайомство з В. О. Плотниковим, тоді професором, а невдовзі – академіком УАН. Протягом 1921–1922 рр. В. С. Фінкельштейн під керівництвом В. О. Плотникова виконує роботи з рентгенології та проводить електрохімічні дослідження неводних розчинів. Молодий дослідник науково-експериментальну роботу поєднує з викладацькою, виконуючи обов'язки асистента на кафедрі фізичної хімії. У березні 1923 року Володимира Соломоновича затверджують аспірантом науково-дослідної кафедри хімії. Науковий діапазон вченого простягається від проблем електрохімії до проб-

лем атомістики. Він серйозно цікавиться будовою атомного ядра та ізотопами, друкує з цієї проблеми наукову статтю⁵.

У 1925 році науково-дослідна кафедра хімії одержала найвищу (IV розряду) премію Раднаргосу УРСР за сім друкованих праць, з яких дві належали В. С. Фінкельштейну⁶.

Для розв'язання одного з найважливіших питань фізико-хімічної науки першої чверті ХХ ст. – причин виникнення електrolітичної дисоціації – необхідне було вивчення розчинників з малою діелектричною константою. Істотним внеском у розробку цієї актуальної проблеми стали електротехнічні дослідження В. С. Фінкельштейном неводних розчинів⁷.

Після закінчення аспірантури в 1926 році В. С. Фінкельштейна затверджують на посаді наукового співробітника науково-дослідної кафедри хімії. Цю роботу вчений поєднував з педагогічною і громадською діяльністю. Він проводив лабораторні та семінарські заняття з фізичної та неорганічної хімії на хімічному й механічному факультетах. До того ж викладав хімію у вечірньому технікумі, читав лекції з фізики та хімії на вечірньому робітфаку КПІ та у трудовій школі.

Як відповідальний секретар науково-технічного клубу робітників при Будинку праці і науки В. С. Фінкельштейн брав участь у пропаганді й виконанні декрету про професійну освіту робітників⁸.

Для вдосконалення професійної підготовки інженерів-хіміків В. С. Фінкельштейн спільно з М. А. Рабиновичем написав посібник «Практические занятия по физической химии и по электрохимии», переклав з німецької на російську книгу В. Дітриха «Введение в физическую химию для биохимиков, медиков, фармацевтов и естествоиспытателей»⁹.

В. С. Фінкельштейн бере активну участь у роботі наукових конференцій і з'їздів. Він виступав з доповідями на з'їзді асоціації фізиків у Києві (1921), IV Менделєєвському з'їзді в Москві (1925), з'їзді фізиків у Москві (1926), на фізико-хімічних конференціях у Москві (1927), Ленінграді (1928), Дніпропетровську (1929).

У 1927 році В. С. Фінкельштейн отримав запрошення відомого німецького вченого Ф. Габера на стажування в очолюваний ним інститут фізичної хімії та електрохімії в Берліні. У заяві на відрядження за кордон (яке згодом стане фатальним у долі вченого) В. С. Фінкельштейн писав: «Я передбачаю у 1927 році скласти докторську дисертацію, тому відрядження за кордон дало б мені можливість досягти найбільших наслідків у цій справі як з боку якості, так і кількості матеріалів для дисертації»¹⁰.

Вчений ставив собі за мету підвищити власну наукову і педагогічну кваліфікацію у найкращих лабораторіях зі свого фаху в Німеччині. Тут він мав ознайомитися з німецькими вузами, зокрема відвідати Берлін, Росток і Дрезден. Однак виїхати до Німеччини йому вдалося лише в грудні 1928 року, причому тільки на три місяці.

Після повернення з Берліна в житті Володимира Соломоновича сталися зміни. Після участі в травні 1929 року у Всесоюзній фізико-хімічній конференції в Дніпропетровську він залишає Київ і переходить на роботу до Дніпропетровського гірничого інституту. Крім того, вчений обіймав ряд важливих посад в інституті фізичної хімії ВУАН, хіміко-технологічному інституті, університеті.

Постановою Президії ВУАН від 27 травня 1934 р. В. С. Фінкельштейна за великі наукові заслуги обрали членом-кореспондентом ВУАН по кафедрі фізичної хімії. У поданні зазначалося, що вчений має понад 25 наукових праць і що його роботи здобули загальне визнання в ССРР і за кордоном.

Ще через два роки, 14 серпня 1936 р., постановою Президії Академії наук УСРР В. С. Фінкельштейн був затверджений у званні доктора хімічних наук без захисту дисертації¹¹. Проте менш як через рік (1 липня 1937 р.) цю постанову було скасовано¹² у зв'язку з новою, від 2 червня 1937 р.: «Фінкельштейна В. С. як контрреволюціонера, дворушника і ворога партії, уряду та радянського народу, – виключити зі складу Академії наук УРСР»¹³.

Усе – за знайомим сценарієм. 10 травня 1937 р. вченого арештували, як «учасника контрреволюційної троцькістсько-зінов'євської терористичної організації». Затим «щиросердечно зізнання» у скоєнні злочинів, передбачених ст. 54–8 та 54–11 Кримінального кодексу УРСР і безжалісний вирок. Життя В. С. Фінкельштейна обірвалося в сталінських катівнях 16 вересня 1937 р. Точну дату смерті вченого вдалося виявити останнім часом¹⁴. Раніше ж офіційною датою смерті вважалося 2 листопада 1938 р. і що ніби В. С. Фінкельштейн помер у таборі від хвороби¹⁵.

Реабілітовано Володимира Соломоновича посмертно 19 липня 1957 р. «за відсутністю складу злочину». Сьогодні чесне ім'я вченого нарешті повернуто Україні. На жаль, виявити фотознімок вченого й досі не вдалося...

¹ Справа В. С. Фінкельштейна // Держ. архів м. Києва. – Ф. Р-308, оп. 3, спр. 636. – Арк. 1.

² Там само. – Арк. 12.

³ Там само. – Арк. 2. В коротенькій біографічній довідці в «Истории Академии наук Украинской ССР» // К., Наукова думка, 1979/, вміщеній у додатку до персонального складу академії, помилково вказано, що В. С. Фінкельштейн закінчив інститут у 1919 р.

⁴ Там само. – Арк. 3.

⁵ Фінкельштейн В. С. Проблемы атомистики /изотопы// Ком. мысль. – 1923. – № 12. – С. 46–51.

⁶ Фінкельштейн В. С. Криоскопические исследования бромных растворов // Журн. Русского физ.-хим. о-ва. – 1923. – № 55, вып. 1. – С. 84–99; Фінкельштейн В. С. Потенціал розкладання деяких неводних розчинів // Вісті Київ. політех. ін-ту. – № 126. – Кн. 1. – С. 3–23.

⁷ Фінкельштейн В. С. Бром как растворитель в электрохимии неводных растворов // Журн. Русского физ.-хим. о-ва. – 1926. – № 58, вып. 3–4. – С. 565.

⁸ Фінкельштейн В. С. Фабрично-заводское ученичество /Пути к проведению его в данный момент // Народне господарство і професійно-технічна освіта. – К., Держвидав, 1921. – С. 13–14; Фінкельштейн В. С. Школы заводского ученичества и хозяйственные органы // Киевский пролетарий. – 1921. – № 89; Фінкельштейн В. С. Професійно-технічна освіта робітників // Вісті Бердич. повітревкому. – 1921. – № 294.

⁹ Дитрих В. Введение в физическую химию для биохимиков, медиков, фармацевтов и естествоиспытателей / Пер. с нем. В. С. Фінкельштейна под ред. академика ВУАН В. А. Плотникова. – Киев. – 1926.

¹⁰ Справа В. С. Фінкельштейна // Держ. архів м. Києва. – Ф. Р-308, оп. 3, спр. 363. – Арк. 46.

¹¹ Архів Президії АН УРСР. – Ф. Р-251, оп. 1, спр. 62. – Арк. 138.

¹² Там само. – Арк. 161.

¹³ Там само. – Спр. 65. – Арк. 144.

¹⁴ Довідка Управління служби безпеки у Дніпропетровській області № 10/П-7555/С від 11 січня 2002 р.

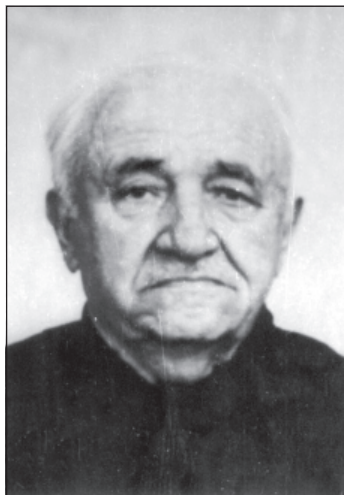
¹⁵ Архів Президії АН УРСР. Юридичний відділ. – № 84.

В. В. Єремєєв

СВЯЩЕНИК, ПОЕТ, ПЕРЕКЛАДАЧ

Хомичевський
Микола Васильович

Народився 9 січня 1897 р. у с. Дермань на Волині. Поет-перекладач, культурний і церковний діяч. Покарання – 10 років виправно-трудових таборів відбував на Далекому Сході. Звільнений восени 1936 року. Реабілітований 10 січня 1990 р.

Микола Васильович Хомичевський (Борис Тен) – один з найвидатніших літераторів ХХ ст. – понад 50 років жив і творив на Житомирщині. Саме тут створено такі шедеври українського поетичного слова, як переклади «Іліади» та «Одіссеї» Гомера, драм Есхіла та Софокла, комедій Арістофана, творів Шекспіра. Його внесок у справу розвитку літератури та культури на Житомирщині найпотужніший. Зусиллями Бориса Тена згуртовано місцевих літераторів та музичних діячів Житомирщини, створено інтелектуальне культурне середовище, закладено основи для подальшого духовного розвитку краю.

Рід Хомичевських походить з Волинської губернії. Дід і батько майбутнього поета-перекладача, випускники Волинської духовної семінарії, були священиками. Мати Миколи Васильовича, Віра Дормидонтівна Іваницька (1879–1929), теж походила з роду священиків. Антон Іванович Іваницький, прадід поета, займав Дерманську парафію у 1837–1861 рр. Його заступив дід Миколи – Дормидонт, законовчитель Дерманського парафіяльного училища, пізніше – благочинний 1-го округу Дубенського повіту. Віра Дормидонтівна зросла в родині високої освіченості та культури і мала музичні здібності, які унаслідував первісток – син Микола, що народився 9 січня 1897 р. Згодом в родині Хомичевських з'являться на світ ще п'ятеро дітей: Георгій (1899), Михайло (1902), Варвара (1905), Анастасія (1906), Дмитро (1908).

Дитинство Миколи проходило водночас в двох розташованих поблизу сел – Кунині, де з березня 1897 року його батько був настоятелем Свято-Георгієвської церкви, та Дермані, що мав надзвичайно багату історію та культуру. При дерманському монастирі з давніх часів існувала духовна школа, з якою пов'язані імена Йова Княгиницького, Мелентія Смотрицького, Івана Федорова.

Навчався Микола в парафіяльній школі с. Кунин і в училищі с. Дермань. Під час навчання в Дермані майбутній перекладач почав вивчати давні мови. Крім того, мав можливість спілкуватися з носіями декількох сучасних європейських мов. Одночасно захоплювався хоромим і театральним мистецтвом.

З 1913 року батько родини отець Василій став настоятелем Миколаївської церкви на Смолянському кладовищі м. Житомира. Водночас він був позаштатним членом Ради Волинського єпархіального училища і її скарбником. Служба в Миколаївській церкві невдовзі змі-

нилась на службу в Покровській церкві на Охримовій горі. Мешкали Хомичевські в будинку № 5 по Іларіонівському провулку.

Трудова діяльність Миколи Хомичевського розпочалась у червні 1917 року на посаді інструктора сільськогосподарського перепису, що проводився у Волинській губернії. Роботою з перепису займався по листопад того ж року, хоча ще й пізніше (весною 1919 року) залишався працівником Волинського губерніального земства. Мешкав Микола Васильович окремо від батьків у будинку № 10 по вул. 1812-го року. Влітку 1917 року Хомичевський увійшов до Ради товариства житомирської «Просвіти».

З першого дня існування Інституту народної освіти, що був відкритий в Житомирі у 1918 році, М. В. Хомичевський став студентом гуманітарного факультету. В студентські роки він змушений був заробляти на життя. Як лектор курсів підготовки викладачів єдиної трудової школи, в середині серпня 1919 року читав курс лекцій в Овручі. Викладав українську літературу і мову в декількох школах Житомира. Водночас був постійним учасником 1-го Волинського хору під керівництвом Миколи Гайдая, пізніше й сам керував самодіяльним хором. З 1919 року Микола Хомичевський вступив у професійну спілку робітників мистецтва (Робмис), від якої його було делеговано 24 квітня 1921 р. на з'їзд Житомирської міської ради 1-го скликання. Там йому вручено посвідчення члена міської ради за № 180. 15 травня його делеговано на IV Всеросійський з'їзд профспілок до Москви та Петрограду.

Близько 1920 року Микола Васильович розгорнув активну діяльність з організації автокефальної православної громади в Житомирі, став провідником українців, які хотіли мати власну церкву. Він – автор статуту парафії, яка об'єднала 700 мирян. Офіційного статусу українська православна громада в Житомирі набула в червні 1922 року. Тоді ж М. В. Хомичевський завершив навчання у Волинському інституті народної освіти. Однак є підстави вважати, що, враховуючи церковну діяльність Хомичевського, керівництво інституту не допустило його до захисту дипломної роботи і не видало Миколі Васильовичу диплому. Про цей випадок свідчить Василь Кравченко: «Після того, як Хомичевський був у Києві на автокефальному з'їзді, його з ІНО виключили»¹.

Завдяки наполегливості Миколи Васильовича, якого було обрано Головою парафіальної Ради, автокефальна громада Житомира одержала будівлю церкви Різдва Пресвятої Богородиці на території архієрейського подвір'я². В цьому приміщенні в серпні 1923 року відбувся 1-й Волинський крайовий з'їзд УАПЦ, на якому Хомичевського було обрано товаришем голови. Конфесія, якій відавав свою енергію Микола Хомичевський, мало чим нагадувала ортодоксальну церкву, вона визнавала пріоритет парафіян у багатьох питаннях. Відоме автокефальне гасло «Вся влада церковним Радам!» вважалось тоді дуже сучасним. Церковна діяльність не заважала Миколі Васильовичу мати широке коло громадських інтересів.

У 1923 році єпископ Степан Орлик, звільнення якого відбулось завдяки зусиллям житомирських автокефалістів на чолі зі своїм провідником, висвятив М. В. Хомичевського на священника³. Перший арешт М. В. Хомичевського, який закінчився для нього вироком – 6 місяців умовно, був пов'язаний зі слідством у справі С. А. Орлика⁴. Енергійний молодий священник не злякався, не втратив своєї активності. Він продовжував розбудову мережі церковних парафій на сході Волинської губернії, вінчав, хрестив, сповідав. Водночас захоплено займався справами українського культурного життя в Житомирі, був правою рукою М. Гайдая у Волинському хорі, цікавився театральним життям Житомира, пропагував українську мову та літературу, опановував кращі досягнення нової європейської культури і, звичайно, мріяв реалізувати себе в царині української поезії, відвідував літературні гуртки, брав участь у літературних змаганнях, писав десятки ліричних творів. Вірш «Роззуюсь – на яру траву...» був першим надрукованим віршем поета, що підписався ім'ям «Борис Тен». «Цікавий та незвичайний був сам вірш... Це вражало...», – так пригадував своє юнацьке враження від твору Хомичевського відомий український поет-перекладач Григорій Кочур⁵.

Про витoki поетичної активності Бориса Тена свідчить невеликий спогад з архіву письменника: «Перше моє знайомство з літературно-мистецькими колами припадає на самий початок двадцятих років, коли я мав уже деякий творчий набуток. Іменами Блока, Верлена, Тичини, Уїтмена, Есеніна визначались мої літературні уподобання. Химерним сплетінням ниток, що простяглися від цих яскравих поетичних індивідуальностей, позначилися і мої перші літературні спроби, що виразно тяжіли до верлібру...»⁶.

У літературно-музичному салоні сестер Копчанівських, навколо якого купчилися місцеві літератори, Борис Тен «віддав на суд товаришів свої перші поетичні опуси». «Деякі з них, покладені на музику М. П. Гайдаєм, виконувала на наших зібраннях Нара Ковальчук, згодом моя дружина», – згадував Борис Тен. «Гострі критичні зауваження, які я почув на свої вірші від поета Якова Савченка⁷, примусили мене дати собі «Ганібалову клятву», якої дотримувався дуже довго: „... стискаю сам собі руку – нічого не дам до друку”»⁸.

На ті ж роки припадає заснування у Житомирі «Незалежного театру», який організували режисери та актори «Молодого театру», що розпався в Києві. Для цього театру Борис Тен зробив перший великий переклад з польської п'єси Ю. Жулавського «Йола». Разом з Євгеном Кудрицьким працював над перекладами діалогів Платона «Крітон» і «Федон». Оригінальна лірика Бориса Тена 20-х років являє собою одну з найцікавіших сторінок його творчого доробку.

У 1924 році М. Хомичевський переїжджає до Києва. В сані протодіякона він розпочинає службу в соборі Святої Софії і залишається при цій парафії до 1926 року. Під час роботи 2-ї Всеукраїнської православної церковної Ради М. В. Хомичевського обирають другим заступником голови⁹. Тогочасна українська церква, крім суто релігійних проблем, сподівалась вирішити й проблеми культурні, ставила за мету відродити дух нації, підняти освіту і мову, створити нову гідну літературу і високе мистецтво. Прихильність священика до поезії сприймалася як явище цілком природне. Ідеї християнства, які визначали світогляд Хомичевського, примушували його шукати інших форм творчості відповідно до змін, що відбувались у свідомості поета.

Постійні контакти священика з провідними діячами автокефальної церкви в Києві сприяли зближенню М. В. Хомичевського з представниками української творчої еліти. В першу чергу – зі столичними поетами та музичними митцями. Відкритими для Миколи Васильовича були й двері київської оселі М. Гайдая.

У перший рік перебування в Києві Микола Васильович познайомився з Миколою Зеровим¹⁰, лідером поетів-неокласиків, зблизився з іншими представниками цього напрямку, особливо – з Максимом Рильським. Звернення до класичних зразків світової поезії, академічна вимогливість до чистоти стилю – риси, характерні для київських неокласиків. Вони вплинули й на свідомість поета-священика. В його творчості поступово зникає загостреність почуттів і підвищена напруга, характерна для новаторських пошуків у ранніх поезіях початку 20-х років. Згадуючи М. Зерова, Микола Васильович писав: «Впливові його власної творчості та поезії Рильського я не міг протистояти і в своїх творчих шуканнях поступово перейшов од верлібру до класичних сонетних форм».

Головне в літературній діяльності М. Хомичевського у київський період – поворот до художнього перекладу: «До роботи, яку проводили тоді Д. М. Ревуцький та М. Т. Рильський над створенням українських перекладів до пісень західноєвропейських та російських композиторів, приєднався і я. Микола Зеров із цікавістю стежив за цією роботою і нерідко давав мені поради та зауваження». В одній з автобіографій Миколи Васильовича зазначено: «Живучи у Києві, виконував різні редакційно-перекладові роботи в видавництвах „Книгоспілка”, „Сяйво”, Державному видавництві України. Багато працював над перекладом текстів для вокального репертуару Київської філармонії, оперного театру, капели „Думка” та музично-драматичного інституту ім. Лисенка».

Аполлінарія Ковальчук-Гайдай стала для поета тою музою, для якої він творив переклади, по суті індивідуальний український вокальний репертуар. У 1927–1928 рр. «Книгоспілка» видала більше десятка музичних творів у перекладі Хомичевського. Українізація освіти і культури, справі котрої активно сприяв і Микола Хомичевський, викликала організацію нищівної кампанії з боку ДПУ проти автокефалістів.

Несподівані арешти у липні 1926 року паралізували верхівку церкви. Канцелярію Всеукраїнської православної ради було замкнено, всю документацію конфісковано. Членів ВПЦР, що залишились на волі, було підпискою зобов'язано не збиратись. З 1926 року Хомичевський змінює місце служби, він переведений протоієреєм до Свято-Петро-Павлівської церкви в районі київського Подолу.

У жовтні 1926 року відбулись Великі Покровські збори Ради ВПЦ, на яких присутні були змушені формально засудити вчинки заарештованих митрополита В. Липківського та Голови Президії Ради В. Потієнка. Це було зроблено, щоб зберегти Раду ВПЦ від остаточного знищення. Серед багатьох промовців, що обговорювали на з'їзді питання релігійного життя, був і М. В. Хомичевський.

З 1927 року побачив світ новий журнал «Церква і життя», орган УАПЦ. Найактивнішу участь у виданні його брав протоієрей Хомичевський¹¹. П'ять статей Миколи Васильовича підписано повним прізвиськом або скороченою його формою «Х-ий». Ці матеріали засвідчують, що Хомичевський глибоко цікавився історією релігії на теренах України, а також виступав як релігійний публіцист. Окрім того, під псевдонімом А. Лепський у журналі було подано цілу низку високоякісних перекладів на українську мову релігійних за змістом поезій француза П. Верлена, російських поетів О. Пушкіна, В. Соловйова, В. Брюсова та Ю. Балтрушайтіса. Значний інтерес викликають оригінальні поезії, написані протоієреєм Хомичевським: «Великдень», «Ой, при дорозі хрести...» та ін. Вони теж підписані прибраним ім'ям А. Лепський. Сонетна форма вірша «У далечинь...» нагадує про продовження творчої співпраці з М. Зеровим¹². Взаємини були не тільки творчими – Микола Васильович хрестив сина М. Зерова – Костянтина. Було ще й спільне перебування поетів у Житомирі влітку 1928 р. Однак прагнення цілком злитись з гуртом неокласиків не могло мати місце: Хомичевський тих часів всі свої інтереси пов'язував насамперед з церковною діяльністю.

Протоієрей М. Хомичевський знову сідає на студентську лаву. Його посвідчення від 1 липня 1929 р. доводить, що Микола Васильович – студент, слухач циклу «Теорія літературних форм», який викладався на літературному факультеті відділу розповсюдження художніх знань Державної Академії Художніх Наук.

Початок сумнозвісного процесу «Спілки визволення України» зруйнував всі особисті плани М. Хомичевського. Різні документи свідчать про дати неодноразових арештів протоієрея. Перша – 8 серпня 1929 р. Миколу Васильовича забрали з його київського помешкання за адресою: вул. Притисько-Микільська, № 4, кв. 12. Через невизначений термін, мабуть тимчасово, Хомичевського звільнили, бо в списку осіб по справі СВУ, які повинні бути заарештовані у м. Києві 1 грудня, його прізвиське подається знову. Слідчі стверджували, що разом з В. Липківським та А. Чехівським протоієрей М. Хомичевський нібито очолював церковну лінію в СВУ. На допитах протоієрей не визнавав своєї причетності до СВУ, заперечував звинувачення в антирадянській діяльності, свідчив, що взагалі не чув раніше про таку організацію. Якимось дивом Миколі Васильовичу вдалось уникнути вироку. У списку засуджених у цій справі його ім'я відсутнє.

У київських застінках під час допитів і слідства поет не знав, який вирок чекає на нього, і вже 1929 року був готовий до найважчого – «одвічної безодні». Там же написано короткий вірш:

*І знов минає тиждень, місяць, рік
Перед лицем одвічної безодні
І з кожним завтра ближче від сьогодні
Стає до неї наш убогий вік...¹⁴*

Дещо пізніше проти М. В. Хомичевського було висунуте ще одне звинувачення. Виснажливі допити, перебування в одиночній камері змусили священника-автокефаліста зректись своєї діяльності, що пом'якшило вирок. За постановою Судової трійки від 4 лютого 1930 р. за ст. 54-11 Кримінального Кодексу УСРР його відправлено до ВТТ терміном на 10 років.

В'язень, який вже ніколи не буде священником, ще залишався поетом. По дорозі до таборів він писав вірші. Перший з них – надзвичайної сили сонет, в якому автор змальовує тяжкі почуття, що охопили його під час останньої поїздки вулицями Києва – від каземату до вокзалу:

*З півночі вітер всі шляхи завіяв,
І застить очі сива каламуть,
Лише одна мені прослалась путь,
Проказана списками лиходіїв.
Востаннє бачу пагорок Батіїв
І юну перед ним вокзалу грудь,
Востаннє дзвони відкілясь гудуть.
Гей, прощавай, золотоверхий Київ!
Нескоро вже для мене зацвіте
Твоїх узгір'їв садовите лоно,
І древніх бань верхів'я золоте.
І хай Дніпро під кригою холоне,
Однаково, і ним не зальєте
Моєї туги озеро солоне.*

Тема сумної подорожі продовжується віршем «Огні зелені і червоні...», в якому підсумовано враження і настрої М. В. Хомичевського під час нескінченного шляху в тюремному вагоні до Далекого Сходу:

*... Коліс невпинне рокотання
І чорна темінь у вікні.
Ця тьмяна путь чи не востаннє
Сьогодні стелиться мені?
Вогні червоні і зелені
В уяві сонній миготять,
І думи в маячні шаленій
За ними в темряву летять.
Вогні зелені і червоні,
Півстанків заспаних вогні,
Де, на якому перегоні
Спочинок випаде й мені?*

Пізніше про перебування на Далекому Сході Микола Васильович не згадував, нічого про це не писав. Однак все життя зберігав низку тогочасних документів та записів. Тут цікавий кожен папірець як джерело рідкісної інформації.

Перший документ датовано 8 травня 1930 р. Це заява «Начальнику ЛОН П.П.О. ГПУ ДВК» з проханням повернути конфісковані разом з грошима кишеньковий годинник та ножики для заточки олівців, як речі потрібні «у редакційній та культурній роботі».

На засланні Хомичевський бере участь у нараді табірних кореспондентів. Він редагував статті жінок-в'язнів. Про ці події знайшлися його записи. От свідчення про покарання в'язнів:

«Постановление ном. 20338, 1930, 19 июля. Нач. 1 отд. рассмотрев доклад о нарушении правил внутреннего распорядка заключенным Хомичевским Н. В., выразившемся в том, что он халатно отнесся к порученной работе, т. е. неправильно подсчитал строевую записку, – постановил: на основании прав, предоставленных мне приказом П.П.О. ГПУ ДВК за ном. 9 от 30 октября 1929 г., заключенного Хомичевского Н. В. в дисциплинарном порядке изолировать в одиночку на двое суток с исполнением служебных обязанностей. Пом. нач. отд. – Коган».

Жорстокі події табірних буднів трансформуються в свідомості поета-в'язня, перетворюються на сповнені гіркоти і болю вірші:

*Самітно ввечері
Чолом утернованим ниць
Розмовляти з сільветками
Важких кам'яниць.
До заходу – серцем:
Там днів ясному, великому
Сонячні очі хтось виолов
Рубіновим перснем.
І німо молитись
До впалих, засліплх очей
Дня – у терпінні великого –
Кривавим плачем...*

Найцікавіша пам'ятка – записник Хомичевського, заповнений на третину. Він розпочинається переліком 91 особи. Про кожного в'язня знаходимо інформацію: прізвище, ім'я та по батькові, номер роти, номер взводу, фах, місце роботи до засудження. Тут зібрано весь інтелектуальний потенціал табірної газети – колишні кореспонденти відомих видань, воєнкори, сількори, робкори, лектори, кілька лікарів та навіть піаніст. Назвемо хоча б частину газет, які вони там представляли: «Харківській пролетар», «Наддніпряньська правда», «Луганська правда», «Прилуцька правда», «Робоча газета» (Вінниця), «Червоний стяг» (Чернігів), «Волинь» (Житомир) і навіть «Мисль заключеного» (Дніпропетровський БУПР). Тут і «Красное знамя», «Рабочая Москва», молдавський «Красный Пахарь», «Амурська правда».

Інші записи допомагають з'ясувати кількість працівників: культчастини – 13, хору – 40, а також дають уявлення про помісячні плани редколегії. Наприклад, у червні 1930 року: 5 засідань стінгазети, 3 – живгазети, 3 наради табіркорів. Кількість табіркорів – 17 (12 чоловіків і 5 жінок).

У записнику знаходимо підрахунки загальної кількості в'язнів у таборі: «Канцелярія – 51, лікарня – 73, карцер – 20». Далі йде розподіл по ротах: «1 – 96, 2 – 352, 3 – 167, 4 – 197, 5 – 191, 6 – 602, 7 – 632, 8 – 377, жіноча – 292. Всього – 3050».

Здібності енергійного Хомичевського табірна влада використовувала в різних сферах діяльності. Все ж Миколі Васильовичу пощастило хоча б у тому, що не працював він на тяжких роботах. Його поставили на облік, як члена секції інженерно-технічних працівників Дальлагу (рос.). З метою інспектування робіт на островах Хомичевського почали відправляти у відрядження. В'язні користувались його послугами як листоноші. Зберігся лист: «Всем знакомым нижайший поклон. Мы згрузились на бакланах. Нам тут пока харашо. Токо и плохо што вокруг нас горы и море. Кормы тут хороши. 3 раза в день пища. Рыба свежа. Хватае. Больше писать нечево бо нидавно прибыл. Шаповал Гордий А. Когда обживемя то напишем. Може письмо буде, то прохаю перешли. Сев. Побережье. Светлая Боклань».

На адресу Хомичевського надходили листівки від рідних і близьких. Брат Михайло прислав вірші, присвячені Миколі¹⁵. Найважливішим для Хомичевського був вчинок Нари Леонтіївни, яка обрала Далекий Схід місцем призначення на роботу по закінченні інституту ім. М. Лисенка. До цього кроку співачку спонукали не спокуси прославитись у Владивостоцькій

філармонії чи на крайовому радіо, а велике почуття до Миколи Хомичевського. Вона розшукала засланця і створила умови, щоб бачитись із ним. 11 червня 1931 р. вони одружилися. Єдине свідчення про цей день – рядки з сонету «В далеку і невідому країну...», який написала Нара Ковальчук через 10 років:

*... Вітали сонки нас, ліси й поля,
Коли від шлюбу вів мене – дружину.*

У життя Миколи Хомичевського знову увійшли музика, поезія, любов. На вечорі-концерті, що відбувся в червні 1931 року, він демонструє свої здібності, диригує табірним хором. З часом зростає авторитет Миколи Васильовича, табірна влада пом'якшує йому режим: «Заключенный Хомичевский закончил в срок план 1932 г. и заслуживает поощрения. 19 октября 1931 г. Альперович». Низка документів свідчить про участь Хомичевського у стахановському русі. Його почали обирати делегатом на міжтабірні з'їзди, вручили книжку «Ударник Дальлага». Хомичевський наполегливо працював, боровся за пом'якшення умов. 9 квітня 1933 р. йому виписали посвідчення, де зазначалось: «Хомичевский Н. В. имеет право входа и выхода из лагеря в течение всего дня и ночи». Це було дуже вчасно, бо допомоги потребувала дружина – через дві доби на світ з'явився ще один Хомичевський. Його назвали Васильком. Пізніше Миколі Васильовичу дозволили жити на приватній квартирі.

Про те, що коїлось в його душі, він сповідувався у віршах, які писав вночі, бо день віддавав роботі у таборі, вечір – громадським обов'язкам. Микола Васильович розшукав серед в'язнів людей мистецтва і зробив, що міг, для покращання їхнього становища, вирвав з рядів приречених до загибелі і створив свій табірний хор. У програмі травневого концерту 1933 року, складеній Хомичевським, із 24 номерів лише 4 несли ідеологічне навантаження, решта – вальси, польки, романси, танці, частівки, різні «обірвані струни», «сиротинушки». І, звичайно, попури з українських пісень, що були своєрідним бальзамом для численних в'язнів з України. І хоча умови перебування Хомичевського на засланні поступово ставали кращими, для Нари Леонтіївни з малим Васильком вони стали нестерпними. Незважаючи на велике почуття до чоловіка, вона мусила залишити Далекий Схід. Миколі Васильовичу лишилось тільки наполегливо боротись за скорочення терміну ув'язнення. Табірна влада завантажувала інспективною роботою. З одного відрядження одразу ж відправляли в інше: Аскольд, Самбова, М.-Тазгоу, Лісій... Микола Васильович обстежував їх, описував діяльність. Мабуть, Хомичевський, як ніхто, склав повне уявлення про цю могутню репресивну машину, став свідком страждань і смерті. Від тяжких вражень рятував себе читанням, проте знав: якщо знайдуть заборонену книжку – буде лихо. У 1934 році зкопіював для себе наказ № 41 по табору. Там йшлося про користування забороненою літературою – «Новим Завітом» та ін. В'язні М'ясніков, Бібік були позбавлені за це заліку трудових днів за один квартал, тобто отримали ще по 3 місяці ув'язнення.

Поетичний доробок часів ув'язнення на перший погляд невеликий, дещо – не знайдено, дещо – розгублено або знищено автором, частину поезій написано російською. Крім цього, шість сонетів... надруковано. Саме так – цикл «3 фашистської неволі» збірки «Зоряні сади». Дослідники творчості поета можуть заперечити: там є ознаки часу Другої світової війни. Безперечно, але не випадково Борис Тен не раз порівнював себе з «хитромудрим Одиссеєм». Щоб надрукувати сонети періоду заслання, він дещо переробив їх. Переробка на користь сонетам не пішла, однак, при уважному вивченні можна зрозуміти – йдеться про інші часи, іншу неволю.

Серед творів доби заслання виділяються чотири поетичні тексти, що об'єднані спільним змістом, єдиним почуттям – гострим бажанням повернутись до рідного краю. В них виразно домінує тема Дерманя. Три частини датовані 1934–1935 рр., четверта (найбільша) – без дати, згадується у загальному переліку віршів Хомичевського, який він склав на Далекому Сході. Назва – «До Дерманя» та обсяг співпадають. Всі частини не злились у щось остаточно єдине,

навіть не пройшли авторського редагування. Перехід до проживання на приватній квартирі у Владивостоці вирішував проблему таємного зберігання поезій.

Твір Бориса Тена «До Дерманя» набуває Шевченкової сили духу. Цьому сприяли збіг політичних переконань і біографічних обставин. Заклик-звернення поета до свого краю і народу з далеких 30-х років тільки в самому кінці XX століття долетів до нас і доніс ідеї, цілком співзвучні новій добі. Поет висловлює надію, що народ прокинеться від «сну одвічного» і прийде час, коли його «затамована, притьмарена краса» буде відроджена.

*... Не озивася, бо змушений мовчать,
Бо на уста тобі покладено печать,
Бо груди здавлено залізною п'ятою,
Бо кров'ю ти зійшов після тяжкого бою,
Бо не загойлись на серці біль і жаль,
Що заподіяли нам Рига і Версаль¹⁶,
Бо рани гноються і ран тих мільони,
Бо всіх дітей твоїх розібрано в колони,
Бо пошматовано начетверо тобі
Півмертве тіло, бо у першій боротьбі
Ти встояти не міг, бо незорілі, кволі
І нерозумні ще борці твоєї волі,
Твої століттями зневажені сини.
Так, час уже настав. Виходь же, мій народе,
На виборений шлях, і хай на ньому вроде
Віками плеканий твоєї слави квіт
І вигоїть нехай печаль минулих літ.*

Хомичевський був звільнений достроково – 22 серпня 1936 р. Микола Васильович змушив себе залишитись у Владивостоці ще на невеликий термін. Це покращило його анкету. Пізніше він міг вже просто писати, що «працював у Владивостоці старшим економістом-плановиком Дальрибпрому». У листопаді Хомичевський зустрівся на Батьківщині зі своєю родиною. З 5 грудня 1936 р. він працює зав. літчастиною Київського 3-го Державного робітничо-колгоспного пересувного театру¹⁷, у якому провідною актрисою була його дружина. Почалось нове спільне життя, сповнене щастя, втоми й насолоди від сцени, оплесків, музики, поезії, від улюбленої справи, якій Тени могли себе присвятити.

Колектив театру побував і на рідній подружжю Житомирщині. У програмці до вистави, надрукованої у Житомирі, зазначено: «Наталка – артистка Н. Л. Тен, зав. літчастиною театру – М. В. Тен». Третій пересувний гастролював у 1937 році по Білорусі, потім вирушив до Чуваської, Марійської, Татарської автономних республік, до міст Горького та Калініна. Це був час найвищого розквіту таланту Нарі Леонтіївни.

У серпні 1937 року наказом з Києва в усіх музичних театрах було скорочено посаду завідуючого літчастиною. Борис Тен змушений стати акомпаніатором¹⁸. В Україну повертатись він не міг, бо добре знав, що цим 37-м роком почалось. Треба було влаштуватись на роботу там, де його ніхто не знав. Хомичевський обирає Росію, вже знайомий по гастрольях Калінін, де працює на посаді керівника хорових гуртків. Значно більше уваги приділяє перекладацькій діяльності. Створювати оригінальні поезії не було часу – життя вимагало шукати заробітків іншими шляхами. Праця при клубах міст Калініна і Торжка у 1938–1941 рр. майже не залишала часу для віршування.

Три з половиною роки роботи в Росії – період, під час якого реалізувались музичні здібності М. В. Хомичевського. Музика все життя надихала його і була, як і література, складовою його творчої особистості. На III Калінінській олімпіаді 1939 року виступи двох керова-

них Хомичевським колективів здобули високу оцінку журі. Почесними грамотами нагородили хор Савватійовського торфозакладу та «Василівського кустаря» (Металосоюзу). Сам же керівник двічі за цей рік був нагороджений преміями та грамотами.

Найбільших зусиль хормейстер приклав до роботи з колективами м. Калініна. У зверненні до керівництва клубом М. Хомичевський зазначає: «... Крім молодіжного хору, керувати яким мене запросили в 1938 р., я керую тепер хором народної пісні, гуртом солістів і оперним колективом...». В автобіографії (1939 р.): «... розпочинаю таку відповідальну роботу, як постановка опери „Запорожець за Дунаєм“. Окрім вокальних веду з гуртком музично-теоретичні заняття по 50–60 годин на місяць». В планах роботи на осінь–зиму 1939–1940 рр. знаходимо: «Від масової радянської пісні перейти до більш складних композицій та зарубіжних класиків». Микола Васильович вводить до програми українські народні пісні, твори Шумана, Шуберта, Мендельсона, Глінки. Діяльність М. Хомичевського відчутно вплинула на піднесення хорового мистецтва в Калінінській області.

Майже всі роки праці в Росії Микола Хомичевський був відірваним від сім'ї. Дружина перебувала то в Москві, де шукала місце для працевлаштування як професійна співачка, то в Житомирі, разом із сином, що виховувався її батьками. Контакти родини обмежувались листуванням, лише іноді подружжя зустрічалось у Москві. В 1938 році Микола Васильович поступив на перший курс Центрального заочного музично-педагогічного інституту в Москві. Під час сесій в нього з'являлась можливість зустрічатись із Нарою Леонтіївною, з батьком, сестрами та братом, що мешкали вже на той час у столиці. М. Хомичевський, якому на той час було більше сорока, вчився старанно і наполегливо. Його контрольні та курсові були посправжньому ґрунтовними і цікавими.

У Калініні розпочато переклад драми В. Гюго «Торквемада», який побачив світ лише через 40 років. Ідеї В. Гюго були співзвучні настрою самого Миколи Васильовича. Не мало значення, що події драми розгортаються в середньовічній Каталонії. Історичний колорит залишався лише фоном для власних бунтівних думок автора. Перші ж рядки українського перекладу допомагають зрозуміти, чому поетові, колишньому протоієрею, захотілось перекласти «Торквемаду».

*Мов пуста монастир. Скрізь – терен, хмиз ... Так час
Зрадливець давній той, святині всі у нас
Руйнує...
... Вже світські владарі і тут, немов у себе
Панують. Мов орли своєю тінню в небі
Нам сонце застують вони. Ні наших прав
Нема, ні святості уставів. Щоб не впа
На нас новий удар, все нижче й нижче ступи
Свої гнемо²⁰.*

У Росії Борисом Теном перекладено багато віршів О. Пушкіна, написано низку оригінальних віршів. Один з перекладених віршів М. Лермонтова Хомичевський відправив до музичного училища в Житомирі. У дні десятиріччя подружнього життя поет присвятив Нарі Леонтіївні декілька сонетів. Дружина теж відповідала йому з Києва власними сонетами. Утворився унікальний поетичний дует подружжя.

Незважаючи на визнання досягнень, Микола Васильович для закону залишався людиною, позбавленою повноти громадянських прав. Було невідомо, що чекало на нього у випадку повернення на Батьківщину. Він почав готувати клопотання до Верховної Ради з проханням врахувати його роботу, досягнення і відновити громадянські права.

Другу світову війну Хомичевський зустрів у Калініні, де був мобілізований у липні 1941 року і направлений до складу 307-ї дивізії. Військову службу почав кореспондентом-зв'язків-

цем, взяв участь у стримуванні німецьких частин на берегах Десни. Декілька разів його частина потрапляла в оточення. В середині жовтня він потрапив у полон. «Цей день я завжди буду вважати самим нещасливим у моєму житті», – писав в одній із автобіографій Микола Васильович. Разом з іншими полоненими його було відправлено до табору в Новгород-Сіверський, де він пробув до весни, працюючи вантажником, копав могили та ін. Керівництво Новгород-Сіверського театру довідалось, що до місцевого шпиталю потрапив здібний хормейстер, і доклало всіх зусиль, щоб потрібний для театру працівник не опинився знов у таборі. Місцева комендатура дала дозвіл, і Хомичевського було залишено музичним керівником театру²¹. Як відомо, режисер Й. Смолянський був пов'язаний з антифашистським підпіллям. У квітні 1943 року гестапо розкрило організацію підпільників у театрі і заарештувало 17 чоловік. Приречений до розстрілу, Микола Васильович залишився живим лише завдяки тому, що керівник театру взяв всю провину на себе. Хомичевського було вислано до концтабору в Німеччину. Він опинився у містечку Лянгенбіляу у Селезії. Збереглася до нинішнього часу робоча картка в'язня за № 282, на яку наклеєно фото Хомичевського – рідкісне фото поета – в'язня німецьких концтаборів²². Під час перебування у концтаборі Хомичевський і там створив хор. Замість блокнота для своїх записів у Лянгенбіляу поет використовував книжечку з аркушами для рахунків. На папірці, датованому серпнем 1942 року – тексти двох сонетів, присвячених дружині і сину.

На початку травня 1945 року до Лянгенбіляу увійшли радянські війська. Гурт української і білоруської молоді, з якою Хомичевський працював на будівельних та дорожно-ремонтних роботах, у повному складі пішов працювати до радянських установ. Багатьох в'язнів, особливо військових, що потрапили в полон, відправляли до Сибіру. Тому Микола Васильович дозволив собі скористатися своїм знанням німецької (чого у полоні принципово не робив) і став працювати при радянській комендатурі міста Лянгенбіляу. Відомо, що Микола Васильович працював ще й у 325-му військовому шпиталі.

Микола Хомичевський назавжди повернувся до Житомира наприкінці 1945 року. До Житомирського обласного музично-драматичного театру, де працювала актрисою його дружина, М. Хомичевського прийняли з січня 1946 року. У театрі Микола Васильович музично оформив п'єси – «Під каштанами Праги», «Коли цвітуть яблуні», які здобули схвальний відгук композитора Л. Ревуцького²³. На цій посаді Хомичевський пропрацював до серпня. У вересні 1946 року покинула сцену назавжди і 44-річна А. Л. Ковальчук-Тен.

Трудова діяльність Бориса Тена в повоєнні роки була надзвичайно бурхливою і різноманітною. З 1946 року М. В. Хомичевський почав викладати музику і співи в різних школах Житомира, керував художньою самодіяльністю у Житомирському педагогічному інституті²⁴, працював у музичному училищі ім. В. С. Косенка, інспектором облвідділу мистецтва тощо. Однак не мав права жити в місті (лише в передмісті Зарічани)²⁵. Щоночі міліція перевіряла будинок Хомичевських, і Миколі Васильовичу доводилось вистрибувати через вікно, йти ночувати в село за р. Тетерів.

У 1951 році видавництво «Мистецтво» видало написаний М. Хомичевським «Порадник для керівників самодіяльного хору». Як член бюро секції літератури та мистецтва товариства «Знання» Хомичевський проводив активну освітянську і наукову роботу, виступав у пресі, входив до складу журі обласних оглядів мистецтва, їздив по районах з лекціями. У 1954–1955 рр. Микола Васильович викладав латинську мову в Житомирському педагогічному інституті іноземних мов²⁶. Останнім місцем праці для подружжя Хомичевських було Житомирське культосвітнє училище.

У повоєнні роки Борис Тен приділяв багато уваги художньому перекладу. Це дало підстави для вступу в Союз письменників СРСР у 1957 році²⁷. Через рік Миколу Васильовича обрали головою Житомирського обласного літоб'єднання. Його праця над «Прометеєм за-

кутим» Есхіла здобула високу оцінку фахівців, однак офіційно його творчість замовчувалася. Майстерний перекладач мав «заплямовану» біографію.

Багато років витратив Борис Тен на повернення своїх громадянських прав і свого імені в літературу²⁸. Блискуча майстерність у сполученні з титанічною працездатністю, відновлення творчих стосунків з М. Рильським поступово давали наслідки. Переклади Тена здобували визнання фахівців, але один із кращих перекладачів свого часу залишався й надалі просто викладачем. Все ж, зважаючи на захопленість академіка І. І. Толстого перекладом Есхіла, Корнійчук розпочав з Борисом Теном переговори відносно перекладу Гомера українською.

Батько поета, Василь Іванович, у листі до Бориса Тена від 24 квітня 1950 р. писав: «До наміру закопатись в „Іліаду“ чи „Одіссею“ ставлюсь негативно. Чи не час, друже мій, зайнятись ви-збируванням усіх своїх минулих поетичних праць і видати їх, додавши нових, не гірших за я-костями, ніж твори М. Ісаковського? Ти скажеш, запізнилась порада? У відповідь тобі – приклад дідуся Крилова, Чехова та інших, які пізно почали кувати собі славу».

Завершення досконалого перекладу «Одіссеї» дало поетові незаперечні підстави повно-правно увійти до кола кращих літераторів України. Одним з перших привітав перекладача доцент Львівського університету Й. У. Кобів. У листі від 20 січня 1964 р. він писав: «... Гомер в українських шатах став явою, дійсністю. Це велика подія в культурному житті України. Бажаємо Вам успіхів у написанні нового пам'ятника „Іліади“. Ми думаємо висунути Ваші праці на здобуття премії».

Найважливішими були схвальні відгуки відомих мовознавців, фахівців з питань антич-ної літератури. Класичний приклад високої оцінки тенівської «Одіссеї» – слова Корнія Чу-ковського: «Ви навіть уявити собі не можете, як ошчасливили мене своїм чудовим перекла-дом... Не треба бути провісником, щоб напророчити Вашому перекладу величезний успіх».

Чотири тисячі примірників розійшлися швидко. Про «українського Гомера» говорили і писали із захватом.

24 грудня 1965 р. на адресу Шевченківського комітету було відправлено виписку рішення Вченої Ради і міста про висування на премію перекладу «Одіссеї». Кандидатуру Миколи Васи-льовича підтримувала чи не вся культурна Україна. Значна частина схвальних відгуків, листів, текстів статей про українську «Одіссею» надходила до редакції «Літературної України».

З цього приводу Борис Тен не раз повторював такі слова: «... тут більше, ніж де, треба пам'ятати давню приказку – „не кажи гоп, поки не перескочиш“».

9 березня 1966 р. оргкомітет Шевченківської премії оприлюднив ім'я свого обранця: ла-уреатом став прозаїк Петро Панч, секретар Спілки письменників України. Занадто болючим виявився цей удар по поетові, однак поступово Борис Тен знов із головою поринув у роботу. Нові завдання ставила йому «Іліада». Протягом багатьох років дотримувався поет золотого правила: перекласти в день не менше двадцяти рядків Гомерового тексту, а тоді вже братись до інших текстів чи справ. Микола Васильович усвідомлював, що тільки йому, єдиному в усьому слов'янському світі, долею дано здійснити переклад усього Гомера. На сліди духовної травми натрапляємо ще й через рік: «... А щодо упередженого ставлення, то я часом відчуваю його і до себе. Поряд із високими оцінками моєї роботи помічається й протилежна тенденція – зовсім замовчувати її і то вже не раз. Що ж, може й з цим треба примиритися», – писав Б. Тен 26 квітня 1966 р. до Т. Т. Духовного. Близькі настрої знаходимо в одній з епіграм Тена:

*Як Кочерга не лавреат,
То й Борис Тенові не дивні
Манліві змінності рулад –
Лише б Гомер звучав на рівні!*

12 грудня 1967 р. у приміщенні Житомирського педагогічного інституту ім. І. Франка відбулись урочистості з приводу 70-річчя Бориса Тена. Ця ж подія відзначалась у Києві

18 грудня в Будинку літераторів. Поздоровила М. В. Хомичевського й «Літературна Україна». В газеті було надруковано статтю Віталія Коротича «Роки і досягнення. Борисові Тену – 70».

9 лютого 1968 р. письменник М. В. Хомичевський нагороджений Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР. Того ж року у видавництві «Дніпро» накладом 25 тисяч примірників був перевиданий переклад «Одіссеї». Висловлюючи думки щодо цього видання, в одній зі своїх статей Т. Духовний писав: «Вважаємо, що слід знову повернутися до питання про відзначення Бориса Тена Державною премією імені нашого Кобзаря і таким чином віддати йому належну шану...»

1970 рік приніс невтішне горе родині Хомичевських: 3 червня раптово пішов із життя єдиний син Василько, який вже взявся за продовження батьківської роботи і перекладацьку справу. Цього ж року відбувся дебют Миколи Васильовича як автора збірки оригінальних віршів «Зоряні сади»²⁹. Родинне лихо затьмарило поетичну перемогу.

В 1972 році вирішилась врешті доля такої довгоочікуваної премії для перекладачів – імені Максима Рильського. Найповажнішим претендентом був Борис Тен, якому якраз мало виповнитись 75 років. У № 1 «Літературної України» повідомлялось, що кандидатуру Бориса Тена на премію М. Рильського висунуто Президією правління Спілки письменників, її Київською та Житомирською організаціями, видавництвом «Дніпро» та Житомирським обласним будинком народної творчості. Сестра письменника Варвара Василівна писала 12 березня 1973 р. з Москви до Житомира: «Вважаю, що матеріально ви (Хомичевські – В. Є.) можете обійтись й без цієї премії. Ну що, будуть трясти тебе за руку різні особи, які й пальця твого не варті – невже це так важливо? У нас в „Книгах” була чимала кіпа „Зоряних садів” – нічого не залишилось. Це, думаю, важливіше, хоча теж не головне. Дорогий братику, не хочу бути поганим пророком, але думаю, що премії ти не матимеш. Не зважаючи на все – ти чужак. Ти не плутаєш Есхіла з Арістофаном, в тебе вдома ціла гора нот, висить копія „Мадонни” Ферручі, здається, ти ніколи не користувався чотирьохповерховим матом; дороженький мій, як же тобі дати премію? Дай Боже, щоб тебе нею нагородили, як це тебе розважить. Все ж ні в якому випадку не надавай цьому значення. Як каже один мій знайомий – май колгоспну видержку»³⁰.

Про перебіг подальших подій свідчить лист Б. Тена від 23 березня 1973 р. до Тимофія Духовного: «Ви вже знаєте, премію ім. М. Рильського, як я і передбачав, дали не мені, а покійному Миколі Івановичу Терещенку. Він цілком цього заслужує як один із основоположників радянської поезії, зокрема перекладацької... Я анітрохи не збентежений тим, що й цей раз не став лавреатом (...), і спокійно продовжую працювати над перекладом „Іліади»»³¹.

Боляче вдарила по митцеві тяжка втрата: 1 січня 1974 р. пішла з життя його дружина А. Л. Ковальчук-Тен, яка роками була його надійним опікуном та охоронцем його праці.

Письменник був упевнений, що «Іліада», робота над якою була завершена ще 1972 року, вийде в світ вже після його смерті. Текст роками лежав у видавництві «Дніпро», очікуючи свого часу. «Похвалитися, на жаль, не маю чим. Як я передбачав, вихід „Іліади” відбудеться не цього року, як це було заплановано, а в першому кварталі наступного», – писав М. В. Хомичевський за місяць до свого 80-річчя Т. Духовному.

Протягом всього 1977 року солідні видання друкували матеріали, пов'язані з Теном та його гомерівськими перекладами. Всі розуміли: Борис Тен – живий класик. Гучно святкувався ювілей поета-перекладача, дифірамбам, промовам не було кінця. Навколо Миколи Васильовича, як ніколи раніше, юрбилось багато молодих митців, адже мудрістю він не поступався античним філософам.

24 грудня 1977 р. Борисові Тену урочисто вручили польську нагороду: медаль та посвідчення «Заслуженого працівника культури Польської», цінні подарунки³². Це свідчило про те, що в Польщі давно знали і захоплювались перекладами поета. Завдяки М. В. Хомичевському чудовою українською мовою зазвучали «Кримські сонети» А. Міцкевича, драми «Лілля Ве-

неда» та «Баладина» Ю. Словацького, повість «Стара земля» Ю. Жулавського та ін. Як бачимо, польська висока нагорода випередила вітчизняну.

Наступного 1978 року «Гліада» накладом 8 тисяч примірників врешті вийшла в світ. Шанувальники красного слова з багатьох країн вітали Бориса Тена із завершенням перекладацького подвигу. Наприкінці 1978 року було вирішено питання про українську нагороду Миколи Васильовича. Йому було вручено Грамоту Президії Верховної Ради УРСР «за заслуги в розвитку радянської літератури». Під час урочистостей Борис Тен читав свої останні поетичні твори. Здавалось, що в них ніби підсумовується увесь творчий шлях поета. Завершення багаторічної праці зі створення гомерових поем українською мовою неможливо було відбутися ніякою грамотою. І висока влада, і культурна громадськість добре це усвідомлювали. Бориса Тена знову було висунуто на премію ім. М. Рильського³³.

19 березня 1979 р. визнання, якого Хомичевський очікував понад 20 років, врешті прийшло до нього – ім'я вісімдесятидворічного поета було названо як ім'я лауреата. Борис Тен прожив ще майже п'ять років. Весь час отримував замовлення на переклади. Працював над ними із завзятістю і натхненням. На прохання близьких поберегти себе відповідав: «Я так легко випрацьовую щоденну норму, що й хвилюватись не треба. Я все зроблю і навіть швидше, ніж потрібно»³⁴.

Микола Васильович пішов з життя 15 березня 1983 р. Його поховали на Корбутівському міському кладовищі, але 1990 року, враховуючи останню волю поета, прах було перенесено до Смолянського цвинтаря, де похована вся родина Хомичевських. Нині це місце має статус пам'ятки національного значення.

¹ Карна справа В. Г. Кравченка. – ДАЖО. – Ф. Р-5013, спр. 7482-п. – Арк. 50, 51.

² Лідія Блашкевич, Руслан Кондратюк. Протоієрей Хомичевський. Збірник краєзнавчих нарисів «Кожному мила своя сторона». – Ч. 2, Київ, СМП «Аверс», 1998. – С. 20–22.

³ Мартирологія Українських Церков: документи, матеріали. Упорядники: О. Зінкевич, О. Воронін: Торонто–Балтімор. – Видавництво «Смолооскип», 1987. – С. 984.

⁴ Білокінь С. Масовий терор як засіб державного управління в СРСР (1917–1941). Джерелознавче дослідження. – К., 1999. – С. 255.

⁵ Кочур Григорій. Що запам'яталось... // Жадань і задумів неспокій. Спогади про Бориса Тена. – К., «Радянський письменник», 1988.

⁶ Верлібр (вільний вірш) – система віршових рядків, ритмічна єдність яких ґрунтується лише на інтонаційній подібності. Рядки можуть відрізнятися кількістю складів і розміщенням наголосів, іноді позбавлені рим. УРЕС, т. 1. – С. 306.

⁷ Савченко Яків (2.04.1890–1937) – український радянський поет, письменник. Автор збірок «Поезії» (1918), «Земля» (1921). Твори позначені виливом символізму.

⁸ Спогад Бориса Тена (рукопис) про початок літературної діяльності. Фонди Житомирського обласного літературного музею (далі ЖОЛМ).

⁹ «... другий заступник голови Всеукраїнської Православної Церковної Ради (1924–1926)». Стаття «Хомичевський Микола». Енциклопедія українознавства. – Париж–Нью-Йорк, 1984, т. 10. – С. 3624.

¹⁰ Зеров Микола Костянтинівич (26.04.1890–13.10.1941) – український радянський поет, перекладач, літературознавець. Належав до групи «неокласиків». Перекладав з латині, французької, англійської мов // УРЕС, К., 1986, т. 1. – С. 667.

¹¹ Докладніше про часопис «Церква і життя» та духовну лірику Бориса Тена див: Зленко Григорій «Малознаний Борис Тен», «Київська старовина», № 4, 1993.

¹² Борис Тен. Чим я завдячую Зерову // Жадань і задумів неспокій. – К., «Радянський письменник», 1988. – С. 174–179.

¹³ Т. В-ий. Як готуються в чорному таборі. – «Пролетарська правда», 1928, 21 грудня, № 296 (2208). – С. 3. — Рівненський обласний краєзнавчий музей (далі РОКМ).

¹⁴ Табірна лірика Бориса Тена років перебування на Далекому Сході надрукована вперше до 100-річчя від дня його народження у збірці: Борис Тен «Таємна сповідь». Видання Житомирського державного літературного музею і газети «Житомир», 1997.

¹⁵ Листівки та документи табірної доби знаходяться в фонді Бориса Тена Житомирського обласного літературного музею. Частина їх опублікована в післямові В. В. Єремєєва до збірки «Таємна сповідь» – «Несподіваний Борис Тен». – С. 42–65.

¹⁶ Версальський (28.06.1919) та Ризький (18.03.1920) договори, за якими Україна втратила територіальну цілісність.

¹⁷ Довідка від 10.01.37 про те, що М. В. Хомичевський працює на посаді завліта в 3-му Київському державному робітничо-колгоспному пересувному театрі. – РОКМ. – КП 17640а–10612а.

¹⁸ Довідка від 01.07.37 про те, що М. В. Хомичевський працює в 3-му Київському державному робітничо-колгоспному пересувному театрі на посаді артиста. – РОКМ. – КП 17645–10617.

¹⁹ Комплекс матеріалів та документів про перебування М. В. Хомичевського в Росії (1937–1941 рр.). – ЖОЛМ. – Фонд Бориса Тена.

²⁰ Цитується за рукописом (друкована копія). – ЖОЛМ. – Фонд Бориса Тена.

²¹ Про долю поета-перекладача під час 2-ї Світової війни див. Борис Тен «Світла віра» // Жадань і задумів неспокій. – К., «Радянський письменник», 1988. – С. 168–171.

²² Робоча картка в'язня М. Хомичевського. 08.07.43 р. Лянгенбіляу. – ЖОЛМ. – Фонд Бориса Тена.

²³ Рецензія від 29.05.46 композитора Л. Ревуцького на музику Бориса Тена до п'єси «Під каштанами Праги». – РОКМ. – КП 17710–10658.

²⁴ М. В. Хомичевський офіційно працював у Житомирському педагогічному інституті на посаді лаборанта (Довідка від 07.01.47. – РОКМ. – КП 17713/2–10662).

²⁵ Листок прибуття на жительство в с. Заричаны Житомирської області. – РОКМ. – ДОП 13122.

²⁶ Довідка про працю М. В. Хомичевського на посаді викладача латинської мови Житомирського педагогічного інституту іноземних мов. – РОКМ. – КП 17724/2–10683.

²⁷ Довідка про те, що М. В. Хомичевський є членом Спілки радянських письменників. – РОКМ. – КП 17724/4–10685.

²⁸ Збереглися листи Максима Рильського (02.09.47) та академіка О. Г. Білецького (20.10.47) із клопотанням про зняття з М. В. Хомичевського «будь-якої плями минулого». – ЖОЛМ. – Фонд Бориса Тена.

²⁹ Борис Тен. Зоряні сади. Сонети. – К.: Радянський письменник, 1970.

³⁰ Лист Варвари Василівни до брата – Миколи Васильовича Хомичевського. – Москва. – 12 березня 1973 р.

³¹ Лист Бориса Тена до Т. Т. Духовного. – Житомир. – 23 березня 1973 р. – ЖОЛМ. – Фонд Бориса Тена.

³² Федіна В. Д. Спогади про Бориса Тена. 1986 р. (Рукопис) – ЖОЛМ. – Фонд Бориса Тена.

³³ Білецький А. О. На Олімпі перекладацького мистецтва: На здобуття премії ім. М. Рильського. – Літературна Україна. – 1979. – 23 лютого. – С. 2.

³⁴ Спогад Дмитра Васильовича Хомичевського. Записано в 1983 р. у Житомирі після смерті Бориса Тена автором статті.

М. Ю. Костриця

ПРОВІДНИК УКРАЇНІЗАЦІЇ

Шумський
Олександр Якович

Народився 2 грудня 1890 р. у с. Стара Борова Житомирського пов. Видатний радянський громадський і політичний діяч. З вересня 1924 року по лютий 1927 року – Нарком освіти УСРР. Заарештований 13 травня 1933 р. Обвинувачувався в участі в Українській військовій організації. За постановою ОДПУ від 5 вересня 1933 р. призначено 10 років виправно-трудова таборів на Соловках. Міру покарання замінено на 10 років заслання до м. Красноярськ. У 1937 році заарештований як активний боротьбист. Строк заслання закінчився 13 травня 1943 р. Помер 18 вересня 1946 р. Реабілітований 11 вересня 1958 р.

Про колишнього Наркома освіти України Олександра Яковича Шумського донедавна згадувалось у літературі й періодичній пресі лише з негативного боку. Комуністичні ідеологи ототожнювали це прізвище з «шумськізмом» – антирадянським політичним напрямом, який уособлював український націоналізм і намагання вийти з-під впливу Москви. Та час (хоч і з великим запізненням) розвінчує ці нав'язані ярлики, і перед нами постає неповторна особистість, яка до останніх годин свого життя свято вірила в майбутнє України.

О. Я. Шумський народився 2 грудня 1890 р. у селі Стара Борова Фасівської волості Житомирського повіту (тепер Володарсько-Волинський район Житомирської області)*.

У родині Шумських було дев'ятеро дітей: п'ять хлопців – Олесь (Олександр), Володимир, Базиль (Василь), Яків та Михайло, і четверо дівчат – Людмила, Ганна, Ніла і Надія. Голова сім'ї Яків Шумський працював лісовим обхідником (сторожем) у місцевого пана Миколи Муравйова. Його дружина

Єва справно вела домашнє господарство і виховувала дітей¹.

Олександра Станіславівна Голуб (1900 р. н.) згадувала: «Я добре пам'ятаю Стару Борову, сім'ю Шумських. З матір'ю ходила на роботу до пана Мурав'я (так народ прозвав).

Якщо комусь хотілося в ліс піти по гриби чи ягоди, треба було спочатку піти до пана, сплатити певну суму і мати квит»².

Вчителька-пенсіонерка Марія Олександрівна Сміловська, яка народилась і проживала тривалий час у Старій Боровій, згадувала: «Суворі були порядки в пана. Дружина його не розуміла ні української, ні російської мови. Вона була французенкою. Та на свята інколи запрошувала до покоїв дівчат-селянок, які співали пісень „Стоїть гора високая...”, „Ой, хмелю мій, хмелю”.

*Стара Борова нині виключена з облікових даних населених пунктів області.

А Шумських, дівчат особливо, знали добре, дружили з ними. Людмила, Ганна, Надія повиходили заміж за наших селян, за простих людей. Ніла померла в 1917 р.»³

Після закінчення церковно-парафіяльної двокласної школи Олександр Шумський почав працювати на лісопильних заводах місцевих підприємців Готесмана і Брехмана.

«У цей час на заводі в нас був гурток робітників, до якого входив і я. Цей гурток мав зв'язок з українськими С.-Д. (Спілкою), до якого й ми належали, – згадував згодом О. Шумський. – Таким чином, з цього часу, з 1908 року, я примкнув до робітничого руху»⁴.

У 1911 році Олександр подався до Москви, де йому вдалося влаштуватися на роботу та викроювати час для занять на вечірньому науково-популярному відділенні університету імені Шанявського. Навчався він тут недовго, оскільки давалася взнаки відсутність ґрунтовної загальноосвітньої підготовки. Довелося Олександрові докласти чималих зусиль для поповнення знань шляхом самоосвіти. 1915 року він екстерном витримав іспит на атестат зрілості, стає студентом ветеринарного інституту⁵.

У Москві Олександр Шумський бере участь у роботі українського соціалістичного гуртка, членами якого були переважно студенти соціалісти-революціонери і соціал-демократи. Спочатку він дотримувався поглядів останніх, а з 1915 року втратив з ними зв'язок і почав активно співробітничати з групою соціалістів-революціонерів.

Наприкінці 1916 року по дорозі з Петрограда до Києва О. Я. Шумського було затримано з нелегальною літературою. Вердикт був безжалісним: О. Шумського призвали до армії і відправили на Південно-Західний фронт, безпосередньо в район бойових дій.

Після повалення самодержавства О. Я. Шумський у квітні 1917 року як делегат фронтового з'їзду прибув до Києва, де спочатку працював у губернському земельному комітеті інструктором, а потім – на виборній посаді – членом управи. Паралельно вів пропагандистську роботу як член партії соціалістів-революціонерів⁶.

Восени 1917 року як представника лівої течії О. Шумського кооптували до складу ЦК Української партії соціалістів-революціонерів (УПСР), а згодом – до складу Центральної Ради⁷. Разом з О. Шумським до неї увійшли М. М. Полоз, Г. В. Михайличенко, В. М. Блакитний та інші, які утворили групу так званих лівобережників. Група висунула вимогу про підписання угоди з Раднаркомом РСФРР. Скориставшись кризою уряду Центральної Ради, очолюваного Голубовичем, вона утворила нелегальний лівий уряд на чолі з Северо-Одоевським, розпочала підготовку до здійснення перевороту, спираючись на українізовані військові частини⁸.

Уряду В. Винниченка, який прийшов на зміну попередньому, вдалося перешкодити наміченим планам. Учасників заколоту заарештували й засудили до страти. Та, скориставшись відступом урядових частин під тиском повсталих київських робітників, у січні 1918 року їм вдалося утекти з-під арешту.

Уряд Центральної Ради, як відомо, вступив у переговори з країнами німецько-австрійського блоку і в ніч з 8 на 9 лютого 1918 р. уклав так званий мирний договір, дав згоду на введення військ цього блоку на територію України. 1 березня німецькі підрозділи вступили до Києва.

О. Я. Шумському довелося перебраться до Житомира. Він влаштувався на роботу в земельний комітет, де працював до його розпуску гетьманом. Гетьманська варта натрапила на слід О. Я. Шумського під час його перебування у рідному селі. Цікаві подробиці цього епізоду залишив у своїх спогадах Болеслав Йосипович Мазяр, який особисто знав Олександра і дружив з його братом Михайлом. Ці спогади записав завідуючий Новоборовським музеєм вчитель-пенсіонер А. В. Юхименко⁹. Одного разу, коли Олень завітав до матері, хтось із сусідів доніс про це німцям. Вони не забарилися з візитом, але мати виявила кмітливість: син сховався на горищі, а наган, який Олександр залишив на столі, вона сховала у в'язці сіна, яку тримала в руках.

Про тогочасний політичний світогляд О. Я. Шумського свідчать публікації в газеті «Молот», що зберігаються у фондах Державного архіву Житомирської області. В Житомирі Олек-

сандр Якович входив до місцевого комітету партії українських соціалістів-революціонерів¹⁰. Його обирають делегатом установчих зборів Української Народної Республіки (УНР) від партії українських есерів по Волинській окрузі¹¹. У серпні 1919 року при безпосередній участі Шумського відбувається остаточне оформлення Української комуністичної партії (боротьбистів) – УКП(б). Тим часом О. Я. Шумський виступає як один з організаторів боротьби трудящих проти Директорії, наполегливо відстоює ідею входження боротьбистів до Комуністичної партії (більшовиків) України.

У листопаді 1919 року О. Я. Шумський знову опиняється в Житомирі, де проводить велику пропагандистську та агітаційну роботу. 6 листопада тут виходить перше число газети «Пролетарська боротьба», у якій видруковано звіт про селянський з'їзд Волинської губернії, що проходив у ті дні в Житомирі. На ньому виступив О. Я. Шумський і пояснив, чому частина колишньої партії соціалістів-революціонерів, які були в опозиції, передислокувалася на Волинь. Серед керівників опозиції до Житомира тоді прибули О. Я. Шумський, М. М. Полоз, Г. Ф. Гринько, Л. Б. Ковалів.

На останній, четвертій сторінці першого числа «Пролетарської боротьби» було надруковано склад її редакційної колегії: Левко Ковалів, Іван Косач, Олександр Шумський. Видавць – Житомирська міська організація Української партії (боротьбистів)¹². Партком та редакція газети знаходилися в одному з будинків колишнього комплексу так званого Архієрейського подвір'я. Будинок цей – пам'ятка архітектури – зберігся до наших днів. Його сучасна адреса: Майдан Рад, 11.

7 листопада 1919 р. О. Шумський виступає на мітингу в міському театрі з нагоди другої річниці Жовтневої революції¹³. В листопаді відбулася Поліська конференція УКП(б)¹⁴.

Як член ЦК партії українських боротьбистів, О. Я. Шумський часто виступає з лекціями. Про одну з них – «Федерація соціалістичних республік і місце в ній Радянської України», що відбулася 16 листопада в Будинку освіти, знову ж таки знаходимо свідчення в газеті¹⁵.

25 листопада Левко Ковалів, Михайло Полоз (голова закордонного бюро українських боротьбистів) та Олександр Шумський надсилають з Житомира телеграму гомельській конференції КП(б)У, в якій, зокрема, зазначають, що вона «... дасть можливість об'єднати всі комуністичні сили України в єдину могутню комуністичну партію – душу революції...»¹⁶.

З актуальними статтями в газеті виступав також Левко Ковалів. Як припускає О. П. Юренко, Л. Б. Ковалів опублікував під псевдонімом надзвичайно гостру статтю-памфлет «Мандрівниця»¹⁷. Викриваючи спекуляції на національних почуттях різних політиків, автор зазначав: «Так утворилось сучасне становище, в якому „українська національна ідея, загубивши колишню невинність, пішла торгувати собою на великі бульвари міжнародної та внутрішньої політики й ноує нині з тим, хто дорожче дає. Рідко який з політичних провідирів обходиться без її послуг»¹⁸.

4 грудня 1919 р. О. Шумський і М. Полоз виступили на мітингу-концерті на залізничному вокзалі зі спільною промовою «Третя хвиля української революції». Про цю пам'ятну подію в Житомирі тепер нагадуватиме пам'ятна меморіальна дошка, відкрита в 1996 році¹⁹.

У середині грудня 1919 року О. Я. Шумський виїхав із Житомира до Києва, де продовжував вести лінію на зближення боротьбистів із радянською владою, співробітництво з більшовиками. Гостра і безкомпромісна внутрішньопартійна боротьба з цього питання завершилася в березні 1920 року на Всеукраїнській конференції боротьбистів, яка ухвалила постанову про самоліквідацію та вступ її членів у КП(б)У²⁰. Четверта конференція більшовиків України в березні 1920 року надала О. Я. Шумському, серед 18 інших представників УКП(б), мандат з правом ухвального голосу. Партійний стаж його було затверджено з травня 1918 року. Та якщо у 1920 році подібний хід подій був ще нормою, то на початку 30-х років «боротьбистське» минуле О. Шумського та його соратників стало в їхній долі фатальним.

А поки що О. Я. Шумський вірою і правдою служить радянській владі. Він працює на відповідальних партійних посадах у Полтаві, Одесі, повноважним представником Радянської України в Польщі, в керівних органах ЦК КП(б)У, з 29 вересня 1924 р. – Народним комісаром освіти України. На цій посаді Олександр Якович багато робив для всебічного культурного і духовного розвитку держави. «Перед нами, – говорив він, – стоїть те завдання, яке ми позначаємо одним словом – українізація в її широкому суспільно-культурному розумінні»²¹.

Діяльність О. Я. Шумського на посаді Наркома освіти УСРР до обрання Генеральним секретарем ЦК КП(б)У Л. М. Кагановича в квітні 1925 року не викликала якихось серйозних нарікань. Проте незабаром стосунки між О. Шумським і Л. Кагановичем різко загострилися. Причиною цього став лист О. Шумського до Й. Сталіна, в якому він порушував питання про усунення Л. Кагановича з поста Генерального секретаря ЦК КП(б)У²².

26 квітня 1926 р. Й. Сталін написав листа «Тов. Кагановичу та іншим членам Політбюро ЦК КП(б)У», де багато в чому погоджувався з Шумським, та разом з тим відзначив, що Шумський, маючи правильну перспективу, не «враховує темпу», що на посту Генерального секретаря ЦК КП(б)У слід залишити Кагановича. Саме ця обставина і обумовила рішення Пленуму ЦК КП(б)У, визначила як подальшу лінію поведінки Кагановича, так і перспективу щодо перебування Шумського на посаді наркома освіти²³.

2 лютого 1927 р. Політбюро ЦК КП(б)У задовольнило обумовлене обставинами прохання Шумського про увільнення його від обов'язків Наркома освіти України.

У вересні 1927–лютому 1930 рр. О. Я. Шумський працював у Ленінграді ректором Інституту народного господарства, а згодом – політехнічного інституту. Потім з лютого 1930 по лютий 1931 рр. був заступником завідуючого агітаційно-масовим відділом ЦК ВКП(б), а з лютого 1931 року до арешту в травні 1933 року працював головою ЦК профспілки працівників освіти в Москві²⁴.

Але тавро «шумськізму» з легкої руки Й. Сталіна вже міцно закріпилося за Олександром Яковичем, і «головний режисер» чекав лише нагоди, щоб розправитися з провідником українізації, незважаючи на те, що останні роки О. Шумський був ніби під наглядом, поруч, у Москві. Але Й. Сталін усе добре пам'ятав.

13 травня 1933 р. О. Я. Шумський був заарештований на станції Толмачове Лузького району Ленінградської області, в Будинку відпочинку. Під посиленням конвоєм його доставили в Москву, до секретного політичного відділу ОДПУ ССРР.

Останні тринадцять років життя нашого земляка на підставі нових архівних матеріалів докладно досліджували сучасні українські історики, зокрема доктор історичних наук Ю. Шаповал²⁵. Основною причиною арешту О. Шумського стали висунуті проти нього звинувачення в участі у так званій «Українській військовій організації» (УВО), яка нібито проводила «контрреволюційну» й «антирадянську» роботу. Фактично ця справа була початком розпочатого Й. Сталіним у 1932–1933 рр. послідовного наступу на ленінську політику «українізації»²⁶.

Логічним продовженням надуманої справи УВО стала «справа боротьбистів», яка ставила за мету скомпрометувати колишніх боротьбистів, довести їхню нещирість в момент входу до КП(б)У. Як зазначалося в обвинувальному висновку, «та частина боротьбистської партії, яка увійшла до КП(б)У з дворушницькими цілями, фактично зберегла всередині КП(б)У свій боротьбистський ЦК і периферійні кадри... Завдяки захопленню позицій у радянському і партійному апараті як в УСРР, так і в повпредствах за кордоном, боротьбистська підпільна організація всемірно сприяла перекиданню на Радянську Україну закордонної частини есерівського ЦК, його есерівських кадрів, контрреволюційних елементів галицької воєнщини – членів УВО.

Поряд з перекиданням старих контрреволюційних кадрів в УСРР підпільна боротьбистська організація провела значну роботу зі створення нової контрреволюційної зміни в різних

радянських, господарських і науково-культурних установах, особливо ж на фронті літератури і мистецтва. Значною мірою за участю підпільної боротьбистської організації формувалася та націонал-фашистська ідеологія, що стала знаменом усіх відкритих контрреволюційних націоналістичних виступів Хвильового, Шумського, Волобуєва»²⁷.

У справі проходило 17 чоловік, серед них – М. П. Любченко, Г. Д. Епик, О. А. Полоцький, Л. Б. Ковалів (один з найближчих соратників О. Я. Шумського), В. П. Підмогильний, В. Л. Поліщук, Є. П. Плужник, О. І. Ковінька.

Наприкінці липня 1933 року українські республіканські газети опублікували ряд «викривальних» статей про Шумського. Зокрема, газета «Комуніст» видрукувала замітку «Контрреволюціонера Шумського виключено з ЦК спілки Робос та із Спілки», в якій повідомлялося про політичну смерть одного з головних провідників українізації²⁸.

Перед цим, 7-го липня, покінчив життя самогубством М. Скрипник. У відповідь на це партактив Харкова ухвалює і «Комуніст» оперативно оприлюднює резолюцію «Про націоналістичні ухили в лавах української партійної організації та про завдання боротьби з ними». В тому ж числі «Комуніста» під заголовком «Буржуазного націоналіста, плагіатора Юринця виключено з партії» друкується постанова ЦК КП(б)У про академіка В. Юринця.

У карну провину О. Шумському поставили те, що він 1926 року виступив з «підтримкою гасла Хвильового „Геть від Москви” і пишався з того, що він уже 1920 року оголошував нашу Червону Армію окупаційною силою». «За це, – цитуємо далі, – Лазар Мойсейович Каганович викидає за межі України не тільки Шумського, а й його найближчих соратників Максимовича і Солодуба»²⁹.

Всі висунуті звинувачення О. Шумський категорично відкидав. Це сплутало наперед розроблений сценарій ОДПУ в Москві й ДПУ в Харкові, за яким Шумський мав очолювати в СРСР УВО. Однак, незважаючи на це, трійка ОДПУ засудила його 5 вересня 1933 р. на 10 років виправно-трудова таборів³⁰. Місцем відбуття покарання було визначено Соловки.

О. Шумський продовжував відчайдушно боротися, доводив необ'єктивність слідства, свідчень учорашніх своїх колег, писав Сталіну й іншим. Здоров'я Олександра Яковича різко погіршало, і «гуманісти» з ДПУ постановою Особливої наради при НКВС ССРР від 10 грудня 1935 р. попередню міру покарання замінили «засланням до м. Красноярська на той же термін». Але й після цього О. Шумського не залишили поза увагою. Влітку 1937 року, коли в Україні розпочалося гучне викриття так званої «буржуазно-націоналістичної антирадянської організації колишніх боротьбистів», знову згадують про активного в минулому боротьбиста О. Шумського.

На підставі телеграфного розпорядження НКВС СРСР від 9 жовтня 1937 р. управління НКВС по Красноярському краю знову заарештувало його. З того часу він перебував у лікарні Красноярської тюрми. Параліч обох ніг фактично врятував його від нового суду.

13 травня 1943 р. закінчується термін заслання О. Шумського, але через хворобу, що загострилася, він ще три роки лікувався в Красноярську і Єнисейську. Нарешті в червні 1946 року у супроводі співробітника лікарні Олександр Якович виїхав з Красноярська, а 15 червня прибув до Саратова. Тут він дізнався, що його дружину Євдокію Гончаренко органами НКВС ще в грудні 1937 року було засуджено до вищої міри покарання – розстрілу³¹.

Очевидно, почуте в Саратові призвело до остаточної втрати життєвих сил, і Шумський 7 липня 1946 р. намагається покінчити з собою. Але невдало. Трішки одужавши, він виїхав 18 вересня 1946 р. із Саратова до Києва. Але дістатися на Україну йому вже не судилося. Згідно з офіційною довідкою, що міститься у справі, Шумський раптово помер на станції Кірсанов.

Та все ж майже через півстоліття істина з'ясувалася. Про це замовлене вбивство розповів на сторінках «Московских новостей» безпосередній його організатор начальник служби ДР (диверсія і терор) Павло Судоплатов. У своїх спогадах він, зокрема, пише: «У Саратові був знищений відомий ворог партії Шумський, чийм ім'ям – шумськізм – називалась одна з течій

українських націоналістів. Абакумов, віддаючи наказ про цю операцію, посилався на вказівки Сталіна та Кагановича»³².

11 вересня 1958 р. вища судова інстанція СРСР, розглянувши протест головного військового прокурора на постанови колегії ОДПУ від 5 вересня 1933 р. та Особливої наради при НКВС СРСР від 10 грудня 1935 р., відмінила їх і справу щодо О. Я. Шумського припинила «за відсутністю складу злочину»³³.

¹ Спогади записані зі слів Болеслава Йосиповича Мазяра, що особисто знав Олександра Шумського, завідувачем Новоборівського краєзнавчого музею Анатолієм Васильовичем Юхименком. Зберігаються у фондах музею.

² Цимбалюк С. Ф. Олександр Шумський – наш земляк // Горошківщина крізь призму століть: Тези наукової краєзнавчої конференції. – Володарськ-Волинський–Житомир, 1995. – С. 95.

³ Там само. – С. 96.

⁴ Панчук М. Життя і смерть Олександра Шумського // Літературна Україна. – 1989. – 26 січня.

⁵ Там само.

⁶ Скляренко Є. М. Остання форма протесту // Реабілітовані історією. – Київ–Полтава: Рідний край, 1992. – С. 260.

⁷ Архів УСБ України. – Спр. 55475-ФП, т. 4. – Арк. 35.

⁸ Скляренко Є. М. Зазначена праця. – С. 261.

⁹ Костриця М. Ю., Костриця Н. С. О. Я. Шумський: волинські сторінки біографії // Горошківщина крізь призму століть: Тези наукової краєзнавчої конференції. – Володарськ-Волинський–Житомир, 1995. – С. 91–92; Костриця Микола. Провідник українізації – Олександр Якович Шумський // Минуле і сучасне Волині: Олександр Цинкаловський і край: Наук. зб. / Відп. редактор Г. В. Бондаренко. – Луцьк: Надстир'я, 1998. – С. 66–68.

¹⁰ Молот. – 1918. – 17 квітня.

¹¹ Молот. – 1918. – 24 квітня.

¹² Пролетарська боротьба. – 1919. – 6 листопада.

¹³ Пролетарська боротьба. – 1919. – 11 листопада.

¹⁴ Пролетарська боротьба. – 1919. – 13 листопада.

¹⁵ Пролетарська боротьба. – 1919. – 27 листопада.

¹⁶ Пролетарська боротьба. – 1919. – 6 грудня.

¹⁷ Юренко О. П. Живим у небуття // Реабілітовані історією. – Київ–Полтава: Рідний край, 1992. – С. 252.

¹⁸ Пролетарська боротьба. – 1919. – 27 листопада.

¹⁹ Мокрицький Г. Залізнична станція Житомир: 100 років. – Житомир: Журфонд, 1996. – 42 с.

²⁰ Панчук М. І. Життя і смерть Олександра Шумського // Про минуле заради майбутнього. – К.: Вид-во при КДУ, 1989. – С. 322.

²¹ Там само. – С. 324.

²² Там само. – С. 324–325.

²³ Там само. – С. 26.

²⁴ Там само. – С. 328.

²⁵ Шаповал Ю. Не самогубець! // Літературна Україна. – 1993. – 25 лютого.

²⁶ Радянська Україна. – 1991. – 19 січня.

²⁷ Архів УСБ України. – Спр. 36546-ОП, т. 8. – Арк. 39–41.

²⁸ Комуніст. – 1933. – 22 липня.

²⁹ Там само.

³⁰ Шаповал Ю. Зазначена праця.

³¹ Там само.

³² Московские новости. – 1992, ном. 31.

³³ Архів УСБ України. – Спр. 55475-ФП, т. 4. – Арк. 141.

Р. Ю. Кондратюк

ОДИН ІЗ ПЕРШИХ

**Щастний
Олексій Михайлович**

Народився 4 (16) жовтня 1881 р. у м. Житомир. З 17 квітня 1918 р. – начальник військово-морських сил Балтійського флоту. Талановитий флотоводець, заарештований 27 травня 1918 р. за наказом наркома Троцького. Розстріляний 22 червня 1918 р. Реабілітований у липні 1995 р.

Видатний російський морський діяч, людина з цікавою і водночас трагічною долею. Народився в Житомирі у заможній дворянській родині, що вела свій родовід від козацької старшини з Лівобережної України. Його прапрадід, Лук'ян Щастний, служив сотенним есаулом у Стародубському козацькому полку. 1787 року вийшов у відставку в чині корнета¹. Онук Лук'яна Щастного Михайло, знаходячись на цивільній службі, у 90-х роках XVIII ст. був переведений на Волинь, де разом з багатьма іншими російськими чиновниками увійшов до складу перших адміністративних органів новоствореної Волинської губернії. Він і започаткував житомирську гілку роду Щастних.

Олексій був представником вже третього покоління, яке народилося і жило в Житомирі. Майбутню професію хлопчика визначило його родинне оточення. Батько – Михайло Михай-

лович – бойовий артилерійський офіцер, кавалер майже десятка орденів та медалей, учасник російсько-турецької війни 1877–1878 рр., закінчив свою військову кар'єру на посаді начальника канцелярії Київського окружного артилерійського управління в чині генерал-майора. Військовим був і дід по материнській лінії – відставний генерал-майор Дубленко Костянтин Олександрович.

Початкову освіту Олексій Щастний здобув у Київському Володимирському кадетському корпусі, куди вступив у десятирічному віці. У березні 1896 року батько подав прохання до Морського кадетського корпусу в Петербурзі на дозвіл синові здавати вступні іспити одразу до другого класу, враховуючи його добру підготовку. При цьому в характеристиці, виданій з попереднього місця навчання, зазначалось, що «... кадет IV класу Олексій Щастний – вихованець доброї поведінки, здібний, добре навчається, виявляє твердість характеру»². За п'ять років навчання у Морському корпусі Олексій виявив неабиякі здібності, пройшовши всі щаблі службової драбини від кадета до фельдфебеля, плавав на учбових суднах «Моряк», «Верный», крейсерах «Князь Пожарский» і «Вестник». На випускних іспитах у травні 1901 року він мав з усіх предметів найвищий бал – 12 і був на другому місці за успішністю серед свого випуску³.

Після закінчення Морського корпусу О. Щастного було призначено на крейсер «Плутун» Балтійського флоту, що займався морськими промірами та гідрографічними роботами в Балтійському морі та фінляндських шхерах. У жовтні 1902 року був призначений на ескад-

рений броненосець «Севастополь», який саме переводився з Балтики до складу Тихоокеанської ескадри. На цьому кораблі молодий офіцер здійснив своє перше закордонне плавання через три океани, обігнувши береги Європи, Африки та Азії. Російсько-японську війну мічман О. Щастний зустрів офіцером канонерського човна «Манджур», що базувався на порт Шанхай і займався охороною промислів у північній частині Тихого океану. У квітні 1904 року його було відряджено в розпорядження командуючого морськими силами Тихого океану і призначено на крейсер «Диана». В цей час корабель знаходився у бухті Порт-Артура і в складі російської ескадри брав участь у героїчній обороні фортеці. До послужного списку вахтового начальника «Диани» внесені відбиття атак японських міноносців в ніч з 10 на 11 червня 1904 р., обстріл японських берегових батарей 26 червня та бій з японським флотом у Жовтому морі. Останній закінчився поразкою російської ескадри. Їй не вдалось прорватися з Порт-Артура до Владивостока, і лише окремі кораблі змогли досягти нейтральних портів. Серед них був і крейсер «Диана», який прорвався в Сайгон і був інтернований французькими колоніальними властями. Наприкінці серпня 1904 року командир крейсера капітану 1-го рангу О. Лівену вдалося відрядити з Сайгона до Петербурга групу офіцерів, серед яких був і мічман О. Щастний⁴. У жовтні того ж року його було зараховано слухачем радіотелеграфічного відділення мінного офіцерського класу. Як і завжди, О. Щастний успішно оволодів новою спеціальністю і став знавцем цієї справи. У травні 1905 року його, після закінчення курсу, вже в чині лейтенанта було призначено молодшим мінним офіцером на учбове судно «Європа», а з січня наступного року він почав читати лекції зі спеціальності «бездротовий телеграф» у мінному офіцерському класі. Протягом п'яти наступних років Щастний у зимовий час займався викладацькою роботою, а в період літньої навалної навігації ходив на кораблях навчально-мінного загону як офіцер радіотелеграфної справи.

Одночасно він, як представник Морського технічного комітету, брав участь у роботі IV та V Всеросійських електротехнічних з'їздів, що відбувалися у квітні 1907 року в Києві та в грудні 1908 року в Москві. У 1908–1911 рр. був у відрядженнях з метою вибору місця для берегових радіостанцій на острові Ашур-Аде та в місті Ензелі, що на південному узбережжі Каспійського моря. Здібності молодого офіцера були гідно оцінені командуванням. 17 квітня 1909 р. Щастного було призначено в штаб начальника об'єднаних загонів Балтійського моря другим мінним офіцером із радіотелеграфної справи, 6 грудня 1910 р. присвоєно чин старшого лейтенанта, а 13 вересня 1912 р. призначено постійним членом від Морського міністерства в Міжвідомчий радіотелеграфний комітет. 14 квітня 1913 р. О. Щастному за відзнаки у службі присвоєно чин капітана 2-го рангу. В січні він стає старшим офіцером лінійного корабля «Полтава», одного з найпотужніших суден російського флоту. Корабель ще не був повністю введений у експлуатацію, коли почалася перша світова війна. 19 серпня 1916 р. Щастний був призначений командиром есмінця «Пограничник», який брав участь у кількох важливих операціях на Балтійському морі. 3 березня 1917 р. Щастний – офіцер для доручень при штабі командуючого Балтійським флотом, з червня – флаг-капітан розпорядчої частини штабу флоту, 28 липня 1917 р. отримав чин капітана 1-го рангу.

З початком лютневої революції Щастний активно співробітничав з новими демократичними органами керівництва флотом – Центральним комітетом Балтійського флоту (Центробалт), а після його розпуску в березні 1918 року – з Радою комісарів Балтійського флоту. У військовому відділі Радкомбалту Щастний виконував обов'язки начальника штабу флоту. Попереду була головна справа його короткого життя.

3 березня 1918 р. Радянська Росія уклала з Німеччиною Брестський мир, однією з умов якого було якнайшвидше виведення російського флоту з військово-морських баз Ревеля та Гельсінгфорса, які передавались німецькому військовому командуванню. Найменше зволікання загрожувало втратою кораблів. Уже 13 березня 1918 р. Щастний очолив вихід з Гельсінгфорса в

Кронштадт першого загону кораблів у складі лінкорів «Гангут», «Петропавловск», «Полтава», «Севастополь», крейсерів «Адмірал Макаров», «Богатырь», «Рюрик». Ця операція, що згодом дістала назву Льодового походу, не мала аналогів у військово-морській історії. За п'ять днів кораблі подолали близько 330 кілометрів суцільного льоду, товщина якого місцями сягала 75 сантиметрів, і 17 березня прибули в Кронштадт. Радкомбалт запропонував Щастному пост начальника Морських сил Балтійського флоту, який залишався вакантним після відставки попереднього командуючого контр-адмірала О. Развозова. Спочатку Щастний відмовився, а потім дав згоду.

На початку квітня німецькі та фінські війська активізували бойові дії на підступах до Гельсінгфорса, в зв'язку з чим виникла необхідність вивести до Кронштадту решту кораблів флоту. 4–7 квітня О. Щастний організує та здійснює перехід другого загону кораблів, а слідом за ним, майже без перерви, третього, найчисельнішого – 172 кораблі. Всього ж за час операції було врятовано 236 бойових кораблів та допоміжних суден, у тому числі 6 лінкорів, 5 крейсерів, 59 есмінців та міноносців, 12 підводних човнів⁵.

Головна роль в успішному проведенні «льодової операції» належала особисто Олексію Щастному. Лише завдяки його знанням та енергії флот не був залишений противнику або затоплений.

В інший час і в іншій країні така людина одразу була б увінчана лаврами переможця і вписана до анналів історії. Проте імені Олексія Михайловича Щастного не відшукати в жодній з публікацій радянського періоду, присвячених Льодовому походу. Організація і керівництво унікальною морською операцією приписувались будь-кому, лише не її організатору і керівнику. Для прикладу досить навести рядок із «Советской Военной Энциклопедии», яка в статті «Ледовый поход Балтийского флота 1918» писала: «... моряки развернули энергичную работу по подготовке к переходу кораблей из Гельсингфорса в Кронштадт. Морякам самоотверженно помогали рабочие порта. Совет комиссаров Балт. Флота (образов. вместо Центробалта) разделил флот на отряды»⁶. Чому ж так сталося, що ім'я талановитого флотоводця, мужньої людини, опинилося під густою завісою таємниці й замовчування? На те були свої причини.

Ще не встигли останні кораблі третього загону досягти берегів Кронштадта, як постановою Ради Народних Комісарів від 17 квітня 1918 р. О. Щастного було офіційно затверджено начальником Морських сил Балтійського флоту⁷. 25 квітня Вища військова Рада доручила йому терміново розпочати переговори з німецьким морським командуванням для встановлення тимчасової демаркаційної лінії у Фінській затоці⁸. Невдовзі ці переговори будуть використані в судовому процесі проти Щастного як факт його «зрадницької» діяльності.

Тим часом на Балтійському флоті розгортались драматичні події. Мінна дивізія, кораблі якої базувались у Петрограді, 11 травня 1918 р. прийняла резолюцію з вимогою розпуску Петроградської трудової комуні і передачі влади в місті морській диктатурі Балтійського флоту. Ініціаторами цього виступу були колишні офіцери Ф. Засимуха та Г. Лісаневич. У причетності до інциденту було запідозрено і Щастного – очевидно, за те, що свого часу він служив у мінній дивізії і користувався авторитетом серед офіцерів та матросів. Підозра підсилювалася ще й тим, що Щастний не лише своєчасно не виконав наказу Морської колегії про звільнення з флоту Лісаневича та Засимухи, а й намагався вступити з цього приводу в дискусію з членом Колегії Саксом. Над головою командуючого флотом почали збиратися грозіві хмари, маховик каральної машини було запущено, і він стрімко набирив обертів.

20 травня Сакс надіслав Наркому Морських Справ Л. Троцькому телеграму такого змісту: «Считаю недопустимым такое отношение к делу со стороны командующего флотом и в ближайшие дни в зависимости от хода работы съезда буду принимать самые энергичные меры пресечения такого недопустимого поведения и наблюдаемой двойственной политики». Щаст-

ний відчував, що йому не вибачать непокори, а тому 23 травня відправив Л. Троцькому та начальнику Морського Головного Штабу Є. Беренсу телеграму з проханням про звільнення з посади командуючого флотом. Через два дні надійшла відповідь: «Коллегия Наркомата по морским делам приглашает Вас прибыть срочно Москву по делам службы». Ще через два дні – 27 травня відбулось фатальне для О. Щастного засідання колегії, на якому він був звинувачений в антирадянській діяльності, знятий з посади й заарештований. Того ж дня в Петроград, до керівництва Радкомбалту, полетіла термінова телеграма за підписом члена Колегії Ф. Ф. Раскольникова: «Наморси Щастный арестован постановлением наркома за преступление по должности и контрреволюционные действия для предания суду»⁹. Дещо повніше розкриває суть «контрреволюционных действий» опального комфлоту наказ по флоту і морському відомству за № 363, з дивовижною поспішністю виданий того ж таки 27 травня. В ньому говорилося: «Начальник Морских сил гражданин Щастный, обнаруживший недостаток твердости духа и распорядительности, сеявший панику среди моряков Балтийского флота, вместо того чтобы вносить мужество и решительность к борьбе, и вмешивавшийся в политические вопросы с явно провокационными целями, увольняется со службы и предается суду». Того ж дня наказом № 365 начальником морських сил Балтійського флоту було призначено С. В. Зарубаєва.

Арешт О. Щастного викликав на Балтійському флоті бурхливу реакцію, на деяких кораблях справа ледве не доходила до відкритих виступів. Окремі команди надсилали запити на ім'я Троцького, намагаючись з'ясувати причини арешту командуючого. Всесильний наркомвоєнмор відповів: «... помимо всех других данных в моих руках имеется написанный рукою Щастного документ, являющийся неоспоримым доказательством его контрреволюционной деятельности. Материал этот, как и всё вообще, находится в распоряжении ЦИК, который уже начал следствие и передает дело на рассмотрение соответствующего суда. ЦИК – есть высшая Советская власть в стране. Не доверяют ЦИК, избранному десятками миллионов рабочих и крестьян, могут только контрреволюционеры»¹⁰. Це було сказано тим самим Львом Троцьким, який за півтора місяця до того відгукнувся про Щастного як про блискучого командуючого і назвав проведену ним операцію «майстерною та енергійною».

На захист О. Щастного виступали і особи з числа командного складу флоту. Так, Рада флагманів надіслала до Морської колегії листа, в якому говорилося: «Заслушав словесный доклад члена Морской коллегии Сакса и вновь назначенного главного комиссара флота Флеровского об аресте начальника морских сил Алексея Михайловича Щастного, Совет флагманов считает долгом довести до сведения Морской Коллегии, что вся деятельность Алексея Михайловича Щастного проходила на виду у всех и в среде личного состава флота обвинений в инкриминируемых ему преступлениях никогда не возбуждалось. Надеемся, что мера пресечения к нему будет изменена, что он будет немедленно освобожден и возвращен к исполнению своих обязанностей и что по его делу будет назначено открытое следствие...»¹¹ Серед тих, хто підписав лист, було і прізвище С. В. Зарубаєва – наступника Щастного на посту командуючого Балтфлотом. Не допомогло!

1 червня розпочалось слідство у справі Щастного, яке вів член ВЦВК, фігура досить відома в історії революції, керівник компартії Естонії Віктор Кінгіссеп. Слідство велось швидко і було завершено 13 червня. 15 червня оголошено обвинувальний акт. Окремі його висновки звучать просто по-єзуїтськи: «Щастный, совершая героический подвиг, тем самым создал себе популярность, намереваясь впоследствии использовать ее против Советской власти». 20 червня розпочався судовий процес, а вже 21 голова Революційного трибуналу С. П. Медведєв оголосив вирок. Колишній начальник Морських сил Балтійського флоту Олексій Михайлович Щастний, 37 років, був винним у тому, що «сознательно и явно подготовлял условия для контрреволюционного государственного переворота, стремясь своей деятельностью восстановить матросов флота и их организацию против постановлений и распоряжений,

утвержденных Советом Народных Комиссаров и Всероссийским Центральным Исполнительным комитетом... Принимая во внимание, что вся эта деятельность Щастного проявлялась им в то время, когда он занимал высший военный пост и располагал широкими правами во флоте Республики, Трибунал постановил: считать его виновным во всем изложенном и расстрелять. Приговор привести в исполнение в 24 часа». Клопотання про відміну вироку, подане адвокатом Щастного і членами президії ВЦВК – лівими есерами, було відхилене на засіданні ВЦВК, що відбулось о 2-й годині ночі 22 червня під головуванням Якова Свердлова¹². Через дві години у дворі колишнього Олександрівського військового училища вирок було виконано. Так було підведено останню, криваву риску в житті людини, якій завдячує існуванням не лише Балтійський флот, а й сама Жовтнева революція, бо навряд чи вистояв би Петроград у боротьбі з іноземними інтервентами та білогвардійцями, не маючи такої могутньої підтримки, як Балтійська ескадра.

З 22 червня 1918 р. і на довгих сім десятиліть добре імя Олексія Михайловича Щастного було опорочене і вкрите мороком забуття. Першим кроком на шляху до відновлення справедливості стала публікація військового прокурора з Ленінграда В. Звягінцева в газеті «Известия» у 1990 році. Нарешті було знято гриф секретності зі справи О. Щастного. У вивченні його біографії величезна заслуга належить досліднику військово-морської історії капітану 1-го рангу у відставці Є. Шошкову. Саме завдяки його пошукам стали відомими трагічні події останніх днів життя О. Щастного. Йому ж вдалося розшукати родину видатного флотоводця. Та, мабуть, найвищим моментом торжества справедливості є повна реабілітація Олексія Михайловича Щастного, що відбулась у липні 1995 року.

¹ Державний архів Житомирської області (Далі ДАЖО). – Ф.-146, оп. 1, спр. 459. – Арк. 604.

² ЦДА ВМФ Росії. – Ф.-432, оп. 1, спр. 6634. – Арк. 103.

³ Там само. – Спр. 6962. – Арк. 83.

⁴ Буль А., Шошков Е., Трибельский Д. Судьба опального комфлота // «Флот». – 1993. – 15 июля.

⁵ Советская Военная Энциклопедия. – Москва, 1977. – Т. 4. – С. 591.

⁶ Там само. – С. 590.

⁷ ЦДА ВМФ Росії. – Ф. Р- 5, оп. 1, спр. 173. – Арк. 154.

⁸ Там само. – Ф. Р-92, оп. 1, спр. 135. – Арк. 33а.

⁹ Там само. – Ф. Р-342, оп. 1, спр. 115. – Арк. 7.

¹⁰ Там само. – Ф. Р-5, спр. 109. – Арк. 21.

¹¹ Там само. – Ф. Р-6, оп. 1, спр. 619. – Арк. 120.

¹² Балтийские моряки за власть Советов, ноябрь 1917–декабрь 1918. – Ленинград, 1968. – С. 190, 325.

Розділ 3

ЗГАДАЄМО ПОІМЕННО

Пам'ятний знак жертвам політичних репресій і голодомору 1932–1933 рр. у Малині.
Фото В. О. Капітанюка.

А

Абаїмова-Яблонська Ніна Миколаївна, 1886 р. н., м. Тифліс Тифліської губ. Росіянка, освіта вища, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Київської обл. Заарештована 5 червня 1934 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-6 КК УСРР. ВТ УкрВО 2 грудня 1934 р. засуджена на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1997 р.

Абакумова Параска Трохимівна, 1914 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, телефоністка, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештована 26 лютого 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. ВТ ПЗЗ 9 квітня 1947 р. засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Абаш-Буніс Олександр Петрович, 1893 р. н., м. Рига Лівонської губ. Латись, освіта н. вища, перший секретар окркомітету КП(б)У. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 4 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. троцькістської терористичної організації. За вироком ВК ВС СРСР від 8 вересня 1937 р. розстріляний 9 вересня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований у 1957 р.

Абб Олександр Андрійович, 1900 р. н., м-ко Успенка Катеринославської губ. Німець, освіта початкова, робітник з-ду ім. Сталіна, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської шпигунсько-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Абдулін Таїп Хабібулович, 1916 р. н., с. Утяково Уфимської губ. Татарин, освіта н. середня, червоноармієць, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. ВТ в/ч 6164 14 квітня 1938 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1959 р.

Абендт Ернст Фрідріхович, 1896 р. н., кол. Покашев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта вища, вчитель. Проживав у с. Покашев Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-13 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Абендт Фрідріх Фрідріхович, 1905 р. н., кол. Покашев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сергіївка Смільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Абіссєв Василь Андрійович, 1926 р. н., с. Понінка Полонського р-ну Шепетівського окр. Казах, неписьменний, без певного місця праці і проживання. Заарештований 17 серпня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 18 листопада 1944 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Абметс Петро Християнович, 1897 р. н., ст. Метса Естляндської губ. Естонєць, письменний, другий секретар МК КП(б)У. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 5 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1955 р.

Абрам Альфред Рудольфович, 1905 р. н., кол. Строївка Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кремне Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січ-

ня 1938 р. розстріляний 21 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Абрам Андрій Августович, 1905 р. н., кол. В'язовець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. В'язовець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 листопада 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Абрам Артур Рудольфович, 1903 р. н., кол. Золотнів Чернобильської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, малописьменний, робітник. Проживав у с. Кремне Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Абрам Еміль Вільгельмович, 1884 р. н., кол. Радичі Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Радичі Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Абрам Леонтій Рудольфович, 1903 р. н., кол. Золотнів Чернобильської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кремне Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Абрам Людвіг Вільгельмович, 1885 р. н., кол. Нова Ржадківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Варварівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 2 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Абрам Міліда Христофорівна, 1892 р. н., кол. Липівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Буряківка Червоноармійсько-

го р-ну Житомирської обл. Заарештована 13 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. ув'язнена до спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Абрам Фердінанд Карлович, 1903 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Абраменко Трохим Федорович, 1885 р. н., с. Янушівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, малописьменний, каменяр. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Абрамнюк Опанас Наумович, 1873 р. н., м-ко Козятин Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, незаможник. Проживав у м-ку Козятин Козятинського р-ну Бердичівського окр. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. позбавлений волі на 9 місяців. Реабілітований у 1992 р.

Абрамов Олександр Миколайович, 1901 р. н., с. Ялтушків Подільської губ. Українець, письменний, зав. зерноскладом млина. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 19 червня 1950 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС СРСР 11 грудня 1954 р. міру покарання знижено до 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Абрамова Олена Григорівна, 1882 р. н., с. Ржадківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Литовка, освіта – двокласне училище, рахівник. Проживала в с. Миколаївка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 8 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і

Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляна 31 жовтня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Абрамович Віталій Антонович, 1879 р. н., с. Немиринці Любинецької вол. Вінницького пов. Подільської губ. Українець, освіта середня, бухгалтер. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військової офіцерської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Абрамович Ілля Петрович, 1899 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, зав. фермою колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1971 р.

Абрамович Лука Якович, 1887 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 16 травня 1939 р. справа припинена.

Абрамович Франц Казимирович, 1892 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 3 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Житомирським МВ НКВС УСРР 5 лютого 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 18 листопада 1937 р. Проживав у м. Старобільськ. Тесляр радгоспу. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1963 р.

Абрамчис Гершко Бенціонович, 1868 р. н., м-ко Ружин Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, служитель релігійного культу. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 квітня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Ружинського р-ну 21 квітня 1939 р. справа припинена.

Абрамчук Кирило Степанович, 1894 р. н., с. Меленці Новочортгорийської вол. Новоград-Во-

линського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 червня 1930 р. за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 22 липня 1930 р. справа припинена.

Абросимов Филімон Ісайович, 1903 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Абушевич Шулім Ізраїлович, 1897 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, малописьменний, столяр меблевої ф-ки. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 15 лютого 1938 р. справа припинена.

Августинський Петро Антонович, 1899 р. н., с. Гришківці Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, диспетчер 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1938 р.

Авдєєв Василь Андрійович, 1900 р. н., Тверська губ. Росіянин, освіта початкова, нач. бойової підготовки райради Тсовіахіму. Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-троцькістської змови. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Авдєєв Гліб Іванович, 1910 р. н., с. Охачовка Курської губ. Росіянин, освіта середня, економіст. Проживав у смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Авдієнко Юхим Євграфович, 1887 р. н., с. Попова Слобода Курської губ. Українець, освіта початкова, рахівник. Проживав у м. Бердичів

Бердичівського окр. Заарештований 21 червня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 грудня 1928 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1998 р.

Авдіюк Дмитро Данилович, 1894 р. н., с. Дроздні Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, конюх, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 20 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Авербух Григорій Борисович, 1915 р. н., с. Вчорайше Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Єврей, освіта н. вища, командир танка, л-т. Заарештований 20 грудня 1944 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Військовим прокурором 1-го мехкорпусу 11 січня 1945 р. справа припинена.

Авергон Мойсей Давидович, 1908 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, завмаг, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 5 лютого 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Лінійним судом ПЗЗ 28 вересня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Авергун Гідаль Евельович, 1890 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, одноосібник. Проживав у сл. Яменець Ємільчинського р-ну. Заарештований 23 січня 1931 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Олевської дільниці 6 жовтня 1931 р. справа припинена.

Аверкін Мефодій Юхимович, 1892 р. н., с. Осова Бережницької вол. Луцького пов. Волинської губ. Росіянин, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Аверкович Аркадій Іванович, 1915 р. н., м. Петроград. Росіянин, письменний, бухгалтер. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Аверкович Іван Іванович, 1906 р. н., м. Санкт-Петербург Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, письменний, бухгалтер. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Авер'янова Марія Степанівна, 1916 р. н., с. Волиця Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Волиця Троянівського р-ну Житомирської обл. 23 лютого 1945 р. відібрано підписку про невізд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 жовтня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Авілов Петро Костянтинович, 1899 р. н., Сувацька губ. Поляк, малописьменний, робітник гранкар'єру, м. Коростень Київської обл. Заарештований 5 вересня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 5 березня 1937 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1992 р.

Авотін Едуард Янович, 1897 р. н., м. Рига Ліфляндської губ. Латись, освіта н. середня, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Латвії. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Авралов Максим Павлович, 1900 р. н., м-ко Сарни Немовицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, письменний, вантажник Олевського відділення з-ду «Азовсталь», Київська обл. Заарештований 10 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Авраменко Артем Федорович, 1906 р. н., с. Янче-Рудня Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник Ємільчинського ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Авраменко Григорій Іванович, 1904 р. н., с. Кочичин Ємільчинської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, технік-лісівник. Проживав у с. Кочичин Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Авраменко Федір Дем'янович, 1890 р. н., с. Підлubi Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Підлubi Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Авраменко Федір Тимофійович, 1896 р. н., с. Мокляки Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мокляки Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамець Іван Іванович, 1908 р. н., с. Романівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Романівка Романівського р-ну ім. Держинського. Заарештований 20 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Аврамець Олексій Федорович, 1891 р. н., с. Романівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Романівка Романівського р-ну ім. Держинського Волинського окр. Заарештований 1 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 4 роки. Реабілітований у 1989 р.

Аврамець Петро Федорович, 1904 р. н., с. Романівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Романівка Романівського р-ну ім. Держинського. Заарештований 18 жовтня 1931 р. Обвинувачувався за

ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1992 р.

Аврамчук Бенедикт Федорович, 1888 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аврамчук Гаврило Дмитрович, 1890 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 11 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 серпня 1937 р. розстріляний 7 вересня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Аврамчук Григорій Климович, 1897 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, без певного місця праці. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Дмитро Васильович, 1899 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аврамчук Іван Бенедиктович, 1888 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аврамчук Іван Васильович, 1902 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, од-

ноосібник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Ілля Романович, 1910 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Карпо Григорович, 1898 р. н., с. Карпівці Красносельської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Карпівці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Аврамчук Кирило Євстафійович, 1894 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 27 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 15 серпня 1937 р. розстріляний 28 серпня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Аврамчук Климентій Дмитрович, 1890 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, касир колгоспу. Проживав у с. Карпівці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 2 квітня 1933 р. Обвинувачувався в причетності до УВО. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР 9 вересня 1933 р. визначено ув'язнення до ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований у 1962 р.

Аврамчук Кузьма Кіндратович, 1898 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Кузьма Петрович, 1895 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Марко Антонович, 1891 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Аврамчук Михайло Васильович, 1891 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 5 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. розстріляний 19 грудня 1937 р. Реабілітований у 1971 р.

Аврамчук Олександр Антонович, 1881 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бондар Народицького лісництва, Житомирська обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Олександр Дмитрович, 1899 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Семен Микитович, 1899 р. н., с. Горбулів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Горбулів Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Аврамчук Тихін Кіндратович, 1906 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Аврін Веніамін Ісаакович, 1901 р. н., м. Київ Київської губ. Єврей, освіта початкова, нач. постачання 28-го кавполку, м. Житомир Київської обл. Заарештований 1 лютого 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. троцькістської терористичної організації. За вироком ВК ВС СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований у 1958 р.

Авруцький Григорій Борисович, 1916 р. н., с. Рудня-Вороб'ївська Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта 7 кл., червоноармієць. Заарештований 4 липня 1937 р. за ст. 58-10 КК РРФСР. Військовим прокурором 68-ї військової прокуратури 16 квітня 1939 р. справа припинена.

Авхукова Неоніла Павлівна, 1886 р. н., м-ко Літин Літинського пов. Подільської губ. Росіянка, освіта середня, пенсіонерка. Проживала в м. Житомир. Заарештована 17 березня 1931 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 13 листопада 1931 р. справа припинена.

Агібалов Володимир Тимофійович, 1891 р. н., с. Волобуєво Курської губ. Росіянин, освіта середня, працівник райвідділення зв'язку. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 24 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Агранівський Григорій Олександрович, 1912 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний. Заарештований 18 квітня 1945 р. у Німеччині (втік з полону). Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 4-го Українського фронту 20 червня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Адам Арнольд Вільгельмович, 1909 р. н., с. Рудокопи Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Недбаївка

Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Адам Вільгельм Ян-Юліусович, 1882 р. н., кол. Новини Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Адам Герман Якович, 1886 р. н., кол. Ліски Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, мельник колгоспу. Проживав у с. Цицелівка Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Коростень 17 листопада 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 9 вересня 1937 р. Проживав у с. Куліші Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Мельник колгоспу. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Адам Давид Георгійович, 1877 р. н., Польща. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. В'язовець Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 9 квітня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 5 січня 1935 р. Проживав у кол. В'язовець. Одноосібник. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-4 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 27 березня 1935 р. справа припинена.

Адам Давид Християнович, 1908 р. н., кол. Кутузовка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, чоботар. Проживав у с. Шиєцька Буда Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 6 березня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 15 вересня 1935 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Адам Данило Якович, 1892 р. н., с. Серби Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Серби Ємільчинського р-ну

Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 2 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Адам Олена Юліусівна, 1906 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, домогосподарка. Проживала на х. Рудківський Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 7 липня 1939 р. справа припинена. Вдруге заарештована 22 червня 1941 р. Проживала в с. Городище Черняхівського р-ну Житомирської обл. Колгоспниця. Обвинувачувалася за ст. 58-3 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 3 жовтня 1941 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1989 р.

Адам Ріхард Адольфович, 1903 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник обозного з-ду, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 25 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Адамець Кирило Оверкович, 1893 р. н., с. Стетківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Стетківці Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Адамович Адам Антонович, 1910 р. н., сл. Чміль Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Чміль Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Адамович Аделіна Йосипівна, 1921 р. н., кол. Уварівка Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Уварівка Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР.

УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Адамович Адольф Павлович, 1881 р. н., с. Катеринівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Катеринівка Смільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 19 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Адамович Андрій Антонович, 1919 р. н., сл. Чміль Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, рахівник. Проживав у с. Чміль Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Адамович Антон Целестиневич, 1875 р. н., с. Смолка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Смолка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 15 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Адамович Валентин Олександрович, 1911 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, пом. нач. 2-го відділення ОДСЧА, м. Хабаровськ. Заарештований 28 липня 1937 р. за ст. 58-16, 58-7, 58-11 КК РРФСР. Військовим прокурором ОДСЧА 7 квітня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Адамович Віктор Миколайович, 1882 р. н., с. Ягоденка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ланковий колгоспу. Проживав у с. Ягоденка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Адамович Віктор Олександрович, 1889 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, зав. діловодством військової комендатури, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 26 черв-

ня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором військ НКВС УРСР 1 листопада 1944 р. справа припинена.

Адамович Гнат Степанович, 1898 р. н., м-ко Збараж. Поляк, малописьменний, тесляр. Проживав у с. Привітів Любарського р-ну. Заарештований 26 липня 1931 р. за ст. 80, 54-6 КК УСРР. Прокурором Любарської дільниці 6 березня 1932 р. справа припинена.

Адамович Єва Адамівна, 1890 р. н., сл. Чміль Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Уварівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 29 вересня 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунсько-диверсійній діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляна 31 жовтня 1937 р. Реабілітована в 1960 р.

Адамович Йосип Петрович, 1884 р. н., кол. Уварівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Уварівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 23 січня 1933 р. Обвинувачувався в зв'язках з польським шпигуном. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1960 р.

Адамович Леонтій Домінікович, 1890 р. н., с. Березівка Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Проживав у с. Березівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Адамович Мاستрида Гнатівна, 1917 р. н., Уфимська губ. Українка, освіта 5 кл. Проживала в с. Загороща Здолбунівського р-ну Рівненської обл. Заарештована 1 квітня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 11 вересня 1948 р. засуджена на 25 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Адамович Олександр Михайлович, 1907 р. н., сл. Чміль Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у сл. Чміль Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Адамович Олексій Максимович, 1892 р. н., сл. Крук Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Крук Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Адамович Павлина Яківна, 1898 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Адамович Петро Адамович, 1889 р. н., с. Новопіль Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, конюх маслозаводу. Проживав у с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Адамович Станіслав Іванович, 1900 р. н., с. Кудерчин. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Чехівці Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Адамовський Йосип Мартинович, 1901 р. н., м-ко Махнівка Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, робітник контори «Заготхудоба». Проживав у смт Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Адамовський Фелікс Юліанович, 1890 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта вища, майстер 1-го держшкірзаводу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Жи-

томирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 25 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Адамська Броніслава Антонівна, 1884 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 15 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 січня 1938 р. розстріляна 14 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Адамська Марія Станіславівна, 1881 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 14 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляна 14 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Адамський Адольф Карлович, 1884 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 24 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Адамський Андрій Іванович, 1876 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, комірник колгоспу. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Адамський Болеслав Іполитович, 1907 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тракторист МТС, с. Броніца Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Адамський Віталій Францович, 1906 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Но-

воград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Адамський Домінік Іванович, 1914 р. н., с. Карпилівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, кондуктор вузькоколійки Городницького ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Адамський Іван Антонович, 1900 р. н., с. Катюха-Дуби Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник Новоград-Волинського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Адамський Іван Семенович, 1907 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Адамський Йосип Францович, 1907 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 31 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Адамський Павло Степанович, 1890 р. н., с. Старий Хмерин Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Старий Хмерин Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 20 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований у 1937 р. Про-

живав у с. Тайки Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Адамський Петро Антонович, 1895 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Адамський Юзеф Петрович, 1919 р. н., с. Старий Хмерин Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Хмерин Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Адамус Іван Йосипович, 1898 р. н., с. Доманевіце Варшавської губ. Поляк, малописьменний, їздовий промартілі. Проживав у с. Хомівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Адамчевський Віктор Іванович, 1909 р. н., кол. Дуброва Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, нач. ст. Гарті, Київська обл. Заарештований 27 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Адамчевський Петро Іванович, 1902 р. н., кол. Дуброва Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник колії, ст. Білокорівичі Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Адамчук Михайло Тимофійович, 1895 р. н., Гродненська губ. Білорус, освіта середня, лісотех-

нік Лугинського лісгоспу, Житомирська обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Адамчук Олександр Миколайович, 1900 р. н., Холмська губ. Українець, письменний, вантажник паперової ф-ки. Проживав у м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 3 жовтня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Адасевич Франц Станіславович, 1899 р. н., с. Бражинці Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, працівник буфету, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Адах Емілія Іванівна, 1916 р. н., сл. Паранино Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька. Проживала в с. Запруда Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 22 червня 1938 р. справа припинена.

Адах Іван Андрійович, 1892 р. н., Радомська губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Запруда Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках з польським консулом та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Адах Камілія Петрівна, 1893 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, колгоспниця. Проживала в с. Запруда Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Адах Марія Іванівна, 1921 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, одноосібниця. Проживала в с. Запруда Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Адлер Емілія Християнівна, 1875 р. н., м. Лодзь Петроковської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Фрідріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 30 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляна 2 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Адлов Іван Павлович, 1900 р. н., м-ко Козятин Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Старошийка Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 квітня 1933 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 9 червня 1933 р. справа припинена.

Адлов Ярослав Іванович, 1888 р. н., Австрія. Чех, малописьменний, одноосібник. Проживав на х. Василевського Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 травня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ ДПУ УСРР 16 травня 1933 р. справа припинена.

Адодин Федір Логвинович, 1913 р. н., Воронежська губ. Росіянин, малописьменний, червоноармієць, м-ко Баранівка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 5 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ Новосибірського гарнізону 15 січня 1938 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1997 р.

Азаров Микола Борисович, 1901 р. н., м. Харків Харківської губ. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта початкова, зав. ошадкасою. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. ВК ВС СРСР 25 грудня 1937 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з конфіскацією майна. Помер у 1939 р. Реабілітований у 1957 р.

Азарова Мотрона Федорівна, 1907 р. н., м. Харків Харківської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештована 3 січня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1990 р.

Азін Едуард Анжейович, 1899 р. н., Ліфляндська губ. Латиш, чл. ВКП(б), освіта середня, комбат 138-го с. п., капітан, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 18 березня 1938 р. Об-

винувачувався в причетності до військово-фашистської змови. ВК ВС СРСР 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна і позбавленням військового звання. Вирок виконано 30 вересня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Азос Герш Йосипович, 1902 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, робітник. Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Малинського окр. Київської губ. Заарештований 14 червня 1924 р. за підозрою в причетності до організації анархістів-синдикалістів. Малинським ОВ ДПУ УСРР 12 листопада 1924 р. справа припинена.

Ай Альвін Адольфович, 1903 р. н., кол. Липівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Липівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ 1-ї гв. мехармії 24 лютого 1948 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1955 р.

Ай Оскар Адольфович, 1912 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Ай Юліус Райнгольдвич, 1881 р. н., кол. Новини Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Новини-Річки Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 15 лютого 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Айзенберг Борух Лейбович, 1906 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, чоботар. Проживав у с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Лугинського р-ну 5 квітня 1940 р. справа припинена.

Айзенберг Давид Михайлович, 1909 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, кандидат у чл. ВКП(б), освіта середня, курсант в/ч 2575. Заарештований 18 липня 1935 р. Обвинувачувався

за ст. 58-10 КК РСФРР. Ленінградським облсудом 28 вересня 1935 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

Айзенберг Давид (Дувид) Шмерквич, 1880 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, вантажник. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Айзенберг Софія Яківна, 1904 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврейка, учениця 5 кл. Проживала в м. Бердичів. Заарештована 1 липня 1920 р. за підозрою у видачі комуністів полякам. Військовим слідчим ОСВ 1-ї Кінної Армії 10 липня 1920 р. справа припинена.

Айзенбрер Берта Вільгельмівна, 1882 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німкеня, малописьменна, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Київської обл. Заарештована 11 грудня 1934 р. Обвинувачувалася за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 6 березня 1935 р. засуджена на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1963 р.

Айзенштейн Мевша (Мовша) Овсійович, 1882 р. н., с. Карпилівка Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. за підозрою в шпигунстві на користь Польщі. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Айзічек Хайка Ізраїлівна, 1907 р. н., м-ко Липовець Липовецького пов. Київської губ. Єврейка, освіта середня. Проживала в м-ку Липовець Липовецького р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештована 23 червня 1923 р. за підозрою в причетності до сіоністської організації. 28 червня 1923 р. відібрано підписку про невіїзд. Реабілітована в 1999 р.

Айзічкіс Цаль-Сруль Ліберович (Міхельович), 1900 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, касир ошадкаси. Проживав у смт Дзержинськ Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 5 липня 1938 р. справа припинена.

Айзман Герш Копельович, 1907 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, чл. КП(б)У, освіта

н. вища, викладач єврейського педтехнікуму. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1956 р.

Айзнер Августа Германівна, 1892 р. н., кол. Мар'янка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, освіта початкова, колгоспниця. Проживала в с. Буряківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 12 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 7 жовтня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Айзнер Данило Густавович, 1909 р. н., кол. Нова Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Нова Олександрівка Пулинського р-ну. Заарештований 7 липня 1931 р. як соціально небезпечний елемент. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 серпня 1931 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Айзнер Павлина Яківна, 1885 р. н., кол. Нова Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 січня 1945 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Померла на засланні 13 квітня 1947 р. Реабілітована в 1989 р.

Айзнер Райнгольд Людвігович, 1902 р. н., кол. Садки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Садки Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 4 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Айріх Богдан Богданович (Архипович), 1908 р. н., х. Петровський Саратовської губ. Німець, чл. ВКП(б), письменний. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 20 березня 1935 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ НКВС УСРР 26 березня 1935 р. справа припинена, звільнений за підпискою про невіїзд. Реабілітований у 1995 р.

Айріх Іван Федорович, 1876 р. н., кол. Звонарівка Самарської губ. Німець, письменний, безробітний (на утриманні синів), м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1997 р.

Айхелькрафт Еміль Карлович, 1890 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Кароліно-Дермань Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 листопада 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у грудні 1989 р. Вдруге заарештований 15 грудня 1937 р. Проживав у с. Кароліно-Дермань Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у червні 1989 р.

Айхост (Дубинський) Фрідріх Людвігович, 1905 р. н., кол. Аделін Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Аделін Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 26 січня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. розстріляний 15 травня 1933 р. Реабілітований у 1963 р.

Акимов Євлампій Тихонович, 1903 р. н., с. Бродник Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Росіянин, освіта початкова, червоноармієць, Приморський край. Заарештований 26 листопада 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Владивостоцького морського оборонного р-ну 19 грудня 1945 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Акиндінов Георгій (Юрій) В'ячеславович, 1905 р. н., м. Могилів Подільської губ. Українець, освіта середня, інженер ШЕД № 651. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Акинчиць Станіслав Іполитович, 1902 р. н., с. Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, техсекретар райвиконкому. Проживав у

с. Романів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Акинчиць Фелікс Феліксевич, 1894 р. н., с. Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Романів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аксельрод Михайло Мойсейович, 1922 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта 6 кл., рядовий. Заарештований 28 березня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 4-ї повітряної армії 9 квітня 1948 р. засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 р.

Аксютін Никифор Трохимович, 1890 р. н., ст-ця Безкорбна Кубанської обл. Українець, письменний, працівник радгоспу. Проживав у с. Великі Мошківці Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Акулич Михайло Якович, 1908 р. н., с. Глушківці. Українець, чл. КП(б)У, письменний, інструктор ЗАГСу. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 11 березня 1937 р. Обвинувачувався в наданні притулку польському шпигуну. ВТ КВО 31 травня 1938 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1959 р.

Аладвін-Аладьїн Анатолій Павлович, 1874 р. н., с. Біличі Курської губ. Росіянин, освіта початкова, комірник скипидарного з-ду. Проживав у с. Станишівка Іванківського р-ну Волинського окр. Заарештований 15 червня 1927 р. як соціально небезпечний елемент. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 16 вересня 1927 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Алекса Казимир Антонович, 1892 р. н., м. Гродно Гродненської губ. Поляк, освіта початкова, шофер пожежної команди, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 15 квітня 1935 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Коростенським ОВ НКВС УСРР 20 травня 1935 р. справа припинена.

Александров Іван Андрійович, 1892 р. н., м. Рига Ліфляндської губ. Росіянин, чл. ВКП(б), письменний. Відбував покарання у в'язниці, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 26 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 11 липня 1938 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Реабілітований у 1990 р.

Александров Олексій Петрович, 1899 р. н., м. Казань Казанської губ. Росіянин, освіта середня, бухгалтер. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 26 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Александрович Владислав Станіславович, 1891 р. н., м. Обза Ковенської губ. Поляк, малописьменний, робітник, ст. Турчинка. Заарештований 23 жовтня 1930 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 2 серпня 1931 р. справа припинена.

Александрович Зенон Антонович, 1914 р. н., с. Покостівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, писар. Проживав у с. Покостівка Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 12 квітня 1944 р. справа припинена.

Алексєв Гнат Іванович, 1911 р. н., сл. Дерманівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Росіянин, письменний, червоноармієць. Заарештований 25 грудня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. ВТ 3-ї танкової армії 8 лютого 1943 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1962 р.

Алексєв Каленик Феодосійович, 1886 р. н., с. Полянє Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, машиніст електростанції. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 березня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Алексєв Михайло Володимирович, 1958 р. н., м. Джеккаган. Росіянин, освіта середня. Відбував покарання у в'язниці, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1986 р. Обвинувачувався за ст. 62 ч. 1 КК УРСР. Житомирським

облсудом 24 листопада 1986 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ особливого режиму. Реабілітований у 1991 р.

Алексєв Павло Якович, 1896 р. н., с. Вацьків Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, монтер зв'язку, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 18 червня 1939 р. справа припинена.

Алексєв Федір Васильович, 1895 р. н., м-ко Кодня Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кодня Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Алексєва Ольга Едуардівна, 1914 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисьського пов. Київської губ. Німкеня, малописьменна. Проживала в с. Козуліно Смоленської обл. Заарештована 27 березня 1942 р. за ст. 58-3 КК РРФСР. ОСВ НКВС 2-ї гв. мотострілецької дивізії 2 квітня 1942 р. справа припинена.

Алксніс Едуард Зандерович, 1897 р. н., Латвія. Латись, чл. ВКП(б), освіта середня, відбував покарання у ВТТ, Житомирська обл. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Житомирським облсудом 9 липня 1938 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

Алпатов Прокіп Максимович, 1900 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Глибочок Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Алтунін Феодосій Івович, 1889 р. н., м. Умань Уманського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер відділення держбанку. Проживав у смт Попільня Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1946 р. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором військ МВС Житомирської обл. 14 січня 1947 р. справа припинена.

Алтухов Архип Опанасович, 1891 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, письменний, десятник райшляхбуду. Проживав у с. Старий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 травня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 21 червня 1941 р. справа припинена.

Алтухов Михайло Матвійович, 1893 р. н., с. Нікольськ Тамбовської губ. Росіянин, письменний, робітник Верхівнянської агрошколи. Проживав у с. Макарівка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 серпня 1939 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. ВС УРСР 29 жовтня 1939 р. засуджений на 2 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Алтухов Федір Ілліч, 1913 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць. Заарештований 27 лютого 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ Залізничних військ управління військовобудівельних робіт-6 22 березня 1946 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Алфьоров Микола Григорович, 1898 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянин, освіта вища, священник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Альбертін Роберт Емільович, 1892 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, касир. Проживав у с. Гута-Забілоцька Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбертін Рудольф Едуардович, 1903 р. н., кол. Миколаївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Миколаївка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Альбертін Теодор Едуардович, 1902 р. н., кол. Сергіївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьмен-

ний, слюсар з-ду ім. Сталіна. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбертін Фердінанд Едуардович, 1904 р. н., кол. Сергіївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, слюсар 118-ї військбуддільниці. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбрехт Адольф Августович, 1885 р. н., кол. Городецька Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Раковичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбрехт Веніамін Фердінанович, 1898 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Симони Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбрехт Герман Степанович, 1903 р. н., кол. Шадура Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник лісосадільниці. Проживав у с. Шершні Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Альбрехт Густав Михайлович, 1877 р. н., кол. Вишківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник. Проживав у с. Чижівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 12 березня 1935 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з

пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Альбрехт Едмунд Густавович, 1908 р. н., Польща. Поляк, малописьменний, робітник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбрехт Едуард Йосипович, 1868 р. н., Чехія. Чех, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Крошня-Чеська Черняхівського р-ну Волинського окр. Заарештований 5 березня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-7 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 грудня 1928 р. позбавлений права проживання в 16 населених пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Альбрехт Олександр Людвігович, 1909 р. н., Німеччина. Німець, освіта початкова, робітник радгоспу «Комсомолець», Ємільчинський р-н Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Помер 10 січня 1942 р. УНКВС по Ростовській обл. 19 січня 1942 р. справа припинена в зв'язку зі смертю заарештованого. Реабілітований у 1989 р.

Альбрехт Отто Вільгельмович, 1904 р. н., кол. Федорівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, візник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 9 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Житомирського окр. 10 січня 1937 р. справа припинена. Вдруге заарештований 28 серпня 1937 р. Проживав у м. Житомир. Тесляр спиртозаводу. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Альбрехт Фрідріх Вільгельмович, 1888 р. н., кол. Федорівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний. Проживав у кол. Рогівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 25 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Альгаєр Август Густавович, 1891 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Ємилівка Потіївського

р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Альгаєр Людвіг Христофорович, 1895 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Краснорічка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Альгаєр Отто Карлович, 1893 р. н., кол. Сколобів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сколобів Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Альгаєр Райнгольд Христофорович, 1893 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Краснорічка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Альошин Федір Іванович, 1915 р. н., с. Дубинка Чернігівської губ. Росіянин, освіта початкова, червоноармієць, с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. 106-м ВТ КОВО 15 грудня 1938 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1997 р.

Альперт Ендель Мойсейвна, 1909 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврейка, освіта 7 кл., безробітна. Проживала в м. Житомир Волинського окр. Заарештована 16 березня 1926 р. Обвинувачувалася за ст. 61 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 11 травня 1926 р. вислана до м. Оренбург. 26 червня 1929 р. одержала дозвіл на виїзд до Палестини. Реабілітована в 1997 р.

Альтман Альберт Августович, 1887 р. н., кол. Добрий Кут Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Добрий Кут Пулинського р-ну. Заарештований 29 квітня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинської дільниці 30 жовтня 1932 р. справа припинена.

Альтман Райнгольд Готлібович, 1900 р. н., кол. Кам'янка Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник радгоспу, с. Черемошня Житомирської міськради Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 23 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Альтман Рахіль Фроїмівна, 1907 р. н., м-ко Липовець Липовецького пов. Київської губ. Єврейка, освіта початкова. Проживала в м-ку Липовець Липовецького р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештована 23 червня 1923 р. за підозрою в причетності до сіоністської організації. 28 червня 1923 р. відібрано підписку про невиїзд. Бердичівським ОВ ДПУ УСРР 5 липня 1923 р. справа припинена.

Альтман Сара Самійлівна, 1906 р. н., м-ко Липовець Липовецького пов. Київської губ. Єврейка, освіта початкова. Проживала в м-ку Липовець Липовецького р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештована 23 червня 1923 р. за підозрою в причетності до сіоністської організації. 28 червня 1923 р. відібрано підписку про невиїзд. Бердичівським ОВ ДПУ УСРР 5 липня 1923 р. справа припинена.

Альтойз Михайло Ілліч, 1913 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, інструктор окрспоживспілки. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 8 грудня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Київським облсудом 18 квітня 1937 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

Альтфетер Евальд Августович, 1903 р. н., с. Березівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у кол. Володимирівка Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Альтштейн Яків Борухович, 1908 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, кустар. Проживав у м. Бердичів. Заарештований 22 квітня 1931 р. за ст. 54-4 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 12 червня 1931 р. справа припинена.

Альф Данило Іванович, 1891 р. н., с. Юзефівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Андріїв-Український Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військової німецько-фашистської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Альф Михайло Августович, 1895 р. н., кол. Андріїв Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Андрієво-Німецьке Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Алясик Станіслав Михайлович, 1890 р. н., м. Люблін Люблінської губ. Поляк, освіта середня, столяр клубу. Проживав у с. Корчівка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1944 р. ув'язнений до спецтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Аммон Андрій Андрійович, 1905 р. н., с. Нейбург Херсонської губ. Німець, письменний, машиніст депо Коростень, Житомирська обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 квітня 1938 р. розстріляний 4 травня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Амонс Михайло Вікторович, 1885 р. н., с. Скаржинці Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, одноосібник. Проживав у с. Скаржинці Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Амрайн Адам Адамович, 1891 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Про-

живав у с. Пище Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 19 квітня 1935 р. справа припинена.

Амрош Йосип Іванович, 1898 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Івашківка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Ананченко Хома Корнійович, 1881 р. н., с. Турчинка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, без певних занять. Проживав у с. Турчинка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ананьєв Олексій Степанович, 1919 р. н., м. Петропавловськ. Росіянин, чл. ВЛКСМ, освіта 7 кл., червоноармієць. Заарештований 14 вересня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. За постановою ОН при НКДБ СРСР від 26 лютого 1944 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1997 р.

Анастасєва Ярина Яківна, 1896 р. н., с. Старий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, рахівник, ст. Печанівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 6 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Дзержинським РВ НКВС УСРР 24 січня 1938 р. справа припинена.

Анашкевич Сигізмунд Теофілович, 1914 р. н., с. Биківка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Биківка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 25 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Ангстурм Олександр Олександрович, 1882 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, рахівник-касір. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. За-

арештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андерт Густав Якубович, 1904 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Станіславівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві, шкідництві та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Андерт Еміль Августович, 1901 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Станіславівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Андерт Ернст Августович, 1892 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Костянтинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Андрєєв Григорій Прокопович, 1900 р. н., с. Малі Міньки Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Малі Міньки Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 лютого 1944 р. за ст. 54-1а КК УСРР. УМДБ по Житомирській обл. 17 липня 1946 р. справа припинена.

Андрєєв Дем'ян Васильович, 1904 р. н., м. Бендери Бессарабської губ. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта середня, нач. інженерної служби 300-го с. п., ст. л-т, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Румунії. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Андрєєв Іван Андрійович, 1890 р. н., с. Букотове Тверської губ. Росіянин, письменний, муляр.

Проживав у с. Білоторовичі Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 29 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 8 березня 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 р.

Андрєв Іван Хомич, 1888 р. н., с. Великі Мінки Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Межиліска Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1943 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Базарським РВ НКВС УРСР 22 червня 1944 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Андрєв Олександр Матвійович, 1896 р. н., м. Юхнов Смоленської губ. Росіянин, освіта вища, командир в/ч, майор, с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-фашистської змови. За постановою ОН при НКВС СРСР від 21 липня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1957 р.

Андрєв Олексій Миколайович, 1917 р. н., с. Миколаївка Катеринославської губ. Росіянин, освіта середня, машиніст електровоза. Проживав у с. Гуничі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1944 р. за ст. 54-16 КК УРСР. Овруцьким РВ НКВС УРСР 16 квітня 1944 р. справа припинена.

Андрєв Павло Федорович, 1871 р. н., м. Краснослободськ Пензенської губ. Росіянин, освіта середня, без певних занять. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрєва Валентина Іванівна, 1888 р. н., Ліфляндська губ. Латишка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 13 жовтня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 лютого 1945 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Андрєс Володимир Йосипович, 1896 р. н., с. Окілок Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, освіта початкова, сторож колгоспу. Проживав у с. Окілок Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 13 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Ки-

ївській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрєс Фрідріх Йоганович, 1905 р. н., кол. Покашев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Покашев Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвська Тетяна Гордіївна, 1924 р. н., с. Вчорайше Бровківського р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Українка, освіта н. середня, робітниця торфорозробок. Проживала в с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештована 1 серпня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 15 грудня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1993 р.

Андрієвський Болеслав Генріхович, 1891 р. н., с-ще Завіхост Радомської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Голубин Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвський Віталій Григорович, 1872 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, механік маслозаводу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрієвський Владислав Павлович, 1902 р. н., м-ко Баранівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвський Григорій Антонович, 1904 р. н., с. Давидки Іскоростської вол. Овруцького пов.

Волинської губ. Українець, малописьменний, ветеринар колгоспу. Проживав у с. Давидки Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Андрієвський Іван Карлович, 1884 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрієвський Іван Станіславович, 1881 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, сторож колгоспу. Проживав у смт Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвський Йосип Іванович, 1890 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Андрієвський Йосип Сильвестрович, 1897 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у смт Малин Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Андрієвський Йосип Францович, 1910 р. н., с. Бурківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тракторист Любарської МТС. Проживав у с. Филинці Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 червня 1938 р. Обвинувачувався в при-

четності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвський Костянтин Олександрович, 1887 р. н., с. Озеряни Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Озеряни Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрієвський Леопольд Іванович, 1895 р. н., с. Симони Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Симони Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 11 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляний 8 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Андрієвський Михайло Антонович, 1892 р. н., с. Давидки Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник депо Коростень, Київська обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Андрієвський Павло Тимофійович, 1896 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Івашківка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Помер на ст. Саратов під час евакуації в Томську тюрму. Дата смерті не зазначена. Реабілітований у 1990 р.

Андрієвський Роман Павлович, 1910 р. н., м-ко Баранівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвський Семен Григорович, 1886 р. н., с. Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, ветфельдшер колгоспу. Проживав у с. Романів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Андрієвський Семен Никифорович, 1895 р. н., с. Ольшанка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Ольшанка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1963 р.

Андрієвський Федір Семенович, 1880 р. н., с. Ємільчине Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник Новоград-Волинського машинобудівного з-ду. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Андрієвський Целестин Іванович, 1908 р. н., с. Симони Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Симони Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 15 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляний 8 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Андрієвський Яків Іванович, 1895 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрієвський Ян Адамович, 1875 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, стельмах. Проживав у

м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрієнко Григорій Андрійович, 1888 р. н., с. Острів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Острів Овруцького р-ну. Заарештований 21 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Андрієнко Ілля Савич, 1892 р. н., с. Острів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Острів Овруцького р-ну. Заарештований 21 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Андрієнко Кузьма Феодосійович, 1899 р. н., с. Водотії Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Водотії Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 7 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрієнко Микита Микитович, 1897 р. н., с. Лучин Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Лучин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. Від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1965 р.

Андрієнко Михайло Петрович, 1922 р. н., с. Війтівці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. середня, студент сільгосптехнікуму, с. Верхівня Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1940 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 27 грудня 1940 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андрієнко Никифор Григорович, 1882 р. н., сл. Татарновицька Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний,

одноосібник. Проживав у с. Голубівечі Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. за ст. 54-3, 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР. Коростенським ОВ ДПУ УСРР 21 березня 1930 р. справа припинена. Реабілітований у 1990 р.

Андрієнко Олександр Манилович, 1892 р. н., с. Війтівці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Війтівці Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 26 березня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Андрієнко Петро Ілліч, 1888 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрієнко Свирид Кузьмич, 1889 р. н., с. Білокурівці Білокурвицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Білокорівці Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 31 березня 1932 р. за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. Прокурором Олевської дільниці 25 квітня 1932 р. справа припинена.

Андрієнко Степан Лаврентійович, 1903 р. н., с. Забичево Могильовської губ. Білорус, освіта н. середня, командир роти, капітан, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанської терористичної організації. За вироком ВК ВС СРСР від 30 вересня 1938 р. розстріляний 30 вересня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1961 р.

Андрієнко Юхим Опанасович, 1906 р. н., с. Федорівка Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, голова колгоспу. Проживав у с. Федорівка Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Житомирським облсудом 21 лютого 1939 р. виправданий.

Андрієць Василь Гнатович, 1912 р. н., м-ко Кодня Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарештований 21 грудня 1941 р. Обви-

нувавчався за ст. 54-16 КК УСРР. За вироком ВТ 24-го РАБ від 15 січня 1942 р. розстріляний 24 січня 1942 р. Реабілітований у 1997 р.

Андріїв Леонтій Григорович, 1890 р. н., с. Великі Міньки Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Великі Міньки Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 16 серпня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-3, 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 10 листопада 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Андрійчак Іван Тимофійович, 1890 р. н., с. Горбулів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Горбулів Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 5 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Андрійченко Марія Домініківна, 1917 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, зав. сепараторним пунктом. Проживала в с. Гульськ Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 14 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Андрійчук Василь Артемович, 1907 р. н., с. Мала Глумча Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта домашня, колгоспник. Проживав у с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 жовтня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11, 54-12 КК УСРР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 5 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Андрійчук Василь Леонтійович, 1896 р. н., с. Пекарщина Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Пекарщина Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Андрійчук Вікентій Онуфрійович, 1887 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинсько-

го пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 15 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Гнат Іванович, 1908 р. н., с. Зарубинці Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 20 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 13 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Андрійчук Григорій Іванович, 1912 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Григорій Лукич, 1899 р. н., с. Мала Глумча Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Рихальське Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Ісаак Матвійович, 1897 р. н., с. Бухни Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бухни Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 6 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-3 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1994 р.

Андрійчук Йосип Романович, 1902 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Буки Троянівського р-ну Волинського окр. Заарештований 9 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ

УСРР від 23 грудня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Йосип Терентійович, 1885 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гульськ Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Андрійчук Кіндрат Степанович, 1879 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Романівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 20 січня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 25 травня 1939 р. справа припинена.

Андрійчук Костянтин Петрович, 1911 р. н., с. Зарубинці Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, тракторист МТС, с. Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Кузьма Каленикович, 1892 р. н., с. Небіж Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Максим Якович, 1881 р. н., с. Кишин Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, робітник лісорозробок, х. Буда Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Марко Хомович, 1885 р. н., с. Чайківка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Чайківка Потіївського р-ну

Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 14 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 7 березня 1937 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Андрійчук Микола Трохимович, 1878 р. н., с. Іванівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Іванівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 29 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Андрійчук Михайло Васильович, 1930 р. н., с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 жовтня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 5 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Андрійчук Олександр Матвійович, 1892 р. н., с. Слободище П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, землевпорядник. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради. Заарештований 13 травня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Справа надіслана на припинення 14 серпня 1931 р. Реабілітований у 2000 р. Вдруге заарештований 1 липня 1938 р. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Землевпорядник райземвідділу. Обвинувачувався в причетності до к.-р. офіцерської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Андрійчук Олександр Михайлович, 1889 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стрибіж Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Олексій Артемович, 1908 р. н., с. Мала Глумча Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 січня 1949 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомир-

ської обл. 22 березня 1949 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВТ ПрикВО 5 січня 1955 р. міру покарання знижено до 5 років. Звільнений 26 травня 1955 р. Реабілітований у 1992 р.

Андрійчук Олексій Романович, 1892 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Буки Троянівського р-ну. Заарештований 28 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 16 лютого 1933 р. справа припинена.

Андрійчук Павло Митрофанович, 1914 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 15 березня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 28 лютого 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Андрійчук Павло Тимофійович, 1902 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Псище Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Петро Якович, 1896 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник Новоград-Волинського лісгоспу. Проживав у с. Генріхівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Андрійчук Пилип Родіонович, 1895 р. н., с. Ворсівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, директор МТС. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. троцькістської терористичної організації. За вироком ВК ВС СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований у 1959 р.

Андрійчук Роман Григорович, 1904 р. н., х. Кошарки Київської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять. Проживав на х. Кошарки Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 30 червня 1932 р. Обвинувачувався у втечі з місця заслання та а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 січня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 17 липня 1937 р. Проживав на х. Кошарки Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Сторож Іршанської лісосадливиці. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Андрійчук Степан Володимирович, 1890 р. н., с. Ласки Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ласки Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Андрійчук Степан Хомович, 1892 р. н., с. Чайківка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, іздовий ошадкаси. Проживав у с. Потіївка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Тарас Гаврилович, 1889 р. н., с. Вишпіль Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вишпіль Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Тарас Григорович, 1902 р. н., с. Ворсівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Проживав у с. Ворсівка Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Андрійчук Терентій Дмитрович, 1880 р. н., с. Комишувате Херсонської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вільшанка Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрійчук Терентій Прокопович, 1882 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Генріхівка Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук Тимофій Іванович, 1898 р. н., с. Вільха Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вільха Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 лютого 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Баранівським РВ НКВС УРСР 20 березня 1944 р. справа припинена.

Андрійчук Федір Іванович, 1895 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Псище Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації і службі у петлюрівських військах. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Андрійчук Фрол Тимофійович, 1897 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Псище Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андрійчук-Стрельченко Антон Федорович, 1898 р. н., с. Стрибіж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стрибіж Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної диверсійно-повстанської організації. За постановою

трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Андріюк Костянтин Якович, 1873 р. н., с. Комарівка Бережеської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Мокляки Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андріюк Марія Максимівна, 1884 р. н., с. Красносілка Подільської губ. Українка, письменна, черниця Овруцького монастиря, Житомирська обл. Заарештована 27 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляна 4 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Андріюк Михайло Андрійович, 1878 р. н., с. Сидини Сидинської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1958 р.

Андріюк Степан Максимович, 1887 р. н., с. Красносілка Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Красносілка Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андросович Андрій Давидович, 1903 р. н., с. Кулики Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кулики Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 вересня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 11 грудня 1938 р. справа припинена.

Андросович Гаврило Єпіфанович, 1887 р. н., с. Бігунь Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Бігунь Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 лис-

топада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андросович Давид Іванович, 1893 р. н., с. Бігунь Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бігунь Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації і поширенні провокаційних чуток. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Андросович Микола Максимович, 1907 р. н., х. Нижня Побич Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав на х. Нижня Побич Словечанського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 31 серпня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андросович Мина Павлович, 1912 р. н., с. Городець Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, лісник Антоновецького лісництва, Житомирська обл. Заарештований 11 серпня 1946 р. за ст. 54-16 КК УРСР. Військовим прокурором військ МВС Житомирської обл. 4 липня 1947 р. справа припинена.

Андросович Семен Миколайович, 1888 р. н., с. Городець Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Городець Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 травня 1944 р. за ст. 54-2 КК УРСР. Військовим прокурором КВО 11 вересня 1944 р. справа припинена.

Андросович Тимофій Трохимович, 1900 р. н., с. Бігунь Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Бігунь Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 16 жовтня 1937 р. засуджений на 7 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Андросович Тимофій Філімонович, 1889 р. н., с. Бігунь Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Бігунь Словечанського

р-ну. Заарештований 27 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 2 липня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Андросович Федір Михайлович, 1900 р. н., с. Бігунь Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Бігунь Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1967 р.

Андросюк Гнат Петрович, 1885 р. н., с. Станишівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня духовна, столяр ф-ки «Червоний профінтерн». Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 29 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андросюк Данило Денисович, 1892 р. н., с. Купичів Новодвірської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Кутузове Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1970 р.

Андросюк Сава Лаврентійович, 1900 р. н., с. Стеброво Гродненської губ. Українець, освіта початкова, експедитор паперової ф-ки. Проживав у м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 вересня 1949 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лінійним судом ПЗЗ 3 листопада 1949 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Андрошук Аврам Арсентійович, 1894 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1964 р.

Андрошук Антип Бенедиктович, 1900 р. н., с. Радулин Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, вантажник, ст. Колодянка Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 16 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1968 р.

Андрошук Антон Євламійович, 1892 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Андрошук Артем Павлович, 1901 р. н., с. Терехова Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Терехова Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1939 року. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 16 вересня 1939 р. засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований у 1990 р.

Андрошук Артем Тихонович, 1882 р. н., с. Ляхівці Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Ляхівці Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1937 р. розстріляний 17 листопада 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Андрошук Василь Євламійович, 1906 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Головниця. Заарештований 23 вересня 1939 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 7 квітня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрошук Іван Павлович, 1895 р. н., с. Трубівка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., колгоспник. Проживав у с. Трубівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від

15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Андрощук Іван Степанович, 1926 р. н., с. Ляхівці Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Українець, освіта 5 кл., командир відділення, мол. с-т. Заарештований 4 лютого 1950 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ в/ч 53783 9 травня 1950 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВТ Північного ВО 30 квітня 1955 р. міру покарання знижено до 5 років. Від відбуття покарання звільнений за амністією. Реабілітований у 1994 р.

Андрощук Корній Антонович, 1902 р. н., с. Липно Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Липно Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 травня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 14 березня 1939 р. справа припинена.

Андрощук Макар Сергійович, 1892 р. н., с. Ляхівці Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ляхівці Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 23 січня 1929 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1929 р. як к.-р. елемент ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Андрощук Матвій Іванович, 1897 р. н., с. Стара Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Стара Чорторія Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 липня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Андрощук Микола Бенедиктович, 1909 р. н., с. Радулин Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник. Проживав у с. Радулин Барнівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 травня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 29 червня 1940 р. виправданий.

Андрощук Никанор Сергійович, 1895 р. н., с. Ляхівці Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Андрушівка Андрушів-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1937 р. розстріляний 17 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрощук Петро Данилович, 1906 р. н., с. Ляхівці Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 24 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Андрощук Петро Павлович, 1900 р. н., с. Трубіївка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Трубіївка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Андрощук Степан Євламійович, 1895 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1964 р.

Андрощук Яким Павлович, 1889 р. н., с. Терехова Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, священник. Проживав у с. Дмитрівка Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 13 листопада 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрощук-Тарасюк Василь Антонович, 1924 р. н., с. Коритище Піщівського р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Українець, освіта 6 кл. У травні 1942 р. вивезений до Німеччини з с. Коритище Ярунського р-ну Житомирської обл. Слюсар авторемонтного з-ду, м. Ломач, Німеччина. Заарештований 25 червня 1945 р. як таємний агент гестапо. ВТ 8-ї гв. армії 18 серпня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1957 р.

Андрусевич Микола Оверкович, 1915 р. н., с. Жилинці Подільської губ. Українець, освіта вища, ст. інспектор міліції, м. Проскурів Кам'янець-Подільської обл. Заарештований 7 березня 1945 р. за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 20 червня 1945 р. справа припинена.

Андрусенко Василь Романович, 1891 р. н., с. Тулин Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, ветеринар колгоспу. Проживав у с. Тулин Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований у 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрусенко Мирон Мартинович, 1900 р. н., с. Сопин Спичинецької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Сопин Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-3, 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 23 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Андрусенко Нестор Єфремович, 1893 р. н., с. Сопин Спичинецької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Сопин Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 23 лютого 1930 р. розстріляний 7 березня 1930 р. Реабілітований у 1991 р.

Андрусенко Павло Петрович, 1900 р. н., с. Стрибіж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, слюсар. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 квітня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Житомирського окр. 23 квітня 1937 р. справа припинена. Вдруге заарештований 31 березня 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Слюсар. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Андрусенко Федір Платонович, 1896 р. н., м-ко Сквир Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, завгосп гірничого технікуму. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою

трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. УНКВС по Житомирській обл. 19 січня 1940 р. справа припинена.

Андрух Антон Миколайович, 1917 р. н., кол. Писарівка-Яківка Кутузовської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, чл. ЛКСМУ, освіта н. вища, мол. л-т 62-го окремого запасного радіополку. Заарештований 24 жовтня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Горьковського гарнізону 8 березня 1943 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Андрухов Костянтин Михайлович, 1906 р. н., с. Терехова Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, робітник Бродецького цукрокомбінату. Проживав у с. Терехова Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 13 червня 1939 р. справа припинена.

Андрушевський Юхим Петрович, 1882 р. н., м-ко Кунів Кунівської вол. Острозького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник меблевої ф-ки. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрушкевич Антон Семенович, 1896 р. н., Ковенська губ. Поляк, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Тютюнники Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Андрушкевич Степан Лукич, 1899 р. н., с. Озадівка Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Короченки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Андрушко Євдоким Каленикович, 1890 р. н., с. Киянка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Киянка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 грудня 1932 р. Обвинувачувався в

к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Андрушко Максим Борисович, 1896 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, візник. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного повстанського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Андрушко Микола Борисович, 1894 р. н., с. Смолка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Смолка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Андрушко Надія Казимирівна, 1896 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Смолка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 17 лютого 1938 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Новоград-Волинським МВ НКВС УРСР 18 жовтня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 2001 р.

Андрушко Олександр Петрович, 1900 р. н., с. Киянка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Клименталь Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 23 листопада 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. висланий з України на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Андрушко Устим Якович, 1904 р. н., с. Киянка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Киянка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 27 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрушак Леонтій Дем'янович, 1902 р. н., с. Темногайці Борківської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня,

священник. Проживав у с. Єрчики Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 березня 1953 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 7 червня 1954 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1994 р.

Андрущенко Андрій Кирилович, 1896 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стрижівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрущенко Василь Олександрович, 1899 р. н., с. Гавришівка Подільської губ. Українець, освіта вища, науковий працівник музею. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 27 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. визначено ув'язнення до ВТТ на 10 років. Бердичівським МВ НКВС УРСР 23 листопада 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Андрущенко Володимир Данилович, 1897 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стрижівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. пропаганді та підривній діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Андрущенко Григорій Артемович, 1897 р. н., с. Баскаки Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, незаможник. Проживав у с. Баскаки Барашівського р-ну Коростенського окр. Заарештований 10 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Андрущенко Григорій Онисійович, 1883 р. н., с. Гулянка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Гулянка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по

Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Андрущенко Іван Олександрович, 1921 р. н., с. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарештований 20 березня 1945 р. Обвинувачувався у здачі в полон. ВТ 3-ї армії 25 травня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1960 р.

Андрущенко Йосип Степанович, 1894 р. н., с. Бучки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Заріччя Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Андрущенко Микола Матвійович, 1900 р. н., с. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Городище Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та поширенні провокаційних чуток. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Андрущенко Микола Миколайович, 1910 р. н., ст. Хейдор. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Радичі Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 18 червня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР. Військовим прокурором 8-го с. к. 8 вересня 1937 р. справа припинена.

Андрущенко Ничипір Іванович, 1884 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, малописьменний, візник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Андрущенко Омелян Трохимович, 1895 р. н., с. Романівка Київської губ. Українець, малописьменний, касир. Проживав на ст. Рихальське Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 лютого 1938 р. за ст. 54-13 КК УРСР. Дільничним прокурором № 4 ПЗЗ ст. Коростень 15 січня 1939 р. справа припинена.

Андрущенко Сергій Романович, 1896 р. н., с. Баскаки Барашівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Баскаки Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Андрущенко Степан Кузьмич, 1896 р. н., с. Криве Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, столяр цукрокомбінату. Проживав у с. Корнин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Андрущенко Яким Іванович, 1895 р. н., х. Довжик Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав на х. Довжик Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 9 березня 1938 р. Проживав на х. Довжик Житомирської міськради Житомирської обл. Без певних занять. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 4 червня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Андрущенко Яків Федорович, 1888 р. н., Київська губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, механік ф-ки ім. Горького, м. Київ Київської обл. Заарештований 4 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Лінійним судом ПЗЗ 14 травня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Анестін Іван Васильович, 1904 р. н., с. Нагіші Тульської губ. Росіянин, освіта початкова, зав. відділом райспоживспілки. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 березня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 29 червня 1938 р. справа припинена.

Анзельм Арнольд Готлібович, 1907 р. н., кол. Дубровка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований

9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Анзельм Еміль Готлібович, 1905 р. н., кол. Дубровка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль контори «Україналіс». Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 22 квітня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4 КК УСРР. Київським облсудом 27 серпня 1935 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1989 р.

Анзенгейм Адольф Германович, 1882 р. н., кол. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, мельник колгоспу. Проживав у с. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Аникін Іван Дмитрович, 1895 р. н., с. Троїцьке Московської губ. Росіянин, освіта н. середня, головний бухгалтер картонної ф-ки. Проживав у с. Чижівка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований у 1936 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 2 березня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1962 р.

Анищенко Михайло Тимофійович, 1906 р. н., с. Красівка Катеринославської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, м. Новоград-Волинськ Волинського окр. Заарештований 24 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1931 р. позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований у 1989 р.

Анисимов Степан Петрович, 1898 р. н., Єлецький пов. Орловської губ. Росіянин, освіта середня, нач. і комісар 118-ї військбуддільниці, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-16, 54-2, 54-7 КК УРСР. Військовим прокурором 435-ї військової прокуратури 13 листопада 1939 р. справа припинена.

Анкерштейн Едуард Іванович, 1901 р. н., кол. Курмань Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Курмань Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 16 лю-

того 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1963 р.

Анклям Август Вільгельмович, 1879 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, конюх. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військової організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Анклям Адольф Вільгельмович, 1896 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військової організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Анклям Теодор Едвардович, 1902 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль. Проживав у с. Писарівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військової організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Анклям Юліус Едуардович, 1905 р. н., кол. Язвинка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль. Проживав у с. Грінталь Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Анкудевич Йосип Миколайович, 1884 р. н., х. Вчелька Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, столяр. Проживав у с. Соколова Гора Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Анкудевич Петро Антонович, 1910 р. н., х. Вчелька Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, секретар міськради. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 23 березня 1939 р. справа припинена.

Анопольський Шмуть Аврамович, 1903 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, зав. відгодівельним пунктом спиртозаводу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Анохін Олександр Іванович, 1905 р. н., м. Вовчанськ Харківської губ. Росіянин, освіта вища, нач. санітарної служби 180-го с. п., м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. за ст. 54-9 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 липня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Анохіна-Галенко Юлія Антонівна, 1898 р. н., м-ко Любомль Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в м. Овруч Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештована 9 вересня 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляна 15 листопада 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Ансон Павло Іванович, 1876 р. н., м. Рига Ліфляндської губ. Німець, освіта середня, бухгалтер держбанку. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Антаренко Петро Антонович, 1890 р. н., с. Городок Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, робітник радгоспу. Проживав у с. Городок Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Житомирським облсудом 23 травня 1939 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1960 р.

Антипенко Степан Васильович, 1886 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, осві-

та середня, вчитель. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в українському націоналізмі й причетності до а.-р. к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Антипович Семен Степанович, 1878 р. н., м-ко Полонне Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 серпня 1937 р. розстріляний 7 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Антипович Филімон Ілліч, 1878 р. н., с. Траулін Судилківської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 27 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Антипчук Кіндрат Савич, 1888 р. н., с. Могильня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Могильня Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 22 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 серпня 1937 р. розстріляний 15 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Антипчук Семен Опанасович, 1896 р. н., с. Могильня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр 131-го с. п. Проживав у с. Чижівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 17 серпня 1939 р. справа припинена.

Антоневський Гвідон Михайлович, 1890 р. н., с. Корчак Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, чл. ВКП(б), освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Перлявка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р.

розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Антоневський Костянтин Францович, 1915 р. н., с. Перлявка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, червоноармієць, м. Чарджоу. Заарештований 2 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 204-24, 54-7 КК ТуркМРСР. За постановою трійки при УНКВС по УзРСР від 21 жовтня 1938 р. розстріляний 15 листопада 1938 р. у м. Ташкент. Реабілітований у 1989 р.

Антоневський Франц Михайлович, 1886 р. н., с. Перлявка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Перлявка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Антоненко Андрій Павлович, 1918 р. н., с. Виступовичі Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта 9 кл., технік Гладковицького лісництва. Проживав у с. Виступовичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 січня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Овруцьким РВ НКДБ УРСР 15 березня 1944 р. справа припинена.

Антоненко Артем Михайлович, 1901 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, механік електростанції в/ч, с. Лугини Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Антоненко Гнат Андрійович, 1884 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, священник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Антоненко Євмен Макарович, 1870 р. н., с. Соловіївка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Соловіївка Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований

2 листопада 1929 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 2 березня 1930 р. справа припинена.

Антоненко Йосип Степанович, 1908 р. н., м-ко Романівка Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 19 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 жовтня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Антоненко Кузьма Ілліч, 1883 р. н., с. Городське Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Городське Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 30 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Антоненко Павло Гаврилович, 1886 р. н., с. Виступовичі Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Виступовичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Антоненко Софія Флоріанівна, 1914 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 4 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 10 грудня 1938 р. справа припинена.

Антоненко Степан Гнатович, 1912 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, електромеханік. Проживав у с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Антоненко Тихін Ілліч, 1880 р. н., с. Городське Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Городське Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл.

Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Антоненко Яків Дем'янович, 1900 р. н., с. Водотії Водотийської вол. Радомисьльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Водотії Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1999 р.

Антонець Віра Максимівна, 1924 р. н., с. Мала Татаринівка Янушпільського р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Українка, освіта 7 кл., ланкова колгоспу. Проживала в с. Мало-сілка Бердичівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 серпня 1949 р. Обвинувачувалася в а.-р. діяльності та співробітництві з німцями під час перебування на примусових роботах у Німеччині в 1942 р. За постановою ОН при МДБ СРСР від 13 лютого 1950 р. визначено ув'язнення до ВТТ на 10 років. ОН при МДБ СРСР 1 липня 1955 р. справа припинена. Реабілітована в 1992 р.

Антонков Дмитро Демидович, 1874 р. н., с. Велика Хайча Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Хайча Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 9 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Антонов Володимир Олександрович, 1889 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, нач. цеху цегельного з-ду. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Антонов Максиміліан Васильович, 1872 р. н., м. Себез Вітебської губ. Росіянин, освіта середня, зав. складом в/ч 120, м. Житомир Київської обл. Заарештований 17 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 січня 1938 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Антонов Михайло Максимович, 1881 р. н., м. Маріуполь Катеринославської губ. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у смт Червоне Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заареш-

тований 25 липня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 19 липня 1939 р. справа припинена.

Антонович Іван Ілліч, 1889 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисьльського пов. Київської губ. Українець, письменний, кустар-каменотес. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та підготовці диверсії. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Антонович Микола Ілліч, 1882 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисьльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, техкерівник будівництва музею В. І. Леніна, м. Київ Київської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. 3 грудня 1938 р. з-під варті звільнений за підпискою про невізід. Дата другого арешту невідома. ВТ військ МВС Житомирської обл. 11 січня 1947 р. за активну участь в організації УАПЦ у 20-ті роки засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Антончик Никифор Степанович, 1889 р. н., с. Заруч Мінської губ. Білорус, освіта початкова, заготівельник Миропільської паперової ф-ки. Проживав у с. Кам'янка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 квітня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Держинського р-ну 2 квітня 1939 р. справа припинена.

Антонюк Агафія Феодосіївна, 1893 р. н., с. Кропивня Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Кропивня Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 8 липня 1937 р. Обвинувачувалася в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Антонюк Андрій Дем'янович, 1896 р. н., с. Краївщина Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, священник. Проживав у с. Лісовщина Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 4 лютого 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Коростень 21 липня 1935 р. справа припинена. Реабілітований у 1961 р.

Антонюк Андрій Федорович, 1883 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Антонюк Андрон Михайлович, 1899 р. н., Грубешовський пов. Люблінської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер райфінвідділу. Проживав у с. Бараші Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Антонюк Арсеній Павлович, 1900 р. н., с. Жилинці Шепетівської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Жилинці Шепетівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 28 березня 1933 р. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 27 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Антонюк Василь Несторович, 1911 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 23 березня 1939 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1964 р.

Антонюк Гнат Дем'янович, 1898 р. н., с. Краївщина Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Краївщина Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 листопада 1937 р. розстріляний 27 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Антонюк Григорій Іванович, 1901 р. н., с. Кочерів Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кочерів Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Антонюк Давид Васильович, 1880 р. н., с. Кутузове Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Кутузове Кутузовської вол. Заарештований 28 грудня 1919 р. За постановою ОСВ 4-ї кавдивізії 12-ї армії від 27 квітня 1920 р. з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 22 червня 1920 р. ОСВ 11-ї кавдивізії 1-ї Кінної армії 24 липня 1920 р. справа надіслана на розгляд Волинському губревкому. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1995 р.

Антонюк Дмитро Романович, 1907 р. н., с. Чернятин Малочернятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Амурська обл. Заарештований 28 вересня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Владивостоцького гарнізону 6 лютого 1943 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1995 р.

Антонюк Євген Трохимович, 1897 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, зав. фермою колгоспу. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Антонюк Зіновій Кузьмич, 1895 р. н., с. Краївщина Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Краївщина Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Володарсько-Волинського р-ну 2 червня 1939 р. справа припинена.

Антонюк Іван Онисимович, 1915 р. н., с. Крассівка Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Осни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 січня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 22 лютого 1941 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Антонюк Йосип Максимович, 1886 р. н., с. Немирівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Проживав у с. Немирівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-6,

54-10 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 10 лютого 1942 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Антонюк Йосип Потапович, 1903 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, вантажник Пилиповицького лісництва, Київська обл. Заарештований 5 червня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 31 серпня 1937 р. розстріляний 15 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Антонюк Калістрат Якимович, 1895 р. н., с. Коцури Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колії. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 17 серпня 1942 р. Реабілітований у 1989 р.

Антонюк Карпо Якимович, 1902 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 24 травня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 16 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Антонюк Кузьма Никандрович, 1889 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Тожир Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Антонюк Марія Павлівна, 1919 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта 5 кл., санітарка водолікарні. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. 8 червня 1945 р. відібрано підписку про невізд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 липня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Антонюк Микита Антонович, 1894 р. н., с. Іванівка Ушомирської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Іванівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Антонюк Микита Романович, 1893 р. н., с. Княжики Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, зав. бурякопунктом. Проживав у с. Княжики Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 1 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Антонюк Мирон Ничипорович, 1878 р. н., с. Смолдирів Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Смолдирів Баранівського р-ну. Заарештований 20 листопада 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Міжрайпрокурором по Житомирському сектору ДПУ УСРР 21 січня 1931 р. справа припинена.

Антонюк Нестор Ілліч, 1887 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Антонюк Олексій Антонович, 1880 р. н., с. Пісочне Седлищенської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр фарфорового з-ду. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Антонюк Олексій Федорович, 1890 р. н., с. Кожухівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Кожухівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 28 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Корос-

тенської дільниці 28 червня 1933 р. справа припинена.

Антонюк Олена Дорофіївна, 1886 р. н., с. Моделів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна. Проживала в с. Моделів Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 18 липня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1989 р.

Антонюк Опанас Антонович, 1897 р. н., с. Немирівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Немирівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. та підривної діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1973 р.

Антонюк Павло Васильович, 1885 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, стрілочник, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 11 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Антонюк Павло Ілліч, 1872 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Антонюк Петро Пилипович, 1890 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Улашанівка Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 18 лютого 1937 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 7 травня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Антонюк Петро Федорович, 1908 р. н., с. Крайщина Горошківської вол. Житомирсько-

го пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Крайщина Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 19 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1968 р.

Антонюк Родіон Дмитрович, 1891 р. н., с. Ришавка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Ришавка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Антонюк Сидір Олександрович, 1875 р. н., с. Коцури Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, майстер залізниць, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Антонюк Степан Васильович, 1910 р. н., с. Ново-Мельсько. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Броніца Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ НКВС УРСР 27 грудня 1937 р. справа припинена.

Антонюк Степан Лаврентійович, 1900 р. н., м-ко Рогачів Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 4 червня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. ВТ 260-ї с. д. 23 червня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Антонюк Хома Макарович, 1877 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Тожир Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 31 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Антонюк Яків Іванович, 1876 р. н., с. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської

губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Високоукраїнське Черняхівського р-ну Волинського окр. Заарештований 25 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Волинським окремодом 28 травня 1930 р. засуджений до ув'язнення у ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований у 1990 р.

Антонюк Ярина Олексіївна, 1892 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Тожир Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 31 липня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Антош В'ячеслав В'ячеславович, 1893 р. н., с. Межиліська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Чех, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гуто-Мар'ятин Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Антошко Аверкій Гнатович, 1895 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Антус Василь Ісаакович, 1883 р. н., с. Забілоччя Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, безробітний. Проживав у м. Бердичів Бердичівського окр. Заарештований 27 січня 1930 р. за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. Прокурором Бердичівського окр. 24 травня 1930 р. справа припинена.

Анулич Антон Титович, 1883 р. н., с. Тулин Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Тулин Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Анушкевич Антон Іванович, 1884 р. н., с. Биківка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, столяр склозаводу. Проживав у с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Анушкевич Бенедикт Теофілович, 1906 р. н., с. Биківка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Биківка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Анушкін Гурій Васильович, 1909 р. н., ст-ця Ісправна. Росіянин, малописьменний, червоноармієць, м. Житомир Київської обл. Заарештований 7 травня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 серпня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Анхим Іван Данилович, 1888 р. н., Польща. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Цвіля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Анцис Бенціон Беркович, 1889 р. н., с. Демківці Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, заготівельник райспоживспілки, смт Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Апакер Давид-Вигдор Нахман-Ельович, 1888 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, малописьменний, робітник 1-го держшкірзаводу. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 6 лютого 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Вінницької обл. 29 червня 1937 р. справа припинена.

Аплас Август Августович, 1894 р. н., с. Негребівка Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, малописьменний, ко-

валь колгоспу. Проживав у с. Негребівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Апляс Адольф Готфрідович, 1884 р. н., с. Негребівка Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Негребівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Апляс Бергольд Адамович, 1907 р. н., с. Негребівка Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, малописьменний, машиніст колгоспу. Проживав у с. Негребівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Аполюк Єлизавета Миколаївна, 1901 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживала в с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 3 грудня 1937 р. Обвинувачувалася в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляна 27 грудня 1937 р. Реабілітована в 1965 р.

Аполюк Захар Іванович, 1895 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Аполюк Степан Тарасович, 1892 р. н., х. Грем'яче Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грем'яче Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1973 р.

Апостол Василь Іванович, 1895 р. н., с. Ласківці. Українець, освіта н. вища, секретар споживспілки, м. Житомир. Заарештований 5 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Апель Валентин Райнгольдович, 1901 р. н., с. Казимирівка Київської губ. Німець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Городчин Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Апель Леонард Карлович, 1905 р. н., с. Кочерів Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, освіта 6 кл., зав. райвно. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1956 р.

Арабин (Орябин) Федір Онуфрійович, 1900 р. н., с. Кручинець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник Довбиського фарфорового з-ду. Проживав у с. Шереметів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Арабський Альбін Миколайович, 1880 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Новий Завод Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Арабський Віктор Домінікович, 1875 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Грузливець Мархлевського р-ну. Заарештований 7 березня 1931 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 18 травня 1931 р. як соціально небезпечний еле-

мент висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1999 р.

Арабський Казимир Віталійович, 1898 р. н., с. Полянки Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, лісоруб Баранівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Арабський Павло Герасимович, 1916 р. н., с. Янушівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Янушівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Арабський Цезар Антонович, 1882 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 17 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 жовтня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Арановський Семен Йосипович, 1920 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарештований 5 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За вироком ВТ 7-ї гв. с. д. від 13 листопада 1941 р. розстріляний 17 листопада 1941 р. Реабілітований у 1996 р.

Аргал Роберт Іванович, 1888 р. н., Ліфляндська губ. Латиш, чл. ВКП(б), освіта початкова, директор бурякорадгоспу. Проживав у смт Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Ардатсьв Георгій Іванович, 1900 р. н., м. Луганськ Катеринославської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта вища, нач. політвідділу 14-ї кавдивізії, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. ВТ КОВО 28 серпня 1938 р.

засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1956 р.

Арендт Людвіг Едуардович, 1886 р. н., м-ко Червоне Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, бухгалтер школи ФЗУ. Проживав у м. Сміла Київської обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 1 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Арендтова Тетяна Вікторівна, 1903 р. н., м-ко Ходорків Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Ходорків Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 1 листопада 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Арент Генріх Фрідріхович, 1887 р. н., кол. Новозелена Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою Новоград-Волинського МВ НКВС УРСР від 22 травня 1938 р. з-під варті звільнений. Реабілітований у 1999 р.

Арент Герберт Юліусович, 1912 р. н., кол. Романовецька-Нова Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, зав. школою. Проживав у с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1966 р.

Арент Готліб Христофорович, 1887 р. н., с. Борове Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Городчин Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Арент Евальд Фердинандович, 1912 р. н., сл. Яблунець Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта 6 кл. У 1943 р.

вивезений до Німеччини, де в квітні 1944 р. став німецьким підданним, працював у сільському господарстві, с. Шлаутгоф. Заарештований 20 березня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ військ МВС СРСР при Управлінні будівництва Північно-Печорської залізниці 31 серпня 1946 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Арент Еміль Емільович, 1910 р. н., кол. Наталівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, муляр. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 4 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 5 березня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Арент Еміль Робертович, 1890 р. н., с. Корчівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, механік електростанції. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 4 травня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Арент Людвіг Адольфович, 1906 р. н., кол. Марушівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник, с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Арент Ольга Яківна, 1912 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 19 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 6 травня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Арестович Іван Миколайович, 1878 р. н., с. Красуля Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, столяр. Проживав на ст. Полонне Вінницької обл. Заарештований 20 березня 1933 р. за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 30 квітня 1933 р. справа припинена.

Арістов Михайло Іванович, 1896 р. н., с. Ляшівка Катеринославської губ. Росіянин, письменний, вчитель. Проживав у с. Топори Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аркуша Микола Климентійович, 1881 р. н., м-ко Самгородок Самгородоцької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, робітник кар'єру, с. Озеряни Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Ари Евальд Густавович, 1911 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військової організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Арнау Ян Семенович, 1892 р. н., Ліфляндська губ. Латись, малописьменний, кочегар електростанції. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аригольд Пилип Іванович, 1894 р. н., с. Парадаєвка Самарської губ. Німець, малописьменний, охоронник ліспромгоспу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Аригольд Теодор Августович, 1888 р. н., Німеччина. Німець, письменний, слюсар паперової ф-ки. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 грудня 1938 р. висланий за межі СРСР як небезпечний іноземець. Реабілітований у 1990 р.

Арнольд Еміль Густавович, 1901 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Стрибіж Пулинського р-ну. Заарештований 7 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Ардт Вільгельм Вільгельмович, 1901 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, тракторист МТС, с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Ардт Готліб Августович, 1880 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Буряківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 червня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Ардт Густав Вільгельмович, 1885 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ардт Йоган Йоганович, 1887 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ардт Карл Готлібович, 1881 р. н., кол. Сорочин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Сорочин Барашівського р-ну. Заарештований 6 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. 16 березня 1931 р. з-під варті звільнений за підпискою про невізід. Прокурором Черняхівської дільниці 28 березня 1931 р. справа припинена.

Ардт Карл Юліанович, 1890 р. н., с. Березівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник цегельного з-ду, м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Ардт Олександр Людвігович, 1930 р. н., кол. Владин Мархлевського р-ну Волинського окр. Німець, освіта початкова, реєвакуйований з Німеччини. Заарештований 7 лютого 1946 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 207-ї с. д. 27 лютого 1946 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Ардт Ріхард Августович, 1909 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Нейгейм Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійно-повстанської шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Ардт Юліан Августович, 1886 р. н., кол. Антоївка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, інструктор дитбудинку. Проживав у с. Ходорків Корнинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Ардт Юліана Карлівна, 1863 р. н., Каліська губ. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Буряківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 8 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Ардт Юлія Федорівна, 1876 р. н., с. Чернявка. Росіянка, освіта домашня, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Київської обл. У 1929 р. за ст. 54-6 КК УСРР відбувала покарання в Житомирському БУПРі. Вдруге заарештована 4 січня 1935 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 20 березня 1935 р. справа припинена.

Ардт Вільгельм Степанович, 1899 р. н., с. Добринь Фасівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Німець, малописьменний, вантажник, ст. Турчинка Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 квітня 1938 р. розстріляний 2 травня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Арт Герман Самійлович, 1917 р. н., Волинська губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКДБ СРСР від 8 червня 1944 р. ув'язнений до Чорногорського спецтабору на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Арондт Райнгольд Августович, 1903 р. н., кол. Сергіївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, тесляр Держинської лісосадівниці, Житомирська обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 14 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Арондт Райнгольд Самійлович, 1912 р. н., кол. Сергіївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник лісозаводу, Ємільчинський р-н Житомирської обл. Заарештований 10 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Арсенович Марія Василівна, 1897 р. н., Новогребінківський цукрозавод. Українка, освіта початкова. Проживала на Новогребінківському цукрозаводі. Заарештована 8 вересня 1923 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. організації «Гуляй Воля». Подальша доля невідома. Реабілітована в 1998 р.

Арсень Іван Павлович, 1897 р. н., с. Старий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Держинського р-ну 3 квітня 1939 р. справа припинена.

Арсеньєв Опанас Іванович, 1920 р. н., м. Херсон Херсонської губ. Росіянин, освіта середня військова, командир взводу, л-т. Заарештований 25 жовтня 1943 р. Обвинувачувався в а.-р. по-

ведінці в полоні. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 березня 1944 р. ув'язнений до ВТТ на 2 роки. Реабілітований у 1959 р.

Арсенюк Гнат Кирилович, 1893 р. н., с. Борисів Плужненської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 28 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до націоналістичної повстанської к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 29 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Артеменко Ніна Степанівна, 1921 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, санітарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 8 лютого 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УНКДБ по Житомирській обл. 16 лютого 1944 р. справа припинена.

Артеменко Павло Іванович, 1892 р. н., с. Михайлівка Херсонської губ. Українець, освіта вища, директор школи. Проживав у с. Козівка Великоборківського р-ну Тернопільської обл. Заарештований 8 липня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 26 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Артеменко Харитон Адамович, 1880 р. н., с. Студениця Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Студениця Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Артемов Олександр Іванович, 1922 р. н., м. Київ Київської губ. Росіянин, освіта н. вища, без певного місця проживання. Заарештований 28 червня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. За вироком ВТ Київського гарнізону від 5 грудня 1944 р. розстріляний 29 січня 1945 р. Реабілітований у 1997 р.

Артемович Аполлінарій Володимирович, 1900 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, слюсар цукрозаводу. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС

СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Артемович Арсентій Пилипович, 1893 р. н., с. Новосілки Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, директор школи. Проживав у с. Остапи Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 липня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Лугинського р-ну 15 квітня 1939 р. справа припинена.

Артемчук Архип Іванович, 1899 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, тесляр колгоспу. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Артемчук Василь Якович, 1928 р. н., с. Мохначка Корнинського р-ну Білоцерківського окр. Українець, освіта початкова, їздовий цукрозаводу. Проживав у смт Корнин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 лютого 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 31 липня 1948 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Артемчук Григорій Іванович, 1893 р. н., м-ко Козятин Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова. Проживав у м-ку Козятин Козятинського р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештовувався двічі: 20 серпня 1923 р. і 4 березня 1924 р. за ст. 68 КК УСРР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1998 р.

Артемчук Дмитро Іванович, 1906 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Артемчук Єфросинія Олексіївна, 1890 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 лютого 1938 р. Обвинувачувалася в шпигунстві на користь польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл.

від 3 жовтня 1938 р. розстріляна 4 жовтня 1938 р. Реабілітована в 1959 р.

Артемчук Іван Григорович, 1881 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 19 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. визначено позбавлення волі на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Артемчук Іван Григорович, 1909 р. н., сл. Перелісянка Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у с. Перелісянка Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 1 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Артемчук Іван Дем'янович, 1896 р. н., с. Кошелів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кошелів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Артемчук Іван Зотович, 1897 р. н., кол. Анета Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Анета Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Артемчук Іван Якимович, 1897 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1964 р.

Артемчук Іван Якович, 1906 р. н., с. Гізовщина Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьмен-

ний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався в порушенні військової присяги. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 жовтня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Артемчук Михайло Агафонович, 1883 р. н., м-ко Козятин Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у м-ку Козятин Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 26 травня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 січня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Артемчук Михайло Варфоломійович, 1884 р. н., м-ко Кодня Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кодня Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 23 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Артемчук Мойсей Іванович, 1887 р. н., м-ко Козятин Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, табельник Василівської економії, Сумський окр. Заарештований 19 серпня 1928 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації «Тулай Воля». За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 січня 1929 р. розстріляний 30 січня 1929 р. Реабілітований у 1989 р.

Артемчук Оксентій Григорович, 1911 р. н., сл. Перелісянка Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, письменний, ветсанітар. Проживав у с. Перелісянка Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 жовтня 1937 р. розстріляний 14 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Артемчук Ольга Михайлівна, 1915 р. н., сл. Перелісянка Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Перелісянка Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1960 р.

Артемчук Павло Пилипович, 1910 р. н., с. Війтівці Малочерняхівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Артемчук Петро Іванович, 1902 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-терористичної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Артемчук Петро Михайлович, 1899 р. н., м-ко Рогачів Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. млином. Проживав у с. Рогачів Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Артемчук Петро Феодосійович, 1883 р. н., с. Мохначка Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мохначка Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Помер 2 липня 1938 р. у тюремній лікарні. Реабілітований у 1989 р.

Артемчук Пилип Никифорович, 1870 р. н., с. Невгоди Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Невгоди Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та підготовці а.-р. повстання в 1922 р. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Артемчук Степан Васильович, 1908 р. н., с. Попільня Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обви-

нувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Артемчук Юхим Петрович, 1908 р. н., сл. Перелісянка Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, пекар. Проживав у с. Брониця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 1 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Артес Едмунд Людвігович, 1910 р. н., Катеринославська губ. Німець, освіта середня, зав. школою. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Артишевський Кирило Гіларійович, 1895 р. н., с. Ревуха Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ревуха Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором НКЮ УСРР 13 січня 1931 р. справа припинена.

Артичук Григорій Львович, 1888 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, двірник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 4 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 21 січня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 24 червня 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Робітник. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Артюшко Олексій Михайлович, 1898 р. н., с. Антоновичі Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Антоновичі Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 29 жовтня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 липня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у липні 1989 р. Вдруге заарештований 13 серпня 1949 р. Робітник управ-

ління автотранспорту Дальбуду, м. Магадан. Обвинувачувався за ст. 58-6 ч. 1 КК РРФСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 15 жовтня 1949 р. висланий на поселення в район Колими. Реабілітований у червні 1989 р.

Архангельська Єлизавета Іванівна, 1900 р. н., с. Тютюнники П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, рахівник. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 2 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 червня 1938 р. справа припинена.

Архангельський Микола Іванович, 1878 р. н., м. Пенза Пензенської губ. Росіянин, освіта середня, священник. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 3 травня 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 грудня 1932 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі. Реабілітований у 1989 р.

Архангельський Олексій Григорович, 1899 р. н., с. Личево Владимирської губ. Росіянин, освіта середня, нач. штабу ППО комбінату «Червоний профінтерн». Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 2 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військово-фашистської змови. За вироком ВК ВС СРСР від 17 жовтня 1937 р. розстріляний 18 жовтня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований у 1959 р.

Архипов Микола Олександрович, 1869 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Росіянин, освіта вища, працівник повітового комісаріату продовольства. Проживав у м. Овруч. Заарештований 24 травня 1920 р. за підозрою в к.-р. діяльності. За постановою ОСВ ВЧК при реввійськраді 12-ї армії від 3 вересня 1920 р. висланий за межі Західного фронту. Реабілітований у 2000 р.

Архипов Петро Васильович, 1900 р. н., х. Шлісберг Лифляндської губ. Росіянин, письменний, заготівельник молока. Проживав у с. Горіхове Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Архипчук Данило Григорович, 1884 р. н., с. Паньківці Подільської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Ярунь Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної пове-

танської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1959 р.

Архипчук Денис Степанович, 1905 р. н., с. Огіївка Білоруської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1970 р.

Архитюк Михайло Захарович, 1885 р. н., с. Пилиповичі-Зв'язельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Арценовська Юзефа Олександрівна, 1884 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Полька, письменна, повар дит. ясел з-ду «Прогрес». Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 13 листопада 1937 р. Обвинувачувалася в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляна 23 грудня 1937 р. Реабілітована в 1960 р.

Арциховська Софія Петрівна, 1897 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українка, освіта 7 кл., картотекарка тресту громадського харчування. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 4 липня 1941 р. за ст. 54-6 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 18 серпня 1941 р. справа припинена.

Арцюх Михайло Лук'янович, 1903 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта вища, зав. облвно. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 1 липня 1939 р. справа припинена.

Аршулик Павло Опанасович, 1899 р. н., с. Грузятин Тростянецької вол. Луцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бригадир городньої бригади сільгосптехнікуму. Проживав у с. Крошня-Чеська Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 31 грудня

1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 31 червня 1935 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Асасвич Леонтій Васильович, 1896 р. н., Польща. Білорус, освіта початкова, в'язень табору НКВС, с. Могильне Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 1 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Асачов (Осачов) Федот Карпович, 1902 р. н., х. Бурлюня Сувалкської губ. Росіянин, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Роботище Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Асенгеймер Олександр Карлович, 1896 р. н., кол. Сульжинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сульжинівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Аскалепов Василь Семенович, 1900 р. н., ст-ця Єрмаковська. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта вища, ком. 29-го кавполку 5-ї кавдивізії, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР. ОСВ в/з 5083 22 серпня 1939 р. справа припинена.

Асман Асаф Германович, 1899 р. н., кол. Ягоденка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у кол. Ягоденка Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 3 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Асман Берта Фердинандівна, 1882 р. н., с. Іванівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Холосне Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештова-

на 26 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляна 4 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Асман Володимир Рудольфович, 1911 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта вища, лікар спецтабору 0325, Польща. Заарештований 4 лютого 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 26 травня 1947 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1995 р.

Асман Данило Андрійович, 1901 р. н., кол. Юзефів Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Лідівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Асман Фрідріх Германович, 1891 р. н., с. Холосне Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Холосне Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Асмолов Євдоким Дмитрович, 1881 р. н., с. Кожанівка Курської губ. Росіянин, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Троковичі Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 6 червня 1937 р. Обвинувачувався в дискредитації заходів радянської влади. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 19 липня 1942 р. у місця позбавлення волі. Реабілітований у 1961 р.

Асовський (Осовський) Леонід Кузьмич, 1892 р. н., м. Мстиславль Могильовської губ. Білорус, освіта початкова, водій, ст. Житомир Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. Справа віднесена до 1-ї категорії*. Розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Асомгемер Самуїл Адольфович, 1898 р. н., кол. Поправка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний,

колгоспник. Проживав на х. Поправка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Астахов Іван Васильович, 1889 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта вища, тимчасово не працював. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 11 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Астаховська Юзефа Йосипівна, 1902 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 19 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. як соціально небезпечний елемент позбавлена права проживання в 15 населених пунктах на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Атальях Іван Олексійович, 1887 р. н., с. Ляшки. Австрієць, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гурки Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ау Август Карлович, 1900 р. н., с. Країщина Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Країщина Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 28 жовтня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УСРР. Київським облсудом 22 квітня 1937 р. засуджений на 1 рік ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Ау Лідія Готфрідівна, 1904 р. н., кол. Язвинка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Грінталь Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

*Репресовані, віднесені до 1-ї категорії, підлягали розстрілу.

Ау Райнгольд Людвігович, 1896 р. н., кол. Кутузівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грінталь Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ау Фердінанд Карлович, 1909 р. н., кол. Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Аує Фрідріх Едуардович, 1906 р. н., кол. Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний. Проживав у с. Новосілка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ в/ч 07335 7 грудня 1948 р. засуджений на 25 років позбавлення волі. За ухвалою ВТ Північного флоту від 2 липня 1955 р. звільнений з-під варту за амністією. Реабілітований у 1968 р.

Аугельт (Ойгельт) Ісаак Ізраїлович, 1904 р. н., м. Проскурів Подільської губ. Єврей, освіта середня, пом. лікаря. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 листопада 1926 р. за підозрою в к.-р. діяльності. ОН при Колегії ДПУ УСРР 1 лютого 1927 р. справа припинена.

Аух Арнольд Робертович, 1907 р. н., с. Немільня Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 27 червня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 28 лютого 1939 р. справа припинена.

Аух Асаф Фердінандович, 1910 р. н., кол. Засимівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Засимівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Аух Теодор Якович, 1876 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Во-

линської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 2 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Афанасенко Гнат Опанасович, 1887 р. н., с. Смордва Млинівської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний. Відбував покарання у промВТК, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 6 серпня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 18 жовтня 1946 р. засуджений на 20 років каторжних робіт з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1955 р.

Афанасьєв Віктор Олексійович, 1893 р. н., м. Тифліс Тифліської губ. Росіянин, освіта середня, військкерівник педінституту. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до фашистського угруповання. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Афанасьєв Георгій Іванович, 1899 р. н., м. Воронеж Воронежської губ. Росіянин, письменний, касир міськторгу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Афанасюк Охрім Демидович, 1878 р. н., с. Городське Коростишівської вол. Радомисьського пов. Київської губ. Українець, письменний, зав. телеграфом. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 31 травня 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Афанасюк Павло Арсентійович, 1878 р. н., с. Ярунь Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну. Заарештований 29 квітня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 серпня 1931 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Афанасюк Тихін Іванович, 1880 р. н., с. Сопин Спицинецької вол. Бердичівського пов. Ки-

ївської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Сопин Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 23 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 22 серпня 1932 р. достроково звільнений без права проживання в 12 населених пунктах з обов'язковим поселенням в Уральській обл. на строк, що залишився. Реабілітований у 1991 р.

Ахраменко-Бусел Євдокія Кузьмівна, 1922 р. н., с. Дуброво Мінської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Небіж Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. 4 грудня 1946 р. відібрано підписку про невіздр. За постановою ОН при МДБ СРСР від 1 березня 1947 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Ахранович Іван Михайлович, 1877 р. н., с. Соколичі Віленської губ. Українець, малописьменний, вантажник, ст. Турчинка Київської обл. Заарештований 5 січня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором ПЗЗ 4 березня 1936 р. справа припинена.

Ахтанін Федір Прокопович, 1867 р. н., м. Новозибков. Українець, малописьменний, непрацездатний. Проживав у м-ку Полонне Полонського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р.

розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Ахтанін Феодосій Федорович, 1900 р. н., м-ко Рогачів Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, інспектор комітету заготівель. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Ацеховський Іван Сергійович, 1904 р. н., м-ко Березнегівате Херсонської губ. Українець, освіта середня, червоноармієць, м. Житомир Волинського окр. Заарештований 24 грудня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Ачкасов Никифор Георгійович, 1894 р. н., с. Валер'янівка Катеринославської губ. Українець, директор спиртогорілчаного з-ду. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 1 жовтня 1939 р. справа припинена.

Ашурков Гнат Микитович, 1895 р. н., с. Велико-Руське Тобольської губ. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта початкова, бригадир колії, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 26 січня 1938 р. за ст. 54-7 КК УРСР. Прокурором 2-ї дільниці ПЗЗ 8 квітня 1938 р. справа припинена.

Б

Баар Олена Іванівна, 1915 р. н., с. Будки-Собичинські Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німкеня, освіта початкова, домогосподарка. Проживала в с. Будки-Собичинські Олевського р-ну Київської обл. Заарештована 19 квітня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 13 вересня 1935 р. виправдана.

Баар Фелікс Августович, 1914 р. н., кол. Пекарщина Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта н. середня, вчитель. Проживав у с. Будки-Собичинські Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 19 квітня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Київським

облсудом 13 вересня 1935 р. засуджений на 2 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1993 р.

Бабаєв Йосип Леонтійович, 1900 р. н., с. Роботище Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Роботище Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 31 липня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 6 листопада 1933 р. справа припинена.

Бабаєць Сава Улянович, 1878 р. н., с. Гізовщина Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта почат-

кова, одноосібник. Проживав у с. Гізовщина Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 16 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1957 р.

Бабак Іван Романович, 1899 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменник, колгоспник. Проживав у с. Старий Майдан Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Бабак Олександр Герасимович, 1903 р. н., с. Тетірка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Тетірка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бабак Семен Романович, 1895 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник меблевого комбінату. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації і службі в петлюрівських військах. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бабак Федір Романович, 1892 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бабан Дмитро Петрович, 1906 р. н., с. Северинівка Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Северинівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до есерівського підпілля. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бабарський Станіслав Станіславович, 1912 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, письменник, червоноармієць. Заарештований 21 вересня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. ВТ 191-ї с. д. 3 жовтня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бабарчук Матвій Кирилович, 1880 р. н., с. Стетківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Стетківці Янушпільського р-ну. Заарештований 7 березня 1931 р. Як куркуль висланий разом із сім'єю на Урал, у зв'язку з чим Янушпільським РВ ДПУ УСРР 12 червня 1931 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бабарчук Павло Онуфрійович, 1876 р. н., с. Стетківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Стетківці Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бабенко Григорій Матвійович, 1895 р. н., с. Строків Київської губ. Українець, письменник, бухгалтер. Проживав у с. Строків Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Бабенко Станіслав Казимирович, 1893 р. н., м. Херсон Херсонської губ. Поляк, освіта початкова, бухгалтер драмтеатру, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабенко-Бабій Григорій Онисимович, 1902 р. н., с. Жидівці Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, пом. нач. штабу в/ч 8501, капітан. Заарештований 3 вересня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Військовим прокурором 437-ї військової прокуратури 28 січня 1939 р. справа припинена.

Бабенюк Роман Максимович, 1907 р. н., м-ко Сквиря Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. середня, зоотехнік. Проживав у с. Попільня Попільнянського р-ну Жито-

мирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шкідницькій діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бабарук (Бабарук) Андрій Карпович, 1889 р. н., с. Мишичі Гродненської губ. Українець, освіта початкова, комірник кондукторського резерву ст. Коростень, Житомирська обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався в українському націоналізмі та агітації за «самостійну Україну». За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бабецький Іван Олексійович, 1906 р. н., с. Попільня Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бабецький Християн Іванович, 1887 р. н., с. Турчинка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у кол. Бобрічі Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бабик Олександр Антонович, 1898 р. н., с. Велика Чернігівка Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Чернігівка Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Бабицький Василь Прокопович, 1900 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, інструктор райвиконкому. Проживав у м-ку Народичі Народицького р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-8 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1993 р.

Бабицький Іван Андрійович, 1895 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Во-

линської губ. Українець, освіта – двокласне училище, зав. школою, с. Малахівка Лугинського р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 березня 1928 р. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 травня 1928 р. як к.-р. елемент висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бабич Андрій Іванович, 1892 р. н., с. Скребеличі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бухгалтер шляхбуду. Проживав у с. Скребеличі Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 17 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. справа припинена.

Бабич Андрій Олександрович, 1880 р. н., с. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Івановичі Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 25 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Волинським окрсудом 28 листопада 1929 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1993 р.

Бабич Андрій Семенович, 1884 р. н., с. Новий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, завгосп МТС. Проживав у с. Новий Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 лютого 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Дзержинського р-ну 21 березня 1939 р. справа припинена.

Бабич Василь Петрович, 1920 р. н., с. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., шофер Рокитнівського ліспромгоспу «Рівнеліспром». Заарештований 15 вересня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 10 листопада 1950 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВТ ПрикВО 22 грудня 1954 р. міру покарання знижено до 7 років позбавлення волі. Реабілітований у 1993 р.

Бабич Володимир Антонович, 1907 р. н., с. Яроповичі Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 14 червня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. ВТ МВО 6 липня 1940 р. засуджений до розстрілу. ВС СРСР 16 серпня 1940 р. вищу міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Бабич Володимир Якович, 1903 р. н., м-ко Кодня Коднянської вол. Житомирського пов. Во-

линської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, політрук райради Тсоавіахіму. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 липня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Троянівським РВ НКВС УРСР 2 квітня 1939 р. справа припинена.

Бабич Григорій Охримович, 1912 р. н., с. Майдан-Волянськ Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта – 2 групи лікнепу, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 15 серпня 1940 р. Обвинувачувався в а.-р. поведінці в полоні у білофінів. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 жовтня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1960 р.

Бабич Дмитро Григорович, 1901 р. н., с. Замисловичі Юривської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Замисловичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 17 травня 1933 р. справа припинена.

Бабич Євдоким Андрійович, 1899 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бабич Захар Федорович, 1893 р. н., с. Замисловичі Юривської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Замисловичі Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бабич Іван Герасимович, 1889 р. н., с. Скребеличі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Скребеличі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бабич Іван Іванович, 1903 р. н., с. Замисловичі Юривської вол. Овруцького пов. Волинської

губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Замисловичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 17 травня 1933 р. справа припинена.

Бабич Йосип Андрійович, 1900 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у смт Дзержинськ Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бабич Кирило Григорович, 1894 р. н., с. Булдиців Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, тесляр. Проживав у с. Булдиців. Заарештований 28 серпня 1920 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 13 вересня 1920 р. ув'язнений до концтабору на період громадянської війни. Реабілітований у 1995 р.

Бабич Кирило Сергійович, 1894 р. н., с. Скраглівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, сторож. Проживав у с. Скраглівка Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабич Конон Олександрович, 1900 р. н., с. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Івановичі Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 25 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Волинським окрсудом 28 листопада 1929 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бабич Мартин Андрійович, 1897 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у смт Дзержинськ Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 14 липня 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Бабич Михайло Полікарпович, 1880 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Шумськ Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 25 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 9 березня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бабич Олександр Антонович, 1907 р. н., с. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць. Заарештований 17 грудня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-16, 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 17-ї гв. с. д. 2 січня 1945 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бабич Олексій Пилипович, 1913 р. н., с. Соболівка Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Соболівка Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 квітня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 29 травня 1948 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Бабич Ольга Олександрівна, 1910 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта н. середня, домогосподарка. Проживала в с. Бігунь Словецького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 червня 1938 р. Обвинувачувалася в к.-р. агітації. Житомирським облсудом 26 серпня 1938 р. засуджена на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітована в 1961 р.

Бабич Омелян Петрович, 1888 р. н., с. Солотвин Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабич Петро Андрійович, 1892 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, робітник за наймом. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабич Петро Миколайович, 1894 р. н., с. Старий Миропіль Миропільської вол. Ново-

град-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, сторож 118-ї військбуддільниці. Проживав у с. Старий Миропіль Держинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 7 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Бабич Петро Петрович, 1899 р. н., с. Солотвин Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, візник. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 19 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 20 березня 1939 р. справа припинена. Вдруге заарештований 27 лютого 1944 р. за цією ж статтею. Проживав у м. Бердичів. Їздовий типографії. Прокурором м. Бердичів 7 березня 1944 р. справа припинена.

Бабич Петро Сергійович, 1892 р. н., с. Скragлівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, робітник. Проживав у с. Скragлівка Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабич Сергій Олексійович, 1939 р. н., с. Рогачів Баранівського р-ну Житомирської обл. Українець, освіта 7 кл., тесляр меблевого комбінату, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1960 р. за ст. 7 ч. 1 Закону СРСР від 25 грудня 1958 р. (див. док. № 53). Житомирським облсудом 26 травня 1960 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТК. Реабілітований у 1991 р.

Бабич Степанида Никифорівна, 1872 р. н., с. Піски Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Піски Житомирської міськради Київської обл. Заарештована 9 грудня 1932 р. за ст. 54-8 КК УСРР. Житомирським МВ ДПУ УСРР 16 серпня 1933 р. справа припинена.

Бабич Степанида Харитонівна, 1908 р. н., с. Старий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Старий Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 26 квітня 1945 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 червня 1945 р. як дружина зрадника Батьківщини вислана до Актюбинської обл. на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бабич Юхим Федотович, 1883 р. н., с. Булдичів Миропільської вол. Новоград-Волинсько-

го пов. Волинської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, агроном колгоспу. Проживав у с. Булдичів Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. шкідницької організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бабич Яків Іванович, 1892 р. н., с. Булев Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Булев Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1973 р.

Бабич-Корчемний Климентій Дмитрович, 1900 р. н., с. Жолонь Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Жолонь Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 15 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бабиченко Лев Лазарович, 1906 р. н., м-ко Сквиря Сквирського пов. Київської губ. Єврей, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бабичук Яків Максимович, 1901 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, чл. ВКП(б), письменний, продавець сільмагу. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1943 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Прокурором Чоповицького р-ну 22 січня 1944 р. справа припинена.

Бабієнко Архип Федорович, 1895 р. н., с. Водотії Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Водотії Брусилівського р-ну. Заарештований 22 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабієнко (Полінкевич) Галина Йосипівна, 1924 р. н., с. Соколів Брід Попільнянського р-ну

Білоцерківського окр. Київської губ. Українка, освіта 7 кл., робітниця цукрозаводу, смт Корнин Корнинського р-ну Житомирської обл. 21 грудня 1946 р. відібрано підписку про невізд. За постановою ОН при МВС СРСР від 20 травня 1947 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована у 1991 р.

Бабій Антон Миколайович, 1895 р. н., м-ко Калуш, Галичина. Українець, освіта початкова, інструктор школи механізаторів, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 16 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бабійчук Василь Васильович, 1902 р. н., с. Кустівці Кустовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Кустівці Полонського р-ну Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 19 квітня 1933 р. справа припинена.

Бабійчук Данило Григорович, 1901 р. н., с. Ліпибоки Подільської губ. Українець, освіта початкова, робітник бурякорадгоспу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 1 грудня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Вінницьким облсудом 22 червня 1937 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1993 р.

Бабійчук Захар Іванович, 1902 р. н., с. Млинище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Млинище Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бабійчук Кіндрат Іванович, 1895 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бабійчук Конон Андрійович, 1904 р. н., с. Улашанівка Славутської вол. Ізяславського пов.

Волинської губ. Українець, малописьменний, вантажник Бердичівського шпалопросочувального з-ду. Проживав у с. Гришківці Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 29 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 5 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1961 р.

Бабійчук Лаврін Несторович, 1875 р. н., с. Андрушки Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Макарівка Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 серпня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 січня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бабкін Порфирій Семенович, 1901 р. н., Курська губ. Росіянин, освіта н. середня, колійний майстер, ст. Олевськ Київської обл. Заарештований 30 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Лінійним судом ПЗЗ 29 вересня 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бабков Григорій Євгенійович, 1884 р. н., м. Самара Самарської губ. Росіянин, освіта середня, майстер 4-го околадку. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1938 р. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УСРР. Прокурором Чуднівського р-ну 11 квітня 1939 р. справа припинена.

Бабський Микола Пилипович, 1896 р. н., с. Крошня-Селянська Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Крошня-Українська Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1939 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бабський Павло Степанович, 1908 р. н., с. Купище Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, ст. стрілочник, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1948 р. за ст. 54-1а КК УСРР. Управлінням охорони МДБ ПЗЗ 30 грудня 1948 р. справа припинена.

Бабський Степан Йосипович, 1903 р. н., с. Купище Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Купище Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 липня

1941 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ВТ військ НКВС Харківської обл. 11 вересня 1941 р. справа припинена.

Бабущко Андрій Сергійович, 1898 р. н., с. Подолянці Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник, смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бабчук Андрій Михайлович, 1880 р. н., с. Степок Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Степок Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 19 листопада 1932 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 28 січня 1933 р. справа припинена.

Бабчук Антон Артемович, 1894 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта 9 кл., червоноармієць. Заарештований 21 травня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 22-ї с. д. 17 червня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Бабчук Лукаш Костянтинович, 1888 р. н., с. Степок Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Степок Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 7 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Бабчук Сергій Іванович, 1882 р. н., с. Пишки Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Пишки Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 13 березня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1995 р.

Бабчук Федір Костянтинович, 1906 р. н., с. Степок Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель, с. Ярешки Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 липня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. ВТ військ МВС

Житомирської обл. 7 вересня 1946 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Баб'юк Антон Петрович, 1903 р. н., с. Великі Коровинці Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, машиніст цукрозаводу. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Баб'юк Валентин Миколайович, 1926 р. н., м. Житомир Волинського окр. Українець, освіта 5 кл., робітник меблевого комбінату, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 вересня 1951 р. Обвинувачувався за ст. 16, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 24 жовтня 1951 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Баб'яр Михайло Францович, 1898 р. н., с. Глибочок Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник фарфорового з-ду, с. Першотравенськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Багатирков Іван Кузьмич, 1890 р. н., м. Волковиськ Гродненської губ. Росіянин, освіта 7 кл., нач. лісозаводу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 лютого 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-10 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 26 квітня 1946 р. засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Багатько Олександра Іванівна, 1890 р. н., с. Верболози Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Костянтинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Багинська Емілія Фаустинівна, 1900 р. н., с. Биківка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована

20 листопада 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Багинська Леокадія Францівна, 1908 р. н., кол. Фрідріхівка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 13 листопада 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляна 29 грудня 1937 р. Реабілітована в 1958 р.

Багинська Юзефа Михайлівна, 1906 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1966 р.

Багинська Юлія Костянтинівна, 1916 р. н., с. Вихля Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, освіта н. середня, колгоспниця. Проживала в с. Гута-Потіївська Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештована 27 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. 6 червня 1938 р. з-під варті звільнена за підпискою про невиїзд. Реабілітована в 2000 р.

Багинський Адольф Степанович, 1887 р. н., кол. Каролінов Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Кароліно-Дермань Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 19 листопада 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. з-під варті звільнений за підпискою про невиїзд. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Анатолій Францович, 1891 р. н., с. Дзикунка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Багинський Антон Леонтійович, 1908 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. За-

арештований 24 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Багинський Антон Целестинович, 1888 р. н., с. Погоріле Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Погоріле Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації і як польський легіонер. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Багинський Болеслав Йосипович, 1898 р. н., с. Брачки Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу, смт Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Багинський Болеслав Карлович, 1894 р. н., с. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу, с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Багинський Валеріан Іванович, 1910 р. н., с. Тайки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Тайки Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Багинський Вікентій Францович, 1909 р. н., с. Гута-Потіївська Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Гута-Потіївська Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Віктор Антонович, 1892 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ.

Поляк, малописьменний, робітник 1-го держшкірзаводу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Багинський Владислав Антонович, 1904 р. н., с. Юзефівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1956 р.

Багинський Героній Йосипович, 1910 р. н., с. Болярка-Просіцька Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Болярка Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Діоніс Францович, 1912 р. н., с. Гута-Потіївська Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Потіївська Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 10 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Багинський Іван Антонович, 1909 р. н., с. Обиходи Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, пом. майстра склозаводу, с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Іван Йосипович, 1890 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник склозаводу, с. Биківка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 31 серпня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Но-

воград-Волинським окрсудом у 1935 р. засуджений до вислання разом із сім'єю на Біломоро-Балтійський комбінат НКВС ССРР. Реабілітований у 1990 р.

Багинський Іоникій Іванович, 1904 р. н., с. Токарівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Першотравенськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. засуджений по 2-й категорії. Помер 29 травня 1938 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1960 р.

Багинський Йосип Вікторович, 1904 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках з польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Багинський Йосип Домінікович, 1897 р. н., с. Покостівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великий Браталів Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 14 березня 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Багинський Йосип Лаврентійович, 1906 р. н., х. Великий Ліс Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Великий Ліс Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1969 р.

Багинський Йосип Мар'янович, 1888 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Соболівка Довбиського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 6 червня 1950 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Багинський Йосип Павлович, 1883 р. н., х. Чернеча-Руденка П'ятківської вол. Житомир-

ського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, сезонний робітник. Проживав у с. Рея Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 8 травня 1933 р. справа припинена.

Багинський Йосип Петрович, 1893 р. н., с. Любарська Гута Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу, смт Биківка Щорського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ військ НКВС Південно-Кавказького округу 2 вересня 1941 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Багинський Йосип Францович, 1899 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках з сестрою, що проживала в Польщі та займалася шпигунством. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1996 р.

Багинський Казимир Гнатович, 1911 р. н., с. Макалєвичі Вишевицької вол. Радомиського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, робітник лісництва, Житомирська обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Багинський Казимир Іванович, 1909 р. н., сл. Гута-Зеленицька Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, продавець сільмагу. Проживав у с. Гута-Зеленицька Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Багинський Кароль Петрович, 1910 р. н., кол. Ілляшівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, кухар Держинської лісосадільниці, Житомирська обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою

НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Криспін Гнатович, 1888 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Багинський Логвин Степанович, 1899 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, директор школи, с. Старий Бобрик Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Багинський Марко Целестинович, 1904 р. н., с. Погоріле Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Погоріле Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Марцелій Петрович, 1897 р. н., с. Любарська Гута Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу, с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Багинський Марцелій Петрович, 1903 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Соболівка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 20 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ НКВС УСРР 2 квітня 1935 р. справа припинена.

Багинський Марцин Антонович, 1891 р. н., с. Середня Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Колодянка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за

ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Мар'ян Леонович, 1906 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Соболівка Мархлевського р-ну. Заарештований 18 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 7 років. Реабілітований у 1992 р.

Багинський Микита Леонтійович, 1901 р. н., с. Молодьків-Осичний Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Великий Молодьків Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. розвідувальної фашистської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Багинський Петро Йосипович, 1874 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Яблунівка Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 3 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР від 24 березня 1930 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1999 р.

Багинський Петро Карлович, 1897 р. н., с. Гута-Осично Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу, с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Багинський Петро Фабіанович, 1907 р. н., кол. Богущівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Богущівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Багинський Рафаїл Карлович, 1886 р. н., с. Гута-Осично Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Турова Баранівсько-

го р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Сильвестр Францович, 1880 р. н., с. Гута-Потіївська Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гута-Потіївська Потіївського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Станіслав Антонович, 1911 р. н., с. Юзефівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Станіслав Францович, 1910 р. н., с. Болярка-Просіцька Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Болярка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 27 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Багинський Фаустин Францович, 1897 р. н., с. Гута-Потіївська Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Потіївська Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Багинський Франц Гвідонович, 1892 р. н., с. Полівська Гута Горшківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, кухар на лісорозробках Загуманської ділянки, Володарський р-н Київської обл. Заарештований 26 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Багинський Франц Іванович, 1909 р. н., х. Кривуха Троянівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Поляк, малописьменний, лісник Кам'яно-Брідського ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 19 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Багинський Франц Мар'янович, 1902 р. н., с. Юзефівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник паперової ф-ки, с. Миропіль Держинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 19 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний у м. Вінниця. Реабілітований у 1960 р.

Багинський Цезар Йосипович, 1904 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Соболівка Мархлевського р-ну. Заарештований 18 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Багинський Цезар Томашович, 1894 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 24 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Багинський Целестин Адамович, 1859 р. н., м-ко Тучин Тучинської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у м-ку Тучин. Заарештований 26 липня 1920 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 9 серпня 1920 р. ув'язнений до концтабору на період громадянської війни. Реабілітований у 1992 р.

Багинський Якуб Вікторович, 1897 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Багинський-Щербаков Кароль Шимонович, 1880 р. н., с. Брачки Чуднівської вол. Житомир-

ського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр, м. Луга Ленінградської обл. Заарештований 13 січня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 14 червня 1933 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Багич Орест Михайлович, 1914 р. н., м. Бельци Бессарабської губ. Українець, освіта 7 кл., мол. ком. в/ч 6318 2-го кавкорпусу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1, 54-10, 54-11 КК УСРР. ВТ КОВО 17 листопада 1939 р. справа припинена.

Баглай Никифор Григорович, 1900 р. н., с. Синявка Чернігівської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 3 лютого 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УСРР. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 березня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Багневський Олександр Володимирович, 1894 р. н., м. Брест-Литовськ Гродненської губ. Українець, освіта початкова, робітник фарфорового з-ду, с. Першотравенськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Багнюк Володимир Володимирович, 1895 р. н., с. Токарівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Першотравенськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Багранівський Олександр Спиридонович, 1895 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Багранівський Павло Порфирівич, 1902 р. н., с. Смолка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, голова райради Тсоавіахіму,

сmt Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1938 р. за ст. 54-1а КК УСРР. Прокурором Олевського р-ну 30 червня 1939 р. справа припинена.

Баграновський Григорій Петрович, 1900 р. н., с. Смолка Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник артілі «Союзтранспорт», м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 3 червня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1992 р.

Баграновський Мар'ян Феліксівич, 1880 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Велика П'ятигірка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 2 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баграновський Фадей Мар'янович, 1906 р. н., с. Велика П'ятигірка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Велика П'ятигірка Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1990 р.

Бадасв Борис Олексійович, 1897 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Росіянин, освіта середня, бухгалтер, м. Калінін Калінінської обл. Заарештований 11 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою трійки при УНКВС по Калінінській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бадах Степан Семенович, 1891 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, стельмах-бондар ліспромгоспу, с. Дерманка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бадах Феодосій Давидович, 1879 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Дубров-

ка Баранівського р-ну Волинського окр. Заарештований 13 лютого 1930 р. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР від 21 березня 1930 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1999 р.

Бадашевський Іван Іполитович, 1890 р. н., с. Волиця Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Волиця Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бадіон Григорій Гнатович, 1897 р. н., с. Бурківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Бурківці Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бадіон Харитон Терентійович, 1904 р. н., с. Бурківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Бурківці Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Янушпільським РВ НКВС УРСР 12 лютого 1938 р. справа припинена.

Бадовська Августина Карлівна, 1906 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, освіта початкова, домогосподарка. Проживала в м. Коростень Житомирської обл. Заарештована 19 січня 1946 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МВС СРСР від 10 червня 1946 р. ув'язнена до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бадовський Михайло Леонтійович, 1895 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, мірошник, с. Ярунь Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 23 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1963 р.

Бадовський Станіслав Йосипович, 1899 р. н., м. Радом Радомської губ. Поляк, освіта початкова, електромонтер електростанції, м. Бердичів

Вінницької обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 10 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Басєвський Еммануїл Порфирівич, 1882 р. н., с. Білогорілка Полтавської губ. Українець, малописьменний, тесляр дитбудинку. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 7 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 25 серпня 1939 р. справа припинена.

Басєвський Іван Іларіонович, 1894 р. н., с. Вовків, Галичина. Українець, освіта середня, священник, с. Бондарівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 4 лютого 1935 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС ССРР від 3 вересня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Басєр Август Данилович, 1890 р. н., кол. Омільне Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Омільне Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 28 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 2 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Басєр Андрій Юліусович, 1884 р. н., Рівненський пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник, ст. Житомир Київської обл. Заарештований 16 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Лінійним судом ПЗЗ 15 травня 1937 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Басєр Евальд Людвігович, 1904 р. н., с. Суховоля Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Буда-Бобрицька Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Басєр Мартин Соломонович, 1888 р. н., с. Розелайм. Німець, освіта початкова, робітник цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 4 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до фашистського штурмового загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Басєр Роман Юліусович, 1904 р. н., кол. Солондирі Горошківської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Поляк, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Олександрівка Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 2 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Базалинський Сидір Кузьмич, 1883 р. н., с. Крилівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта домашня, тесляр цукрозаводу, с. Червоне Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Базанович Адольф Йосипович, 1910 р. н., сл. Березівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Березівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Базанович Антон Павлович, 1901 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Базанович Вікентій Іванович, 1879 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Народичі Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Базанович Віталій Казимирович, 1917 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причет-

ності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Базанович Гнат Олександрович, 1908 р. н., сл. Березівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Базанович Іван Йосипович, 1904 р. н., сл. Березівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Березівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Базанович Іван Францович, 1891 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Народичі Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Базанович Казимир Павлович, 1894 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Базанович Мартин Францович, 1907 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, бухгалтер. Проживав у с. Народичі Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Базанович Михайло Францович, 1894 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісівник-бухгалтер Народицького лісництва, Житомирська

обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Базанович Пилип Йосипович, 1920 р. н., Базарська вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 21 лютого 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 86-ї с. д. 1 березня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1998 р.

Базаревська Францішка Іванівна, 1896 р. н., с. Старинне Мінської губ. Полька, освіта середня, пенсіонерка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 3 жовтня 1939 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 28 грудня 1939 р. справа припинена. Реабілітована в 2000 р.

Базелюк Микола Матвійович, 1911 р. н., с. Дубові Махаринці Юзефівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у с. Висока Піч Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 6 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 12 жовтня 1937 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Базелюк Семен Ілліч, 1896 р. н., с. Городище Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Городище Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації і службі в петлюрівських військах. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Базелюк Яків Євдокимович, 1890 р. н., с. Голубівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, адвокат. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 січня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Ружинським РВ НКДБ УРСР 3 липня 1944 р. справа припинена.

Базилевич Василь Пудович, 1915 р. н., с. Сарновичі Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, зав. майстернею МТС, с. Народиці Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ

1-го Білоруського фронту 22 лютого 1944 р. виправданий.

Базилевич Хома Петрович, 1902 р. н., с. Сарновичі Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сарновичі Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Базилевський Павло Петрович, 1895 р. н., с. Андріяшівка Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Андріяшівка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Базильчук Володимир Якимович, 1899 р. н., с. Піщаниця Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Піщаниця Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Базильчук Дмитро Сергійович, 1894 р. н., с. Піщаниця Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Піщаниця Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Базильчук Овсій Якимович, 1888 р. н., с. Піщаниця Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Піщаниця Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польського повстання та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Базильчук Трохим Павлович, 1883 р. н., с. Піщаниця Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, кол-

госпник. Проживав у с. Піщаниця Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності під час громадянської війни та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Базівський Семен Павлович, 1897 р. н., с. Липляничина Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Липляничина Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанської к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Базівський Тит Павлович, 1889 р. н., с. Липляничина Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, пом. лікаря. Проживав у с. Ксаверів Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 18 квітня 1933 р. справа припинена.

Базюк Василь Аристархович, 1891 р. н., с. Станишівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Станишівка Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 20 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Байба Петро Кирилович, 1916 р. н., с. Велика Волиця Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, артмайстер, ст. с-т. Заарештований 25 листопада 1941 р. за ст. 20, 54-16 КК УРСР. ОСВ НКВС 6-ї армії 12 травня 1942 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Байда Адам Андрійович, 1891 р. н., х. Усово Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, механік лісозаводу. Проживав у с. Усово Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Байда Ілля Кирилович, 1890 р. н., с. Вікнина Подільської губ. Українець, освіта середня, шля-

ховий майстер Народицької дільниці, с. Липники Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Лугинським РВ НКВС УРСР 18 червня 1939 р. справа припинена.

Байда Олексій Михайлович, 1888 р. н., с. Запілля Гродненської губ. Білорус, освіта початкова, лісничий. Проживав у с. Левковичі Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 червня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором військ НКВС Житомирської обл. 22 жовтня 1944 р. справа припинена.

Байда Франц Андрійович, 1888 р. н., с. Сильне Сильненської вол. Луцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, кочегар Іршанського ліспромгоспу. Проживав у с. Пинязевичі Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1938 р. як агент польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Байдак Григорій Петрович, 1885 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, слюсар 1-го держшкірзаводу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 6 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Байдачний Тимофій Йосипович, 1903 р. н., м. Київ Київської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, голова райвиконкому, смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. троцькістської організації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 17 січня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1962 р.

Байдик Антон Макарович, 1898 р. н., с. Журбинці Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Журбинці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Байдук Петро Семенович, 1888 р. н., с. Радотов Леликівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, теляр колгоспу. Проживав у с. Голодьки Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований

25 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Байдюк Дмитро Петрович, 1880 р. н., с. Карабачин Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Карабачин Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 7 червня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 листопада 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Байдюк Максим Іванович, 1897 р. н., с. Бейзимівка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Бейзимівка Чуднівського р-ну. Заарештований 29 грудня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Чуднівської дільниці 6 лютого 1933 р. справа припинена.

Байдюк Мойсей Тимофійович, 1873 р. н., с. Покришів Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Покришів Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 10 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 15 квітня 1930 р. справа припинена.

Байдюк Феофан Тимофійович, 1896 р. н., с. Покришів Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Покришів Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 28 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 квітня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Байєр Асаф Вільгельмович, 1898 р. н., кол. Нова Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, тимчасово не працював. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 2 грудня 1932 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Житомирським МВ ДПУ УСРР 26 січня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р. Вдруге заарештований 10 лютого 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Робітник. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військовоповстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Байєр Густав Данилович, 1907 р. н., кол. Фрідріхівка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Фрідріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Байєрле Едуард Андрійович, 1891 р. н., с. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Рудокопи Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 22 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Новоград-Волинської дільниці 24 грудня 1932 р. справа припинена.

Байковська Фелікса Гнатівна, 1910 р. н., сл. Брониця Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Брониця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 липня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована у 1959 р.

Байковський Антон Вікентійович, 1910 р. н., с. В'юнки Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. В'юнки Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 20 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Звільнений з-під арешту 6 лютого 1935 р. за підпискою про невиїзд. Мархлевським РВ НКВС УСРР 2 квітня 1935 р. справа припинена.

Байковський Людвіг Калікович, 1910 р. н., с. В'юнки Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу, с. Брониця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 21 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Байковський Павло Августович, 1904 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ком. взводу школи 223-го с. п. 75-ї с. д. Заарештований 3 березня 1931 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Військовим прокурором 8-го с. к. 17 травня 1931 р. справа припинена.

Байковський Рафаїл Калікович, 1906 р. н., с. В'юнки Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, майстер склозаводу, с. Брониця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Байковський Франц Йосипович, 1908 р. н., сл. Теснівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Теснівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Баймлер Юліус Юліусович, 1911 р. н., кол. Поправка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Проживав на х. Поправка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Байрак Олександр Кононович, 1916 р. н., с. Тахта. Росіянин, чл. ВЛКСМ, освіта 7 кл., червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 19 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Байрашевський Михайло Семенович, 1911 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., інспектор держстраху. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Байте Іда Августівна, 1912 р. н., кол. Язвинка Кутузовської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Грінталь Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 4 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від

28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Байтлер Юліус Готфрідович, 1898 р. н., с. Суемці Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Суемці Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Байтман Мойсей Борухович, 1906 р. н., с. Михайлівка Іскоростзької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, ст. касир ошадкаси, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 1 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до сіоністської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Байч Лев Маркович, 1905 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта – 3 курси робітфаку, червоноармієць. Заарештований 28 грудня 1943 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. ВТ 44-ї запасної с. бр. УралВО 9 березня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1961 р.

Бакало Андрій Мартинович, 1897 р. н., с. Кикова Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Кикова Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Новоград-Волинської дільниці 3 травня 1933 р. справа припинена.

Бакало Іван Овсійович, 1897 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, десятник ШЕД № 631. Проживав у с. Гульськ Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 15 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1996 р.

Бакало Павло Йосипович, 1899 р. н., с. Кикова Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кикова Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований

28 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 2 липня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бакало Сила Дем'янович, 1896 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гульськ Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бакалюк Теодор Павлович, 1894 р. н., с. Кошляки. Українець, освіта вища, викладач с.-г. технікуму. Проживав у м. Новоград-Волинськ. Заарештований 17 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 7 жовтня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бакановський Роман Станіславович, 1916 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта 7 кл., дільничний уповноважений МВ НКВС УСРР. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 червня 1944 р. за ст. 54-1а КК УСРР. Військовим прокурором військ НКВС Житомирської обл. 26 січня 1945 р. справа припинена.

Бакін Микола Матвійович, 1894 р. н., с. В'юнкі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, інспектор райуповнаркомзагу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. розстріляний 19 грудня 1937 р. Реабілітований у 1968 р.

Баклан (Боклан) Антон Захарович, 1892 р. н., с. Краківщина Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Краківщина Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баклан Григорій Миколайович, 1915 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, м. Москва Московської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в поширенні провокаційних чуток. ВТ Московського

гарнізону 15 грудня 1937 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

Баклан Данило Іванович, 1892 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, столяр Чорноріченського хімкомбінату, Горьковська обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1966 р.

Баклан Іван Васильович, 1871 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Дивин Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 1 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 16 листопада 1937 р. Проживав у с. Дивин Брусилівського р-ну Житомирської обл. Без певних занять. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Житомирським облсудом 14 березня 1938 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Баклан Йосип Степанович, 1903 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Дивин Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Баклан Микола Олексійович, 1895 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Дивин Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Баклан Петро Іванович, 1897 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, охоронник індустріального інституту, м. Київ Київської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баклан Роман Максимович, 1919 р. н., с. Дивин Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 22 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. За вироком ВТ Орджонікідзенського гарнізону від 6 грудня 1941 р. розстріляний 10 лютого 1942 р. Реабілітований у 1997 р.

Баковський (Байковський) Станіслав Тимофійович, 1898 р. н., с. Гута-Кука Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Кука Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бакотіна Віра Марківна, 1907 р. н., с. Кутузове Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Кутузове Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. 2 серпня 1944 р. відібрано підписку про невізд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 серпня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бакумов Йосип Лаврентійович, 1904 р. н., с. Велика Волиця Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 29 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бакун Максим Андрійович, 1894 р. н., с. Грубешов Люблінської губ. Українець, малописьменний, робітник. Проживав на ст. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Кам'янець-Подільській обл. від 22 квітня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Балаба Терентій Сергійович, 1889 р. н., с. Лука Полтавської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, голова райвиконкому. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1957 р.

Балабасів Іван Васильович, 1894 р. н., с. Балабаївка Тамбовської губ. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта початкова, зав. конторою «Заготхудоба». Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та шкідництві. ВС СРСР 25 грудня 1937 р. засуджений на 15 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1959 р.

Балабасва Марія Федорівна, 1897 р. н., с. Ярослава Тамбовської губ. Росіянка, малописьменна, продавець райунівермагу. Проживала в смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештована 31 грудня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 березня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Балаболов Агафон Гнатович, 1872 р. н., с. Кошарище Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Росіянин, малописьменний, робітник Коростишівського лісгоспу, Київська обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. розстріляний 9 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Балавенський Олексій Африканович, 1895 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянин, освіта н. середня, технік-коліяник 4-ї залізничної бригади, Приморський край. Заарештований 6 вересня 1938 р. за ст. 58-10 КК РРФСР. Військовим прокурором Особливого корпусу залізничних військ РСЧА 16 травня 1939 р. справа припинена.

Балагура Іван Федорович, 1872 р. н., с. Грузьке Київської губ. Українець, неписьменний, незаможник. Проживав у с. Грузьке Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 12 грудня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Брусилівським РВ ДПУ УСРР 22 грудня 1932 р. справа припинена.

Баладига Гнат Федорович, 1893 р. н., кол. Нова Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Нова Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баладинський Вікентій Францович, 1911 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, од-

ноосібник. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну. Заарештований 8 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 листопада 1933 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Баладинський Франц Іванович, 1870 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну. Заарештований 8 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 листопада 1933 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Баламут Софрон Гаврилович, 1904 р. н., с. Печанівка Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, завгосп школи. Проживав у с. Печанівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Балан Володимир Павлович, 1888 р. н., с. Почуйки Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Почуйки Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Балан Панкрат Никонович, 1883 р. н., с. Почуйки Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Почуйки Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Баланда Петро Трохимович, 1896 р. н., с. Велика Чернявка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Чернявка Вчорайшенського р-ну Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баланда Трохим Варфоломійович, 1893 р. н., с. Вільнопілля Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вільнопілля Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Баландін Микола Борисович, 1897 р. н., м. Санкт-Петербург Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, письменний, бухгалтер 3-го колгоспного театру, Житомирська обл. Заарештований 6 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Баландюк Йосип Йосипович, 1898 р. н., с. Лука, Галичина. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у с. Стара Чорторія Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1969 р.

Баланець Лаврін Васильович, 1911 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, мол. ком. 133-го с. п. 45-ї с. д., м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 14 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баланівський Петро Макарович, 1888 р. н., м. Умань Уманського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, касир міжрайторгу. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 9 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. офіцерської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Баланчук Степан Іванович, 1925 р. н., с. Мінківці Славутського р-ну Шепетівського окр. Українець, освіта середня, в'язень тюрми № 1, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1949 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Спецтабірським ВТТ МВС УРСР 18 травня 1949 р. засуджений на 10 років ув'язнення до

ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Баланчук Федора Демидівна, 1903 р. н., с. Барбарівка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, робітниця фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 3 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Балаховський Іван Петрович, 1871 р. н., с. Бурківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Бурківці Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Балацький Дмитро Корнійович, 1899 р. н., с. Троковичі Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, черговий станції, роз'їзд 72-й км Коростенського відділення ПЗЗ, Житомирська обл. Заарештований 11 березня 1944 р. Обвинувачувався в посібництві окупаційним німецьким властям. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 25 вересня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1964 р.

Балацький Іван Мефодійович, 1895 р. н., с. Троковичі Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Троковичі Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 2 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Балаш Йосип Йосипович, 1902 р. н., с. Марикова, Австрія. Чех, неписьменний, коваль. Проживав у с. Мохначка Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1965 р.

Балашкевич Казимир Вікентійович, 1902 р. н., с. Кордонівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кордонівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За по-

становою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Балдинський Павло Йосипович, 1902 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, письменний, швець на дому, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 13 травня 1944 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Балест Віктор Гнатович, 1889 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Проживав у с. Велика Фосня Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 3 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Балест Марія Степанівна, 1889 р. н., с. Тетірка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, колгоспниця. Проживала в с. Велика Фосня Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Баликін Борис Феодосійович, 1899 р. н., м-ко Летичів Подільської губ. Освіта середня, одноосібник. Проживав у с. Березівка Волинського окр. Заарештований 1 грудня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-2, 58-10 КК РСФРР. За постановою Судової трійки при Колегії ОДПУ від 11 березня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Балимський Іван Олександрович, 1885 р. н., с. Круте П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Круте Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Балин Манус-Сруль Аврумович, 1907 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, директор заготконтори. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Жито-

мирської обл. 9 листопада 1939 р. справа припинена.

Балинський Денис Іванович, 1909 р. н., с. Круте П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, незможник. Проживав у с. Круте Троянівського р-ну. Заарештований 17 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 грудня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Балицька Розалія Йосипівна, 1899 р. н., с. Дермань Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, домогосподарка. Проживала в с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. Прокурором Чуднівського р-ну 27 квітня 1939 р. справа припинена.

Балицький Август Гнатович, 1890 р. н., х. Рижів П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рижів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Балицький Владислав Якович, 1898 р. н., с. Покостівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 18 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 16 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Балицький В'ячеслав Йосипович, 1914 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, червоноармієць. Заарештований 11 вересня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. За вироком ВТ 47-ї армії від 28 вересня 1942 р. розстріляний 29 жовтня 1942 р. Реабілітований у 1991 р.

Балицький Гнат Бернардович, 1898 р. н., с. Покостівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Покостівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р.

розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Балицький Іван Петрович, 1883 р. н., с. Топори Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, слюсар Чорнорудської МТС. Проживав у с. Мала Чернявка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Балицький Каліст Леонтійович, 1912 р. н., с. Коща Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Дениші Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Балицький Людвіг Станіславович, 1903 р. н., с. Турчинівка П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, нач. автоколони МТС, смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Балицький Людвіг Якович, 1890 р. н., с. Вили Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вили Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 14 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ НКВС УСРР 6 лютого 1935 р. справа припинена.

Балицький Матвій Тадеушович, 1894 р. н., с. Шиєцька Буда Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, лісівник, м. Житомир Київської обл. Заарештований 2 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Балицький Михайло Северіанович, 1898 р. н., с. Колодяжне Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Колодяжне Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Любарського р-ну 31 травня 1939 р. справа припинена.

Балицький Октавіан Костянтинович, 1902 р. н., с. Трушківське-Будище Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, незаможник. Проживав у с. Трушківське-Будище Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 17 липня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Волинським окрсудом 17 грудня 1928 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітований у 1991 р.

Балицький Октавіан Мартинович, 1905 р. н., х. Вили 1 Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав на х. Вили 1 Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Балицький Павло Купріянович, 1898 р. н., с. Колодяжне Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, чл. ВКП(б), письменник, десятник ліспромгоспу. Проживав у с. Гвоздяря Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Балицький Сергій Кирилович, 1897 р. н., м. Київ Київської губ. Українець, освіта середня, нач. вузла зв'язку гарнізону, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ та як агент японської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Балицький Сергій Федотович, 1901 р. н., с. Катеринівка Катеринославської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, складач поїздів. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 серпня 1938 р. за ст. 54-1, 54-11 КК УРСР. ВДТВ НКВС ПЗЗ ст. Коростень 25 червня 1939 р. справа припинена.

Балілий Олексій Єлісейович, 1908 р. н., м. Миколаїв Херсонської губ. Українець, чл. КП(б)У, письменник, працівник обкому КП(б)У, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1962 р.

Балка Йосип Абрамович, 1894 р. н., м-ко Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, зав. приймальним пунктом. Проживав у м-ку Козятин Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 13 травня 1933 р. справа припинена.

Балка Микола Костянтинович, 1892 р. н., с. Мишковець Люблінської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта домашня, бригадир колійників, ст. Курне Київської обл. Заарештований 16 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1, 54-9 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 лютого 1938 р. розстріляний 16 лютого 1938 р. Реабілітований у 1990 р.

Балла Гнат Опанасович, 1895 р. н., с. Заставці Подільської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, зав. райземвідділом. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. троцькістської терористично-шкідницької організації. За вироком ВК ВС СРСР від 23 грудня 1937 р. засуджений до вищої міри покарання з конфіскацією майна. Розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Балтек Бернат Християнович, 1909 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, ветеринар колгоспу. Проживав у с. Білка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. засуджений по 2-й категорії. Помер 13 травня 1941 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1989 р.

Балтік Давид Карлович, 1900 р. н., кол. В'язовець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. В'язовець Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 18 грудня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4 КК УСРР. Київським облсудом 25 березня 1936 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1979 р.

Балтік Мейта Яківна, 1909 р. н., кол. В'язовець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. В'язовець Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 18 грудня 1935 р. Обвинувачувалася за ст. 54-5 КК УСРР. Київським облсудом 27 квітня 1936 р. справа припинена. Реабілітована в 2002 р.

Баль Альберт Емільович, 1899 р. н., кол. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, шофер споживчого товариства, с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Німеччини. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бальцер Бернгард Генріхович, 1903 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Мартинівка Пулинського р-ну. Заарештований 2 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бальцер Вольдемар Генріхович, 1907 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Мартинівка Пулинського р-ну. Заарештований 2 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 14 березня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бальцер В'ячеслав В'ячеславович, 1880 р. н., с. Миколаївка Юзефівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Чех, письменний, одноосібник. Проживав у с. Миколаївка Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 7 серпня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-3, 54-4, 54-6, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 25 вересня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1959 р.

Бальцер Герман Іванович, 1910 р. н., кол. Садки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник Бондарцівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Балюк Іван Хомич, 1905 р. н., с. Липки Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 18 вересня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-16, 58-10 ч. 2 КК РРФСР. За вироком ВТ 2-ї с. д. від 28 вересня 1941 р. розстріляний. Реабілітований у 1995 р.

Балюк Микола Архипович, 1921 р. н., с. Пилиповичі-Зв'ягельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Пилиповичі Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-2 КК РРФСР. ВТ 13-ї армії 21 лютого 1944 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 р.

Балюк Олександр Антонович, 1870 р. н., с. Кайтанівка Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кайтанівка Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований у грудні 1932 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 16 червня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 7 січня 1935 р. Проживав у с. Кайтанівка. Столяр колгоспу. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Військовим прокурором УкрВО 6 липня 1935 р. справа припинена.

Балюк Степан Олександрович, 1893 р. н., с. Кайтанівка Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, вчитель, м. Овруч Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 22 жовтня 1935 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1992 р.

Балюрко Сильвестр Федорович, 1896 р. н., с. Підлуби Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Підлуби Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 23 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Балясний Еммануїл Самійлович, 1911 р. н., с. Брусилів Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, чл. ВЛКСМ, освіта середня, нач. цеху автобронетанкової рембази № 12 ХВО, м. Харків Харківської обл. Заарештований 8 жовтня 1937 р. за ст. 54-16, 54-8, 54-11 КК УРСР. НКВС СРСР 27 травня 1939 р. справа припинена.

Банахович Станіслав Степанович, 1894 р. н., с. Єзожани, Польща. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Шпичинці Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1988 р.

Бандель Давид Августович, 1905 р. н., кол. Боголюбівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, поденник. Проживав у кол. Боголюбівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 10 листопада 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Банзмер Фрідріх Адольфович, 1900 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, проповідник євангелістської общини, кол. Мойсіївка Ємільчинського р-ну. Заарештований 12 вересня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баніт Іван Остапович, 1903 р. н., с. Пединки Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Пединки Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 квітня 1938 р. за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 2 квітня 1939 р. справа припинена.

Баніт Кіндрат Йосипович, 1906 р. н., с. Юрівка Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 21 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 жовтня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Баніт Петро Данилович, 1898 р. н., м-ко Новий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, пом. директора МТС, с. Мотовилівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 9 вересня 1937 р. Проживав у м. Житомир Київської обл. Робітник музфабрики. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Банковський Рудольф Петрович, 1879 р. н., кол. Малинівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, токарь, смт Малин Київської обл. Заарештований 5 верес-

ня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Банников Іван Максимович, 1897 р. н., ст-ця Лабинська Кубанської обл. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта початкова, ком. транспортного ескадрону 15-го кавполку 3-ї кавдивізії, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 13 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. троцькістського угруповання. ВТ 2-го кавкорпусу 4 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Помер 12 жовтня 1944 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1958 р.

Банних Георгій Якович, 1899 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта н. середня, рахівник облавтогужтресту. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. розстріляний 19 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Банних Михайло Якович, 1904 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянин, освіта початкова, візник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 16 лютого 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 14 квітня 1935 р. справа припинена.

Банот Герхард Францович, 1919 р. н., м-ко Ліпни Шленські. Поляк, освіта 7 кл. Перейшов кордон з Польщі. Заарештований 10 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 7 квітня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Банцер Броніслав Іванович, 1905 р. н., с. Рудокопи Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудокопи Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Банцер Василь Пархомович, 1908 р. н., с. Старий Майдан Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ветеринар колгоспу. Проживав у с. Старий Майдан Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р.

Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Банцер Дем'ян Маркелович, 1898 р. н., с. Рудокопи Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудокопи Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Банцер Михайло Васильович, 1927 р. н., с. Старий Майдан Пулинського р-ну Волинського окр. Українець, освіта 6 кл., рядовий в/ч 7429. Заарештований 6 лютого 1951 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ військ МВС Київської обл. 30 березня 1951 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1954 р.

Банцер Олександр Степанович, 1887 р. н., с. Старий Майдан Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Майдан Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Банцер Пархом Матвійович, 1878 р. н., с. Старий Майдан Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Майдан Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Баньківський Григорій Йосипович, 1929 р. н., с. Царів Бір Барашівського р-ну Коростенського окр. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 28 січня 1949 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС СРСР 29 вересня 1954 р. міру покарання знижено до 5 років позбавлення волі. Реабілітований у 1994 р.

Баньковська Ганна Аполлінарівна, 1897 р. н., кол. Олексіївка Коростишівської вол. Радомисль-

ського пов. Київської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 12 вересня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 лютого 1946 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Баньковський Антон Йосипович, 1908 р. н., кол. Сергіївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у кол. Сергіївка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 24 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Баньковський Володимир Петрович, 1905 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тракторист МТС. Проживав у с. Кодня Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 9 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баньковський Георгій Казимирович, 1914 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта вища, відбував покарання в Коростенському ВТТ, Київська обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Баньковський Іван Йосипович, 1910 р. н., кол. Сергіївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Сергіївка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 24 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Баньковський Леонід Петрович, 1913 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, рахівник артілі «Коопшвачка». Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баньковський Петро Феліксович, 1873 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках з к.-р. елементами. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Баньковський Степан Степанович, 1894 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, зав. їдальнею. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 30 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Баньковський Фелікс Павлович, 1899 р. н., с. Катюха-Дуби Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, зчіплювач вагонів, ст. Рихальське Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Баньковський Цезар Йосипович, 1903 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, коваль колгоспу. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 30 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Барабахін Микола Олексійович, 1895 р. н., с. Вонюхи Костромської губ. Росіянин, освіта початкова, завскладом міндобрив. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Барабаш Адам Трохимович, 1912 р. н., с. Великий Браталів Красносізької вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великий Браталів Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався в

причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Барабаш Павло Єрмилович, 1896 р. н., с. Юрова Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Юрова Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 січня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Барабаш Петро Андрійович, 1914 р. н., с. Козлів Київської губ. Українець, освіта 7 кл., вчитель. Проживав у с. Горбулів Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 19 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Барабаш Федір Герасимович, 1892 р. н., с. Петрушин Чернігівської губ. Українець, освіта початкова. Відбував покарання в Житомирській в'язниці, Київська обл. Заарештований 23 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 лютого 1938 р. розстріляний 16 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Барабашук Самійло Микитович, 1885 р. н., с. Великий Луг Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Великий Луг Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 15 грудня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Барабашук (Барабанщиків) Феодосій (Петро) Тарасович, 1914 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, старшина роти с. п., ст. с-т. Заарештований 8 лютого 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. ВТ 19-ї запасної с. бр. 18 вересня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бараз Гдаль Шмульович, 1888 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта домашня, бухгалтер. Проживав у смт Городниця Город-

ницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Барак Шая-Вольф Ісерович, 1895 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, завмаг, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Барам (Барановський) Семен Якович, 1911 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта 6 кл., авіамоторист Сійської школи морських льотчиків. Заарештований 28 серпня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РСФРР. ВТ Північно-Кавказького ВО 3 листопада 1936 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Барам Янкель-Шимон Лейбович, 1889 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, робітник пекарні. Проживав у с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Баран Гнат Олексійович, 1891 р. н., с. Татариськи Подільської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Татариськи Вінницької обл. Заарештований 22 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 9 лютого 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баран Григорій Олексійович, 1919 р. н., м-ко Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 14 лютого 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-8, 58-10 КК РРФСР. Військовим прокурором 20-ї армії 5 квітня 1942 р. справа припинена.

Баран Іван Дмитрович, 1882 р. н., с. Полохачів Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Полохачів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської української націоналістичної організації. За

постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Баран Іван Савич, 1894 р. н., с. Гізовщина Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Гізовщина Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 10 травня 1939 р. справа припинена.

Баран Лаврін Дмитрович, 1890 р. н., с. Полохачів Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Полохачів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранецький Максим Олександрович, 1904 р. н., с. Стрибіж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Костянтинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Баранівська Анастасія Архипівна, 1886 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 2 грудня 1937 р. Обвинувачувалася в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляна 4 січня 1938 р. Реабілітована в 1961 р.

Баранівська Антоніна Іванівна, 1894 р. н., с. Зарубинка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в м. Коростень Житомирської обл. Заарештована 3 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1965 р.

Баранівська Ганна Андріївна, 1910 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Гошів Овруцького р-ну Жи-

томирської обл. Заарештована 25 серпня 1947 р. Обвинувачувалася в зраді Батьківщини. За постановою ОН при МДБ СРСР від 17 січня 1948 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1957 р.

Баранівська Ганна Калениківна, 1902 р. н., с. Сташки Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Сташки Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 серпня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. УНКВС по Кустанайській обл. 20 травня 1942 р. справа припинена.

Баранівська Ганна Матвіївна, 1922 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 серпня 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 22 листопада 1947 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1990 р.

Баранівська Домна Іванівна, 1895 р. н., с. Рудня-Гамарня Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, робітниця Повчанського лісництва, Житомирська обл. Заарештована 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1981 р.

Баранівська Лукерія Олексіївна, 1895 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, робітниця. Проживала в с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 листопада 1937 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляна 26 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітована в 1961 р.

Баранівська Павлина Григорівна, 1912 р. н., с. Княжики Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Княжики Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 29 квітня 1945 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 липня 1945 р. як дружина зрадника Батьківщини вислана в Актюбинську обл. на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Баранівська Теофіла Михайлівна, 1891 р. н., с. Зарубинка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Зарубинка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештова-

на 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Баранівська Уляна Бенедівна, 1924 р. н., с. Гошів Овруцького р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 червня 1949 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 25 листопада 1950 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1994 р.

Баранівський Адам Миколайович, 1892 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 12 грудня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1930 р. позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Баранівський Анастасій Іванович, 1908 р. н., с. Суховоля Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Суховоля Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1968 р.

Баранівський Андрій Володимирович, 1904 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 1 липня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Андрій Іванович, 1871 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Андрій Мартинович, 1883 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Андрій Мартинович, 1912 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, бригадир Коростенської МТС. Проживав у с. Васьковичі Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1946 р. за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 24 грудня 1946 р. справа припинена.

Баранівський Андрій Степанович, 1883 р. н., сл. Яблунець Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Малий Яблунець Барашівського р-ну Коростенського окр. Заарештований 6 вересня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 11 серпня 1937 р. Проживав у с. Малий Яблунець Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Десятник шляхоуправління. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Антон Іванович, 1888 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, грабар, ст. Житомир Київської обл. Заарештований 1 січня 1935 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС ССРР від 7 квітня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Антон Леонтійович, 1892 р. н., м-ко Баранівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне училище. Заарештований 25 вересня 1920 р. Обвинувачувався в службі у царській і польській поліціях. Розгляд справи відкладено до прибуття ревтрійки, заарештованого відправлено до в'язниці. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1995 р.

Баранівський Борис Іванович, 1898 р. н., с. Деревичі Деревичівської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, рахівник шляхбуду. Проживав у м-ку Баранівка Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 23 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Баранівський Василь Йосипович, 1886 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав на х. Нове Становище Народницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1985 р.

Баранівський Василь Маркович, 1905 р. н., х. Личмани Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бригадир 5-го околотку, ст. Олевськ Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. за ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Дільничним прокурором ПЗЗ 11 лютого 1939 р. справа припинена.

Баранівський Василь Петрович, 1912 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Василь Семенович, 1870 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Василь Степанович, 1900 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Василь Степанович, 1907 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, формувальник артілі «Червоний вояка», м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Василь Федорович, 1907 р. н., с. Великі Кліщі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Кліщі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Баранівський Віктор Михайлович, 1901 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Володимир Федорович, 1893 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник лікарні, м. Житомир Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 23 березня 1935 р. справа припинена.

Баранівський Гаврило Якович, 1897 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бухгалтер колгоспу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Баранівський Гнат Захарович, 1891 р. н., с. Дворище Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Мошківка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 28 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Баранівський Гнат Михайлович, 1884 р. н., с. Малинівка Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, тесляр колгоспу. Проживав у с. Малинівка Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Григорій Максимович, 1890 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 25 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 24 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Баранівський Григорій Михайлович, 1899 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне училище, колгоспник. Проживав у с. Коритище Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 серпня 1937 р. розстріляний 15 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Григорій Степанович, 1893 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, незаможник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 24 квітня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-13 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 червня 1928 р. справа припинена.

Баранівський Данило Васильович, 1896 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 10 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Данило Севастянович, 1911 р. н., сл. Васківці Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 21 січня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 квітня 1937 р.

ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Баранівський Демид Лукич, 1900 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Дмитро Гнатович, 1921 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, кандидат в чл. ВКП(б), освіта середня, вчитель. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Овруцьким РВ НКДБ УРСР 1 червня 1944 р. справа припинена.

Баранівський Дмитро Миколайович, 1906 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 8 грудня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Захар Григорович, 1900 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, сторож. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 грудня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УРСР. Житомирським облсудом 8 лютого 1949 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1954 р.

Баранівський Зенон Венедиктович, 1901 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, інспектор обкому заготівель. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 5 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Баранівський Іван Каленикович, 1913 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, кочегар гранкар'єру, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався

в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Іван Лаврентійович, 1883 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Іван Матвійович, 1896 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Іван Микитович, 1894 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Баранівський Іван Олександрович, 1880 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Іван Олексійович, 1907 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Іван Прокопович, 1906 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 6 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Іван Семенович, 1901 р. н., м-ко Кагарлик Київської губ. Українець, освіта початкова. Заарештований 13 серпня 1923 р. за ст. 68 КК УСРР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1998 р.

Баранівський Іван Степанович, 1906 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Йосип Матвійович, 1892 р. н., с. Зарубинка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, охоронник парку культури, м. Коростень Київської обл. Заарештований 30 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанської к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 31 серпня 1937 р. розстріляний 31 серпня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Баранівський Йосип Степанович, 1913 р. н., с. Сухополя Кутузовської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1957 р.

Баранівський Кіндрат Сидорович, 1878 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, грабар, ст. Білокорівичі Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Лаврін Володимирович, 1891 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, вантажник лісоскладу, ст. Ігнатпіль

Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Баранівський Лука Лаврентійович, 1893 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, їздовий Повчанського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1981 р.

Баранівський Лука Степанович, 1891 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 27 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 7 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Максим Каленикович, 1909 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник гранкар'єру, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Максим Павлович, 1899 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Чоповичі Малинського р-ну. Заарештований 23 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 жовтня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Максим Тимофійович, 1880 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Марко Кирилович, 1902 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Марко Матвійович, 1890 р. н., с. Зарубинка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Зарубинка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанської к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 31 серпня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1958 р.

Баранівський Мелетій Антонович, 1901 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 10 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 травня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Микола Андрійович, 1882 р. н., сл. Михайлівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у сл. Михайлівка Володарського р-ну Волинського окр. Заарештований 6 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 4 жовтня 1989 р. Вдруге заарештований 13 липня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Проживав у с. Михайлівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Колгоспник. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

Баранівський Микола Антонович, 1922 р. н., х. Глухів Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., санінструктор. Заарештований 21 лютого 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 41-го РАБ 22 квітня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Баранівський Микола Федорович, 1909 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського

пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Чоповичі Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 7 травня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 11 вересня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Михайло Іванович, 1881 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Михайло Іванович, 1898 р. н., с. Гайки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, голова колгоспу. Проживав у с. Гайки Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Баранівський Михайло Іванович, 1910 р. н., с. Лизник Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер тресту «Житомирліс», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 5 квітня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УНКДБ по Житомирській обл. 26 липня 1944 р. справа припинена.

Баранівський Михайло Каленикович, 1915 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, рахівник гранкар'єру, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Михайло Максимович, 1900 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 25 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Баранівський Михайло Осипович, 1899 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 25 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 10 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Баранівський Михайло Тимофійович, 1898 р. н., с. Зарубинка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменник, колгоспник. Проживав у с. Зарубинка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанської організації, шкідницькій діяльності та шпигунстві. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Михайло Титович, 1904 р. н., с.л. Немелянка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник паперової ф-ки, с. Чижівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Михайло Хомич, 1876 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 10 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 15 травня 1931 р. справа припинена. Вдруге заарештований 10 квітня 1932 р. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Київської обл. Одноосібник. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 листопада 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Баранівський Нестор Мусійович, 1902 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, вантажник, ст. Ігнатпіль Київської обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Олександр Володимирович, 1885 р. н., с. Кошарище Левківської вол. Жито-

мирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Малі Кошарища Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Олексій Григорович, 1875 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 11 квітня 1929 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Баранівський Олексій Денисович, 1896 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 28 серпня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Олексій Михайлович, 1895 р. н., кол. Геленівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священик. Проживав у с. Дуброва Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 15 березня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 23 березня 1930 р. справа припинена.

Баранівський Опанас Микитович, 1891 р. н., с. Котів Чернігівської губ. Українець, малописьменний, пасічник колгоспу. Проживав у с. Пединки Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Павло Йосипович, 1912 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Павло Михайлович, 1913 р. н., с. Адамів Сербівської вол. Новоград-Волинсько-

го пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, машиніст фарфорового з-ду. Проживав у смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Павло Степанович, 1906 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, лісотехнік Овруцького лісгоспагу, Житомирська обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Пантелеймон (Талимон) Лаврентійович, 1880 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Петро Антонович, 1914 р. н., с. Славів Кутузівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Славів Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 5 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 1 квітня 1935 р. справа припинена.

Баранівський Петро Васильович, 1897 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Петро Григорович, 1902 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Зольня Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Баранівський Петро Іванович, 1899 р. н., кол. Здоровець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Здоровець Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 27 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 9 серпня 1933 р. справа припинена.

Баранівський Петро Іванович, 1899 р. н., с. Суховоля Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, лісоруб Ушомирського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Петро Іларіонович, 1890 р. н., с. Лизник Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Лизник Володарського р-ну Волинського окр. Заарештований 19 травня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 1 жовтня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Баранівський Петро Миколайович, 1905 р. н., с. Чайківка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Слівка Малинського р-ну Житомирської обл. У 1930 р. був розкуркулений і висланий органами ДПУ УСРР як соціально небезпечний елемент. Заарештований 21 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та втечі в 1937 р. з місця заслання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Петро Степанович, 1892 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 23 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Семен Дмитрович, 1888 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, кондуктор товарних поїздів, ст. Корос-

тень Житомирської обл. Заарештований 18 серпня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-12 КК УРСР. Справу надіслано на розгляд ОН при НКВС СРСР. Рішення не прийнято в зв'язку зі смертю підслідного, що наступила 4 травня 1942 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Семен Якович, 1886 р. н., с. Волиця Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Волиця Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 14 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 19 жовтня 1989 р. Вдруге заарештований 29 серпня 1937 р. Проживав у с. Волиця. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 31 серпня 1937 р. розстріляний 20 вересня 1937 р. Реабілітований 19 квітня 1989 р.

Баранівський Сергій Пилипович, 1905 р. н., с. Любарка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник 5-ї військбуддільниці. Проживав у с. Любарка Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 10 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Сильвестр Арсентійович, 1894 р. н., сл. Михайлівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Теренці Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Степан Іванович, 1879 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Варварівка Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Заарештований 19 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Степан Іванович, 1884 р. н., с. Віленька Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, без певних занять, м. Київ Київської обл. Заарештований 13 червня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвід-

ділом ДПУ УСРР 7 вересня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Баранівський Степан Іванович, 1884 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну. Заарештований 10 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 15 травня 1931 р. справа припинена.

Баранівський Степан Іванович, 1915 р. н., с. Білка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, десятик ліспромгоспу. Проживав у с. Білка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 жовтня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ МВС Житомирської обл. 25 жовтня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Баранівський Тимофій Васильович, 1911 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Баранівський Тихін Михайлович, 1904 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, агроном МТС, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 14 січня 1945 р. Обвинувачувався в посібництві окупаційним німецьким властям. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 28 лютого 1945 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна і пораженням у правах. Реабілітований у 1975 р.

Баранівський Федір Іванович, 1880 р. н., с. Головки Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Головки Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 6 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Федір Климович, 1901 р. н., с. Хутір-Гошівський Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Хутір-Гошівський Овруцького р-ну Житомирської обл. За-

арештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Феодосій Іванович, 1891 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник кар'єру, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та службі у петлюрівських військах. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранівський Хома Кирилович, 1889 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, обхідник колії, ст. Рихальське Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації та участі в банді Соколовського. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 травня 1938 р. розстріляний. Реабілітований у 1963 р.

Баранівський Яків Петрович, 1892 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Баранівський Якуб Васильович, 1897 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Баранівський Якуб Іванович, 1887 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Головки Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 8 травня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 26 жовтня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Баранівський-Савенко Лука Григорович, 1886 р. н., с. Старий Дорогинь Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, ма-

лописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Дорогинь Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до куркульської а.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Баранко Віктор Ананійович, 1912 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, механік. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 3 серпня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 5-ї повітряної армії 12 серпня 1944 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

Баранов Григорій Олександрович, 1894 р. н., с. Касилан Варшавської губ. Поляк, малописьменний, робітник 118-ї військбуддільниці. Проживав у с. Лубчиці Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 25 листопада 1932 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 21 січня 1933 р. справа припинена.

Баранов (Баран) Михайло Григорович, 1874 р. н., х. Стрибизький Брід Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, лісник. Проживав на х. Стрибизький Брід Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 14 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Баранов Олександр Карпович, 1888 р. н., с. Здань-Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Росіянин, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Здань-Болярка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 9 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 23 березня 1935 р. справа припинена.

Баранов (Баран) Петро Михайлович, 1904 р. н., х. Стрибизький Брід Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, відправник лісоматеріалів. Проживав на х. Стрибизький Брід Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 9 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Баранов Федір Назарович, 1873 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, неписьменний, каменяр

за наймом, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання євангелістів. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Баранова Ксенія Іванівна, 1895 р. н., м-ко Любомль Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, швачка. Проживала в с. Дуброва Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 9 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 31 травня 1939 р. засуджена на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітована в 1992 р.

Баранович Дмитро Якович, 1869 р. н., с. Новожикув Клеванської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник, с. Суємці Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 21 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Баранович Степан Григорович, 1897 р. н., с. Недашки Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Проживав у с. Недашки Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барановська Альбіна Іванівна, 1896 р. н., с. Мошківка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Гута-Мошківка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештована 23 червня 1938 р. Обвинувачувалася в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляна 4 листопада 1938 р. Реабілітована в 1956 р.

Барановська Євгенія Людвігівна, 1887 р. н., м. Житомир Волинської губ. Полька, письменна, кондуктор трамвая, м. Житомир Київської обл. Заарештована 4 серпня 1933 р. за ст. 54-2, 54-8 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 19 листопада 1933 р. справа припинена.

Барановська Поліна Казимірівна, 1912 р. н., с. Хажин Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Полька, малописьменна, швачка. Проживала в с. Хажин Бердичівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 16 квітня 1949 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 17 грудня 1949 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Барановська Фекла Онуфрійвна, 1890 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1963 р.

Барановський Анатолій Логвинович, 1916 р. н., с. Литвинівка Київської губ. Поляк, чл. ЛКСМУ, освіта 7 кл., дільничний інспектор народногосподарського обліку. Проживав у с. Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. ОН при МДБ СРСР 20 вересня 1952 р. судимість знято. Реабілітований у 1955 р.

Барановський Антон Іванович, 1899 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1998 р.

Барановський Антон Йосипович, 1895 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Врублівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Барановський Володимир Йосипович, 1897 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Врублівка Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 26 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Чуднів-

ської дільниці 13 січня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 29 листопада 1937 р. Проживав у с. Врублівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Бригадир колгоспу. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Барановський Генріх Францович, 1898 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Врублівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Барановський Григорій Андрійович, 1900 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, малописьменний, кочегар електростанції. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барановський Едвард Миколайович, 1897 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Барановський Іван Васильович, 1899 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 10 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 листопада 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1963 р.

Барановський Йосип Антонович, 1891 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1963 р.

Барановський Йосип Іванович, 1911 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, робітник. Проживав у м. Бердичів. Заарештований 3 липня 1931 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 21 травня 1932 р. справа припинена.

Барановський Йосип Станіславович, 1898 р. н., с. Бражинка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта н. середня, вчитель. Проживав у с. Буда-Рижанська Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барановський Карл Адольфович, 1890 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, сторож. Проживав у с. Миропіль Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляний 7 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Барановський Леонтій Францович, 1881 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Врублівка Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 14 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 жовтня 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Барановський Мартин Антонович, 1900 р. н., м-ко Ходорків Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, робітник, ст. Скочище Житомирської обл. Заарештований 15 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барановський Михайло Олександрович, 1890 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний. Проживав у с. Геральдівка Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Барановський Станіслав Андрійович, 1914 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк,

письменний, робітник електростанції. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 14 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барановський Станіслав Карлович, 1902 р. н., с. Харитонівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Харитонівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Барановський Тит Цезарович, 1900 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Врублівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Барановський Трохим Степанович, 1894 р. н., с. Зарубинка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, лісотехнік. Проживав у с. Гута-Мошківка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 29 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Барановський Яків Йосипович, 1874 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, грабар. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 11 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Баранський Владислав Павлович, 1885 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта домашня, тесляр хлібозаводу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Баранчук Павло Якович, 1884 р. н., с. Моделів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Моделів Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Прокурором Потіївського р-ну 22 березня 1939 р. справа припинена.

Баранчук Степан Іванович, 1902 р. н., с. Ноздрище Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ноздрище Народицького р-ну. Заарештований 29 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором 7-го сектора ДПУ УСРР м. Житомир 1 грудня 1930 р. справа припинена.

Баранчук Яків Петрович, 1904 р. н., с. Моделів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, вантажник. Проживав у с. Головин Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором Потіївського р-ну 12 березня 1939 р. справа припинена.

Баранюк Олександр Йосипович, 1879 р. н., с. Галіївка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Галіївка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Баранюк Петро Йосипович, 1899 р. н., с. Галіївка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Галіївка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Барас Асір Якович, 1897 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, бухгалтер. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Барах-Баравська Галина Марківна, 1922 р. н., с. Рудокопи Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврейка, освіта 7 кл., рахівник хлібозаводу, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 8 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1944 р. ув'язнена до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Барац Аврум-Мойше Йосипович, 1904 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, без певних занять. Проживав у м. Бердичів Бердичівського окр. Заарештований 22 червня 1925 р. Обвинувачувався за ст. 61 КК УСРР. Бердичівським окрсудом 25 січня 1926 р. справа припинена. Вдруге заарештований 30 грудня 1937 р. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Бухгалтер 121-ї військбуддільниці. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 25 листопада 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Барашевич Петро Миколайович, 1910 р. н., с. Чижівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Чижівка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 25 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 3 квітня 1931 р. справа припинена.

Барашевський Франц Антонович, 1886 р. н., кол. Богушівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник Ушомирського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Барашівець Гордій Матвійович, 1888 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1969 р.

Барашівець Захар Зотович, 1898 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинсько-

го окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Барашівець Микола Матвійович, 1902 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, тимчасово не працював. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 21 березня 1935 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 серпня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1962 р.

Барашівець Микола Олексійович, 1894 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Барашівець Олександр Зотович, 1907 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 28 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Новоград-Волинської дільниці 15 серпня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 7 лютого 1938 р. Формувальник заводу, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Барашівець Феодосій Зотович, 1902 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Барашман Цаль Йосипович, 1887 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, живописець фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 18 листопада 1936 р. Обви-

нувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Барбаревич Франц Мартинович, 1883 р. н., м. Кальварія Сувалкської губ. Поляк, письменний, сторож кам'яного кар'єру, ст. Білокоровичі Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Барбей Лідія Германівна, 1902 р. н., Пулинська вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Веселівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештована в серпні 1941 р. Евакуйована в тил країни в числі заарештованих. Подальша доля невідома. УМДБ по Житомирській обл. 30 березня 1948 р. справа припинена.

Барбенчук Іван Сергійович, 1899 р. н., сл. Броніца Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Велика Цвіля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барбенчук Михайло Григорович, 1881 р. н., с. Велика Цвіля Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 19 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Барбовський Анатолій Дмитрович, 1905 р. н., м. Одеса Херсонської губ. Молдаванин, освіта середня, електромонтер електростанції. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Барботько Оксентій Володимирович, 1885 р. н., м-ко Краснопілля Краснопілляської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Краснопілля Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований

15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований 22 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 27 серпня 1937 р. Проживав у м. Житомир Київської обл. Столяр. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 20 жовтня 1937 р. розстріляний 1 лютого 1938 р. Реабілітований 3 липня 1989 р.

Барвицький Григорій Іванович, 1912 р. н., с. Новоселиця Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Барвицький Степан Остапович, 1900 р. н., м-ко Паволоч Паволоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Паволоч Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бардаш Антон Демидович, 1875 р. н., кол. Луковець Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Луковець Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 22 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бардаш Григорій Прокопович, 1871 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Нова Буда Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 18 квітня 1933 р. справа припинена.

Бардаш Дмитро Ларіонович, 1885 р. н., с. Новий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Новий Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 травня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором Держинського р-ну 31 березня 1939 р. справа припинена.

Бардаш Іван Григорович, 1890 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Нова Буда Потіївського р-ну Волинського окр. Заарештований 29 жовтня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 15 лютого 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Бардаш Іван Іванович, 1885 р. н., с. Киянка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бардаш Марія Кирилівна, 1904 р. н., с. Облітки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Нова Буда Потіївського р-ну Київської обл. Заарештована 19 серпня 1932 р. Обвинувачувалася за ст. 16-80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1933 р. вислана в Північний край на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Бардаш Михайло Іванович, 1900 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Слівка Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. розстріляний 9 серпня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бардаш Трифон Іларіонович, 1890 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир Дзержинського лісгоспу, Вінницька обл. Заарештований 14 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Бардаш Феодосій Григорович, 1905 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Нова Буда Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 11 травня 1932 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою Судової колегії ОДПУ від 6 листопада

1932 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1997 р. Вдруге заарештований 22 червня 1941 р. Проживав у с. Нова Буда Потіївського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 квітня 1942 р. визначено ув'язнення до ВТТ на 5 років. Помер 15 січня 1942 р. у тюрмі № 3, м. Томськ (так у документах). Реабілітований у 1989 р.

Бардашев Антон Федорович, 1899 р. н., с. Свидя Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Свидя Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бардашевський Іван Іванович, 1883 р. н., с. Рудня-Лугинківська Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр лісгоспу. Проживав у с. Ліщинець Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 29 листопада 1932 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 7 червня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1960 р.

Бардашевський Омелян Григорович, 1896 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Миропіль Романівського р-ну ім. Дзержинського. Заарештований 24 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 9 грудня 1931 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бардашевський Пилип Дорофійович, 1886 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Миропіль Романівського р-ну ім. Дзержинського. Заарештований 24 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 9 грудня 1931 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бардашевський Яків Олександрович, 1893 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Краснопіль Янушпіль-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Барденштейн Шльома Іхельович, 1896 р. н., м-ко Червоне Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, працівник Волгубрадпартшколи. Проживав у м. Житомир Волинської губ. Заарештований 24 жовтня 1923 р. Обвинувачувався за ст. 57, 61, 70, 72 КК УСРР. Секретним відділом ДПУ УСРР 15 серпня 1924 р. справа надіслана на припинення. Реабілітований у 2000 р. Вдруге заарештований 17 квітня 1931 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Проживав у м. Житомир. Кустар-майстер по виготовленню лаку. Прокурором Житомирського оперсектора ДПУ УСРР 18 травня 1931 р. справа припинена. Втретє заарештований 10 січня 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Штампувальник металомайстерні інвалідів. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 4 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бардецький Володимир Нестерович, 1894 р. н., с. Гранів Подільської губ. Українець, освіта початкова, голова правління окрпромспілки, м. Коростень Київської обл. Заарештований 10 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бардук Микола Сидорович, 1895 р. н., с. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Високоукраїнське Черняхівського р-ну Волинського окр. Заарештований 8 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Баренбойм Шимон Аврумович, 1905 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, робітник склозаводу, смт Держинськ Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Барешек Павло Якимович, 1876 р. н., м-ко Сміла Смілянської вол. Черкаського пов. Київської губ. Українець, освіта н. середня, контролер МВ зв'язку. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 15 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барзинський Олександр Гаврилович, 1891 р. н., м. Корсунь Київської губ. Українець, освіта середня медична. Відбував покарання в Житомирській ВТК, Житомирська обл. Заарештований 24 вересня 1941 р. Помер 27 грудня 1941 р. УНКВС по Ростовській обл. 24 січня 1942 р. справа припинена в зв'язку зі смертю підслідного. Реабілітований у 1989 р.

Барил Йосип Перцович, 1904 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, голова артилі «Будматеріали». Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 25 січня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до троцькістського угруповання та а.-р. агітації. Вінницьким облсудом 28 серпня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТГ з пораженням у правах на 3 роки. Помер 30 квітня 1940 р. у місцях позбавлення волі. Реабілітований у 1960 р.

Барило Іван Якович, 1911 р. н., с. Томаківка Катеринославської губ. Українець, освіта початкова, борець пожежної команди, м. Коростень Київської обл. Заарештований 5 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 8 березня 1937 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Барило Меєр Ісаакович, 1909 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, кустар. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Заарештований 6 травня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-4 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 11 січня 1929 р. висланий на Урал на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Барілович Борис Йосипович, 1890 р. н., м-ко Межирічі Межиріцької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта 6 кл. гімназії, касир панчішної ф-ки. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бариллович Володимир Йосипович, 1879 р. н., Дубнівський пов. Волинської губ. Українець, освіта н. вища, чоботар. Проживав у м. Житомир Волинської губ. Заарештований 3 листопада 1923 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. Волинським губсудом 14 лютого 1924 р. виправданий. Вдруге заарештований 5 лютого 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Касир обллісоуправління. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 14 червня 1939 р. справа припинена.

Бариль Іовель (Іофель) Якович, 1905 р. н., м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, голова хімартілі, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1970 р.

Барильчук Олександр Михайлович, 1892 р. н., с. Красилівка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Красилівка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 10 січня 1945 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1993 р.

Барилюк Адам Лукич, 1906 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісник. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Барилюк Павло Гнатович, 1902 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, швець. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Барилюк Петро Лукич, 1913 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 лис-

топада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Барилюк Яків Миронович, 1910 р. н., с. Яблунець Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, ремонтний робітник, ст. Яблунець Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 жовтня 1938 р. розстріляний 26 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Барин Яким Якович, 1886 р. н., с. Баківці Полонківської вол. Луцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Дриглів Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Барицький Олександр Михайлович, 1907 р. н., с. Оршин Подільської губ. Поляк, освіта середня, лісотехнік Держинського лісництва. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 1 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 8 жовтня 1939 р. справа припинена.

Барицький Станіслав Мартинович, 1891 р. н., с. Лизник Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лизник Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Барицький Франц Вікентійович, 1910 р. н., с. Лизник Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта 5 кл., робітник лісоскладу, ст. Турчинка Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 квітня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1966 р.

Барицький Франц Костянтинович, 1897 р. н., с. Вили Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Вили Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 14 січня 1935 р. за

ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 23 березня 1935 р. справа припинена.

Барич Ілля Маркович, 1898 р. н., Югославія. Поляк, неписьменний, муляр. Проживав у с. Дуплинки Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 12 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баришівський Григорій Дмитрович, 1885 р. н., с. Вільха Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, рахівник колгоспу. Проживав у с. Вільха Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 липня 1932 р. справа припинена.

Баришкевич Олександр Іванович, 1895 р. н., с. Кустин Кустинської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Крошня-Українська Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Баришман Шмуль Йосипович, 1909 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, бухгалтер райфінвідділу. Проживав у с. Бараші Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Новосибірським облсудом 6 червня 1942 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Баришников Георгій Олександрович, 1898 р. н., м. Валуйки Воронежської губ. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта середня, військовий керівник лісотехнікуму, м. Малин Житомирської обл. Заарештований 8 серпня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 17 серпня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1997 р.

Барі Еля Кейфманович, 1894 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, кустар-маляр. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1990 р.

Барлебен Рудольф Густавович, 1881 р. н., кол. Маргаритівка-Слобідська Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Маргаритівка-Слобідська Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 15 вересня 1932 р. справа припинена.

Бармак Олександр Григорович, 1907 р. н., с. Майстрова Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Майстрова Воля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бармак Олексій Григорович, 1905 р. н., с. Майстрова Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Майстрова Воля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бармак Сава Степанович, 1907 р. н., с. Киянка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Киянка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 4 січня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором Новоград-Волинської дільниці 30 січня 1933 р. справа припинена.

Бармак Степан Васильович, 1890 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бармак Яків Григорович, 1900 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС

по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бармаш Фаня-Фейга Михелівна (Михайлівна), 1905 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврейка, освіта початкова, робітниця окрпродкомітету, м. Житомир. Заарештована 1 вересня 1924 р. Обвинувачувалася за ст. 57, 61, 70, 72 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 24 жовтня 1924 р. справа припинена, відібрано підписку про невізд. Реабілітована в 1999 р.

Барсуک Василь Григорович, 1892 р. н., с. Дзвиняч. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 17 серпня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 80 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 березня 1941 р. позбавлений волі на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Барсуک Микола Іванович, 1903 р. н., с. Любарка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Любарка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Барсуک Олександр Гнатович, 1882 р. н., с. Любарка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Любарка Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 березня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 25 травня 1928 р. позбавлений права проживання у великих містах Росії та України на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Барсуک Олексій Григорович, 1892 р. н., с. Давидки Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Давидки Народицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 29 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 16 серпня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Барсук Онуфрій Тодорович, 1896 р. н., с. Любарка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Любарка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Барсук Пелагія Антонівна, 1887 р. н., с. Пилиповичі-Зв'ягельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Пилиповичі Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 4 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1989 р.

Барсук Петро Степанович, 1903 р. н., с. Любарка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Любарка Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 15 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 12 липня 1933 р. справа припинена.

Барсуков Григорій Костянтинович, 1884 р. н., м-ко Хабне Хабненської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Голубиевичі Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 24 лютого 1930 р. за ст. 54-8, 54-11, 54-13 КК УСРР. Коростенським ОВ ДПУ УСРР 21 березня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Барсученко Михайло Іванович, 1912 р. н., с. Писарівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта 5 кл., ком. взводу, мол. л-т. Заарештований 29 жовтня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФСР. ОСВ НКВС 30-ї с. д. 10 січня 1943 р. справа припинена.

Барталович Олександр Фортунатович, 1870 р. н., с. Новосілки Здовбицької вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, благочинний, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бартек Август Юліусович, 1902 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр, с. Бараші Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бартель Едуард Генріхович, 1899 р. н., кол. Липівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, одно-

осібник. Проживав у кол. Липівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 30 листопада 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 22 липня 1933 р. справа припинена.

Бартель Еміль Юліусович, 1898 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нейгейм Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бартель Рейнгольд Михайлович, 1892 р. н., кол. Геральдівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Адамове Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 23 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бартель Роман Георгійович, 1894 р. н., кол. Габрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр МТС, с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бартенбах Вільгельм Пилипович, 1891 р. н., Новоград-Волинський пов. Волинської губ. Німець, письменний, майстер Коростенської артілі «Будматеріали». Проживав у с. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Бартенев Олександр Григорович, 1912 р. н., м. Москва Московської губ. Росіянин, освіта 3 курси технікуму, червоноармієць, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 16 жовтня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УСРР. ВТ в/ч 4378 27 лютого 1938 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. ВК ВС СРСР 17 квітня 1938 р. міру покарання знижено до 6 років. Реабілітований у 1958 р.

Бардашевський Віталій Степанович, 1907 р. н., сл. Зелениця Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова

колгоспу. Проживав у с. Зелениця Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бардашевський Еміль Людвігович, 1897 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бураківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бартов'як Йосип Мартинович, 1910 р. н., с. Таубівка Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Таубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бартов'як Франц Мартинович, 1905 р. н., с. Таубівка Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Таубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бартов'як Цезарина Михайлівна, 1919 р. н., с. Таубівка Київської губ. Полька, освіта початкова, доярка. Проживала в с. Таубівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 26 серпня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1989 р.

Бартов'як Якуб Тимофійович, 1885 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, конюх райспоживспілки. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 16 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 31 серпня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1957 р.

Бартицький Франц Антонович, 1897 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Во-

линського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бару Аврум-Аба Юдкович, 1885 р. н., уроч. Думські-Корчми Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, заготівельник, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 26 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Барц Август Павлович, 1879 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Тартачок Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 21 травня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Барц Асаф Густавович, 1907 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, збиральник молока. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Барц Вільгельм Юганович, 1881 р. н., м-ко Горошки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, пом. машиніста електростанції. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Барц Герман Людвігович, 1897 р. н., кол. Лучиста Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лучиста Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Барц Евальд Йоганович, 1905 р. н., кол. Граній-Дуб Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Олександрівка Дніпропетровської обл. Заарештований у 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Барц Едмунд Вільгельмович, 1898 р. н., кол. Рисовата Хролинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник Рихальського свинорадгоспу. Проживав у с. Сербівська Слобідка Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 квітня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 29 червня 1936 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Барц Еміль Людвігович, 1895 р. н., кол. Лучиста Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник склозаводу, с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Барц Натануїл Густавович, 1909 р. н., кол. Цвітянка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Цвітянка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Барц Рудольф Михайлович, 1912 р. н., кол. Сергіївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Сергіївка Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Барц Фрідріх Якович, 1866 р. н., кол. Фрідріхівка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столар колгоспу. Проживав у с. Фрідріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агіта-

ції. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 24 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Барц Юліус Андрійович, 1879 р. н., кол. Адамівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Цвітянка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Барцевич Микола Карлович, 1899 р. н., с. Подолянці Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, чл. КП(б)У, освіта початкова, інспектор райуповнаркомзагу, смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Барціо Данило Савич, 1890 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Краснопіль Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 2 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колетії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 6 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 29 червня 1938 р. Проживав у с. Краснопіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований 19 червня 1989 р.

Барціо Микола Савич, 1884 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Краснопіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Барчук Іван Михайлович, 1891 р. н., с. Нянівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, агроном колгоспу. Проживав у с. Нянівка Малинського р-ну

Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1964 р.

Барчук Макар Іванович, 1897 р. н., с. Старі Кошари Старокошарської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Циган, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Кануни Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 3 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Барчук Сава Оксентійович, 1889 р. н., с. Паволочка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. фермою колгоспу. Проживав у с. Паволочка Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 4 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Барчук Софія Олександрівна, 1893 р. н., м. Дубно Дубнівського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Паволочка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 6 січня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляна 29 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Барштак Шулим Мойсейович, 1909 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта вища, військовий лікар 2-го рангу, м. Сизрань. Заарештований 14 січня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. ВТ 63-го с. к. 14 травня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років і позбавленням військового звання. Реабілітований у 1995 р.

Барях Перец Йосипович, 1890 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, бухгалтер гарнізонного домоуправління. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 7 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Бердичівським МВ НКВС УРСР 22 вересня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Басай Емілія Іванівна, 1912 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, колгоспниця. Проживала в с. Стара Олександрівка Червоноармій-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 червня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 20 жовтня 1944 р. справа припинена.

Басалюк Тихін Никифорович, 1889 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Шпичинці Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Басис Йосип Шевельович, 1894 р. н., ст. Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, нач. цеху фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 31 жовтня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Басис Шулим Шевельович, 1888 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, робітник. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Басов Йосип Антонович, 1889 р. н., с. Локно Радомської губ. Білорус, письменний, робітник кар'єру. Проживав у с. Пашини Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 11 серпня 1938 р. справа припинена.

Басок Павло Семенович, 1901 р. н., с. Пишки Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Пишки Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 9 серпня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Полонської дільниці 19 вересня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 19 квітня 1933 р. Проживав у с. Пишки. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1969 р.

Басок Тихін Агафонович, 1890 р. н., с. Велика Доманівка Вишгородської вол. Кременецько-

го пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, викладач ветшколи. Проживав у с. Нова Чортoria Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Басюк Влас Павлович, 1898 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-терористичної шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Басюк Герасим Іванович, 1900 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-терористичної шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Басюк Гнат Огейович, 1905 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова ССТ. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 жовтня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Басюк Данило Макарович, 1895 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Никонівка Бердичівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 30 жовтня 1946 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1955 р.

Басюк Іван Якович, 1893 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 1 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. позбавлений пра-

ва проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Басюк Йосип Гнатович, 1913 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 17 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 11 березня 1938 р. виправданий.

Басюк Марія Артемівна, 1919 р. н., с. Слободище П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, освіта 5 кл., колгоспниця. Проживала в с. Слободище Бердичівського р-ну Житомирської обл. 23 березня 1945 р. відібрано підписку про невиїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 червня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Басюк Мойсей Гнатович, 1911 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 17 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 13 травня 1938 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1993 р.

Басюк Олександр Васильович, 1904 р. н., с. Слободище П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 10 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28–29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Басюк Петро Архипович, 1896 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 1 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Басюк Семен Дмитрович, 1892 р. н., с. Біловиж. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Біловиж Рокитнянського р-ну Рівненської обл. Заарештований 23 січня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 21 липня 1945 р. виправданий.

Басюк Трохим Максимович, 1895 р. н., с. Годотемль Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож. Проживав у с. Годотемль Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1964 р.

Басюк Трохим Харитонович, 1880 р. н., с. Красносілка Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Красносілка Чуднівського р-ну. Заарештований 25 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Басюк Василь Костянтинович, 1921 р. н., с. Порог Архангельської губ. Росіянин, освіта н. середня, нач. мехцеху 120-ї спецмайстерні, м. Новгород-Волинський Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ в/ч 77757 24 липня 1950 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. ВК ВС СРСР 15 січня 1955 р. міру покарання знижено до 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1993 р.

Батий Юрій Юрійович, 1915 р. н., м-ко Глинськ Полтавської губ. Українець, освіта н. вища, робітник паперової ф-ки, м. Малин Житомирської обл. Заарештований 4 жовтня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 58-8, 58-10, 58-11 КК РРФСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 23 грудня 1950 р. висланий у Красноярський край на поселення. Реабілітований у 1989 р.

Батильчук Василь Овдійович, 1902 р. н., с. Липники Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Липники Лугинського р-ну Коростенського окр. Заарештований 9 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 2 серпня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Батильчук Овдій Дмитрович, 1880 р. н., с. Липники Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, кустар-тесляр. Проживав у с. Липники Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від

17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Батівський Платон Іванович, 1898 р. н., м-ко Краснокутськ Харківської губ. Українець, освіта середня, під час тимчасової німецької окупації Житомирщини – плановик контори «Плодоовоч», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 31 липня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 20 жовтня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1993 р.

Батіс Меср Мотельович, 1896 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта початкова, тесляр ф-ки «Червоний профінтерн», м. Житомир Київської обл. Заарештований 19 лютого 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Батлайчук Пантелеймон Пантелеймонович, 1868 р. н., с. Княжики Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Княжики Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 21 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 10 березня 1930 р. справа припинена.

Батлан Сруль Йольович, 1902 р. н., Дубнівський пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, робітник. Проживав у м. Бердичів Бердичівського окр. Заарештований 25 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 20 березня 1929 р. справа припинена. Вдруге заарештований 2 вересня 1936 р. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Робітник артілі «Промвзуття». Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 липня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. За постановою ОН при МДБ СРСР від 31 січня 1953 р. висланий на спецпоселення за колишню к.-р. троцькістську діяльність. Реабілітований у 1959 р.

Батор Володимир Йосипович, 1907 р. н., с. Довгошиї Малинської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісоруб. Проживав у с. Ришавка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Батрак Микита Сидорович, 1902 р. н., с. Коханівка Хролинської вол. Ізяславського пов. Во-

линської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Березівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ військ НКВС Ростовської обл. 22 вересня 1941 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Батуринський Олександр Гаврилович, 1888 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянин, освіта вища, лікар, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 27 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 16 серпня 1939 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. ВС УРСР 4 грудня 1939 р. виправданий.

Батушанський Михайло Іванович, 1893 р. н., Румунія. Українець, письменний, муляр лікарні, м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Батюк Леонтій Микитович, 1891 р. н., с. Рижани Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рижани Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 лютого 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 13 липня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Батюк Овсій Климович, 1876 р. н., с. Рижани Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рижани Володарського р-ну Волинського окр. Заарештований 20 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Батюк Павло Васильович, 1886 р. н., с. Рижани Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рижани Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Батюк Сергій Єремійович, 1900 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта н. вища,

вчитель. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 11 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 20 березня 1939 р. справа припинена.

Батюк Степан Іванович, 1906 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Батюта Ганна Романівна, 1910 р. н., с. Колодіївка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, вихователька ясел. Проживала в с. Колодіївка Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 13 січня 1937 р. Обвинувачувалася в а.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 листопада 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1965 р.

Батюх Федір Степанович, 1891 р. н., с. Стара Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, завскладом дослідного поля. Проживав у с. Стара Чорторія Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бауер Адольф Густавович, 1908 р. н., кол. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта н. середня, рахівник колгоспу. Проживав на х. Городище Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 червня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 1 жовтня 1941 р. справа припинена.

Бауер Еммануїл Готлібович, 1886 р. н., кол. Колодіївка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, чоботар військторгу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Баум Данило Юліусович, 1917 р. н., кол. Ємилівка Фасівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ємилівка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баум Карл Едуардович, 1892 р. н., м. Нойсандець, Австрія. Німець, освіта початкова, безробітний. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Баум Райнгольд Юліусович, 1914 р. н., кол. Ємилівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ємилівка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Баум Юлія Петрівна, 1898 р. н., м. Житомир Волинської губ. Полька, освіта середня медична, акушерка міської лікарні, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 23 лютого 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 грудня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Баум-Кучминська Лисавета-Орина Карлівна, 1919 р. н., м. Житомир Волинської губ. Полька, освіта середня медична, зубний лікар, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 23 лютого 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 грудня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бауман Мойсей Мендельович, 1908 р. н., м. Лодзь Петроковської губ. Єврей, освіта 7 кл. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. В липні 1944 р. Житомирським міським військкомісаріатом призваний до армії і направлений до Війська Польського. Після демобілізації в жовтні 1945 р. залишився в Польщі. Перейшов польсько-чехословацький кордон. Заарештований 5 травня 1948 р. у м. Регенсбург, Німеччина. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ Групи радянських окупаційних військ у Німеччині 16 серпня 1948 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ

з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Баумбах Генріх Йоганович, 1893 р. н., м. Луганськ Катеринославської губ. Німець, письменний, листоноша. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 4 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Баунгард-Баунгерський Річард Християнович, 1898 р. н., м. Лейфендорф. Німець, письменний, без певних занять, проживав у м. Бердичів. Заарештований 14 грудня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1932 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баур Вацлав Мартинович, 1893 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Поляк, письменний, колійний обхідник, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 5 січня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 14 лютого 1936 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бах Вілім Фрідріхович, 1909 р. н., кол. Ємилівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ємилівка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бахинський Рейнгольд Іванович, 1890 р. н., с. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, поденник. Проживав у м. Житомир. Заарештований 18 грудня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Житомирського оперсектора ДПУ УСРР 15 лютого 1932 р. справа припинена.

Бахман Аврам Мордкович, 1887 р. н., м-ко Горошки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, бухгалтер райторгу. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Бахман Едуард Мартинович, 1885 р. н., кол. Микгород Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Городчин Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бахман Йосип Мартинович, 1891 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, робітник пивзаводу, м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Баховець Василь Іванович, 1900 р. н., м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, технік-нормувальник зарплати. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 27 червня 1941 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 12 жовтня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бахталовський Віктор Григорович, 1902 р. н., с. Калинівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять. Проживав у с. Княжики Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бахур Василь Данилович, 1900 р. н., с. Грушки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Грушки Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бахур Василь Степанович, 1882 р. н., с. Грушки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Грушки Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Обвинувачення пред'явлене лише 25 квітня 1939 р., заарештований знаходився в тюрмі м. Житомир.

16 травня 1939 р. справа надіслана до Житомирського облсуду і була повернута на дослідження. Розгляд справи в облсуді призначено на 22 червня 1939 р., але підслідний з невідомих причин був етапований і помер 29 січня 1940 р. на ст. Плесецька Північної залізниці (Онезький ВТТ). У зв'язку з цим Житомирським облсудом 28 лютого 1940 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бахуринський Домінік Антонович, 1901 р. н., х. Шереметів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Котівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Бахуринський Домінік Гвідонович, 1908 р. н., х. Шереметів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Шереметів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Бахуринський Йосип Іванович, 1908 р. н., кол. Геральдівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, майстер склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бахуринський Матвій Томашович, 1892 р. н., сл. Царів Бір Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у сл. Царів Бір Барашівського р-ну. Заарештований 12 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1992 р.

Бахуринський Нарцис Антонович, 1905 р. н., х. Шереметів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Котівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР.

За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бахуринський Станіслав Йосипович, 1900 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник торфорозробок, с. Чернеча-Руденька Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бахуринський Степан Якович, 1909 р. н., с. Понінка Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр. Проживав у с. Понінка Полонського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Заарештований 16 липня 1938 р. Прокурором Баранівського р-ну 1 червня 1939 р. справа припинена.

Бацан Яків Прохорович, 1888 р. н., с. Велика Фосня Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Фосня Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бацман Адам Іванович, 1899 р. н., с. Білокуровичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білокоровичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 лютого 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 15 листопада 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бацман Михайло Павлович, 1893 р. н., с. Білокуровичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білокоровичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бацман Павло Юхимович, 1894 р. н., ст. Білокуровичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Білокоровичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 4 грудня 1932 р.

Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 грудня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бацун Олена Марківна, 1919 р. н., с. Чорне Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта 8 кл. Перебувала в місцях позбавлення волі. Заарештована 24 червня 1950 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Житомирським облсудом 20 вересня 1951 р. засуджена на 6 років і 6 місяців ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1968 р.

Бацун Климентій Максимович, 1887 р. н., с. Середи Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Середи Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 24 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бацун Микола Васильович, 1937 р. н., с. Чміль Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Українець, освіта початкова, іздовий колгоспу. Проживав у с. Чміль. Заарештований 31 січня 1957 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Житомирським облсудом 27 березня 1957 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС УСРР 3 березня 1959 р. міру покарання знижено до 2 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1994 р.

Бачинська Юзефа Іванівна, 1887 р. н., с. Филіниці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, одноосібниця. Проживала в с. Панасівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 2 липня 1938 р. справа припинена.

Бачинський Аполлінарій Костянтинівич, 1893 р. н., кол. Розкидайлівка Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Розкидайлівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 31 серпня 1937 р. розстріляний 20 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бачинський Броніслав Владиславович, 1903 р. н., м. Одеса Херсонської губ. Поляк, освіта початкова, нач. Держинської лісосадільниці, Житомирська обл. Заарештований 9 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За по-

становою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бачинський Броніслав Львович, 1900 р. н., с. Черниця Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Черниця Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бачинський Віталій Йосипович, 1901 р. н., с. Черниця Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Черниця Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Бачинський Гвідон Адольфович, 1905 р. н., с. Брачки Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Дренецькі Хатки Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 5 жовтня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 19 жовтня 1932 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Бачинський Йосип Миколайович, 1906 р. н., с. Фаустинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Фаустинівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 14 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бачинський Леонард Йосипович, 1896 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта домашня, контролер з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бачинський Логвин Миколайович, 1915 р. н., с. Фаустинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова,

колгоспник. Проживав у с. Фаустинівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бачинський Микола Пилипович, 1882 р. н., с. Котівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Фаустинівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бачинський Михайло Антонович, 1905 р. н., с. Корчак Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Годиха Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1964 р.

Бачинський Павло Пилипович, 1875 р. н., с. Котівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник шляхбуду. Проживав у с. Жаборицька Гута Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бачинський Станіслав Якубович, 1900 р. н., Польща. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Гвоздава Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бачинський Тимофій Михайлович, 1892 р. н., м. Чортків. Австрієць, письменний, завгосп райлікарні, смт Чуднів Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках із закордоном. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бачинський Фабіан Павлович, 1908 р. н., с. Фаустинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Фаустинівка Дзер-

жинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бачинський Франц Єлізарович, 1886 р. н., с. Панасівка Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник МТС, смт Любар Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 вересня 1937 р. розстріляний 26 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бачманівський Микита Корнійович, 1902 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1932 р. справа припинена.

Башарін Олександр Григорович, 1899 р. н., с. Голосово Владимирської губ. Росіянин, письменний, робітник ліспромгоспу. Проживав у смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Башинська Віра Готфрідівна, 1872 р. н., кол. Стара Буда Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Стара Буда Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 9 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. Реабілітована в 1989 р.

Башинська Констанція Йосипівна, 1916 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, освіта початкова. Проживала в с. Нова Радча Народицького р-ну Житомирської обл. У 1942 р. вивезена до Німеччини. Заарештована 28 лютого 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 33-ї армії 23 березня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1998 р.

Башинська Розалія Вікторівна, 1917 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Во-

линської губ. Полька, колгоспниця. Проживала в с. Білка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 16 листопада 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 26 червня 1938 р. справа припинена.

Башинська Софія Адольфівна, 1905 р. н., сл. Бобрицька Болярка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Бобрицька Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану. Реабілітована в 1966 р.

Башинська Францішка Володимирівна, 1895 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, одноосібниця. Проживала в с. Глибочок Троянівського р-ну Київської обл. Заарештована 16 червня 1933 р. Обвинувачувалася за ст. 54-11, 80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 вересня 1933 р. вислана до Західного Сибіру на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Башинська Францішка Феліксівна, 1911 р. н., кол. Сарнівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Сарнівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Башинський Адам Йосипович, 1895 р. н., с. Варовичі Мартиновицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, стрілочник, ст. Павловичі. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 25 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Башинський Адам Феліксович, 1900 р. н., х. Давидівська Грезля Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, вантажник, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Башинський Адам Францович, 1899 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базар-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Адольф Федорович, 1899 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник залізниці, м. Оренбург. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках з польськими націоналістами. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 11 грудня 1942 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1981 р.

Башинський Андрій Пилипович, 1902 р. н., с. Шоломки Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Шоломки Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Антон Леонович, 1884 р. н., с. Вили Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, одноосібник. Проживав у с. Вили Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 21 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ ДПУ УСРР 24 листопада 1932 р. справа припинена.

Башинський Антон Павлович, 1890 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Яблунне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Антон Францович, 1888 р. н., сл. Царів Бір Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Царів Бір Барашівського р-ну. Заарештований 24 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Башинський Броніслав Станіславович, 1914 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письмен-

ний, завскладом, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Вікентій Петрович, 1906 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Віталій Петрович, 1876 р. н., с. Корчак Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Корчак Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Володимир Антонович, 1897 р. н., с. Биківка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Покостівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Георгій Петрович, 1912 р. н., с. Мокренщина Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Григорій Павлович, 1896 р. н., м-ко В'язівка Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. В'язівка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Башинський Домінік Михайлович, 1907 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцько-

го пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Домінік Юліанович, 1897 р. н., с. Вили Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Вили Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 13 травня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 вересня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Башинський Едуард Йосипович, 1907 р. н., сл. Паранино Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник, ст. Жужель Київської обл. Заарештований 15 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 15 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Башинський Ернест Францович, 1903 р. н., с. Шиецька Буда Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, касир шляхбуду, смт Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Башинський Євген Дмитрович, 1901 р. н., с. Мар'янівка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, завуч школи № 1, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 19 травня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 20 квітня 1939 р. справа припинена.

Башинський Іван Адамович, 1899 р. н., с. Рудня-Кам'янка Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Кам'янка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Башинський Іван Андрійович, 1879 р. н., с. Гамарня Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосіб-

ник. Проживав у с. Повч Лугинського р-ну. Заарештований 23 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Іван Вацлавович, 1879 р. н., х. Вили 1 Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник лісництва. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Башинський Іван Ксаверович, 1873 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну. Заарештований 18 лютого 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1932 р. визначено вислання у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Іван Павлович, 1898 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Яблунне Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Іван Петрович, 1894 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Іван Феліксівич, 1899 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Яблунне Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1991 р.

Башинський Йосип Антонович, 1900 р. н., с. Смолівка Левківської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Смолівка Коростишівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 3 грудня 1937 р. Проживав у с. Смолівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Башинський Йосип Базильович, 1887 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Радча Народницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Башинський Йосип Іванович, 1881 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, вантажник, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 27 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Йосип Іванович, 1896 р. н., сл. Бобрицька Болярка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бобрицька Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Башинський Йосип Петрович, 1902 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, одноосібник. Проживав у кол. Яблунне Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 29 грудня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 7 червня 1929 р. висланий у Сибір на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Башинський Йосип Тимофійович, 1901 р. н., с. Олізарка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, слюсар трамвайного парку, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвину-

вачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Башинський Йосип Францович, 1870 р. н., кол. Олександрівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Олександрівка Барашівського р-ну Коростенського окр. Заарештований 7 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Казимир Антонович, 1907 р. н., с. Вили Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Вили Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 13 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 16 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Казимир Тимофійович, 1909 р. н., х. Вили 1 Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр склозаводу. Проживав у с. Сарнівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 грудня 1937 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Башинський Каміл Антонович, 1913 р. н., с. Вили Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, військово-службовець. Заарештований 31 травня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УСРР. ВТ Харківського гарнізону 20 листопада 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Башинський Костянтин Іванович, 1908 р. н., с. Рудня-Кам'янка Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Кам'янка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Леонтій Мойсейович, 1903 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, обхідник Овруцької дистанції колії, Житомирська обл.

Заарештований 12 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 20 серпня 1938 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1986 р.

Башинський Мар'ян Петрович, 1906 р. н., кол. Дермань Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Дермань Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 3 січня 1935 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Мархлевським РВ НКВС УСРР 26 лютого 1935 р. справа припинена.

Башинський Мар'ян Тимофійович, 1903 р. н., х. Вили 1 Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр склозаводу. Проживав у с. Сарнівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Башинський Мечислав Іванович, 1912 р. н., сл. Бобрицька Болярка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Яблунне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Башинський Мечислав Францович, 1916 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Глибочок Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 16 червня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 вересня 1933 р. висланий у Західний Сибір на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Михайло Камілович, 1902 р. н., кол. Генріхівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Генріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках з Польщею. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1961 р.

Башинський Михайло Леонтійович, 1896 р. н., м-ко В'язівка Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир

колгоспу. Проживав у с. В'язівка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Башинський Михайло Федорович, 1908 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, шофер колгоспу. Проживав у с. Нова Радча Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Башинський Олександр Іванович, 1890 р. н., с. Шиєцька Буда Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Шиєцька Буда Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 10 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 листопада 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Омелян Юхимович, 1894 р. н., с. Могильне Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Могильне Коростенського міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Башинський Павло Іванович, 1900 р. н., с. Рудня-Гамарня Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник піщаного кар'єру, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Башинський Павло Пилипович, 1882 р. н., с. Могильне Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Могильне Коростенського міськради Житомирської обл. Заарештований 6 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Петро Адамович, 1888 р. н., с. Корчак Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник ШЕД № 625. Проживав у с. Корчак Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 березня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Башинський Петро Адамович, 1891 р. н., с. Рудня-Кам'янка Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Рудня-Кам'янка Народицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 червня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляний 26 вересня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Башинський Петро Васильович, 1897 р. н., с. Рудня-Гамарня Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Гамарня Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Башинський Петро Леонтійович, 1899 р. н., м-ко В'язівка Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. В'язівка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанської к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Башинський Петро Людвігович, 1895 р. н., с. Корчак Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, бондар Богунського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Башинський Поль Мойсейович, 1900 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Башинський Рафаїл Робертович, 1910 р. н., сл. Будище Ясинського Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Олізарка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Башинський Семен Петрович, 1885 р. н., с. Рудня-Кам'янка Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, комірник колгоспу. Проживав у с. Рудня-Кам'янка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Семен Пилипович, 1884 р. н., с. Могиліне Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 30 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Станіслав Антонович, 1909 р. н., с. Смолівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Смолівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Станіслав Петрович, 1892 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Станіслав Францович, 1901 р. н., с. Рудня-Камінь Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Бобрік Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. За-

арештований 20 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Устим Мартинович, 1875 р. н., с. Рудня-Жеревецька Білокурвицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, обхідник колії, с. Ігнатпіль Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1977 р.

Башинський Федір Севастьянович, 1891 р. н., с. Іванівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, секретар сільради. Проживав у с. Іванівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Башинський Фелікс Миколайович, 1890 р. н., х. Давидівська Грезля Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Грезля Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Башинський Франц Адамович, 1870 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, одноосібник. Проживав у кол. Яблунне Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 29 грудня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 31 січня 1929 р. справа припинена.

Башинський Франц Павлович, 1896 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Яблунне Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 грудня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Башинський Франц Степанович, 1886 р. н., м-ко В'язівка Народицької вол. Овруцького пов.

Волинської губ. Поляк, письменний, сторож. Проживав у с. В'язівка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Башинський Чеслав Павлович, 1907 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудокопи Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Башмак Шая Гершкович, 1892 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, письменний, тесляр артілі. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 31 грудня 1936 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Башняк Федір Микитович, 1898 р. н., м. Кременець Кременецького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, без певних занять і постійного місця проживання. Заарештований 6 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Башук Іван Онуфрійович, 1907 р. н., с. Мусівка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 26 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Башук Павло Демидович, 1914 р. н., с. Клітицьк Камінь-Каширської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., відбував покарання у промВТК, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Спецтабір-судом 19 лютого 1946 р. засуджений до розстрілу. Судовою колегією табірних судів ВС СРСР 15 березня 1946 р. міру покарання замінено на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1996 р.

Баята Олександр Якович, 1895 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, од-

ноосібник. Проживав у с. Старосілля Андрушівського р-ну. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Баберник Генріх Карлович, 1924 р. н., кол. Івановичі Пулинського р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Німець, малописьменний. У 1943 р. вивезений до Німеччини. Заарештований 18 вересня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 46-ї с. д. 28 вересня 1946 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

Баберник Густав Августович, 1911 р. н., кол. Фльорівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Фльорівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 17 липня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинської дільниці 7 жовтня 1932 р. справа припинена.

Баберник Ірма Карлівна, 1921 р. н., кол. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, освіта початкова. В 1943 р. вивезена до Німеччини. Працювала в сільському господарстві. Заарештована 18 вересня 1946 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 46-ї с. д. 28 вересня 1946 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1966 р.

Баберник Карл Фрідріхович, 1885 р. н., кол. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав на х. Івановичі Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бебутов Михайло Іванович, 1879 р. н., м. Тифліс Тифліської губ. Грузин, письменний, бухгалтер колійно-транспортної контори, ст. Білокорівичі Житомирської обл. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Лінійним судом ПЗЗ 14 березня 1938 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1993 р.

Бєбчук Наум Шльомович, 1911 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, охоронник УНР-51, смт Олевськ Олевського р-ну Київської

обл. Заарештований 7 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бевз Григорій Григорович, 1890 р. н., с. Мотовилівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 10 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Бердичівського ОВ ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. з-під варті звільнений, відібрано підписку про невізд. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 22 жовтня 1937 р. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл. Робітник ССТ. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бевз Дмитро Наумович, 1894 р. н., с. Маркуші Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Маркуші Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1956 р.

Бевз Іван Григорович, 1897 р. н., с. Мотовилівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до есерівського підпілля на Волині. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бевз Олександр Григорович, 1901 р. н., с. Мотовилівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до есерівського підпілля на Волині. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бевз Прокіп Гнатович, 1887 р. н., с. Сали Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської

губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Сали Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 3 квітня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 14 вересня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бегельфер Фішель Зіндельович, 1912 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 6 жовтня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-8 КК РРФСР. ВТ 23-ї армії 16 жовтня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Помер у 1942 р. Реабілітований у 1998 р.

Бедер Самуїл Христофорович, 1903 р. н., кол. Ставище Мокре Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, швець колгоспу. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військової німецько-фашистської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беджицький Станіслав Станіславович, 1899 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Поляк, освіта початкова, ком. роти, м. Коростень. 1 травня 1931 р. відібрано підписку про невізд. Житомирським оперсектором ДПУ УСРР 7 вересня 1931 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бедлюк Василь Іванович, 1894 р. н., с. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Високоукраїнське Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беднарський Йосип Петрович, 1889 р. н., с. Паток Петроковської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Фрідріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Беднарський Людвіг Іванович, 1908 р. н., с. Сьомаки Подільської губ. Поляк, освіта середня, літпрацівник газети, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від

27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Безбах Павло Гнатович, 1898 р. н., с. Верхівня Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Верхівня Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Безверхий Матвій Олексійович, 1895 р. н., с. Вереси Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вереси Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Безверхий Матвій Степанович, 1898 р. н., с. Вереси Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у кол. Андріївка Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 7 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Безверхий Микола Іванович, 1891 р. н., с. Єрешки Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Єрешки Вчорайшенського р-ну Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Безверхий Кузьма Дмитрович, 1879 р. н., с. Вереси Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник комбінату «Червоний профінтерн», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1990 р.

Безвершук Іван Матвійович, 1901 р. н., с. Пилипи П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. П'ятка Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 15 червня

1927 р. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 16 вересня 1927 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону та Україні на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Безвершук Протас Макарович, 1874 р. н., с. Пилипи П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Пилипи Українські Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Чуднівської дільниці 13 грудня 1932 р. справа припинена.

Бездепок Фіон Осипович, 1868 р. н., с. Заліці Білокриницької вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, монах. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бездушна Ольга Григорівна, 1907 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, табельниця «Донбасводтресту». Заарештована 4 жовтня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 20–21 грудня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Бездушний Іван Якович, 1898 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, ст. ветлікар Комсомольського р-ну, Вінницька обл. Заарештований 20 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до української а.-р. шпигунсько-диверсійної організації. Житомирським облсудом 22–27 жовтня 1937 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1957 р.

Бездушний Костянтин Якович, 1913 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Стара Котельня Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 лютого 1944 р. Обвинувачувався в причетності до ОУН. За вироком ВТ військ НКВС Українського окр. від 29 квітня 1944 р. розстріляний 3 липня 1944 р. Реабілітований у 1993 р.

Бездушний Тимофій Якович, 1902 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний,

агент із постачання «Донбасводтресту». Заарештований 4 жовтня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 20–21 грудня 1945 р. засуджений на 20 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Безель Герман Іванович, 1904 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Писарівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беззубець Федір Сидорович, 1893 р. н., с. Слободище П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 10 червня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 14 лютого 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради Житомирської обл. Бригадир-шляховик. Прокурором м. Бердичів 19 червня 1939 р. справа припинена.

Безкишков Олексій Давидович, 1908 р. н., с. Дроновка Курської губ. Росіянин, письменний, колійний обхідник, ст. Рихальське Житомирської обл. Заарештований 16 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ ПЗЗ 15 червня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. ВК ВС СРСР 20 жовтня 1944 р. виправданий.

Безкоровайний Йосип Васильович, 1883 р. н., м. Тирасполь Херсонської губ. Українець, письменний, сторож, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Безлер Асаф Густавович, 1918 р. н., х. Рудківський Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник артілі, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Безлер Кароль Фрідріхович, 1895 р. н., кол. Ужачинська Гута Романовецької вол. Новоград-

Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Безлер Кароль Юліусович, 1875 р. н., с. Августино Каліської губ. Німець, одноосібник. Проживав у кол. Радичі Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 23 листопада 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 лютого 1934 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Безлер Олександр Андрійович, 1911 р. н., сл. Немелянка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, сторож, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Безлер Юліус Карлович, 1913 р. н., кол. Засимівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Засимівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Безносенко Яків Степанович, 1873 р. н., с. Мала Волиця Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мала Волиця Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Безпалій Гнат Петрович, 1886 р. н., с. Новий Городок Херсонської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Печанівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Безпалов Єремій Федорович, 1913 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 21 березня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. ВТ 56-го с. к. 27 травня 1940 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Безпалько Ілля Васильович, 1893 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. націоналістичної шпигунсько-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Безпалько Павло Тимофійович, 1883 р. н., с. Боромля Харківської губ. Українець, письменний, робітник трамвайного парку, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 30 квітня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1960 р.

Безпалок-Горбальок Микола Семенович, 1888 р. н., с. Стирти Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник цегельного з-ду, м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Безпасюк Василь Іванович, 1893 р. н., с. Сингури Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, автоінструктор, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Безпрозваний Адам Кузьмич, 1897 р. н., с. Юрова Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Юрова Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Безпрозваний Кир'ян Савович, 1890 р. н., с. Адамівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Росіянин, письменний, колгосп-

ник. Проживав у с. Адамівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Безпрозваний Микита Захарович, 1897 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, рахівник комбінату «Червоний партизан». Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 23 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 19 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Безпрозваний Петро Іллч, 1899 р. н., с. Адамівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Росіянин, освіта початкова, пом. бухгалтера бази. Проживав у с. Адамівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 25 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Безродников Іван Гаврилович, 1879 р. н., м-ко Павлоч Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Павлоч Попільнянського р-ну. Заарештований 16 листопада 1930 р. за ст. 54-13 КК УСРР. Київським оперсектором ДПУ УСРР 31 липня 1931 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 1999 р.

Безродников Тихін Гаврилович, 1894 р. н., м-ко Павлоч Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель, с. Харліївка Попільнянського р-ну. Заарештований 16 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-13 КК УСРР. Київським оперсектором ДПУ УСРР 31 липня 1931 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 1999 р.

Безсмертний Євтроп Давидович, 1914 р. н., с. Городок Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 20 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Безсмертний Кирило Захарович, 1885 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирсько-

го пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Безсмертний Пантелеймон Гнатович, 1884 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр промкомбінату. Проживав у с. Народичі Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1949 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 10–11 лютого 1950 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Безусий Федір Максимович, 1896 р. н., м-ко Краснопілля Краснопілляської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, комирник колгоспу. Проживав у с. Краснопілля Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1933 р. справа припинена.

Безшкурій Дмитро Мойсейович, 1903 р. н., с. Калинівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Калинівка Житомирської міськради. Заарештований 30 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-8 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 9 березня 1931 р. справа припинена.

Бей Василь Митрофанович, 1911 р. н., с. Пологище Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, червоноармієць, с. Татищево Саратовської обл. Заарештований 12 грудня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Саратовського гарнізону 8 січня 1942 р. засуджений до розстрілу. ВК ВС СРСР 18 березня 1942 р. вирок замінено на 10 років позбавлення волі. Помер у 1944 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1963 р.

Бей Павло Касянович, 1873 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник бурякорадгоспу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 13 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бейзе Адіна Рудольфівна, 1920 р. н., кол. Покашев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Покашев Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Бейзе Адольф Фердинандович, 1897 р. н., кол. Покашев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Покашев Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 червня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Бейзе Адольф Юліусович, 1894 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бейзе (Вейзе) Арнольд Юліусович, 1897 р. н., кол. Кам'янка Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр артілі «Рембуд», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 30 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бейзе Еміль Густавович, 1896 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німець, письменний, столяр плодоккомбінату. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бейзе Лідія Рудольфівна, 1889 р. н., кол. Покашев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, колгоспниця. Проживала в с. Покашев Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 14 червня 1938 р. справа припинена.

Бейзе Марія Рудольфівна, 1902 р. н., с. Березники Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкєня, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Покащев Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештована 1 вересня 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляна 27 вересня 1937 р. Реабілітована в 1967 р.

Бейзе Райнгольд Фердинандович, 1899 р. н., кол. Покащев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Покащев Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бейзе Рудольф Фрідріхович, 1882 р. н., кол. Покащев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта домашня, колгоспник. Проживав у с. Покащев Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 червня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Бейзе Фріда Рудольфівна, 1920 р. н., кол. Покащев Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкєня, колгоспниця. Проживала в с. Покащев Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 18 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Бейм Адольф Михайлович, 1891 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Мартинівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 13 грудня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 6 березня 1935 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

Бейм Адольф Фрідріхович, 1899 р. н., кол. Мойсіївка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мойсіївка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За по-

становою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бейм Іда Рудольфівна, 1915 р. н., кол. Максимівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкєня, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Несолонь Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 15 грудня 1937 р. Обвинувачувалася в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляна 10 лютого 1938 р. Реабілітована в 1960 р.

Бейм Рудольф Карлович, 1886 р. н., кол. Максимівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Максимівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 31 січня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 28 лютого 1934 р. справа припинена.

Бейм Фрідріх Карлович, 1890 р. н., кол. Максимівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр. Проживав у смт Малин Київської обл. Заарештований 8 червня 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Малинського РВ НКВС УСРР від 5 серпня 1937 р. з-під варті звільнений, відібрано підписку про невийзд. Реабілітований у 1999 р.

Беймерт Адольф Вільянович, 1900 р. н., кол. Боголюбівка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, конюх Дзержинської лісосадільниці, Житомирська обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 24 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беймерт Евальд Вільгельмович, 1906 р. н., кол. Боголюбівка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр лісосадільниці. Проживав у с. Мала Цвілька Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бейпіс Арон Лейзерович, 1900 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, заготівельник. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 4 лис-

топада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бейс Адольф Августович, 1912 р. н., с. Давидки Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Давидки Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бейтельсбіхер Вільгельм Якович, 1895 р. н., с. Підколінне Херсонської губ. Німець, письменний, грабар. Проживав у с. Криве Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бейтлінг В'ячеслав Олександрович, 1898 р. н., м-ко Сміла Смілянської вол. Черкаського пов. Київської губ. Німець, освіта н. середня, нач. дільниці ліспромгоспу, м-ко Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної шкідницької організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бекешук Феліціан Григорович, 1898 р. н., х. Бутиха Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Бутиха Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-7 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 25 травня 1933 р. справа припинена.

Бекши Катерина Василівна, 1892 р. н., м-ко Заліщики. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 27 липня 1946 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 7 жовтня 1946 р. засуджена на 6 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і висланням з області на 5 років. Реабілітована в 1990 р.

Беккер Альберт Августович, 1906 р. н., с. Котівка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Городчин Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р.

Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беккер Генріх Августович, 1894 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беккер Герберт Едуардович, 1906 р. н., кол. Варварівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Варварівка Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беккер Герман Іванович, 1904 р. н., кол. Андріїв Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, вантажник, м. Київ Київської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 жовтня 1938 р. розстріляний 15 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беккер Густав Іванович, 1904 р. н., с. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до фашистської шпигунсько-повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Беккер Густав Самуїлович, 1885 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, одноосібник. Проживав у кол. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований, 21 травня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Беккер Давид Альбертович, 1903 р. н., кол. Богушівка Ушомирської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Богушівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беккер Евальд Фердінарович, 1904 р. н., кол. Мойсіївка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мойсіївка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беккер Едвард Людвігович, 1898 р. н., кол. Вулька-Зеленицька Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у кол. Гонорин Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 20 серпня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-4 КК УСРР. Київським облсудом 15 грудня 1936 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Беккер Зендель Лейбович, 1892 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, заготівельник. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беккер Михайло Іванович, 1897 р. н., кол. Мирне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Мирне Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 7 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 19 березня 1935 р. справа припинена.

Беккер Павлина Станіславівна, 1887 р. н., с. Іванків Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, прибиральниця, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 24 лютого 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 13 травня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Беккер Филип Венделінович, 1907 р. н., с. Красне Херсонської губ. Німець, освіта вища, інспектор райвно, с. Ємільчине Ємільчинського

р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 квітня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Київським облсудом 25 жовтня 1937 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1994 р.

Беккер Фрідріх Августович, 1904 р. н., с. Котівка Потіївської вол. Радомисьльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Котівка Радомисьльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Белау-Бейлач Еріх Вільгельмович, 1901 р. н., кол. Геральдівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр Шершнівської лісодільниці, Житомирська обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Белик-Свінцицька Розалія Семенівна, 1891 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 грудня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Белінська Марія Антоївна, 1897 р. н., м. Брест-Литовськ Гродненської губ. Полька, освіта домашня, швачка на дому. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 17 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляна 14 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Белінський Адам Іванович, 1898 р. н., с. Монастирок Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Монастирок Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 7 січня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Белінський Броніслав Антонович, 1875 р. н., с. Майдан-Кропивенський Піщівської вол. Ново-

град-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Майдан-Кропивенський Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1932 р. справа припинена.

Белінський Броніслав Йосипович, 1914 р. н., м. Луцьк Луцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник радгоспу. Проживав у с. Черемошня Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований у 1937 р. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1960 р.

Белінський Казимир Целестинович, 1894 р. н., с. Синявка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Синявка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 11 березня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Белінський Микола Войцехович, 1886 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, без певних занять і постійного місця проживання. Заарештований 4 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Белінський Микола Іванович, 1900 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, швець дитячої комуни. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 25 листопада 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Белінський Микола Йосипович, 1912 р. н., с. Здань-Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, продавець. Проживав у с. Черемошня Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Белінський Станіслав Васильович, 1891 р. н., сл. Софіївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний,

робітник Ємільчинського лісгоспу, Житомирська обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Белінський Фабіан Феофілович, 1887 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради. Заарештований 4 грудня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 14 травня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Белінський Франц Войцехович, 1882 р. н., сл. Ковцький Кривотин Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Ковцький Кривотин Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 3 лютого 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 7 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1962 р.

Белогубек Володимир Андрійович, 1893 р. н., с. Вільшанка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, освіта початкова, бондар пивзаводу, смт Чуднів Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 серпня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований 24 листопада 1989 р. Вдруге заарештований 20 липня 1937 р. Вантажник, ст. Чуднів. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 7 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований 8 серпня 1989 р.

Белогубек (Белогубенко) В'ячеслав В'ячеславович, 1894 р. н., с. Вільшанка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вільшанка Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10, 54-13 КК УРСР. Прокурором Чуднівського р-ну 31 березня 1939 р. справа припинена.

Белогубек Олександр В'ячеславович, 1907 р. н., с. Вільшанка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, освіта середня, нач. ШЕД № 651. Проживав у с. Псище Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований

16 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бель Йосип Францович, 1895 р. н., с. Мотовилівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 7 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Бердичівського ОВ ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. з-під варти звільнений, відібрано підписку про невийзд. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 20 грудня 1932 р. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Вінницької обл. Коваль колгоспу. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бель Франц Йосипович, 1920 р. н., с. Мотовилівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, учень 10 кл. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бельбут Зельман Гершович, 1902 р. н., с. Вотос. Єврей, письменний, вантажник з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1951 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УСРР. Житомирським облсудом 12 березня 1952 р. засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. ВС СРСР 31 липня 1954 р. міру покарання знижено до 10 років. Реабілітований у 1990 р.

Бельська Анастасія Бернадівна, 1909 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Будки-Собичинські Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бельський Антон Полікарпович, 1894 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській

обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бельський Антон Тимофійович, 1886 р. н., с. Велика Чернявка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мотовилівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бельський Аполлінарій Полікарпович, 1890 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 19 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бельський Броніслав Фаустинович, 1912 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, чл. ЛКСМУ, освіта н. середня, колгоспник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бельський Денис Аполлінарійович, 1870 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бельський Денис Полікарпович, 1897 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кордонівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бельський Іван Іванович, 1914 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта середня, товарознавець аптекоуправління, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 червня 1947 р.

Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 26 червня 1947 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бельський Олександр Леонтійович, 1894 р. н., с. Гута Хоровецької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Поляк, чл. КП(б)У, освіта початкова, зав. парткабінетом з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бельський Павло Францович, 1895 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, чл. КП(б)У, освіта початкова, директор будинку відпочинку. Проживав у м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бельський Франц Якович, 1904 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бельський Юлій Іванович, 1903 р. н., с. Баламутівка Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Баламутівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бельський Яків Петрович, 1878 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бельхауз Данило Криштофович, 1894 р. н., кол. Лебідь Ємільчинської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Крилинськ Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 8 жовтня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 4 січня 1934 р. справа припинена.

Белявський Адам Тимофійович, 1916 р. н., х. Буда-Любівка Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Буда-Любівка Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Белявський Антон Йосипович, 1898 р. н., х. Кримок Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 3 листопада 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Белявський Броніслав Іванович, 1896 р. н., кол. Червоний Двір Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жовте Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Белявський Іван Васильович, 1870 р. н., х. Буда-Любівка Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Любівка Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Белявський Іван Йосипович, 1915 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, секретар сільради. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Белявський Іван Павлович, 1913 р. н., м-ко Нехворощ Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник торфорозробок. Проживав у с. Нехворощ Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Белявський Казимир Йосипович, 1875 р. н., с. Заміри Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Заміри Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Белявський Олександр Тимофійович, 1900 р. н., х. Шишалівка Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Журба Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Белявський Остап Феліксович, 1885 р. н., с. Юрківщина Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Юрківщина Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Белявський Павло Йосипович, 1899 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Тожир Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Белявський Петро Іванович, 1888 р. н., с. Острожок Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник залізниці. Проживав у с. Острожок Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарешто-

ваний 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Белявський Станіслав Іванович, 1909 р. н., с. Заміри Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Заміри Потіївського р-ну Волинського окр. Заарештований 15 серпня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 вересня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Белявський Станіслав Тимофійович, 1903 р. н., х. Буда-Любівка Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Буда-Любівка Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Белявський Тимофій Іванович, 1873 р. н., х. Буда-Любівка Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Любівка Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Белявський Фелікс Францович, 1890 р. н., с. Заміри Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав у м. Речица Гомельської обл. Заарештований 28 грудня 1946 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Житомирським облсудом 24 лютого 1947 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1962 р.

Белявський Цезар Павлович, 1902 р. н., сл. Велика Анастазівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі та к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беляк Адам Гіларійович, 1880 р. н., сл. Вишів Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Во-

линської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Вишів Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 12 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Адам Йосипович, 1915 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, їздовий. Проживав у с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Беляк Адольфа Войцехівна, 1897 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. ОН при НКВС СРСР 5 лютого 1940 р. справа припинена.

Беляк Антон Антонович, 1905 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Беляк Антоніна Людвігівна, 1884 р. н., с. Копелянка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Теренці Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 жовтня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Беляк Бенедь Петрович, 1888 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15-16 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1963 р.

Беляк Бернард Миколайович, 1900 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, пожежник. Проживав на х. Яменець Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1978 р.

Беляк Віктор Іванович, 1874 р. н., с. Теренці Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Теренці Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Іван Бернатович, 1912 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Іван Іванович, 1884 р. н., с. Теренці Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Теренці Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 14 жовтня 1937 р. розстріляний 14 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Йосип Іванович, 1891 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. Помер 28 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Йосип Францович, 1897 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Беляк Казимир Лаврентійович, 1905 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Во-

линського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у сл. Кривотин Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 17 січня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 7 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Беляк Катерина Габрівна, 1899 р. н., кол. Лебідь Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, колгоспниця. Проживала у х. Лебідь Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 10 грудня 1938 р. справа припинена.

Беляк Мартин Карлович, 1910 р. н., с. Старий Бобрик Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Бобрик Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беляк Микола Іванович, 1902 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Микола Францович, 1872 р. н., с. Жупанівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав на х. Яменець Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 14 липня 1938 р. справа припинена.

Беляк Павло Йосипович, 1890 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Лебідь Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 28 грудня 1932 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 15 лютого 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 9 серпня 1937 р. Проживав у с. Кривотин Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Петро Адольфович, 1913 р. н., с. Єлизавет Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Єлизавет Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 24 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 2 грудня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1999 р.

Беляк Петро Йосипович, 1880 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Кривотин Ємільчинського р-ну. Заарештований 20 листопада 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 лютого 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Петро Йосипович, 1911 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кривотин Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беляк Петро Рафаїлович, 1888 р. н., с. Єлизавет Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Єлизавет Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 24 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 2 грудня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1999 р.

Беляк Рафаїл Йосипович, 1899 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Яменець Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беляк Станіслава Михайлівна, 1893 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Єлизавет Новоград-Волинського р-ну. Заарештована 24 березня 1931 р. Обвинувачувалася за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при

Колегії ДПУ УСРР від 2 грудня 1931 р. ув'язнена до концтабору на 5 років. Реабілітована в 1999 р.

Беляк Теофілія Павлівна, 1920 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, учениця. Проживала в с. Кривотин Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 червня 1938 р. справа припинена.

Беляк Франц Іванович, 1888 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, тесляр 118-ї військбуддільниці, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 28 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Франц Олександрович, 1888 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Кривотин Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляк Целестин Миколайович, 1910 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, контролер ошадкаси, с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Беляк-Бруцький Юхим Кузьмич, 1891 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беляковський Адам Іванович, 1896 р. н., сл. Стасева Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стасева Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р.

Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 10 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бенгальська Францішка Болеславівна, 1911 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, освіта середня, працівниця метеостанції, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 червня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1989 р.

Бенгальський Володимир Феліксевич, 1909 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, ком. взводу, л-т, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 3 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1955 р.

Бенгард Давид Давидович, 1893 р. н., с. Нова Колка Самарської губ. Німець, письменний, слюсар-механік колгоспу. Проживав у с. Стара Чортoria Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бендюк Володимир Романович, 1907 р. н., с. Болячів Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Болячів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бенедик Антон Наумович, 1908 р. н., с. Качанівка Подільської губ. Українець, освіта вища, зав. школою. Проживав у с. Мазурівка Хмельницького р-ну. Заарештований 3 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 7 квітня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бенедисюк Аврам Кіндратович, 1904 р. н., с. Барбарівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Барбарівка

Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бенедичук Михайло Прокопович, 1896 р. н., с. Поромівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Поромівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бенедичук Тимофій Іванович, 1903 р. н., с. Поромівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Поромівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бенедюк Онуфрій Іванович, 1869 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дубровка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бенедюк Охрім Іванович, 1905 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, чл. КП(б)У, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рачки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бенер Кирил Власович, 1870 р. н., с. Вигнанка Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Вигнанка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 12 червня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Любарським РВ ДПУ УСРР 16 липня 1933 р. справа припинена в зв'язку зі смертю підслідного. Реабілітований у 1989 р.

Бенес Іван Францович, 1907 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, учень індустріального технікуму, м. Житомир. Заарештований 10 лютого 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Житомирським МВ ДПУ УСРР 21 лютого 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Бенеш Йосип Йосипович, 1893 р. н., с. Межиліска Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Чех, письменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Межиліска Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беник Федір Феодосійович, 1914 р. н., м. Слов'янськ. Українець, письменний. Під час тимчасової окупації німецькими військами м. Коростень працював кухарем комендатури поліції, за що був заарештований 24 січня 1944 р. Коростенським МВ НКВС УСРР 1 квітня 1944 р. справа припинена.

Бенке Адольф Карлович, 1873 р. н., м. Дубно Дубнівського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 4 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 1 квітня 1935 р. справа припинена.

Бенке Альберт Християнович, 1881 р. н., кол. Іванівка Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав на х. Іванівка Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бенке Ернст Георгійович, 1911 р. н., с. Білозірка Катеринославської губ. Німець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Пулинська Гута Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бенке Йосип Йосипович, 1896 р. н., с. Сентеторне, Австро-Угорщина. Угорець, освіта н. середня, без певних занять. Проживав у с. Піщів Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За поста-

новою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бенке Леопольд Теофілович, 1889 р. н., м-ко Жирандов Варшавської губ. Німець, освіта середня, вчитель. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бенке Христофор Мартинович, 1865 р. н., м. Познань. Німець, малописьменний, кустар-коваль. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бенке Юліус Густавович, 1900 р. н., кол. Черемошня Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник радгоспу. Проживав у с. Черемошня Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Бенський Едмунд Генріхович, 1908 р. н., с. Великий Дивлин Білокурвицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник меблевої ф-ки, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 15 листопада 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 25 березня 1936 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Бентковський Мар'ян Якович, 1903 р. н., х. Зелена Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Городецька Коростишівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР (дата не зазначена) ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований 11 жовтня 1989 р. Вдруге заарештований 27 листопада 1937 р. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Робітник обласного шосейно-шляхового управління. Обвинувачувався за ст. 54-10

КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. Реабілітований 26 червня 1989 р.

Бенцаль Стах-Станіслав Степанович, 1912 р. н., с. Чуків Подільської губ. Поляк, освіта середня, автоінспектор, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 29 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бенч Герман Вільгельмович, 1892 р. н., кол. Дубова Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Дубова Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 липня 1932 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2001 р.

Бенч Рудольф Августович, 1893 р. н., кол. Дубова Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Дубова Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 липня 1932 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2001 р.

Бенчук Софія Федорівна, 1896 р. н., с. Русанівка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Русанівка Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 15 серпня 1936 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 13 грудня 1936 р. засуджена на 3 роки позбавлення волі. Реабілітована в 1992 р.

Бенш Фердінанд Вільгельмович, 1884 р. н., кол. Дубова Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дубова Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бень Микола Мартинович, 1909 р. н., с. Піщів Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, продавець. Проживав у с. Піщів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р.

Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беньківський Антон Іванович, 1906 р. н., сл. Будище Ясинського Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кожушки Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-повстанського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беньківський Броніслав Олексійович, 1895 р. н., с. Жовте Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кожушки Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-повстанського к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беньківський Володимир Францович, 1905 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар ШЕД № 633. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 грудня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1990 р.

Беньківський Гвідон Іванович, 1899 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кожушки Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 26 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-повстанського к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беньківський Зот Петрович, 1884 р. н., с. Дерманка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дерманка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беньківський Леон Іванович, 1884 р. н., сл. Чміль Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Чміль Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Беньківський Микола Леопольдович, 1914 р. н., сл. Чміль Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чміль Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Беньківський Олександр Іванович, 1893 р. н., сл. Чміль Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, робітник лісгоспу. Проживав у с. Чміль Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Беньківський Олександр Леопольдович, 1919 р. н., сл. Чміль Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, чл. ЛКСМУ, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав у с. Чміль Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Беньківський Фелікс Олександрович, 1893 р. н., с. В'юнки Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Колодянка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-повстанського к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Беньківський Франц Вікентійович, 1885 р. н., с. Филинці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Филинці Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р.

Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бенько Володимир Григорович, 1913 р. н., с. Жимно Люблінської губ. Українець, освіта початкова, робітник склозаводу. Проживав у с. Садки Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 30 серпня 1941 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бенько Петро Іванович, 1892 р. н., м. Львів. Українець, освіта 5 кл., лісник. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Беньямін син Реана, 1896 р. н., с. Табатань, Іран. Ассірієць, письменний, чистильник взуття, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 грудня 1938 р. справа припинена.

Бер Вігольд Миколайович, 1876 р. н., с. Солобківці Подільської губ. Українець, освіта 8 кл. гімназії, зав. школою, с. Будище Ясинського Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бервальд Християн Андрійович, 1864 р. н., с. Владислав Варшавської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Ольхівка Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 28 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 13 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Берг Емілія Едвардівна, 1898 р. н., кол. Новозелена Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Берг Фрідріх Данилович, 1907 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, будівельник колгоспу. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Берг Юліус Данилович, 1895 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бергал Аврам Генахович, 1909 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта 7 кл., зав. клубом фарфорового з-ду, м-ко Городниця Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 23 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бергал Мєня Мєсєрївна, 1900 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврейка, письменна, домогосподарка. Проживала в м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1989 р.

Бергал Мойсей Йосипович, 1880 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, фарбувальник фарфорового з-ду. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках з агентами польської розвідки. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. засуджений по 2-й категорії. Помер 6 лютого 1940 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1964 р.

Бергал Цаля Лєйзерович (Лєйзерович), 1896 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей,

письменний, зав. базою. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бергал Шама Лейзерович (Лейзорович), 1900 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, агент із постачання фарфорового з-ду. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бергер Евальд Августович, 1894 р. н., с. Людвинівка Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, освіта домашня, одноосібник. Проживав у кол. Андріївка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бергман Андрій Карлович, 1885 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Латись, освіта середня, землевпорядник. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-фашистської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бердичівський Дмитро Давидович, 1892 р. н., с. Харліївка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Харліївка Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бердичівський Степан Іванович, 1906 р. н., с. Харліївка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Харліївка Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бердников Григорій Павлович, 1909 р. н., с. Ржавець Курської губ. Росіянин, освіта початкова, вантажник, ст. Олевськ Київської обл. Заарештований 16 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1972 р.

Бердников Петро Павлович, 1908 р. н., Пензенська губ. Мордвин, ком. відділення зв'язку 100-ї с. д., м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 20 травня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Військовим прокурором 8-го с. к. 30 червня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Береговий Дмитро Прокопович, 1887 р. н., с. Веселий Кут Київської губ. Українець, освіта вища, лікар. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. 1 березня 1939 р. відібрано підписку про невіїзд. Прокурором ПЗЗ 13 березня 1939 р. справа припинена.

Береговий Сава Харитонович, 1889 р. н., с. Великі Гуляки Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Великі Гуляки Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1965 р.

Береговська Павлина Антонівна, 1898 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, робітниця. Проживала в с. Новий Завод Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештована 2 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 3 серпня 1938 р. справа припинена.

Бережинський Філімон Федорович, 1908 р. н., с. Закусиївка Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тракторист МТС. Проживав у с. Кодня Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9 КК УСРР. 437-м ВТ КОВО 8 грудня 1938 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1956 р.

Бережний Феодосій Степанович, 1890 р. н., с. Вигнанка Дубнівської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, ін-

спектор міськфінвідділу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бережницький Ростислав Дмитрович, 1899 р. н., с. Мнишин Бугринської вол. Острозького пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Пилиповичі Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За приписом УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бережницький Федір Данилович, 1889 р. н., м-ко Ліщин Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ліщин Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. націоналістичній діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Береза Кирило Терентійович, 1886 р. н., с. Тростянка Коритницької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, обхідник колії, ст. Житомир Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Береза Михайло Терентійович, 1898 р. н., м. Володимир-Волинськ Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, слюсар промколгоспу. Проживав у с. Дубровка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Березенський Йосип Іванович, 1897 р. н., с. Стара Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер технікуму. Проживав у с. Стара Чорторія Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня

1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березенський Никанор Іванович, 1885 р. н., с. Пилипо-Кошари Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Пилипо-Кошари Держинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березенський Яким Пилипович, 1896 р. н., с. Кам'янка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, гончар. Проживав у с. Кам'янка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Березенчук Олександр Михайлович, 1895 р. н., с. Райгородок Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, продавець. Проживав у с. Райгородок Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Березин Олександр Якович, 1891 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, робітник шкірзаводу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 15 липня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 20 липня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Березицький Петро Вікентійович, 1910 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 13 липня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ Чорноморського флоту 12 вересня 1940 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразкою у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Березівський Василь Антонович, 1911 р. н., с. Переміжжя Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Переміжжя Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 вересня 1937 р. Обвинувачувався в

к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1971 р.

Березівський Василь Опанасович, 1894 р. н., с. Переміжжя Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Переміжжя Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Березівський Євген Никифорович, 1902 р. н., м-ко Таганча Таганчанської вол. Канівського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., рахівник, с. Ружин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Березівський Євдоким Ілліч, 1890 р. н., с. Строків Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Строків Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 10 лютого 1938 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березівський Іван Васильович, 1903 р. н., х. Глухів Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта 5 кл., безробітний. Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Помер у 1943 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1963 р.

Березівський Іван Денисович, 1894 р. н., с. Западня Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник ССТ. Проживав у с. Западня Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Корнинського р-ну 30 березня 1939 р. справа припинена.

Березівський Леонтій Іванович, 1885 р. н., с. В'юнище Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. В'юнище Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 20 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по

Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Березівський Марко Венедиктович, 1902 р. н., Київська губ. Українець, освіта початкова, уповноважений розшуку Бердичівського МВ НКВС УРСР, Житомирська обл. Заарештований 19 червня 1938 р. за ст. 54-16, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 липня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1991 р.

Березівський Михайло Васильович, 1919 р. н., с. Переміжжя Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 27 грудня 1942 р. Обвинувачувався в поширенні провокаційних чуток. ВТ Західного фронту 6 січня 1943 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з відстрочкою до кінця війни і відправленням у діючу армію. Реабілітований у 1995 р.

Березівський Михайло Захарович, 1885 р. н., с. Голубієвичі Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр за наймом. Проживав у с. Голубієвичі Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Березівський Нестор Федорович, 1897 р. н., с. Журавлінка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Журавлінка Радомисльського р-ну Київської обл. Заарештований 14 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березівський Пилип Антонович, 1904 р. н., с. Переміжжя Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Переміжжя Радомисльського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березівський Семен Миколайович, 1905 р. н., с. Малі Єрчики Чубинцівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, машиніст МТС. Проживав у с. Малі Єрчики Сквирського р-ну Київської обл. Заарештований 23 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Жи-

томирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Березівчук Карпо Петрович, 1884 р. н., с. Карабачин Водотийської вол. Радомисьського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Карабачин Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 13 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Березницька Магдаліна Петрівна, 1893 р. н., м. Житомир Волинської губ. Полька, освіта середня, провізор аптеки, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 8 листопада 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 17 лютого 1939 р. справа припинена.

Березницький Віктор Іванович, 1887 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Малі Нізгурці Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Березницький Діоніс Григорович, 1880 р. н., м-ко Ставище Київської губ. Поляк, освіта вища, зав. аптекою. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 8 листопада 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Провізор аптеки. УНКВС по Житомирській обл. 17 лютого 1939 р. справа припинена.

Березняк Володимир Григорович, 1917 р. н., м-ко Паволоч Паволоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Паволоч Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 11 березня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Київським облсудом 11 квітня 1937 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1993 р.

Березняк Євдоким Олександрович, 1896 р. н., с. Новосілки Дядьковицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Жеребилівка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві.

За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Березовий Григорій Семенович, 1901 р. н., с. Гардишівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, слюсар спиртозаводу, с. Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Березовий Петро Опанасович, 1900 р. н., с. Гардишівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Березовська Кароліна Йосипівна, 1877 р. н., сл. Царів Бір Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, незаміжня. Проживала на х. Старокорецький Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештована 15 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 9 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітована в 2002 р.

Березовський Віктор Йосипович, 1889 р. н., х. Кленова Слобода Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, сторож цукрозаводу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Березовський Віктор Станіславович, 1911 р. н., м. Фрідріхгам, Фінляндія. Поляк, освіта 7 кл., секретар виробничої ділянки. Проживав у с. Шершні Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 26 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Березовський Владислав Владиславович, 1905 р. н., м-ко Володарка Володарської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, зав. відділом паперової ф-ки, с. Миро-

піль Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 1 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Березовський Леонтій Матвійович, 1897 р. н., с. Вербів Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вербів Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Березовський Павло Дем'янович, 1895 р. н., х. Мазараки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав на х. Мазараки Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 10 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 29 червня 1933 р. справа припинена.

Березовський Ромуальд Миколайович, 1907 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, заготівельник, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 3 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Березовський Франц Граціанович, 1905 р. н., с. Баламутівка Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта 5 кл., ком. роти, ст. л-т, м. Жмеринка Вінницької обл. Заарештований 15 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-16, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором КОВО 29 жовтня 1939 р. справа припинена.

Березовський Цезар Олізарович, 1900 р. н., с. Стовпів Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Стовпів Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1989 р.

Березовський Цезар Улянович, 1900 р. н., с. Стовпів Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, їздовий. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 5 жовтня 1937 р.

ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Березовський Юліан (Юлій) Гаспарович (Каспарович, Карпович), 1884 р. н., м. Псков Псковської губ. Росіянин, освіта вища, секретар нарсуду, м. Радомисль Радомисльського р-ну Малинського окр. Київської губ. Заарештований 23 вересня 1924 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1925 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання в прикордонній смузі. Помер 12 листопада 1927 р. Реабілітований у 1996 р.

Березовський-Залізник Елькон Гершович, 1898 р. н., с. Березівка Мінської губ. Єврей, освіта середня, зав. лісорозробками, м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Заарештований 11 вересня 1920 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 13 вересня 1920 р. ув'язнений до концтабору на період громадянської війни. Реабілітований у 1996 р.

Березюк Василь Миколайович, 1899 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, письменний, чоботар майстерні, м. Житомир Київської обл. Заарештований 22 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березюк Дем'ян Євсейович, 1885 р. н., кол. Лісобуда Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Лісобуда Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 25 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Березюк Євдоким Петрович, 1904 р. н., с. Забілоччя Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, секретар РК КП(б)У. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором 435-ї військової прокуратури 3 вересня 1939 р. справа припинена.

Березюк Мефодій Кирилович, 1889 р. н., с. Муїївка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, лісник Ружинського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

чувався в причетності до польської диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Березюк Мина Євсейович, 1896 р. н., кол. Лісобуда Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Лісобуда Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 15 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 24 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Березюк Петро Григорович, 1893 р. н., с. Красносілка Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Красносілка Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 1 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Березюк Платон Маркович, 1895 р. н., м-ко Норинськ Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня духовна, священник. Проживав у с. Норинськ Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Житомирським облсудом 26 січня 1946 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Березюк Сергій Федорович, 1897 р. н., с. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Березюк Сергій Якимович, 1891 р. н., с. Великі Мошківці Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Великі Мошківці Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 22 листопада 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Березюк Федір Єфремович, 1904 р. н., с. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, освіта початкова, секретар сільради. Проживав у с. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Коростенським МВ НКВС УСРР 3 квітня 1939 р. справа припинена.

Берендя Давид Іванович, 1906 р. н., с. Глодоси Херсонської губ. Українець, письменний, ком. відділення 131-го с. п., м. Новоград-Волинськ Волинського окр. Заарештований 24 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 3 квітня 1931 р. позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований у 1989 р.

Берент Адольф Данилович, 1893 р. н., кол. Косяк Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Косяк Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Берент Герберт Людвігович, 1903 р. н., кол. Новозелена Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Варварівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 2 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Берент Роберт Якович, 1905 р. н., кол. Людгардин Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Черниця Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беренштейн Йосип Михайлович, 1912 р. н., Подільська губ. Єврей, освіта середня, без певних занять і місця проживання. Заарештований 2 березня 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1992 р.

Берестяний Сергій Давидович, 1905 р. н., с. Єрешки Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, голова колгоспу. Проживав у с. Бистрівка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 січня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР.

Житомирським облсудом 7 березня 1941 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Берестяний Федір Давидович, 1898 р. н., с. Єрешки Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, вагар бурякопункту, ст. Бровки-Перші Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Бержецький Іван Людвігович, 1907 р. н., м-ко Баранівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар фарфорового з-ду. Проживав у с. Баранівка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 червня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 23 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Берзін Ян Едуардович, 1913 р. н., м. Нижнеусурійськ. Латиш, письменний, інструктор фізкультури Палацу піонерів. Проживав у м. Херсон. Заарештований 2 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1957 р.

Беркман Іван Іванович, 1914 р. н., Катеринославська губ. Німець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Олександрівка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беркус Шмерл Лейзерович, 1886 р. н., м. Могильов Могильовської губ. Єврей, письменний, кравець артілі, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Беркут Йосип Андрійович, 1902 р. н., с. Гізовщина Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гізовщина Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Жито-

мирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Беркута Кіндрат Степанович, 1882 р. н., с. Буддичів Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Буддичів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Беркута Степан Данилович, 1895 р. н., с. Буддичів Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Буддичів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 червня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Берладин Антон Васильович, 1883 р. н., с. Бистрівка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. середня, одноосібник. Проживав у с. Бистрівка Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Берлін Хаїм Мойсейович, 1902 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, письменний, робітник, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Берлінська Марцеліна Казимирівна, 1888 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Шереметів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляна 15 січня 1938 р. Реабілітована в 1963 р.

Берлінський Порфирій Михайлович, 1888 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, неписьменний, працівник райспоживспілки, смт Янушпіль Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 23 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 24 травня 1933 р. справа припинена.

Берман Шльома Аронович, 1903 р. н., с. Смільчине Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, пом. бухгалтера. Проживав у с. Смільчине Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до сіоністської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бернадська Марія Романівна, 1893 р. н., х. Кримок Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1965 р.

Бернадська Марія Степанівна, 1879 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала на х. Медведиха Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештована 29 серпня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляна 24 листопада 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Бернадський Йосип Феліксович, 1891 р. н., х. Кримок Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, голова ССТ. Проживав у с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бернадський Сергій Миколайович, 1904 р. н., Ковенська губ. Українець, освіта н. середня, інструктор зв'язку, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 травня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 травня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бернадський Франц Йосипович, 1891 р. н., х. Кримок Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, лісоруб. Проживав у с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 квітня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації та а.-р. агітації. За по-

становою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бернат Анелія Михайлівна, 1893 р. н., Віленська губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Київ Київського окр. Заарештована 7 вересня 1930 р. Обвинувачувалася за ст. 54-2, 54-3, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. ув'язнена до концтабору на 5 років. Реабілітована в 1959 р.

Бернатович Микола Миколайович, 1886 р. н., м. Харків Харківської губ. Українець, вчитель. Проживав у с. Крошня-Українська Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бернацька Марія Феліксівна, 1888 р. н., х. Кримок Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бернацький Василь Адамович, 1883 р. н., с. Рудня-Городищенська Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Городищенська Малинського р-ну. Заарештований 10 січня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Малинським РВ ДПУ УСРР 4 травня 1932 р. справа припинена.

Бернацький Дмитро Матвійович, 1885 р. н., с. Терешки Корчівської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, письменний, кустар-точильник. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 13 червня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Новоград-Волинського окр. 26 лютого 1936 р. справа припинена.

Бернацький Зигмунд Станіславович, 1903 р. н., кол. Єлівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, пожежник лісотехнікуму, м. Малин Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бернацький Зінько Карлович, 1898 р. н., с. Острів Київської губ. Поляк, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Острів Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бернацький Микола Адамович, 1904 р. н., кол. Богушівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник сільради. Проживав у с. Стара Богушівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 6 грудня 1932 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 2 березня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Бернацький Никифор Федорович, 1895 р. н., с. Павлівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Павлівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бернацький Станіслав Герасимович, 1916 р. н., х. Кримок Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць, м. Севастополь. Заарештований 3 червня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. ВТ Чорноморського флоту 14 червня 1940 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Бернацький Степан Савич, 1896 р. н., х. Шереметів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Шереметів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до іноземної розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бернацький Тилимон Францович, 1889 р. н., сл. Клітня Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Клітня Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бернацький Тодось Юрійович, 1897 р. н., с. Горопаї Новочортгорийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, швець колгоспу. Проживав у с. Горопаї Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 квітня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бернацький Фелікс Матвійович, 1882 р. н., с. Богушиця Петроковської губ. Поляк, письменний, пом. механіка фарфорового з-ду, с. Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бернацький Цезар Йосипович, 1901 р. н., с. Березці Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Рудня-Ялцівська Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бернвальд Густав Андрійович, 1910 р. н., х. Вікетня Війська Донського обл. Німець, письменний, тимчасово не працював. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Берндт Олександр Августович, 1929 р. н., кол. Косяк Смільчинського р-ну Коростенського окр. Німець, освіта початкова, наймит у бауера, м. Клетце, Німеччина. Заарештований 7 лютого 1946 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 207-ї с. д. 27 лютого 1946 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бернц (Беренц) Еммануїл Густавович, 1898 р. н., кол. Бураківка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Бураківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трій-

ки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бернштейн Меєр Іхильович, 1913 р. н., м-ко Новий Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта вища, агроном господарчого відділу Радянської військової адміністрації землі Мекленбург, м. Шверін. Заарештований 6 травня 1949 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. Оперсектором Радянської військової адміністрації землі Мекленбург 17 травня 1949 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Берткольц Берта Вільгівна, 1909 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Берткольц Фрідріх Богуславович, 1896 р. н., кол. Генріківка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Турова Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Беруль Іхиль Іцькович, 1880 р. н., м-ко Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, робітник. Проживав у смт Любар Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 31 червня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 27 березня 1939 р. справа припинена.

Берх Антоніна Августівна, 1894 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 13 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1944 р. ув'язнена до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Берчинський Франц Томашович, 1891 р. н., с. Понжевиця, Польща. Поляк, письменний, слюсар суконної ф-ки. Проживав у смт Коростишів

Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 12 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Берштрейзер Ернст Йоганович, 1867 р. н., с. Княжа-Звягельська Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Пулинська Гута Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1, 54-3 КК УРСР. Помер 16 листопада 1941 р. на ст. Увек Саратовської обл. під час евакуації в'язнів до м. Томськ. Реабілітований у 1989 р.

Бесан Гурій Гнатович, 1877 р. н., м. Давид-Городок Мінської губ. Білорус, письменний, чернець, смт Малин Київської обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бесараб Антон Семенович, 1895 р. н., с. Черепашинці Подільської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Великий Степ Козятинського р-ну. Заарештований 5 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бесараб Гнат Лукашович, 1887 р. н., с. Маркуші Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта 8 кл., коваль колгоспу. Проживав у с. Маркуші Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бесараб Михайло Андрійович, 1908 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 21 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бесарабчик Сергій Автистович, 1893 р. н., с. Потаповичі Великофоснянської вол. Овруцько-

го пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Проживав у с. Потаповичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бесіда Олексій Гнатович, 1910 р. н., м. Костянтинівка Катеринославської губ. Українець, освіта початкова, слюсар 118-ї військбуддільниці, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 18 квітня 1938 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бесідовський Ілько Митрофанович, 1880 р. н., с. Борщів Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Борщів Радомисльського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Волинським ОВ ДПУ УСРР висланий у Північний край. Реабілітований у 1999 р.

Бетке Едуард Фрідріхович, 1905 р. н., с. Лазарівка Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, робітник суконної ф-ки, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до німецької шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бетке Ернст Густавович, 1902 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта 5 кл., комірник колгоспу. Проживав у с. Стара Гута Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бетке Єва Готлібівна, 1891 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Німкеня, неписьменна, прибиральниця. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 30 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляна 3 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Бетке Іонат Готфрідович, 1910 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бетке Ольга Людвігівна, 1905 р. н., кол. Крем'янка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, колгоспниця. Проживала в с. Крем'янка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. Прокурором Барашівського р-ну 28 червня 1938 р. справа припинена.

Бетке Райнгольд Густавович, 1904 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, зав. молокопунктом. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бетке Рудольф Іванович, 1916 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1991 р.

Бетке Рудольф Фрідріхович, 1903 р. н., с. Лазарівка Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Бобрік Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до німецької шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бетке Фрідріх Густавович, 1912 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник свинорадгоспу. Проживав у с. Стара Гута Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 квітня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 29 червня 1936 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Бетхер Арнольд Адольфович, 1894 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у кол. Мартинівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бетхер Едуард Едуардович, 1903 р. н., кол. Стара Буда Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Стара Буда Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинського р-ну 16 січня 1935 р. справа припинена.

Бетхер Рейнгольд Адольфович, 1893 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник військбуддільниці, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 9 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бех Антон Семенович, 1879 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Бехи Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 15 серпня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бех Василь Іванович, 1901 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, робітник. Проживав у с. Бехи Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 лютого 1944 р. за ст. 54-1а, 54-1в КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 11 серпня 1944 р. справа припинена.

Бех Василь Михайлович, 1883 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 14 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 4 листопада 1935 р. справа припинена з врахуванням строку попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1989 р.

Бех Василь Романович, 1883 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської

губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Гнат Іванович, 1886 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 червня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Евакуйований. Пропав безвісти. УМДБ по Житомирській обл. 3 березня 1948 р. справа припинена.

Бех Іван Максимович, 1882 р. н., х. Клочев Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Клочев Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Іван Павлович, 1894 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 11 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Іван Пилипович, 1905 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 14 лютого 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 4 листопада 1935 р. справа припинена з врахуванням строку попереднього ув'язнення. Реабілітований у 1989 р.

Бех Іван Прокопович, 1895 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бех Йосип Йосипович, 1908 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської

губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Беги Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 13 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 8 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бех Йосип Якубович, 1881 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Беги Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 лютого 1930 р. як соціально небезпечний елемент ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бех Лука Несторович, 1898 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник лісгоспу. Проживав у с. Беги Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 11 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Михайло Михайлович, 1885 р. н., х. Зеленець Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Беги Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 15 серпня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бех Надія Дем'янівна, 1920 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Беги Коростенського р-ну Житомирської обл. 17 лютого 1945 р. відібрано підписку про невиїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 лютого 1946 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бех Надія Степанівна, 1914 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Беги Коростенського р-ну Житомирської обл. 17 лютого 1945 р. відібрано підписку про невиїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від

12 листопада 1945 р. як дружина зрадника Батьківщини вислана до Актюбінської обл. на 5 років. Реабілітована в 1996 р.

Бех Олександр Іванович, 1898 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, ветфельдшер. Проживав у с. Беги Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-1в КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 11 серпня 1944 р. справа припинена.

Бех Олександр Максимович, 1876 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Беги Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 22 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 31 березня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р. Вдруге заарештований 8 липня 1937 р. Робітник на будівництві електростанції, м. Коростень Київської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Олександра Дмитрівна, 1914 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна. Відбувала покарання в Коростенському ВТТ, Київська обл. Заарештована 7 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-8, 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1957 р.

Бех Олексій Родіонович, 1898 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Олексіївка Народицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 18 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 24 листопада 1937 р. Проживав на х. Ровба Народицького р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1985 р.

Бех Остап Григорович, 1871 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Беги Коростенської міськради Коростен-

ського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Павло Васильович, 1890 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 29 грудня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бех Пантелеймон Федорович, 1897 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бехи Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бех Петро Прокопович, 1910 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, лісівник Юрівської дачі, Олевський р-н Київської обл. Заарештований 21 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 20 травня 1933 р. справа припинена.

Бех Степан Антонович, 1894 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бехи Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 17 серпня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1993 р.

Бех Степан Павлович, 1924 р. н., с. Бехи Коростенського р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Українець, освіта середня технічна, мол. с-т. Заарештований 23 липня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ 32-ї гв. армії 26 вересня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бех Федір Арсентійович, 1923 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта 10 кл., солдат Російської визвольної армії. Заарештований 22 травня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-1б КК РРФСР. ВТ 69-ї армії 8 червня 1945 р. засуд-

жений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бех Федір Самійлович, 1911 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 4 лютого 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 4 листопада 1935 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бех Федір Степанович, 1883 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Филімон Феодосійович, 1897 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний. Проживав у с. Бехи Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 20 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 серпня 1937 р. розстріляний 28 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Юхим Іванович, 1877 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож, м. Коростень Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бех Яків Йосипович, 1899 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, псаломник. Проживав у с. Бехи Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бех Яків Степанович, 1904 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, агроном МТС. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при

УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1955 р.

Бех Яків Федорович, 1896 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний. Проживав у с. Беги Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Коростенським ОВ НКВС УРСР 21 вересня 1937 р. справа припинена.

Бехтер Райнгольд Адольфович, 1893 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Мартинівка Пулинського р-ну. Заарештований 12 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 березня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бехтер-Князева Марія Християнівна, 1891 р. н., кол. Крилинськ Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, робітниця ліспромгоспу, Київська обл. Заарештована 25 січня 1935 р. Обвинувачувалася за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 10 березня 1935 р. засуджена на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1990 р.

Бечке Йосип Іванович, 1890 р. н., с. Верхов-Гориця. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Курмань Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бею Євген Павлович, 1891 р. н., кол. Камрат Бессарабської губ. Українець, освіта вища, агроном, м. Житомир. Заарештований 24 жовтня 1930 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Житомирським МВ ДПУ УСРР 15 січня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Бслов Іван Іванович, 1915 р. н., с. Нова Дружківка. Росіянин, освіта середня, курсант полкової школи. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ в/ч 4373 КВО 28 березня 1938 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1997 р.

Бслова Ольга Леонідівна, 1905 р. н., с. Щербинівка Катеринославської губ. Росіянка, освіта середня, модистка, с. Ставище Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 лютого 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК

УРСР. ВТ військ НКВС Вінницької обл. 24 червня 1944 р. засуджена на 7 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Белоногов Євген Васильович, 1929 р. н., с. Єршов. Росіянин, письменний, без певних занять, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 13 січня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УНКДБ по Житомирській обл. 3 лютого 1944 р. справа припинена.

Белоусов Семен Васильович, 1898 р. н., с. Жабине Смоленської губ. Росіянин, письменний, червоноармієць. Заарештований 3 лютого 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 березня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Белюк Йосип Адамович, 1905 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Росіянин, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарештований 1 серпня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Південно-Кавказького ВО 2 вересня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1997 р.

Беляєва Марія Василівна, 1896 р. н., Київська губ. Росіянка, освіта середня. Проживала в м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Заарештована 14 липня 1919 р. за підозрою в шпигунстві. Комісією в справах заарештованих 15 серпня 1919 р. справа припинена.

Беляков Семен Семенович, 1885 р. н., с. Палково Саратовської губ. Росіянин, письменний, незаможник. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну. Заарештований 7 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 листопада 1931 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бжевська Антоніна Семенівна, 1905 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, домогосподарка. Проживала в с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 10 грудня 1938 р. справа припинена.

Бжевський Микола Павлович, 1894 р. н., сл. Павлівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Верби Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10

КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 жовтня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1968 р.

Бжезинський Вітольд Матвійович, 1888 р. н., с. Пустовіти Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Пустовіти Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10, 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бжезинський Северин Андрійович, 1879 р. н., с. Пустовіти Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Пустовіти Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10, 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бжезицький Микола Адольфович, 1912 р. н., с. Ольшанка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ольшанка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бжезицький Степан Пилипович, 1880 р. н., с. Сяберка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник шляхбуду. Проживав у с. Сяберка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бжезицький Флоріан Йосипович, 1850 р. н., с. Скаржинці Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Скаржинці Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 3 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1930 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бжезовський Владислав Станіславович, 1900 р. н., м-ко Кам'янське Катеринославської губ. Поляк, освіта початкова, інспектор райземвідділу, м. Коростень Житомирської обл. Заареш-

тований 13 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бжижевський Станіслав Карлович, 1915 р. н., м-ко Новий Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, швець. Проживав у с. Новий Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 березня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бивалін Дмитро Титович, 1903 р. н., с. Биваліне Курської губ. Росіянин, письменний, рахівник. Проживав у с. Стара Чортгорія Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 22 березня 1939 р. справа припинена.

Бик Матвій Григорович, 1886 р. н., с. Липляниця Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Липляниця Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Биков Федір Ульянович, 1887 р. н., м. Петроков Петроковської губ. Росіянин, студент Лейпцігського університету, рахівник-діловод, м. Житомир Волинської губ. Заарештований 15 березня 1920 р. ОСВ ревтрудармії 3 квітня 1920 р. справа надіслана до ВолгубЧК для ув'язнення арештованого до концтабору. Реабілітований у 1996 р.

Бикова Наталя Михайлівна, 1894 р. н., с. Смолівці Мінської губ. Українка, освіта початкова, медсестра, м. Житомир Волинської губ. Заарештована 4 січня 1921 р. Обвинувачувалася в а.-р. агітації. Волинським губревтрибуналом 1 березня 1921 р. засуджена до позбавлення волі на 3 роки умовно. Реабілітована в 1995 р.

Билинський Василь Іванович, 1896 р. н., с. Монастирок Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Монастирок Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. Реабілітований у 1996 р.

Биньківський Франц Миколайович, 1884 р. н., с. Білокуровичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, машиніст депо Білокоровичі, Житомирська обл. Заарештований 7 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 лютого 1938 р. розстріляний 16 лютого 1938 р. Реабілітований у 1976 р.

Бирко Павло Каленикович, 1903 р. н., с. Вишикуси Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Вишикуси Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бирук Павло Поминевич, 1898 р. н., с. Расно Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Расно Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бистрицька Наталія Антонівна, 1922 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, освіта середня медична, акушерка райлікарні. Проживала в с. Чоповичі Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештована 11 жовтня 1949 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 12 січня 1950 р. засуджена на 10 років позбавлення волі. ВС УРСР 11 березня 1955 р. міру покарання знижено до 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Бистрицький Адольф Антонович, 1895 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 11 березня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бистрицький Віктор Антонович, 1889 р. н., с. Війтівці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Гордіївка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований

3 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бистрицький Георгій Олексійович, 1872 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта – чотирикласне училище, діловод Олевського лісорайону, Коростенський окр. Заарештований 5 червня 1927 р. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 листопада 1927 р. як соціально небезпечний елемент позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, Україні та прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бистрицький Йосип Антонович, 1893 р. н., с. Ольшанка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник ССТ. Проживав у с. Генріхівка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бистрицький Мартин Антонович, 1898 р. н., с. Ольшанка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ольшанка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Бистрицький Мартин Павлович, 1914 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Краснопіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бистрицький Петро Пилипович, 1876 р. н., с. Війтівці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гордіївка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бистрицький Станіслав Іванович, 1907 р. н., с. Війтівці Новочортгорийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Війтівці Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 21 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бистрицький Томаш Адамович, 1898 р. н., с. Меленці Новочортгорийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бистрицький Франко Адамович, 1891 р. н., с. Війтівці Новочортгорийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Війтівці Любарського р-ну. Заарештований 16 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Битківський Максим Никифорович, 1895 р. н., с. Єлизавет Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у кол. Наталівка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 30 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 9 травня 1931 р. справа припинена.

Битов (Бітох) Альберт Францович, 1908 р. н., кол. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Грузливець Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Битюцький Іван Григорович, 1900 р. н., с. Ливинки Воронежської губ. Росіянин, освіта вища, хірург військового госпітально. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 2 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-16, 54-7 КК УРСР. 24-м ВТ КОВО 5 травня 1939 р. виправданій.

Бич-Питшман Щенний Олександрович, 1890 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Поляк, освіта н. вища, технік-будівельник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бичак Зіновій Олександрович, 1887 р. н., с. Хлупляни Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Хлупляни Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 16 серпня 1935 р. за ст. 54-4, 54-6 КК УСРР. Прокурором Коростенського окр. 17 березня 1936 р. справа припинена.

Бичак Микола Зіновійович, 1906 р. н., с. Хлупляни Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Хлупляни Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Биченко Денис Опанасович, 1890 р. н., с. Жидівці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Жовтневе Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Биченко Петро Федорович, 1890 р. н., м. Глухів Чернігівської губ. Українець, письменний, пом. нач. відділення зв'язку. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 4 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Биченко Семен Павлович, 1901 р. н., с. Чагів Подільської губ. Українець, освіта середня, плановик. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 15 січня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 17 лютого 1939 р. справа припинена.

Бичинський Володимир Дмитрович, 1906 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирської-

го пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, бухгалтер, м. Овруч Овруцького р-ну. Заарештований 4 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. висланий з прикордонної смуги на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бичинський Дмитро Олександрович, 1882 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бичинський Євстафій Вікторович, 1883 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 квітня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Транспортним прокурором ПЗЗ 25 червня 1934 р. справа припинена.

Бичківський Агафангел Олексійович, 1868 р. н., с. Турівка Семенівської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, письменний, священник, с. Бовсуни Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 17 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бичківський Григорій Степанович, 1900 р. н., с. Переброди Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Переброди Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бичківський Євсей Петрович, 1881 р. н., с. Сапанів Білокриницької вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня духовна, сторож. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 17 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бичківський Іван Романович, 1867 р. н., с. Кімнатка Бережеської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник без парафії. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бичківський Іван Якович, 1926 р. н., с. Негребівка Радомисльського р-ну Волинського окр. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Раковичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1952 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УРСР. Житомирським облсудом 24 травня 1952 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Бичківський Ксенофонт Йосипович, 1907 р. н., с. Рудня-Жеревецька Білокурвицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник гранкар'єру, с. Пинязевичі Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 21 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бичківський Лук'ян Федорович, 1899 р. н., с. Рудня-Макаківська Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Макаківська Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бичківський Максим Федорович, 1894 р. н., с. Рудня-Макаківська Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Рудня-Макаківська Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бичківський Микола Юхимович, 1896 р. н., с. Старий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської

обл. Заарештований 21 травня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Держинського р-ну 3 квітня 1939 р. справа припинена.

Бичківський Михайло Тимофійович, 1886 р. н., с. Новий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Новий Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бичківський Омелян Власович, 1900 р. н., с. Рудня-Макаківська Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лугинки Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бичківський Орест Миколайович, 1893 р. н., с. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня духовна, священник Смолянської церкви, м. Житомир Київської обл. Заарештований 26 червня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1955 р.

Бичківський Сергій Семенович, 1894 р. н., с. Кам'яне Вирівської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня духовна, священник. Проживав у с. Купище Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 24 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бичківський Яків Гнатович, 1899 р. н., с. Негребівка Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Негребівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бичман Андрій Петрович, 1881 р. н., м-ко Славута Славутської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, письменний, муляр,

с. Озеряни Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 13 березня 1938 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Помер 4 травня 1938 р. Реабілітований у 1992 р.

Бичок Костянтин Іларіонович, 1869 р. н., с. Наказне Дзюньківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний. Проживав у с. Наказне Плисківського р-ну. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОСВ 7-го сектора ДПУ УСРР м. Бердичів 20 листопада 1930 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бишко Леонід Володимирович, 1895 р. н., ст. Демчин Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Білорус, освіта – 5 кл. комерційного училища, комендант гуртожитку. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-13 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР справа надіслана до облсуду. Подальша доля невідома. Реабілітований у 1999 р.

Бишук Михайло Федорович, 1901 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, завгосп. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1962 р.

Бишук Семен Прокопович, 1893 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Біба Овсій Данилович, 1886 р. н., м-ко Городище Черкаського пов. Київської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у м. Бердичів. Заарештований 20 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бібер Фрідріх Фрідріхович, 1910 р. н., кол. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Топорище Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бібердорф Рудольф Робертович, 1914 р. н., кол. Анета Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарештований 14 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 58-6, 58-9 КК РРФСР. ВТ Тихоокеанського флоту 13 червня 1938 р. засуджений до розстрілу. ВС СРСР 1 серпня 1938 р. міру покарання замінено на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

Бібо Лук'ян Маркович, 1911 р. н., с. Виступовичі Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Виступовичі Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 26 травня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 15 вересня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бібо Марко Андрійович, 1882 р. н., с. Виступовичі Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Виступовичі Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 5 квітня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 7 червня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р. Вдруге заарештований 2 квітня 1938 р. Проживав у с. Виступовичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської української націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бібо Тихін Іванович, 1901 р. н., с. Виступовичі Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова сільради. Проживав у с. Виступовичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ 21-ї запасної с. д. 14 грудня 1944 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років. ВТ ПрикВО 1 червня 1955 р. міру покарання знижено до 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

Бігоцький Адольф Сильвестрович, 1893 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в співробітництві з польськими розвідорганами. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Бігоцький Микола Васильович, 1873 р. н., с. Кам'яний Брід Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Гута-Потіївська Потіївського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Василь Іванович, 1911 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Холосне Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 11 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Василь Павлович, 1873 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Веселівка Коростенського р-ну. Заарештований 25 жовтня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором 7-го сектора ДПУ УСРР м. Житомир 12 лютого 1931 р. справа припинена в зв'язку з тим, що заарештований як соціально небезпечний елемент разом із сім'єю 9 листопада 1930 р. був висланий у Північний край. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Лаврентій Павлович, 1883 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну. Заарештований 8 грудня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1932 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Маркіян Григорович, 1885 р. н., с. Уховецьк Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, столяр кам'яного кар'єру, Житомирська обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і

Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Микита Мойсейович, 1890 р. н., с. Холосне Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Холосне Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 6 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Петро Якович, 1882 р. н., с. Холосне Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Холосне Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 19 травня 1932 р. справа припинена.

Бігун Роман Григорович, 1914 р. н., с. Яйно Боровненської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, солдат польської армії, м. Радом. Заарештований 25 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За вироком ВТ КОВО від 17 серпня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1996 р.

Бігун Самуїл Максимович, 1893 р. н., с. Холосне Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бігун Сергій Павлович, 1903 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Шершні Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 серпня 1937 р. розстріляний 28 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бігун Яків Григорович, 1900 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомир-

ській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бігунчук Трохим Костянтинович, 1883 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, без певних занять. Проживав у с. Михайлівка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 21 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бігус Станіслав Іполитович, 1901 р. н., с. Біла Криниця Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Біла Криниця Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Біднарська Марія Трохимівна, 1918 р. н., сл. Красносілка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, колгоспниця. Проживала в с. Красносілка Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 лютого 1949 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 22 березня 1949 р. засуджена на 25 років ув'язнення до ВТТ. ВТ П.-УралВО 14 травня 1955 р. міру покарання знижено до 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Бідун Іван Купріянович, 1892 р. н., Польща. Українець, письменний, сторож. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бідун Макар Купріянович, 1906 р. н., с. Нова Руда Городківської вол. Луцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бідюк Михайло Іванович, 1909 р. н., с. Барбарівка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр БУ-3, м. Небіт-Даг. Заарештований 5 квітня 1951 р. Об-

винувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. ВТ ПрикВО 8 лютого 1952 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС СРСР 8 грудня 1954 р. міру покарання знижено до 5 років ув'язнення до ВТТ. Звільнений за амністією. Реабілітований у 1997 р.

Бідюк Самійло Митрофанович, 1906 р. н., с. Пилиповичі-Зв'ягельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 27 травня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УРСР. Київським облсудом 2 серпня 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бідюк Яким Петрович, 1893 р. н., с. Барбарівка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Барбарівка Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бізель Степан Кирилович, 1899 р. н., с. Мар'янівка Херсонської губ. Німець, письменний, охоронник гранкар'єру, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Білан Григорій Кіндратович, 1894 р. н., с. Жеребки Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жеребки Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 13 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 11 вересня 1937 р. Проживав у с. Жеребки. Колгоспник. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Білан Іван Онуфрійович, 1909 р. н., с. Харлівка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. За-

арештований 19 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Білан Іван Фадейович, 1900 р. н., с. Мартинівка Кустовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Проживав у с. Молочки Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УРСР. Прокурором Янушпільського р-ну 26 березня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1992 р.

Білан Купріян Мартинович, 1881 р. н., с. Можари Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Можари Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Білан Меланія Панкратівна, 1878 р. н., с. Можари Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Можари Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештована 9 лютого 1938 р. Обвинувачувалася в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляна 29 вересня 1938 р. Реабілітована в 1959 р.

Білан Микола Васильович, 1915 р. н., с. Можари Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Можари Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Білан (Белан) Никанор Мартинович, 1887 р. н., с. Можари Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Можари Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січ-

ня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Білан Олександр Іванович, 1909 р. н., с. Володаги Харківської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць-шофер. Заарештований 11 листопада 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. ВТ Горьковського гарнізону 8 березня 1943 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1994 р.

Білан Олексій Архипович, 1888 р. н., с. Авратин Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Авратин Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Біланчук Олександра Максимівна, 1897 р. н., с. Грива Боровненської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українка, письменна, кур'єр, с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештована 26 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Біласик Ганна Павлівна, 1925 р. н., кол. Владин Довбиського р-ну Житомирського окр. Німкеня, письменна, офіціантка їдальні, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 3 квітня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 листопада 1944 р. ув'язнена до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Білау Юліус Фрідріхович, 1903 р. н., кол. Боголюбівка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, без певних занять. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білаш Ілля Артемович, 1916 р. н., с. Ягнятин Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта середня, нач. клубу, політрук. Заарештований 31 грудня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. ОСВ НКВС Південно-Західного фронту 3 січня 1942 р. справа припинена.

Білевич Максим Павлович, 1868 р. н., с. Білілівка Білілівської вол. Бердичівського пов.

Київської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Білілівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Ружинського р-ну 24 квітня 1939 р. справа припинена.

Білейкін Сруль-Нухим Гершкович, 1885 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, завмаг. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-11 КК УРСР. За вироком ВК ВС СРСР від 30 вересня 1938 р. розстріляний 30 вересня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1991 р.

Біленко Василь Федорович, 1887 р. н., м. Ніжин Чернігівської губ. Українець, письменний, столяр. Проживав у смт Малин Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Біленька Лисавета Пилипівна, 1909 р. н., с. Казенна Громада Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Казенна Громада Любарського р-ну Житомирської обл. 20 липня 1944 р. відібрано підписку про невізід. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 квітня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Біленький Кирило Іванович, 1898 р. н., с. Панасівка Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Панасівка Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 31 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 24 січня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Біленький Кузьма Павлович, 1925 р. н., с. Панасівка Любарського р-ну Бердичівського окр. Українець, освіта н. середня, червоноармієць. Заарештований 6 травня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 60-го с. к. 11 липня 1946 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Біленький Лук'ян Васильович, 1886 р. н., с. Панасівка Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Панасівка Лю-

барського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 31 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 24 січня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 21 липня 1938 р. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Робітник цукрозаводу. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Житомирським облсудом 15 грудня 1939 р. виправданий.

Біленок Іван Каленикович, 1893 р. н., с. Радулин Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх. Проживав у с. Радулин Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білеуш Аксентій Арїонович, 1896 р. н., с. Велика Татаринівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Татаринівка Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 серпня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Житомирським облсудом 25 березня 1946 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Білеуш Тихін Семенович, 1887 р. н., с. Велика Татаринівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Татаринівка Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 3 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Білецька Гелена Михайлівна, 1900 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Слобода Чернецька Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 26 червня 1941 р. Обвинувачувалася за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ військ НКВС Ростовської обл. 1 вересня 1941 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1992 р.

Білецька Марія Миколаївна, 1871 р. н., м-ко Корець Корецької вол. Новоград-Волинського

пов. Волинської губ. Полька, освіта домашня, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Волинського окр. Заарештована 18 липня 1928 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-9 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 23 серпня 1928 р. справа припинена.

Білецька Марцелина Іванівна, 1889 р. н., с. Млинище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Скоморохи Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештована 28 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Білецька Сабіна Йосипівна, 1880 р. н., с. Бабичівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в сл. Будище Ясинського Пулинського р-ну Київської обл. Заарештована 8 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Житомирським МВ НКВС УСРР 29 січня 1935 р. справа припинена.

Білецька-Косова Тамара Григорівна, 1901 р. н., с. Любарка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, освіта середня, касир, ст. Овруч Київської обл. Заарештована 3 серпня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляна 28 вересня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Білецький Андрій Лукашович, 1875 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках із закордоном. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Білецький Андрій Тимофійович, 1895 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта – двокласне міське училище, економіст. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білецький Антон Лукич, 1888 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Прожи-

вав у с. Старий Майдан Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 16 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Антон Степанович, 1904 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, робітник цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 17 вересня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білецький Арсен Йосипович, 1909 р. н., с. Ружки Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації, поширенні провокаційних чуток. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Білецький Болеслав Францович, 1889 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Слобода Чернецька Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 1 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 грудня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Броніслав Петрович, 1898 р. н., х. Грем'яче Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник, смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Василь Михайлович, 1887 р. н., Харківська губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Верхівня Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 жовтня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 20 травня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1992 р.

Білецький Василь Улянович, 1896 р. н., м-ко Ружин Ружинської вол. Сквирського пов. Київ-

ської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 21 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Володимир Макарович, 1901 р. н., с. Деречин Подільської губ. Українець, неписьменний, бухгалтер цукрозаводу, Київський окр. Заарештований 24 серпня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-2, 58-3, 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 січня 1929 р. розстріляний 30 січня 1929 р. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Володимир Петрович, 1885 р. н., х. Грем'яче Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Грем'яче Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Гвідон Францович, 1901 р. н., сл. Будище Ясинського Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Будище Ясинського Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. визначено вислання у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Іван Войцехович, 1888 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Дзикунка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Білецький Іван Володимирович, 1894 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Слобода Чернецька Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР

від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15–16 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Йосип Володимирович, 1903 р. н., с. Кривин Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, вантажник військбуддільниці, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 11 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Йосип Лукашович, 1880 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Білка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Казимир Андрійович, 1870 р. н., м-ко Білогородка Білогородської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, торговець, м. Житомир Волинського окр. Заарештований 18 липня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-9 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 23 серпня 1928 р. справа припинена.

Білецький Леон Гнатович, 1870 р. н., с. Гута-Осично Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, одноосібник. Проживав у с. Гута-Осично Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 27 серпня 1928 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 7 червня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Білецький Максим Максимович, 1900 р. н., с. Боремель Боремельської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, зав. райвно. Проживав у смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білецький Мартин Францович, 1896 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Романівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білецький Мечислав Вікентійович, 1904 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, зав. відділом паперової ф-ки. Проживав у с. Миропіль Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 29 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 5 квітня 1933 р. справа припинена.

Білецький Мечислав Казимирович, 1902 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник. Проживав у м. Житомир Волинського окр. Заарештований 18 липня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-9 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 23 серпня 1928 р. справа припинена.

Білецький Микола Кузьмич, 1918 р. н., с. Дудницьке Київської губ. Українець, робітник, ст. Гульськ Київської обл. Заарештований 5 листопада 1936 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Лінійним судом ПЗЗ 21 грудня 1936 р. засуджений на 2 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Білецький Михайло Дем'янович, 1894 р. н., сл. Крук Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крук Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Білецький Никифор Лукашович, 1880 р. н., с. Білка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 7 квітня 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Білецький Олександр Йосипович, 1896 р. н., с. Корчівка Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, пасічник колгоспу. Проживав у с. Добринь Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Олександр Софонович, 1893 р. н., с. Велика Цвіля Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, пись-

менний, робітник спиртозаводу, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 20 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Омелян Максимович, 1878 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. В'язівка Народицького р-ну Київської обл. Заарештований 7 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 4 листопада 1935 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Павло Бенедиктович, 1909 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта 7 кл., вантажник, м. Житомир Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Петро Ульянович, 1903 р. н., с. Ружки Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ружки Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Станіслав Іванович, 1892 р. н., с. Чорнорудка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, незаможник. Проживав у с. Чорнорудка Вчорайшенського р-ну. Заарештований 17 листопада 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білецький Станіслав Францович, 1910 р. н., сл. Будище Ясинського Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Будище Ясинського Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Білецький Станіслав Францович, 1892 р. н., с. Ярунь Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний,

колгоспник. Проживав у с. Романівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білецький Тимофій Йосипович, 1903 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Запруда Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білецький Франц Климентійович, 1909 р. н., с. Тевелівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Тевелівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білецький Яків Петрович, 1910 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, охоронник, ст. Курган Челябінської обл. Заарештований 16 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 квітня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1990 р.

Білий Іван Матвійович, 1901 р. н., с. Зубковичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Зубковичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Білий Каленик Гаврилович, 1898 р. н., с. Кошелів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Токарів Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 14 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1967 р.

Білий Микола Пилипович, 1893 р. н., с. Ляхівці Коднянської вол. Житомирського пов. Во-

линської губ. Українець, письменний, робітник Нехворощанської лісодільниці, Київська обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Білий Олександр Іванович, 1906 р. н., с. Ставище Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 13 червня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-4, 58-11 КК РРФСР. За вирокком ВТ МВО від 26 червня 1940 р. розстріляний 17 липня 1940 р. Реабілітований у 1996 р.

Білий Хома Матвійович, 1880 р. н., с. Зубковичі Білокурівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Зубковичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білик Василина Ананівна, 1884 р. н., с. Лебединці Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Лебединці Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештована в січні 1930 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Бердичівським окрсудом 23 травня 1930 р. засуджена до позбавлення волі на 1 рік умовно. Реабілітована в 1992 р.

Білик Василь Федорович, 1885 р. н., с. Лебединці Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лебединці Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований у січні 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Бердичівським окрсудом 23 травня 1930 р. засуджений до позбавлення волі на 2 роки умовно. Реабілітований у 1992 р.

Білик Іван Никифорович, 1865 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 9 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 5 грудня 1932 р. справа припинена.

Білик Іван Панькович, 1893 р. н., с. Шабельня, Галичина. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Стовпів Чуднівського р-ну

Вінницької обл. Заарештований 30 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 квітня 1933 р. справа припинена.

Білик Сергій Никифорович, 1869 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 19 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 5 грудня 1932 р. справа припинена.

Білим Феодосій Васильович, 1896 р. н., с. Мокре Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1970 р.

Білич Гліб Опанасович, 1900 р. н., м-ко Полонне Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, касир. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білич Микола Опанасович, 1897 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, священник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 5 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Білінський Іван Васильович, 1871 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. націоналістичній агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білобжицький Іван Павлович, 1876 р. н., с. Лемешівка Люлинецької вол. Вінницького пов. Подільської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Лемешівка Махнівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 27 серпня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 19, 54-13 КК УСРР.

Бердичівським окрсудом 8 березня 1929 р. засуджений на 3 роки і 4 місяці позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1999 р.

Білобжицький Казимир Целестинович, 1883 р. н., м. Холм Люблінської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Середня Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 21 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Помер 1 вересня 1933 р. ОН при Колегії ДПУ УСРР 19 вересня 1933 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1997 р.

Білобрам Микола Миколайович, 1892 р. н., с. Гребенець. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Слобідка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Білобрицький Амбросій Павлович, 1884 р. н., с. Лемешівка Люлинецької вол. Вінницького пов. Подільської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Лемешівка Махнівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Білобров Григорій Платонович, 1894 р. н., с. Сали Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Сали Потіївського р-ну Волинського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 19 лютого 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Бухгалтер. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Білобров Кузьма Федорович, 1890 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомиського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у с. Стрижавка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та підривній діяльності. За по-

становою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білобров Филімон Платонович, 1906 р. н., с. Сали Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 27 жовтня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. ВТ 13-ї гв. с. д. 1 листопада 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Білогородський Василь Архипович, 1903 р. н., с. Клітище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Клітище Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 3 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 31 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Білогрива Олена Онисимівна, 1902 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештована 18 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Янушпільським РВ НКВС УСРР 17 червня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 1999 р.

Білогубова Аделя Карлівна, 1883 р. н., с. Великі Коровинці Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 7 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Білодуб Іван Антонович, 1906 р. н., сл. Клітня Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у сл. Клітня Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 січня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований 23 лютого 1992 р. Вдруге заарештований 16 листопада 1937 р. Проживав у с. Клітня Малинського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. розстріляний 19 грудня 1937 р. Реабілітований 20 лютого 1992 р.

Білозір Сергій Олександрович (Панчук Омелян Васильович), 1892 р. н., с. Пахутинці Подільської губ. Українець, освіта початкова, робітник, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 8 лютого 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Лінійним судом ПЗЗ 6 травня 1935 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Білокінь Іван Несторович, 1897 р. н., с. Дерганівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Дерганівка Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 травня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Білокінь Степан Іванович, 1911 р. н., м-ко Велика Олександрівка Херсонської губ. Українець, освіта вища, зоотехнік райземвідділу. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 вересня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Житомирським облсудом 23 жовтня 1940 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1992 р.

Білокінь Федір Олександрович, 1889 р. н., с. Дерганівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, городник колгоспу. Проживав у с. Дерганівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УСРР. Житомирським облсудом 28–29 липня 1946 р. засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білокопитов Володимир Павлович, 1895 р. н., с. Крошня-Чеська Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова ССТ. Проживав у с. Крошня-Українська Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-6, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 4 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Білокриницький Яким Семенович, 1898 р. н., с. Вільнопілля Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Царівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лю-

того 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білоніг Григорій Якович, 1884 р. н., с. Сокильча Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сокильча Попільнянського р-ну. Заарештований 22 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Білоніг Микола Петрович, 1895 р. н., с. Сокильча Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Сокильча Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоніг Олександр Макарович, 1890 р. н., с. Війтівці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Війтівці Андрушівського р-ну. Заарештований 1 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 3 листопада 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1960 р.

Білоніжко Йосип Войцехович, 1879 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 28 квітня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 липня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 18 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 25 листопада 1937 р. Робітник радгоспу, с. Чорнорудка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований 19 червня 1989 р.

Білонога Кирило Семенович, 1892 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. ветдільницею. Проживав у с. Краснопіль Янушпільського р-ну Житомирської обл.

Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військово-повстанської шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 21 липня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Білорус Ганна Прохорівна, 1912 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, без певних занять і постійного місця проживання. Заарештована 7 липня 1933 р. за ст. 7, 54-6 КК УСРР. Померла 20 серпня 1933 р. Київським облвідділом ДПУ УСРР 5 вересня 1933 р. у зв'язку зі смертю підслідної справа припинена. Реабілітована в 1996 р.

Білорус Іван Феодосійович, 1902 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, в'язень, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 червня 1941 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Евакуйований у зв'язку з початком війни. Помер 13 січня 1942 р. УНКВС по Красноярському краю 8 березня 1942 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Білорус Марко Якович, 1895 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 31 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Білорус Матвій Іванович, 1896 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Буглаки Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 2 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. розстріляний 9 серпня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Білорус Олексій Васильович, 1872 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Білорус Павло Тимофійович, 1890 р. н., с. Гуменники Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гуменники Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білорус Роман Миколайович, 1899 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Новосілка Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Білорус Сила Михайлович, 1872 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Нова Буда Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 5 лютого 1933 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1960 р.

Білорус Степан Якович, 1892 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, швець колгоспу. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоручський Болеслав Йосипович, 1888 р. н., с. Поромівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Сухарівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Білоручський Іван Йосипович, 1880 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Стара Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада

1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоус Агафія Григорівна, 1915 р. н., с. Нова Котельня Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, робітниця, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 9 березня 1953 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 20 червня 1953 р. засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Білоус Василь Йосипович, 1889 р. н., с. Криве Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Криве Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Білоус Василь Тимофійович, 1906 р. н., с. Дерганівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дерганівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 23 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоус Василь Якович, 1899 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Білоус Ганна Йосипівна, 1915 р. н., с. Семівка Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, без певних занять, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 5 березня 1949 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 17 грудня 1949 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Білоус Григорій Захарович, 1890 р. н., м-ко Киликіїв Довжоцької вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, письменний, чоботар, с. Скоморохи Житомирської міськради Житомир-

ського окр. Київської обл. Заарештований 17 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 16 лютого 1938 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білоус Дмитро Лаврентійович, 1884 р. н., с. Юрівка Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Кам'янка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 4 травня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 7 липня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Білоус Іван Овсійович, 1897 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне училище, колгоспник. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 28 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 6 серпня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 13 березня 1933 р. Інструктор цукрозаводу, с. Червоне Андрушівського р-ну Київської обл. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Втретє заарештований 9 вересня 1937 р. Проживав у с. Никонівка. Одноосібник. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Білоус Іван Олексійович, 1912 р. н., с. Лозоватка Катеринославської губ. Українець, освіта середня, курсант, м. Горький. Заарештований 23 серпня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. Військовим прокурором Горьковського ВО 23 жовтня 1945 р. справа припинена.

Білоус Кузьма Якович, 1895 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради. Заарештований 8 лютого 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 8 липня 1931 р. справа припинена.

Білоус Михайло Сильвестрович, 1898 р. н., м-ко Стара Котельня Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Котельня Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 14 березня 1933 р. Обвинувачував-

ся за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білоус Олексій Йосипович, 1896 р. н., с. Криве Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Криве Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Білоус Олексій Семенович, 1875 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білоус Олексій Федорович, 1892 р. н., с. Миронівка. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у смт Держинськ Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 липня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Держинським РВ НКВС УРСР 16 травня 1939 р. справа припинена.

Білоус Павло Федорович, 1877 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник радгоспу. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 13 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 8 вересня 1937 р. Шофер бурякорадгоспу, с. Червоне Андрушівського р-ну Київської обл. Обвинувачувався в причетності до а.-р. націоналістичної шпигунсько-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоус Петро Захарович, 1894 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр Андрушівського спиртзаводу. Проживав у с. Никонівка Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. націоналістичної шпигунсько-повстанської організації. За

постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Білоус Семен Овсійович, 1901 р. н., с. Никонівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, грабар за наймом. Проживав у с. Червоне Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. націоналістичної шпигунсько-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоус Степан Юхимович, 1926 р. н., с. Дерганівка Ружинського р-ну Бердичівського окр. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Дерганівка Ружинського р-ну Житомирської обл. У квітні 1942 р. вивезений на примусові роботи до Німеччини. Заарештований 7 лютого 1945 р. Відділом контррозвідки «Смерш» Південно-Західного фронту ППО 7 лютого 1945 р. направлений до спецтабору НКВС. 1 серпня 1945 р. справа припинена.

Білоус Тимофій Власович, 1878 р. н., с. Сестринівка Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Сестринівка Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Білоус Трохим Васильович, 1917 р. н., с. Юрова Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник лісгоспу, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 15 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Білоус Федір Михайлович, 1882 р. н., с. Юрівка Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Юрівка Любарського р-ну. Заарештований 1 лютого 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 12 квітня 1931 р. визначено вислання у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 17 серпня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою

ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 січня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білоус Федір Мойсейович, 1876 р. н., с. Дубові Махаринці Юзефівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Дубові Махаринці Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 15 червня 1927 р. за ст. 54-11 КК УСРР. 27 липня 1927 р. відібрано підписку про невізд. Прокурором Бердичівського окр. 20 вересня 1927 р. справа припинена.

Білоусов Олександр Тимофійович, 1888 р. н., с. Дениші Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, вчитель, с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Троянівського р-ну 1 липня 1939 р. справа припинена.

Білоцерківський Дем'ян Григорович, 1890 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, письменний, охоронник хлібозаводу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білоцерківський Мойсей Нухімович, 1887 р. н., м-ко Павлоч Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, кустар. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцерківський Прокіп Миронович, 1893 р. н., с. Стара Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Чорторія Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 5 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Білоцький Адам Васильович, 1886 р. н., с. Юзефівка Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За по-

становою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Білоцький Антон Гаврилович, 1901 р. н., кол. Юзефівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Василь Карпович, 1892 р. н., с. Віленька Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Віленька Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 3 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1966 р.

Білоцький Василь Олександрович, 1914 р. н., с. Білка Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, бухгалтер Білокоровицького кар'єру, с. Рудня-Злотин Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Вікентій Теофілович, 1894 р. н., кол. Юзефівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Володимир Йосипович, 1912 р. н., с. Буда-Літківська Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Літківська Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Білоцький Іван Антонович, 1885 р. н., с. Дівошин Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Дівошин Овруцького р-ну Корос-

тенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до білопольського повстання у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Іван Григорович, 1905 р. н., с. Биків Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Биків Попільнянського р-ну. Заарештований 29 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Фастівської дільниці 6 березня 1932 р. справа припинена.

Білоцький Іван Левкович, 1905 р. н., х. Радівка Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Радівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Іван Федорович, 1894 р. н., с. Віленька Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., секретар школи, с. Шахворостівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Іван Францович, 1903 р. н., кол. Юзефівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Клим Вільгельмович, 1878 р. н., с. Білка Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Білка Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15-16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Лаврін Прокопович, 1888 р. н., с. Гошів Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гошів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 груд-

ня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Білоцький Леонтій Миколайович, 1903 р. н., кол. Юзефівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, автослюсар МТС. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Лука Дем'янович, 1891 р. н., с. Болячів Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Болячів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Мартин Степанович, 1891 р. н., с. Кропивня Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник лігоспу, с. Гутище Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Білоцький Мартин Томашович, 1909 р. н., с. Болярка-Просіцька Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Болярка Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Микита Микитович, 1877 р. н., с. Хутір-Вільнянський Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Хутір-Вільнянський Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Микола Іванович, 1868 р. н., кол. Юзефівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Юзефівка Брусилівського р-ну

Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Мирон Антонович, 1898 р. н., с. Дівошин Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник, с. Круки Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до білопольського повстання у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Михайло Антонович, 1897 р. н., с. Струцівка Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, голова сільради. Проживав у с. Грубське Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Михайло Філімонович, 1882 р. н., с. Болячів Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Болячів Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 4 жовтня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1993 р.

Білоцький Олександр Іванович, 1887 р. н., с. Білка Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білка Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Олексій Іванович, 1903 р. н., с. Білка Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білка Словечанського р-ну Коростенського окр. Заарештований 23 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Прокурором Коростенського окр. 7 травня 1929 р. справа припинена.

Білоцький Онисій Олексійович, 1898 р. н., с. Білка Словечанської вол. Овруцького пов. Во-

линської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білка Словечанського р-ну Коростенського окр. Заарештований 9 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 липня 1929 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Білоцький Павло Костянтинович, 1894 р. н., с. Лазарівка Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лазарівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 вересня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Білоцький Пантелеймон Йосипович, 1904 р. н., с. Ружки Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Роман Титович, 1899 р. н., с. Сарники Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель, с. Нові Вороб'ї Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 12 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Білоцький Степан Левкович, 1903 р. н., х. Радівка Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Радівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Федір Васильович, 1913 р. н., с. Містечко Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Містечко Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 14 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 3 травня 1933 р. справа припинена.

Білоцький Флоріан Іванович, 1892 р. н., с. Кропивня Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгосп-

ник. Проживав у с. Кропивня Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Франц Іванович, 1903 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білоцький Харитон Степанович, 1903 р. н., с. Дівошин Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Дівошин Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до білопольського повстання у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білоцький Яків Михайлович, 1895 р. н., с. Дівошин Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Дівошин Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Білоченко Михайло Захарович, 1898 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, викладач робітфаку, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білошапка Григорій Дмитрович, 1893 р. н., с. Дніпровакам'янка Катеринославської губ. Українець, освіта початкова, секретар РК КП(б)У, м. Коростень Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 21 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Білошапка Яків Дмитрович, 1909 р. н., с. Дніпровакам'янка Катеринославської губ. Українець, письменний, нач. МВ зв'язку, м. Коростень Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався в диверсійно-шкідницькій діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицька Марія Леонтівна, 1900 р. н., с. Середи Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Рогівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 листопада 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 13 грудня 1947 р. засуджена на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Білошицька Феодосія Федорівна, 1882 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештована 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 листопада 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1995 р.

Білошицька Феодосія Яківна, 1887 р. н., с. Білошиця Іскоростзької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала в кол. Мойсіївка Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештована 22 квітня 1929 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 5 липня 1929 р. ув'язнена до концтабору на 3 роки. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 23 травня 1932 р. після відбуття строку покарання вислана в Північний край на 3 роки за а.-р. агітацію. Реабілітована в 1994 р.

Білошицький Антон Якимович, 1888 р. н., с. Білошиця Іскоростзької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник фарфорового з-ду, м-ко Городниця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 3 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Аркадій Григорович, 1913 р. н., кол. Рогівка Ємільчинської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, чл. ЛКСМУ, освіта середня, перекладач 12-ї армії, старшина. Заарештований 24 травня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. ОСВ НКВС 12-ї армії 22 червня 1942 р. справа припинена.

Білошицький Василь Григорович, 1897 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рогівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1947 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 13 грудня 1947 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Білошицький Василь Павлович, 1885 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник фарфорового з-ду, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 20 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Василь Якубович, 1877 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білошиця Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 24 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 22 квітня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Венедикт Петрович, 1902 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1970 р.

Білошицький Григорій Олексійович, 1878 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мойсіївка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 жовтня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Дем'ян Йосипович, 1880 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Веселівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 24 листопада 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 27 червня 1941 р. Проживав у с. Веселівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ ПЗЗ 6 серпня 1941 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 серпня 1941 р. у м. Чернігів. Реабілітований у 1990 р.

Білошицький Дмитро Степанович, 1898 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Захар Миколайович, 1906 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 30 червня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ 113-ї с. д. 19 серпня 1944 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Білошицький Іван Антонович, 1905 р. н., х. Жданівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Сергіївка Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 1 травня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Ємільчинського р-ну 8 січня 1937 р. справа припинена.

Білошицький Іван Миколайович, 1905 р. н., с. Осова Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. млином. Проживав у с. Осова Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1947 р. Обвинувачувався в зв'язках з УПА. ВТ військ МВС Житомирської обл. 19 квітня 1948 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ. Комісія Верховної Ради по ВТТ 19 червня 1956 р. визнала притягнення до кримінальної відповідальності необґрунтованим. Засу-

джений з-під варти звільнений. Реабілітований у 1992 р.

Білошицький Іван Федорович, 1899 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Іван Федорович, 1907 р. н., с. Білошиці Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Болярка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Йосип Антонович, 1888 р. н., м-ко Купіль Купільської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, слюсар, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 27 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Йосип Іванович, 1891 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник лісозаводу, ст. Ушомир Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Йосип Пилипович, 1902 р. н., с. Шахворостівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, пом. бухгалтера райвідділення держбанку. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Йосип Якимович, 1893 р. н., с. Шахворостівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Шахворостівка Коростишівського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1991 р. Вдруге заарештований 6 липня 1937 р. Проживав у с. Шахворостівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Костянтин Васильович, 1904 р. н., с. Осова Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Осова Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Костянтин Павлович, 1915 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник депо Коростень, Житомирська обл. Заарештований 27 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ ПЗЗ 6 серпня 1941 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 р.

Білошицький Лукаш Максимович, 1897 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1971 р.

Білошицький Максим Григорович, 1891 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, машиніст фарфорового з-ду, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Максим Олександрович, 1895 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Київської губ. Українець, письменний, машиніст фарфорового з-ду, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

руцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Матвій Захарович, 1901 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, слюсар депо Коростень, Житомирська обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1 жовтня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. УНКВС по Житомирській обл. 27 квітня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Микола Лукич, 1860 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Білошиця Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 28 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 1 квітня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Білошицький Микола Максимович, 1905 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник торфорозробок, Чоповицький р-н Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1963 р.

Білошицький Михайло Васильович, 1893 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Михайло Олександрович, 1890 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. вій-

ськово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Олександр Іванович, 1910 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білошиця Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 26 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Білошицький Олександр Михайлович, 1907 р. н., с. Білошиці Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник лісозаводу, смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Павло Андрійович, 1925 р. н., кол. Веселівка Ушомирського р-ну Коростенського окр. Українець, освіта 7 кл., пом. машиніста депо Коростень, Житомирська обл. Заарештований 10 березня 1953 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 21 квітня 1953 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Білошицький Павло Григорович, 1881 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Павло Петрович, 1901 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Павло Федорович, 1882 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Білошицький Петро Антонович, 1901 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чоповичі Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 13 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Петро Григорович, 1898 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Петро Дмитрович, 1878 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Петро Леонтійович, 1901 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісник. Проживав у с. Веселівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований у 1953 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УМВС по Житомирській обл. 27 лютого 1954 р. справа припинена.

Білошицький Петро Якович, 1899 р. н., с. Пашини Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Веселівка Коростенської

міськради Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Роман Іванович, 1896 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білошиця Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 31 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Севастян Романович, 1890 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, провідник вагонів, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 4 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 14 жовтня 1944 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Білошицький Сильвестр Васильович, 1887 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, незаможник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Олевської дільниці 7 квітня 1933 р. справа припинена.

Білошицький Степан Андрійович, 1887 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Чоповичі Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 1 березня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Степан Іванович, 1905 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Степан Михайлович, 1896 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військовоповстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білошицький Федір Михайлович, 1896 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лісна Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1974 р.

Білошицький Федір Павлович, 1902 р. н., с. Журба Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Журба Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Білошицький Федір Петрович, 1900 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Київської обл. Заарештований 5 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Филімон Максимович, 1909 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Білошицький Яким Матвійович, 1902 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгосп-

ник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Білошицький Яків Максимович, 1892 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Білошицький Якуб Пилипович, 1895 р. н., с. Шахворостівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Шахворостівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Білошкурник Петро Іванович, 1887 р. н., Польща. Українець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Генріхівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1969 р.

Бількевич Гнат Гаврилович, 1874 р. н., с. Видибор Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Топорище Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бількевич Домінік Іванович, 1909 р. н., с. Рудня-Борова Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник, ст. Турчинка Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бількевич Павло Мойсейович, 1901 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять, м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бількевич Петро Васильович, 1897 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта – 2 курси учительського інституту, зав. школою. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 лютого 1944 р. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Черняхівським РВ НКДБ УРСР 4 березня 1944 р. справа припинена. Вдруге заарештований 15 листопада 1952 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Проживав у с. Старий Бобрик Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Вчитель. УМДБ по Житомирській обл. 22 листопада 1952 р. справа припинена. Реабілітований у 1990 р.

Бількевич Петро Степанович, 1909 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., рахівник колгоспу. Проживав у с. Топорище Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бількевич Степан Вікентійович, 1890 р. н., с. Рудня-Борова Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник, с. Турчинка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 21 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білько Кузьма Іванович, 1911 р. н., х. Давидівська Грезля Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник експлуатаційної дільниці, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 16 грудня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Лінійним судом ПЗЗ 21 січня 1936 р. засуджений на 1 рік і 6 місяців позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Білько Роман Васильович, 1920 р. н., Польща. Українець, письменний, столяр. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1940 р. Прокурором Житомирської обл. 2 листопада 1940 р. справа припинена.

Більмович Іван Андрійович, 1897 р. н., с. Яроповичі Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Яроповичі Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 18 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1933 р. справа припинена.

Більмович Олександр Фролович, 1881 р. н., ст. Лихославль Тверської губ. Росіянин, ст. телеграфіст, ст. Потиліха. Лінійним судом Московської залізниці 3 січня 1936 р. за ст. 58-10 КК РСФРР засуджений на 2 роки позбавлення волі. Відбував покарання. Житомирським облсудом 12 березня 1938 р. за к.-р. агітацію засуджений на 6 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Більська-Баша Ганна Павлівна, 1917 р. н., с. Адамівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, освіта 5 кл., тимчасово не працювала. Проживала в м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 січня 1945 р. ув'язнена до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1966 р.

Більський Борис Антонович, 1926 р. н., с. Зарудинці Ружинського р-ну Бердичівського окр. Українець, освіта 6 кл., без певних занять і місця проживання. Заарештований 1 червня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 4-го Українського фронту 8 червня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Більський Василь Олександрович, 1899 р. н., ферма Червона Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта – двокласне училище, рахівник колгоспу. Проживав у с. Чорнодуб Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до Волинської повстанської армії і організації «Спілка визволення України» та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Більський Євстафій Давидович, 1886 р. н., с. Дідичі Олицької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у смт Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січ-

ня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Більський Захар Пилипович, 1885 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменник, одноосібник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 12 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-13 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Більчанська Софія Костянтинівна, 1897 р. н., м. Проскурів Подільської губ. Полька, робітниця держаптеки. Проживала в смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 жовтня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. Реабілітована в 1999 р.

Більчанський Олександр Фролович, 1889 р. н., с. Гонорівка Маначинської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, освіта н. середня, зав. аптекою. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Більчук Дем'ян Тилимонович, 1888 р. н., с. Мокре Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменник, колгоспник. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Більчук Максим Іванович, 1900 р. н., с. Мокре Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменник, тесляр колгоспу. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Більчук Семен Тилимонович, 1903 р. н., с. Мокре Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменник, колгоспник. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської

обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Більчук Степан Петрович, 1898 р. н., с. Вичулки Боремельської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, письменник, сторож, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 13 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Більчук Фадей Дмитрович, 1909 р. н., с. Забара Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменник, без певних занять і місця проживання. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Більчук Юхим Дмитрович, 1912 р. н., с. Мокре Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменник, колгоспник. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 20 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Білюк Анастасія Федорівна, 1880 р. н., с. Журжівичі Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала на х. Слюблін Олевського р-ну. Заарештована 9 листопада 1931 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6, 80 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 1 січня 1932 р. вислана в Північний край на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Білюк Василь Мартинович, 1904 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменник, одноосібник. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Білюк Данило Микитович, 1901 р. н., с. Можари Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменник, одноосібник.

Проживав у с. Можари Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 29 серпня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Білок Леонтій Прохорович, 1896 р. н., с. Барбарівка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Барбарівка Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1985 р.

Білок Марко Микитович, 1880 р. н., с. Білокоровичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Білокоровичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 4 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 грудня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білок Матвій Михайлович, 1871 р. н., с. Ужугість Ковенської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гулянка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 15 липня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Білок Микола Микитович, 1897 р. н., с. Можари Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Можари Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Білок Микола Трохимович, 1903 р. н., с. Журжевичі Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Журжевичі Олевського р-ну. Заарештований 20 лютого 1931 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1931 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Білок Петро Пилипович, 1902 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волин-

ської губ. Українець, освіта домашня, одноосібник. Проживав на х. Городище Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 22 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 26 грудня 1937 р. Проживав у смт Малин Житомирської обл. Робітник. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Білок Сава Дмитрович, 1889 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, слюсар фарфорового з-ду. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Білявська Єва Павлівна, 1906 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українка, письменна, безробітна. Проживала в м. Бердичів Вінницької обл. Заарештована 9 квітня 1935 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УСРР. ВТ Управління прикордонної та внутрішньої охорони УСРР 21 листопада 1935 р. засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована в 1991 р.

Білявський Василь Йосипович, 1893 р. н., с. Тожир Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тожир Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Білявський Григорій Іванович, 1906 р. н., с. Юрківщина Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., рахівник колгоспу. Проживав у с. Юрківщина Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1944 р. за ст. 54-16 КК УРСР. Ярунським РВ НКДБ УРСР 20 липня 1944 р. справа припинена.

Білявський Дементій Якович, 1888 р. н., с. Калинівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, слюсар, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 17 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. ВДТВ ГУДБ НКВС ПЗЗ 25 серпня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 1960 р.

Білявський Іван Степанович, 1904 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, пом. нач. відділу кадрів ст. Коростень, Житомирська обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 3 листопада 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Білявський Олександр Бенедиктович, 1889 р. н., х. Липник Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, іздовий, ст. Ірша Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Білявський Павло Степанович, 1881 р. н., с. Мінківці Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мінківці Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 1 квітня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Ружинської дільниці 11 липня 1932 р. справа припинена.

Білявський Юхим Євтихійович, 1899 р. н., с. Велика Цвіля Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Велика Цвіля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-шкідницької організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Біляєв Олександр Артемович, 1886 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта вища, вчитель школи зв'язку НКВС і ФЗУ при панчшній ф-ці. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Біляєв Петро Сидорович, 1896 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Біляєв Степан Сидорович, 1890 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 червня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Біляк Іван Людвігович, 1913 р. н., сл. Королівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Королівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 13 березня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 5 травня 1934 р. справа припинена.

Біляк Костянтин Йосипович, 1916 р. н., с. Рудня-Шляхова Кутузовської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Шляхова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 14 березня 1938 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Біляк Петро Йосипович, 1901 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Іскорость Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Коростень 28 березня 1939 р. справа припинена.

Біляк Принц Петрович, 1895 р. н., с. Старики Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старики Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1963 р.

Біляк Франц Гіларійович, 1888 р. н., сл. Вишів Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Вишів Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 11 лютого 1930 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 16 лютого 1930 р. справа припинена.

Білянський Володимир Степанович, 1888 р. н., с. Вагинець Волинської губ. Українець, освіта середня, ветфельдшер колгоспу. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 21 жовтня 1937 р. засуджений на 12 років позбавлення волі. Реабілітований у 1958 р.

Білярський Петро Пилипович, 1886 р. н., с. Гатка Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. Українець, письменний, слюсар цукрозаводу, смт Янушпіль Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 18 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Вінницьким облсудом 24 листопада 1937 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Біляу Еміль Августович, 1890 р. н., кол. Дмитрівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Писарівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Біляу Людвіг Августович, 1901 р. н., с. Катеринівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Катеринівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Ростовським облсудом 6 жовтня 1941 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Білях Олександр Юліусович, 1904 р. н., кол. Каролінов Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Білка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Біляшевич Лаврентій Устинович, 1896 р. н., с. Лопушне Вербовецької вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, письменний, дяк. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 9 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС

по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1972 р.

Біляшкін Михайло Григорович, 1917 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Багачівка Кривоозерського р-ну Одеської обл. Заарештований 12 квітня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. ВТ 5-ї гв. армії 6 травня 1944 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1998 р.

Біндер Герш Герцович, 1894 р. н., м-ко Сарни Немовицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, тесляр. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 13 березня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 липня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Біндер Карл Михайлович, 1881 р. н., кол. Грудзєць Калужської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Геральдівка Городницького р-ну Коростенського окр. Заарештований 2 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Бінжас Фердінанд Фрідріхович, 1896 р. н., с. Мяколовичі Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, стрілочник, ст. Товстий Ліс Київської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1964 р.

Бінц Генріх Пилипович, 1904 р. н., с. Камінь Холмської губ. Німець, письменний, касир, ст. Чуднів-Волинський Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 квітня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Біньковська Ольга Іванівна, 1885 р. н., сл. Чміль Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Чміль Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Біньковський Донат Віталійович, 1904 р. н., с. Шиєцька Буда Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр. Проживав у с. Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Біньковський Полько Карлович, 1910 р. н., с. Жовте Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жовте Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 27 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бітвагнер Адольф Ертмонович, 1911 р. н., кол. Пеньки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, без певних занять. Проживав у кол. Пеньки Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Біргер Ісаак Якович, 1909 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, червоноармієць. Заарештований 24 серпня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 6-ї саперної бр. 30 серпня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Біренберг Яків Овсійович, 1906 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта вища, інженер радіоузла ОДСЧА, м. Хабаровськ. Заарештований 16 липня 1938 р. за ст. 58-16, 58-8, 58-9 КК РРФСР. ОСВ НКВС 2-ї ОДСЧА 22 червня 1939 р. справа припинена.

Бірке Еміль Густавович, 1891 р. н., кол. Сульжинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сульжинівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бірківський Адам Людвігович, 1895 р. н., х. Бірківський Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Бірківський Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бірківський Болеслав Петрович, 1912 р. н., х. Бірківський Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав на х. Бірківський Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бірківський Григорій Петрович, 1884 р. н., с. Рудня-Мечня Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Мечня Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бірківський Іван Васильович, 1889 р. н., х. Бірківський Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, обліковець лісозаводу. Проживав на х. Бірківський Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 5 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 серпня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 24 листопада 1937 р. Робітник ліспромгоспу, Іванківський р-н Київської обл. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бірківський Йосип Петрович, 1901 р. н., х. Бірківський Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, працівник райспоживспілки, м. Овруч Овруцького р-ну. Заарештований 18 грудня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 25 червня 1931 р. справа припинена.

Бірман Меєр Беркович, 1899 р. н., м-ко Хабне Хабненської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, зав. відділом

райспоживспілки, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бірман Нухім Айзікович, 1894 р. н., м-ко Народичі Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, зав. пунктом «Плодоовочторг», м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бірман Самуїл Нухімович, 1902 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, міліціонер, м. Житомир Київської обл. Заарештований 5 грудня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 24 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1990 р.

Бірський Владислав Францович, 1882 р. н., с. Лів. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бірук Никифор Кузьмович, 1894 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, робітник цегельного з-ду. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бірук Семен Бенедиктович, 1904 р. н., с. Расно Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Расно Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Біруков (Брук) Степан Харитонович, 1888 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-

Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, формувальник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався в поширенні провокаційних чуток. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бірч Вілім Юліусович, 1894 р. н., кол. Юстинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бірч Іван Юліанович, 1902 р. н., с. Пулінка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Дерманка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бірюков Фаустин Харитонович, 1882 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в службі у петлюрівських військах та зв'язках з Польщею. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Бірюков Феодосій Олексійович, 1895 р. н., с. Граків Катеринославської губ. Українець, освіта н. середня, нач. штабу окремого батальйону бойового забезпечення 12-ї мехбригади, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військово-фашистської змови. За вироком ВК ВС СРСР від 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна і позбавленням військового звання. Вирок виконано 30 вересня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бірюченко Микола Зіновійович, 1899 р. н., с. Дашинка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, зав. відділом контори «Облпаливо», м. Житомир

Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 8 травня 1948 р. позбавлений волі на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Бірюченко Микола Іванович, 1899 р. н., м-ко Горошки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, завгосп райлікарні. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бісик Анатолій Маркович, 1891 р. н., с. Ставок Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Ставок Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Реабілітований у 1992 р.

Бісик Михайло Федорович, 1891 р. н., с. Ставок Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Ставок Народицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 31 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Київським облсудом 20 листопада 1937 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Біскер Мойше Михайлович, 1894 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, агент із постачання ліспромгоспу. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Біт-Хамо Єлизавета Сафарівна (Ліза Сафара), 1920 р. н., м. Новоросійськ. Ассірійка, освіта 7 кл., без певних занять. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 14 лютого 1938 р. Обвинувачувалася в шпигунстві. ВТ КВО 16 березня 1938 р. засуджена на 15 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1958 р.

Бітнер Адольф Карлович, 1892 р. н., кол. Костянтинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Костянтинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарешто-

ваний 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бітнер Вільгельм Вільгельмович, 1877 р. н., Польща. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крем'янка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бітнер Вільгельм Вільгельмович, 1896 р. н., кол. Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бітнер Герман Людвігович, 1910 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Станіславівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бітнер Дідак Юліанович, 1895 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, безробітний. Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бітнер Еміль Емільович, 1912 р. н., кол. Осипівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Теснівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бітнер Еміль Михайлович, 1901 р. н., кол. Пекарщина Черняхівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Пекарщина Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бітнер Іонат Фрідріхович, 1903 р. н., кол. Вацлавпіль Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Вацлавпіль Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бітнер Казимир Улянович, 1897 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, зав. транспортом артілі «Перше травня». Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Бітнер Людвіг Карлович, 1886 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Станіславівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бітнер Михайло Карлович, 1886 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Станіславівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бітнер Теодор Вільгельмович, 1904 р. н., кол. Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тимчасово не працював. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військової німецько-фашистської організації. За постановою трійки при УНКВС по Жи-

томирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бітнер Фердинанд Християнович, 1876 р. н., кол. Редька Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Редька Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бітріх Франц Фрідріхович, 1878 р. н., м. Кременець Кременецького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, без певних занять. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 10 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р. Вдруге заарештований 21 червня 1935 р. Проживав у м. Житомир Київської обл. Сторож. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 17 грудня 1935 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Біх Альберт Едуардович, 1906 р. н., кол. Лодзянівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, рахівник лісництва. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Біх Вільгельм Семенович, 1894 р. н., кол. Лодзянівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ліски Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бішке Вілім Християнович, 1890 р. н., с. Турчинка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Бобрічі Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бішук Василь Єрофійович, 1924 р. н., с. Танське Бабанського р-ну Уманського окр. Київської губ. Українець, освіта середня, студент Уманського мехтехнікуму. Заарештований 13 травня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 6 грудня 1950 р. засуджений на 25 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Блага Іван Іванович, 1897 р. н., с. Славів Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, письменний, колгоспник. Проживав у с. Славів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Благо Йосип Іванович, 1879 р. н., м. Володимир-Волинськ Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, без певних занять, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 липня 1938 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Реабілітований у 1998 р.

Благо Олександр Йосипович, 1915 р. н., с. Пузів Коритницької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., каменяр кар'єру, ст. Білокоровичі Житомирської обл. Заарештований 24 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Благов Євген Йосипович, 1911 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Українець, освіта 6 кл., формувальник фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 15 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Благодир Андрій Оверкович, 1899 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Івашківка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Благодир Михайло Гаврилович, 1894 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Івашківка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Благодир Федір Йосипович, 1900 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, швець колгоспу. Проживав у с. Івашківка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1966 р.

Благочинний Петро Феодосійович, 1894 р. н., с. Гринівці Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гринівці Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блаженець Іван Гнатович, 1889 р. н., с. Вільськ Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вільськ Черняхівського р-ну Житомирської обл. Евакуйований до м. Тростянець Охтирського р-ну Сумської обл. Заарештований 12 жовтня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ військ НКВС Воронежської обл. 10 листопада 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Блаженко Юхим Іванович, 1896 р. н., с. Брусилів Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, рахівник артілі. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 травня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 19 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Блаженко Яким Іванович, 1893 р. н., с. Брусилів Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, швець пром-артілі. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р.

угруповань. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блажисвський Костянтин Михайлович, 1894 р. н., м-ко П'ятка П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, зав. лікарнею. Проживав у с. Великі Корвинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокурором Чуднівського р-ну 1 квітня 1939 р. справа припинена.

Блажисвський Мартин Йосипович, 1901 р. н., с. Юзвин Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, секретар сільради. Проживав у с. Юзвин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Блажисвський Томаш Казимирович, 1898 р. н., с. Юзвин Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, секретар сільради. Проживав у с. Юзвин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Блажкевич Григорій Васильович, 1908 р. н., с. Барашівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бригадир Новозаводського лісництва, Київська обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. розстріляний 20 вересня 1937 р. Реабілітований у 1969 р.

Блажкевич Іван Васильович, 1908 р. н., с. Барашівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Проживав у с. Барашівка Житомирської міськради Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 28 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Блажко Олександр Йосипович, 1899 р. н., кол. Генріхівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, конюх склозаводу, с. Мар'янівка Баранів-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Блажневський Казимир Степанович, 1895 р. н., с. Юзвин Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, робітник складу вугілля, ст. Козятин Вінницької обл. Заарештований 15 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бланк Марк Миронович, 1888 р. н., м. Черкаси Київської губ. Єврей, освіта вища, юрист-консульт міськкомунгоспу. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-13 КК УСРР. Реабілітований у 1999 р.

Блаченко Павло Микитович, 1877 р. н., с. Облітки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Облітки Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 18 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 18 квітня 1933 р. справа припинена.

Блащук Дмитро Федорович, 1888 р. н., с. Плужне Плужненської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, вантажник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Блащук Розалія Гнатівна, 1896 р. н., с. Бараківка, Галичина. Полька, неписьменна, прибиральниця, м. Житомир Київської обл. Заарештована 6 серпня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Блейде Ертман Фердинандович, 1903 р. н., кол. Романовецька-Нова Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, директор школи, с. Федорівка Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Блейх Август Густавович, 1896 р. н., кол. Ліски Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр кол-

госпу. Проживав у с. Ліски Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блейх Володимир Карлович, 1898 р. н., с. Шахворостівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Проживав у с. Шахворостівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 7 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блейх Готфрід Іванович, 1895 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німець, письменний, робітник пивзаводу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блейх Оскар Карлович, 1908 р. н., с. Шахворостівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, освіта середня, ком. взводу окрсанбату 44-ї с. д. Заарештований 25 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блейх Рудольф Михайлович, 1894 р. н., м-ко Костопіль Костопільської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр, Ємільчинський р-н Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Блейх-Генкель Ольга Земилівна, 1914 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Німкеня, освіта н. середня, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 25 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляна 5 листопада 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Блек Вільгельм Андрійович, 1896 р. н., кол. Велика Купля Березнівської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одно-

осібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 січня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-8 КК УСРР. Прокурором Коростенського окр. 6 січня 1928 р. справа припинена.

Бленда Нестор Сидорович, 1898 р. н., м-ко Паволоч Паволоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник. Проживав у с. Паволоч Попільнянського р-ну. Заарештований 16 листопада 1930 р. за ст. 54-13 КК УСРР. Київським оперсектором ДПУ УСРР 31 липня 1931 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Блендюк (Блиндюк) Антон Єремійович, 1886 р. н., с. Радулин Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Радулин Баранівського р-ну Волинського окр. Заарештований 7 квітня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 19 травня 1930 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1996 р.

Блех Вільгельм Готлібович, 1884 р. н., с. Малий Марильчин Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Андрієво-Німецьке Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецької військово-шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блех Іонат Християнович, 1904 р. н., кол. Домбровка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Косяк Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Блехер Ісаак Аронович, 1914 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта середня спеціальна, бухгалтер робкоопу. Проживав у смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 січня 1938 р. за підозрою в участі у к.-р. сіоністській організації. УНКВС по Житомирській обл. 10 січня 1939 р. справа припинена.

Близно Іван Васильович, 1901 р. н., с. Кругляківка Харківської губ. Українець, освіта вища,

ветлікар. Проживав у м. Малин Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Близнюк Абрам-Айзік Шимонович, 1884 р. н. Єврей, освіта середня, вчитель. Проживав у м. Бердичів Бердичівського окр. Київської губ. Заарештований 23 червня 1923 р. за підозрою в причетності до сіоністської організації. За постановою Бердичівського ОВ ДПУ УСРР від 18 липня 1923 р. з-під варту звільнений за підпискою про невізд. Реабілітований у 1999 р.

Близнюк Матвій Максимович, 1881 р. н., с. Тожир Північної вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тожир Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 8 жовтня 1936 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 17 жовтня 1937 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Близнюк Микита Якимович, 1887 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Бабушки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. УНКВС по Житомирській обл. 9 лютого 1940 р. справа припинена.

Близнюк Михайло Остапович, 1896 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Близнюк Михайло Якович, 1888 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 4 серпня 1938 р. справа припинена.

Близнюк Олексій Васильович, 1888 р. н., с. Ключки Христинівської вол. Овруцького пов.

Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ключки Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Прокурором Народицького р-ну 17 березня 1939 р. справа припинена.

Близнюк Павло Власович, 1896 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Близнюк Степан Іванович, 1905 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Блиндюк Петро Васильович, 1899 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, вантажник, ст. Радулин Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Блиндюк Петро Іванович, 1895 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Дубровка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Блиндюк Тимофій Наумович, 1889 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Блиць В'ячеслав Павлович, 1883 р. н., с. Лопов, Білорусь. Білорус, освіта початкова, маши-

ніст депо. Проживав на ст. Білокоровичі Житомирської обл. Заарештований 19 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Блідченко Микита Опанасович, 1883 р. н., с. Боблів Подільської губ. Українець, освіта – чотирикласне духовне училище, священник, працював на поденних роботах, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 29 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блінкевич Микола Степанович, 1909 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, краєвець, ст. с-т. Заарештований 28 грудня 1944 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. ВТ 74-ї с. д. 13 січня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований у 1961 р.

Блінов Федір Тимофійович, 1907 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянин, письменний, червоноармієць. Заарештований 1 жовтня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ залізничних військ 23 жовтня 1945 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Блінштейн Шая Аврумович, 1875 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, кустар. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Ружинського р-ну 21 квітня 1939 р. справа припинена.

Блітштейн Естер Шулимівна, 1909 р. н., м-ко Дзюньків Дзюньківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Єврейка, освіта початкова, без певних занять. Проживала в м-ку Козятин Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештована 27 квітня 1927 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Бердичівського окр. 15 жовтня 1927 р. справа припинена.

Блішке Едуард Адольфович, 1913 р. н., кол. Наталівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Наталівка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського

окр. Київської обл. Заарештований 25 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блок Адольф Карлович, 1893 р. н., кол. Романовецька-Нова Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Таращанка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. Новоград-Волинським МВ НКВС УРСР 4 лютого 1944 р. направлений до спецтабору НКВС. Реабілітований у 2000 р.

Блок Густав Готлібович, 1906 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Блонська Ольга Вільгельмівна, 1900 р. н., м-ко Острог Острозького пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 31 серпня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МВС СРСР від 27 березня 1946 р. позбавлена права проживання в режимних районах на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Блонський Адольф Миколайович, 1879 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Блонський Антон Казимирович, 1916 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, головний механік склозаводу. Проживав у смт Биківка Довбиського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1947 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УМДБ по Житомирській обл. 29 грудня 1947 р. справа припинена.

Блонський Антон Романович, 1909 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-

Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта 5 кл., майстер склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Блонський Владислав Михайлович, 1892 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Блонський Данило Іванович, 1893 р. н., с. Забріддя Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Забріддя Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блонський Іван Станіславович, 1910 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ст. майстер склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польського націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блонський Леопольд Казимирович, 1905 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, майстер склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Блонський Мечислав Іванович, 1894 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Кур-

чицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Блонський Микола Наполеонович, 1900 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блонський Петро Захарович, 1881 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священик без приходу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блонський Тадеуш Феліксович, 1908 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польського націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блонський Фелікс Миколайович, 1882 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Блонський Франц Романович, 1906 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, майстер склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської

обл. Заарештований 1 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Блох Адольф Готлібович, 1895 р. н., с. Малий Марильчин Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Блох Леопольд Едуардович, 1902 р. н., кол. Юрівка Київської губ. Німець, письменний, формувальник з-ду «Плуг», смт Малин Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Блоха Євген Петрович, 1893 р. н., с. Білашки Погребищенської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова. Проживав у с. Білашки Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештований 12 серпня 1923 р., вдруге – 16 лютого 1924 р. як учасник к.-р. організації «Гуляй Воля». Реабілітований у 1998 р.

Блоха Никифор Мартинович, 1904 р. н., с. Бурківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бурківці Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Блоха Сергій Улянович, 1890 р. н., с. Троща Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Троща Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 березня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1930 р. справа припинена.

Блохін Іван Семенович, 1910 р. н., м. Тирасполь Херсонської губ. Росіянин, письменний, червоноармієць. Заарештований 28 травня 1944 р.

Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. ВТ 161-ї с. д. 19 липня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Помер 5 червня 1945 р. в Усольському таборі НКВС. Реабілітований у 1995 р.

Блоцька Єлизавета Сергіївна, 1892 р. н., с. Дубовик Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Нераж Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 вересня 1937 р. Обвинувачувалася в зв'язках з агентами польської розвідки. За постановою ОН при НКВС СРСР від 21 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. ОН при МДБ СРСР 24 травня 1947 р. міру покарання знижено до відбутого строку. Реабілітована в 1957 р.

Блоцька Олександра Тимофіївна, 1876 р. н., с. Вихля Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, колгоспниця. Проживала в с. Моделів Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 червня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 21 квітня 1942 р. у зв'язку зі смертю підслідної справа припинена. Реабілітована в 1989 р.

Блоцький Володимир Леонтійович, 1908 р. н., с. Крошня-Чеська Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крошня-Чеська Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до чеської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Блоцький Леонід Логвинович, 1904 р. н., с. Матюші Київської губ. Українець, чл. ВКП(б), письменний, машиніст ст. Коростень, Київська обл. Заарештований 25 липня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Лінійним судом ПЗЗ 14 лютого 1937 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1958 р.

Блощук Григорій Тарасович, 1895 р. н., с. Черевки Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Черевки Словечанського р-ну Коростенського окр. Заарештований 20 квітня 1929 р. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 5 липня 1929 р. як а.-р. елемент ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Блощук Іван Якович, 1894 р. н., с. Бурківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волин-

ської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бурківці Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 7 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Блошук Платон Кирилович, 1904 р. н., с. Черевки Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Черевки Словечанського р-ну Коростенського окр. Заарештований 22 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 5 липня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Блюх Вільгельм Вільгельмович, 1894 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Гонорин Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блюх Густав Вільгельмович, 1895 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, голова колгоспу. Проживав у кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-7, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блюх Евальд Вільгельмович, 1908 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блюх Едуард Християнович, 1870 р. н., с. Зарубки Люблінської губ. Німець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Гута-Забілоцька Радомиського р-ну Київської обл. Заарештований 14 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10, 54-11 КК УСРР. Київським облсудом 10 травня 1935 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Блюх Емма Вільгельмівна, 1896 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, колгоспниця. Проживала в кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 4 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Блюх Марта Едуардівна, 1904 р. н., с. Піщанка Чернігівської губ. Німкеня, чл. КП(б)У, письменна, голова сільради. Проживала в м-ку Пулини Пулинського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 7 вересня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Червоноармійського р-ну 23 січня 1937 р. справа припинена.

Блюх Отілія Вільгельмівна, 1892 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, домогосподарка. Проживала в кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 5 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Блюх Отілія Петрівна, 1886 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, освіта початкова, колгоспниця. Проживала в кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Блюх Райнгольд Вільгельмович, 1899 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Блюх Райнгольд Вільгельмович, 1921 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у кол. Гонорин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Блюх Райнгольд Людвігович, 1912 р. н., кол. Борисівка Романовецької вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник Богунського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Блюх Фрідріх Густавович, 1895 р. н., кол. Мар'янка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта н. вища, директор школи. Проживав у м-ку Пулини Пулинського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 13 серпня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-14 КК УСРР. Київським облсудом 7 липня 1936 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1964 р.

Бломенкранц Сигізмунд Давидович, 1907 р. н., с. Рудо-Опалева, Польща. Єврей, освіта початкова, без певних занять, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Заарештований 26 квітня 1926 р. Обвинувачувався за ст. 61 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 5 липня 1926 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1998 р.

Бляховська Єва-Марія Петрівна, 1918 р. н., Польща. Полька, робітниця. Проживала в с. Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 8 липня 1940 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 27 вересня 1940 р. виправдана.

Бобер Ананій Микитович, 1891 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, завгосп медшколи, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 19–20 березня 1945 р. засуджений на 20 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бобер Андрій Йосипович, 1900 р. н., м-ко Левків Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, робітник кар'єру, м. Житомир Київської обл. Заарештований 8 червня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бобер Андрій Онуфрійович, 1907 р. н., с. Бистри Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, пом. ком. взводу БАО. Заарештований 16 лютого 1942 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. ВТ 24-го РАБ 21 лютого 1942 р. засуджений на 7 ро-

ків ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1958 р.

Бобер Антон Іванович, 1906 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польського націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бобер Аполлінарій Іванович, 1899 р. н., с. Голубин Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Голубин Мархлевського р-ну. Заарештований 4 грудня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 80, 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 25 вересня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бобер Броніслав Бенедьович, 1910 р. н., сл. Чміль Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чміль Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бобер Григорій Семенович, 1912 р. н., с. Верхівня Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 18 червня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. ВТ МВО 6 липня 1940 р. засуджений до розстрілу. ВС СРСР 16 серпня 1940 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Бобер Зоя Анапіївна, 1924 р. н., с. Старосілля Андрушівського р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Українка, освіта н. середня, студентка зуболікарської школи, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 13 січня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 19–20 березня 1945 р. засуджена на 15 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бобер Іван Феодосійович, 1882 р. н., м-ко Стара Котельня Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письмен-

ний, сторож колгоспу. Проживав у с. Стара Котельня Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 29 червня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. розстріляний 9 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобер Ірина Григорівна, 1911 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, освіта 7 кл., домогосподарка. Проживала в с. Старосілля Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 лютого 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 19–20 березня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1991 р.

Бобер Йосип Станіславович, 1895 р. н., с. Кшанов Люблінської губ. Поляк, письменний, охоронник, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобер Камілія Греськівна, 1886 р. н., сл. Кривотин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, прибиральниця, с. Чміль Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 29 вересня 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунсько-диверсійній діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляна 31 жовтня 1937 р. Реабілітована в 1960 р.

Бобер Корній Павлович, 1875 р. н., м-ко Левків Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 24 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бобер Леонтій Флоріанович, 1898 р. н., кол. Генріхівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісоруб Держинського ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобер Марцелін Флоріанович, 1906 р. н., с. Голубин Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний,

лісоруб Генріхівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бобер Микола Іванович, 1883 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бобер Пелагея Никонорівна, 1894 р. н., с. Млинок Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Млинок Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 3 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Бобер Петро Дмитрович, 1896 р. н., с. Печиводи Берездівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник лісозаводу, ст. Новоград-Волинський Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бобер Степан Омелянович, 1903 р. н., м-ко Стара Котельня Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 20 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бобер Годось Антонович, 1902 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 21 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Бобер Трохим Федорович, 1888 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник. Проживав у с. Гульськ Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бобер Федот Никифорович, 1909 р. н., с. Верхівня Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 26 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бобер Хома Федорович, 1882 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тальки Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Помер 26 листопада 1941 р. під час евакуації в'язнів, ст. Чкалов. Реабілітований у 1989 р.

Бобер Цезар Іванович, 1913 р. н., с. Гута-Кука Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, лісник Дзержинської лісосільниці, Житомирська обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобецький Йосип Оттович, 1917 р. н., кол. Горщик Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Горщик Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бобик Варлаам Никифорович, 1885 р. н., с. Велика Чернігівка Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Чернігівка Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобик Григорій Ничипорович, 1897 р. н., с. Велика Чернігівка Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Чернігівка Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бобик Іван Прокопович, 1891 р. н., с. Мала Чернігівка Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Чернігівка Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бобик Степан Федорович, 1909 р. н., с. Лозна Великоострожоцької вол. Вінницького пов. Подільської губ. Українець, неписьменний, робітник цегельні, смт Янушпіль Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до секти архангела Гавріїла. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1992 р.

Бобир Петро Онисимович, 1895 р. н., с. Верхівня Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Верхівня Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 13 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бобінський Зигмунд Адамович, 1904 р. н., с. Турова Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Турова Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бобінський Клеменс Адамович, 1898 р. н., с. Турова Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, десятник шляхбуду. Проживав у кол. Бубно Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ

УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1999 р.

Бобінський Юліан Адамович, 1910 р. н., с. Турова Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, одноосібник. Проживав у с. Турова Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 березня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бобко Дмитро Тимофійович, 1891 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Завишня Олевського р-ну. Заарештований 7 лютого 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1959 р.

Бобко Михайло Іванович, 1903 р. н., с. Собичин юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бобко Павло Тимофійович, 1889 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну. Заарештований 7 лютого 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1959 р.

Бобков Аврам Харитонович, 1906 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять, м. Житомир Київської обл. Заарештований 17 квітня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 16 травня 1933 р. справа припинена.

Бобков Григорій Харитонович, 1910 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять, м. Житомир Київської обл. Заарештований 17 квітня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 16 травня 1933 р. справа припинена.

Бобов Маркел Іванович, 1889 р. н., с. Пеньківка Подільської губ. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у смт Кам'яний Брід Щор-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Українського округу 13 червня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Бобовський Василь Андрійович, 1892 р. н., м-ко Варковичі Варковицької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова промартілі. Проживав у смт Біла Криниця Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бобрик Прокіп Данилович, 1900 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. диверсійної шпигунсько-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бобрович Павло Михайлович, 1893 р. н., с. Листвин Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, незаможник. Проживав у с. Листвин Словечанського р-ну Київської обл. Заарештований 6 липня 1932 р. за ст. 16-80, 54-6 КК УСРР. Помер у лікарні 29 вересня 1932 р. Коростенським РВ ДПУ УСРР 15 жовтня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бобровник Іван Васильович, 1894 р. н., с. Зубковичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Зубковичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1941 р. за а.-р. агітацію. Помер 5 січня 1942 р. у тюрмі № 3 Новосибірської обл. УНКВС по Новосибірській обл. 7 травня 1942 р. справа припинена в зв'язку зі смертю підслідного. Реабілітований у 1989 р.

Бобровник Кузьма Миколайович, 1895 р. н., м-ко Баранівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у м-ку Баранівка Баранівського р-ну. Заарештований 22 лютого 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бобровник Петро Васильович, 1904 р. н., с. Зубковичі Білокурвицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Зубковичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 4 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 9 квітня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Бобровницька-Парфенюк Ганна Пахомівна, 1899 р. н., с. Андріївчів Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Андріївчів Смільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештована 4 серпня 1937 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1961 р.

Бобровницький Георгій Пахомович, 1898 р. н., с. Андріївчів Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне училище, псаломщик. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бобровницький Олексій Георгійович, 1887 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник контори «Заготсіно», м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації «Спілка визволення України». За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер у 1939 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1959 р.

Бобровницький Феодосій Васильович, 1896 р. н., Польща. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Кам'янка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бобровська Ядвіга Станіславівна, 1924 р. н., м. Бендери Бессарабської губ. Росіянка, освіта середня, діловод дирекції залізничних шкіл,

м. Одеса Одеської обл. Заарештована 6 грудня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ військ МВС при Дальбуді 20 лютого 1950 р. засуджена на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. ВТ військ МВС Далекосхідного округу 10 березня 1950 р. міру покарання знижено до 3 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1994 р.

Бобровський Іван Іванович, 1894 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 11 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобровський Йосип Йосипович, 1901 р. н., с. Гута-Забілоцька Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Забілоцька Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1973 р.

Бобровський Карл Северинович, 1872 р. н., м-ко Остропіль Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, стельмах колгоспу. Проживав у с. Старий Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобровський Нарцис Йосипович, 1892 р. н., с. Гута-Забілоцька Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Забілоцька Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобровський Павло Станіславович, 1886 р. н., с. Обідне Подільської губ. Поляк, письменний, кухар міськлікарні. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 29 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобровський Роберт Августович, 1895 р. н., Польща. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Станіславівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобровський Степан Йосипович, 1882 р. н., с. Гута-Забілоцька Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Забілоцька Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бобровський Франц Олексійович, 1893 р. н., с. Радовель Білокурвицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Радовель Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 6 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 25 травня 1933 р. справа припинена.

Бобрук Гаврило Купріянович, 1900 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний. Заарештований 6 липня 1919 р. за підозрою у вбивстві червоноармійця. За постановою Комісії з проведення червоного терору від 7 липня 1919 р. розстріляний 7 липня 1919 р. Реабілітований у 1999 р.

Бобрусь Петро Дмитрович, 1889 р. н., с. Орликівка Чернігівської губ. Українець, письменний, технік ліспромгоспу. Проживав у с. Рудня-Бистра Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бобчик Домінікій Сергійович, 1886 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований у 1988 р.

Бобчик Іван Сергійович, 1898 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Бобчик Никодим Сергійович, 1892 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Бобчик-Поліщук Іван Сергійович, 1898 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовкун Мартин Семенович, 1904 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 квітня 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовкун Платон Платонович, 1876 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався в поширенні провокаційних чуток та погроз на адресу сільактивістів. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовкун Семен Іванович, 1885 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 квітня 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовсун Іван Петрович, 1879 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Солодирі Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовсун Петро Северинович, 1909 р. н., м-ко Словечно Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Словечно Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 24 жовтня 1937 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1970 р.

Бовсунівська Марія Степанівна, 1878 р. н., Волинська губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала в с. Коритище Ярунського р-ну Волинського окр. Заарештована 26 листопада 1929 р. Обвинувачувалася за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. Волинським окрсудом 21 січня 1930 р. засуджена до розстрілу. ВУЦВК 21 лютого 1930 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1990 р.

Бовсунівська Павлина Теофілівна, 1909 р. н., сл. Омелуша Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в сл. Омелуша Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештована 17 лютого 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 23 березня 1933 р. справа припинена.

Бовсунівський Антон Андрійович, 1907 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, продавець. Проживав у с. Суховоля Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Помер 26 жовтня 1942 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1969 р.

Бовсунівський Антон Владиславович, 1876 р. н., х. Бовсуни Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Бовсуни Ярунського р-ну Волинського окр. Заарештований 2 лютого 1930 р. Обвинувачувався

за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Антон Наркисович, 1900 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1963 р.

Бовсунівський Архип Іларіонович, 1904 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Василь Арсентійович, 1889 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Василь Левкович, 1901 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Бовсунівський Василь Степанович, 1904 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1971 р.

Бовсунівський Володимир Вікторович, 1911 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 груд-

ня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Григорій Дмитрович, 1901 р. н., с. Вихля Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Вихля Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 18 березня 1933 р. за ст. 16, 54-2 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 16 квітня 1933 р. справа припинена.

Бовсунівський Давид Арсентійович, 1890 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник Омелянівського дробильно-гесного з-ду, Коростенський р-н Житомирської обл. Заарештований 5 лютого 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 8 травня 1948 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. ВТ ПрикВО 23 серпня 1955 р. міру покарання знижено до 8 років. Реабілітований у 1992 р.

Бовсунівський Дементій Павлович, 1898 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Росіянин, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дуброва Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Дмитро Оліферович, 1892 р. н., с. Беги Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Беги Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бовсунівський Дмитро Пилипович, 1893 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1958 р.

Бовсунівський Іван Захарович, 1908 р. н., с. Рудня-Собичинська Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний,

конюх колгоспу. Проживав у с. Рудня-Собичинська Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1961 р.

Бовсунівський Іван Казимирович, 1898 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крук Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бовсунівський Іван Опанасович, 1902 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1967 р.

Бовсунівський Іван Теофілович, 1900 р. н., сл. Крук Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Мошківка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 28 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бовсунівський Іван Трохимович, 1908 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, машиніст МТС. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 серпня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 21 вересня 1945 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Комісією з перегляду справ Житомирської обл. 25 серпня 1954 р. міру покарання знижено до 10 років позбавлення волі. УНКДБ по Житомирській обл. 28 лютого 1955 р. справа припинена.

Бовсунівський Іларіон Михайлович, 1888 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою

трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бовсунівський Ілля Якубович, 1887 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Йосип Степанович, 1903 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Карпо Петрович, 1900 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Кирик Пантелеймонович, 1890 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 серпня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ військ НКВС Чернігівської обл. 21 серпня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бовсунівський Лаврін Григорович, 1884 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Леонтій Григорович, 1903 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник.

Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Лука Антонович, 1892 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Бовсунівський Максим Пилипович, 1894 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Бовсунівський Мелетій Максимович, 1903 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Михайло Леонтійович, 1895 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 28 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 18 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бовсунівський Мойсей Силвестрович, 1889 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Олександр Олексійович, 1905 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 10 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бовсунівський Олександр Улянович, 1897 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Замисловичі Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бовсунівський Олексій Васильович, 1902 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Олексій Порфирович, 1888 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Опанас Григорович, 1897 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Павло Антонович, 1888 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За по-

становою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1960 р.

Бовсунівський Павло Мелетійович, 1907 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, тесляр колгоспу. Проживав на х. Клочев Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Павло Мойсейович, 1908 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бовсунівський Петро Іванович, 1899 р. н., с. Майдан Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Майдан Олевського р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Заарештований 22 вересня 1924 р. Обвинувачувався за ст. 60, 76, 81, 98 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 31 липня 1925 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1997 р.

Бовсунівський Петро Матвійович, 1887 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Петро Флорович, 1906 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Прокіп Левкович, 1900 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Жито-

мирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бовсунівський Сава Феофілович, 1897 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Михайлівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 10 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бовсунівський Самійло Васильович, 1881 р. н., с. Давидки Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Давидки Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 21 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Коростенським РВ ДПУ УСРР 1 грудня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Бовсунівський Сергій Лукашович, 1896 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бовсунівський Степан Андрійович, 1915 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Степан Костянтинович, 1910 р. н., с. Вихля Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Вихля Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Степан Никанорович, 1909 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, виконавець. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Жито-

мирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1978 р.

Бовсунівський Стефан Іванович, 1906 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Трохим Михайлович, 1906 р. н., х. Дуброва Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Дуброва Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. УНКВС по Житомирській обл. 9 листопада 1939 р. справа припинена.

Бовсунівський Федір Степанович, 1898 р. н., х. Карпів Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр, с. Бовсуни Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 28 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-12 КК УРСР. Київським облсудом 18 жовтня 1937 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бовсунівський Юхим Оліферович, 1886 р. н., с. Бехи Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бехи Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовсунівський Яків Никифорович, 1897 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник МТС, с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1960 р.

Бовсуновська Розалія Станіславівна, 1892 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Мала Горбаша Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 27 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляна 28 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Бовсуновський Василь Гаврилович, 1889 р. н., с. Хажин Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Хажин Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 13 березня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бовсуновський Іван Дмитрович, 1899 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовсуновський Йосип Казимирович, 1908 р. н., с. Сусли Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сусли Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бовсуновський Йосип Матвійович, 1894 р. н., кол. Ємилівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ємилівка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 24 липня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовсуновський Остап Казимирович, 1900 р. н., сл. Крук Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крук Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бовсуновський Станіслав Томашович, 1910 р. н., с. Кудиновичі Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, кустар-швець. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бовш Григорій Олексійович, 1888 р. н., с. Пилиповичі Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 20 липня 1938 р. справа припинена.

Богаєнко Прокіп Сергійович, 1902 р. н., м. Миргород Полтавської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, зав. облфінівділком. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. Виїзною сесією ВК ВС СРСР 30 вересня 1938 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 30 вересня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Богайчук Андрій Антонович, 1899 р. н., с. Облітки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Облітки. Заарештований 6 вересня 1920 р. Обвинувачувався як інформатор Радомисльського повстанського комітету. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 13 вересня 1920 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконано 14 вересня 1920 р. Реабілітований у 1995 р.

Богайчук Кирило Петрович, 1890 р. н., м-ко Новий Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, інспектор контори «Укрплодоовоч», с. Старий Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 січня 1938 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Богайчук Оксентій Миколайович, 1905 р. н., с. Крилівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник радгоспу. Проживав у с. Крилівка Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по

Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Боганський Йосип Федорович, 1902 р. н., м. Іжевськ Вятської губ. Чех, письменний, нормувальник цегельного з-ду. Проживав у с. Крошня-Чеська Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Богатир Іван Іллєч, 1898 р. н., х. Нова Євграфівка Катеринославської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Пашини Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 6 лютого 1928 р. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 21 травня 1928 р. як соціально небезпечний елемент ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Богатирьов Михайло Миколайович, 1896 р. н., м. Великий Устюг Вологодської губ. Росіянин, освіта вища, ком. ОРБ 44-ї с. д., полковник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-фашистської змови у РСЧА. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 січня 1941 р. позбавлений волі на 5 років. Реабілітований у 1955 р.

Богатко Корнель Миколайович, 1898 р. н., м. Станіслав. Поляк, освіта н. вища, військово-полонений, м. Житомир Волинської губ. Заарештований 18 вересня 1920 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За вирокком Волинської губЧК від 22 вересня 1920 р. розстріляний 29 вересня 1920 р. Реабілітований у 1996 р.

Богаченко Петро Іванович, 1915 р. н., с. Михайлівка Херсонської губ. Українець, освіта н. середня, червоноармієць. Заарештований 1 травня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ 8-го с. к. КВО 31 липня 1937 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1997 р.

Богачук Андрій Семенович, 1899 р. н., м-ко Андрушівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова робкоопу цукрозаводу, смт Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 23 листопада 1944 р. засуджений на 20 років каторжних робіт. Реабілітований у 1991 р.

Богачук Іван Семенович, 1901 р. н., м-ко Андрушівка Андрушівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Андрушівка Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богачук Трохим Якович, 1894 р. н., с. Вишикуси Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вишикуси Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богдан Андрій Климович, 1922 р. н., с. Просіка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, без певних занять. Проживав у с. Просіка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1947 р. Обвинувачувався в шпигунстві. ВТ військ МВС Житомирської обл. 12 травня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Богдан Антон Данилович, 1887 р. н., с. Хлупляни Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, робітник ліспромгоспу, с. Словечно Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 серпня 1937 р. розстріляний 28 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Богдан Едвард Іванович, 1925 р. н., с. Войткевицькі Будки. Поляк, письменний, пастух, х. Двір. Заарештований 13 вересня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. Військовим прокурором 36-го с. к. 16 грудня 1939 р. справа припинена.

Богдан Євдокія Опанасівна, 1887 р. н., с. Хлупляни Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, техпрацівниця молокопункту. Проживала в с. Хлупляни Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештована 9 липня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1963 р.

Богдан Лука Микитович, 1901 р. н., с. Максимовичі Мартиновицької вол. Радомисльського

пов. Київської губ. Українець, письменний, робітник, м. Коростень Київської обл. Заарештований 8 грудня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 7, 54-10 КК УСРР. Лінійним судом ПЗЗ 21 січня 1936 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Богдан Павло Францович, 1899 р. н., с. Ксенж Велин Келецької губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лідівка Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1976 р.

Богдан Юхим Сидорович, 1883 р. н., с. Великі Загайці Дедеркальської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник без приходу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Богданенко Афанасій Омелянович, 1903 р. н., с. Забілоччя Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, безробітний. Проживав у с. Мініне Радомисльського р-ну Київської обл. Заарештований 17 жовтня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-13 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 21 січня 1936 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Богданенко Григорій Дмитрович, 1890 р. н., с. Забілоччя Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Забілоччя Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Богданенко Петро Дмитрович, 1864 р. н., с. Забілоччя Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Забілоччя Радомисльського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 11 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богданець Антон Самійлович, 1881 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одно-

осібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1988 р.

Богданець Семен Кіндратович, 1904 р. н., с. Собичин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, бригадир колгоспу. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Богданов Гнат Андрійович, 1900 р. н., с. Сеletzь. Українець, письменний, без певних занять і місця проживання. Заарештований 21 січня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богданов Павло Несторович, 1913 р. н., с. Баранівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель, м. Малин Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 травня 1944 р. за ст. 54-1а КК УСРР. Прокурором Житомирської обл. 29 вересня 1944 р. справа припинена.

Богданова Галина Федорівна, 1919 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянка, освіта початкова, не працювала, с. Шарнебек, округ Люнебург, Німеччина. Заарештована 6 лютого 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ Радянської військової адміністрації провінції Бранденбург 27 травня 1947 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1991 р.

Богданович Іван Максимович, 1902 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, інструктор райгазети. Проживав у смт Держинськ Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Богданович Іван Мар'янович, 1883 р. н., с. Царівка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник Махаринецького цукрозаводу. Проживав у с. Царівка Ружинського р-ну Житомирської обл.

Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 19 липня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Богданович Йосип Тимофійович, 1889 р. н., с. Царівка Малочерняхівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Царівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Богданович Мар'ян Максимович, 1901 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, сторож цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Богданський Олександр Кирилович, 1906 р. н., с. Сколобів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, безробітний, смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 вересня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 лютого 1946 р. висланий у Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Богер Христофор Христофорович, 1915 р. н., с. Воронцово Кубанської обл. Німець, освіта початкова, моторист військбуддільниці. Проживав у с. Пражів Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-7, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором 36-го с. к. 23 листопада 1939 р. справа припинена.

Богинський Іван Мечиславович, 1906 р. н., с. Чижівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чижівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Богінська Марія Адольфівна, 1905 р. н., с. Новий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, кол-

госпниця. Проживала в с. Новий Миропіль Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 2 серпня 1938 р. справа припинена.

Богінська Марія Опанасівна, 1906 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, робітниця склозаводу. Проживала в с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 1 жовтня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 жовтня 1939 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Богінський Антон Йосипович, 1898 р. н., с. Болярка-Просіцька Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Болярка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Богінський Домінік Антонович, 1914 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта н. середня, зав. початкової школи. Проживав у с. Новий Завод Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Богінський Іван Варфоломійович, 1895 р. н., сл. Красносілка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, стрілочник, 26-й роз'їзд, Житомирська обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Богінський Йосип Антонович, 1903 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 жовтня 1939 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 3 травня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Богінський Йосип Віталійович, 1908 р. н., с. Гута-Осично Пулинської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, чл. ВКП(б), освіта н. середня, політрук батареї, м. Мінськ Мінської обл. Заарештований 16 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 63-2, 71 КК БРСР. ОСВ НКВС Білоруського ОВО 27 грудня 1939 р. справа припинена.

Богінський Йосип Якубович, 1893 р. н., сл. Мокре Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Кленова Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 8 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богінський Олексій Іванович (Кузнецов Володимир Тихонович), 1911 р. н., с. Кропивенський Поруб Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кропивенський Поруб Володарського р-ну. Заарештований 28 листопада 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 11 серпня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богінський Петро Адамович, 1902 р. н., сл. Красносілка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, інспектор міськфінвідділу. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Богінський Фадей Целестинович, 1905 р. н., сл. Ковцький Кривотин Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, без певного місця праці, с. Березовий Груд Лугинського р-ну. Заарештований 7 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 16-80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 вересня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богінський (Багінський) Фелікс Іванович, 1899 р. н., с. Кропивенський Поруб Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кропивенський Поруб Володарського р-ну Волинського окр. Заарештований 20 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР у березні 1930 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1999 р.

Богінський Франц Адамович, 1897 р. н., с. Соболівка Чуднівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, безробітний. Проживав у с. Биківка Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 12 жовтня 1927 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 22 березня 1928 р. справа припинена.

Боговик Якуб Пилипович, 1889 р. н., с. Липки Київської губ. Українець, письменний, сторож школи. Проживав у с. Липки Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богодвид Влас Порфирійович, 1886 р. н., с. Лихосілка Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник лісозаготівель. Проживав у с. Лихосілка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Богодвид Пилип Прохорович, 1891 р. н., с. Лихосілка Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Лихосілка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 27 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 14 травня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Богодзівич Станіслав Іванович, 1886 р. н., м. Пінськ Мінської губ. Поляк, освіта початкова, без певних занять. Проживав у с. Людвинівка Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Богомаз Дмитро Прокопович, 1894 р. н., с. Калинівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Калинівка Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 10 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований 29 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 17 жовтня 1937 р. Проживав у с. Калинівка Базарського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За поста-

новою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований 7 квітня 1989 р.

Богомолів Петро Миколайович, 1897 р. н., м. Ярославль Ярославської губ. Росіянин, освіта початкова, машиніст депо Коростень, Житомирська обл. Заарештований 30 грудня 1938 р. за ст. 16, 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР. Транспортною прокуратурою Коростенської дільниці 24 січня 1939 р. справа припинена.

Богомолів Федір Богомолівич, 1896 р. н., м. Луцьк Луцького пов. Волинської губ. Німець, письменний, вантажник, ст. Чуднів-Волинський Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 квітня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 9 листопада 1938 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1959 р.

Богульський Филімон Костянтинович, 1863 р. н., с. Чехова Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Чехова Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Богуляк Казимир Антонович, 1900 р. н., м. Новоградськ. Поляк, письменний, електромонтер. Проживав у с. Підруддя Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 8 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Богун Василь Адамович, 1908 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 3 січня 1945 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим прокурором 4-го Українського фронту 20 березня 1945 р. справа припинена.

Богун Віталій Степанович, 1897 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у с. Бистрик Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 21 березня 1939 р. справа припинена.

Богун В'ячеслав Миронович, 1912 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов.

Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 8 червня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. ВТ 161-ї с. д. 19 липня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Богун Микола Олександрович, 1900 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Бистрик Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 21 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 19 лютого 1933 р. справа припинена.

Богун Михайло Григорович, 1904 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у с. Бистрик Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. за ст. 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 2 квітня 1939 р. справа припинена.

Богун Яків Степанович, 1902 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Бистрик Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 вересня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 25 березня 1939 р. справа припинена.

Богурський Григорій Антонович, 1883 р. н., с. Славів Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 11 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Богуславська Ганна Казимирівна, 1912 р. н., с. Борушківці Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, робітниця панчішної ф-ки, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 30 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Богуславська Ольга Михайлівна, 1898 р. н., м-ко Дружківка Катеринославської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС

СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Богуславський Іларіон Герасимович, 1866 р. н., с. Максимівка Київської губ. Українець, письменний. Проживав у м. Новоград-Волинськ Волинського окр. Заарештований 9 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Волинським ОВ ДПУ УСРР 19 лютого 1930 р. справа припинена.

Богуславський Мартин Казимирович, 1897 р. н., с. Борушківці Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Борушківці Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 10 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 вересня 1937 р. розстріляний 26 вересня 1937 р. у м. Вінниця. Реабілітований у 1989 р.

Богуславський Павло Іларіонович, 1897 р. н., м. Акерман Бессарабської губ. Українець, письменний, машиніст спиртозаводу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 жовтня 1937 р. розстріляний 14 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Богуславський Петро Степанович, 1886 р. н., с. Попільня Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, робітник контори «Заготживсировина». Проживав у смт Попільня Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1967 р.

Богуславський Уліян Іванович, 1901 р. н., с. Хутір-Вільнянський Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Хутір-Вільнянський Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Богущкий Адам Цезарович, 1903 р. н., с. Вовча Гора Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, незаможник. Проживав у кол. Гранній-Дуб Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 21 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 25 квітня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 5 січня 1935 р. Проживав

у с. Теснівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Робітник лісгоспу. За постановою УНКВС по Київській обл. від 17 січня 1935 р. як політично неблагонадійний елемент разом із сім'єю висланий за межі України. Реабілітований у 1989 р.

Богущкий Аполлінарій Цезарович, 1889 р. н., Польща. Поляк, освіта початкова, бракер лісо-дільниці. Проживав у с. Сирниця Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1, 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Богущкий Артем Олексійович, 1887 р. н., с. Березівка Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Березівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1967 р.

Богущкий Василь Володимирович, 1919 р. н. Українець, письменний, пастух, ст. Коростень-Подільський Київської обл. Заарештований 15 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9 КК УСРР. Прокурором ПЗЗ 20 серпня 1939 р. справа припинена.

Богущкий Іван Якович, 1904 р. н., с. Білка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, рахівник ССТ, с. Крем'янка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Богущ Антон Андрійович, 1903 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта середня, вчитель. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Богущ Василь Андрійович, 1916 р. н., с. Бровки-Перші Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, тракторист МТС. Проживав у с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Богущ Максим Васильович, 1889 р. н., сл. Маріамполь Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Маріамполь Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 25 червня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 серпня 1933 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Богущ Петро Григорович, 1908 р. н., с. Демківці Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Богущ Петро Михайлович, 1911 р. н., с. Середня Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Середня Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 березня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 1 вересня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Богущ Петро Ярославович, 1879 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну. Заарештований 26 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-1 КК УСРР. Прокурором 7-го сектора ДПУ УСРР м. Житомир 17 листопада 1930 р. справа припинена.

Богущ Петро-Павло Олександрович, 1887 р. н., м-ко Олика Олицької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Поляк, освіта – міське училище, бухгалтер винокурного з-ду. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. Новоград-Волинським МВ НКВС УСРР 26 січня 1935 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Богущ Семен Савелійович, 1905 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 16 травня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-4, 58-8, 58-11 КК РРФСР. За вироком ВТ МВО від 27 червня 1940 р. розстріляний 17 липня 1940 р. Реабілітований у 1996 р.

Богущ (Бугущ) Степан Ярославович, 1889 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, пожежник, м. Житомир Волинського окр. Заарештований 5 лютого 1930 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Волинським ОВ ДПУ УСРР 24 лютого 1930 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Богущевський Мар'ян Володимирович, 1907 р. н., с. Топори Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар радгоспу. Проживав у с. Топори Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Богущевський Михайло Андрійович, 1878 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, письменний, бухгалтер ліспромгоспу, Київська обл. Заарештований 31 грудня 1934 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом НКВС УСРР 14 лютого 1935 р. справа припинена.

Богущевський Наркис Михайлович, 1906 р. н., с. Ярославичі Ярославницької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бухгалтер промкооперації, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. як шпигун польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Богущевський Станіслав Іванович, 1894 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Поляк, освіта початкова, голова райспоживспілки, с. Мархлевськ Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 13 лютого 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 ч. 2 КК УСРР. Київським облсудом 4 грудня 1935 р. засуджений на 8 років позбавлення волі. Реабілітований 30 грудня 1991 р. Вдруге заарештований у 1938 р. Обвинувачувався в причетності до троцькістського терористично-шпигунського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Дальбуду від 7 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований 30 жовтня 1991 р.

Богущевський Ян Владиславович, 1912 р. н., с. Топори Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, вчитель, с. Кордонівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при

НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бодамер Іонат Іванович, 1908 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німець, освіта н. середня, вчитель. Проживав у с. Рудокопи Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Боданюк Іван Юрійович, 1888 р. н., с. Молодецьке Київської губ. Українець, освіта середня, священник, с. Старосільці Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 4 травня 1945 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1990 р.

Бодмер Йоган Вільгельмович, 1903 р. н., кол. Пекарщина Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у кол. Пекарщина Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військової німецько-фашистської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бодерацька Марцелина Іванівна, 1915 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Полька, освіта середня, приймальниця млина, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 26 лютого 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 31 червня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бодерацький Едвард Іванович, 1911 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, стрілочник, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 7 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 25 вересня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бодик Тимофій Михайлович, 1903 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх райспоживспілки, с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і

Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бодинський Франц Ксаверович, 1913 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта вища, заст. директора нафтобази, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 26 вересня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором КВО 6 грудня 1944 р. справа припинена.

Бодке Адольф Густавович, 1910 р. н., кол. Боголюбівка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, тесляр Держинської лісосільниці, Житомирська обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бодовський Антон Болеславович, 1896 р. н., м. Люблін Люблінської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар ліспромгоспу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бодя Андрій Адамович, 1893 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомиського пов. Київської губ. Українець, письменний, священник, с. Стрижавка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 28 лютого 1939 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бодя Прокіп Адамович, 1889 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомиського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стрижавка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Бодяківський Петро Іванович, 1891 р. н., с. Давидівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Годотемель Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 18 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Овруцьким РВ ДПУ УСРР 24 квітня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р. Вдруге заарештований

25 грудня 1933 р. за ст. 16-80 КК УСРР. Проживав у с. Годотемль. Київським облвідділом ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Боженко Григорій Лаврентійович, 1891 р. н., с. Дітинець Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, секретар сільради. Проживав у с. Дітинець Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. розстріляний 9 серпня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Боженко Федір Федорович, 1895 р. н., с. Чудин Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Чудин Радомисльського р-ну Київської обл. Заарештований 30 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 січня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боженко-Малюженко Володимир Сергійович, 1898 р. н., с. Вереси Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, директор підсобного господарства 44-ї с. д. Заарештований 4 грудня 1935 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 16 грудня 1935 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1993 р.

Божечко Євгенія Тимофіївна, 1924 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українка, освіта середня, медсестра, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 3 червня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УНКДБ по Житомирській обл. 14 вересня 1944 р. справа припинена.

Божеквич Микола Сидорович, 1908 р. н., с. Михайлівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Михайлівка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Божеквич Федот Ананійович, 1870 р. н., с. Мяколовичі Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10,

54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Божко Степан Ілліч, 1874 р. н., с. Лажева Решнівецької вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Лажева Старокостянтинівського р-ну Шепетівського окр. Заарештований 4 червня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10, 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Божовський Михайло Опанасович, 1892 р. н., с. Пересопниця Дядьковицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Божок Василь Миколайович, 1923 р. н., с. Велика Хайча Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Велика Хайча Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 березня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 21 квітня 1949 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВТ ПрикВО 11 грудня 1954 р. міру покарання знижено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований у 1994 р.

Божок Лука Євтихійович, 1877 р. н., с. Студениця Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Студениця Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Божок Микола Іванович, 1877 р. н., с. Велика Хайча Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Хайча Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1969 р.

Божок Михайло Трохимович, 1911 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Українець, освіта н. середня, червоноармієць, м. Коростень Київської обл. Заарештований 14 квітня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. ВТ 15-го с. к. 15 червня 1935 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Божок Роман Одаркович, 1896 р. н., с. Велика Хайча Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, бригадир колгоспу. Проживав у с. Велика Хайча Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 12 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Божок Терентій Євменович, 1873 р. н., с. Студениця Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священик, с. Горбулів Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. розстріляний 9 серпня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Божуль Віктор Григорович, 1876 р. н., с. Боглюки Гродненської губ. Українець, освіта вища, директор школи, м. Київ Київської обл. Заарештований 29 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боїлов (Боїло) Семен Федорович, 1896 р. н., с. Бурканів, Галичина. Українець, письменний, муляр цукрозаводу. Проживав у с. Великі Корвинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. підлягав розстрілу. Вирок не було виконано. Чуднівським РВ НКВС УСРР 9 листопада 1939 р. справа припинена.

Бойко Адам Ясонович, 1889 р. н., с. Кам'янка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Кам'янка Олевського р-ну Коростенського окр. Заарештований 6 лютого 1930 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. як соціально небезпечний еле-

мент висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 29 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 18 липня 1937 р. Робітник райспоживспілки, смт Малин Київської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований 24 серпня 1989 р.

Бойко Андроник Іванович, 1882 р. н., с. Черемошне Спичинецької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова. Проживав у с. Черемошне Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештовувався 13 серпня 1923 р. і 14 лютого 1924 р. за причетність до к.-р. організації «Гуляй Воля». Реабілітований у 1998 р.

Бойко Антон Вікторович, 1899 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, пожежник колгоспу. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійної повстанської розвідувальної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Антон Степанович, 1899 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісоруб Станишівського лісництва, Київська обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Архип Микитович, 1887 р. н., с. Сушки Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сушки Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Василина Петрівна, 1902 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляна 10 листопада 1937 р. Реабілітована в 1959 р.

Бойко Василь Васильович, 1904 р. н., м. Київ Київської губ. Українець, освіта середня, технік. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 грудня 1936 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. Київським облсудом 17 квітня 1937 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1967 р.

Бойко Василь Трохимович, 1898 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, вчитель. Проживав у м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 ККУРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бойко Вікторія Маврикіївна, 1890 р. н., м-ко Бар Подільської губ. Українка, освіта початкова, домогосподарка. Проживала на ст. Вільча Київської обл. Заарештована 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 грудня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Бойко Володимир Корнійович, 1896 р. н., с. Голубівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Голубівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ККУРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Володимир Михайлович, 1898 р. н., с. Зимне Люблінської губ. Росіянин, письменний, робітник артілі «Перемога». Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Гаврило Васильович, 1891 р. н., с. Дідилів, Австро-Угорщина. Українець, письменний, ремонтник, ст. Омелянівка Київської обл. Заарештований 22 жовтня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ККУРСР. Лінійним судом ПЗЗ 14 лютого 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Бойко Гнат Владиславович, 1903 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, ст. Мальта. Заарештований

3 червня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 ККУРСР. ВТ в/з 580 2 вересня 1942 р. засуджений до розстрілу. ВС СРСР 6 жовтня 1942 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Бойко Григорій Іванович, 1897 р. н., с. Слобода Чернігівської губ. Українець, освіта початкова, лісничий, с. Лопатичі Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 17 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бойко Григорій Максимович, 1899 р. н., с. Сестринівка Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Сестринівка Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ККУРСР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бойко Григорій Олександрович, 1889 р. н., с. Волиця Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр. Проживав у с. Волиця Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Давид Андрійович, 1891 р. н., с. Рогачів Клеванської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник спиртозаводу, с. Андрушівка Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бойко Дмитро Васильович, 1905 р. н., с. Зубрівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, зав. фермою. Проживав у с. Зубрівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанського угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Дмитро Маркович, 1887 р. н., с. Жеребилівка Піщівської вол. Новоград-Волинсько-

го пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Жеребилівка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Дмитро Миколайович, 1905 р. н., с. Новоселиця Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Новоселиця Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 серпня 1940 р. Обвинувачувався в зрадницькій поведінці в полоні у білофінів. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1960 р.

Бойко Дмитро Михайлович, 1885 р. н., с. Пище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Пище Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Євдокія Антонівна, 1883 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляна 10 листопада 1937 р. Реабілітована в 1959 р.

Бойко Євдокія Василівна, 1906 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бойко Зосим Захарович, 1907 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник Туганської лісосадівниці. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації.

За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Зот Іванович, 1886 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Іван Авксентійович, 1906 р. н., с. Токарів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Забара Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Іван Захарович, 1901 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Іван Маркович, 1902 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта – трикласне училище, слюсар МТС, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бойко Іван Маркович, 1913 р. н., с. Мухарів Берездівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Токарів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 9 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Іван Степанович, 1891 р. н., с. Вищукуси Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Вищукуси Любарського

р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бойко Іван Степанович, 1901 р. н., с. Мала Волиця Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мала Волиця Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 1 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. справа припинена.

Бойко Ірина Станіславівна, 1899 р. н., с. Токарів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Токарів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бойко Йосип Григорович, 1885 р. н., с. Царівка Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Ставецька-Слобода Радомисльського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Кирило Юхимович, 1904 р. н., с. Суховоля Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у с. Суховоля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Ликера Кузьмівна, 1897 р. н., с. Груд Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Груд Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 серпня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1959 р.

Бойко Лука Петрович, 1896 р. н., с. Кручинець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Кручинець Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 31 липня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 7, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 24 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Лук'ян Данилович, 1896 р. н., с. Залізники Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Залізники Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 15 лютого 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 31 липня 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бойко Макар Васильович, 1906 р. н., с. Білки Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Білки Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Марія Гнатівна, 1894 р. н., с. Міцьки Мінської губ. Білоруска, неписьменна, прибиральниця, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бойко Мартин Петрович, 1887 р. н., с. Великі Мацевичі Лабунської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, ст. бухгалтер держбанку, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 30 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української націоналістичної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бойко Мефодій Тимофійович, 1898 р. н., с. Терехова Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Терехова Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 28 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 22 травня 1932 р. справа припинена.

Бойко Микита Федорович, 1898 р. н., с. Піщів Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Піщів Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 19 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 14 червня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 1 листопада 1937 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Робітник міськкомунгоспу. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Микола Пилипович, 1897 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, ветфельдшер. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором військ НКВС Житомирської обл. 31 березня 1944 р. справа припинена.

Бойко Михайло Васильович, 1879 р. н., с. Сичівка Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сичівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Михайло Іванович, 1884 р. н., с. Свічів Вербської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Юзефівка Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 25 вересня 1937 р. розстріляний 12 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Олександр Васильович, 1925 р. н., с. Вільні Хутори Катеринославської губ. Українець, освіта 7 кл., робітник. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. Новоград-Волинським МВ НКДБ УРСР 2 квітня 1944 р. направлений до спецтабору НКВС. Реабілітований у 2000 р.

Бойко Олександр Іванович, 1902 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник ліспромгоспу, с. Кам'янка Ярунського

р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 15 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бойко Олександр Трохимович, 1906 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель, м. Київ Київської обл. Заарештований у 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Олексій Іванович, 1893 р. н., с. Груд Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр МТС, с. Ярунь Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Опанас Омелянович, 1899 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Павло Васильович, 1898 р. н., м-ко Почаїв Почаївської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, письменний, керівник духового оркестру. Проживав у с. Пинязевичі Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Павло Михайлович, 1903 р. н., с. Криве Озеро Херсонської губ. Українець, освіта середня, нач. полкової школи, ст. л-т, м. Коростень Київської обл. Заарештований 11 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до військово-фашистської змови. За вироком ВК ВС СРСР від 20 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1962 р.

Бойко Павло Терентійович, 1899 р. н., с. Саверці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник.

Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 12 квітня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Бойко Парасковія Григорівна, 1884 р. н., с. Кам'янка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, робітниця райспоживспілки. Проживала в смт Малин Київської обл. Заарештована 19 липня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Бойко Парасковія Устимівна, 1913 р. н., с. Хирівка Херсонської губ. Українка, освіта середня, вчителька. Проживала в смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1989 р.

Бойко Петро Денисович, 1903 р. н., с. Великі Лісівці Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, робітник буфету, Попільнянський р-н Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бойко Петро Захарович, 1904 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Петро Іванович, 1896 р. н., с. Саверці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну. Заарештований 15 жовтня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 12 квітня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р. Вдруге заарештований 9 липня 1937 р. Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну Київської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Ки-

ївській обл. від 22 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Петро Іванович, 1900 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 23 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Петро Іванович, 1920 р. н., с. Саверці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., курсант школи санінструкторів Ленінградського фронту. Заарештований 10 грудня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-1б, 58-10 КК РРФСР. За вироком ВТ Ленінградського фронту від 6 січня 1942 р. розстріляний 19 січня 1942 р. Реабілітований у 1992 р.

Бойко Петро Маркович, 1880 р. н., с. Кам'янка-Суховольська Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, техсекретар торфорозробок, с. Скурати Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бойко Петро Парамонович (Фарамонович), 1893 р. н., с. Митинці Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. Письменний, одноосібник. Проживав у с. Митинці Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 січня 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою Бердичівського ОВ ДПУ УСРР від 20 березня 1930 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1999 р.

Бойко Прокіп Андрійович, 1884 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крайня Деражня Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Семен Васильович, 1895 р. н., сл. Бобрицька Болярка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Бобрицька

Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1965 р.

Бойко Сильвестр Пилипович, 1902 р. н., с. Млинище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта – гімназія, робітник облбудтресту, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1957 р.

Бойко Спиридон Якович, 1874 р. н., с. Жуки Мінської губ. Українець, письменний, дяк, м. Овруч Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 23 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Степан Захарович, 1896 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1961 р.

Бойко Степан Іванович, 1890 р. н., с. Селище Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер. Проживав у с. Селище Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бойко Тарас Данилович, 1890 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Волинського окр. Заарештований 14 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 11 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Тимофій Григорович, 1893 р. н., с. Суховаля Городницької вол. Новоград-Волинсько-

го пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Суховаля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойко Товій Михайлович, 1889 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, чернець Києво-Печерської лаври. Заарештований 23 травня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 9 липня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бойко Федір Васильович, 1886 р. н., с. Лев'ятин Радзівилівської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне училище, нач. ст. Вільча, Київська обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойко Федір Григорович, 1881 р. н., с. Жеребилівка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Суховаля Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 травня 1933 р. висланий на спецпоселення на 3 роки. Реабілітований 19 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 14 серпня 1937 р. Проживав у с. Суховаля Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Без певних занять. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований 29 вересня 1989 р.

Бойко Федір Михайлович, 1911 р. н., с. Великі Лісівці Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць, шофер. Заарештований 3 березня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 7-ї окремої армії 13 квітня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораненням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бойко Федора Олексіївна, 1918 р. н., с. Груд Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, одноосібниця. Проживала в с. Пилиповичі Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. за

ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 червня 1938 р. справа припинена.

Бойко Христина Михайлівна, 1872 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала в с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляна 10 листопада 1937 р. Реабілітована в 1959 р.

Бойко Яким Васильович, 1907 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, мельник колгоспу. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувального угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1961 р.

Бойко Яків Григорович, 1909 р. н., с. Василівка Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1943 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бойко Яків Опанасович, 1914 р. н., с. Плоске Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, чл. ЛКСМУ, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бойко-Кротівська Євдокія Бенедиктівна, 1902 р. н., с. Кудиновичі Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Гурки Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 30 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 11 червня 1938 р. справа припинена.

Бойковська Антоніна Олександрівна, 1907 р. н., кол. Миколаївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Миколаївка Новоград-Волинської міськра-

ди Житомирської обл. Заарештована 17 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляна 15 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Бойковський Іван Олександрович, 1881 р. н., с. Троковичі Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священик. Проживав у с. Липно Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 17 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бойковський Микола Йосипович, 1890 р. н., сл. Теснівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Теснівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойковський Франц Войцехович, 1912 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар фарфорового з-ду. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 29 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойчак Сидір Пилипович, 1896 р. н., с. Піддубці Берездівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойченко Анастасія Адамівна, 1892 р. н., с. Городське Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, колгоспниця. Проживала в с. Городське Коростишівського р-ну Київської обл. Заарештована 24 травня 1935 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Померла 4 вересня 1935 р. Радомисльським РВ НКВС УСРР 4 вересня 1935 р. у зв'язку зі смертю підслідної справа припинена. Реабілітована в 1989 р.

Бойченко Опанас Андрійович, 1897 р. н., с. Тростянка Київської губ. Українець, освіта

вища, вчитель. Проживав у с. Висока Піч Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 11 грудня 1938 р. справа припинена.

Бойченко Парасковія Михайлівна, 1898 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 грудня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 24 січня 1949 р. засуджена на 25 років ув'язнення до ВТТ. ВТ ПрикВО 16 жовтня 1954 р. міру покарання знижено до 6 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1992 р.

Бойченко Петро Степанович, 1910 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1965 р.

Бойченко Сила Карпович, 1885 р. н., с. Привороття Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 7 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 7 квітня 1939 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1989 р.

Бойченко Степан Петрович, 1905 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойченко Федір Овсійович, 1884 р. н., с. Велика Снітинка Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Снітинка Фастівського р-ну. Заарештований 18 жовтня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Бойчук Андрій Павлович, 1908 р. н., с. Головин Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, червоноармієць. Заарештований 24 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Чкаловського гарнізону 4 грудня 1941 р. засуджений до розстрілу. ВК ВС СРСР 3 січня 1942 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бойчук Варвара Леонтіївна, 1902 р. н., с. Здвижка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала в с. Здвижка Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештована 21 лютого 1930 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 21 березня 1930 р. справа припинена.

Бойчук Гордій Якович, 1899 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, стрілочник, ст. Новоград-Волинський Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Кам'янець-Подільській обл. від 8 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бойчук Зіновій Антонович, 1903 р. н., с. Ярунь Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх. Проживав у с. Ярунь Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського терористичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бойчук Костянтин Григорович, 1902 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бойчук Лук'ян Данилович, 1905 р. н., с. Дренки Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, наглядач в'язниці, м. Бердичів Житомирської обл.

Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в тому, що розповідав про роботу органів НКВС. Відділом ВТ прикордонної та внутрішньої охорони УРСР по Київській обл. 13 лютого 1938 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1958 р.

Бойчук Микита Іванович, 1894 р. н., с. Дреники Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Дреники Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бойчук Михайло Терентійович, 1882 р. н., м-ко Нова Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, лісник Любарського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1975 р.

Бойчук Павло Власович, 1908 р. н., с. Мужилівці Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мужилівці Яруньського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бойчук Рафаїл Іванович, 1890 р. н., с. Дреники Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дреники Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації «Спілка визволення України» та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Бойчук Степан Феодосійович, 1913 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 24 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бойчук Федір Потапович, 1900 р. н., с. Великий Браталів Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Великий Браталів Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бок Кароль Францович, 1909 р. н., м. Дубно Дубнівського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, завгар склозаводу, с. Курчиця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шкідництві. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бокало Ілля Іванович, 1892 р. н., х. Фалькенштейн, Галичина. Українець, малописьменний, чоботар. Проживав у с. Носівка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бокан Іван Георгійович, 1887 р. н., с. Ворничень Бессарабської губ. Молдаванин, освіта початкова, священик. Проживав у с. Ставище Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 16 травня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Брусилівського р-ну 4 березня 1936 р. справа припинена.

Боклан Павло Михайлович, 1903 р. н., с. Краківщина Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Краківщина Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 15 червня 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням у правах на 4 роки. ВС УРСР 5 вересня 1939 р. міру покарання знижено до 3 років позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітований у 1992 р.

Боксер Аврам Фроїмович, 1894 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, експедитор робкоопу. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР

і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Боксер Фроїм Аронович, 1886 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта – двокласне училище, голова артілі «Багатофахова». Проживав у с. Миропіль Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 5 вересня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Вінницьким облсудом 19 жовтня 1936 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Болейко Павло Максимович, 1914 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 25 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 30-го РАБ Південно-Західного фронту 27 листопада 1941 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1998 р.

Болеста Кароль Гнатович, 1892 р. н., с. Расно Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Расно Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 18 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Болківський Павло Феоктистович, 1895 р. н., с. Кропивна Тернавської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня духовна, священик, на день арешту робітник з-ду «Червоний профінтерн», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Боложинська Марія, 1881 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала в смт Старий Любар Любарського р-ну. Заарештована 17 лютого 1931 р. Обвинувачувалася в причетності до секти «хлістів-драконівців». За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1931 р. вислана в Північний край на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Болуховський Ксаверій Павлович, 1882 р. н., м-ко Краснопілля Краснопілляської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Краснопілля Януш-

пільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Болговец Пилип Іванович, 1898 р. н., с. Лучин Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, рахівник радгоспу, с. Жидівці Попільнянського р-ну. Заарештований 19 травня 1931 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 листопада 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Болговец Яків Йосипович, 1887 р. н., с. Лучин Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Лучин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Болтодонайте-Бразоускене Ядвіга (Алишовсхейте Ніна Іванівна), 1924 р. н., с. Вільнишу Віленської губ. Литовка, освіта середня. Заарештована 13 січня 1945 р. за ст. 54-1а КК УСРР. Військовим прокурором ЛВО 26 жовтня 1945 р. справа припинена.

Болуховський Мечислав Іванович, 1901 р. н., х. Заруда Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Лісова Слобідка Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 3 травня 1929 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Болуховський Михайло Іванович, 1895 р. н., х. Заруда Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Лісова Слобідка Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 3 травня 1929 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 листопада 1929 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Болуховський Франц Карлович, 1888 р. н., м-ко Краснопілля Краснопілляської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Краснопілля Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10

КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 19 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боль Берта Земенгерівна, 1874 р. н., кол. Крем'янка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, домогосподарка. Проживала в с. Расно Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 10 червня 1938 р. справа припинена.

Боль Карл Йосипович, 1881 р. н., с. Оринин Подільської губ. Поляк, чл. КП(б)У, освіта домашня, машиніст електростанції, м. Кам'янець-Подільськ Вінницької обл. Заарештований 2 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ТВ НКВС ПЗЗ ст. Гречани 21 січня 1935 р. справа припинена.

Боль Юліус Людвігович, 1870 р. н., кол. Уварівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Расно Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Большой Ноях Нухімович, 1909 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта н. середня, ком. взводу, мол. л-т, м. Колпіно Ленінградської обл. Перебував на лікуванні. Заарештований 18 квітня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. ОСВ табору № 178 НКВС 21 жовтня 1942 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бонас Фріц Фрідріхович, 1920 р. н., Німеччина. Німець, письменний, червоноармієць. Заарештований 13 вересня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. ВТ ХВО 1 жовтня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бондажевський Володимир Петрович, 1903 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Бондажевський Олександр Петрович, 1907 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Мойсіївка

Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. диверсійно-повстанського угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Андрій Авксентійович, 1888 р. н., с. Жерев Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Жерев Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 7 травня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондар Андрій Леонтійович, 1887 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у кол. Ольшівка Володарського р-ну Київської обл. Заарештований 19 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Володарським РВ ДПУ УСРР 4 січня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Бондар Василь Микитович, 1886 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, майстер артілі ім. Кірова, м. Коростень Київської обл. Заарештований 11 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Василь Павлович, 1902 р. н., с. Соболівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Соболівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Володимир Михайлович, 1902 р. н., с. Суємці Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Суємці Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Гаврило Карпович, 1901 р. н., с. Івашківка Романовецької вол. Новоград-Волинсько-

го пов. Волинської губ. Українець, робітник окршляхвідділу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Ганна Кирилівна, 1884 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештована 18 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Янушпільським РВ НКВС УРСР 17 червня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 1999 р.

Бондар Георгій Васильович, 1898 р. н., м. Черкаси Київської губ. Українець, освіта середня, без певних занять і місця проживання. Заарештований 13 вересня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Коростишівським РВ НКВС УРСР 4 липня 1938 р. справа припинена.

Бондар Гнат Харитонович, 1902 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Свинобичі Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 5 грудня 1937 р. Проживав у с. Свинобичі Баранівського р-ну Житомирської обл. Сторож лісництва. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Баранівським РВ НКВС УРСР 31 травня 1939 р. справа припинена.

Бондар Гнат Юхимович, 1916 р. н., с. Пухівка Київської губ. Українець, освіта 7 кл., шофер, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 20 квітня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Вінницьким облсудом 30 листопада 1937 р. засуджений на 6 років позбавлення волі з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Григорій Андрійович, 1897 р. н., м-ко Ксаверів Нововоробіївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ксаверів Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС

по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондар Григорій Дмитрович, 1899 р. н., м-ко Нова Чорторя Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Чорторя Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Григорій Іванович, 1903 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 12 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 19 березня 1938 р. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондар Григорій Карпович, 1897 р. н., с. Слободище П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Слободище Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 26 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-2, 58-10, 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Григорій Кирилович, 1887 р. н., с. Дренки Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Дренки Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. розстріляний 30 липня 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Григорій Романович, 1903 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою

трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Данило Семенович, 1897 р. н., Польща. Українець, неписьменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Орепи Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондар Данило Тимофійович, 1900 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бабушки Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Бондар Дем'ян Іванович, 1894 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондар Євген Семенович, 1899 р. н., с. Шуляйки Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Шуляйки Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Іван Архипович, 1888 р. н., кол. Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Іван Кирилович, 1886 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгосп-

ник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондар Іван Кирилович, 1902 р. н., с. Дренки Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Дренки Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. розстріляний 30 липня 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Іван Митрофанович, 1903 р. н., с. Дубіївка Білозірської вол. Черкаського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, приймальник льонозаводу, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Іван Сергійович, 1889 р. н., с. Хочин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Хочинська Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 23 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 13 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Іван Якимович, 1902 р. н., с. Великий Луг Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, бригадир МТС, с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Бондар Ілля Максимович, 1907 р. н., с. Великий Луг Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великий Луг Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Бондар Ілля Прокопович, 1887 р. н., с. Ковцьки Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Ковцьки Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Йосип Вікторович, 1899 р. н., с. Дреники Красносізької вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Дреники Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. розстріляний 30 липня 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Кирило Тимофійович, 1906 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Бабушки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. УНКВС по Житомирській обл. 16 жовтня 1939 р. справа припинена.

Бондар Леонід Олександрович, 1912 р. н., с. Малі Єрчики Чубинцівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта – 2 курси педінституту, кореспондент газети. Проживав у с. Буки Сквирського р-ну Київської обл. Заарештований 12 вересня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 6 січня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Бондар Леонтій Карпович, 1907 р. н., с. Іванівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Іванівка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 2 серпня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бондар Лукаш Олексійович, 1898 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр. Проживав у с. Старосілля Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лю-

того 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За вироком ВТ військ НКВС Українського округу від 28 квітня 1944 р. розстріляний 3 липня 1944 р. Реабілітований у 1992 р.

Бондар Максим Єлизарович, 1887 р. н., с. Вільха Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Першотравенськ Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Бондар Максим Опанасович, 1884 р. н., с. Вацлавпіль Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Вацлавпіль Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Бондар Марта Денисівна, 1927 р. н., с. Дерманка Людвипільського р-ну. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Дерманка Соснівського р-ну Рівненської обл. Заарештована 2 лютого 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ НКВС Київської обл. 29 червня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бондар Мефодій Іонович, 1887 р. н., с. Демчин Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, тимчасово не працював. Проживав у с. Демчин Бердичівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 вересня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 29 листопада 1946 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Бондар Микола Іванович, 1890 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондар Микола Семенович, 1890 р. н., с. Юринці Подільської губ. Українець, малопись-

менний, механік гаража, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Микола Тимофійович, 1915 р. н., с. Заруддя Розважівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, бригадир Малинського ліспромгоспу, Київська обл. Заарештований 15 грудня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Малинського р-ну 30 червня 1936 р. справа припинена.

Бондар Никифор Федорович, 1892 р. н., с. Дренки Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Дренки Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Олександр Євстафійович, 1900 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, касир. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Коростишівського р-ну 23 червня 1939 р. справа припинена.

Бондар Олександр Пилипович, 1903 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Олександр Сергійович, 1895 р. н., с. Хочин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Хочин Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондар Онисим Харитонович, 1908 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Свино-

бичі Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 7 червня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 9 вересня 1932 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2000 р.

Бондар Павло Олександрович, 1909 р. н., с. Великий Луг Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у с. Великий Луг Довбиського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 січня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. ВТ 8-ї мехармії 15 квітня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВТ ПрикВО 30 квітня 1947 р. вирок ВТ 8-ї мехармії скасовано. ВТ 8-ї мехармії 1-2 грудня 1947 р. виправданий.

Бондар Павло Опанасович, 1891 р. н., с. Яроповичі Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Яроповичі Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 13 березня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 10 квітня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бондар Петро Никифорович, 1903 р. н., с. Березянка Гопорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Березянка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 вересня 1951 р. Обвинувачувався за ст. 58-8, 58-10, 58-11 КК РРФСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 13 лютого 1952 р. висланий у Північно-Казахстанську обл. на поселення. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Петро Семенович, 1902 р. н., с. Козли Гродненської губ. Українець, малописьменний, агент комітету заготівель, с. Бараші Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 липня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бондар Полікарп Федорович, 1895 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до військово-повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від

5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Прокіп Опанасович, 1881 р. н., с. Вацлавпіль Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вацлавпіль Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондар Прохор Карпович, 1894 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, рахівник. Проживав у с. Бабушки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований у 1937 р. за ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Бондар Прохор Павлович, 1893 р. н., с. Карабачин Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Карабачин Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 13 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. розстріляний 11 березня 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Прохор Устинович, 1897 р. н., с. Яроповичі Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, тесляр за наймом, без певного місця проживання. Заарештований 25 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Роман Кононович, 1870 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 27 листопада 1938 р. справа припинена.

Бондар Сава Каленикович, 1901 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник торфорозробок, с. Гардишівка Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За по-

становою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Бондар Сергій Єрофійович, 1892 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бабушки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Чуднівського р-ну 17 березня 1939 р. справа припинена.

Бондар Сергій Лазарович, 1911 р. н., с. Бабушки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Бабушки Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 22 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Волинським окрсудом 25 липня 1930 р. засуджений до позбавлення волі на 3 роки умовно. Реабілітований у 1991 р.

Бондар Сидір Іванович, 1895 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бондар Степан Олексійович, 1902 р. н., с. Старосілля Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Бондар Степан Петрович, 1882 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник торфорозробок. Проживав у с. Сербинівка Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 20 листопада 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. Прокурором Чуднівської дільниці 13 грудня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 23 червня 1938 р. Проживав у с. Сербинівка Чуднівського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бондар Тарас Кіндратович, 1871 р. н., с. Велика Татаринівка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Татаринівка Троянівського р-ну Волинського окр. Заарештований 2 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 27 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 18 липня 1937 р. Проживав у с. Велика Татаринівка Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований 19 жовтня 1989 р.

Бондар Тимофій Антонович, 1886 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, робітник райконтори «Заготльон». Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1960 р.

Бондар Тимофій Федорович, 1873 р. н., с. Жадьки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав на х. Перекренське Городницького р-ну Коростенського окр. Заарештований 6 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Тимофій Якович, 1885 р. н., с. Великий Луг Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Великий Луг Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 22 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 12 січня 1933 р. справа припинена.

Бондар Федір Іванович, 1891 р. н., с. Польова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Польова Слобідка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 12 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований 20 листопада 1989 р. Вдруге заарештований 7 вересня 1937 р.

Проживав у с. Польова Слобідка. Тесляр колгоспу. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований 25 квітня 1989 р.

Бондар Феодосія Опанасівна, 1919 р. н., с. Устя Людвипільської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Сторожів Корецького р-ну Рівненської обл. Заарештована 25 серпня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 9 листопада 1945 р. засуджена на 10 років позбавлення волі. Реабілітована в 1991 р.

Бондар Флор Кирилович, 1898 р. н., с. Дренки Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Дренки Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондар Харитон Пилипович, 1874 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, кочегар ліспромгоспу, с. Дерманка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондар Юрій Іванович, 1884 р. н., с. Швайківка П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Швайківка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 26 березня 1932 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 10 червня 1932 р. справа припинена.

Бондар Юхим Петрович, 1893 р. н., с. Калинівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Калинівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 17 квітня 1939 р. справа припинена.

Бондар Яків Романович, 1904 р. н., с. Іванівка Київської губ. Українець, освіта початкова, машиніст депо Коростень-Подільський, Житомирська обл. Заарештований 22 січня 1944 р. Об-

винувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ ПЗЗ 11 квітня 1944 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бондар-Панчук Овсій Григорович, 1886 р. н., с. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1959 р.

Бондар-Пастухов Прохор Григорович, 1896 р. н., с. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, зав. фермою. Проживав у с. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарев Антон Федорович, 1885 р. н., м. Костянтиноград Полтавської губ. Росіянин, освіта н. вища, директор з-ду «Прогрес», м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 13 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 травня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бондаренко Андрій Леонтійович, 1901 р. н., м-ко Паволоч Паволоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Антон Леонтійович, 1890 р. н., с. Радогоща Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Красностав Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Володимир Семенович, 1883 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радо-

миського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, столяр паперової ф-ки. Проживав у м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Коростишівського р-ну 13 березня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Бондаренко Георгій Андрійович, 1907 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомиського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, нач. полкової школи, ст. л-т, м. Одеса Одеської обл. Заарештований 27 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-16, 54-7, 54-8, 54-11 КК УРСР. За вироком ВК ВС СРСР від 11 жовтня 1938 р. розстріляний 11 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Григорій Олександрович, 1934 р. н., с. Псище Житомирської міськради Київської обл. Українець, письменний, учень ШЕД № 625. Проживав у с. Зарічани Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 січня 1951 р. За постановою ОН при МДБ СРСР від 16 грудня 1950 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини висланий у Красноярський край на 5 років. Реабілітований у 1964 р.

Бондаренко Давид Леонтійович, 1888 р. н., с. Радогоща Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Радогоща Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Іван Антонович, 1914 р. н., с. Радогоща Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта – два курси лісотехнікуму, рахівник. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. Відділом контррозвідки «Смерш» 3 березня 1944 р. направлений у штрафроту. Військовим прокурором 1-го Українського фронту 3 березня 1944 р. справа припинена.

Бондаренко Іван Данилович, 1912 р. н., с. Шпакове Херсонської губ. Українець, червоноармієць, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 25 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 26 липня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бондаренко Іван Олександрович, 1896 р. н., х. Вороньківка Київської губ. Українець, освіта початкова, механік райкомунгоспу. Проживав у смт Малин Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бондаренко Ілля Євдокимович, 1888 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомиського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, коваль паперової ф-ки. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 30 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Йосип Климентійович, 1899 р. н., с. Гулянка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гулянка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Лаврін Прохорович, 1898 р. н., с. Лісовичі Київської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, інспектор райфінвідділу, м-ко Івниця Андрушівського р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Заарештований 22 лютого 1925 р. Обвинувачувався за ст. 67 КК УСРР. Прокурором Бердичівського окр. 10 грудня 1926 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Марія Сергіївна, 1905 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Зарічани Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештована 13 січня 1951 р. За постановою ОН при МДБ СРСР від 16 грудня 1950 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Красноярського краю на 5 років. Реабілітована в 1964 р.

Бондаренко Мартин Тихонович, 1901 р. н., м-ко Паволоч Паволоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, робітник лісгоспу. Проживав у с. Паволоч Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР

від 28 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бондаренко Мефодій Сидорович, 1900 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомиського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, шофер МТС, м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та підривної діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Микола Олександрович, 1930 р. н., с. Псище Троянівського р-ну Волинського окр. Українець, освіта 8 кл., робітник ШЕД № 625. Проживав у с. Зарічани Житомирського р-ну Житомирської обл. За постановою ОН при МДБ СРСР від 16 грудня 1950 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини висланий у Красноярський край на 5 років. Реабілітований у 1964 р.

Бондаренко Микола Павлович, 1903 р. н., с. Новоіванівка Харківської губ. Українець, освіта початкова, музикант духового оркестру, с. Гуйва Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Німеччини. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 3 листопада 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бондаренко Микола Сергійович, 1904 р. н., с. Буда-Літківська Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць. Заарештований 4 лютого 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ ЛенВО 15 лютого 1940 р. засуджений до розстрілу. Реабілітований у 1992 р.

Бондаренко Михайло Андрійович, 1894 р. н., м. Ізмаїл Бессарабської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта н. вища, керуючий філією комунбанку. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався як агент румунської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Михайло Герасимович, 1884 р. н., с. Гулянка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Гулянка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За поста-

новою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Олександр Іванович, 1900 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник ШЕД № 625. Проживав у с. Зарічани Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 липня 1950 р. За постановою ОН при МДБ СРСР від 16 грудня 1950 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини висланий у Красноярський край на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 р.

Бондаренко Олексій Григорович, 1894 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Стрижівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та підіривній діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Олексій Денисович, 1906 р. н., с. Лозовики Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Юзький табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 15 серпня 1940 р. Обвинувачувався в а.-р. поведінці в полоні у білофінів. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 жовтня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1960 р.

Бондаренко Олексій Федорович, 1890 р. н., х. Ставочок Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав на х. Ставочок Радомисльського р-ну Волинського окр. Заарештований 9 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР від 22 березня 1930 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1995 р.

Бондаренко Ольга Олександрівна, 1925 р. н., с. Псище Троянівського р-ну Волинського окр. Українка, освіта 6 кл., робітниця музичної ф-ки, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 13 січня 1951 р. За постановою ОН при МДБ СРСР від 16 грудня 1950 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Красноярського краю на 5 років. Реабілітована в 1964 р.

Бондаренко Павло Омелянович, 1907 р. н., с. Дітинець Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, штурматур, с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 3 лип-

ня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондаренко Петро Дем'янович, 1903 р. н., с. Борщів Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Борщів Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1963 р.

Бондаренко Семен Іванович, 1900 р. н., с. Брусилів Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Сергій Григорович, 1903 р. н., с. Дітинець Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Нянівка Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Сидір Григорович, 1881 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стрижівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 30 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Тимофій Федорович, 1898 р. н., с. Дівочки Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Дівочки Черняхівського р-ну Волинського окр. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-14 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 2 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1993 р.

Бондаренко Тихін Леонтійович, 1875 р. н., с. Радогоща Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник артілі «Київпаливо». Проживав у с. Радогоща Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 11 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Федір Семенович, 1888 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, не працював. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондаренко Феодосій Іванович, 1897 р. н., с. Гулянка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гулянка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондаренко Феодосій Федорович, 1899 р. н., с. Баскаки Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир 7-го окологду колії, ст. Рихальське Житомирської обл. Заарештований 30 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. Прокурором 4-ї дільниці ПЗЗ 7 лютого 1939 р. справа припинена.

Бондаренко-Туревич Ольга Григорівна, 1904 р. н., с. Дроздні Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, домогосподарка. Проживала в м. Коростень Житомирської обл. Заарештована 7 січня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1956 р.

Бондарець Давид Микитович, 1894 р. н., с. Романівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, псаломщик. Проживав у с. Романівка Романівського р-ну ім. Держинського Волин-

ського окр. Заарештований 12 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарик Семен Ілліч, 1890 р. н., с. Зінківці. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Бондарук Іван Данилович, 1896 р. н., с. Соловичі Турійської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, телефоніст, ст. Білоторовичі Київської обл. Заарештований 23 грудня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. ТВ НКВС ПЗЗ ст. Коростень 27 січня 1935 р. справа припинена.

Бондарчук Август Станіславович, 1899 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Бондарчук Адам Іванович, 1899 р. н., с. Жабче Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Бондарчук Адам Степанович, 1899 р. н., с. Кутузове Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Кутузове Володарського р-ну. Заарештований 12 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Андрій Кирилович, 1890 р. н., с. Жабче Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, рахівник комітету заготівель. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 9 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. офіцер-

ської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 4 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Андрій Кіндратович, 1897 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, експедитор пошти. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Троянівського р-ну 1 липня 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Андрій Кузьмич, 1897 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Генріхівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Андрій Юхимович, 1930 р. н., м. Коростень Коростенського окр. Українець, малописьменний, не працював. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 28 березня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ КВО 7 травня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1994 р.

Бондарчук Артем Іванович, 1894 р. н., с. Покалів Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Покалів Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Архип Леонтійович, 1880 р. н., с. Смолдирів Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Смолдирів Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 23 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Борис Семенович, 1896 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, робітник кар'єру. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС

СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Вакула Кузьмич, 1887 р. н., с. Молодьків-Осичний Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Великий Молодьків Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бондарчук Василина Михайлівна, 1895 р. н., с. Малий Молодьків Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Великий Молодьків Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 22 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 24 жовтня 1937 р. засуджена на 4 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітована в 1990 р.

Бондарчук Василь Вікторович, 1904 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Новосибірським облсудом 4 лютого 1942 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

Бондарчук Василь Климович, 1899 р. н., с. Смолява Берестечківської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, чоботар, с. Піщів Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 8 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Василь Петрович, 1899 р. н., с. Залізники Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник промколгоспу. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1964 р.

Бондарчук Василь Трохимович, 1888 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну

Коростенського окр. Заарештований 3 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 7 червня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бондарчук Віктор Архипович, 1903 р. н., с. Стовпи Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Стовпи Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Володимир Климович, 1907 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, кіномеханік. Проживав у с. Троянів Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. націоналістичній агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1967 р.

Бондарчук Володимир Сидорович, 1921 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта 8 кл., курсант військового училища, м. Тамбов Тамбовської обл. Заарештований 8 жовтня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. ВТ ОрВО 21 листопада 1940 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1999 р.

Бондарчук Ганна Григорівна, 1900 р. н., с. Кам'янка Таврійської губ. Українка, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Велика Деражня Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бондарчук Георгій Павлович, 1906 р. н., с. Устя Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, електромонтер фарфорового з-ду. Проживав у с. Луциця Городницького р-ну. Заарештований 4 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 грудня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Гнат Остапович, 1890 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волин-

ської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 листопада 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 10 червня 1937 р. Проживав у с. Мар'ятин Базарського р-ну Київської обл. Одноосібник. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Гнат Титович, 1900 р. н., с. Клітище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Клітище Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Бондарчук Григорій Григорович, 1890 р. н., с. Суховоля Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Суховоля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Григорій Євстафійович, 1898 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 листопада 1928 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1929 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бондарчук Григорій Якович, 1895 р. н., с. Гордіївка Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Гордіївка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Бондарчук Давид Пилипович, 1895 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Іванівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1, 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Коростень 10 серпня 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Данило Касянович, 1913 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник ліспромгоспу, х. Шебедиха Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 16 липня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ НКВС УРСР 19 серпня 1937 р. справа припинена.

Бондарчук Дем'ян Іванович, 1899 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Дмитро Ілліч, 1888 р. н., с. Пилиповичі-Зв'ягельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондарчук Євген Петрович, 1893 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, ветфельдшер, смт Дзержинськ Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Захар Федорович, 1884 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник МТС. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 14 лютого 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Бондарчук Іван Абрамович, 1862 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 1 грудня 1932 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором Олевської дільниці 9 грудня 1932 р. справа припинена.

Бондарчук Іван Григорович, 1894 р. н., с. Моделів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Моделів Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Іван Давидович, 1916 р. н., с. Пащини Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, пастух, ст. Коростень-Подільський Київської обл. Заарештований 14 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9 КК УРСР. Прокурором ПЗЗ 20 серпня 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Іван Іванович, 1920 р. н., ст. Коростень-Подільський Волинської губ. Українець, учень 6-го кл. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 14 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9 КК УРСР. Прокурором ПЗЗ 20 серпня 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Іван Макарович, 1896 р. н., с. Жабче Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Жабче Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Іван Максимович, 1883 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Іван Микитович, 1905 р. н., с. Велика Цвіля Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник Городницького ліспромгос-

пу, Київська обл. Заарештований 19 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Іван Олексійович, 1902 р. н., с. Гульськ Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Гульськ Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. позбавлений волі. Реабілітований у 1965 р.

Бондарчук Іван Опанасович, 1899 р. н., с. Альбінівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, сторож табору. Проживав у с. Альбінівка Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Іван Петрович, 1902 р. н., с. Дербен, о. Сахалін. Українець, письменний, слюсар, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 22 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ ПЗЗ 31 березня 1944 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 р.

Бондарчук Іван Сергійович, 1890 р. н., с. Нова Буда Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Сичівка Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 22 вересня 1928 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Бондарчук Іван Федорович, 1888 р. н., с. Зороків Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Зороків Черняхівського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Бондарчук Ілля Микитович, 1905 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний,

робітник цукрозаводу. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Карпо Іванович, 1896 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. визначено вислання у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Кіндрат Вікторович, 1890 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Конон Іванович, 1887 р. н., с. Закусилівка Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, вантажник, ст. Кодня Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Костянтин Корнійович, 1897 р. н., с. Остапи Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, оглядач вагонів, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався як соціально небезпечний елемент. ТВ НКВС ПЗЗ ст. Коростень 10 квітня 1938 р. справа припинена.

Бондарчук Кузьма Гнатович, 1907 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Михайлівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Прокурором м. Коростень 20 лютого 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Купріян Якович, 1897 р. н., с. Велика Глумча Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Велика Глумча Городницького р-ну Житомирської обл.

Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Леонід Лаврентійович, 1915 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, кочегар депо Коростень, Житомирська обл. Заарештований 11 липня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За вироком ВТ 5-ї армії Південно-Західного фронту від 15 липня 1941 р. розстріляний 17 липня 1941 р. Реабілітований у 1991 р.

Бондарчук Максим Арсенович, 1884 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, односібник. Проживав у смт Романів Романівського р-ну ім. Дзержинського Вінницької обл. Заарештований 21 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 7 січня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Максим Романович, 1908 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1990 р.

Бондарчук Маркіян Семенович, 1896 р. н., с. Сали Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сали Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Мартин Іванович, 1893 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бондарчук Мефодій Васильович, 1891 р. н., с. Пилиповичі Потіївської вол. Радомисльського

пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондарчук Микита Захарович, 1898 р. н., с. Гордіївка Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гордіївка Любарського р-ну. Заарештований 11 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 2 грудня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Микита Лаврентійович, 1898 р. н., с. Новописьменний Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Новописьменний Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Микита Тодосійович, 1895 р. н., с. Білошиця Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, полежник колгоспу. Проживав у с. Щорсівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Микола Дем'янович, 1899 р. н., с. Корчівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, столяр маслозаводу, с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Михайло Андрійович, 1900 р. н., с. Кожухівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх райспоживспілки, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р.

розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Бондарчук Михайло Архипович, 1909 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ст. с-т, перебував на лікуванні, м. Івано-во Івановської обл. Заарештований 18 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 69-го РАБ 25 грудня 1941 р. засуджений до розстрілу. ВТ МВО 15 січня 1942 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бондарчук Михайло Вікторович, 1896 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Михайло Григорович, 1896 р. н., с. Суховоля Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Суховоля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанської розвідувальної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондарчук Михайло Сергійович, 1876 р. н., с. Суемці Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Суемці Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 липня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Бондарчук Мотря Миколаївна, 1884 р. н., с. Гордіївка Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, домогосподарка. Проживала в с. Гордіївка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештована 13 січня 1933 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Полонської дільниці 21 січня 1933 р. справа припинена.

Бондарчук Нестор Степанович, 1910 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався

за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1967 р.

Бондарчук Никифор Михайлович, 1885 р. н., с. Селище Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Селище Овруцького р-ну. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 січня 1932 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бондарчук Никифор Михайлович, 1898 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Генріхівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 7 травня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бондарчук Олександр Андрійович, 1886 р. н., с. Сколобів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 8 червня 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Олександр Васильович, 1921 р. н., с. Велика Деражня Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта 8 кл., колгоспник. Проживав у с. Велика Деражня Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Бондарчук Олександр Опанасович, 1898 р. н., с. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Прутівка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 31 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Олександр Степанович, 1909 р. н., с. Корчівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Корчівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності.

За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Бондарчук Олександр Устинович, 1919 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарештований 3 січня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 211-ї с. д. 4 лютого 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Бондарчук Опанас Антонович, 1891 р. н., кол. Анета Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Анета Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 27 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Павлина Василівна, 1890 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, робітниця цвяхового з-ду. Проживала в м. Коростень Житомирської обл. Заарештована 21 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 31 травня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована у 1989 р.

Бондарчук Павло Іванович, 1918 р. н., с. Радовель Білокурівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць. Заарештований 12 жовтня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. ВТ Північної групи військ Закавказького фронту 12 листопада 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Помер 20 січня 1944 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1997 р.

Бондарчук Павло Корнійович, 1881 р. н., с. Кириївка Моговилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Кириївка Любарського р-ну. Заарештований 5 квітня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28 липня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Павло Леонтійович, 1875 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну. Заарештований 3 березня

1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 18 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Павло Якович, 1903 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу. Проживав у с. Буки Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 липня 1938 р. за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 3 червня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бондарчук Петро Андрійович, 1907 р. н., с. Новосілка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Новосілка Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-7 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Петро Васильович, 1896 р. н., с. Пилиповичі Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Петро Іванович, 1892 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник кар'єру, с. Лугини Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Пилип Захарович, 1900 р. н., с. Озадівка Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, агент із постачання цегельного з-ду, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 3 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 29 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Пилип Потапович, 1900 р. н., с. Мотрунки Краснопільської вол. Житомирсько-

го пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мотрунки Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 25 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Пилип Станіславович, 1901 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бондарчук Порфирій Федорович, 1898 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, кучер медшколи. Проживав у м. Малин Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. церковно-куркульського угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 10 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бондарчук Роман Іванович, 1880 р. н., с. Новосілка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний. Повертався з полону. Заарештований 10 листопада 1920 р. ОСВ при реввійськраді 12-ї армії 27 листопада 1920 р. справа припинена. Реабілітований у 1992 р.

Бондарчук Самійло Никанорович, 1902 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, зав. свинофермою. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 19 листопада 1938 р. справа припинена.

Бондарчук Самсон Данилович, 1896 р. н., м. Мінськ Мінської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Камінь Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 березня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Сергій Дем'янович, 1903 р. н., с. Малий Браталів Мотовилівської вол. Житомир-

ського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Малий Браталів Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Бондарчук Сидір Прокопович, 1895 р. н., с. Водотії Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, агроном МТС, с. Стремигород Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 вересня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бондарчук Степан Іванович, 1902 р. н., м-ко Сосновіці Петроковської губ. Українець, освіта 7 кл., керуючий будинками міськжитлоуправління, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УРСР. ВТ Житомирського гарнізону 7 червня 1944 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Бондарчук Степан Хомич, 1898 р. н., с. Земля Смолирської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, дякон. Проживав у с. Земля Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 7-8 травня 1946 р. засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бондарчук Тимофій Вікторович, 1892 р. н., с. Тютюнники П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тютюнники Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Тихін Романович, 1905 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 22 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Трохим Миколайович, 1908 р. н., с. Мала Горбаша Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, охоронник спиртозаводу. Заарештований у 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Улян Семенович, 1895 р. н., с. Чижівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Чижівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Федір Гнатович, 1898 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Беги Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 29 квітня 1939 р. справа припинена.

Бондарчук Федір Родіонович, 1892 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Михайлівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бондарчук Феодосій Лаврентійович, 1900 р. н., с. Корчівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Корчівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бондарчук Флор Іванович, 1900 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, пасічник колгоспу. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 29 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Флор Станіславович, 1896 р. н., с. Продубівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Продубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Хома Кузьмич, 1895 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Генріхівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 21 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондарчук Юхим Євтихійович, 1900 р. н., м-ко Лобачівка Берестечківської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1990 р.

Бондарчук Яків Іванович, 1902 р. н., м-ко Словечно Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у с. Словечно Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. ОН при МДБ СРСР 20 вересня 1947 р. справа припинена.

Бондарчук Яків Михайлович, 1906 р. н., с. Зороків Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Клітище Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 3 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Бондарчук Яків Онуфрійович, 1882 р. н., х. Сочини-Геєвицькі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Коптівщина Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований

28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бондке Густав Фердінанович, 1886 р. н., х. Рудківський Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, слюсар повстяної ф-ки, м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 лютого 1934 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 4 квітня 1934 р. справа припинена. Вдруге заарештований 2 листопада 1935 р. Проживав у м. Житомир. Слюсар ветлікарні. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 11 лютого 1936 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Бондюк Михайло Степанович, 1903 р. н., с. Дубище Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Дубище Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Боневич Леонід Францович, 1885 р. н., м. Старокостянтинів Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бонін Олександр Леопольдович, 1893 р. н., кол. Ягоденка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Ягоденка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боніславська-Гречківська Францішка Домініківна, 1891 р. н., с. Филинці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Мотрунки Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештована 29 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР

і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляна 13 березня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Боніславський Антон Іванович, 1903 р. н., с. Березівка Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Березівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 11 березня 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Бонітенко Теофіл Харитонович, 1896 р. н., м-ко Почаїв Почаївської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у смт Володарськ Володарського р-ну. Заарештований 4 червня 1931 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української організації. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бонк Ян Мартинович, 1896 р. н., с. Поплава Радомської губ. Поляк, освіта початкова, бригадир з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бонківський (Банківський) Семен Іванович, 1893 р. н., с. Катюха-Дуби Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, пом. нач. поштового відділення, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бонковська Олена Йосипівна, 1898 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1965 р.

Бонковська Розалія Іванівна, 1871 р. н., с. Сусли Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, робітниця лісництва, с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 12 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від

21 січня 1938 р. розстріляна 10 лютого 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Бонковський Еміль Карлович, 1905 р. н., кол. Федорівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Федорівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Бонковський Роман Генріхович, 1909 р. н., м-ко Горошки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склзаводу. Проживав у с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійно-повстанської шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бонковський Теофіл Адамович, 1894 р. н., с. Суховоля Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 13 лютого 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Бончковський Франц Іванович, 1889 р. н., м. Ченстохов Петроковської губ. Поляк, малописьменний, пенсіонер. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Боньківський Йосип Флоріанович, 1917 р. н., сл. Аполлонівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Аполлонівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Боньківський Петро Іванович, 1899 р. н., сл. Чміль Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малопись-

менний, одноосібник. Проживав у сл. Чміль Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 17 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 18 квітня 1933 р. справа припинена.

Бонюк Никофор Анапійович, 1891 р. н., с. Баламутівка Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Баламутівка Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 28 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бонюс Герасим Максимович, 1878 р. н., с. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Лісовщина Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 28 квітня 1932 р. справа припинена.

Боор Аліца Михайлівна, 1906 р. н., кол. Людвиківка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Буряківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 12 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 1 листопада 1944 р. вислана до Новосибірської обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Боор Герберт Християнович, 1905 р. н., кол. Варварівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Борачковський Станіслав Кирилович, 1906 р. н., с. Казенна Громада Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, їздовий колгоспу. Проживав у с. Казенна Громада Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Борбенчук Прокіп Володимирович, 1897 р. н., с. Велика Цвіля Сербівської вол. Новоград-Во-

линського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Велика Цвіля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Борбенчук Федір Данилович, 1885 р. н., с. Велика Цвіля Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр комунгоспу. Проживав у с. Велика Цвіля Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 10 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Борбич Кирило Дмитрович, 1890 р. н., Польща. Українець, малописьменний, колійний сторож, ст. Зарудинці Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борбуль Іван Готлібович, 1878 р. н., кол. Горщик Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, одноосібник. Проживав у кол. Горщик Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 2 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 4 березня 1933 р. справа припинена.

Борбуля Іван Карлович, 1895 р. н., с. Сушани Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Малинівка Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1971 р.

Бордаш Микола Пилипович, 1915 р. н., м. Гатчина Петроградської губ. Українець, освіта 7 кл., обліковець колгоспу. Проживав у с. Новий Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Прокурором Держинського р-ну 5 вересня 1939 р. справа припинена.

Бордусь Кирило Йосипович, 1903 р. н., с. Високе Брусилівської вол. Радомисльського

пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Осівці Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бордюг Олена Олександрівна, 1923 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українка, освіта 5 кл., листоноша, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 15 липня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 4 жовтня 1948 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Боревич Людвіг Йосипович, 1895 р. н., с. Сусли Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тракторист. Проживав у с. Сусли Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боревич Мальвіна Іванівна, 1898 р. н., х. Новокорецький Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Сусли Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Борейко Захар Тимофійович, 1882 р. н., с. Лосятин Київської губ. Українець, письменний, в'язень промВТТ, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 27 червня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 9 жовтня 1941 р. справа припинена.

Борейко Ольга Адамівна, 1905 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 листопада 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1960 р.

Борейко Петро Тихонович, 1873 р. н., с. Спичинці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Спичинці Вчорайшенського

р-ну Бердичівського окр. Заарештований 26 вересня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Борейко Харитон Гаврилович, 1897 р. н., м-ко Томашгород Вирівської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова артілі цегельного з-ду. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 22 червня 1937 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Борейчук Андрій Іванович, 1895 р. н., с. Шолмки Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, грабар військбудилиці, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Борейша Самуїл Зельманович, 1910 р. н., с. Адамівка. Єврей, чл. ВКП(б), письменний, пом. нач. 102-го с. п. 34-ї с. д., м. Блюхерово-на-Амурі. Заарештований 4 червня 1938 р. за ст. 58-16, 58-2, 58-7, 58-11 КК РРФСР. ОСВ НКВС 34-ї с. д. 11 лютого 1939 р. справа припинена.

Борек Адам Йосипович, 1905 р. н., с. Угновець Радомської губ. Поляк, малописьменний, робітник паровозобудівного з-ду, м. Харків. Заарештований 26 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 17 грудня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Борек Франц Михайлович, 1899 р. н., с. Киянівка. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кропивня Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 20 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Боремський Вікентій Антонович, 1891 р. н., с. Феліціанівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Дмитрівка Бердичівської міськради Житомирської обл. Заареш-

тований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 28 лютого 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Боремський Іван Владиславович, 1901 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Михайлівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації, співробітництві з білополяками. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Борецька Антоніна Людвігівна, 1903 р. н., с. Кадиївка Подільської губ. Полька, малописьменна, робітниця пункту «Заготзерно». Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 29 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляна 9 лютого 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Борецька Гелена Томашівна, 1892 р. н., с. Соснова Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Недбаївка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 15 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляна 15 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Борецький Адольф Францович, 1896 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, теляр колгоспу. Проживав у с. Вируби Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борецький Альбін Іванович, 1899 р. н., с. Бабичівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав у с. Бабичівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Борецький Віталій Варфоломійович, 1903 р. н., с. Стара Гута Баранівської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Українець, письменний, іздовий спиртозаводу, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Борецький Войцех Андрійович, 1885 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Кошелівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Борецький Зенон Якович, 1899 р. н., с. Бабичівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник гранкар'єру. Проживав у с. Бабичівка Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Борецький Іван Олександрович, 1901 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, письменний, вантажник, ст. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 лютого 1938 р. розстріляний 16 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Борецький Іван Олександрович, 1904 р. н., сл. Теснівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Теснівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Борецький Йосип Гнатович, 1905 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, грабар. Проживав у с. Дубовець Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Борецький Лев Йосипович, 1901 р. н., с. Островець. Українець, освіта середня, завуч школи ФЗУ, м. Житомир Київської обл. Заарештований 10 липня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором ДПУ УСРР 20 вересня 1933 р. справа припинена.

Борецький Леон Петрович, 1893 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта – парафіяльне училище, бригадир з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 2 жовтня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1938 р. розстріляний 7 грудня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Борецький Мар'ян Йосипович, 1898 р. н., с. Велика Чернявка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Велика Чернявка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1989 р.

Борецький Олександр Францович, 1901 р. н., м-ко Горошки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борецький Рафаїл Станіславович, 1911 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ком. відділення мехбригади. Заарештований 1 липня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 4-го гв. мехкорпусу 13 липня 1943 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Борецький Станіслав Павлович, 1907 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Борецький Станіслав Томашович, 1891 р. н., м. Коломия. Поляк, освіта вища, ксьондз. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 15 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 12 травня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Борецький Франц Казимирович, 1893 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Кошелівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1964 р.

Борецький Яків Архипович, 1904 р. н., с. Мала Рача Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Рача Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боречек Владислав Іванович, 1875 р. н., Польща. Поляк, малописьменний, садівник колгоспу. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Боржомовський Мар'ян Альфредович, 1903 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта – комерційне училище, машиніст електростанції. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борзенко Іван Васильович, 1884 р. н., с. Гнилуша Воронезької губ. Росіянин, освіта початкова, бухгалтер ліспромгоспу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 липня 1938 р. за ст. 54-6 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 20 листопада 1938 р. справа припинена.

Боримський Адольф Йосипович, 1884 р. н., с. Забара Андрушівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Забара Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боримський Владислав Іванович, 1893 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Гутисько Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боримський Домінік Костянтинович, 1888 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Цвілька Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Боримський Іван Костянтинович, 1890 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник Дзержинської лісосільниці, Житомирська обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боримський Йосип Іванович, 1893 р. н., с. Лісова Слобідка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник Богданівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Боримський Кароль Станіславович, 1906 р. н., х. Гай Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Кодня Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Боримський Микола Антонович, 1873 р. н., с. Феліціанівка Троянівської вол. Житомирського

го пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Улянівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боримський Петро Антонович, 1906 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гутисько Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боримський Тимофій Васильович, 1880 р. н., с. Попільня Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Попільня Попільнянського р-ну. Заарештований 31 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Борис Антоніна Семенівна, 1914 р. н., с. Василів Холмської губ. Українка, освіта середня, акушерка райлікарні, смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1957 р.

Борисевич Іван Олексійович, 1905 р. н., с. Війтівці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Борисевич Петро Григорович, 1904 р. н., с. Війтівці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. середня, священник. Проживав у с. Василівка Вчорайшенського р-ну Київської обл. Заарештований 2 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Борисевич Франка Йосипівна, 1905 р. н., с. Рудня-Камінь Горошківської вол. Житомир-

ського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Стара Богушівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 жовтня 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 5 листопада 1947 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1992 р.

Борисевич Юзефа Йосипівна, 1900 р. н., м. Житомир Волинської губ. Полька, освіта – 6 кл. гімназії, домогосподарка. Проживала в м. Житомир. Заарештована 12 листопада 1920 р. Обвинувачувалася в к.-р. діяльності та зв'язках з польською розвідкою. Волинською губЧК 5 квітня 1921 р. піддана гласному нагляду за місцем проживання. Звільнена за амністією. Реабілітована в 1991 р.

Борисенко Антон Михайлович, 1925 р. н., с. Хомутець Брусилівського р-ну Білоцерківського окр. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць. Заарештований 20 липня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ 8-го корпусу ППО 6 вересня 1945 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Борисенко Іван Дмитрович, 1913 р. н., с. Горобіївка Чернігівської губ. Українець, письменний, робітник Моствянських торфорозробок, Чоповицький р-н Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бориславська Фаустина Климівна, 1882 р. н., с. Чехова Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українка, домогосподарка. Проживала в с. Чехова Ружинського р-ну. Заарештована 17 жовтня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 20 листопада 1930 р. справа припинена. Реабілітована в 2000 р.

Бориславський Іван Гаврилович, 1872 р. н., с. Чехова Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чехова Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бориславський Олександр Антонович, 1896 р. н., с. Чехова Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний,

продавець сільмагу. Проживав у с. Чехова Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бориславський Федір Ромуальдович, 1900 р. н., с. Чехова Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта середня, агроном МТС. Проживав у с. Лісова Слобідка Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борисов Борис Васильович, 1898 р. н., с. Янів Подільської губ. Українець, освіта початкова, інспектор ППО промгоспу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Борисов Михайло Іванович, 1914 р. н., с. Поляни Рязанської губ. Росіянин, освіта початкова, безробітний, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1956 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 19 лютого 1957 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Борисовець Іван Семенович, 1881 р. н., с. Борове, Білорусь. Білорус, письменний, колгоспник. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. за ст. 20, 54-6 КК УРСР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ НКВС УРСР 3 серпня 1937 р. справа припинена. Вдруге заарештований 15 грудня 1937 р. Проживав у с. Копище Олевського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Борисовський Петро Пантелійович, 1911 р. н., м. Харків Харківської губ. Українець, освіта середня, методист Чернівецького будинку народної творчості (під час окупації – режисер Житомирського драмтеатру). Заарештований 24 червня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від

25 лютого 1950 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1992 р.

Борисюк Василь Дмитрович, 1923 р. н., с. Соболівка Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта н. середня, червоноармієць. Заарештований 14 листопада 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 7-ї запасної с. бр. 26 листопада 1941 р. засуджений до розстрілу. ВТ Південного фронту 13 грудня 1941 р. вирок замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Борисюк Григорій Миколайович, 1909 р. н., м-ко Корнин Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Борисюк Данило Пилипович, 1909 р. н., с. Топори Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 19 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1970 р.

Борисюк Іван Іванович, 1911 р. н., с. Верлок Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Борисюк Клим Григорович, 1899 р. н., с. Ковцьки Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Ковцьки Лугинського р-ну Коростенського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 15 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 21 грудня 1937 р. Проживав у с. Ковцьки Лугинського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від

21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований 13 липня 1989 р.

Борисюк Костянтин Андрійович, 1896 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Борисюк Микита Архипович, 1911 р. н., с. Бобрічі Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Бобрічі Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борисюк Микола Климович, 1911 р. н., с. Гришківці Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1-2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1993 р.

Борисюк Микола Леонтійович, 1899 р. н., с. Болотниця Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник, с. Бараші Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Борисюк Олександр Андрійович, 1898 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, вантажник. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Борисюк Олександр Євтухович, 1918 р. н., с. Білокуровичі Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 30 листопада 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК

РРФСР. ОСВ НКВС 116-ї окремої морської с. бр. 9 грудня 1942 р. справа припинена.

Борисюк Олексій Порфірович, 1920 р. н., с. Просіка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., без певних занять і місця проживання. Заарештований 23 лютого 1945 р. за ст. 54-1а КК УРСР. ТВ НКДБ Ковельської залізниці 12 квітня 1945 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Борисюк Павло Дементійович, 1902 р. н., с. Шитня Корецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вірівка Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Борисюк Семен Омелянович, 1879 р. н., с. Загор'я Гродненської губ. Українець, малописьменний, без певних занять. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Коростенським ОВ НКВС УРСР 20 вересня 1937 р. справа припинена.

Борисюк Семен Федорович, 1909 р. н., с. Білин Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Янче-Рудня Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 16 серпня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28 листопада 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1990 р.

Борисюк Сидір Трохимович, 1887 р. н., с. Болотниця Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник, с. Бараші Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1966 р.

Борисюк Степан Никодимович, 1897 р. н., с. Уховецьк Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, нач. роз'їзду 53 км на перегоні Коростень-Житомир, Київська обл. Заарештований 9 листопада 1936 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором ПЗЗ 25 грудня 1936 р. справа припинена.

Борисюк Юхим Максимович, 1887 р. н., с. Ржадківка Романовецької вол. Новоград-Во-

линського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник військбуддільниці. Проживав у с. Лубчиці Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 17 грудня 1944 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1960 р.

Борисяк Юхим Сергійович, 1900 р. н., с. Романівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Романівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 8 жовтня 1933 р. за ст. 54-6, 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 січня 1934 р. справа припинена.

Борисяк Яків Архипович, 1903 р. н., с. Бобрічі Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, іздовий колгоспу. Проживав у с. Бобрічі Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Борицький Йосип Ксаверійович, 1908 р. н., с. Теренці Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, писар. Проживав у с. Теренці Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 ч. 2 КК УСРР. ВТ Житомирського гарнізону 11 жовтня 1944 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Борківська Ірина Мартинівна, 1898 р. н., с. Вільськ Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 5 лютого 1944 р. за ст. 54-1а КК УСРР. УНКДБ по Житомирській обл. 11 березня 1944 р. справа припинена.

Борківський Володимир Андрійович, 1891 р. н., с. Руда-Горчичнянська Подільської губ. Українець, освіта середня, рахівник. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 26 березня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 4 червня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 16 березня 1933 р. Проживав у м. Бердичів. Секретар-статистик міськбудконтори. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квіт-

ня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Борковська (Бурковська) Марія Матвійвна, 1898 р. н., сл. Абрамок Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, прибиральниця, с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляна 15 листопада 1937 р. Реабілітована в 1963 р.

Борковський Іван Петрович, 1909 р. н., сл. Абрамок Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник лісництва, с. Олександрівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Борман Аврум Лейбович, 1890 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Сергіївка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 1 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Борман Адольф Адольфович, 1909 р. н., с. Чехівці Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Борман Емілія Іванівна, 1896 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німкеня, освіта домашня, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 21 січня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 6 травня 1944 р. вислана до Новосибірської обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Борман Іван Адольфович, 1911 р. н., с. Чехівці Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник, с. Чер-

воноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Борман Ріхард Фрідріхович, 1902 р. н., кол. Олександрівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Олександрівка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Борман-Белінський Євстафій Васильович, 1894 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, чл. КП(б)У, освіта початкова, зав. санаторієм. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 10 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Боровий Микола Іванович, 1890 р. н., с. Дідковичі Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Омельники Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровий Федір Федорович, 1899 р. н., с. Липляни Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль. Проживав у с. Липляни Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ Житомирського гарнізону 18 серпня 1944 р. засуджений на 20 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років і конфіскацією майна. УКДБ по Житомирській обл. 27 червня 1955 р. справа припинена.

Боровик Адам Миколайович, 1908 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Цвіля Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 27 липня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК УСРР. За постановою Судової трій-

ки при Колегії ДПУ УСРР від 1 грудня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровик Антон Гаврилович, 1906 р. н., с. Березники Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Березники Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 23 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 10 березня 1933 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровик Варвара Омелянівна, 1930 р. н., с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 2 жовтня 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 5 листопада 1947 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1992 р.

Боровик Василь Іванович, 1896 р. н., м-ко Новий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, тесляр колгоспу. Проживав у с. Новий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровик Василь Миколайович, 1910 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 28 липня 1937 р. за ст. 54-6 КК УРСР. 19-м Олевським прикордонним загоном військ НКВС УРСР 13 жовтня 1937 р. справа припинена.

Боровик Іван Юхимович, 1900 р. н., с. Березники Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Березники Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1960 р.

Боровик Йосип Макарович, 1922 р. н., с. Підлужи Ємільчинської вол. Новоград-Волинського

пов. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., колгоспник. Проживав у с. Підлуби Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1947 р. за зраду Батьківщини. За постановою ОН при МДБ СРСР від 21 червня 1947 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1958 р.

Боровик Омелян Пилипович, 1892 р. н., с. Мала Глумча Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 жовтня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 5 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Боровик Семен Юхимович, 1893 р. н., с. Березники Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, заст. голови сільради. Проживав у с. Березники Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався як резидент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Боровик Тихін Микитович, 1896 р. н., м-ко Норинськ Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Норинськ Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровик Улян Федорович, 1882 р. н., м-ко Норинськ Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта – парафіяльна приходська школа, одноосібник. Проживав у с. Норинськ Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Боровик-Дмитренко Олександра Дмитрівна, 1911 р. н., учор. Пісківка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Мала Глумча Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 28 грудня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ

МВС Житомирської обл. 9 лютого 1949 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Боровик-Редчук Гордій Павлович, 1893 р. н., м-ко Норинськ Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, працював за наймом, виселок Свобода Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 29 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Боровицький Віктор Валентинович, 1895 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісник Бондарцівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Боровицький Іван Фердинандович, 1888 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник Корабельного лісництва, Житомирська обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Боровицький Казимир Іванович, 1902 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, незможник. Проживав у с. Гутисько. Заарештований 17 квітня 1920 р. ОСВ при реввійськраді 12-ї армії 13 червня 1920 р. направлений до ОСВ ВЧК, м. Москва. Реабілітований у 1997 р.

Боровицький Станіслав Фердинандович, 1900 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Михайлівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Боровицький Фелікс Валентинович, 1893 р. н., с. Дениші Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник Бондарцівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 10 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Боровська Кароліна Станіславівна, 1896 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, письменна, швачка. Проживала в с. Соколова Гора Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештована 2 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляна 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітована в 1989 р.

Боровська Людвіга Федорівна, 1893 р. н., с. Рудня-Вигнанка Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Рудня-Вигнанка Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 14 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 10 грудня 1938 р. справа припинена.

Боровська Павліна Войцехівна, 1874 р. н., сл. Рудня-Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в сл. Рудня-Кленова Городницького р-ну Київської обл. Заарештована 24 березня 1933 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. позбавлена права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Боровська Софія Саверіївна, 1897 р. н., м. Житомир Волинської губ. Полька, малописьменна, одноосібниця. Проживала в с. Любарська Гута Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештована 15 березня 1933 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Боровська Юзефа Карлівна, 1910 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, чл. КП(б)У, письменна, зав. клубом. Проживала в с. Зольня Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 квітня 1938 р. Обвинувачувалася в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляна 4 листопада 1938 р. Реабілітована в 1958 р.

Боровський Адам Вікторович, 1906 р. н., кол. Артинський Ліс Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Анжелін Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Боровський Адольф Андрійович, 1888 р. н., с. Зятинець Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, незаможник. Проживав у с. Зятинець Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 13 листопада 1929 р. за підозрою в шпигунстві. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 24 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1959 р. Вдруге заарештований 15 березня 1933 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1997 р.

Боровський Антон Андрійович, 1895 р. н., с. Рудня-Вигнанка Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Вигнанка Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Антон Іванович, 1893 р. н., кол. Дермань Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Дермань Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 3 січня 1935 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Київським облвідділом НКВС УСРР 5 лютого 1935 р. справа припинена.

Боровський Антон Йосипович, 1878 р. н., сл. Рудня-Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав на х. Бобрик Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 8 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Антон Казимирович, 1907 р. н., сл. Рудня-Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Рудня-Кленова Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 8 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Броніслав Іванович, 1906 р. н., сл. Рудня-Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у сл. Рудня-Кленова Городницького р-ну. Заарештований 25 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК

УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 23 грудня 1930 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Броніслав Йосипович, 1911 р. н., с. Барашівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Барашівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боровський Броніслав Станіславович, 1916 р. н., с. Чорнодуб Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чорнодуб Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15-16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Віталій Петрович, 1908 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, лісник, с. Гарти Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 10 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 5 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Володимир Йосипович, 1909 р. н., с. Вовкові Теслувської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Чех, малописьменний, технік електростанції. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боровський Володимир Францович, 1911 р. н., с. Биківка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу, с. Брониця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Боровський Герман Людвігович, 1901 р. н., кол. Ємилівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ємилівка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р.

Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Боровський Григорій Опанасович, 1872 р. н., сл. Михайлівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у сл. Михайлівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. справа припинена.

Боровський Денис Михайлович, 1881 р. н., с. Чорнорудка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, зав. медпунктом. Проживав у с. Чорнорудка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Боровський Іван Олександрович, 1909 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав у с. Новозелена Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 лютого 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 11 травня 1939 р. справа припинена.

Боровський Йосип Іванович, 1900 р. н., с. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, електромонтер склозаводу. Проживав у с. Брониця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Боровський Йосип Олександрович, 1908 р. н., с. Рудня-Борова Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ісаківка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 7 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Йосип Томашович, 1895 р. н., с. Ковалевичі Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ковалевичі

Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 8 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Казимир Йосипович, 1901 р. н., с. Барашівка Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, тесляр колгоспу. Проживав у с. Барашівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боровський Каспер Павлович, 1880 р. н., сл. Рудня-Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Рудня-Кленова Городницького р-ну. Заарештований 23 лютого 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Леонард Степанович, 1903 р. н., сл. Михайлівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, продавець сільмагу. Проживав у сл. Михайлівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 липня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 грудня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Боровський Лук'ян Францович, 1911 р. н., сл. Михайлівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник УНР-51, с. Білокоровичі Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 28 червня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Коростенської дільниці 28 грудня 1932 р. справа припинена.

Боровський Людвіг Йосипович, 1901 р. н., х. Василевського Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, чл. ВКП(б), освіта середня, директор школи. Проживав у с. Покостівка Мархлевського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 22 серпня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 29 вересня 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 5 травня 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Робітник лісгоспу. Обвинувачувався в причетності

до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Боровський Людвіг Казимирович, 1895 р. н., кол. Дермань Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Дермань Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 4 січня 1935 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Київським облвідділом НКВС УСРР 5 лютого 1935 р. справа припинена.

Боровський Людвіг Петрович, 1905 р. н., с. Рудня-Шляхова Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Шляхова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Боровський Олександр Іванович, 1878 р. н., с. Ісаківка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, садівник, м. Житомир Київської обл. Заарештований 3 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Петро Андрійович, 1902 р. н., с. Рудня-Вигнанка Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник ліспромгоспу, Карельська АРСР. Заарештований 9 березня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою трійки при УНКВС по Карельській АРСР від 8 жовтня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1961 р.

Боровський Станіслав Григорович, 1907 р. н., сл. Михайлівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у сл. Михайлівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 23 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Станіслав Миколайович, 1913 р. н., с. Рудня-Гамарня Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Гамарня Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за

ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Фелікс Антонович, 1906 р. н., сл. Михайлівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Михайлівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 3 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 16-80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 16 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Флоріан Іванович, 1903 р. н., сл. Рудня-Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль-кустар. Проживав у сл. Рудня-Кленова Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 8 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10, 54-11, 80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боровський Франц Едуардович, 1899 р. н., сл. Теснівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Теснівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бородавка Василь Олександрович, 1907 р. н., с. Єрчики Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 5 серпня 1940 р. Обвинувачувався в а.-р. поведінці в полоні у білофінів. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Бородавка Гнат Пилипович, 1885 р. н., с. Сушани Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, вантажник, ст. Пояски Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бородавка Юхим Іванович, 1898 р. н., с. Сушани Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Прожи-

вав у с. Сушани Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бороденко Антон Сергійович, 1872 р. н., с. Соловіївка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Соловіївка Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 8 квітня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 5 жовтня 1989 р. Вдруге заарештований 16 липня 1937 р. Проживав у с. Соловіївка Брусилівського р-ну Київської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 31 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований 18 жовтня 1989 р.

Бородій Володимир Романович, 1899 р. н., с. Мочульня Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Мочульня Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 11 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 січня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бородій Данило Григорович, 1887 р. н., с. Піщаниця Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Піщаниця Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бородій Петро Костянтинович, 1898 р. н., с. Мочульня Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мочульня Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався у зв'язках з польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бородій Федір Васильович, 1909 р. н., м-ко Червоне Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 20 серпня 1940 р. Обвинувачував-

ся у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 13 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бородій Филімон Кіндратович, 1889 р. н., с. Мочульня Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мочульня Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався у зв'язках з польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бородін Микола Павлович, 1888 р. н., с. Лебедин Київської губ. Росіянин, освіта вища, лаборант млина, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-9 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 січня 1938 р. розстріляний 19 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бородін-Парасій Григорій Мартинович, 1882 р. н., с. Маркуші Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Маркуші Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 12 листопада 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Бородкевич Гнат Демидович, 1887 р. н., с. Покалів Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Покалів Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бородулін Іван Полієвтович, 1897 р. н., с. Печихвости Підберезівської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 вересня 1941 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1964 р.

Борзняк Юрій Олексійович, 1890 р. н., с. Носівка Краснопільської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Носівка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 1 серпня 1937 р. Проживав у с. Носівка. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 20 вересня 1937 р. розстріляний 24 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Борсюк Василь Іванович, 1904 р. н., с. Сарни Немовицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Росіянин, одноосібник. Переховувався у с. Слобідка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 травня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором військ НКВС з охорони тилу Південного фронту 20 жовтня 1944 р. справа припинена.

Борсук Яків Михайлович, 1891 р. н., с. Неборівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Неборівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Борткевич Володимир Гларійович, 1886 р. н., м. Ковно Ковенської губ. Литовець, письменний, не працював, м. Житомир Житомирської обл. За постановою ОН при МДБ СРСР від 15 листопада 1947 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини висланий до Актюбінської обл. на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Борткевич Гнат Володимирович, 1929 р. н. Німець. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. За постановою ОН при МДБ СРСР від 15 листопада 1947 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини висланий до Актюбінської обл. на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Бортков'як Мар'ян Францович, 1918 р. н., с. Юзефівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, учень повара. Проживав у с. Нейборн Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 лютого 1939 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 4 квітня 1939 р. виправданний.

Бортник Василь Іванович, 1920 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського

пов. Київської губ. Українець, освіта середня, червоноармієць. Заарештований 4 грудня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ 15-ї с. д. 8 грудня 1941 р. засуджений до розстрілу. Помер 9 грудня 1941 р. Реабілітований у 1994 р.

Бортник Дмитро Юхимович, 1886 р. н., с. Загребельна Слобода Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Загребельна Слобода Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до банди Гарася та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бортник Кирило Тодорович, 1892 р. н., с. Жабориця Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тесляр, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бортник Максим Яремович, 1888 р. н., м-ко Норинськ Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, касир пункту № 4 Вяземського табору НКВС. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Бортник Микита Маркович, 1896 р. н., с. Забужжя Гушанської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. підсобним господарством 13-ї кавдивізії, с. Рея Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 16 березня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бортник Павло Пилипович, 1894 р. н., с. Стовпи Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Стовпи Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бортник Родіон Юхимович, 1905 р. н., с. Немильня Рогачівської вол. Новоград-Волинського

пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник фаянсового з-ду, с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1960 р.

Бортник Христофор Омелянович, 1894 р. н., с. Загребельна Слобода Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Загребельна Слобода Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бортницький Франц Іванович, 1888 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 31 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1992 р.

Бортнюк Феофан Омелянович, 1895 р. н., с. Чагів Подільської губ. Українець, директор буржорадгоспу. Проживав у с. Чорнорудка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УРСР. Прокурором Вчорайшенського р-ну 6 травня 1939 р. справа припинена.

Бортовський Мойсей Лук'янович, 1877 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Сербинівка Чуднівського р-ну. Заарештований 7 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бортовський Трохим Федорович, 1895 р. н., с. Довбиші Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, кравець-кустар. Проживав у с. Довбиші Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бортун Андрій Микитович, 1890 р. н., с. Бондарі Норинської вол. Овруцького пов. Волинської

губ. Українець, неписьменний, робітник підсобного господарства артполку, м. Овруч Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 22 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бортун Петро Микитович, 1885 р. н., с. Бондарі Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр за наймом, м. Овруч Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 серпня 1937 р. розстріляний 10 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Борувко Антон Йосипович, 1894 р. н., кол. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, письменний, колгоспник. Проживав на х. Івановичі Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-7, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Борусевич Станіслав Іванович, 1880 р. н., с. Тадеушпіль Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, кур'єр-прибиральник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Борухевич Михайло Йосипович, 1899 р. н., с. Тальки Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тальки Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Боруцький Леон Рафаїлович, 1914 р. н., с. Велика П'ятигірка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта н. середня, директор школи, с. Гвоздава Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. польської націоналістичної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Борчаківський Семен Павлович, 1882 р. н., с. Торчин Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кмитів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Борщевський Денис Кирилович, 1875 р. н., с. Троща Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Троща Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 24 січня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 12 травня 1930 р. справа припинена. Вдруге заарештований 5 березня 1931 р. Проживав у с. Троща. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 серпня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 19 травня 1989 р. Втретє заарештований 28 серпня 1937 р. Проживав у с. Троща Янушпільського р-ну Вінницької обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 18 вересня 1937 р. розстріляний 3 жовтня 1937 р. Реабілітований у серпні 1989 р.

Борщевський Казимир Йосипович, 1895 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 березня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Борщевський Михайло Йосипович, 1897 р. н., с. Стара Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, завгосп колгоспу. Проживав у с. Старий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 13 березня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бос Альберт Іванович, 1872 р. н., Німеччина. Німець, освіта початкова, тесляр артілі «Багатопромінь». Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. за ст. 54-1а, 54-7 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 1 жовтня 1941 р. справа припинена.

Бос Артур Альбертович, 1908 р. н., м. Сарата, Румунія. Німець, освіта середня, тимчасово не працював. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 14 листопада 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 25 лютого 1934 р. справа припинена. Вдруге заарештований 2 листопада 1935 р. Проживав у м. Житомир. Без певних занять. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 11 лютого 1936 р. засуджений на 7 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Босак Микола Павлович, 1897 р. н., Польща. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Сімаківка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Босак Павло Лаврентійович, 1869 р. н., Польща. Поляк, неписьменний, без певних занять. Проживав у с. Сімаківка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Босюк Андрій Іванович, 1880 р. н., с. Слободище П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 26 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Бердичів 10 червня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 1 листопада 1937 р. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ботін Костянтин Антонович, 1893 р. н., кол. Філонівка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, пом. бухгалтера дитбудинку, с. Вишевичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1988 р.

Боханевич Йосип Андрійович, 1880 р. н., с. Сінгури Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта вища, зав. кредит-

ною групою облкоопспілки, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 24 червня 1941 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 вересня 1941 р. як соціально небезпечний елемент ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бохман Володимир Костянтинович, 1895 р. н., с. Руда Люблінської губ. Поляк, неписьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Брониця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бохняк Микола Іванович, 1892 р. н., с. Павлівка. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бохонко Дмитро Ілліч, 1909 р. н., с. Коропуж, Галичина. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Коропуж. Заарештований 23 серпня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 80, 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 3 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боцва Володимир Петрович, 1902 р. н., м. П'ятигорськ Терської обл. Росіянин, чл. ВКП(б), освіта початкова, комбат, капітан, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. фашистської змови. За вироком ВК ВС СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований у 1958 р.

Боценюк Євтух Денисович, 1896 р. н., с. Липно Новочортторийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Липно Любарського р-ну. Заарештований 26 лютого 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 серпня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Боцян Василь Андрійович, 1887 р. н., с. Мала Татаринівка Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мала Татаринівка Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Коле-

гії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 21 листопада 1932 р. Проживав у с. Мала Татаринівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Одноосібник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Боцян Євдоким Іванович, 1904 р. н., с. Мала Татаринівка Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., ст. писар, червоноармієць, м. Кривий Ріг. Заарештований 7 червня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. ВТ 7-го с. к. УкрВО 29 липня 1935 р. засуджений на 5 років позбавлення волі. ВК ВС ССРР 21 вересня 1935 р. міру покарання знижено до 3 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Боцян Хома Федорович, 1878 р. н., с. Мала Татаринівка Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мала Татаринівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 20 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 21 грудня 1932 р. справа припинена.

Боцяновський Микола Теофілович, 1883 р. н., с. Піски Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта вища, секретар держбанку, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бочанівський Іван Федорович, 1872 р. н., с. Ридомль Староолексинецької вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 29 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Олевської дільниці 30 липня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 25 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Протоіерей. Помер 5 липня 1938 р. УНКВС по Житомирській обл. 20 січня 1939 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бочек Володимир Володимирович, 1888 р. н., с. Крошня-Чеська Левківської вол. Житомир-

ського пов. Волинської губ. Чех, письменний, одноосібник. Проживав у с. Крошня-Чеська Черняхівського р-ну Волинського окр. Заарештований 5 березня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-7 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 грудня 1928 р. позбавлений права проживання в 16 пунктах ССРР на 3 роки. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 27 червня 1931 р. Проживав у с. Крошня-Чеська Житомирської міськради. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бочек (Бачок, Бачек) Михайло Тимофійович, 1899 р. н., с. Кайтанівка Подільської губ. Українець, освіта вища, голова міськради, м. Житомир Київської обл. Заарештований 10 вересня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 27–28 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бочечко Іван Гаврилович, 1908 р. н., с. Недра Київської губ. Українець, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у с. Ришавка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Коростень 17 березня 1939 р. справа припинена.

Бочинська Пелагея Овсївна, 1887 р. н., с. Копище Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Копище Олевського р-ну Київської обл. Заарештована 15 грудня 1934 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 7 квітня 1935 р. ув'язнена до ВТТ на 3 роки. Реабілітована у 1989 р.

Бочківський Петро Казимирович, 1903 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Зольня Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1959 р.

Бочко Олексій Онисимович, 1880 р. н., кол. Анета Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Анета Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада

1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-розвідувальної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бочко Омелян Іванович, 1869 р. н., х. Кобилля Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Повчини Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 18 березня 1933 р. за ст. 54-10, 16-80 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. справа припинена.

Бочковська Антоніна Петрівна, 1908 р. н., сл. Аполлонівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, освіта початкова, без певних занять. Проживала в м. Житомир Київської обл. Заарештована 21 вересня 1935 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6, 16-80 КК УСРР. Прокурором Коростенського окр. 17 листопада 1935 р. справа припинена.

Бочковська Емілія Мирославівна, 1912 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Жупанівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештована 6 січня 1935 р. Обвинувачувалася за ст. 54-4, 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 28 травня 1935 р. засуджена на 7 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1992 р.

Бочковська Камілія Августівна, 1900 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бочковська Камілія Павлівна, 1893 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 24 вересня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1965 р.

Бочковська Марія Францівна, 1919 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл.

Заарештована 24 жовтня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Бочковський Адам Феліксівич, 1894 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 31 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бочковський Адольф Антонович, 1898 р. н., сл. Омелуша Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, одноосібник. Проживав у сл. Омелуша Ємільчинського р-ну. Заарештований 2 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Адольф Йосипович, 1899 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Адольф Томашович, 1899 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бочковський Антон Вацлавович, 1905 р. н., с. Іванівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, вантажник ст. Рихальське. Проживав у с. Стара Гута Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 травня 1938 р. розстріляний 22 червня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Антон Северинович, 1881 р. н., сл. Дворище Кисорицької вол. Овруцького пов.

Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у сл. Дворище Олевського р-ну. Заарештований 25 лютого 1931 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1968 р.

Бочковський Антон Станіславович, 1906 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Антонін Тимофійович, 1897 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бочковський Болеслав Йосипович, 1897 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, інструктор райспоживспілки, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Броніслав Антонович, 1911 р. н., сл. Дворище Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Дворище Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 лютого 1931 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. угруповання. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1968 р.

Бочковський Василь Антонович, 1895 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р.

розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Бочковський Василь Йосипович, 1895 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова сільради. Проживав у с. Миколаївка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 26 червня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бочковський Велеслав Іполитович, 1911 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, машиніст МТС, с. Броніки Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бочковський Гілар Геронімович, 1905 р. н., кол. Артинський Ліс Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Артинськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Бочковський Григорій Адамович, 1885 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вирва Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Іван Вікентійович, 1904 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, майстер пекарні, с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бочковський Іван Йосипович, 1897 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Федорівка

Новоград-Волинського р-ну Волинського окр. Заарештований 9 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР від 24 березня 1930 р. висланий у Північний край на поселення. Реабілітований у 1999 р.

Бочковський Іван Йосипович, 1908 р. н., сл. Немелянка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ремонтник, ст. Рихальське Київської обл. Заарештований 10 лютого 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 10 березня 1936 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Іван Миколайович, 1911 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у сл. Запруда Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Іван Петрович, 1894 р. н., сл. Аполлонівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, стрілочник, ст. Житомир Київської обл. Заарештований 27 червня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бочковський Іван Томашович, 1920 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта 6 кл., одноосібник. Проживав у с. Запруда Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Бочковський Іполит Антонович, 1897 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Бочковський Йосип Андрійович, 1883 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Ново-

град-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Запруда Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бочковський Йосип Миколайович, 1907 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, без певних занять. Проживав у с. Вирва Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Йосип Степанович, 1887 р. н., кол. Пеньки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Пеньки Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 19 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Костянтин Антонович, 1897 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, зав. фермою. Проживав у с. Поліянівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бочковський Леон Антонович, 1909 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, пасічник колгоспу. Проживав у с. Поліянівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бочковський Людвіг Вікентійович, 1902 р. н., кол. Ольганівка Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, одноосібник. Проживав у кол. Ольганівка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 19 березня 1933 р.

за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 22 травня 1933 р. справа припинена.

Бочковський Микола Іванович, 1909 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у сл. Запруда Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 19 січня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Мирослав Якович, 1899 р. н., сл. Андріївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Андріївка Олевського р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Заарештований 7 листопада 1923 р. Обвинувачувався за ст. 66 КК УСРР. Волинським губсудом 12 травня 1924 р. виправданий. Вдруге заарештований 18 липня 1930 р. Проживав у сл. Андріївка. Одноосібник. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 18 листопада 1930 р. розстріляний 22 листопада 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Олександр Йосипович, 1912 р. н., сл. Велика Анастазівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісоруб Городницького ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1990 р.

Бочковський Олександр Тимофійович, 1888 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках з польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Бочковський Севастьян Якович, 1900 р. н., м-ко Ружин Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта н. середня, працівник пошти. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Бочковський Тимофій Вікторович, 1887 р. н., с. Іванівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ілляшівка Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бочковський Тимофій Йосипович, 1904 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, зав. свинофермою. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Бочковський Флоріан (Флерко) Григорович, 1913 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник пункту «Заготзерно» ст. Ірша. Проживав у с. Вирва Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Флоріан Йосипович, 1902 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Запруда Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бочковський Франц Васильович, 1895 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бочковський Франц Мартинович, 1888 р. н., с. Немільня Рогачівської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Немильня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Бочковський Франц Мирославович, 1913 р. н., с. Зольня Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, ветфельдшер. Проживав у с. Білокоровичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Франц Томашович, 1897 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бочковський Цезар Миколайович, 1903 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у сл. Запруда Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 16-80, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 22 грудня 1937 р. Робітник лісосадівництва, с. Веприн Радомисльського р-ну Житомирської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Бочковський Ярослав Йосипович, 1914 р. н., сл. Теснівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Боюка Єва Миколаївна, 1920 р. н., х. Кабардин Людвипільської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, на нелегаль-

ному становищі, х. Загалля Клесівського р-ну Рівненської обл. Заарештована 30 жовтня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 10 березня 1946 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1993 р.

Бояківський Василь Платонович, 1896 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Норинськ Овруцького р-ну Київської обл. Заарештований 7 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Військовим прокурором УкрВО 6 липня 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 8 вересня 1937 р. Проживав у смт Малин Київської обл. Сторож лазні. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 15 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бояківський Павло Онуфрійович, 1884 р. н., с. Пашини Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, священник. Проживав у с. Пашини Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 січня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1964 р.

Бояківський Федір Іванович, 1896 р. н., с. Воронев Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, пом. нач. станції, с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бояковський Віктор Леонтійович, 1896 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 4 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бояр Терентій Миронович, 1892 р. н., с. Дядьковичі Дядьковицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бухгалтер колгоспу. Проживав у с. Новий Чуднів Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 22 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК

УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Боярський Андрій Пилипович, 1915 р. н., с. Бердино-Івани Харківської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 15 серпня 1940 р. Обвинувачувався в а.-р. поведінці в полоні у білофінів. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Боярський Генріх Йосипович, 1915 р. н., м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Новий Завод Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Боярський Франц Семенович, 1887 р. н., с. Бучки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, агент із сільгоспзаготівель, Чоповицький р-н Коростенського окр. Заарештований 27 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Коростенським окрсудом 19 листопада 1929 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Боярчук Василь Бенедьович, 1899 р. н., с. Чернявка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, секретар райвиконкому. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Боярчук Василь Іванович, 1919 р. н., с. Чернявка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, червоноармієць. Заарештований 7 вересня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. За вироком ВТ ОрлВО від 10 жовтня 1941 р. розстріляний 12 листопада 1941 р. Реабілітований у 1997 р.

Боярчук Федір Якович, 1887 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 15 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-к. агітації. За постановою трій-

ки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Боячук Гнат Іванович, 1870 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бараші Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 29 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Боячук Сава Федорович, 1896 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бараші Барашівського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Барашівським РВ ДПУ УСРР 14 червня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р. Вдруге заарештований 16 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Проживав у с. Бараші. Одноосібник. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 14 травня 1933 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2002 р.

Боячук Северин Іванович, 1887 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, садівник райлікарні. Проживав у с. Бараші Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бравер Михайло Володимирович, 1899 р. н., с. Верхівня Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Єврей, чл. ВКП(б), письменний, уповноважений комітету заготівель. Проживав у с. Лугини Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 червня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. Лугинським РВ НКВС УСРР 15 квітня 1939 р. справа припинена.

Брагиненко Аркадій Якович, 1893 р. н., Чернігівська губ. Українець, освіта середня, голова колгоспу. Проживав у с. Терехова Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 3 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брагнюк Григорій Купріянович, 1898 р. н., с. Мокрець Вербської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письмен-

ний, колгоспник. Проживав у с. Майстрова Воля Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунській діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Браде Адольф Андрійович, 1906 р. н., с. Полянки Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, шофер з-ду, х. Шабатів-Завод Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брасер Ельміра Артурівна, 1912 р. н., кол. Маковиці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, освіта 7 кл., діловод-перекладач, м. Дрезден. Заарештована 14 грудня 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ Радянської військової адміністрації землі Саксонія 16 січня 1948 р. засуджена на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1993 р.

Брасер Роберт Фердінандович, 1906 р. н., м-ко Жирардов Варшавської губ. Німець, освіта середня, робітник ф-ки «Індпошив». Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бражевський Броніслав Вікентійович, 1910 р. н., кол. Ставище Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Ставище Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 11 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бражевський Вікентій Леонтійович, 1872 р. н., кол. Ставище Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, одноосібник. Проживав у кол. Ставище Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 11 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бражевський Іван Адамович, 1889 р. н., с. Заміри Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Нераж Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 7 квітня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бражевський Пилип Платонович, 1879 р. н., с. Нераж Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нераж Потіївського р-ну. Заарештований 25 лютого 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 жовтня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бражевський Тимофій Йосипович, 1893 р. н., с. Кайтанівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, мельник колгоспу. Проживав у с. Кайтанівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бражевський Фелікс Іванович, 1906 р. н., с. Заміри Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Заміри Потіївського р-ну Волинського окр. Заарештований 10 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 16-80 КК УСРР. Прокурором 7-го сектору ДПУ УСРР м. Житомир 6 грудня 1930 р. справа припинена.

Бражин Пінхус Аронович, 1893 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта середня. Проживав у м. Житомир. Заарештований 24 жовтня 1923 р. Обвинувачувався за ст. 57, 61, 70, 72 КК УСРР. Волинським губсудом 1 березня 1924 р. виправданий.

Бражук Григорій Якимович, 1901 р. н., с. Мокре Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. 20-м Славутським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 4 квітня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 20 листопада 1937 р. Проживав у с. Мокре Ярунського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від

8 грудня 1937 р. розстріляний 20 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Бразда Антон Антонович, 1897 р. н., м. Луцьк Луцького пов. Волинської губ. Чех, освіта початкова, механік млина. Проживав у с. Високе Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1944 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років з конфіскацією майна. Реабілітований у 1989 р.

Бразда Всеволод Антонович, 1895 р. н., с. Новостав Полонківської вол. Луцького пов. Волинської губ. Чех, письменний, машиніст фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бразда Леонтій Антонович, 1900 р. н., м. Луцьк Луцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник хлібозаводу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 жовтня 1938 р. за ст. 54-6 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 лютого 1939 р. справа припинена.

Брайдбард Еля Шайович, 1913 р. н., м-ко Грудек-Яголінський, Польща. Єврей, освіта 7 кл., солдат польської прикордонної охорони. Заарештований 30 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 грудня 1937 р. розстріляний 7 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Брайер (Браер) Бертольд Генріхович, 1911 р. н., кол. Солянка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, червоноармієць, м. Гайсин Вінницької обл. Заарештований 15 січня 1935 р. за підозрою в шпигунстві. За постановою ОН при НКВС ССРР від 4 липня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1961 р. Вдруге заарештований в Сибтабі. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-фашистської організації. За постановою трійки при УНКВС по Новосибірській обл. від 2 жовтня 1938 р. розстріляний. Реабілітований у 1956 р.

Брайловський Зельман-Абрам Берович, 1892 р. н., м-ко Томашпіль Подільської губ. Єврей, освіта домашня, рабин. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 черв-

ня 1939 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 січня 1940 р. як соціально небезпечний елемент ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Брайман Бенціон Аронович, 1905 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, бухгалтер ліспромгоспу. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брайман Маня Нухімівна, 1910 р. н., с. Рудня-Злотин Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврейка, освіта початкова, продавець, ст. Білокорівці Житомирської обл. Заарештована 23 серпня 1941 р. за ст. 54-6 КК УРСР. ОН при НКВС СРСР 26 червня 1943 р. справа припинена з врахуванням строку попереднього ув'язнення. Реабілітована в 1996 р.

Брайон Григорій Антонович, 1898 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, електромонтер спиртозаводу. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 17 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Брайткрайц Рейнгольд Вільгельмович, 1908 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німець, освіта початкова, столяр фарфорового з-ду, с. Мархлевськ Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 24 жовтня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 26 грудня 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Брайткрайц Теодор Вільгельмович, 1904 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німець, робітник. Проживав у кол. Стара Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 8 жовтня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бранд Альберт Матіасович, 1899 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр-коваль, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і

Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бранд Юанна Йосипівна, 1906 р. н., кол. Шадура Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Коростень Житомирської обл. Заарештована 18 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Брандес Меєр Шимельович, 1888 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, модельник фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 23 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1956 р.

Брандт Густав Густавович, 1882 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нейгейм Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійно-повстанської шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Брандт Леопольд Фердинандович, 1903 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Краснорічка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Брандт Рудольф Густавович, 1915 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Нейгейм Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійно-повстанської шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Брандт Християн Михайлович, 1890 р. н., с. Райкес Курляндської губ. Латиш, письменний,

кравець, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Брандт Юліус Вільгельмович, 1898 р. н., кол. Селянський Млинок Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник цвяхового з-ду, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Брандус Юхим Самійлович, 1901 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, червоноармієць. Заарештований 25 липня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. ВТ 183-ї с. д. 27 липня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Помер у Мордовії 21 січня 1943 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1996 р.

Брандусевич Володимир Адамович, 1894 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, директор школи, с. Янушевичі Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бранман Абрам Соломонович, 1910 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, письменний, червоноармієць. Заарештований 4 грудня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. ВТ військово-будівельного корпусу 28 січня 1935 р. засуджений на 7 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

Брановицький Василь Климович, 1868 р. н., с. Кайтанівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Кайтанівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Брановицький Йосип Володимирович, 1892 р. н., с. Пилиповичі Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, пись-

менний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1969 р.

Брант Леонард Густавович, 1909 р. н., кол. Сульжинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Сульжинівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Браславський Петро Іванович, 1903 р. н., с. Корма-Каленські Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник торфорозробок. Проживав у с. Каленське Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 серпня 1937 р. розстріляний 28 серпня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Брасюк Сергій Філімонович, 1898 р. н., с. Лука Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лука Троанівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Браун Адольф Людвігович, 1897 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Браун Асаф Людвігович, 1909 р. н., с. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК

УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Браун Генріх Людвігович, 1908 р. н., с. Немильня Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Маковиці Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Браун Костянтин Якович, 1907 р. н., м. Житомир Волинської губ. Німець, письменний, стельмах ліспромгоспу, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Браун Олександр Йосипович, 1884 р. н., м. Прага. Чех, освіта вища, головний інженер фарфорового з-ду. Проживав у смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 березня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Браун Рейнгольд Готфрідович, 1906 р. н., кол. Ягоденка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Ягоденка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 13 грудня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-4 КК УСРР. Київським облсудом 6 березня 1935 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1963 р.

Браун Фрідріх Матвійович, 1897 р. н., кол. Нова Вершниця Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Кука Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брауншвайг Август Германович, 1890 р. н., с. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Топорище Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований

10 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Брауншвейг Самуїл Емільович, 1913 р. н., с. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта н. середня, вчитель. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Брацон Степан Іванович, 1883 р. н., с. Ступник Великоострожоцької вол. Вінницького пов. Подільської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Ступник Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Браяковський Серапіон Серапіонович, 1862 р. н., м-ко Павлоч Паволоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, священник без парафії, с. Романівка Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бревендер Іцхок-Лейб Ушерович, 1908 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, бухгалтер. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Брегал Бруха Вольфівна, 1905 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврейка, письменна, домогосподарка. Проживала в м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 3 грудня 1937 р. позбавлена волі на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бределєв Віктор Васильович, 1903 р. н., м. Вельськ Вологодської губ. Росіянин, робітник

ліспромгоспу, с. Усово Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та шкідництві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бреден Рудольф Карлович, 1883 р. н., кол. Андріїв Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бредін Густав Вільгельмович, 1888 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник лісопильного з-ду. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бредс Анатолій Карлович, 1891 р. н., с. Сверберги Ліфляндської губ. Латись, освіта н. середня, зав. окрфінвідділом. Проживав у м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 23 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. За вироком ВК ВС СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бредс Серафима Степанівна, 1890 р. н., с. Новорокс Чернігівської губ. Росіянка, освіта середня, домогосподарка. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 20 січня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бредун Юхим Іванович, 1888 р. н., с. Велика Деражня Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, незаможник. Проживав у с. Велика Деражня Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 22 травня 1933 р. справа припинена.

Брежевський Петро Михайлович, 1897 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, зав. кадрами «Київсоюзунівермагу». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 25 серпня 1938 р.

Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брежницький Йосип Пилипович, 1883 р. н., с. Скочище Київської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав у с. Озеряни Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Брезицька Броніслава Йосипівна, 1880 р. н., сл. Велика Анастасівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, незаможниця. Проживала в сл. Велика Анастасівка Городницького р-ну Київської обл. Заарештована 27 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 2 червня 1933 р. справа припинена.

Брезицький Франц Касперович, 1894 р. н., с. Сяберка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сяберка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брезман Ліза Борухівна, 1907 р. н., м-ко Ушомір Ушомірської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврейка, освіта початкова, безробітна, м. Житомир Волинського окр. Заарештована 26 квітня 1926 р. Обвинувачувалася за ст. 61 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 5 липня 1926 р. вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована в 1998 р.

Брейдбурд Азраїл-Іцхок (Азріль-Іцько) Шуллович, 1906 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, головбух облторгу, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався у зв'язках з ворогами народу. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Брейер Олександр Олександрович, 1894 р. н., м. Рига Ліфляндської губ. Латись, освіта н. середня, референт МВ промисловості, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 3 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За поста-

новою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Брейза Людвіг Карлович, 1892 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Сантарка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Брейман Шльома Янкельович, 1889 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, слюсар тов-ва сліпих. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 21 лютого 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Коростень 4 січня 1939 р. справа припинена.

Брейслер Михайло Миронович, 1904 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта вища, нач. евакогоспіталю, майор, м. Муром. Заарештований 14 червня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. ВТ 53-ї гв. с. д. 21 листопада 1945 р. засуджений до розстрілу. ВК ВС СРСР 30 грудня 1945 р. міру покарання замінено на 20 років каторжних робіт. Реабілітований у 1957 р.

Брейслер Олександр Михайлович, 1932 р. н., с. Дубровка Баранівського р-ну Київської обл. Єврей, чл. ВЛКСМ, освіта середня, рядовий. Заарештований 4 серпня 1957 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. ОСВ КДБ МВО 5 квітня 1958 р. справа припинена.

Брейтер Клавдія Андріївна, 1910 р. н., м. Харків Харківської губ. Росіянка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Романівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. 10 березня 1945 р. відібрано підписку про невиїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 24 вересня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Брейчук Йосип Петрович, 1894 р. н., с. Жеревці Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білокоровичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Брелицький Йосип Іванович, 1910 р. н., м. Москва Московської губ. Поляк, освіта – два курси агрошколи, зав. школи. Проживав у с. Бровки-Другі Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Брем Антон Іванович, 1880 р. н., кол. Владин Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Владин Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Брем Бернарד Антонович, 1913 р. н., кол. Владин Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Владин Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Брем Вільгельм Емільович, 1894 р. н., кол. Олександрівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Олександрівка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Брем Герман Христофорович, 1908 р. н., кол. Золоток Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник фаянсового з-ду, смт Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Брем Емма Християнівна, 1889 р. н., кол. Олександрівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Олександрівка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Брем Зигмунд Вільгельмович, 1919 р. н., кол. Олександрівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ганнопіль Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Брендель Іван Іванович, 1903 р. н., с. Березівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, теляр колгоспу. Проживав у с. Садки Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Помер 4 листопада 1941 р. УНКВС по Ростовській обл. 8 липня 1942 р. справа припинена в зв'язку зі смертю підслідного. Реабілітований у 1989 р.

Брендель Іван Якович, 1904 р. н., кол. В'язовець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. В'язовець Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 квітня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Житомирським МВ НКВС УСРР 26 червня 1935 р. справа припинена.

Брендель Петро Петрович, 1911 р. н., м. Покровськ Саратовської губ. Німець, письменний, електромонтер, с. Ружин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 31 травня 1944 р. ув'язнений до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Брендель Яків Іванович, 1882 р. н., кол. Мар'янка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щербини Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Брендис Данило Генріхович, 1891 р. н., кол. Людвиківка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, столяр фарфорового з-ду. Проживав у с. Першотравенськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бренделе Август Генріхович, 1900 р. н., кол. Людвиківка Пулинської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Людвиківка Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 24 січня 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Брендле Густав Генріхович, 1888 р. н., кол. Людвиківка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Людвиківка Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 24 січня 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бренейзен Георгій Михайлович, 1904 р. н., м. Житомир Волинської губ. Росіянин, письменний, робітник міськлікарні, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1938 р. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 10 серпня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Бресем Адольф Генріхович, 1881 р. н., кол. Ємилівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Ємилівка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. німецько-фашистської повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бресель Григорій Емільович, 1913 р. н., Німеччина. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Нові Вороб'ї Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бресель Еміль Фердинандович, 1881 р. н., кол. Поправка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, тесляр колгоспу. Проживав у с. Нові Вороб'ї Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бреус Костянтин Минович, 1897 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Ушомир Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 29 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бречко Василь Васильович, 1904 р. н., м-ко Сарни Немовицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, інспектор профспілки, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 20 квітня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві та шкідництві. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 30 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бречко Микола Васильович, 1896 р. н., м. Кременець Кременецького пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне залізничне училище, ревізор, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 26 грудня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. ТВ ГУДБ НКВС ССРР ПЗЗ ст. Коростень 8 січня 1935 р. справа припинена.

Бреш Рудольф Райнгольдівич, 1906 р. н., кол. Бубно Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у кол. Бубно Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 27 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 липня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Бреш Юліус Данилович, 1887 р. н., кол. Редька Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, одноосібник. Проживав у кол. Стара Гута Барашівського р-ну Київської обл. Заарештований 2 травня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бржезин Станіслав Йосипович, 1896 р. н., с. Райки Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, чл. КП(б)У, письменний, зав. транспортом з-ду, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 29 січня 1936 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС ССРР від 15 травня 1936 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований 3 липня 1958 р. Вдруге заарештований 22 червня 1941 р. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Робітник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Помер 12 грудня 1941 р. у тюремній лікарні, м. Томськ Томської обл. Реабілітований 19 вересня 1958 р.

Бржезіньський Болеслав (Кучковський Михайло), 1893 р. н., с. Пустовіти Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Пустовіти Уланівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 9 липня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-2 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1994 р.

Бржезіньський Віктор Файбусович, 1885 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк. Заарештований 5 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1991 р.

Бржезіньський Іван Йосипович, 1894 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, письменний, бухгалтер, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 6 січня 1938 р. справа припинена.

Бржезіньський Казимир Улянович, 1903 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, машиніст депо Житомир, Київська обл. Заарештований 8 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 жовтня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Бржезіньський Кароль Іванович, 1886 р. н., м-ко Ходорків Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, кухар лікарні. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бржезіньський Франц Карлович, 1924 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта 6 кл., рядовий. Заарештований 30 липня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 15 вересня 1951 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1993 р.

Бржосневський Володимир Віталійович, 1908 р. н., м-ко Корнин Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Проживав у с. Корнин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР

від 28 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1966 р.

Бржосневський Марцелій Віталійович, 1902 р. н., м-ко Корнин Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, освіта вища, нач. цеху авіамайстерень, м. Смоленськ Смоленської обл. Заарештований 25 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР. Помер 15 липня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бригоцька Катерина Антонівна, 1920 р. н., с. Повчини Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Анета Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 червня 1938 р. справа припинена.

Бригоцька Ксенія Сергіївна, 1883 р. н., с. Сторожів Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Анета Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Бригоцький Антон Семенович, 1885 р. н., с. Повчини Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Анета Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бригоцький Павло Ничипорович, 1901 р. н., с. Повчини Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Повчини Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бридун Григорій Петрович, 1907 р. н., с. Велика Деражня Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Середня Деражня Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бридун Петро Іванович, 1873 р. н., с. Велика Деражня Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Середня Деражня Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бридун Степан Петрович, 1904 р. н., с. Велика Деражня Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Деражня Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 25 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Бридун Юхим Іванович, 1888 р. н., с. Велика Деражня Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Деражня Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 15 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Брижевський Андрій Станіславович, 1907 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської к.-р. націоналістичної організації та а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Брижевський Климентій Станіславович, 1896 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 15 листопада 1937 р. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в причетності до польської диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від

27 листопада 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Брижевський Костянтин Михайлович, 1900 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, нач. цеху цегельного з-ду. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брижевський Станіслав Іванович, 1906 р. н., с. Зарудинці Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник пункту «Плодоовоч», с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Брижко Кіндрат Васильович, 1881 р. н., с. Деревичі Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Деревичі Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 вересня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 січня 1934 р. визначено ув'язнення до ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Брижук Корній Титович, 1884 р. н., с. Скаківка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Скаківка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 19 листопада 1932 р. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 28 листопада 1932 р. справа припинена.

Брижук Кузьма Ничипорович, 1889 р. н., с. Скаківка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Заруда Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 серпня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Брижук Олександр Софронович, 1904 р. н., с. Скаківка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Скаківка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 3 вересня 1936 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським

МВ НКВС УСРР 3 листопада 1936 р. справа припинена.

Бригало Іван Венедиктович, 1872 р. н., ст. Хойники, Білорусь. Білорус, освіта – двокласне училище, зав. поштовим відділенням, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 17 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бригалов Василь Іонович, 1887 р. н., м. Вятка Вятської губ. Росіянин, освіта вища, провізор аптеки. Проживав у м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Заарештований 22 вересня 1919 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 22 жовтня 1919 р. з-під варті звільнений за підпискою про невиїзд. Реабілітований у 1995 р.

Бризицька Броніслава Йосипівна, 1892 р. н., сл. Велика Анастасівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, одноосібниця. Проживала в сл. Велика Анастасівка Городницького р-ну Коростенського окр. Заарештована 26 травня 1929 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-6 КК УСРР. Коростенським окрсудом 12 листопада 1929 р. засуджена до позбавлення волі на 3 роки умовно. Реабілітована в 1997 р.

Бризицький Ничипор Бенедиктович, 1885 р. н., с. Велика Анастасівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у сл. Велика Анастасівка Городницького р-ну Коростенського окр. Заарештований 26 травня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-6 КК УСРР. Коростенським окрсудом 12 листопада 1929 р. засуджений на 5 років позбавлення волі. Реабілітований у 1997 р.

Брик Олександр Пилипович, 1900 р. н., с. Подібна Київської губ. Українець, неписьменний, кочегар депо Коростень, Київська обл. Заарештований 10 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. ДТВ ДПУ УСРР ПЗЗ ст. Коростень 27 квітня 1933 р. справа припинена.

Бриль Іван Семенович, 1902 р. н., с. Рачки Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., колгоспник. Проживав у с. Рачки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бриль Прокіп Олексійович, 1890 р. н., с. Вчорайше Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бриль Юхим Гнатович, 1887 р. н., с. Вчорайше Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Проживав у с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Бринзак Юхим Дем'янович, 1878 р. н., с. Грузьке Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Мар'янівка Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1933 р. справа припинена.

Бринчак Матвій Михайлович, 1864 р. н., с. Кшеслин, Польща. Поляк, освіта середня, ксьондз. Проживав у м. Бердичів Бердичівського окр. Заарештований 31 січня 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 12 липня 1930 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Україні та прикордонній смузі. Реабілітований у 1989 р.

Бринь Мирон Самійлович, 1880 р. н., м-ко Волочиск Волочиської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, письменний, священник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Брискін Сіх Якович, 1910 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, письменний, слюсар. Проживав у смт Малин Коростенського окр. Заарештований 4 травня 1928 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором Коростенського окр. 30 червня 1928 р. справа припинена.

Брискіна Доя Яківна, 1909 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврейка, освіта початкова, вчитель-

ка приватного дитбудинку. Проживала в смт Малин Коростенського окр. Заарештована 7 травня 1928 р. за ст. 54-2 КК УСРР. Прокурором Коростенського округу 30 червня 1928 р. справа припинена.

Брисяк Мар'ян Гнатович, 1896 р. н., с. Козловиця Блонського пов. Варшавської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Войташівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Брисяк Надія Григорівна, 1910 р. н., с. Войташівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Войташівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. піддана гласному нагляду на 2 роки за місцем проживання. Реабілітована в 1989 р.

Британ Зейлик Йосипович, 1898 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, електромонтер. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1938 р. за ст. 54-11 КК УРСР. Чуднівським РВ НКВС УРСР 10 березня 1940 р. справа припинена.

Британчук Мойше Мордкович, 1907 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, тимчасово не працював. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 31 жовтня 1926 р. Обвинувачувався за ст. 58-5 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 25 лютого 1927 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бритченко Іван Петрович, 1902 р. н., ст. Стрижі. Українець, освіта середня, нач. військбуддільниці, ст. Білокоровичі Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9 КК УРСР. ВТ КВО 19 січня 1938 р. засуджений на 15 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1959 р.

Бричківський Віктор Миколайович, 1903 р. н., кол. Костянтинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Костянтинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався

за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бричківський Григорій Павлович, 1897 р. н., с. Жовтий Брід Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Костянтинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бричник Роман Мойсейович, 1896 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Сербинівка Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 червня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1930 р. розстріляний 30 липня 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бричук Інокентій Сидорович, 1875 р. н., с. Колоденка Рівненської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, чернець. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бришкевич Оскар Юліанович, 1893 р. н., кол. Лідівка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав у с. Марушівка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 14 травня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Чернігівським облсудом 29 вересня 1936 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований у 1992 р.

Брігарт Оскар Теофілович, 1902 р. н., кол. Марушівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Марушівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1990 р.

Брізе Леонард Густавович, 1909 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нейгейм Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської фашистської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Брізе Самуїл Густавович, 1911 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нейгейм Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської фашистської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Брінке Отто Юліусович, 1915 р. н., кол. Лодзівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Фрайнвальд Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Броварський Олександр Васильович, 1896 р. н., с. Псище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Псище Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 10 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 27 березня 1935 р. справа припинена.

Бровинська Кароліна Миколаївна, 1890 р. н., с. Щербатівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Щербатівка Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 січня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляна 10 лютого 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Бровківський Феодосій Феодосійович, 1871 р. н., с. Зрайки Кашперівської вол. Таращанського пов. Київської губ. Українець, освіта вища, юристконсульт, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бровчук Іван Антонович, 1888 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник фарфорового з-ду. Проживав у с. Кам'янка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Броде Владислав Феліксівич, 1906 р. н., м-ко Махнівка Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, машиніст млина, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 4 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бродецька Яніна Костянтинівна, 1908 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Радецька Болярка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештована 22 квітня 1932 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинської дільниці 1 липня 1932 р. справа припинена.

Бродецький Айзیک Мойсейович, 1893 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, голова артілі чоботарів. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 24 квітня 1939 р. справа припинена.

Бродецький Антон Миколайович, 1873 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 31 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1933 р. справа припинена.

Бродецький Аполлінарій Францович, 1897 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Радецька Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бродецький Броніслав Северинович, 1915 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомир-

ського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Радецька Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бродецький Гнат Костянтинович, 1902 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Радецька Болярка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 12 лютого 1932 р. за ст. 16, 54-8 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 23 травня 1932 р. справа припинена.

Бродецький Григорій Мойсейович, 1903 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта середня, дільничний агроном. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 22 березня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 13 червня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Бродецький Іван Миколайович, 1890 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1932 р. справа припинена.

Бродецький Михайло Миколайович, 1890 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 8 травня 1932 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бродецький Франц Вікторович, 1897 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Радецька Болярка Пулинського р-ну. Заарештований 12 лютого 1932 р. за ст. 16, 54-8 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 23 травня 1932 р. справа припинена.

Бродзинський Йосип Максимович, 1888 р. н., с. Василівка Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник.

Проживав у с. Василівка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бродович Іполит Миколайович, 1897 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у м. Новоград-Волинськ Волинського окр. Заарештований 21 серпня 1927 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 16 вересня 1927 р. справа припинена.

Бродович Сергій Денисович, 1882 р. н., м-ко Нова Чорторія Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гурки Ярунського р-ну Волинського окр. Заарештований 2 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бродович Феофан Миколайович, 1889 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, ком. артдивізіону. Заарештований 21 червня 1921 р. як колишній офіцер армії Колчака. Реабілітований у 2000 р.

Бродовський Амбросій Антонович, 1889 р. н., сл. Забаро-Давидівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Забаро-Давидівка Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 3 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 грудня 1932 р. позбавлений волі на 1 рік. Реабілітований 4 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 29 березня 1933 р. Проживав у сл. Забаро-Давидівка. Незаможник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 17 жовтня 1989 р. Втретє заарештований 14 жовтня 1937 р. Лісоруб, ст. Ірша Житомирської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 15 листопада 1937 р. Реабілітований 22 червня 1989 р.

Бродовський Іван Антонович, 1892 р. н., сл. Забаро-Давидівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк,

неписьменний, одноосібник. Проживав у сл. Андріївка Олевського р-ну. Заарештований 8 липня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 18 листопада 1930 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Після втечі з концтабору був заарештований 10 лютого 1931 р. у сл. Андріївка. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 2 грудня 1931 р. засуджений до розстрілу. ОН при Колегії ОДПУ від 26 лютого 1932 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до концтабору та 2 роки штрафного ізолятору. Реабілітований у 1989 р.

Бродовський Іван Іванович, 1909 р. н., с. Торки. Українець, без певних занять і місця проживання. Заарештований 3 липня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Помер 11 жовтня 1935 р. у тюремній лікарні, м. Київ. Київським облвідділом НКВС УСРР 15 жовтня 1935 р. справа припинена у зв'язку зі смертю підслідного. Реабілітований у 1997 р.

Бродовський Леон Антонович, 1895 р. н., сл. Забаро-Давидівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, незаможник. Проживав у сл. Забаро-Давидівка Городницького р-ну. Заарештований 3 листопада 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 15 лютого 1931 р. справа припинена.

Бродовський Леонард Пилипович, 1875 р. н., с. Озеряни Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Озеряни Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Бродовський Леонтій Антонович, 1895 р. н., с. Рудня-Ялцівська Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Рудня-Ялцівська Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бродовський Мар'ян Леонович, 1900 р. н., с. Дерманка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник фаянсового з-ду, с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою НКВС

СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бродовський Сидір Іванович, 1888 р. н., с. Слобідка-Рихтівська Подільської губ. Українець, освіта середня, чорнороб, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 29 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бродовський Філіціан Альбінович, 1888 р. н., сл. Будище Ясинського Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, столяр харчокомбінату, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Помер 24 листопада 1941 р. під час евакуації в'язнів. УНКВС по Ростовській обл. 23 липня 1942 р. справа припинена у зв'язку зі смертю підслідного. Реабілітований у 1989 р.

Бродовський Франц Адольфович, 1899 р. н., с. Дерманка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник шляхбуду. Проживав у с. Дерманка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бродська Шейва Йосипівна, 1904 р. н., с. Печанівка Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврейка, письменна, технік з-ду «Прогрес». Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 3 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. Реабілітована в 1992 р.

Бродський Володимир Олексійович, 1911 р. н., с. Юзефівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, бухгалтер, смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ 17-ї запасної с. д. 15 серпня 1944 р. засуджений на 20 років каторжних робіт з пораженням у правах на 5 років. Помер у 1945 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1990 р.

Бродський Іван Семенович, 1871 р. н., с. Вацьків Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тимчасово не працював. Проживав у с. Вацьків Житомирської міськради Житомирської обл. Заареш-

тований 6 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бродський Петро Іванович, 1911 р. н., х. Смоківка Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Брожек Савелій Трохимович, 1898 р. н., с. Хутір Сульжинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Хутір Грицівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Вінницьким облвідділом ДПУ УСРР 28 травня 1933 р. справа припинена.

Бройт Зуся Зусьович, 1894 р. н., м-ко Острозького пов. Волинської губ. Єврей, чл. КП(б)У, письменний, пом. прокурора, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався як сіоніст. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брокоп Ернст Фрідріхович, 1880 р. н., кол. Дерманка Ізяславського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник військбуддільниці, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 9 листопада 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Брокоп Райнгольд Давидович, 1900 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 7 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Брокоп Роберт Готфрідович, 1886 р. н., кол. Маковиці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у Новоайдарському р-ні Донецької обл. Заарештований 27 січня 1937 р.

Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УСРР. ВТ КВО 9 вересня 1937 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Бромберг Зельда Гошіївна (Гешелівна), 1901 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврейка, письменна, бухгалтер. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 30 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ НКВС УСРР 10 березня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 2001 р.

Бромирський Данило Степанович, 1894 р. н., м-ко Ружин Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, робітник цегельного з-ду. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бромирський Прокіп Степанович, 1894 р. н., м-ко Ружин Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Ружин Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Броневицький Олександр Валер'янович, 1901 р. н., сл. Велика Анастазівка Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник шебзаводу, ст. Пинязевичі Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Бронецький Михайло Мар'янович, 1884 р. н., м-ко Корнин Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, бригадир цукрозаводу. Проживав у с. Корнин Корнинського р-ну Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Корнинського р-ну 7 квітня 1939 р. справа припинена.

Броновицький Костянтин Бенедиктович, 1881 р. н., с. Сколобів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник з-ду «Жовтнева кузня». Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 6 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації.

За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Броновицький Костянтин Григорович, 1891 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта домашня, колгоспник. Проживав у с. Кошелівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 червня 1941 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. висланий у Красноярський край на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Броновицький Олександр Семенович, 1907 р. н., с. Федорівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., секретар сілради. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Бронч Данило Іванович, 1882 р. н., кол. Крилинськ Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крилинськ Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бронш Генріх Генріхович, 1877 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у кол. Фрайнвальд Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 29 квітня 1935 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. Київським облсудом 16 вересня 1935 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітований у 1992 р.

Бронш Еммануїл Самійлович, 1880 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 6 січня 1935 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 1 квітня 1935 р. справа припинена.

Бронштейн Аврум-Герш Давидович, 1894 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, м'ясо-

руб. Проживав у м-ку Коростень Ушомирського р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Заарештований 2 вересня 1924 р. Обвинувачувався за ст. 72 КК УСРР. Прокурором м-ка Коростень 23 березня 1925 р. справа припинена. Вдруге заарештований 1 березня 1938 р. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Робітник міжрайторгу. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бронштейн Езра Овсійович, 1890 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, освіта середня, директор ліспромгоспу. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Бронштейн Еля Нісанілович (Еля-Мейліх Несанілович), 1906 р. н., с. Юрівка Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта середня, директор школи. Проживав у с. Слободище Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 28 серпня 1936 р. Обвинувачувався в к.-р. троцькістській діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 жовтня 1936 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бронштейн Іцхок Цальович, 1905 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, лісоторговець. Проживав у м. Коростень Коростенського окр. Заарештований 24 квітня 1926 р. за ст. 61 КК УСРР. Коростенським ОВ ДПУ УСРР 20 грудня 1927 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р. Вдруге заарештований 3 січня 1938 р. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Бухгалтер. Обвинувачувався як сіоніст. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бронштейн Мотель Хунович, 1901 р. н., с. Бобриця Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, завмаг, смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бронштейн-Курило Рахіль Хаїмівна (Марія Марківна), 1870 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврейка, освіта вища, зубний лікар. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 12 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляна 6 грудня 1937 р. Реабілітована в 1956 р.

Бронштейн-Фельденкрайз (Фельденкрайц) Єлизавета Марківна (Хаїмівна), 1864 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврейка, освіта середня, домогосподарка. Проживала в м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 25 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляна 29 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Бронштейндель Олександр Карлович, 1891 р. н., с. Кривичка Люблінської губ. Німець, письменний, робітник Ярунського лісгоспу, Київська обл. Заарештований 5 січня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р. Вдруге заарештований 4 вересня 1937 р. Робітник Богунського лісництва, Київська обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 25 лютого 1943 р. в Слободненському ВТТ. Реабілітований у 1989 р.

Бронюк Іван Йосипович, 1902 р. н., с. Бичова Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бичова Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 18 липня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 листопада 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Брох Степан Оверкович, 1887 р. н., с. Карпівці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Карпівці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 6 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 січня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Брояка Віталій Альбінович, 1906 р. н., с. Стара Синява Подільської губ. Поляк, освіта середня, вчитель, м. Бердичів Вінницької обл. Заареш-

тований 29 травня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської націоналістичної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Брудник Сімха Ісаакович, 1911 р. н., м-ко Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта середня, кустар. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 27 червня 1927 р. Прокурором Бердичівського окр. 31 жовтня 1927 р. справа припинена.

Бруєв Володимир, 1930 р. н. Українець, письменний, вихованець дитбудинку, с. Кмитів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1943 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором військ НКВС Житомирської обл. 19 серпня 1944 р. справа припинена.

Бруй Броніслав Станіславович, 1911 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бруй Франц Станіславович, 1891 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брук Райнгольд Емільович, 1900 р. н., кол. Юстинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник Бондарцівської лісосадівниці, Житомирська обл. Заарештований 10 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бруль Йосип Францович, 1906 р. н., с. Мала Горбаша Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, стрілочник, ст. Горбаша Житомирської обл. Заарештований 4 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності

до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Брунак Владислав Зенонович, 1910 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта середня технічна, вчитель. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 12 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брункель Едуард Карлович, 1884 р. н., с. Ізабелія Варшавської губ. Німець, письменний, робітник склозаводу, с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Брунова Лідія Генріхівна, 1918 р. н., м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 23 жовтня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 червня 1945 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. ОН при МВС СРСР 17 грудня 1946 р. справа припинена з врахуванням попереднього строку ув'язнення. Реабілітована в 1989 р.

Брусан-Бруцинов Георгій Антонович, 1900 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, секретар школи медсестер, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Брусилов Гіларій Романович, 1886 р. н., с. Лучиці Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Лучиця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Брусилова Горпина Климентіївна, 1886 р. н., с. Лучиці Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Лучиця Город-

ницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Бруснецова Тетяна Павлівна, 1900 р. н., м. Путивль Курської губ. Українка, освіта середня, вчителька. Проживала в с. Юзефівка Козятинського р-ну Бердичівського окр. Київської губ. Заарештована 20 серпня 1923 р. за ст. 117 КК УСРР. Бердичівським ОВ ДПУ УСРР 4 жовтня 1923 р. справа припинена. Реабілітована в 1998 р.

Бруховський Всеволод Ілліч, 1890 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, зоолог-фауніст краєзнавчого музею. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 5 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Бруцький Іван Федорович, 1881 р. н., с. Чорнорудка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чорнорудка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бруцький Ілля Іванович, 1923 р. н., с. Пилипо-Кошари Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, фельдшер медпункту. Проживав у с. Пилипо-Кошари Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 січня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. За вироком ВТ військ НКВС Житомирської обл. від 13 червня 1944 р. розстріляний 19 вересня 1944 р. Реабілітований у 1991 р.

Бруцький Степан Онуфрійович, 1898 р. н., с. Велика Козара Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Козара Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бруцький Степан Павлович, 1902 р. н., с. Полтавське Оренбурзької губ. Поляк, письменний, червоноармієць. Заарештований 10 липня

1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 37-ї с. д. 26 липня 1943 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1991 р.

Бруцький Федір Матвійович, 1873 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 27 червня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 28 жовтня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Бруцький Федір Матвійович, 1878 р. н., с. Юзвин Білорізької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Брюїн Федір Йосипович, 1910 р. н., с. Братське Саратовської губ. Росіянин, освіта вища, червоноармієць, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 26 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Військовим прокурором 2-го кавкорпусу 25 серпня 1933 р. справа припинена.

Брюховецький Георгій Данилович, 1888 р. н., м-ко Ряснопіль Херсонської губ. Українець, освіта середня, священник без парафії, м. Житомир Київської обл. Заарештований 20 травня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 24 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Помер 19 серпня 1938 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1993 р.

Бубела Пантелеймон Степанович, 1901 р. н., с. Брицьке Подільської губ. Українець, освіта початкова, лісник Ружинського лісництва, Київська обл. Заарештований 2 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. польської шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бубельчук Федір Романович, 1893 р. н., м-ко Новий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, без певних занять. Проживав у с. Новий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований

20 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Любарського р-ну 15 квітня 1939 р. справа припинена.

Бубеник Ірина Андріївна, 1903 р. н., с. Дуплинка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Дуплинка Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 7 серпня 1937 р. Обвинувачувалася в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 вересня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1959 р.

Бубенко Дмитро Сильвестрович, 1880 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 лютого 1938 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бубенко Роман Опанасович, 1886 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Дерманка Олевського р-ну. Заарештований 25 лютого 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 8 червня 1931 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1968 р.

Бубіс Роза Лазарівна, 1906 р. н., м-ко Пиків Подільської губ. Єврейка, освіта н. вища, працівник з-ду «Прогрес». Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 4 січня 1938 р. за ст. 54-12 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 31 липня 1938 р. справа припинена.

Бублик Гнат Якович, 1874 р. н., с. Мирутин Жуківської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бублик Михайло Васильович, 1913 р. н., с. Кам'януватка Херсонської губ. Українець, освіта початкова, міліціонер, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 20 липня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-8 КК УСРР. ВТ військ НКВС Київської обл. 25 липня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Бугаснюк Іван Карпович, 1887 р. н., с. Брусилів Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 3 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 травня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бугай Галактіон Якович, 1893 р. н., м-ко Кульчини Кульчинівської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, слюсар. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 12 грудня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 26 квітня 1936 р. засуджений до позбавлення волі на 2 роки з врахуванням попереднього строку ув'язнення. 3-під варті звільнений. Справа надіслана на дослідження в новому складі суду. Вдруге заарештований 3 серпня 1936 р. Чернігівським облсудом 31 жовтня 1936 р. засуджений до позбавлення волі на 3 роки з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1993 р.

Бугай Євсей Іванович, 1892 р. н., с. Повчини Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Повчини Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бугай Олександр Микитович, 1888 р. н., м. Барановичі Мінської губ. Білорус, чл. КП(б)У, освіта початкова, машиніст, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бугай Павло Данилович, 1909 р. н., с. Ширмівка Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель, с. Кишин Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 7 лютого 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 26–27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бугайчук Андрій Семенович, 1887 р. н., с. Тулин Котельнянської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тулин Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 19 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бугайчук Василь Степанович, 1920 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Ходурки Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 січня 1949 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а КК УСРР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 22 березня 1949 р. засуджений на 25 років позбавлення волі. ВС СРСР 25 листопада 1954 р. міру покарання знижено до 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бугайчук Григорій Степанович, 1898 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник Бехівського кар'єру, Житомирська обл. Заарештований 26 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанського загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бугайчук Давид Йосипович, 1894 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 12 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бугайчук Іван Герасимович, 1878 р. н., с. Котівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Котівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бугайчук Іван Гордійович, 1892 р. н., с. Дубровка Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дубровка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпи-

гунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бугайчук Іван Демидович, 1884 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, їздовий склозаводу, с. Курчиця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бугайчук Іван Павлович, 1902 р. н., с. Михайлівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник ст. Коростень-Подільський. Проживав у с. Плещівка Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 липня 1951 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 13 вересня 1951 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. ВС УРСР 3 листопада 1954 р. міру покарання знижено до 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бугайчук Кирило Демидович, 1897 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, їздовий склозаводу, с. Курчиця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 1 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шкідництві. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бугайчук Максим Григорович, 1887 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, пастух склозаводу, с. Курчиця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 1 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шкідництві. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Бугайчук Максим Кузьмич, 1896 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Ходурки Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 16 лютого 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 березня 1934 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бугайчук Мартин Пилипович, 1897 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 12 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бугайчук Матвій Феодосійович, 1909 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник цегельного з-ду, с. Дубровка Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 13 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Бугайчук Олексій Микитович, 1909 р. н., с. Котівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Бугайчук Олексій Феодосійович, 1906 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дубровка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Бугайчук Семен Митрофанович, 1870 р. н., с. Котівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Котівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бугайчук Степан Васильович, 1892 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тракторист МТС, с. Троянів Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 грудня 1932 р. Обвинувачува-

чувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 31 липня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Бугайчук Степан Демидович, 1874 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, сторож склозаводу, с. Курчиця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 1 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бугайчук Устим Максимович, 1890 р. н., с. Лука Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Лука Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 21 березня 1933 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бугайчук Філон Григорович, 1879 р. н., с. Ходурки Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, скловар. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бугайчук (Богайчук) Юхим Федорович, 1897 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 4 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 18 жовтня 1937 р. Проживав у с. Курчиця Городницького р-ну Житомирської обл. Їздовий школи. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бугира Артем Парамонович, 1883 р. н., с. Семенівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Семенівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 бе-

резня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28–29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бугира Григорій Семенович, 1901 р. н., с. Семенівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Семенівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28–29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бугира Євген Кіндратович, 1905 р. н., с. Велика Волиця Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. підлягав ув'язненню до ВТТ на період війни. Помер 17 березня 1941 р. у Печортаборі НКВС. Реабілітований у 1958 р.

Бугира Микола Дмитрович, 1905 р. н., с. Семенівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Семенівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 28–29 квітня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Бугира Стефан Дмитрович, 1901 р. н., с. Семенівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Семенівка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10, 54-11 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28–29 квітня 1933 р. справа припинена.

Буглак Феона Максимівна, 1902 р. н., м-ко Кобижча Чернігівської губ. Українка, рахівник бурякопункту, ст. Печанівка Житомирської обл. 27 лютого 1946 р. відібрано підписку про невіїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 березня 1946 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бугрим Микола Данилович, 1885 р. н., с. Антопіль Котельнянської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, письменний, дякон. Проживав у с. Антопіль Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бударацький Йосип Станіславович, 1903 р. н., с. Фаустинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Борятин Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бударецька-Климентій Емма-Олександра Данилівна, 1875 р. н., кол. Мойсіївка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Груд Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 17 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 серпня 1944 р. вислана до Новосибірської обл. на 5 років. Реабілітована в 1990 р.

Бударацький Іван Йосипович, 1896 р. н., с. Дубище Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Садки Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Будзінський Павло Якович, 1896 р. н., с. Киселівка Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Киселівка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 12 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Будзінський Федір Олексійович, 1902 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, зав. діловодством артполку, м. Бобринськ. Заарештований 3 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 74, 180 КК БСРР. ОН при Колегії ОДПУ 16 червня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 19 лютого 1938 р. Нач. планово-оперативної частини складу, м. Бобринськ. Обвинувачувався за ст. 68 КК БРСР. ОСВ НКВС

в/з 4753 29 грудня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Будзишин Василь Степанович, 1891 р. н., м. Чортків. Українець, письменний, стрілочник, ст. Махаринці Вінницької обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в проведенні к.-р. польської націоналістичної пропаганди. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Будзінський Франц Антонович, 1896 р. н., с. Вільшанка П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Соснівка Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Будзінський Франц Тимофійович, 1878 р. н., с. Кам'янка Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Кам'янка Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 19 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 14 червня 1933 р. справа припинена.

Будзішевський Антон Матвійович, 1882 р. н., с. Великий Чернятин Бутовецької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, кочегар міськводопроводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Будзішевський Іполит Йосипович, 1908 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, зав. їдальнею 6-го с. п., м. Хабаровськ. Заарештований 12 червня 1938 р. за ст. 58-6 КК РРФСР. ОСВ НКВС Хабаровського гарнізону 7 лютого 1939 р. справа припинена.

Будирацький Іван Степанович, 1897 р. н., х. Багате Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав на х. Багате Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Будишевський Микола Григорович, 1872 р. н., с. Ягоденка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Мойсіївка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будишевський Михайло Романович, 1906 р. н., сл. Королівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Катеринівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Будишевський Федір Наумович, 1904 р. н., кол. Горщик Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Горщик Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Будишевський Антон Миколайович, 1884 р. н., кол. Мойсіївка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мойсіївка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Будишевський Антон Романович, 1904 р. н., с. Ягоденка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ягоденка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1972 р.

Будишевський Базиль Андрійович, 1885 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьмен-

ний, колгоспник. Проживав у с. Вірівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 27 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будкевич Олександр Вікентійович, 1892 р. н., м. Сувалки Сувалкської губ. Українець, письменний, кустар-кравець. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Будковський Адам Францович, 1911 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Будковський Адольф Тимофійович, 1905 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Будковський Антон Йосипович, 1913 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 12 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Будковський Антон Сильвестрович, 1902 р. н., х. Верхні Мальці Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник ліспромгоспу. Проживав на х. Верхні Мальці Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Будковський Іван Петрович, 1896 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов.

Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Будковський Людвіг Тодорович, 1877 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1981 р.

Будковський Михайло Тимофійович, 1900 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Будковський Олександр Федорович, 1883 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Будковський Петро Олександрович, 1903 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Будковський Станіслав Іванович, 1901 р. н., с. Стара Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Стара Радча Народницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Будковський Фелікс Олександрович, 1911 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Будковський Франц Олександрович, 1877 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, без певних занять. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будник Антон Никандрович, 1913 р. н., с. Ходори Вишевицької вол. Радомисьського пов. Київської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Ходори Радомисьського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 16 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Будник Валентина Петрівна, 1915 р. н., с. Давидівка Кутузовської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Давидівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. 27 листопада 1944 р. відібрано підписку про невиїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 липня 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Будник Гнат Олексійович, 1898 р. н., с. Голіші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 17 березня 1938 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Прокурором Житомирської обл. 11 грудня 1939 р. справа припинена.

Будник Іван Прохорович, 1896 р. н., с. Заболоть Потіївської вол. Радомисьського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ходори Радомисьського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10, 54-13 КК УРСР. Житомирським облсудом 23 жовтня

1939 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. ВС УРСР 14 грудня 1939 р. міру покарання знижено до 5 років з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Будник Кирило Савич, 1895 р. н., с. Баців Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Баців Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 1 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 2002 р.

Будник Микола Васильович, 1882 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісник, х. Маріамполь Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Будник Михайло Макарович, 1884 р. н., с. Більківці Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Більківці Коростишівського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 грудня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Волинським окрсудом 24 липня 1930 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Будник Опанас Кіндратович, 1898 р. н., с. Старі Вороб'ї Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, майстер з переробки льону. Проживав у с. Старі Вороб'ї Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Будник Параскева Федорівна, 1923 р. н., с. Нові Млини Чернігівської губ. Українка, освіта середня, бухгалтер Вінницької облспоживспілки (під час окупації проживала в с. Андрушки Попільнянського р-ну Житомирської обл.) Заарештована 1 березня 1946 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 12 серпня 1946 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Будник Семен Олексійович, 1896 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волин-

ської губ. Українець, письменний, рахівник лісо-складу. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Прокурором ДПУ УСРР 1 листопада 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Будник Станіслав Антонович, 1906 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, чл. ВКП(б), освіта початкова, ком. взводу, л-т. Заарештований 22 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 63 п. 2 КК БРСР. Військовим прокурором 117-ї військової прокуратури 8 березня 1939 р. справа припинена.

Будник Федір Іванович, 1887 р. н., с. Городське Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Городське Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Будник Феодосій Гордійович, 1897 р. н., с. Козіївка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, агроном колгоспу. Проживав у с. Козіївка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будницький Зайвель Давидович, 1903 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта 4 кл. хедера, ливарник фарфорового з-ду. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 23 грудня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1956 р. Вдруге заарештований 30 березня 1950 р. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Робітник фарфорового з-ду. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 5 серпня 1950 р. висланий на поселення до Красноярського краю. Реабілітований у 1989 р.

Будницький Ісаак Давидович, 1898 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта 5 кл. хедера, формувальник фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 23 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1956 р.

Будниченко Володимир Олександрович, 1921 р. н., с. Майдан Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., колгоспник. Проживав у с. Покошеве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1947 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 13 грудня 1947 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і позбавленням бойових нагород. Реабілітований у 1991 р.

Будниченко Ганна Давидівна, 1925 р. н., кол. Покашев Городницького р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Українка, освіта початкова, колгоспниця. Проживала в с. Покошеве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 1 січня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 19 січня 1948 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1995 р.

Будниченко Ілля Трохимович, 1898 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Гута Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Будниченко Никифор Іванович, 1898 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Гута Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Будняк Василь Іванович, 1904 р. н., с. Іванків Котельнянської вол. Житомирського пов. Во-

линської губ. Циган, неписьменний, без певного місця праці та проживання. Заарештований 28 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Будорацький Владислав Іванович, 1909 р. н., с. Садки Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник колгоспу. Проживав у с. Садки Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Будько Адам Юхимович, 1896 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будько Тимофій Сидорович, 1892 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою ОН при ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Будько Федір Сидорович, 1882 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, незаможник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 4 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 7 червня 1929 р. висланий до Сибіру на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Будюк Григорій Васильович, 1901 р. н., с. Велика Чернігівка Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, нач. відбудовчої летючки, ст. Овруч Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 січня 1945 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1967 р.

Будяківська Євгенія Антонівна, 1915 р. н., с. Суховоля Кутузовської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, колгоспниця. Проживала в с. Михайлівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 9 липня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. Реабілітована в 1992 р.

Будяківська-Чехівська Лариса Йосипівна, 1890 р. н., сл. Теснівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Михайлівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 9 липня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 21 серпня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1989 р.

Будяківський Михайло Васильович, 1900 р. н., сл. Крук Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у сл. Крук Володарського р-ну Київської обл. Заарештований 10 лютого 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Будяківський Павло Васильович, 1891 р. н., сл. Крук Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Крук Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Будяковський Йосип Антонович, 1900 р. н., с. Нетішин Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, вантажник, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Будяковський Карл Францович, 1902 р. н., с. Нетішин Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, сторож, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 10 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будяковський Олександр Антонович, 1898 р. н., с. Нетішин Кривинської вол. Острозь-

кого пов. Волинської губ. Поляк, письменний, вантажник, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 7 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Будяковський Олексій Павлович, 1908 р. н., сл. Михайлівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Богушівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Будян Степан Трохимович, 1895 р. н., м. Кишинів Бессарабської губ. Українець, освіта початкова, машиніст депо Коростень, Київська обл. Заарештований 10 квітня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. ДТВ ОДПУ ПЗЗ 14 травня 1933 р. справа припинена.

Бужановський Володимир Францович, 1878 р. н., с. Рудня-Грабівська Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Грабівська. Заарештований 14 листопада 1921 р. За постановою Судової трійки при Волинській губЧК від 7 грудня 1921 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бужановський Іван Францович, 1880 р. н., с. Рудня-Грабівська Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Грабівська. Заарештований 14 листопада 1921 р. За постановою Судової трійки при Волинській губЧК від 7 грудня 1921 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Бузек Ян Павлович, 1886 р. н., с. Смаловиці, Чехія. Чех, письменний, колгоспник. Проживав у с. Теснівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 жовтня 1937 р. розстріляний 21 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бузеніус Фрідріх Юліусович, 1898 р. н., кол. Косяк Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Косяк Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності

до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бузетті Галина Олександрівна, 1909 р. н., с. Привороття Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, освіта початкова, домогосподарка. Проживала в м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештована 16 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляна 27 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Бузетті Северин Фортунатович, 1876 р. н., м. Уріпе-Дардого, Італія. Італієць, освіта початкова, кустар-каменотес, м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-9 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1939 р. як небажаний іноземець висланий за межі СРСР. Реабілітований у 1997 р.

Бузетті Фортунат Северинович, 1902 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Італієць, освіта початкова, кустар-каменотес, м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-9 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1939 р. як небажаний іноземець висланий за межі СРСР. Реабілітований у 1997 р.

Бузик Людмила Францівна, 1891 р. н., с. Теснівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Полька, письменна, домогосподарка. Проживала в с. Теснівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештована 25 травня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 2001 р.

Бузовський Едвард Станіславович, 1922 р. н., с. Галівка Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, торговець, м. Лічнице, Польща. Заарештований 18 липня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ Північної групи військ 24 жовтня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1994 р.

Бузько Андрій Федорович, 1881 р. н., с. Курне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Курне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10

ч. 1 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 6 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бузько Юхим Пилипович, 1895 р. н., с. Стрибіж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буйвіл Яків Петрович, 1896 р. н., с. Стара Лішня Грибовицької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стовпи Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1969 р.

Буйденко Олексій Васильович, 1890 р. н., с. Замістя Київської губ. Українець, письменний, робітник військбуддільниці. Проживав у с. Давидки Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Буйко Адам Михайлович, 1885 р. н., Польща. Білорус, письменний, інспектор облуправління зв'язку. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 25 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Буйко Антон Семенович, 1879 р. н., с. Гришківці Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, монтер міськводогону. Проживав у с. Гришківці Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УСРР. Реабілітований у 1991 р.

Буйко Йосип Михайлович, 1889 р. н., Польща. Білорус, освіта початкова, зав. поштовим відділенням. Проживав у с. Гуйва Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по

Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Буйницький Олексій Панфілович, 1890 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта вища, адвокат юр. консультації. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 14 травня 1938 р. Обвинувачувався як польський шпигун. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буйновський Іван Семенович, 1887 р. н., м-ко Стара Котельня Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, вчитель, с. Кропивня Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Букай Микола Федорович, 1899 р. н., с. Розтоки Почаївської вол. Кременецького пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісник Ушомирського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15-16 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Буката Степан Автономович, 1892 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, стрілочник, ст. Горбаша Житомирської обл. Заарештований 8 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та як колишній петлюрівець. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Букатевич Василь Іванович, 1891 р. н., м-ко Любомль Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, лісничий. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Букатевич Тереза Альфредівна, 1894 р. н., м. Сен-Контен. Французенка, освіта вища, вчителька. Проживала в с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештована

13 листопада 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 грудня 1937 р. розстріляна 18 грудня 1937 р. Реабілітована в 1958 р.

Буковський Адам Владиславович, 1881 р. н., м. Львів. Поляк, письменний, столяр, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Буковський Йосип Устинович, 1879 р. н., х. Задев'є Віленської губ. Поляк, письменний, двірник. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 25 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. польської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Буковський Леон Якубович, 1900 р. н., м. Хожень. Поляк, письменний, робітник за наймом, с. Глибочок Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 14 червня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 вересня 1933 р. висланий до Західного Сибіру на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Букша Макар Левкович, 1894 р. н., с. Тайки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тайки Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Букша Меланія Євдокимівна, 1882 р. н., с. Заровня Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Заровня Ємільчинського р-ну. Заарештована 18 січня 1931 р. Обвинувачувалася за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 березня 1931 р. вислана в Північний край на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Букшук Володимир Наумович, 1905 р. н., с. Лугинки Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лугинки Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 березня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ

МВС Житомирської обл. 9–10 квітня 1947 р. за-суджений на 3 роки позбавлення волі. Звільнений за амністією. Реабілітований у 1992 р.

Булавка Лук'ян Микитович, 1895 р. н., с. Завалля Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта – двокласне училище, одноосібник. Проживав у с. Завалля. Заарештований 2 грудня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 3 серпня 1931 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі на 5 років. Реабілітований у 1990 р. Вдруге заарештований 14 вересня 1931 р. Контрощик, ст. Ковель. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 19 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Булавкін Петро Ілліч, 1890 р. н., м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, механік суконної ф-ки. Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Буласвський Ісаак Мойсейович, 1906 р. н., с. Єразимівка Подільської губ. Єврей, освіта початкова, поденник, м-ко Козятин Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 1 червня 1926 р. за ст. 61 КК УСРР. Прокурором Бердичівського окр. 25 вересня 1926 р. справа припинена.

Булак Макар Антонович, 1910 р. н., с. Пилипи П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Пилипівка Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 квітня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 16 січня 1948 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Булак Парфен Петрович, 1878 р. н., м-ко П'ятка П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. П'ятка Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 30 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Булас Іван Наумович, 1898 р. н., с. Зубрівка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Ки-

ївської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Зубрівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Булах Антон Савич, 1905 р. н., с. Терехів Київської губ. Українець, письменний, грабар фарфорового з-ду, м-ко Городиця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Булах Антоніна Вікентіївна, 1902 р. н., с. Хутір-Вільнянський Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Хутір-Вільнянський Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася як шпигунка польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляна 27 грудня 1937 р. Реабілітована в 1960 р.

Булах Іван Йосипович, 1912 р. н., с. Войташівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Войташівка Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 25 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 8 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Булах Лаврентій Маркович, 1906 р. н., с. Хутір-Вільнянський Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Хутір-Вільнянський Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Булах Франц Маркович, 1912 р. н., с. Хутір-Вільнянський Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, секретар сільради. Проживав у с. Хутір-Вільнянський Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС

СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Булахович Григорій Михайлович, 1901 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта середня, пом. коменданта по артилерії Південно-Західного укріпрайону Чорноморського флоту, майор. Заарештований 1 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокурором СРСР 31 липня 1940 р. справа припинена.

Булгак Микола Миколайович, 1918 р. н., м. Москва Московської губ. Росіянин, освіта 5 кл., повар медсанбату, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 липня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 жовтня 1944 р. справа припинена.

Булерт Густав Данилович, 1887 р. н., кол. Варварівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, вантажник, ст. Яблунець Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 квітня 1938 р. розстріляний 4 травня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Булерт Соломон Адольфович, 1907 р. н., с. Непізничі Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник, ст. Вірівка Київської обл. Заарештований 4 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 3 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Булик Іван Никандрович, 1895 р. н., с. Грива Боровненської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта 3 кл., вантажник, ст. Житомир Київської обл. Заарештований 5 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Булич Михайло Іванович, 1887 р. н., кол. Сульжинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Годиха Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 серпня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 12 травня 1948 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1993 р.

Булич Павло Карпович, 1882 р. н., м-ко Чуднів Чуднівської вол. Житомирського пов. Волин-

ської губ. Українець, письменний, голова колективу. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну. Заарештований 9 серпня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Житомирського сектора ДПУ УСРР 4 грудня 1931 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 18 листопада 1937 р. Проживав у смт Чуднів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Булич Тимофій Севастьянович, 1908 р. н., с. Буковина. Українець, освіта середня, слюсар артілі «Металооб'єднання», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1941 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Новочеркаським МВ НКВС 30 серпня 1941 р. справа припинена. Звільнений за амністією. Реабілітований у 1989 р.

Булуй Андрій Євтихійович, 1888 р. н., с. Красилівка Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Красилівка Словечанського р-ну. Заарештований 6 травня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Словечанським РВ ДПУ УСРР 31 травня 1931 р. справа припинена із занесенням до списку куркулів, які підлягають висланню у Північний край. Реабілітований у 1989 р.

Булуй Іван Омелянович, 1926 р. н., с. Красилівка Словечанського р-ну Коростенського окр. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць. Заарештований 14 квітня 1942 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. ВТ в/ч 15644 18 серпня 1942 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1956 р.

Бульбунюк Іван Микитович, 1891 р. н., с. Піщів Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Піщів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Булька Василь Дмитрович, 1894 р. н., с. Великі Коровинці Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, об'їздчик лісництва, х. Богданів Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по

Житомирській обл. від 29 квітня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бульківський Микола Федорович, 1904 р. н., с. Щигліївка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Щигліївка Коростишівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бульківський Федір Сергійович, 1870 р. н., с. Щигліївка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Щигліївка Коростишівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 27 квітня 1933 р. справа припинена.

Бульман Готфрід Мартинович, 1874 р. н., м. Люблін Люблінської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Недбаївка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бульман Давид Мартинович, 1891 р. н., кол. Недбаївка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Недбаївка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 23 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бульман Едвін Готфрідович, 1912 р. н., кол. Недбаївка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, зав. поштовим відділенням. Проживав у с. Недбаївка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 12 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бульчак Павло Семенович, 1899 р. н., с. Середня Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, сторож лісництва. Проживав у с. Середня Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований

23 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Бумар Яків Васильович, 1900 р. н., с. Бігунь Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Бігунь Словечанського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 16 жовтня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

Бунгер Аврум Мойсейович, 1896 р. н., с. Ємільчине Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. вища, вчитель. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до сіоністської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 8 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бундя Григорій Минович, 1891 р. н., с. Сиволож Чернігівської губ. Українець, освіта початкова, бригадир колії, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 12 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. ВДТВ НКВС ПЗЗ 30 грудня 1939 р. справа припинена.

Буніс Герш Капельович, 1902 р. н., с. Ємільчине Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, бухгалтер військбуддільниці. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до сіоністської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бунковська Ганна Фрідріхівна, 1897 р. н., кол. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, колгоспниця. Проживала на х. Івановичі Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 3 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану. Реабілітована в 1989 р.

Бунковський Густав Іванович, 1886 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, кол-

госпник. Проживав на х. Івановичі Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бунковський Давид Едуардович, 1910 р. н., с. Кошелів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кручинець Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 3 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Бунковський Єфрїм Іванович, 1893 р. н., с. Сколобів Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Іванків Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 7 листопада 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4 КК УСРР. Київським облсудом 17 квітня 1936 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 15 жовтня 1937 р. Проживав у с. Іванків Черняхівського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бунчук Абрам Ісаакович, 1907 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта середня, ком. взводу, л-т, м. Бобруйськ. Заарештований 31 травня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до троцькістської підпільної організації. ВТ 5-го с. к. 4 вересня 1937 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років і позбавленням військового звання. Вдруге заарештований 30 вересня 1950 р. За постановою ОН при КДБ СРСР від 27 січня 1951 р. висланий у Красноярський край на поселення. Реабілітований у 1958 р.

Буняк Микита Андрійович, 1903 р. н., с. Малий Молодьків Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник Ярунського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Буняк Никон Андрійович, 1893 р. н., с. Малий Молодьків Жолобненської вол. Новоград-

Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Малий Молодьків Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Буняк Тимофій Андрійович, 1911 р. н., с. Малий Молодьків Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Малий Молодьків Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1964 р.

Буняк Хрисанф Макарович, 1911 р. н., м-ко Нехворош Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Циган, неписьменний, без певного місця праці та проживання. Заарештований 8 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бур Марія Владиславівна, 1910 р. н., с. Волянщина Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Неvirівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 лютого 1945 р. вислана до Новосибірської обл. на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Бура Йосип Петрович, 1905 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Радецька Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бура Людвіг Феліксович, 1911 р. н., сл. Бобрицька Болярка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бобрицька Болярка Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 31 серпня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Бура Мина Августівна, 1880 р. н., кол. Батютин Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкєня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в кол. Батютин Потіївського р-ну Київської обл. Заарештована 7 травня 1932 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. Реабілітована в 1991 р.

Буравська Софія Степанівна, 1897 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1971 р.

Буравський Адольф Людвігович, 1913 р. н., с. Покостівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, швець. Проживав у с. Покостівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Буравський Владислав Мартинович, 1906 р. н., с. Чварте Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 28 лютого 1938 р. Реабілітований у 1972 р.

Буравський Гвідон Йосипович, 1904 р. н., х. Мазараки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав на х. Мазараки Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 10 квітня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 9 червня 1933 р. справа припинена.

Буравський Леон Людвігович, 1907 р. н., с. Покостівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Покостівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Буравський Микола Степанович, 1898 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волин-

ського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався як організатор польського релігійного угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 15 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Буравський Семен Дмитрович, 1901 р. н., с. Гельмязів Полтавської губ. Українець, письменний, працівник ССТ. Проживав у с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 квітня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 7 серпня 1940 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Бураков Олександр Кирилович, 1903 р. н., с. Гута-Забілоцька Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав у с. Гута-Забілоцька Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурау Олександр Густавович, 1911 р. н., кол. Стара Буда Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, конюх маслозаводу. Проживав у с. Стара Буда Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 травня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 15 лютого 1939 р. справа припинена.

Бурачевський Йосип Владиславович, 1894 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, письменний, санітар міськклікарні. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бураш Владислава Борисівна, 1920 р. н., с. Ушиця Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чешка, неписьменна. Проживала в м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Під час окупації працювала в німецькому військовому госпіталі, в 1943 р. разом із госпіталем виїхала до Німеччини, м. Раненбург. Після звільнення приховала радянське громадянство і виїхала до Польщі. Заарештована 15 жовтня 1946 р. за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ Радянської військової

адміністрації Федеральної землі Саксонія 23 листопада 1946 р. засуджена на 8 років позбавлення волі. Реабілітована в 1991 р.

Бурба Мечислав Йосипович, 1909 р. н., с. Горбулів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щербини Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурба Степан Денисович, 1896 р. н., с. Папірня Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Папірня Радомисльського р-ну. Заарештований 17 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 28 липня 1931 р. справа припинена. Вдруге заарештований 19 грудня 1937 р. Проживав у с. Папірня Радомисльського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бургела Іван Кіндратович, 1908 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, тимчасово не працював. Проживав у с. Самарське Азовського р-ну Північно-Кавказького краю. Заарештований 3 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 58-6, 58-10 КК РСФРР. Азовським РВ Донського оперативного сектора ОДПУ Північно-Кавказького краю 3 липня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 1996 р. Вдруге заарештований 27 грудня 1937 р. Проживав у с. Таубівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Бухгалтер колгоспу. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бургело Іван Євстафійович, 1872 р. н., м-ко Краснопіль Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Краснопіль Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бургер Олександр Якович, 1904 р. н., кол. Кронфельд Катеринославської губ. Німець, осві-

та початкова, вчитель. Проживав у кол. Юзефин Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 27 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 20 червня 1935 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Бургшталер Беніамін Фрідріхович, 1882 р. н., кол. Горщик Іскоростзької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Горщик Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бурдак Іван Харитонович, 1888 р. н., с. Лемешівка Пирятинського пов. Полтавської губ. Українець, освіта початкова, вагар, ст. Житомир Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 травня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1962 р.

Бурдовський Альбін Гнатович, 1893 р. н., с. Адамівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Адамівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Буренок Єлизавета Омелянівна, 1888 р. н., с. Вишгород Київської губ. Українка, письменна. Відбувала покарання в промВТТ, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 8 березня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 28 червня 1938 р. засуджена на 6 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Реабілітована в 1991 р.

Буреш Франц Францович, 1905 р. н., кол. Малинівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Чех, письменний, бухгалтер колгоспу. Проживав у с. Малинівка Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до чеської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буржимовський Альфред Зенонович, 1875 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ.

Поляк, освіта початкова, контролер відділу з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 6 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буржимовський Владислав Альфредович, 1909 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, актор. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Буржимська Неоніла Антонівна, 1905 р. н., с. Требухи Подільської губ. Полька, освіта середня, вчителька, с. Романів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляна 16 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Буржимський Григорій Федорович, 1901 р. н., с. Закусилівка Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав у с. Станишівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурилко Аркадій Іванович, 1889 р. н., с. Жеребки Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, вантажник, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 4 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. справа припинена.

Бурилко Іван Семенович, 1874 р. н., с. Жеребки Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Жеребки Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 28 березня 1932 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором Чуднівської дільниці 14 квітня 1932 р. справа припинена.

Бурилко Іван Сидорович, 1905 р. н., с. Жеребки Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Жеребки Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 29 січня 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН

при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бурилко Олександр Іванович, 1918 р. н., с. Жеребки Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць. Заарештований 14 жовтня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 19, 58-16, 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Івановської 30-ї запасної с. бр. 27 жовтня 1942 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1998 р.

Буримський Мар'ян Іванович, 1902 р. н., с. Гутисько Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник, с. Рея Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 березня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буркалюк Іван Іванович, 1905 р. н., с. Великий Скнит Ганнопільської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, м. Бердичів Бердичівського окр. Заарештований 8 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 травня 1930 р. справа припинена.

Бурківський Арсентій Андрійович, 1883 р. н., с. Янушівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Янушівка Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бурківський Іван Миколайович, 1891 р. н., с. Рудня-Мошня Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, робітник Коростенського лісгоспу, Житомирська обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Бурківський Іван Якович, 1907 р. н., с. Дерганівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 20 серпня 1940 р. Обвинувачував

ся у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 26 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бурківський Йосип Петрович, 1914 р. н., кол. Костянтинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник склозаводу, с. Биківка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурківський Кирило Сильвестрович, 1877 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Очеретянка Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 6 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 травня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бурківський Микола Аристархович, 1896 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль артополігону. Проживав у с. Чорнодуб Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до Волинської повстанської армії та к.-р. організації «Спілка визволення України». За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бурківський Михайло Аристархович, 1894 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, секретар сільради. Проживав у с. Чорнодуб Троянівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до Волинської повстанської армії та к.-р. організації «Спілка визволення України». За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бурківський Михайло Іванович, 1894 р. н., кол. Цвіт'янка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Цвіт'янка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстан-

ської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бурківський Михайло Олександрович, 1897 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісник. Проживав у с. Писарівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Реабілітований у 1989 р.

Бурківський Олександр Іванович, 1902 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Слобода-Чернецька Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 28 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бурківський Опанас Степанович, 1886 р. н., с. Ольшаниця Київської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер комунбанку. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1938 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бурківський Павло Іванович, 1892 р. н., с. Ягоденка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр. Проживав у с. Ягоденка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Бурківський Порфирій Сильвестрович, 1898 р. н., с. Генріхівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник Соколівського ліництва, Житомирська обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Бурківський Трохим Митрофанович, 1895 р. н., с. Жовтий Брід Чуднівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Карпівці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бурківський Яків Микитович, 1878 р. н., с. Карпівці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Карпівці Чуднівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 14 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 8 березня 1930 р. розстріляний 12 березня 1930 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурковська Ганна Францівна, 1910 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Слободка-Чернецька Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Бурковська Гелена Миколаївна, 1907 р. н., с. Рудня-Мошня Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Рудня-Мошинська Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештована 10 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 вересня 1937 р. розстріляна 5 жовтня 1937 р. Реабілітована в 1985 р.

Бурковська Камілія Матвіївна, 1881 р. н., сл. Абрамок Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, одноосібниця. Проживала в сл. Абрамок Новоград-Волинського р-ну. Заарештована 31 липня 1931 р. Обвинувачувалася за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 жовтня 1931 р. позбавлена права проживання в прикордонних районах на 3 роки. Реабілітована в 1992 р.

Бурковський Альфонс Онуфрійович, 1909 р. н., с. Погоріле Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, грабар Іршанського лісопункту. Проживав у с. Клїтна Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачу-

вався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурковський Антон Адамович, 1885 р. н., с. Филінці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник дослідного поля. Проживав у с. Борушківці Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Бурковський Антон Іванович, 1899 р. н., с. Дерманка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник фаянсового з-ду, с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 27 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бурковський Антон Якович, 1902 р. н., с. Дерганівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, мельник колгоспу. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 19 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бурковський Іван Онуфрійович, 1906 р. н., с. Погоріле Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Полянки Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 17 січня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 16-80, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 вересня 1933 р. визначено заслання у Західно-Сибірський край на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Бурковський Каліст Антонович, 1891 р. н., с. Юзефівка Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Юзефівка Баранівського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Волинського ОВ ДПУ УСРР у березні 1930 р. висланий у Північний край. Реабілітований у 1999 р.

Бурковський Юліан Йосипович, 1881 р. н., кол. Каролінов Курненської вол. Новоград-Во-

линського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колійний обхідник, с. Іванівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Бурлак Антон Оксенович, 1891 р. н., с. Коростки Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Коростки Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 27 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 31 серпня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Бурлака Денис Трохимович, 1909 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бистрик Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 17 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бурлака Максим Дмитрович, 1912 р. н., с. Бистрик Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бистрик Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 17 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бурляй Олександр Степанович, 1902 р. н., с. Буда-Вороб'ївська Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Вороб'ївська Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бурляй Феодосій Митрофанович, 1905 р. н., м-ко Тараша Тарашанського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, військкерівник лісотехнікуму. Проживав у с. Гамарня Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-16, 54-8, 54-11 КК УСРР. Військовим прокурором 435-ї військо-

вої прокуратури 11 червня 1939 р. справа припинена.

Бурма Нестор Леонтійович, 1893 р. н., с. Скребелічі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Скребелічі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурма Семен Іванович, 1898 р. н., с. Скребелічі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Скребелічі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бурмич Андрій Гнатович, 1891 р. н., с. Жолонь Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Жолонь Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бурмич Бенедикт Сергійович, 1902 р. н., с. Гаєвичі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Гаєвичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бурмич Кирило Григорович, 1894 р. н., с. Гаєвичі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гаєвичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурмич Максим Антонович, 1889 р. н., с. Жолонь Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жолонь Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р.

Обвинувачувався в зв'язках із польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бурмич Михайло Іванович, 1892 р. н., с. Гаєвичі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гаєвичі Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках із польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бурмич Михайло Максимович, 1915 р. н., с. Жолонь Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, працівник редакції райгазети, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Бурмич Степан Григорович, 1878 р. н., с. Гаєвичі Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, столяр військбуддільниці, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках із польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Бурмшталер Самуїл Августович, 1906 р. н., кол. Лісовщина Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, стельмах колгоспу. Проживав у кол. Лісовщина Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 3 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Буров Георгій Юхимович, 1890 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер ветлікарні. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 30 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Буровська Яніна Вацлавівна, 1896 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, швачка. Проживала в с. Мар'янівка Баранівсько-

го р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 21 вересня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 жовтня 1937 р. розстріляна 14 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Буровський Флоріан Іванович, 1903 р. н., с. Кленова Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Буртовенко Степан Павлович, 1896 р. н., с. Війтівці Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Війтівці Андрушівського р-ну. Заарештований 1 липня 1931 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації «Спілка визволення України». За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Буртовський Володимир Парфентійович, 1873 р. н., с. Висока Піч Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, рибалка. Проживав у с. Висока Піч Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 6 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 29 березня 1935 р. справа припинена.

Буртовський Григорій Миколайович, 1881 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, пасічник колгоспу. Проживав у с. Садки Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Бурхардт Теодор Густавович, 1895 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, освіта середня, агроном колгоспу. Проживав у м. Малин Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бурхардт Іонат Густавович, 1912 р. н., с. Рудокопи Курненської вол. Новоград-Волинського

пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудокопи Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Бурхат Марія Федорівна, 1886 р. н., с. Фасова Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, модистка на дому. Проживала в смт Малин Житомирської обл. Заарештована 3 грудня 1937 р. Обвинувачувалася в зв'язках із німецьким представництвом та а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 грудня 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1959 р.

Бурхарт Адам Августович, 1904 р. н., с. Стрибіж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник райлікарні, с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бурчак Кузьма Федорович, 1890 р. н., с. Лисівка Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Лисівка Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бурчак-Абрамович Микола Михайлович, 1856 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 27 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буршталер Асаф Іванович, 1904 р. н., сл. Ковцький Кривотин Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав на х. Іванівка Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Буршталер Теодор Готлібович, 1885 р. н., кол. Горщик Іскоростської вол. Овруцького пов.

Волинської губ. Німець, письменний, робітник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-7 КК УРСР. Помер 18 листопада 1941 р. УНКВС по Новосибірській обл. 22 червня 1942 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бурштейн Давид Мойсейович, 1916 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта вища, курсант учебного дивізіону. Заарештований 30 червня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 13-64 КК УзРСР. ВТ Середньоазіатського ВО 2 березня 1943 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Бурштелер Густав Іванович, 1877 р. н., кол. Лісовщина Ушомірської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Веселівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Буряк Андрій Наумович, 1899 р. н., с. Пилиповичі-Зв'ягельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, моторист Новоград-Волинського ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Буряк Юрій Романович, 1896 р. н., м-ко Борзна Чернігівської губ. Українець, освіта вища, викладач фельдшерсько-акушерської школи. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бусик Андрій Якович, 1876 р. н., с. Потаповичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Потаповичі Овруцького р-ну. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 16 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бусик Юхим Якович, 1874 р. н., с. Потаповичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Потаповичі Овруцького р-ну. Заарештований 17 жовтня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 16 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Буслер Генріх Іванович, 1904 р. н., кол. Боголюбівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Боголюбівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бусс Адольф Якович, 1884 р. н., кол. Марушівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Марушівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Буссе Еммануїл Карлович, 1884 р. н., м. Дубно Дубнівського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, бухгалтер міськвн. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 1 вересня 1937 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 2 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Буссе Лідія Максимівна, 1899 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українка, освіта середня, комірник міськлікарні. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 29 березня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МВС СРСР від 28 січня 1947 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1990 р.

Бусько Федір Назарович, 1888 р. н., с. Рудокopi Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рудокopi Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бут Олександр Готлібович, 1898 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, швець, с. Холосне Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бут Юліус Адольфович, 1910 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Писарівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Бут Юліус Готлібович, 1888 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник спиртозаводу. Проживав у с. Кремне Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бутевич Альбін Гаврилович, 1892 р. н., с. Шиецька Буда Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Шиецька Буда Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 22 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 15 квітня 1929 р. справа припинена.

Бутинець Броніслав Францович, 1896 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Генріхівка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бутинець Юзефа Михайлівна, 1904 р. н., кол. Генріхівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Генріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Буткевич Андрій Ксаверович, 1913 р. н., с. Станілівка Самгородоцької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 15 травня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. ВТ 8-го с. к. 23 липня 1937 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 4 роки. Реабілітований у 1991 р.

Буткевич Мар'ян Іполитович, 1892 р. н., с. Ксаверівка Київської губ. Поляк, письменний, зав. приймальним пунктом цукрозаводу. Проживав у смт Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Буткевич Цезар Болеславович, 1916 р. н., с. Пилипо-Кошари Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта н. вища, студент сільгоспінституту, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 21 березня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 19 червня 1940 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 1 рік. Реабілітований у 1990 р.

Бутковський Адольф Адамович, 1912 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, сторож, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 16 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Бутковський Віталій Вікентійович, 1913 р. н., с. Нова Радча Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, бригадир колії, ст. Радча Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 червня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бутов Григорій Микитович, 1891 р. н., с. Вихрівка Подільської губ. Українець, освіта початкова, священник без парафії, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до націоналістичної повстанської к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бутрик Василь Антонович, 1912 р. н., с. Кропивня Ушомирської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Бутрименко Федір Лукашович, 1899 р. н., с. Буряківка Київської губ. Українець, письменний, ремонтник, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 11 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. ВДТВ НКВС ПЗЗ 7 лютого 1940 р. справа припинена.

Бутрин Юхим Максимович, 1900 р. н., с. Курники. Українець, чл. КП(б)У, освіта н. середня, заст. нач. політвідділу Коровинецького радгоспу, Чуднівський р-н Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бух Оскар Густавович, 1873 р. н., Польща. Німець, письменний, кістер. Проживав у кол. Кароліно-Дермань Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 19 листопада 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1934 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Буханевич Броніслав Петрович, 1910 р. н., с. Пилипо-Кошари Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісоруб. Проживав у с. Пилипо-Кошари Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. за ст. 54-1 КК УРСР. УНКДБ по Ростовській обл. 13 серпня 1941 р. справа надіслана на розгляд ОН при НКВС СРСР. Реабілітований у 1961 р.

Буханевич Григорій Полікарпович, 1898 р. н., кол. Улянівка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Буханевич Іван Володимирович, 1915 р. н., с. Студениця Левківської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць, м. Луга Ленінградської обл. Заарештований 22 квітня 1939 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. 60-м ВТ ЛенВО 4 липня 1939 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Буханевич Йосип Якубович, 1880 р. н., с. Велика Козара Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Козара Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 19 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Буханевич Людвіг Йосипович, 1890 р. н., с. Велика Козара Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Велика Козара Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Буханчук Григорій Федорович, 1893 р. н., с. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Городище Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Буханчук Назар Карпович, 1913 р. н., с. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Городище Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 1 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. 10 червня 1935 р. з-під варті звільнений за підпискою про невиїзд. Київським облсудом 8 жовтня 1935 р. засуджений на 2 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1999 р.

Буханчук Одарка Олександрівна, 1895 р. н., с. Вереси Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Вереси Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештована 2 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнена до ВТТ

на 10 років. Прокурором Черняхівського р-ну 7 червня 1939 р. справа припинена.

Буханчук Степан Федорович, 1900 р. н., с. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Городище Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Бухаринський Василь Георгійович, 1906 р. н., с. Понінка Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник фарфорового з-ду, смт Першотравневськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Бухарін Адольф Генріхович, 1894 р. н., с. Крошня-Чеська Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, робітник пивзаводу, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бухвальд Генріх Іонович, 1891 р. н., Австрія. Єврей, письменний, тесляр райспоживспілки. Проживав у м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 серпня 1951 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 6 лютого 1952 р. висланий до Акмолінської обл. на поселення. Реабілітований у 1989 р.

Бухгольц Август Мартинович, 1891 р. н., кол. Товин Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Товин Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бухгольц Август Християнович, 1889 р. н., кол. Здоровець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний,

ний, колгоспник. Проживав у с. Здоровець Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бухгольц Арнольд Йосипович, 1908 р. н., кол. Болярка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, односторонник. Проживав у кол. Владин Мархлевського р-ну. Заарештований 10 жовтня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 26 липня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бухгольц Роберт Ердманович, 1910 р. н., кол. Осова Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Осова Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 17 вересня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Баранівського р-ну 17 лютого 1936 р. справа припинена.

Бухинський Еміль Данилович, 1896 р. н., с. Стрибж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, машиніст електростанції. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Бухлицька Ганна Михайлівна, 1891 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна, прибиральниця в/ч. Проживала в м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 6 січня 1938 р. Обвинувачувалася в шпигунстві. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. За постановою ОН при МДБ СРСР від 3 грудня 1949 р. вислана до Казахстану на поселення. Реабілітована в 1958 р.

Бухлицький Дмитро Остапович, 1902 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, виконроб військбуддільниці, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором 435-ї військової прокуратури 11 лютого 1939 р. справа припинена.

Бухлицький Митрофан Якович, 1894 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Укра-

їнець, нотаріус нарсуду. Проживав у м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 вересня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Овруцьким РВ НКВС УРСР 16 січня 1939 р. справа припинена.

Бухман Соломон Сидорович, 1884 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта вища, бухгалтер харчотресту. Проживав у м. Бердичів Бердичівського окр. Заарештований 25 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10, 54-13 КК УСРР. Бердичівським окрсудом 30 травня 1930 р. засуджений до розстрілу з конфіскацією майна. За амністією 1927 р. міру покарання замінено на 10 років позбавлення волі з висланням у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Бухман Фідріх Августович, 1887 р. н., сл. Яблунець Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Яблунець Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 21 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Бухольц Альма Фідріхівна, 1928 р. н., кол. Ілляшівка Городницького р-ну Коростенського окр. Німкеня, освіта 7 кл. Проживала в с. Ілляшівка Городницького р-ну Житомирської обл. У 1943 р. німці вивезли у Польщу, потім – у Саксонію. У 1944 р. була удочерена німецькою сім'єю. Заарештована 31 січня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ Радянської військової адміністрації Федеральної землі Саксонія 16 березня 1948 р. засуджена на 25 років ув'язнення до ВТТ. ВК ВС СРСР 16 червня 1948 р. міру покарання знижено до 10 років позбавлення волі. Реабілітована в 1966 р.

Бухольц Вільгельм Данилович, 1872 р. н., кол. Федорівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, без певних занять. Проживав на х. Лемешівка Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 4 січня 1935 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках з к.-р. елементами. Прокурором м. Житомир 1 квітня 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 17 грудня 1937 р. Проживав на х. Лемешівка Житомирської міськради Житомирської обл. Робітник. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1990 р.

Бухольц Едуард Самійлович, 1894 р. н., кол. Остронь Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Остронь Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бухольц Олександр Фрідріхович, 1901 р. н., кол. Болярка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Болярка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 22 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ НКВС УСРР 30 березня 1935 р. справа припинена.

Бухольц Фрідріх Готлібович, 1903 р. н., кол. Косяк Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Косяк Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Бухорн Адольфіна Іванівна, 1894 р. н., кол. Миколаївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, одноосібниця. До 1943 р. проживала в с. Миколаївка Житомирської обл., з 1943 р. – в с. Лідесдорф Бранденбурзької провінції, Німеччина. Заарештована 7 січня 1948 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 3-ї ударної армії 28 лютого 1948 р. засуджена на 25 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Бухорн Райнгольд Фердинандович, 1893 р. н., кол. Андріїв Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Лідесдорф Бранденбурзької провінції, Німеччина. Заарештований 7 січня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. ВТ 3-ї ударної армії 28 лютого 1948 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бухранський Євген Дмитрович, 1892 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Дубровка Баранівського р-ну Волинського окр. Заарештований

28 січня 1927 р. Обвинувачувався за ст. 69 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 19 грудня 1927 р. позбавлений права проживання в Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону і Україні на 3 роки. За амністією на честь 10-річчя Жовтневої революції міру покарання знижено на чверть. Реабілітований у 1995 р.

Бучинський Антон Володимирович, 1911 р. н., с. Кошарище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Малі Кошарища Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. польської націоналістичної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бучинський Антон Григорович, 1895 р. н., с. Кошарище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Малі Кошарища Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Бучинський Василь Людвігович, 1875 р. н., с. Романовецька Слободка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, грабар. Проживав у с. Слободка-Романівська Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 3 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бучинський Василь Миколайович, 1894 р. н., с. Романовецька Слободка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Слободка-Романівська Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 20 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бучинський Василь Францович, 1903 р. н., с. Романовецька Слободка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Теснівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 7 травня 1938 р. Обви-

нувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бучинський Віктор Людвігович, 1910 р. н., с. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Прутівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Бучинський Володимир Федорович, 1877 р. н., с. Кошарище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Малі Кошарища Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 листопада 1937 р. розстріляний 29 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бучинський Іван Людвігович, 1903 р. н., с. Сусли Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сусли Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Бучинський Йосип Іванович, 1872 р. н., с. Дзикунка Рогаčівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, сторож млина. Проживав у с. Дзикунка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ НКВС УСРР 6 лютого 1935 р. справа припинена.

Бучинський Йосип Людвігович, 1904 р. н., с. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, рахівник Биківського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бучинський Йосип Францович, 1909 р. н., с. Сусли Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Сусли Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 23 квітня

1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бучинський Микола Васильович, 1913 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, музикант 9-го кавполку, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. ВТ 7-го кавкорпусу 21 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. ВК ВС СРСР 5 березня 1938 р. міру покарання знижено до 6 років. Реабілітований у 1958 р.

Бучинський Олександр Людвігович, 1877 р. н., с. Романовецька Слободка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник за наймом. Проживав у с. Слобода-Романівська Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Бучинський Петро Іванович, 1895 р. н., с. Нетребівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нетребівка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 3 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ НКВС УСРР 6 лютого 1935 р. справа припинена.

Бучинський Семен Йосипович, 1910 р. н., с. Сусли Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кануни Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 13 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Бучинський Франц Вікторович, 1895 р. н., с. Романовецька Слободка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Слобода-Романівська Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 3 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бучинський Яків (Якуб) Архипович, 1891 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волин-

ської губ. Українець, письменник, одноосібник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 8 травня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 11 травня 1949 р. Проживав у с. Токарів Ярунського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 23 серпня 1949 р. засуджений на 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Бучко Олексій Кирилович, 1897 р. н., с. Карпівці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Карпівці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 19 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Чуднівської дільниці 13 грудня 1932 р. справа припинена. Вдруге заарештований 15 березня 1933 р. Бердичівською міжрайонною опергрупою ДПУ УСРР 12 травня 1933 р. справа припинена, відібрано підписку про невіїзд. Реабілітований у 1999 р.

Бучков Макар Каленикович, 1880 р. н., с. Вільшанка П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, колгоспник. Проживав у с. Вільшанка Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 8 січня 1941 р. справа припинена.

Бучковський Юліан Михайлович, 1910 р. н., с. Рахни-Польові Подільської губ. Поляк, чл. ВКП(б), освіта н. середня, заст. нач. станції. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався як агент іноземної розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 травня 1938 р. розстріляний 22 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бучугін Леонтій Олександрович, 1906 р. н., м. Тифліс Тифліської губ. Росіянин, освіта середня, червоноармієць, м. Житомир Волинського окр. Заарештований 11 грудня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. ВТ 3-го кавкорпусу 3 лютого 1930 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Буяльський Генріх Теофілович, 1894 р. н., с. Новомодно Седлецької губ. Поляк, освіта домашня, об'їждчик лісництва, Бердичівська міська рада. Заарештований 27 червня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Буяльський Іван Костянтинович, 1894 р. н., м. Одеса Херсонської губ. Поляк, освіта початкова, шофер. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Буяльський Костянтин Теодорович, 1872 р. н., м-ко Базалія Базалійської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, письменник, сторож, м. Житомир Київської обл. Заарештований 14 лютого 1933 р. за ст. 20-80, 20, 54-6 КК УСРР. Житомирським МВ ДПУ УСРР 9 травня 1933 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2002 р.

Буяльський Лаврентій Аполлонович, 1893 р. н., с. Великі Коровинці Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар цукрозаводу. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 жовтня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 січня 1938 р. розстріляний 19 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Буяльський Людвіг Казимирович, 1907 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Буяновський Микола Мар'янович, 1901 р. н., м-ко Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта – двокласне училище, нач. адмінгоспчастини 54-ї с. д., інтендант 3-го рангу. Заарештований 9 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. ВТ ЛенВО 10 березня 1939 р. виправданий.

Бюлов Олександр Раймундович, 1888 р. н., м. Київ Київської губ. Українець, освіта вища, бухгалтер, м. Житомир. Заарештований 25 лютого 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Житомирським оперсектором ДПУ УСРР 26 червня 1931 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2002 р.

Бялецький Йосип Рафаїлович, 1907 р. н., с. Чернецька Слободка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Івниця Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Бялий Альбін Йосипович, 1897 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, слюсар колгоспу. Проживав у с. Березівка Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Помер 17 листопада 1941 р. УНКВС по Ростовській обл. 23 липня 1942 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Бялик Давид Пінхусович, 1901 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, формувальник фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 20 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. висланий до Оренбурзької обл. на 3 роки. Реабілітований у 1956 р.

Бялик Рувим Йосипович, 1888 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта вища, нач. медпункту при штабі 50-ї армії, військовий лікар 2-го рангу. Заарештований 3 лютого 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Західного фронту 3 квітня 1943 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Бялковський Антон Денисович, 1880 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1991 р.

Бялковський Арсен Семенович, 1896 р. н., с. Сорочаїжінці Подільської губ. Українець,

освіта середня, священник. Проживав у с. Березівка Любарського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 17 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 2 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Бялковський Вікентій Францович, 1904 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта 5 кл., слюсар з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Бялковський Казимир Іванович, 1878 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, сторож костюлу. Проживав у с. Махнівка Махнівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 травня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Бяловонс (Беловонс) Карл Пилипович, 1891 р. н., м. Варшава Варшавської губ. Поляк, освіта домашня, майстер депо. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 25 листопада 1935 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС ССРР від 7 березня 1936 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1962 р.

Бялоцький Франц Лукич, 1906 р. н., кол. Юзефівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, освіта вища, пом. комбата. Заарештований 13 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. Військовим прокурором КОВО 24 січня 1940 р. справа припинена.

Бялошкевич Антон Іванович, 1912 р. н., с. Улянівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Улянівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

В

Вабишевич Михайло Павлович, 1884 р. н., с. Плотинці Мінської губ. Білорус, чл. КП(б)У, освіта початкова, нар. суддя. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вавилов Гнат Якович, 1889 р. н., с. Бродник Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Бродник Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 5 березня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 25 травня 1928 р. позбавлений права проживання в містах Росії та України на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Вавровський Адам Іванович, 1892 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Вавровський Альбін Іванович, 1886 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, охоронник цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вавровський Антон Адамович, 1897 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта домашня, тесляр колгоспу. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 24 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вавровський Антон Людвігович, 1873 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, неписьменний,

одноосібник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 12 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 грудня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Вавровський Броніслав Анатолійович, 1898 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта н. середня, комірник колгоспу. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вавровський Гіларій Владиславович, 1899 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, котельник з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 12 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вавровський Мар'ян Володимирович, 1893 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Вавровський Станіслав Адамович, 1891 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вавровський Цезар Іванович, 1900 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, вантажник, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 26 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при

УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вагнер Август Іванович, 1903 р. н., х. Бондарці Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, чл. КП(б)У, письменний, касир Бондарцівського лісництва, Житомирська обл. Заарештований 12 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вагнер Август Якович, 1893 р. н., м. Торчин. Німець, письменний, робітник цукрозаводу. Проживав у смт Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Вагнер Адольф Богомилович, 1898 р. н., с. Покутине Подільської губ. Німець, освіта початкова, техкерівник ліспромгоспу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1944 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Вагнер (Голованчук) Ярина Юхимівна, 1904 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Майстрів Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештована 15 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 22 травня 1933 р. справа припинена.

Вадзинський Володимир Миколайович, 1906 р. н., ст. Бандурка. Українець, чл. ВКП(б), освіта середня, секретар райкому КП(б)У, смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 29 липня 1937 р. Обвинувачувався як польський агент. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Важеха Антон Іванович, 1895 р. н., с. Корделівка Подільської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Годиха Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР.

За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 березня 1938 р. Реабілітований у 1967 р.

Вазинський Франц Адольфович, 1900 р. н., с. Тартак Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, старший колгоспу. Проживав у с. Федорівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вазицький Іван Петрович, 1897 р. н., м-ко Ходорків Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 26 квітня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Київським облсудом 25 липня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Вайгельман Адольф Християнович, 1903 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайгельман Еміль Георгійович, 1907 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Фрайнвальд Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайгельман Йосип Георгійович, 1904 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, голова ССТ. Проживав у с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайгельман Юліус Готфрідович, 1905 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Солодирі Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вайденталь Михайло Францович, 1895 р. н., х. Бобрик Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав на х. Бобрик Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 8 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 серпня 1937 р. розстріляний 31 серпня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Вайденталь Фрідріх Францович, 1904 р. н., х. Бобрик Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Бобрик Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1981 р.

Вайдман Еміль Адольфович, 1909 р. н., кол. Здоровець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Здоровець Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вайднер Едуард Фердинандович, 1905 р. н., кол. Юліанівка Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Малинівка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 року. Реабілітований у 1958 р.

Вайднер Райнгольд Фердинандович, 1907 р. н., с. Красилівка Київської губ. Німець, письменний, робітник, м. Малин Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в при-

четності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайднер Фердинанд Вільгельмович, 1883 р. н., с. Таубівка Київської губ. Німець, письменний, сторож кладовища, м. Малин Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайзенберг Райнгольд Карлович, 1868 р. н., с. Рудокopi Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудокopi Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Вайзенборн Евальд Райнгольдович, 1912 р. н., кол. Гофенталь Катеринославської губ. Німець, освіта середня, вчитель. Проживав у кол. Дубровка Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 16 листопада 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 29 січня 1937 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Вайксебер Володимир В'ячеславович, 1903 р. н., с. Вільшанка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, письменний, одноосібник. Проживав у с. Вільшанка Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 17 грудня 1932 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 6 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вайман Йосип Лейбович, 1890 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, приймальник утильсировини. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайман Софія Іванівна, 1888 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Артистка. Заарештована 9 листопада 1922 р. Обвинувачу-

валася в к.-р. агітації. Волинським губревтрибуналом 9 листопада 1922 р. засуджена на 3 місяці примусових робіт. Реабілітована в 1995 р.

Вайн Фердінанд Карлович, 1898 р. н., кол. Сергіївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник, смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайнберг Соломон Бенціонович, 1893 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта – сільська школа, червоноармієць, м. Радомисль Радомисльського пов. Київської губ. Заарештований 3 серпня 1919 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 21 серпня 1919 р. розстріляний 21 серпня 1919 р. Реабілітований у 1991 р.

Вайнбранд Ісаак Йосипович, 1906 р. н., м-ко Словечно Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, зав. відділом постачання «Головцукру». Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 квітня 1938 р. за ст. 54-8 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 8 березня 1939 р. справа припинена.

Вайнбранд Юдель Давидович, 1877 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, заготівельник утилю, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайнгуртен Шимон Шмеркович, 1898 р. н., м-ко Любешів. Єврей, освіта середня, рабин, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 2 липня 1941 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 4 жовтня 1941 р. справа припинена.

Вайнер Григорій Семенович, 1896 р. н., м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, без певних занять, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1951 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Житомирським облсудом 21 серпня 1951 р. засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований у 1964 р.

Вайнер Йосип Нісєльович, 1897 р. н., с. Ємільчине Ємільчинської вол. Новоград-Волинського

пов. Волинської губ. Єврей, письменний, зав. базою райкооптовариства. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1955 р.

Вайнер Лейб Кісєльович, 1900 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта середня, нач. цеху фарфорового з-ду, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 13 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайнер Тевель-Зельман Мєсрович, 1887 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, зав. промтоварною базою. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 3 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 23 квітня 1939 р. справа припинена.

Вайнер Шабс Абович, 1905 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта 5 кл., політрук команди авіазагону, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 28 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 17 жовтня 1939 р. позбавлений волі на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайнерман Шоєль Волькович, 1892 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, маляр, м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Вайнерман Шолем Гершкович, 1894 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, тесляр. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайнерман Юхим Гершкович, 1906 р. н., м. Київ Київської губ. Єврей, освіта вища, чл. ВКП(б), економіст фарфорового з-ду, смт Олевськ Олев-

ського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 грудня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Вайнман Меєр Мойсейович, 1904 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Єврей, освіта початкова, пекар. Проживав у м. Радомисль Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 жовтня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Радомисльського р-ну 26 квітня 1938 р. справа припинена.

Вайнруб Абрам Хацкельович, 1890 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, не працював. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1948 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. За постановою ОН при МДБ СРСР від 15 червня 1949 р. висланий на поселення. Реабілітований у 1959 р.

Вайнтрауб Хаїм Срульович, 1896 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта домашня, бухгалтер, м. Житомир. Заарештований 24 жовтня 1923 р. Волинським губсудом 1 березня 1924 р. справа припинена.

Вайнфуртер Ольдржих Рудольфович, 1906 р. н., кол. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, письменний, живописець фарфорового з-ду, смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 березня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Вайншель Герш Пінхасович, 1893 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, заготівельник міжрайторгу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайншельбойм Міндля Гершківна, 1903 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврейка, письменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 3 січня 1938 р. як сіоністка. УНКВС по Житомирській обл. 10 березня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 2002 р.

Вайнштейн Арон Нояхович, 1882 р. н., с. Бараші Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, нач. цеху фарфорового з-ду. Проживав у смт Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 січня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 9 лютого 1939 р. справа припинена.

Вайрах Іван Антонович, 1896 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайрах Людвіг Антонович, 1900 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайрах Петро Петрович, 1892 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 7 травня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 29 січня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 4 березня 1944 р. Приймальник хліба Київського хліботоргу. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 6 липня 1944 р. ув'язнений до Чорногорського спецтабору на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайрах Фелікс Петрович, 1888 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайс Августа Юліусівна, 1896 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, одноосібниця. Проживала в с. Солодирі Володарсько-Волин-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Вайс Арнольд Фрідріхович, 1892 р. н., кол. Івановичі Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Івановичі Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 19 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. розстріляний 9 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайс Еміль Августович, 1889 р. н., кол. Цвітянка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Цвітянка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинської дільниці 1 листопада 1932 р. справа припинена.

Вайс Еміль Генріхович, 1894 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мартинівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайс Іван Готфрідович, 1885 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Мартинівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 20 липня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинської дільниці 1 листопада 1932 р. справа припинена.

Вайс Іван Йосипович, 1895 р. н., с. Безпечна Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Безпечна Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 14 березня 1938 р. Реабілітований у 1965 р.

Вайс Клавдія Іванівна, 1917 р. н., с. Хороше Катеринославської губ. Німкеня, освіта 5 кл. Повернулася з Німеччини, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 3 жовтня 1945 р. Обви-

нуувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при МВС СРСР від 10 червня 1946 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1994 р.

Вайс Людвіг Густавович, 1895 р. н., с. Яблунець. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Мар'їн Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вайс Марта Едуардівна, 1917 р. н., м. Самара Самарської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Буряківка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 червня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 жовтня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Вайс Натан Християнович, 1908 р. н., кол. Мар'янка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Мар'янівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайс Олександр Августович, 1895 р. н., кол. Лодзянівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Фрайнвальд Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1935 р. за ст. 54-4, 54-11 КК УСРР. Пулинським РВ НКВС УСРР 15 липня 1935 р. справа припинена.

Вайс Ріхард Карлович, 1896 р. н., кол. Суховольська Мар'янівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник, ст. Турчинка Київської обл. Заарештований 3 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайс Фердінанд Вільгельмович, 1889 р. н., кол. Вольвахівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Вольвахівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Пулинської дільниці 25 лютого 1933 р.

справа припинена. Вдруге заарештований 12 червня 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Робітник. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вайс Фріда Густавівна, 1907 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, робітниця. Проживала в смт Олевськ Олевського р-ну Київської обл. Заарештована 26 березня 1933 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 травня 1933 р. позбавлена права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Вайс Юліус Андрійович, 1896 р. н., с. Богомольськ Петроковської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сарнівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Вайсберг Герш Аронович, 1903 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта початкова, робітник бетонного з-ду. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 31 грудня 1936 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 жовтня 1937 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайсберг Лейба Гершкович, 1888 р. н., с. Неділище Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, голова колгоспу. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 29 серпня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 9 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1956 р.

Вайсблат Герш Вольфович, 1893 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, палітурник, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 грудня 1951 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 25 лютого 1952 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Вайсблат Лев Аронович, 1894 р. н., м-ко Полонне Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, головбух з-ду. Проживав на х. Шабатів-Завод Ба-

ранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Вайсблат Мордух-Бер Янкельович, 1872 р. н., с. Старі Велідники Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, рабин. Проживав у с. Старі Велідники. Обвинувачувався у спробі приховати церковні цінності. Волинським губернвтрибуналом 1 липня 1922 р. засуджений на 5 років громадських робіт без позбавлення волі. Реабілітований у 1999 р.

Вайсбург Абрам Іонович, 1907 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта н. середня, полковий оперуповноважений 5-го відділу УНКВС, мол. л-т, м. Хабаровськ. Заарештований 17 березня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР. Військовим прокурором військ НКВС УкрВО 31 березня 1940 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Вайсгербер Йосип Теодорович, 1908 р. н., кол. Пулинська Гута Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта вища, вчитель. Проживав у с. Стара Буда Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайсман Лейба Месрович, 1914 р. н., м-ко Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у задачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Вайсудлер Азеф Еліберович, 1907 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, письменний, ст. бухгалтер військбуддільниці, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 9 липня 1938 р. справа припинена.

Вайсфельд Михайло Ісаакович, 1889 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта н. середня, головбух, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 20 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вайшнур Федір Вільгельмович, 1883 р. н., кол. Ягоденка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Кремне Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вайтман Мойсей Борисович, 1896 р. н., м-ко Лугини Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта початкова, заготівельник артілі «Іскра», м. Овруч Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Вакенгут Альберт Іванович, 1908 р. н., кол. Топорище Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Топорище Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вакенгут Едмунд Фрідріхович, 1913 р. н., с. Свидя Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Видибор Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 березня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1944 р. ув'язнений до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вакенгут Фрідріх Андрійович, 1888 р. н., с. Мар'янівка Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Німець, колгоспник. Проживав у с. Видибор Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 13 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Ваколенко Григорій Феоктистович, 1880 р. н., с. Великі Лісівці Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Верхівня Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 28 вересня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від

4 січня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Ваколюк Тимофій Павлович, 1902 р. н., с. Вулька-Клюська Турійської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 10 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вакс Ісаак Борисович, 1907 р. н., с. Холосне Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, брокер по лісу «Молдовторгу», ст. Омелянівка Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вакс Йосип Борисович, 1894 р. н., с. Холосне Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, завпостач артілі «Утильник», м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ваксман Нухім Нафтулович, 1903 р. н., м-ко Самгородок Самгородоцької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, освіта домашня, без певних занять. Проживав у с. Самгородок Козятинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 25 серпня 1926 р. Обвинувачувався за ст. 61 КК УСРР. Прокурором Бердичівського окр. 15 жовтня 1926 р. справа припинена.

Вакуленко Амбросій Іванович, 1888 р. н., Херсонська губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Старий Майдан Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 2 квітня 1933 р. за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 7 липня 1933 р. справа припинена.

Вакуленко Андрій Філімонович, 1907 р. н., с. Торчин Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Чайківка Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вакуленко Герасим Юхимович, 1884 р. н., с. Пилиповичі Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Пилиповичі Радомисльського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вакуленко Дмитро Максимович, 1905 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мар'янівка Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 9 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 грудня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вакуленко Лаврентій Юхимович, 1895 р. н., с. Пилиповичі Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Пилиповичі Радомисльського р-ну Волинського окр. Заарештований 3 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 15 квітня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1995 р.

Вакуленко Никифор Євдокимович, 1911 р. н., с. Корчівка Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, вантажник кар'єроуправління, с. Головин Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 2 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Вакуленко Павло Тилимонович, 1896 р. н., с. Корчівка Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Корчівка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 7 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Вакуленко Трохим Самійлович, 1886 р. н., с. Торчин Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Торчин Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 20 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від

29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вакуленко Яків Тилимонович, 1892 р. н., с. Корчівка Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Сліпчиці Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Вакуленчик Василь Ларіонович, 1896 р. н., с. Великі Коровинці Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник цукрозаводу. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 1 КК РРФСР. Ростовським облсудом 7 жовтня 1941 р. засуджений на 6 років позбавлення волі. Реабілітований у 1993 р.

Вакулик Петро Васильович, 1893 р. н., с. Чайківка Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Чайківка Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Потіївського р-ну 22 березня 1939 р. справа припинена.

Вакулин Панфіл Іванович, 1897 р. н., с. Барбарівка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Барбарівка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 29 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 7 червня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 16 листопада 1937 р. Тесляр за наймом, Малинський р-н Житомирської обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вакулин Степан Іванович, 1899 р. н., с. Барбарівка Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, незаможник. Проживав у с. Барбарівка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 28 листопада 1932 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 7 червня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1960 р.

Вакулич Іван Данилович, 1904 р. н., с. Замисловичі Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник. Проживав у с. Замисловичі Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 14 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Вакулич Олександр Григорович, 1904 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, пожежник, ст. Коростень Житомирської обл. Заарештований 14 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 травня 1938 р. розстріляний 15 червня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вакулич Олексій Стефанович, 1881 р. н., с. Островське. Білорус, письменний, лісник, с. Пединки Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вакулич Петро Васильович, 1898 р. н., с. Шеметиця Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Шеметиця Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1975 р.

Вакулич Петро Савич, 1906 р. н., с. Макаківка Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Макаківка Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 березня 1944 р. за ст. 54-3 КК УРСР. Лугинським РВ НКДБ УРСР 12 травня 1944 р. справа припинена.

Вакулович Антон Кузьмич, 1894 р. н., Горошківська вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Слобода-Чернецька Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вакулович Михайло Лук'янович, 1909 р. н., с. Ворів Бежівської вол. Житомирського пов. Во-

линської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ворів Черняхівського р-ну Київської обл. Заарештований 28 січня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 червня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вакульський Володимир Олексійович, 1907 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, майстер лісозаготівлі Городницького ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 21 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Вакулюк Антон Андрійович, 1891 р. н., с. Колодівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Садки Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 4 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вакулюк Влас Євтухович, 1895 р. н., с. Радудин Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Радудин Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 17 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 19 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1970 р.

Вакулюк Іван Кіндратович, 1876 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 16 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вакулюк Семен Пилипович, 1892 р. н., с. Меленці Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, продавець. Проживав у с. Меленці Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Він-

ницькій обл. від 15 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Валевська Антоніна Антонівна, 1881 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Полька, освіта середня, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 12 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляна 7 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Валевський Вацлав Вацлавович, 1895 р. н., Прага, передмістя м. Варшава Варшавської губ. Поляк, освіта середня, технік райспоживспілки, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Валенкевич Данило Прохорович, 1880 р. н., с. Кропивня Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кропивня Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 6 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Валенкевич Іван Андрійович, 1895 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лісник. Проживав у с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Валенкевич Іван Миколайович, 1908 р. н., кол. Писарівка-Яківка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 28 червня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 12-ї повітряної армії 7 серпня 1943 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Валенкевич Микола Іванович, 1919 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р.

за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Валенкевич Надія Олексіївна, 1896 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 29 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Валенкевич Теофілія Йосипівна, 1895 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1962 р.

Валенкевич Федір Андрійович, 1892 р. н., сл. Верби Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Валенюк Омелян Іванович, 1892 р. н., м-ко Турійськ Турійської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Покалів Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Валерко Емілія Данилівна, 1911 р. н., кол. Садки Київської губ. Німкєня, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Корчівка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 12 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 3 червня 1944 р. ув'язнена до Чорногорського спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Валерко Йосип Логвинович, 1893 р. н., с. Устинівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, ветсанітар колгоспу. Проживав у с. Устинівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причет-

ності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 7 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Валецький Михайло Миколайович, 1911 р. н., Польща. Українець, письменний, пожежник колгоспу. Проживав у с. Варварівка Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 червня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Житомирським облсудом 31 березня 1941 р. засуджений на 6 років позбавлення волі з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Валицький Петро Васильович, 1897 р. н., с. Андрушки Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник цукрозаводу. Проживав у с. Андрушки Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Валла Володимир Францович, 1903 р. н., с. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Чех, письменний, колгоспник. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 27 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Валла Марія Томашівна, 1912 р. н., кол. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Чешка, освіта початкова, на утриманні батьків. Проживала в кол. Соколів Новоград-Волинського р-ну. Заарештована 16 січня 1931 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 вересня 1931 р. визначено вислання у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітована в 1989 р.

Валла Франц Леопольдович, 1891 р. н., с. Соколів Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Чех, письменний, колгоспник. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Валлях Самуїл Фрідріхович, 1905 р. н., Польща. Єврей, освіта вища, інспектор пивторгу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. за ст. 54-6 КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 30 серпня 1941 р. справа припинена (громадянин Польщі). Реабілітований у 1989 р.

Валова-Галас Антоніна Адольфівна, 1919 р. н., кол. Здоровець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, письменна, прибиральниця школи, с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 16 липня 1941 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За вироком ВТ 31-го с. к. від 23 липня 1941 р. розстріляна 24 липня 1941 р. Реабілітована в 1991 р.

Вальдман Володимир Маркович, 1914 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, освіта середня, старшина 189-го запасного с. п. Заарештований 18 березня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Ростовського гарнізону 16 квітня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразкою в правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Вальдман Кальман Беркович, 1904 р. н., с. Романів Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, зав. коопторгом. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 3 липня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 14 лютого 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Вальдман Лейба Нухімович, 1893 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, чл. ВКП(б), освіта середня, директор фарфорового з-ду. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вальдман Семен Абович, 1899 р. н., м. Житомир Волинської губ. Єврей, письменний, механік ремонтної майстерні, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 12 січня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 17 липня 1938 р. справа припинена.

Валько Леонід Степанович, 1894 р. н., с. Костяша Мінської губ. Білорус, освіта початкова, безробітний, м. Київ Київського окр. Заарештований 11 грудня 1928 р. Обвинувачувався за

ст. 54-9 КК УСРР. ОН при Колегії ОДПУ 5 квітня 1929 р. справа припинена.

Вальта Матильда Генріхівна, 1882 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 12 серпня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 10 січня 1945 р. вислана до Сибіру на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Вальтер Адольф Августович, 1891 р. н., кол. Будище Київської губ. Німець, письменний, токар паперової ф-ки, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вальтер Андрій Іванович, 1896 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Стара Олександрівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вальтер Георг Якович, 1877 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Стара Олександрівка Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 3 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 січня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вальтер Евальд Едуардович, 1894 р. н., с. Сербівська Слобідка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Сербівська Слобідка Смільчинського р-ну. Заарештований 9 листопада 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 13 січня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Вальтер Мар'ян Карлович, 1884 р. н., с. Половецьке Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Вінницької обл.

Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1959 р.

Вальтер Стефанія Іванівна, 1873 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 20 квітня 1938 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. польської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляна 4 листопада 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Вальчак Іван Сидорович, 1895 р. н., с. Білявка Варшавської губ. Українець, письменний, робітник шляхбуду, с. Юзефівка Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Вальчевський Густав Йосипович, 1892 р. н., с. Козельне Харківської губ. Поляк, освіта вища, пом. ст. технолога спиртозаводу. Проживав у смт Червоне Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Валюх Антоніна Францівна, 1882 р. н., с. Кануни Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Стрієва Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Валюх Михайло Матвійович, 1886 р. н., с. Теребейки Бережцівської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Кануни Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 26 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Валюх Шимон Михайлович, 1920 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тракто-

рист МТС, с. Стрієва Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Валошинський Андрій Васильович, 1884 р. н., с. Костеневич Люблінської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Валюшко Микола Маркович, 1917 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, ветфельдшер. Проживав у с. Журбинці Бердичівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 вересня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-16 КК УРСР. ВТ 8-ї мехармії 8 серпня 1946 р. справа припинена.

Ванат Адам Ксаверович, 1892 р. н., с. Улянівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Улянівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ванат Станіслав Михайлович, 1892 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник ліспромгоспу. Проживав на х. Побитівка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ванат Франц Михайлович, 1905 р. н., с. Шумськ Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, столяр. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Вангровський Вільгельм Серафимович, 1895 р. н., с. Крошня-Чеська Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, письменний, столяр ф-ки «Профінтерн», м. Житомир

Житомирської обл. Заарештований 13 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до чеської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ванденко Прокта Степанович, 1887 р. н., с. Вільховець Подільської губ. Українець, письменний. Відбував покарання в промВТК, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 14 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Помер 26 листопада 1941 р. на ст. Чкалов під час евакуації в'язнів. Реабілітований у 1990 р.

Вандер Мордух Лейзерович, 1894 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта вища, директор школи, с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Ванфрід Артур Ріхардович, 1905 р. н., м-ко Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червоноармійськ Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Ванхальський Леонід Юліанович, 1910 р. н., с. Війтівці Подільської губ. Поляк, освіта середня, технік-будівельник УНР-51, сл. Кривотин Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 19 травня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 3 грудня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Ванцевич Леон Сигізмундович, 1903 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта початкова, листоноша. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ванцеловський Болеслав Іванович, 1891 р. н., м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Поляк, освіта н. середня, бухгалтер, смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований

25 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Ваншельбойм Борис Давидович, 1894 р. н., м. Ізяслав Ізяславського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, перукар. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 27 червня 1941 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1941 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Ванькевич Григорій Мелетійович, 1909 р. н., с. Видибор Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За вироком ВТ Київського гарнізону від 1 серпня 1941 р. розстріляний 1 серпня 1941 р. Реабілітований у 1994 р.

Ванькевич Ксенофонт Олександрович, 1874 р. н., с. Пенківка Подільської губ. Українець, освіта середня, охоронник відділу народів. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до націоналістичної повстанської к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 5 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ванькевич Микола Петрович, 1924 р. н., х. Качан Городницького р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Українець, освіта середня, рахівник колгоспу. Проживав у с. Ілляшівка Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 січня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирського гарнізону 31 липня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Ванькевич Пилип Григорович, 1877 р. н., х. Качан Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Варварик Петро Іванович, 1898 р. н., с. Старосільці Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний,

колгоспник. Проживав у с. Старосільці Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Варгалюк Андрій Іванович, 1898 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Сербинівка Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Варгоцький Георгій Іванович, 1927 р. н., с. Улянівка Мархлевського р-ну Волинського окр. Українець, освіта н. середня, без певних занять, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-2 КК УРСР. ВТ 18-ї армії 10 квітня 1944 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1992 р.

Вареник Поліна Сергіївна, 1890 р. н., с. Бовбасівка Полтавської губ. Українка, освіта домашня, домогосподарка. Проживала в смт Ірпінь Києво-Святошинського р-ну Київської обл. Заарештована 2 грудня 1950 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 21 грудня 1950 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. ВС УРСР 8 січня 1955 р. міру покарання знижено до 7 років. Реабілітована в 1992 р.

Варениця Андрій Якович, 1892 р. н., с. Попудня Подільської губ. Українець, освіта початкова, слюсар авіамайстерні в/ч 9060, с. Скоморохи Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 5 вересня 1939 р. справа припинена.

Варенко Гнат Іванович, 1890 р. н., с. Вербка Подільської губ. Українець, неписьменний, грабар військбуддільниці, ст. Білокоровичі Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. Обвинувачувався в підривній діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. розстріляний 10 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Варжава Казимир Степанович, 1903 р. н., Польща. Поляк, освіта початкова, кочегар цукрозаводу. Проживав у м. Бердичів Житомирської

обл. Заарештований 20 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Варжанська Жанна Веніамінівна, 1903 р. н., м-ко Слонім Гродненської губ. Єврейка, освіта середня, медсестра, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 18 грудня 1937 р. Обвинувачувалася в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. ОН при НКВС СРСР 13 лютого 1940 р. справа припинена.

Варжанський Аполлоній Григорович, 1881 р. н., с. Лопатичі Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта – духовна семінарія, настоятель православної церкви, м. Новоград-Волинський Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 15 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1992 р.

Варжанський Володимир Вікторович, 1891 р. н., с. Бабулики. Українець, освіта вища, гравер-художник, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. ОН при НКВС СРСР 13 лютого 1940 р. справа припинена.

Варицький Веніамін Юрійович, 1890 р. н., с. Перегонівка Херсонської губ. Українець, освіта н. вища, вчитель, с. Волиця Фастівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 27 листопада 1937 р. Реабілітований у 1969 р.

Варпахович Василь Олексійович, 1913 р. н., с. Васюльки. Білорус, освіта початкова, шофер, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 7 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 23 лютого 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Вартке Вільгельм Християнович, 1881 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Ягоденка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. За-

арештований 8 січня 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1984 р.

Варченко Іван Васильович, 1893 р. н., с. Голочинці Подільської губ. Українець, чл. КП(б)У, письменний, голова райвиконкому. Проживав у смт Дзержинськ Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Варчук Григорій Іванович, 1907 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, м. Чугуїв. Заарештований 25 вересня 1941 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. ВТ Харківського гарнізону 30 вересня 1941 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1964 р.

Варчук Іван Леонтійович, 1867 р. н., с. Почуйки Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Почуйки Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1941 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Варшавер Юрій Мойсейович, 1897 р. н., кол. Стара Гута Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, письменний, агент Київського металотресту. Проживав у с. Стара Гута Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вар'яс Альберт Августович, 1900 р. н., кол. Ольшівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Рудня-Фасова Володарського р-ну. Заарештований 11 грудня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Васага Дем'ян Олексійович, 1899 р. н., с. Лудин Хотячівської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, колгосп-

ник. Проживав у с. Немиринці Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 10 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васейко Іван Данилович, 1896 р. н., с. Певжа Малинської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний. Проживав у с. Певжа. Заарештований 27 червня 1919 р. Реабілітований у 1999 р.

Васерман Менахим-Йона Вольфович, 1885 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, чл. КП(б)У, освіта початкова, кравець. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Бердичівським МВ НКВС УРСР 22 вересня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Васечко Назар Іванович, 1900 р. н., м-ко Янушпіль Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, чл. ВКП(б), письменний, зав. райфінвідділом. Проживав у смт Янушпіль Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. організації. За вироком ВК ВС СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. у м. Київ. Реабілітований у 1958 р.

Васечко Федір Мойсейович, 1907 р. н., с. Скочище Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Скочище Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Ростовської обл. 2 вересня 1941 р. справа припинена.

Василевич Антон Йосипович, 1868 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Кам'яний Брід Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 15 червня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 14 жовтня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Василевич Йосип Іванович, 1886 р. н., с. Тайки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Тайки Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора

СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Василевич Йосип Францович, 1898 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, формувальник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Василевич Калістрат Онуфрійович, 1885 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, формувальник фаянсового з-ду. Проживав у с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Василевич Мечислав Йосипович, 1898 р. н., с. Цмівка Хролинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник кам'яного кар'єру, с. Бехи Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 березня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Василевич Микола Тимофійович, 1905 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль фаянсового з-ду. Проживав у смт Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Василевич Микола Феліксович, 1909 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, червоноармієць. Заарештований 3 листопада 1944 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РРФСР. ВТ 197-ї с. д. 22 листопада 1944 р. за суджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1967 р.

Василевич Надія Артемівна, 1898 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Ка-

м'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1962 р.

Василевич Олександр Онуфрійович, 1891 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, бригадир на лісозаготівлях. Проживав у с. Слобода-Чернецька Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 11 серпня 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 25 жовтня 1946 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Василевич Рафаїл Іванович, 1896 р. н., с. Тайки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Старий Хмерин Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 14 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 7 травня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований 29 грудня 1989 р. Вдруге заарештований восени 1937 р. Проживав у с. Тайки Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований 17 липня 1989 р.

Василевич Розалія Францівна, 1914 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, освіта середня, продавець. Проживала в с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 31 серпня 1937 р. Обвинувачувалася в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 жовтня 1937 р. розстріляна 29 жовтня 1937 р. Реабілітована в 1959 р.

Василевич Семен Онуфрійович, 1877 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, тесляр лісництва, с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Василевич Феліціан Феліксович, 1901 р. н., м-ко Кам'яний Брід Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник лісозаводу, с. Чернеча-Рудень

ка Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Василевський Алоїз Октавіанович, 1903 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, науковий працівник історичного архіву, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 3 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 10 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Василевський Андрій Гнатович, 1906 р. н., с. Волиця Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 13 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1957 р.

Василевський Антон Климентійович, 1892 р. н., с. Сегневичі Гродненської губ. Білорус, письменний, колгоспник. Проживав у с. Княжики Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 25 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Василевський Антон Якович, 1879 р. н., с. Забілоччя Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Забілоччя Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Василевський Броніслав Станіславович, 1883 р. н., с. Сплав'є Каліської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стетківці Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 29 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Василевський Гвідон Томашович, 1893 р. н., с. Гвоздяря Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гвоздяря Дзержинського

р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 березня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Василевський Іван Іванович, 1878 р. н., с. Ярославець Люблінської губ. Українець, міліціонер, м. Житомир Волинської губ. Заарештований 22 липня 1919 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За вироком Волинської губЧК від 28 липня 1919 р. розстріляний 7 серпня 1919 р. Реабілітований у 1996 р.

Василевський Іван Леонтійович, 1893 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, чоботар. Проживав у с. Старий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 4 квітня 1939 р. справа припинена.

Василевський Іван Октавіанович, 1895 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Василевський Йосип Петрович, 1914 р. н., с. Волиця Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, пом. ком. взводу 305-го с. п. 44-ї с. д., Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 19 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1957 р.

Василевський Корній Лук'янович, 1891 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Василевський Лаврентій Йосипович, 1901 р. н., с. Баскаки Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, ремонтник, ст. Рихальське Житомирської обл. Заарештований 20 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. польської націоналістичної ор-

ганізації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 травня 1938 р. розстріляний 22 червня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Василевський Микола Максимович, 1890 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, робітник з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 2 січня 1938 р. розстріляний 19 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Василевський Олександр Дмитрович, 1873 р. н. Українець, письменний, службовець Волинської губернської ради комісара, м. Житомир Волинської губ. Заарештований 4 червня 1919 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. Волинським губревтрибуналом 12 серпня 1919 р. справа припинена.

Василевський Олександр Купріянович, 1900 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, зав. торг. відділом райспоживспілки, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 15 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської к.-р. організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Василевський Петро Войцехович, 1893 р. н., Австро-Угорщина. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мокляки Смільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Василевський Сигізмунд Станіславович, 1895 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, письменний, сажотрус, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1, 54-13 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. позбавлений волі на 10 років. Реабілітований у 1958 р.

Василевський Теодор Октавіанович, 1890 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, сортувальник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Василевський Томаш Карлович, 1872 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта – чотирикласне училище, бухгалтер з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Василевський Чеслав Октавіанович, 1898 р. н., с. Дмитрівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, клерик костюлу, с. Гришківці Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 20 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським оперслідчим групи 5 травня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 29 травня 1937 р. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Робітник цукрозаводу. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Василенко Адам Никифорович, 1879 р. н., с. Зубівщина Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Зубівщина Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 12 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-к. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Андрій Максимович, 1883 р. н., с. Бондарівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бондарівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульського угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 24 квітня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Василенко Андрій Опіясович, 1898 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1965 р.

Василенко Антон Антонович, 1900 р. н., м-ко Яготин Полтавської губ. Українець, освіта середня, ст. зоотехнік бурякорадгоспу, с. Топори Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Василенко Василь Каленикович, 1893 р. н., с. Дацьки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Дацьки Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 9 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Григорій Андрійович, 1902 р. н., с. Моделів Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Демид Корнійович, 1889 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 23 червня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1964 р.

Василенко Діоніс Васильович, 1877 р. н., с. Верещаки Київської губ. Українець, освіта н. середня, дяк. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Ружинського р-ну 24 квітня 1939 р. справа припинена.

Василенко Дмитро Зосимович, 1875 р. н., с. Мала Рача Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Рача Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 березня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Василенко Дмитро Лук'янович, 1891 р. н., м-ко Черняхів Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, не працював. Проживав у м. Коростень Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Василенко Домнікія Данилівна, 1906 р. н., с. Дворище Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, письменна, домогосподарка. Проживала в смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 7 квітня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 8 липня 1944 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Василенко Зосим Павлович, 1897 р. н., с. Дацьки П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, заготівельник контори «Донбасплодоовоч». Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Іван Адамович, 1900 р. н., с. Дуброва Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, дячок церкви, с. Дуброва Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ Житомирського гарнізону 28 травня 1945 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1995 р.

Василенко Іван Васильович, 1924 р. н., с. Носівка Чернігівської губ. Українець, освіта 5 кл. Проживав у с. Криве Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 вересня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. Військовим прокурором П.-УралВО 22 січня 1942 р. справа припинена.

Василенко Ілля Лук'янович, 1902 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова ССТ. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 2 серпня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Житомирським оперсектором ДПУ УСРР 22 лютого 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Василенко Йосип Тимофійович, 1904 р. н., с. Бондарівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у с. Бондарівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Василенко Карпо Овсійович, 1892 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Несолонь Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 28 листопада 1936 р. за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Прокурором Київської обл. 16 травня 1937 р. справа припинена.

Василенко Климентій Гнатович, 1872 р. н., с. Баранівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Баранівка. Заарештований 15 листопада 1919 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОСВ при реввійськраді 12-ї армії від 24 листопада 1919 р. з-під варти звільнений, відібрано підписку про невиїзд. Реабілітований у 1999 р.

Василенко Конон Амвросійович, 1883 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певного місця праці. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Кузьма Павлович, 1872 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1973 р.

Василенко Макар Герасимович, 1896 р. н., с. Вишевичі Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Вишевичі Радомисль-

ського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Марія Титівна, 1926 р. н., с. Межирічка Радомисльського р-ну Волинського окр. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 жовтня 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 17 листопада 1947 р. засуджена на 7 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1992 р.

Василенко Марко Семенович, 1905 р. н., с. Гулянка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, голова сільради. Проживав у с. Гулянка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 10 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Василенко Микита Єрмолайович, 1902 р. н., с. Бондарівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник райшляхвідділу, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 27 вересня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 19 лютого 1946 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Помер 16 січня 1948 р., відбуваючи покарання. Реабілітований у 1991 р.

Василенко Микола Вакулович, 1902 р. н., с. Бондарівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бондарівка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Василенко Микола Григорович, 1911 р. н., Київська губ. Українець, освіта середня, зав. школою. Проживав у с. Давидки Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1946 р. Обвинувачувався за ст. 54-3, 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 15 червня 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Василенко Микола Григорович, 1921 р. н., с. Жадьки Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, тесляр за наймом. Проживав у с. Жадьки Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1952 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-8, 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ військ МДБ Житомирської обл. 15 липня 1952 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. ВТ П.-УралВО 27 серпня 1955 р. міру покарання знижено до 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1993 р.

Василенко Михайло Прокопович, 1892 р. н., с. Білки Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, секретар контори МТС, с. Корнин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 6 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Василенко Никифор Кіндратович, 1903 р. н., с. Запруддя Вітебської губ. Росіянин, освіта середня, голова сільради. Проживав у с. Майстрів Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та зв'язках з польською розвідкою. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Олексій Іванович, 1894 р. н., с. Хотинівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, десятник шляхбуду. Проживав у с. Хотинівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 21 травня 1939 р. справа припинена.

Василенко Ольга Олексіївна, 1904 р. н., с. Хомівка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Кримок Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештована 5 жовтня 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 17 листопада 1947 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1992 р.

Василенко Опанас Родіонович, 1896 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письмен-

ний, колгоспник. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Василенко Петро Федорович, 1902 р. н., с. Кам'янка Малинської вол. Радомисльського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Нові Вороб'ї Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 14 грудня 1932 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 7 січня 1933 р. справа припинена.

Василенко Прокіп Денисович, 1898 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 17 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Василенко Терентій Лаврентійович, 1895 р. н., с. Бондарівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Бондарівка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Василенко Тит Остапович, 1893 р. н., с. Межирічка Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Межирічка Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 вересня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-1а, 54-11 КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 17 листопада 1947 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Василенко Федір Іванович, 1891 р. н., с. Хотинівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Хотинівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Чоповицького р-ну 2 травня 1939 р. справа припинена.

Василенко Хома Григорович, 1885 р. н., с. Гулянка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гулянка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Василишин Михайло Данилович, 1894 р. н., с. Серби Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Серби Ємільчинського р-ну. Заарештований 18 жовтня 1930 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 3 грудня 1930 р. справа припинена. Вдруге заарештований 2 вересня 1937 р. Проживав у с. Серби Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Василишин Петро Іванович, 1895 р. н., с. Великі Коровинці Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. приймальним пунктом цукрозаводу. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 21 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Чуднівської дільниці 21 січня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 30 грудня 1937 р. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 13 березня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильєв Андрій Степанович, 1900 р. н., Катеринославська губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта початкова, ст. інспектор держстраху. Проживав у смт Дзержинськ Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Дзержинського р-ну 16 липня 1939 р. справа припинена.

Васильєв Володимир Дмитрович, 1893 р. н., с. Орепи Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, бухгалтер, м. Новоград-Волинськ Київської обл. Заарештований 16 вересня 1937 р. Обвину-

вачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Васильєв Володимир Сергійович, 1900 р. н., ст-ця Кужорська Кубанської обл. Росіянин, кандидат в чл. КП(б)У, освіта н. середня, нач. штабу батальйону 137-го с. п. 46-ї с. д., м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 13 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. військово-фашистського заклоту. За вироком ВК ВС СРСР від 30 вересня 1938 р. розстріляний 30 вересня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Васильєв Данило Савич, 1879 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Волинського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 14 березня 1930 р. справа припинена.

Васильєв Іван Олександрович, 1914 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, писар штабу 861-го с. п. 294-ї с. д. Заарештований 30 серпня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-16 КК РРФСР. Управлінням контррозвідки НКО «Смерш» 1-го Українського фронту 17 грудня 1943 р. справа припинена.

Васильєв Іван Петрович, 1913 р. н., с. Коритище Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. 20-м Славутським прикордонним загоном військ ДПУ УСРР 13 квітня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Васильєв Кирило Полієвтович (Полієтович), 1895 р. н., с. Роботище Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Росіянин, письменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Роботище Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Васильєв Леонід Петрович, 1911 р. н., м. Бела Седлецької губ. Росіянин, освіта початкова, зав. райконторою «Заготхутро», м. Малин Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл.

від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Васильєв Петро Іванович, 1890 р. н., с. Макалєвичі Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, вантажник, ст. Тетерів Київської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васильєв Федір Михайлович, 1900 р. н., с. Підковка Бессарабської губ. Росіянин, письменний, інспектор військпостачання мехбригади, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 16 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-16, 54-11 КК УРСР. Військовим прокурором КВО 21 квітня 1939 р. справа припинена.

Васильєв-Кулик Йосип Никонівч, 1894 р. н., с. Гуменники Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, рахівник військбуддільниці, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 березня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Васильєва-Пекарік Зінаїда Іванівна, 1908 р. н., м. Седлец Седлецької губ. Німкеня, письменна, вихователька, с. Миропіль Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 15 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляна 29 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Васильєвич Роман Федорович, 1899 р. н., Сувалська губ. Українець, чл. ВКП(б), освіта н. вища, зав. райвно, с. Базар Базарського р-ну Київської обл. Заарештований 3 листопада 1935 р. Реабілітований у 1992 р.

Васильків Григорій Йосипович, 1884 р. н., Польща. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Прутівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васильківський Антон Федорович, 1910 р. н., с. Рея Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, рахівник радгоспу. Проживав у с. Рея Бердичівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 верес-

ня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. ВТ Житомирського гарнізону 2 листопада 1945 р. засуджений на 6 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1965 р.

Васильковський Василь Діонісович, 1887 р. н., с. Гришківці Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Гришківці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляний 16 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Васильковський Іван Альбінович, 1897 р. н., с. Вовковинці Подільської губ. Поляк, освіта – двокласне училище, колійний майстер. Проживав у с. Вовковинці Вовковинецького р-ну Вінницької обл. Заарештований 13 січня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 7 березня 1936 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Васильчишин Степан Денисович, 1879 р. н., м-ко Новий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, коваль. Проживав у с. Новий Любар Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 22 квітня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Любарським РВ НКВС УРСР 12 серпня 1937 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Адам Федорович, 1908 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 8 лютого 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 10 березня 1937 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1995 р.

Васильчук Анастасія Леонтіївна, 1915 р. н., м-ко Дзюньків Дзюньківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Шершні Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештована 27 листопада 1947 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ МВС Житомирської обл. 24 грудня 1947 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітована в 1991 р.

Васильчук Андрій Охрімович, 1907 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Во-

линської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Андрій Савич, 1899 р. н., с. Беловеж. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Васильчук Андрій Тимофійович, 1910 р. н., с. Семенівка Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, обліковець тракторної бригади. Проживав у с. Семенівка Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до есерівського підпілля на Волині. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Васильчук Андрій Якович, 1905 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Василь Лукашович, 1914 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, лісник. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1944 р. за ст. 54-1б КК УРСР. Військовим прокурором КВО 30 листопада 1944 р. справа припинена.

Васильчук Григорій Родіонович, 1902 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, об'їждчик лісництва, Житомирська обл. Заарештований 11 лютого 1938 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Васильчук Григорій Родіонович, 1906 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник.

Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Васильчук Данило Іванович, 1894 р. н., с. Кам'яний Брід Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний. Проживав у с. Кам'яний Брід. Заарештований у квітні-травні 1922 р. за підозрою в причетності до к.-р. організації. Реабілітований у 1991 р. Вдруге заарештований 10 квітня 1938 р. Робітник гранкар'єру, с. Головин Черняхівського р-ну Житомирської обл. Обвинувачувався в причетності до к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Васильчук Іван Васильович, 1895 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, іздовий склозаводу. Проживав у с. Брониця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Іван Іванович, 1899 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Брониця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою ОН при НКВС СРСР від 22 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Васильчук Іван Якович, 1896 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Іван Якович, 1899 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр фарфорового з-ду, м-ко Городниця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За по-

становою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Васильчук Каленик Григорович, 1889 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну. Заарештований 8 грудня 1931 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 9 травня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Кирило Юхимович, 1914 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 20 березня 1933 р. Обвинувачувався в зв'язках із польською розвідкою. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 травня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Клим Григорович, 1898 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 29 листопада 1932 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 2 лютого 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Костянтин Федорович, 1908 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Коритище Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 30 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Кузьма Лукашович, 1898 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Брониця Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 21 вересня 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках із родичами в Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Кузьма Юхимович, 1904 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького

пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 5 листопада 1937 р. розстріляний 12 листопада 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Лаврентій Якович, 1896 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1939 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Ярунського р-ну 30 грудня 1939 р. справа припинена.

Васильчук Лукаш Кузьмич, 1892 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором ДПУ УСРР 1 листопада 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Васильчук Максим Степанович, 1913 р. н., с. Кисоричі Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Кисоричі. Заарештований 23 листопада 1939 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 липня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Марія Федорівна, 1899 р. н., х. Прихід Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала на х. Прихід Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1960 р.

Васильчук Михайло Леонтійович, 1899 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, секретар сільради. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Волинського окр. Заарештований 3 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 квітня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Мотря Терентівна, 1903 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького

пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Червона Воля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1959 р.

Васильчук Никифор Якимович, 1904 р. н., с. Лопатичі Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Стовпинка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 20 лютого 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 80 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Опанас Васильович, 1896 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Васильчук Павло Юхимович, 1900 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 14 березня 1933 р. Обвинувачувався в зв'язках з агентом польської розвідки. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 3 травня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 2 роки. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Пилип Федорович, 1897 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 11 квітня 1935 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при НКВС СРСР від 21 липня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Васильчук Сергій Силевич, 1912 р. н., с. Жолобне Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 14 червня 1938 р. справа припинена.

Васильчук Степан Іванович, 1915 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького

пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. молочнотоварною фермою. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 5 лютого 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Київським облсудом 10 березня 1937 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1995 р.

Васильчук Степан Кузьмич, 1896 р. н., с. Голиші Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, секретар сільради. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 24 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Прокурором ДПУ УСРР 1 листопада 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 16 грудня 1937 р. Проживав у с. Голиші Олевського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Васильчук Тетяна Ничипорівна, 1886 р. н., с. Велика Горбаша Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Жолобне Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 3 листопада 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляна 20 листопада 1937 р. Реабілітована в 1990 р.

Васильчук Юхим Васильович, 1876 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, незаможник. Проживав у с. Червона Воля Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 25 листопада 1932 р. за ст. 16-80, 54-6 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 13 грудня 1932 р. справа припинена.

Васильчук Ярина Михайлівна, 1905 р. н., с. Червона Воля Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Червона Воля Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 25 червня 1938 р. справа припинена.

Василіук Андрій Микитович, 1883 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник Дерманівського лісгоспу, Київська обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Об-

винувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 4 вересня 1937 р. розстріляний 21 вересня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Василіук Василь Гаврилович, 1890 р. н., с. Іванівка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Іванівка Баранівського р-ну Київської обл. Заарештований 28 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 1 липня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Василіук Григорій Петрович, 1894 р. н., с. Залець Гродненської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Клименталь Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1990 р.

Василіук Іван Євдокимович, 1906 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, міліціонер РВ НКВС. Проживав у с. Ярунь Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 березня 1944 р. Обвинувачувався в співробітництві з німецькими окупаційними властями в 1942 р. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 30 жовтня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1966 р.

Василіук Іван Ілліч, 1902 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Дубровка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Василіук (Михайлюк) Іван Степанович, 1897 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, сторож, с. Колодянка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 травня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. Житомирським облсудом 25 жовтня 1938 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1964 р.

Василіук Ілля Денисович, 1878 р. н., с. Дубровка Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний,

одноосібник. Проживав у с. Дубровка Баранівського р-ну Волинського окр. Заарештований 4 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Василюк Клим Іванович, 1905 р. н., с. Гринівці Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Гринівці Любарського р-ну. Заарештований 22 жовтня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 14 лютого 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Василюк Костянтин Федорович, 1889 р. н., с. Марківці, Галичина. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Смолка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1957 р.

Василюк Микола Михайлович, 1902 р. н., с. Скragлівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць. Заарештований 9 червня 1945 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ Закавказького фронту 30 липня 1945 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Василюк Олександр Трохимович, 1917 р. н., м-ко Олевськ Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, пом. машиніста фарфорового з-ду, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-11 КК УРСР. Прокурором Олевського р-ну 10 червня 1939 р. справа припинена.

Василюк Федір Іванович, 1881 р. н., с. Держанівка Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Держанівка Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 16 квітня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при ОДПУ від 16 серпня 1929 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Василюк Яким Сергійович, 1880 р. н., с. Свинобичі Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, без певних занять. Проживав у с. Свино-

бичі Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 14 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 26 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Васина Василина Яківна, 1898 р. н., с. Руський Банилів Бессарабської губ. Українка, домогосподарка. Проживала в с. Пилипи Українські Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 24 жовтня 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Васицький Володимир Францович, 1898 р. н., с. Мар'ятин Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Чех, письменний, контролер райуповнаркомзагу, м. Малин Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Васицький Іван Лукич, 1888 р. н., с. Озеряни Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, без певних занять. Проживав у с. Озеряни Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Васицький Іван Матвійович, 1891 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта початкова, бухгалтер хмільтоварництва, м. Житомир. Заарештований 31 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Васицький Пилип Андрійович, 1890 р. н., с. Озеряни Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Браженець Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 7 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 17 липня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васицький Станіслав Андрійович, 1888 р. н., с. Озеряни Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник Коростишівського лігоспазу, Київська обл.

Заарештований 20 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 17 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1975 р.

Васицький Фелікс Андрійович, 1883 р. н., с. Озеряни Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Озеряни Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 18 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 15 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Васниковський Томаш В'ячеславович, 1901 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Врублівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 березня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Васькевич Йосип Францович, 1908 р. н., м. Житомир Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник радіовузла. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 10 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 жовтня 1937 р. розстріляний 11 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Васькевич Микола Степанович, 1887 р. н., с. Червона Волока Білокурівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червона Волока Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васькевич Олена Йосипівна, 1906 р. н., м-ко Славута Славутської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, без постійного місця праці та проживання. Заарештована 6 липня 1936 р. Обвинувачувалася за ст. 54-6 ч. 1 КК УСРР. ВТ КВО 9 січня 1937 р. засуджена на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітована у 1996 р.

Васькевич Павло Матвійович, 1895 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, швець майстерні військторгу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Об-

винувачувався в к.-р. агітації. ВТ відділу прикордонної і внутрішньої охорони військ НКВС Київської обл. 13 лютого 1938 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1958 р.

Васькевич Павло Романович, 1902 р. н., с. Піщаниця Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, лісник Корчівського лісництва, Київська обл. Заарештований 22 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Васькевич Петро Францович, 1894 р. н., с. Рудня-Кам'янка Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Кам'янка Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Васьківська Ганна Антоївна, 1924 р. н., с. Липки Київської губ. Українка, письменна. Заарештована 29 травня 1945 р. в Німеччині. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ ЦГВ 23 червня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована у 1991 р.

Васьківський Андрій Варфоломійович, 1896 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, стрілочник, ст. Ігнатпіль Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1966 р.

Васьківський Андроник Трохимович, 1909 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, одноосібник. Проживав у с. Васьковичі Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 29 березня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при ОДПУ від 16 серпня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1994 р.

Васьківський Антон Якович, 1889 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Дідковичі Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Народицького р-ну 11 червня 1939 р. справа припинена.

Васьківський Варфоломій Петрович, 1899 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова колгоспу. Проживав на х. Ровба Народницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Володимир Йосипович, 1924 р. н., с. Васьковичі Овруцького р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл. Заарештований 8 квітня 1946 р. в Німеччині. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 6-ї артдивізії 15 липня 1946 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Васьківський Григорій Сергійович, 1913 р. н., сл. Васьківці Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Васьківці Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 серпня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Базарського р-ну 28 січня 1939 р. справа припинена.

Васьківський Дмитро Іванович, 1890 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Домілій Ахтимонович, 1881 р. н., с. Липки Київської губ. Українець, неписьменний, конюх радгоспу. Проживав у с. Липки Корнинського р-ну Київської обл. Заарештований 21 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 24 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Єлиферій Кіндратович, 1886 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 28 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Захар Олександрович, 1884 р. н., х. Тичків Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, вантажник, ст. Радча. Проживав у с. Тичків Народницького р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Реабілітований у 1992 р.

Васьківський Іван Леонтійович, 1897 р. н., м-ко Івниця Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у м-ку Івниця. Заарештований 14 листопада 1921 р. Обвинувачувався в зв'язках із бандою Овчаренка. За постановою Судової трійки при Волинській губЧК від 7 грудня 1921 р. розстріляний. Реабілітований у 1992 р.

Васьківський Іван Федорович, 1888 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Кирило Іванович, 1866 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Голубиевичі Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1930 р. за ст. 54-8, 54-11, 54-13 КК УСРР. Коростенським ОВ ДПУ УСРР 28 березня 1930 р. справа припинена.

Васьківський Климентій Федорович, 1888 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 27 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 28 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Васьківський Костянтин Давидович, 1900 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Васьківський Леонтій Лаврентійович, 1883 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Лукаш Улянович, 1899 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Макар Григорович, 1900 р. н., х. Солов'їв Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Солов'їв Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Макар Павлович, 1886 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, вантажник кар'єру, с. Бехи Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 грудня 1937 р. розстріляний 21 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Микола Андрійович, 1903 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, комбайнер МТС, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Васьківський Микола Павлович, 1889 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, незаможник. Проживав у с. Васьковичі Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Коле-

гії ДПУ УСРР 26 квітня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 27 листопада 1937 р. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Васьківський Михайло Григорович, 1911 р. н. с. Віленька Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Віленька Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 8 липня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 7 вересня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Васьківський Павло Кіндратович, 1896 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Петро Григорович, 1880 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 22 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Петро Михайлович, 1915 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., мол. ком. Олевської авіашколи. Заарештований 2 вересня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Омського гарнізону 7 жовтня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Васьківський Петро Олександрович, 1916 р. н., х. Ровба Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, зав. складом БАО. Заарештований 15 жовтня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 25-го РАБ 25 жовтня 1942 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Васьківський Петро Павлович, 1899 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Петро Федорович, 1906 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, експедитор спиртозаводу, с. Кремне Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 травня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Лугинським РВ НКВС УРСР 14 березня 1939 р. справа припинена.

Васьківський Пилип Андрійович, 1903 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав на х. Нове Становище Народицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1985 р.

Васьківський Севастьян Захарович, 1883 р. н., с. Бовсуни Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Бовсуни Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1990 р.

Васьківський Станіслав Петрович, 1873 р. н., с. Віленька Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, без певних занять. Проживав у с. Віленька Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 25 березня 1939 р. засуджений на 7 років позбавлення волі з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Степан Іванович, 1896 р. н., сл. Васьківці Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, лісоруб Поліського ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокуро-

ра СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 4 січня 1938 р. Реабілітований у 1963 р.

Васьківський Танась Михайлович, 1897 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 листопада 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьківський Трохим Петрович, 1886 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Васьковичі Овруцького р-ну Коростенського окр. Заарештований 28 березня 1929 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 26 серпня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1963 р.

Васьківський Федір Петрович, 1892 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, робітник кар'єру. Проживав у с. Васьковичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 2 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві на користь Польщі. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Васьківський Флор Григорович, 1895 р. н., с. Васьковичі Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, пожежний охоронник, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1962 р.

Васьковський Броніслав Петрович, 1907 р. н., с. Потереба Ганнопільської вол. Острозького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник 1-го держшкірзаводу, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васьковський Казимир Станіславович, 1898 р. н., с. Губельці Жуківської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, робітник цукрозаводу. Проживав у м. Бердичів

Житомирської обл. Заарештований 6 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Васьковський Костянтин Тимофійович, 1890 р. н., м-ко Рогачів Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, чл. КП(б)У, письменний, майстер паперової ф-ки, м. Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Васьковський Микола Феліксович, 1897 р. н., с. Майстрів Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, робітник цегельного з-ду, с. Сусли Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 5 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Васьковський Пилип Станіславович, 1899 р. н., с. Віленька Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, слюсар. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 8 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Васьковський Станіслав Йосипович, 1893 р. н., с. Чорнорудка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Чорнорудка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Васюта Платон Дем'янович, 1897 р. н., с. Папірня Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Папірня Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-ті роки. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Васютинський Андрій Антонович, 1908 р. н., х. Дренецькі Хатки Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Червоні Хатки Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Васяк Василь Павлович, 1913 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, червоноармієць. Заарештований 29 червня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-1б КК РРФСР. За вироком ВТ 183-ї окремої с. бр. від 27 липня 1942 р. розстріляний 15 серпня 1942 р. Реабілітований у 1963 р.

Васяк-Ружицький Савелій Андрійович, 1899 р. н., с. Злобичі Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Злобичі Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. розстріляний 5 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Васянович Андрій Васильович, 1902 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 9 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 серпня 1937 р. розстріляний 29 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Андрій Іванович, 1895 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, перевізник лісу. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Чоповицького р-ну 1 червня 1939 р. справа припинена.

Васянович Андрій Павлович, 1908 р. н., с. Іванівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, рахівник. Проживав у кол. Ковалівщина Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 21 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 20 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Васянович Андрій Федорович, 1893 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов.

Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Васянович Антон Павлович, 1917 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, ст. радист штабу 178-ї с. д. Заарештований 10 березня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 178-ї с. д. 22 березня 1942 р. засуджений до розстрілу. ВТ Калінінського фронту 1 квітня 1942 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1993 р.

Васянович Антоніна Тилимонівна, 1888 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна. Заарештована 24 вересня 1931 р. Обвинувачувалася в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 листопада 1931 р. вислана в Північний край на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Васянович Василь Григорович, 1893 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Чоповицького р-ну 31 травня 1939 р. справа припинена.

Васянович Василь Іванович, 1882 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 березня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Чоповицьким РВ НКВС УРСР 27 квітня 1939 р. справа припинена.

Васянович Василь Миколайович, 1895 р. н., с. Журба Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Журба Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Васянович Василь Михайлович, 1887 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов.

Київської губ. Українець, письменний, священник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 4 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Василь Павлович, 1894 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Ганна Федорівна, 1927 р. н., с. Ковалі Ушомирського р-ну Коростенського окр. Українка, освіта 6 кл., колгоспниця. Проживала в с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 квітня 1950 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 12 червня 1950 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітована в 1993 р.

Васянович Данило Павлович, 1892 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 15 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Васянович Єфросинія Василівна, с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, без певних занять і місця проживання. Заарештована 31 липня 1929 р. Обвинувачувалася за ст. 7, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 24 січня 1930 р. ув'язнена до концтабору на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Васянович Іван Іванович, 1896 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Житомирським облсудом 29 травня 1939 р. виправданій.

Васянович Іван Миколайович, 1890 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгосп-

ник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Леонтій Якович, 1899 р. н., х. Привар Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав на х. Привар Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Любов Миколаївна, 1905 р. н., с. Журба Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, письменна, колгоспниця. Проживала в с. Журба Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештована 12 листопада 1937 р. Обвинувачувалася в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнена до ВТТ на 8 років. Реабілітована в 1963 р.

Васянович Максим Іванович, 1901 р. н., кол. Ковалівщина Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Ковалівщина Ушомирського р-ну Коростенського окр. Заарештований 26 лютого 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Васянович Максим Іванович, 1912 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мелені Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 30 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 28 березня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Васянович Максим Якубович, 1890 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Поляк, письменний, лісоруб. Проживав на ст. Омелянівка Житомирської обл. Заарештований 24 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 23 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Васянович Микола Іванович, 1865 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов.

Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 24 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 25 березня 1930 р. справа припинена.

Васянович Микола Іванович, 1874 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Журба Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. куркульської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Васянович Микола Федорович, 1923 р. н., кол. Ковалівщина Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., без певних занять. Проживав у с. Ковалівщина Коростенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 лютого 1950 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 11 березня 1950 р. засуджений на 25 років позбавлення волі. ВС УРСР 23 грудня 1954 р. міру покарання знижено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Васянович Михайло Григорович, 1868 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Веселівка Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 2 лютого 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Коростень 4 березня 1933 р. справа припинена.

Васянович Михайло Іванович, 1895 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Васянович Михайло Михайлович, 1901 р. н., с. Калинівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Калинівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 травня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Базарським РВ НКВС УСРР 26 березня 1939 р. справа припинена.

Васянович Михайло Семенович, 1889 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одно-

осібник. Проживав у с. Ковалі Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 26 липня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Васянович Михайло Федорович, 1895 р. н., с. Чоповичі Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, директор райхарчоторгу. Проживав у смт Чоповичі Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української к.-р. військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Васянович Мойсей Іванович, 1897 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 11 грудня 1989 р. Вдруге заарештований 16 жовтня 1937 р. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований 28 березня 1989 р.

Васянович Олексій Іванович, 1900 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 26 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Степан Андрійович, 1896 р. н., с. Ковалі Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Ковалі Коростенського р-ну Київської обл. Заарештований 6 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Васянович Степан Іванович, 1890 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мелені Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 11 травня 1932 р.

за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 22 жовтня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Васянович Тетяна Костянтинівна, 1913 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 квітня 1950 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 12 червня 1950 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС УРСР 25 листопада 1954 р. міру покарання знижено до 6 років позбавлення волі. Реабілітована в 1993 р.

Васянович Устим Миколайович, 1901 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1962 р.

Васянович Федір Андрійович, 1907 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1958 р.

Васянович Федір Іванович, 1904 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, кустар-чоботар. Проживав у с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 квітня 1950 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 12 червня 1950 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС УРСР 25 листопада 1954 р. міру покарання знижено до 6 років позбавлення волі. Реабілітований у 1993 р.

Васянович Фрузіна Іванівна, 1899 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українка, письменна, одноосібниця. Проживала в с. Мелені Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештована 20 квітня 1950 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 12 червня 1950 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВС УРСР 25 листопада

да 1954 р. міру покарання знижено до 6 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітована в 1993 р.

Васянович Яків Антонович, 1888 р. н., с. Мелені Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Журба Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 22 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Ватральський Василь Ілліч, 1896 р. н., м. Кам'янець-Подільськ Подільської губ. Українець, освіта – двокласне міське училище, референт міськради, м. Коростень. Заарештований 10 вересня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором 7-го сектора ДПУ УСРР 27 вересня 1930 р. справа припинена.

Вахівська Марія Адамівна, 1909 р. н., с. Отцівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Луковець Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Вахівський Анатолій Михайлович, 1909 р. н., сл. Нова Гута Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вахівський Антон Григорович, 1908 р. н., сл. Нова Гута Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вахівський Антон Петрович, 1908 р. н., кол. Андріївка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, тесляр, с. Старі Вороб'ї Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР

від 23 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вахівський Василь Григорович, 1900 р. н., сл. Нова Гута Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вахівський Віктор Андрійович, 1878 р. н., с. Лизник Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Лизник Володарського р-ну Волинського окр. Заарештований 20 травня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Волинського окр. 15 липня 1929 р. справа припинена.

Вахівський Микола Григорович, 1909 р. н., сл. Нова Гута Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 16 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вахівський Микола Михайлович, 1905 р. н., сл. Нова Гута Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 16 листопада 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вахівський Станіслав Григорович, 1903 р. н., сл. Нова Гута Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Нова Гута Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 4 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вахницький Пилип Тимофійович, 1919 р. н., с. Житинці Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта 8 кл., червоноармієць. Заарештований 16 квітня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. ВТ ЗаБВО 11 липня 1941 р. засуджений на 5 років ув'язнення

до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Вахно Михайло Васильович, 1892 р. н., м-ко Червоне Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, інструктор-бухгалтер облторгвідділу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 7 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1958 р.

Вахнюк Ілля Маркович, 1902 р. н., с. Лука Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, голова колгоспу. Проживав у с. Гаптари Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 31 серпня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-6 КК УСРР. ВТ КВО 25 грудня 1935 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ. ВС ССРР 4 лютого 1936 р. міру покарання знижено до 2 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1993 р.

Вахнюк Михайло Євтухович, 1901 р. н., с. Лука Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Лука Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 31 липня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 3 грудня 1937 р. Проживав у с. Лука Троянівського р-ну Житомирської обл. Швець артілі. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Вахнюк Олексій Маркович, 1894 р. н., с. Лука Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ст. майстер чоботарної майстерні. Проживав у с. Лука Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 24 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 31 липня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 4 грудня 1937 р. Проживав на х. Тарасівка Троянівського р-ну Житомирської обл. Голова промартілі. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5-6 груд-

ня 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Вахович Михайло Пилипович, 1906 р. н., м-ко Козятин Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, бухгалтер військбуддільниці, ст. Білокоровичі Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вахович Феодосія Андріївна, 1908 р. н., с. Хочин Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українка, освіта початкова, домогосподарка. Проживала в с. Білокоровичі Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештована 27 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. піддана гласному нагляду за місцем проживання. Реабілітована в 1959 р.

Ваховська Анастасія Іллівна, 1891 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Кочичин Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 1 липня 1938 р. справа припинена.

Ваховська Евеліна Іванівна, 1886 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Анжелін Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 20, 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Ваховська Теофілія Лаврентіївна, 1898 р. н., кол. Суховольська Мар'янівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Старий Бобрик Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 21 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Ваховська Фелікса Петрівна, 1895 р. н., с. Старий Бобрик Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Старий Бобрик Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 2 жовтня 1937 р. За постановою ОН

при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Ваховський Адольф Павлович, 1884 р. н., с. Шухове Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Сантарка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 26 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Ваховський Броніслав Антонович, 1910 р. н., с. Рудня-Калинівська Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Калинівська Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ваховський Броніслав Іванович, 1900 р. н., с. Старий Бобрик Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Бобрик Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ваховський Віктор Іванович, 1886 р. н., кол. Хичів Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта домашня, електромонтер диткомуні, м. Житомир Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС ССРР від 2 серпня 1935 р. висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Ваховський Віталій Костянтинович, 1910 р. н., сл. Забаро-Давидівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, вантажник, ст. Тетерів Київської обл. Заарештований 27 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 19 червня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Ваховський Віталій Францович, 1880 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заареш-

тований 28 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УСРР. УНКВС по Житомирській обл. 14 липня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Ваховський Йосип Іванович, 1898 р. н., с. Закомірня Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Луковець Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Ваховський Йосип Францович, 1904 р. н., с. Волянщина Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, приймальник птахокомбінату. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. диверсійно-повстанського угруповання. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Ваховський Казимир Францович, 1878 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ваховський Кароль Іванович, 1872 р. н., с. Закомірня Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Закомірня Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 20 липня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ваховський Олександр Олександрович, 1893 р. н., х. Радівка Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Радівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ваховський Петро Іванович, 1919 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Ваховський Петро Павлович, 1900 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник фарфорового з-ду, с. Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ваховський Рафаїл Іванович, 1876 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 липня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. За вироком ВТ 31-го с. к. від 18 липня 1941 р. розстріляний 20 липня 1941 р. Реабілітований у 1991 р.

Ваховський Рафаїл Іванович, 1889 р. н., с. Старий Бобрік Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Старий Бобрік Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Ваховський Рафаїл Іванович, 1901 р. н., с. Карпилівка Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, вантажник Городницького ліспромгоспу, Житомирська обл. Заарештований 25 листопада 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках з польською розвідкою. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1962 р.

Ваховський Станіслав Іванович, 1892 р. н., с. Старий Бобрік Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Бобрік Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 5 вересня 1937 р. Об-

винувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Ваховський Станіслав Францович, 1911 р. н., сл. Зелениця Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, незаможник. Проживав у кол. Лебідь Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 14 жовтня 1932 р. за ст. 54-11, 16-80 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 19 грудня 1932 р. справа припинена.

Ваховський Стефан Костянтинович, 1905 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Медведєве Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ваховський Фелікс Адамович, 1896 р. н., сл. Спаська Запруда Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Запруда Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 26 червня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 23 листопада 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1990 р.

Ваховський Фелікс Вікентійович, 1905 р. н., с. Старий Бобрік Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, секретар сільради, с. Красносілка Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 26 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ваховський Фелікс Михайлович, 1891 р. н., с. Старий Бобрік Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Бобрік Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 2 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ваховський Флоріан Францович, 1897 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського

пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Барашівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Ваховський Франц Іванович, 1886 р. н., с. Старий Бобрик Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Старий Бобрик Володарського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 травня 1933 р. справа припинена.

Ваховський Франц Іполитович, 1893 р. н., х. Козицького Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Деревичі Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Ваховський Целестин Павлович, 1894 р. н., с. Рудня-Шляхова Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у с. Рудня-Шляхова Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 25 березня 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 28 листопада 1937 р. Проживав у с. Рудня-Шляхова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1983 р.

Ваховський Янко Францович, 1894 р. н., сл. Медведів Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, лісоруб, с. Кочичин Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 9 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 25 вересня 1937 р. розстріляний 28 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вахольський Мар'ян Вікентійович, 1877 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заареш-

тований 29 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вахольський Мечислав Вікентійович, 1891 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, робітник артілі «Харчовик», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вахольський Фортунат Вікентійович, 1896 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у с. Великі Нізгурці Бердичівської міськради Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вацек Дмитро Олександрович, 1901 р. н., с. Бища Люблінської губ. Чех, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Анета Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 8 жовтня 1937 р. розстріляний 9 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вацек Йосип Йосипович, 1880 р. н., кол. Малинівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Чех, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Малинівка Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Вацек Харитина Тимофіївна, 1880 р. н., кол. Анета Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Анета Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована восени 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Вацке Теодор Юліусович, 1903 р. н., кол. Вируби Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний,

одноосібник. Проживав у кол. Вируби Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 20 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою президії Новоград-Волинського райвиконкому від 10 січня 1935 р. підлягав виселенню разом із сім'єю за межі України. Вдруге заарештований 26 листопада 1937 р. Проживав у Верхньотеплівському р-ні Донецької обл. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 25 січня 1938 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Вацнудель Шльома Аронович, 1900 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, кустар. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Вацьківський Василь Степанович, 1921 р. н., с. Почуйки Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Почуйки Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Житомирським облсудом 11 жовтня 1938 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. ВС СРСР 2 лютого 1940 р. міру покарання знижено до 3 років позбавлення волі з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1993 р.

Вацьковський Антон Францович, 1900 р. н., с. Щербини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Щербини Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вацьковський Гнат Францович, 1884 р. н., с. Щербини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Щербини Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вацьковський Домінік Владиславович, 1897 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Ново-

град-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 6 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 27 вересня 1937 р. розстріляний 1 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вацьковський Іван Віталійович, 1913 р. н., с. Щербини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Щербини Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 30 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вацьковський Леонтій Йосипович, 1909 р. н., х. Буймир Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Буймир Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в шпигунстві та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вацьковський Станіслав Йосипович, 1898 р. н., х. Буймир Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Смолівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1965 р.

Ваш Йозеф Імре, 1919 р. н., м. Сегед, Угорщина. Угорець, освіта 6 кл. Заарештований 12 квітня 1951 р. ВТ військ МВС Житомирської обл. 8 червня 1951 р. за ч. 1 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. засуджений на 25 років ув'язнення до ВТТ. За ухвалою ВК ВС СРСР від 27 травня 1953 р. достроково звільнений, переданий угорським властям. Реабілітований у 1996 р.

Ваша (Ваш) Іван Іванович, 1889 р. н., м. Вінернойштадт, Австрія. Німець, письменний, секретар сільради. Проживав у кол. Бобрічі Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 25 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Вашев Олександр Сергійович, 1888 р. н., м. Короча Курської губ. Росіянин, освіта 6 кл. гімназії, без певних занять, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 16 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Вашкевич Антон Антонович, 1904 р. н., м. Белосток Гродненської губ. Білорус, освіта початкова, кондуктор, ст. Коростень Київської обл. Заарештований 19 грудня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 14 квітня 1935 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вашкевич Василь Йосипович, 1895 р. н., с. Кам'яний Брід Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, каменотес. Проживав у с. Кам'яний Брід. Заарештований 22 березня 1922 р. З-під варті звільнений за підпискою про невізд. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 4 березня 1938 р. Проживав у с. Чорна Кам'янка Буцького р-ну Київської обл. Чл. КП(б)У, освіта н. вища, завуч середньої школи. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний. Реабілітований у 1960 р.

Вашкевич Йосип Григорович, 1866 р. н., с. Кам'яний Брід Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, каменотес. Проживав у с. Кам'яний Брід. Заарештований 12 березня 1922 р. за підозрою в к.-р. діяльності. Київським губревтрибуналом справа припинена. Реабілітований у 1999 р.

Вашківський Іван Григорович, 1896 р. н., с. Кам'яний Майдан Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Кам'яний Майдан Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1938 р. за ст. 54-10 КК УРСР. Новоград-Волинським МВ НКВС УРСР 11 червня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Вашулевська Марта Фрідріхівна, 1899 р. н., с. Березівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, колгоспниця. Проживала в с. Березівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 2 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1938 р. справа припинена.

Вашулевський Михайло Михайлович, 1892 р. н., кол. Євгенівка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Березівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 4 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ващенко Андрій Григорович, 1888 р. н., с. Троковичі Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Троковичі Черняхівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 6 вересня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 11 вересня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Ващенко Дмитро Васильович, 1897 р. н., с. Троковичі Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Троковичі Черняхівського р-ну. Заарештований 27 липня 1931 р. за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 4 травня 1932 р. підлягав ув'язненню до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 24 березня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. Проживав у с. Троковичі Черняхівського р-ну Київської обл. Колгоспник. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УСРР 13 липня 1933 р. справа припинена.

Ващенко Іван Семенович, 1903 р. н., с. Тупальці Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Тупальці Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 22 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1965 р.

Ващенко Іван Степанович, 1886 р. н., с. Бистри Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гадзинка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 4 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Ващенко Клим Миронович, 1865 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Коростенського окр. Заарештований 26 травня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 20, 54-6 КК УСРР. Коростенським окрсудом 12 листопада 1929 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Реабілітований у 1997 р.

Ващенко Климентій Григорович, 1900 р. н., с. Троковичі Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Троковичі Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанської організації та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 квітня 1938 р. розстріляний 24 квітня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Ващенко Матвій Васильович, 1908 р. н., с. Баламутівка Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Ващенко Микола Григорович, 1877 р. н., м-ко Левків Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Левків Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Ващенко Микола Онуфрійович, 1882 р. н., с. Вчорайше Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Вчорайше Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Ващенко Олександр Опанасович, 1897 р. н., м-ко Городниця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Новоград-Волинсько-

го окр. Київської обл. Заарештований 31 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 жовтня 1937 р. розстріляний 29 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ващенко Павло Федорович, 1875 р. н., с. Романівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Романівка Новоград-Волинського р-ну Волинського окр. Заарештований 7 лютого 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Ващенко Петро Мефодійович, 1904 р. н., с. Яроповичі Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 24 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1957 р.

Ващенко Федір Олександрович, 1899 р. н., м-ко Левків Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, столяр. Проживав у с. Левків Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 15 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 24 жовтня 1937 р. засуджений на 5 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Ващенко Феодосій Матвійович, 1897 р. н., с. Бухни Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Бухни Погребищенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 6 лютого 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 червня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 10 років. Реабілітований у 1994 р.

Ващинський Йосип Войцехович, 1876 р. н., м. Ковно Ковенської губ. Поляк, малописьменний, органіст костюлу. Проживав у с. Слобода-Чернецька Мархлевського р-ну Волинського окр. Заарештований 26 січня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 17 травня 1929 р. позбавлений волі на 4 місяці. Реабілітований у 1996 р.

Ващинин Федір Іванович, 1894 р. н., с. Ляшки. Українець, письменний, колгоспник. Прожи-

вав у с. Малий Молодьків Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вашук Василь Григорович, 1862 р. н., с. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Високоукраїнське Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вашук Володимир Лазарович, 1896 р. н., с. Свидники Голобської вол. Ковельського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, нач. початк. батальйону зв'язку, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 13 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ 8-го с. к. 11–12 жовтня 1937 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. ВТ КВО 14 грудня 1937 р. міру покарання знижено до 5 років ув'язнення до ВТТ. ВК ВС СРСР 25 червня 1941 р. виправданий.

Вашук Іван Григорович, 1897 р. н., с. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Високоукраїнське Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1959 р.

Вашук Климентій Логвинович, 1891 р. н., с. Сали Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Сали Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 9 серпня 1937 р. розстріляний 23 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вашук Михайло Трохимович, 1902 р. н., с. Слобода В'язовецька Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, пожежник фарфорового з-ду. Проживав у смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 травня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-9, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 вересня 1938 р. справа припинена.

Вашук Остап Логвинович, 1877 р. н., с. Сали Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Сали Потіївського р-ну Київської обл. Заарештований 25 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 травня 1933 р. визначено вислання у Північний край на 3 роки умовно. Реабілітований у 1995 р.

Вашук Павло Йосипович, 1909 р. н., с. Чорнорудка Малочерняхівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон без опору білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Вашук Юрій Микитович, 1878 р. н., с. Колодяжне Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Колодяжне Держинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 16 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 13 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вашук Яків Федорович, 1901 р. н., с. Велика Горбаша Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, зав. райземвідділом. Проживав у с. Ярунь Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 квітня 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Житомирської обл. 11 грудня 1944 р. засуджений на 15 років каторжних робіт з конфіскацією майна. Реабілітований у 1967 р.

Вашук Яків Федорович, 1914 р. н., с. Хоросток Ганнопільської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер 19-го держмлина, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 12 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вдов Іван Наумович, 1898 р. н., с. Новоселиця Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав на х. Плакса Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. Прокурором Чуднівського району 4 травня 1939 р. справа припинена.

Вдовенко Кирило Сергійович, 1895 р. н., с. Рубежівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Рубежівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. розстріляний 22 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вдовенко Опанас Сергійович, 1902 р. н., с. Рубежівка Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рубежівка Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Вдовенко Семен Тимофійович, 1881 р. н., с. Баранівка Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Недашки Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 1 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. ВТ військ НКВС Українського округу 25 лютого 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Вдовенко Степан Васильович, 1905 р. н., м-ко Малин Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у смт Малин Житомирської обл. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1963 р.

Вдовенко Федір Федорович, 1893 р. н., с. Стрижавка Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Стрижівка Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вдович Віктор Денисович, 1899 р. н., с. Кожухівка Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, робітник залізниці, ст. Основа. Заарештований 20 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. Лінійним судом Південної залізниці 25 жовтня 1937 р. засуджений на 5 років позбав-

лення волі з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вдович Денис Демидович, 1895 р. н., с. Шеметиця Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, колгоспник. Проживав у с. Шеметиця Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 9 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 2 листопада 1937 р. розстріляний 19 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Вдовиченко Автоном Павлович, 1888 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 27 червня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 28 жовтня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 16 липня 1937 р. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Київської обл. Робітник радгоспу. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 16 серпня 1937 р. розстріляний 27 серпня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Василь Станіславович, 1910 р. н., с. Скраглівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Скраглівка Бердичівської міськради. Заарештований 20 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 18 січня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Василь Федорович, 1909 р. н., с. Мовчанівка Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Вдовиченко Василь Фокович, 1899 р. н., с. Скраглівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Скраглівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 19 листопада 1932 р. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 21 грудня 1932 р. справа припинена.

Вдовиченко Євгенія Антонівна, 1898 р. н., м. Лодзь Петроковської губ. Українка, освіта середня, художниця артгільді «Промкооп», м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 16 квітня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1945 р. вислана в Новосибірську обл. на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Вдовиченко Іван Тимофійович, 1907 р. н., с. Тайки Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Березники Городницького р-ну. Заарештований 31 березня 1931 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 20 червня 1931 р. позбавлений права проживання в прикордонній смузі та деяких містах ССРР. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Іларіон Михайлович, 1894 р. н., с. Водотії Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Водотії Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 11 квітня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 28 квітня 1932 р. справа припинена.

Вдовиченко Каленик Феодосійович, 1902 р. н., с. Кривин Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., голова райвиконкому. Проживав у смт Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 липня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 17 серпня 1939 р. справа припинена.

Вдовиченко Микола Петрович, 1886 р. н., с. Давидівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, конюх колгоспу. Проживав у с. Поромівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1990 р.

Вдовиченко Микола Юхимович, 1897 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Буки Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. розстріляний. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Олексій Федорович, 1879 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, робітник 1-го держшкірзаводу. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Олімпій Дем'янович, 1888 р. н., с. Скragлівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Скragлівка Бердичівської міськради Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Остап Дем'янович, 1888 р. н., с. Скragлівка Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Скragлівка Бердичівської міськради. Заарештований 29 грудня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-8 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 6 лютого 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Петро Флоріанович, 1897 р. н., с. Здань-Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта домашня, секретар сільради. Проживав у с. Здань-Болярка Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 21 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко Петро Юхимович, 1895 р. н., с. Буки Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Буки Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 17 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-13 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 23 грудня 1937 р. Робітник Тригірського лісництва, Житомирська обл. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Вдовиченко Прокіп Федорович, 1884 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичів-

ського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Халаїмгородок Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 28 квітня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 2 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 липня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вдовиченко-Кулик Опанас Федорович, 1882 р. н., с. Халаїмгородок Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, буфетник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 27 червня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 31 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Вебер Альберт Августович, 1913 р. н., кол. В'язовець Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. В'язовець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вебер Бенно Христофорович, 1909 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, неписьменний, робітник артілі «Багатопромінь», м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1941 р. за ст. 54-1а КК УРСР. УНКВС по Ростовській обл. 1 жовтня 1941 р. справа припинена.

Вебер Ганна Матвіївна, 1879 р. н., м-ко Остропіль Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 19 грудня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляна 2 січня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітована в 1989 р.

Вебер Надія Германівна, 1926 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського р-ну Волинського окр. Німкеня, освіта 6 кл., робітниця пивзаводу, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештована 11 травня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 11 грудня 1944 р. ув'язнена до ВТТ на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Вебер Петро Омелянович, 1893 р. н., Бессарабська губ. Німець, освіта – двокласне народне

училище, охоронник банку, смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 28 листопада 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-4 КК УСРР. Київським облсудом 28 лютого 1937 р. засуджений на 4 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1990 р.

Вебер Рудольф Самійлович, 1902 р. н., кол. Городище Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у смт Черняхів Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вебер Рудольф Юліусович, 1896 р. н., кол. Високе Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, без постійного місця праці, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 19 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вебер Фердінанд Вільгельмович, 1892 р. н., кол. Редька Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Товин Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 11 січня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Ємільчинським РВ ДПУ УСРР 27 березня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Веберт Давид Вільгельмович, 1898 р. н., с. Янче-Рудня Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник артілі «Червоний хімік». Проживав у с. Янче-Рудня Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вегер Григорій Кирилович, 1885 р. н., с. Старе Шарно Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Старе Шарно Народицького р-ну Київської обл. Заарештований 16 березня 1933 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вегерт Валентина Іванівна, 1923 р. н., кол. Горщик Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німкеня, освіта н. середня, телеграфістка, м. Красноград Харківської обл. Заарештована 25 лютого 1942 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 листопада 1942 р. ув'язнена до ВТТ на 10 років. Реабілітована в 1989 р.

Вегерт Едуард Іванович, 1905 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вегерт Іван Андрійович, 1885 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, вантажник, ст. Омелянівка Житомирської обл. Заарештований 14 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 19 квітня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вегерт Йоган Готлібович, 1883 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вегерт Яків Готлібович, 1897 р. н., кол. Геленівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта – сільське училище, тесляр артілі «Кооператор». Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 4 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вегнер Андрій Данилович, 1878 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, їздовий колгоспу. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистського штурмового

загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вегнер Вільгельм Фрідріхович, 1888 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистського штурмового загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вегнер Герман Готфрідович, 1875 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистського штурмового загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вегнер Герман Карлович, 1900 р. н., кол. Боголюбівка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Боголюбівка Ємільчинського р-ну Київської обл. Заарештований 10 листопада 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 лютого 1934 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вегнер Герман Самійлович, 1878 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистського штурмового загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вегнер Готліб Готлібович, 1868 р. н., Корецька вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Жолобне Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 5 серпня 1935 р. Київським облсудом 31 січня 1936 р. засуджений на 3 роки ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1992 р.

Вегнер Готфрід Фрідріхович, 1884 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 грудня

1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 8 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вегнер Данило Самійлович, 1884 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 грудня 1937 року. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вегнер Едмунд Вільгельмович, 1907 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вегнер Едуард Богуславович, 1883 р. н., кол. Буда-Бобриська Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Буда-Бобриська Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 13 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 14 березня 1935 р. справа припинена.

Вегнер Едуард Вільгельмович, 1898 р. н., кол. Павлинівка Київської губ. Німець, письменний, пасічник колгоспу. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 10 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 21 вересня 1937 р. розстріляний 27 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вегнер Еміль Андрійович, 1903 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 вересня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистського штурмового загону. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1953 р.

Вегнер Еммануїл Данилович, 1890 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Київської обл. Заарештований 20 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. роз-

стріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вегнер Людвіга Вільгельмівна, 1898 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Жолобне Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештована 5 серпня 1935 р. Київським облсудом 31 січня 1936 р. засуджена на 6 місяців позбавлення волі. Реабілітована в 1992 р.

Вегнер Микола Германович, 1922 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, освіта 7 кл., працівник пошти. Проживав у с. Брусилів Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 3-ї гв. танкової армії 2 грудня 1943 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Вегнер Отто Готлібович, 1910 р. н., кол. Курмань Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Курмань Ярунського р-ну Київської обл. Заарештований 17 лютого 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1933 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1963 р.

Вегнер Райнгольд Юліусович, 1898 р. н., кол. Нейманівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Бобриська Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецької військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Вегнер Рудольф Андрійович, 1914 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вегнер Теодор Фрідріхович, 1908 р. н., кол. Старицьке Київської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Старицьке Брусилівського р-ну Житомирської обл. Заарештова-

ний 17 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ведель Альберт Карлович, 1895 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник шляхвдділу, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 25 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 26 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Ведель Вільгельм Вільгельмович, 1883 р. н., кол. Веселівка Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Бондарівка Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 23 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Веденєв Сергій Христофорович, 1912 р. н., с. Кипень Санкт-Петербурзької губ. Росіянин, освіта середня, ст. льотчик Житомирської авіабригади, м. Житомир Київської обл. Заарештований 4 січня 1934 р. Обвинувачувався за ст. 54-3 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 березня 1934 р. визначено ув'язнення до ВТТ на 3 роки умовно. Реабілітований у 1998 р.

Веденшталъ Еміль Фрідріхович, 1882 р. н., кол. Владин Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня. Проживав у кол. Владин Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 29 листопада 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 прикордонних пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Ведман Арнольд Августович, 1905 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, голова колгоспу. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від

22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ведман Бертольд Августович, 1909 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, червоноармієць. Заарештований 21 липня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Калінінського гарнізону 4 серпня 1941 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Ведман Евальд Юліусович, 1902 р. н., кол. Пулинська Гута Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Пулинська Гута Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 7 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 14 березня 1935 р. справа припинена.

Ведман Еміль Августович, 1897 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Ведман Іван Готфрідович, 1884 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник артілі «Культпобут». Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Ведман Охрім Густавович, 1878 р. н., кол. Гонорин Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Соколів Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-шпигунської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 грудня 1937 р. розстріляний 30 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Ведман Фрідріх Готфрідович, 1889 р. н., кол. Краснорічка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Краснорічка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. За-

арештований 9 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Везнер Август Матвійович, 1879 р. н., кол. Буда-Бобрицька Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Вируби Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 16 серпня 1931 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 листопада 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Везнер Іван Якович, 1877 р. н., кол. Бобрицька-Гута Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Бобрицька-Гута Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. УНКДБ по Новосибірській обл. 22 липня 1942 р. у зв'язку зі смертю підслідного справа припинена. Реабілітований у 1989 р.

Вейде Олексій Миколайович, 1889 р. н., Латвія. Латись, освіта н. середня, нач. політвідділу радгоспу. Проживав у с. Великі Коровинці Чуднівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-7, 54-10 КК УРСР. Прокурором Чуднівського р-ну 29 червня 1939 р. справа припинена.

Вейдман Альвіна Вільгельмівна, 1897 р. н., кол. Аделін Жолобенської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, малописьменна, куховарка їдальні, ст. Новоград-Волинський Київської обл. Заарештована 17 серпня 1937 р. Обвинувачувалася як шпигунка польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляна 27 вересня 1937 р. Реабілітована в 1958 р.

Вейккерт Еміль Емільович, 1885 р. н., с. Городно Головненської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта вища, лікар-рентгенолог, м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 17 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вейман Адольф Васильович, 1898 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ.

Поляк, освіта початкова, формувальник-слюсар з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вейман Казимир Феліксович, 1899 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, письменний, без певних занять і місця проживання. Заарештований 16 липня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 25 вересня 1930 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вейман Мечислав Феліксович, 1906 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта – трикласне училище, робітник з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вейс Іван Якович, 1881 р. н., Катериненштадт Самарської губ. Німець, малописьменний, столяр ф-ки ім. 1-го Травня, с. Березівка Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований 6 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вейтоп Курт Беніамінович, 1897 р. н., м. Рига Ліфляндської губ. Латись, малописьменний, вантажник. Проживав у с. Почуйки Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 3 грудня 1937 р. розстріляний 11 січня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Вексель Август Людвігович, 1894 р. н., кол. Миколаївка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Проживав у кол. Миколаївка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 28 жовтня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-4, 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 15 лютого 1936 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Вексельман Ісаак Гедальович, 1904 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, живописець фаянсового з-ду, с. Кам'яний Брід Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Векслер Аврам-Меєр Вольфович, 1894 р. н., м-ко Іскорость Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, письменний, плановик УТОСу. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 3 січня 1938 р. Обвинувачувався як сіоніст. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Векслер Арон Шайович, 1864 р. н., м-ко Горошки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, одноосібник. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 18 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Реабілітований у 1991 р.

Векслер Борис Мойсейович, 1906 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, заготівельник ССТ. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 17 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Векслер Ісаак Маркович, 1893 р. н., м. Овруч Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, освіта н. середня, директор облліспромгоспу. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 4 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Векслер Мойше-Айзік Беркович, 1887 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, зав. пунктом «Заготхутро». Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при

НКВС СРСР від 28 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Векслер Сруль-Мойше Беркович, 1899 р. н., м-ко Ушомир Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, заготівельник хутра. Проживав у с. Ушомир Коростенської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 вересня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 жовтня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вексман Іцько Абрамович, 1907 р. н., с. Білка Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, приймальник утилю. Проживав у с. Білка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 червня 1938 р. за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. Військовим прокурором 112-ї військової прокуратури 28 серпня 1938 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Веледницький Аврам Мойсейович, 1898 р. н., м-ко Норинськ Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Єврей, малописьменний, завмаг, смт Олевськ Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 7 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Велецький Володимир Леонтіївич, 1867 р. н., с. Зимне Люблінської губ. Українець, освіта середня, священник без парафії. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 8 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Велецький Омелян Андрійович, 1882 р. н., с. Губин Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, священник. Проживав у с. Троща Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Помер 4 лютого 1941 р. у м. Сегежа Карело-Фінської РСР. Реабілітований у 1958 р.

Веливчук Юхим Андрійович, 1890 р. н., с. Попівці Бережецької вол. Кременецького пов.

Волинської губ. Українець, освіта початкова, секретар міськвно, м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 1 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Велигура Іван Михайлович, 1891 р. н., х. Карасиха Ляховецької вол. Острозького пов. Волинської губ. Українець, одноосібник. Проживав у м-ку Ляхівці Ляховецької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. Виїзною сесією Волинського губревтрибуналу по Ізяславському пов. 5 вересня 1921 р. засуджений до конфіскації однієї корови без заліку в продподаток. Реабілітований у 1999 р.

Великдус Олексій Федорович, 1915 р. н., с. Запулля Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, колгоспник. Проживав у с. Запілля Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 березня 1947 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Військовим прокурором військ МВС Житомирської обл. 10 липня 1947 р. справа припинена.

Великдус Юхим Романович, 1885 р. н., с. Жеревці Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Жеревці Лугинського р-ну Коростенського окр. Заарештований 1 лютого 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 12 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Великий Григорій Якович, 1911 р. н., с. Городок Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Великий Кузьма Улянович, 1902 р. н., с. Безпечна Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Безпечна Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 5 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-7, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 29 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Великий Петро Григорович, 1896 р. н., с. Городок Ширмівської вол. Бердичівського пов. Ки-

ївської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Городок Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Реабілітований у 1989 р.

Великотний Павло Володимирович, 1884 р. н., м. Кирилово. Росіянин, освіта середня, робітник «Промкоопдрев». Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 18 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-монархічної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 3 червня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Велих Йосип Йосипович, 1904 р. н., с. Вільшанка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Чех, освіта середня, ст. майстер ШЕД № 651. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 7 квітня 1938 р. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Величанський Іван Гаврилович, 1901 р. н., с. Скурати Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Михайлівка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 22 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 29 квітня 1933 р. справа припинена.

Величанський Леонтій Гнатович, 1885 р. н., с. Скурати Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник ССТ. Проживав у с. Скурати Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до української націоналістичної диверсійно-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Величанський Пилип Якович, 1898 р. н., с. Скурати Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Михайлівка Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 31 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 жовтня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Величко Артем Іванович, 1913 р. н., с. Старовірівка Харківської губ. Українець, чл. ЛКСМУ, освіта початкова, зав. складом будинку зв'язку

45-го мехкорпусу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Величко Іван Мартинович, 1904 р. н., с. Піщів Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, заст. голови сільради. Проживав у с. Піщів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Величко Іван Степанович, 1907 р. н., с. Харліївка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, червоноармієць, Юзький табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 23 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 15 червня 1942 р. ув'язнений до ВТТ на період війни. Реабілітований у 1958 р.

Величко Костянтин Феодосійович, 1894 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Глибочок Троянівського р-ну. Заарештований 5 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Величко Нестор Феодосійович, 1891 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Глибочок Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 червня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1991 р.

Величко Опанас Федорович, 1896 р. н., с. Глибочок П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Глибочок Троянівського р-ну Київської обл. Заарештований 22 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 21 червня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 населених пунктах. Реабілітований у 1991 р. Вдруге заарештований 21 грудня

1937 р. Бригадир підсобного господарства в/ч. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання та а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Величко Семен Миколайович, 1907 р. н., с. Баламутівка Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Баламутівка Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 6 лютого 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 3 березня 1930 р. справа припинена.

Велігурська Євдокія Миколаївна, 1890 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Врублівка Романівського р-ну ім. Дзержинського Волинського окр. Заарештована 8 вересня 1928 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Волинським окрсудом 17 січня 1929 р. засуджена на 3 роки позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Враховуючи її хворобу, міру покарання визначено умовно з випробним строком на 3 роки. Реабілітована в 1991 р.

Веліовейський Ілля Павлович, 1891 р. н., м. Чернігів Чернігівської губ. Поляк, освіта середня, бухгалтер ССТ. Проживав у с. Рогачів Баранівського р-ну Волинського окр. Заарештований 18 січня 1930 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Волинським ОВ ДПУ УСРР 4 березня 1930 р. справа припинена.

Веліш Самуїл Генріхович, 1898 р. н., Австрія. Єврей, письменний, складач на фірмі «Ельбмюс», м. Відень. Заарештований 4 травня 1940 р. Обвинувачувався за ст. 80 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 25 червня 1940 р. позбавлений волі на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Вельгас Юзефа Павлівна, 1918 р. н., с. Червона Новоселиця. Полька, освіта 5 кл., домогосподарка. Проживала в м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. 9 березня 1945 р. відібрано підписку про невіїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 5 січня 1946 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану. Реабілітована в 1991 р.

Вельке Арнольд Августович, 1908 р. н., кол. Романовецька-Нова Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, слюсар МТС, смт Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 травня 1938 р. Обвинувачувався в при-

четності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вельке Евальд Стефанович, 1907 р. н., с. Ржадківка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, освіта – лікнеп, робітник 15-ї дистанції колії, роз'їзд Вершниця, Новоград-Волинська міськрада Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 12 листопада 1937 р. розстріляний 16 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вельке Людвіг Самійлович, 1885 р. н., кол. Бобрічі Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Великий Дивлін Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Велькер Микола Пилипович, 1911 р. н., с. Креп Саратовської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Вируби Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 18 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 20 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вельман Густав Адольфович, 1902 р. н., кол. Мар'янівка-Яблунецька Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Косяк Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 24 червня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун німецької розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Вельман Ольга Густавівна, 1923 р. н., с. Сімаківка Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німкеня, освіта 9 кл., перекладачка у таборі радянських військовополонених, Німеччина. Заарештована 17 жовтня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 3-ї ударної армії 30 жовтня 1945 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1991 р.

Вельман Роберт Адольфович, 1896 р. н., сл. Яблунець Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний,

колгоспник. Проживав у с. Здоровець Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 5 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вельмик Антон Лук'янович, 1885 р. н., с. Райки Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, одноосібник. Проживав у с. Райки Бердичівської міськради. Заарештований 16 жовтня 1930 р. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 25 січня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 20 липня 1937 р. Проживав у с. Райки Бердичівської міськради Вінницької обл. Одноосібник. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 25 грудня 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1958 р.

Вельтміллер Яків Іванович, 1898 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, письменний, робітник залізниці, ст. Новоград-Волинський Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Кам'янець-Подільській обл. від 15 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вельчинський Лаврентій Іванович, 1889 р. н., с. Тадеушпіль Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний. Проживав у смт Любар Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 14 травня 1933 р. справа припинена.

Вельчинський Франц Антонович, 1907 р. н., х. Забарчик Волинської губ. Поляк, малописьменний, пожежник фарфорового з-ду. Проживав у м-ку Городниця Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 26 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загonom військ ДПУ УСРР 20 травня 1933 р. справа припинена.

Велок Василь Іванович, 1896 р. н., с. Косенів Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Косенів Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 лис-

топада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Венгель Адольф Леонович, 1909 р. н., с. Білий Берг Київської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Білий Берг Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Венгель Людвіг Леонтійович, 1900 р. н., с. Білий Берг Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Білий Берг Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Венгер Данило Владиславович, 1906 р. н., с. Будка Київської губ. Німець, письменний, теляр колгоспу, м. Малин Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-9, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Венгер Діоніс Андрійович, 1896 р. н., с. Парипси Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, лінійний сторож, ст. Попільня Житомирської обл. Заарештований 22 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. націоналістичного угруповання. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 квітня 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Венгер Кузьма Григорович, 1909 р. н., с. Макарівка Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 22 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Венгер Меланія Іванівна, 1884 р. н., с. Парипси Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. Українка, неписьменна, одноосібниця. Проживала в с. Парипси Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештована 8 серпня 1950 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 26 вересня 1950 р. засуджена на 8 років позбавлення волі з конфіскацією

майна і поразенням у правах на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Венгер Олексій Федорович, 1892 р. н., с. Красносельці. Українець, малописьменний, слюсар колгоспу. Проживав у с. Попільня Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Венглевський Альбін Іванович, 1885 р. н., с. Буки Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, коваль колгоспу. Проживав у с. Сичівка Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1989 р.

Венгліньський Микола Антонович, 1896 р. н. с. Вільшка Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник, х. Венгліньський Брусилівського р-ну Київського окр. Заарештований 21 серпня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-11 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 січня 1929 р. розстріляний 22 січня 1929 р. Реабілітований у 1996 р.

Венгловська Цезарина Іванівна, 1887 р. н., с. Гайки Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, робітниця ліспромгоспу, с. Боровиця Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. Заарештована 26 жовтня 1936 р. Обвинувачувалася за ст. 54-4, 54-10, 54-11 КК УСРР. Київським облсудом 23 лютого 1937 р. засуджена на 4 роки позбавлення волі з поразенням у правах на 2 роки. Реабілітована в 1991 р.

Венгловська Юзефа Валентинівна, 1900 р. н., кол. Недбаївка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Недбаївка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештована 8 лютого 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Новоград-Волинським МВ НКВС УРСР 1 червня 1938 р. справа припинена. Реабілітована в 1999 р.

Венгловський Август Валентинович, 1902 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, одноосібник. Проживав у кол. Солодирі Пулинського р-ну. Заарештований 12 січня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постано-

вою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 14 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Адам Михайлович, 1870 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Кошелівка Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 6 вересня 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 листопада 1930 р. висланий до Казахстану на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Антон Йосипович, 1912 р. н., с. Радецька Болярка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Радецька Болярка Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 9 листопада 1937 р. розстріляний 16 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Антон Францович, 1899 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, столяр меблевої ф-ки. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 2 серпня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1957 р.

Венгловський Антон Францович, 1904 р. н., с. Стара Рудня Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Рудня Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Венгловський Аполлінарій Іванович, 1910 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 травня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 28 серпня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Венгловський Гвідон Іванович, 1883 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тесляр будівельної артілі, м. Житомир Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Венгловський Діоніс Францович, 1905 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тимчасово не працював. Проживав у с. Грузливець Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 1 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 13 лютого 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Зенон Йосипович, 1909 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Кошелівка Пулинського р-ну Волинського окр. Заарештований 6 вересня 1930 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 листопада 1930 р. ув'язнений до ВТТ на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Іван Августинович, 1902 р. н., с. Уладівка Подільської губ. Поляк, освіта середня, бухгалтер облземуправління. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 13 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Новоград-Волинськ 13 липня 1939 р. справа припинена.

Венгловський Іван Антонович, 1875 р. н., с. Бабичівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, тесляр Станишівського лісництва. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 11 листопада 1932 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 9 березня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Іван Миколайович, 1889 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Яблунне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Венгловський Йосип Валентинович, 1903 р. н., кол. Солодирі Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Солодирі Володарського р-ну Волинського окр. Заарештований 15 червня 1927 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором Волинського округу 28 березня 1928 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Венгловський Йосип Костянтинович, 1870 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, візник. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 15 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 1 квітня 1935 р. справа припинена.

Венгловський Йосип Павлович, 1891 р. н., с. Стара Рудня Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Рудня Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Венгловський Йосип Станіславович, 1896 р. н., кол. Наталія Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав у кол. Наталія Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 6 березня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 3 вересня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 30 вересня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Венгловський Йосип Станіславович, 1908 р. н., сл. Сахарня Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сахарня Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1967 р.

Венгловський Йосип Францович, 1904 р. н., с. Стара Рудня Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Стара Рудня Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався в

причетності до диверсійно-розвідувальної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 грудня 1937 р. розстріляний 18 грудня 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Венгловський Йосип Цирильович, 1886 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Весела Дуброва Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Костянтин Олексійович, 1893 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, освіта середня, інспектор-методист сільгоспінституту. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 13 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Михайло Францович, 1902 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, комірник колгоспу. Проживав у с. Яблунне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 8 лютого 1938 р. Реабілітований у 1968 р.

Венгловський Павло Михайлович, 1877 р. н., с. Кошелівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, без певних занять. Проживав у с. Кошелівка Пулинського р-ну. Заарештований 6 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 18 березня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Станіслав Вікентійович, 1898 р. н., сл. Ковцький Кривотин Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ковцький Кривотин Лугинського р-ну. Заарештований 1 березня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-9 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 листопада 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Тадеуш Іванович, 1912 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний,

одноосібник. Проживав у с. Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 травня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 28 серпня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Венгловський Теофіл Антонович, 1880 р. н., с. Бабицівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, чорнороб. Проживав у м. Житомир Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 8 травня 1935 р. справа припинена. Вдруге заарештований 5 червня 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Дегазатор комітету ДТСААФ. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Венгловський Фелікс Йосипович, 1898 р. н., кол. Яблунне Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Яблунне Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 січня 1938 р. розстріляний 10 лютого 1938 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Венгловський Фелікс Мартинович, 1885 р. н., х. Великий Ліс Іскоростської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Великий Ліс Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 16 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Венгловський Франц Павлович, 1898 р. н., сл. Яменець Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, незаможник. Проживав у сл. Яменець Ємільчинського р-ну. Заарештований 23 листопада 1931 р. Обвинувачувався за ст. 16-80, 54-6 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 березня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Венгловський Юліан Антонович, 1898 р. н., с. Новий Завод Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Новий Завод Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 серпня 1933 р. за ст. 54-11 КК УСРР. ОН при Колегії ДПУ УСРР 6 січня 1934 р. справа припинена.

Венгржанівський Данило Гнатович, 1879 р. н., м-ко Брацлав Подільської губ. Українець, освіта вища, завмаг. Проживав у м. Житомир Волинського окр. Заарештований 2 лютого 1930 р. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 2 лютого 1930 р. позбавлений права проживання в Україні на 3 роки. Реабілітований у 1999 р.

Венгржановський Станіслав Дем'янович, 1902 р. н., с. Кошарище Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, судовий виконавець, смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 5 лютого 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Венда Фрідріх Рудольфович, 1906 р. н., с. Понінка Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник фарфорового з-ду, смт Баранівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 9 лютого 1938 р. Реабілітований у 1962 р.

Вендер Володимир Федорович, 1912 р. н., м-ко Троянів Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 7 кл., хіміструктор 28-го кавполку 5-ї кавдивізії. Заарештований 10 червня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. ВТ 2-го кавкорпусу КВО 16 серпня 1937 р. засуджений на 4 роки ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1969 р.

Вендт Євгенія Альбертівна, 1924 р. н., кол. Кам'янка Черняхівського р-ну Житомирського окр. Волинської губ. Німкеня, освіта 6 кл., кур'єр цукротресту, м. Житомир Житомирської обл. Заарештована 1 березня 1944 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 6 травня 1944 р. ув'язнена до спецтабору на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Вендиктов Андріян Миколайович, 1887 р. н., Чернігівська губ. Росіянин, освіта початкова, маляр 127-ї військбуддільниці, м. Овруч Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. Заарештований 20 січня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облсудом 4 квітня 1937 р. засуджений на 3 роки позбавлення волі. Реабілітований у 1992 р.

Венедиктов Іван Дмитрович, 1893 р. н., м. Грайворон Курської губ. Українець, освіта середня, директор школи. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. розстріляний 17 грудня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Венжик Іван Прокопович, 1909 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, бухгалтер тюрми. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Венжик Йосип Михайлович, 1887 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, чл. КП(б)У, освіта початкова, технолог цеху з-ду «Прогрес». Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Венжик Степан Рафаїлович, 1892 р. н., с. Мала Чернявка Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Мала Чернявка Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 вересня 1938 р. розстріляний 1 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вензель Август Іванович, 1895 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вензель Леопольд Іванович, 1898 р. н., кол. Геленівка Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою трій-

ки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 вересня 1938 р. розстріляний 28 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вензель Райнгольд Іванович, 1887 р. н., кол. Фасівська Рудня Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, голова колгоспу. Проживав у с. Рудня-Фасова Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Венске Самуїл Іванович, 1891 р. н., кол. Шадура Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, столяр колгоспу. Проживав у с. Писарівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 2 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вент Броніслава Климентіївна, 1882 р. н., с. Озерна Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Топори Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляна 29 грудня 1937 р. Реабілітована в 1989 р.

Вент Марія Іванівна, 1887 р. н., кол. Мартинівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Проживала в м. Житомир. Заарештована 4 грудня 1931 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором Житомирського 7-го оперсектора ДПУ УСРР 14 березня 1932 р. справа припинена.

Вентлянд Едуард Готлібович, 1888 р. н., Новоград-Волинський пов. Волинської губ. Німець, освіта середня, ветфельдшер. Проживав у с. Ємільчине Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Волинської губ. Заарештований 12 вересня 1923 р. Обвинувачувався за ст. 60 КК УСРР. За постановою комісії НКВС СРСР з адміністративних виселень від 26 жовтня 1923 р. позбавлений права проживання в 16 населених пунктах ССРР. Реабілітований у 1996 р.

Вентлянд Райнгольд Едуардович, 1903 р. н., кол. Фрідріхівка Миропільської вол. Новоград-

Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Фідрівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 14 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Венцель Едуард Карлович, 1904 р. н., кол. Дубовецька-Буда Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник радгоспу. Проживав у с. Черемошня Житомирської міськради Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 23 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Венцель Юліус Фердинандович, 1896 р. н., кол. Кам'янка Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник хмелерадгоспу. Проживав у с. Черемошня Житомирської міськради Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 23 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Венцель Яків Карлович, 1887 р. н., кол. Дубовецька-Буда Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, робітник радгоспу. Проживав у с. Черемошня Житомирської міськради Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 25 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. фашистської диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 28 серпня 1937 р. розстріляний 19 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Венцеслицький Іван Павлович, 1891 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Довгий Ліс Народицького р-ну. Заарештований 29 жовтня 1930 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 4 грудня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венцилевська Станіслава Іванівна, 1901 р. н., м. Рівне Рівненського пов. Волинської губ. Поль-

ка, освіта н. вища, вчителька технікуму мехобробки деревини, м. Житомир Київської обл. Заарештована 25 червня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 4 січня 1938 р. розстріляна 13 січня 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Венциславський Йосип Фадейович, 1857 р. н., с. Гардишівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Альбівка Житомирської міськради Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 25 березня 1935 р. справа припинена.

Венциславський Устин Петрович, 1877 р. н., м-ко Базар Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Базар Базарського р-ну Коростенського окр. Заарештований 28 січня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 20 березня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Венцківський Георгій Костянтинівич, 1907 р. н., м. Ковель Ковельського пов. Волинської губ. Українець, письменний, шофер райспоживспілки. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 26 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1956 р.

Венцлав Едуард Вільгельмович, 1893 р. н., кол. Катеринівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, конюх колгоспу. Проживав на х. Рудківський Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 21 листопада 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Мархлевським РВ ДПУ УСРР 24 листопада 1932 р. справа припинена.

Венцлав Іван Йосипович, 1893 р. н., с. Богиня Віленської губ. Литовець, малописьменний, пасічник колгоспу. Проживав у с. Красилівка Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляний 26 лютого 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Венцлер Густав Августович, 1890 р. н., кол. Прутівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Нейгейм Мархлевського

р-ну Київської обл. Заарештований 3 грудня 1932 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 22 травня 1933 р. справа надіслана прокурору на припинення. Реабілітований у 2002 р.

Венцлер Йоган, 1892 р. н., м. Ченстохов Петроковської губ. Німець, письменний, працював у сільському господарстві, с. Блюменау, р-н Фюрстенберг, Німеччина. Заарештований 14 січня 1947 р. Обвинувачувався за ст. 58-1а КК РРФСР. ВТ 2-ї гв. мехармії 2 березня 1947 р. засуджений на 10 років позбавлення волі з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1990 р.

Веприк Петро Прокопович, 1893 р. н., м. Прага. Чех, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Переміжжя Радомисльського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 червня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 28 червня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Верба Костянтин Якович, 1886 р. н., с. Бистрівка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Бистрівка Вчорайшенського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 5 липня 1929 р. Прокурором Бердичівського окр. 20 листопада 1929 р. справа припинена.

Верба Павло Степанович, 1896 р. н., с. Бистрівка Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Верхівня Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1961 р.

Верба Петро Олексійович, 1905 р. н., с. Карачків Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, червоноармієць. Заарештований 28 жовтня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-2, 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 87-ї с. д. 14 листопада 1942 р. засуджений на 8 років позбавлення волі з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1991 р.

Вербаховський Мар'ян Іванович, 1872 р. н., м. Старокостянтинів Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, тесляр-кустар. Проживав у с. Стрижавка Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 17 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Бердичівським МВ ДПУ УСРР 11 травня 1933 р. справа припинена. Вдруге заарештований 26 травня 1938 р.

Проживав у с. Стрижавка Любарського р-ну Житомирської обл. Тесляр Любарської МТС. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Любарського р-ну 28 червня 1939 р. справа припинена.

Вербельчук Герасим Ілліч, 1897 р. н., с. Лопатичі Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Майдан Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-6 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 січня 1938 р. розстріляний 11 лютого 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Вербельчук Сергій Микитович, 1893 р. н., х. Бацькуни Волинської губ. Українець, письменний, староста сільуправи під час окупації. Проживав на х. Бацькуни Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 березня 1944 р. за ст. 54-1а КК УРСР. Відділом контррозвідки «Смерш» спецтабору № 0308 18 лютого 1945 р. справа припинена.

Вербенець Трохим Хомич, 1894 р. н., с. Булдічів Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Булдічів Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Верберт Еміль Августович, 1904 р. н., кол. Адамівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. В'язовець Червоноармієцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 6 грудня 1937 р. розстріляний 14 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вербіло Амвросій Васильович, 1881 р. н., с. Добринь Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Добринь Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до а.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1963 р.

Вербіло Вакула Федорович, 1899 р. н., с. Тулин Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ро-

бітник, ст. Станишівка Житомирської обл. Заарештований 3 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вербило Олексій Андрійович, 1900 р. н., с. Сичівка Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Сичівка Чоповицького р-ну Коростенського окр. Заарештований 30 січня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 22 вересня 1928 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1996 р.

Вербило Соловей Андрійович, 1881 р. н., с. Сичівка Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Сичівка Малинського р-ну Київської обл. Заарештований 13 квітня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 28 квітня 1933 р. визначено ув'язнення до концтабору на 3 роки умовно. Реабілітований у 1989 р.

Вербило Степан Миколайович, 1895 р. н., с. Добринь Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник кар'єру. Проживав у с. Добринь Потіївського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5–6 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1963 р.

Вербилюк Никифор Тихонович, 1898 р. н., м-ко Ліщин Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, голова промартілі. Проживав у с. Ліщин Троянівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 1–2 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вербицька Надія Павлівна, 1898 р. н., м. Старокостянтинів Старокостянтинівського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, робітниця цегельного з-ду. Проживала в м. Житомир Київської обл. Заарештована 13 вересня 1932 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Житомирським МВ ДПУ УСРР 11 січня 1933 р. справа припинена.

Вербицький Геннадій Францович, 1908 р. н., с. Филинці Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Филинці Любар-

ського р-ну. Заарештований 16 травня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вербицький Григорій Улянович, 1896 р. н., с. Лясівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Лясівка Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 14 червня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Вербицький Кіндрат Свиридович, 1902 р. н., с. Мала Бурімка Полтавської губ. Українець, малописьменний. Відбував покарання в Коростенській ВТК, Житомирська обл. Заарештований 21 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 4 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вербицький Корній Миколайович, 1892 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав на х. Жуківщина Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 23 березня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 16-80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 15 вересня 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вербицький Мартин Вікентійович, 1883 р. н., с. Маньци Мінської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Рудня-Мечня Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Вербицький Мар'ян Сабінович, 1910 р. н., с. Котівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник 166-ї військбуддільниці, с. Котівка Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 19 квітня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10, 16-80 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 16 листопада 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вербицький Олександр Улянович, 1886 р. н., с. Лясівка Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний,

одноосібник. Проживав у с. Лясівка Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 14 червня 1929 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 3 вересня 1929 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Вербівський Дмитро Тимофійович, 1902 р. н., с. Янушівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта середня, вчитель. Проживав у с. Юлянівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 10 липня 1938 р. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 20 серпня 1938 р. справа припинена.

Вербівський Іван Федорович, 1913 р. н., с. Дениші Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, письменний, колійний обхідник, ст. Дубовець Житомирської обл. Заарештований 28 лютого 1938 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Кам'янець-Подільській обл. від 22 квітня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1968 р.

Вербівський Ілля Петрович, 1890 р. н., м. Житомир Волинської губ. Українець, малописьменний, каменяр Крошнянського кар'єру. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Заарештований 15 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української націоналістичної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 28 травня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вербівський Михайло Тимофійович, 1896 р. н., с. Янушівка Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Янушівка Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 2 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вербівський Олександр Якович, 1898 р. н., с. Верболози Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, бригадир колгоспу. Проживав у с. Верболози Черняхівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. діяльності. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 22 листопада 1937 р. розстріляний 23 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вербівський Павло Оксентійович, 1920 р. н., с. Вільськ Пулинської вол. Житомирського пов.

Волинської губ. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць, м. Совгавань. Заарештований 3 червня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. Військовим прокурором Північної Тихоокеанської флотилії 10 серпня 1942 р. справа припинена.

Вербівський Федір Анастасійович, 1897 р. н., кол. Генріхівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, тракторист МТС, смт Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 4 жовтня 1938 р. розстріляний 5 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Вергалюк Андрій Іванович, 1898 р. н., с. Сербинівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Сербинівка Чуднівського р-ну. Заарештований 7 березня 1931 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Чуднівським РВ ДПУ УСРР 28 травня 1931 р. у зв'язку з занесенням до списку куркулів, визначених до вислання у Північний край, справа припинена. Реабілітований у 1993 р.

Вергелес Арон Тевельович, 1915 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Єврей, письменний, червоноармієць. Заарештований 24 жовтня 1941 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 4-ї с. д. 6 листопада 1941 р. засуджений до розстрілу. ВТ Південного фронту 11 грудня 1941 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1991 р.

Вергелес Архип Григорович, 1896 р. н., с. Саверці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, письменний, рахівник ССТ. Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 20 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1964 р.

Вергелес Павло Григорович, 1900 р. н., с. Саверці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 12 квітня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р. Вдруге заарештований 10 липня 1937 р. Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну Ки-

ївської обл. Без певних занять. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 22 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Вергелес Тихон Григорович, 1902 р. н., с. Саверці Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, незаможник. Проживав у с. Саверці Попільнянського р-ну. Заарештований 16 жовтня 1930 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Київським облвідділом ДПУ УСРР 12 квітня 1932 р. справа припинена. Реабілітований у 2001 р.

Вергелес Юхим Власович, 1915 р. н., с. Носівка Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта 10 кл., комбат окремого гв. арддивізіону, ст. л-т. Заарештований 20 березня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ 9-ї гв. с. бр. 14 квітня 1943 р. справа припинена.

Вергер Іван Готлібович, 1896 р. н., кол. Тартачок Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, одноосібник. Проживав на х. Морги Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 2 квітня 1933 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. 19-м Олевським прикордонним загоном військ ДПУ УСРР 5 березня 1933 р. (так у документі) справа припинена.

Вергер Кароль Готлібович, 1901 р. н., кол. Тартачок Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Собичин Олевського р-ну Київської обл. Заарештований 23 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. 19-м Олевським прикордонним загоном військ ДПУ УСРР 5 березня 1933 р. (так у документі) справа припинена.

Вергилюк Терентій Демидович, 1882 р. н., с. Стетківці Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Стетківці Янушпільського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 8 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 13 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 5 років. Реабілітований у 1994 р.

Вергівнюк Семен Лаврентійович, 1889 р. н., м. Прага. Чех, малописьменний, садівник-городник хмелерадгоспу. Проживав у с. Молочки Янушпільського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою ОН при НКВС

СРСР від 9 лютого 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вергунов Федір Якович, 1898 р. н., с. Божів Скобелківської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, пом. машиніста фарфорового з-ду, с. Мархлевськ Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 7 серпня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 4 жовтня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1956 р.

Вергунова Алезія Феліксівна, 1908 р. н., с. Довбиш Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. за ст. 54-10, 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 14 червня 1938 р. справа припинена.

Вердецький Рудольф Карлович, 1880 р. н., кол. Францівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Буки Чоповицького р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Верезумський Леонід Іванович, 1905 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, нач. цеху 1-го держшкірзаводу. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 15 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Верезумський Микита Дмитрович, 1897 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, сторож водокачки, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 29 січня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 17 березня 1939 р. справа припинена.

Верезумський Михайло Данилович, 1877 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Іванківці Бердичівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 30 вересня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ

від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1995 р.

Верезумський Яків Аврамович, 1897 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, колійний обхідник, ст. Глухівці Вінницької обл. Заарештований 5 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. ВТ військ НКВС Вінницької обл. 26 квітня 1944 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконано 6 жовтня 1944 р. Реабілітований у 1996 р.

Верезумський Яків Дмитрович, 1891 р. н., с. Іванківці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, сторож, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 16 лютого 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 2 липня 1939 р. справа припинена.

Верема Йосип Іванович, 1900 р. н., с. Вулька-Тарновська Холмської губ. Українець, освіта початкова, кіномеханік в/ч, м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 3 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. української повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 3 листопада 1938 р. розстріляний 4 листопада 1938 р. Реабілітований у 1970 р.

Веремєєв Петро Якимович, 1905 р. н., м. Катеринослав Катеринославської губ. Білорус, освіта н. вища, зав. обліком РК КП(б)У. Проживав у смт Володарськ-Волинськ Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 31 грудня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Володарсько-Волинського району 9 березня 1937 р. справа припинена.

Веремієнко Олексій Іванович, 1919 р. н., с. Ставецька-Слобода Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, неписьменний, червоноармієць, м. Самбір Львівської обл. Заарештований 10 жовтня 1940 р. УМДБ по Житомирській обл. 7 лютого 1948 р. справа припинена (пропав безвісти на фронті 24 вересня 1944 р.) Реабілітований у 2000 р.

Веремій Степан Кирилович, 1892 р. н., с. Красносілка Красносілівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Красносілка Чуднівського р-ну Вінницької обл. Заарештований 5 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР

від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Веремійчук Олександр Прохорович, 1887 р. н., с. Жолонь Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Жолонь Овруцького р-ну Житомирської обл. Заарештований 26 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Веремійчук Семен Артемович, 1896 р. н., с. Орепи Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Орепи Новоград-Волинського р-ну. Заарештований 6 березня 1931 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 30 квітня 1931 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Веремійчук Степан Михайлович, 1892 р. н., с. Орепи Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Орепи Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 24 грудня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Веремчук Євтихій Захарович, 1885 р. н., с. Глухи Кримненської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, ст. кондуктор станції. Проживав у м. Коростень Житомирської обл. Заарештований 5 червня 1938 р. Обвинувачувався як агент польської розвідки. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 30 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Веремчук Йосип Савич, 1897 р. н., с. Залужжя Коритницької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, чл. КП(б)У, освіта початкова, нач. РВ міліції. Проживав у смт Коростишів Коростишівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Веремчук Лука Іванович, 1902 р. н., с. Кушнища Згоранської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Давидки Коростен-

ської міськради Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. повстанського загону та шпигунстві. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 5 травня 1938 р. розстріляний 2 червня 1938 р. Реабілітований у 1973 р.

Верес Микола Олександрович, 1888 р. н., с. Корма-Каленські Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, робітник лісництва, с. Рудня-Вороб'ївська Малинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 27 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 26 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Веретельник Олександр Іванович, 1898 р. н., с. Старий Миропіль Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, експедитор райспоживспілки. Проживав на х. Короленків Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Дзержинського р-ну 8 квітня 1939 р. справа припинена.

Веретин Андрій Григорович, 1911 р. н., с. Дерганівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Юзьський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Веретин Антон Давидович, 1885 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, зав. фермою колгоспу. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 13 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 17 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1964 р.

Веретин Петро Данилович, 1909 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Білилівка Ружинського р-ну Київської обл. Заарештований 30 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 3 вересня 1937 р. розстріляний 8 вересня 1937 р. Реабілітований у 1963 р.

Веретин Степан Васильович, 1904 р. н., с. Білилівка Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, голова колгоспу. Проживав у с. Зарудинці Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 3 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. польської шпигунсько-диверсійної повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 листопада 1937 р. розстріляний 4 грудня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Верещак Василь Федорович, 1891 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Дертка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 березня 1938 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 13 квітня 1939 р. справа припинена.

Верещак Ганна Володимирівна, 1921 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українка. 10 березня 1945 р. відібрано підписку про невиїзд. За постановою ОН при НКВС СРСР від 12 листопада 1945 р. як член сім'ї зрадника Батьківщини вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1996 р.

Верещак Іван Гнатович, 1895 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Дертка Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 23 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Верещак Микола Родіонович, 1893 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Дертка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Дзержинського р-ну 30 березня 1939 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Верещак Митрофан Федорович, 1899 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, черговий станції пост 11-й км, Дзержинський р-н Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Кам'янець-Подільській обл. від 15 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1961 р.

Верещак Петро Федорович, 1885 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Дертка Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 18 серпня 1937 р. за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Вінницькій обл. від 1 вересня 1937 р. розстріляний 14 вересня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Верещак Трохим Гнатович, 1897 р. н., с. Дертка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, вантажник Першотравенського з-ду. Проживав у с. Дертка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. Прокурором Дзержинського р-ну 29 березня 1939 р. справа припинена.

Верещинська Євгенія Тимофіївна, 1899 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в с. Курчицька Гута Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. Обвинувачувалася за ст. 54-12 КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. ув'язнена до ВТТ на 5 років. Реабілітована в 1961 р.

Верещинська Людвіга Францівна, 1884 р. н., с. Курчиця Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, неписьменна, домогосподарка. Проживала в с. Курчиця Городницького р-ну Житомирської обл. Заарештована 25 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану. Реабілітована в 1989 р.

Верещинський Йосип Максиміліанович (Максимович), 1876 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Київської обл. Заарештований 5 січня 1935 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УСРР. Київським облсудом 23 лютого 1936 р. справа припинена. Реабілітований у 1999 р. Вдруге заарештований 21 вересня 1937 р. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Робітник склозаводу. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Верещинський Костянтин Вікентійович, 1891 р. н., кол. Сарнівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у кол. Сарнівка Мархлевського р-ну. Заарештований 2 листопада 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 23 травня 1931 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Верещинський Леонард Миколайович, 1889 р. н., с. Курчицька Гута Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Курчицька Гута Городницького р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 21 вересня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 31 жовтня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Вержаківський Леонтій Денисович, 1879 р. н., с. Привітів Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Привітів Любарського р-ну Вінницької обл. Заарештований 18 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вержанський Войцех Вікторович, 1904 р. н., с. Буда-Повчанська Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Повчанська Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 жовтня 1937 р. розстріляний 10 листопада 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вержанський Діоніс Едуардович, 1900 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Старий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 29 листопада 1937 р. розстріляний 7 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вержанський Петро Францович, 1893 р. н., с. Буда-Повчанська Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у с. Буда-Повчанська Лугинського

р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 жовтня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Вержанський Тадеуш Антонович, 1906 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта н. вища, вчитель, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 3 червня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської націоналістичної організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 11 серпня 1937 р. розстріляний 2 вересня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Вержанський Франц Едвардович, 1910 р. н., м-ко Старий Любар Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменник, шлюсар шляхової дільниці, с. Старий Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 жовтня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 19 листопада 1937 р. розстріляний 10 грудня 1937 р. у м. Бердичів. Реабілітований у 1989 р.

Вержба Август-Устим Адольфович, 1932 р. н., с. Головки Малинського р-ну Київської обл. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Головки Малинського р-ну Житомирської обл. За постановою УМДБ по Житомирській обл. від 8 січня 1953 р. висланий на спецпоселення в Новосибірську обл. Реабілітований у 1996 р.

Вержба-Волох Омелян Адольфович, 1931 р. н., с. Головки Малинського р-ну. Німець, малописьменний, ремонтний робітник, ст. Малин Житомирської обл. За постановою УМДБ по Житомирській обл. від 8 січня 1953 р. висланий на спецпоселення в Новосибірську обл. Реабілітований у 1996 р.

Вержицька Яніна Станіславівна, 1912 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Полька, освіта 7 кл., домогосподарка. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 12 листопада 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Вержицький Вацлав Аполлонович, 1908 р. н., с. Осична Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Осична Махнівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 27 квітня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР.

Бердичівським окрсудом 20–24 серпня 1929 р. виправданий.

Вержицький Едмунд Феліксевич, 1895 р. н., с. Новосілка. Поляк, освіта вища, зав. аптекою. Проживав у с. Орепи Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 12 січня 1938 р. розстріляний 22 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Вержицький Іван Йосипович, 1904 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта початкова, робітник з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 10 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 29 грудня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Вержицький Йосип Францович, 1908 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, електротехнік. Проживав у м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 24 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1961 р.

Вержицький Станіслав Аполлонович, 1907 р. н., с. Осична Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта середня, інспектор міськфінвідділу. Проживав у м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 2 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 15 листопада 1937 р. розстріляний 24 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Вержицький Станіслав Матвійович, 1877 р. н., с. Пилиповичі-Зв'ягельські Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, неписьменний, одноосібник. Проживав на х. Новокорецький Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештований 16 квітня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Новоград-Волинським МВ НКВС УСРР 3 червня 1935 р. справа припинена. Реабілітований у 2000 р.

Вержиківський Іван Калістратович, 1899 р. н., с. Привітів Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, машиніст водокачки, ст. Печанівка Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. за ст. 54-10 КК УСРР. ВДТВ НКВС ПЗЗ ст. Козятин 27 травня 1938 р. справа припинена.

Вержиківський Калістрат Полікарпович, 1897 р. н., с. Привітів Новочортгорийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, письменний, секретар райсільгоспостачу, смт Любар Любарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 5 січня 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 21 січня 1938 р. розстріляний 29 січня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Вержиковський Станіслав Йосипович, 1891 р. н., м-ко Тиврів Подільської губ. Поляк, малописьменний, робітник 121-ї військбуддільниці, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 23 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 грудня 1937 р. розстріляний 28 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вержиковський Флоріан Іванович, 1897 р. н., с. Соболівка. Поляк, письменний, слюсар цукрозаводу. Проживав у с. Андрушівка Андрушівського р-ну Київської обл. Заарештований 15 серпня 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 листопада 1937 р. розстріляний 1 грудня 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Веріго Борис Устинович, 1885 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, освіта вища, бухгалтер рембудконтори, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 15 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Веріго Єлизавета Михайлівна, 1892 р. н., м. Єлисаветград Херсонської губ. Українка, освіта середня, лікар міськполіклініки. Проживала в м. Бердичів Житомирської обл. Заарештована 3 листопада 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 ч. 2 КК УРСР. Житомирським облсудом 6 травня 1946 р. засуджена на 10 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітована в 1994 р.

Верле Розалія Іванівна, 1898 р. н., Феодосійський пов. Таврійської губ. Українка, освіта середня, вчителька. Проживала в с. Пилиповичі Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештована 1 січня 1938 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 26 січня 1938 р. розстріляна 10 лютого 1938 р. Реабілітована в 1989 р.

Верман Едуард Готлібович, 1888 р. н., кол. Мар'янка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, рахівник райфінвідділу, м-ко Пулини Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 2 грудня 1932 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 22 липня 1933 р. позбавлений права проживання в 12 населених пунктах на 3 роки. Реабілітований у 1995 р. Вдруге заарештований 5 квітня 1938 р. Робітник артілі «Промкоопдрев», м. Житомир Житомирської обл. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Верман Олександр Вільгельмович, 1878 р. н., кол. Пулини Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, неписьменний, колгоспник. Проживав у кол. Пулини Пулинського р-ну Київської обл. Заарештований 6 січня 1935 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 14 квітня 1935 р. справа припинена.

Верман Фрідріх Фрідріхович, 1894 р. н., кол. Олександрівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, зав. школою. Проживав у кол. Бобрічі Лугинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 березня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 4 червня 1938 р. Реабілітований у 1956 р.

Вермійчук Наум Григорович, 1903 р. н., с. Свалевичі Мінської губ. Білорус, неписьменний, колгоспник. Проживав у с. Голубин Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 22 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Вернадський Фелікс Матвійович, 1882 р. н., с. Богушиця Петроковської губ. Поляк, освіта початкова, одноосібник. Проживав у с. Городище Черняхівського р-ну. Заарештований 11 липня 1931 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 16 лютого 1932 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Вернер Вільгельм Фердинандович, 1893 р. н., кол. Сорочин Барашівської вол. Житомирського

пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Сорочин Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 8 березня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 24 вересня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Вернер Герберт Густавович, 1910 р. н., кол. Суховольська Мар'янівка Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, швець колгоспу. Проживав у с. Суховольська Мар'янівка Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 13 грудня 1937 р. розстріляний 23 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 р.

Вернер Олександр Якович, 1889 р. н., Волинська губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рудокopi Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 3 січня 1938 р. Реабілітований у 1966 р.

Вернигора Антон Харлампійович, 1895 р. н., с. Ставки Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта середня, вчитель Чорнухінської трудової школи, Лубенський окр. Заарештований 8 липня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Волинським окрсудом 19 грудня 1928 р. засуджений до розстрілу. Вирок виконано 21 грудня 1928 р. Реабілітований у 1991 р.

Вернигора Давид Іванович, 1891 р. н., с. Великі Нізгурці Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, робітник цукрозаводу, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 20 листопада 1937 р. Обвинувачувався в поширенні провокаційних чуток. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 листопада 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 8 років. Реабілітований у 1959 р.

Вернигора Іван Гнатович, 1885 р. н., с. Ставки Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, письменний, псаломщик. Проживав у с. Ворсівка Малинського р-ну Коростенського окр. Заарештований 12 грудня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою Судової трійки при Колегії ДПУ УСРР від 12 лютого 1930 р. висланий у Північний край на 5 років. Реабілітований у 1989 р.

Вернигора Йосип Харлампійович, 1906 р. н., с. Ставки Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, учень Чортгорийського агротехнікуму, Любарський р-н Бердичівського окр. Заарештований 8 липня 1928 р. Обвинувачувався за ст. 54-11 КК УСРР. Волинським окрсудом 19 грудня 1928 р. засуджений на 10 років суворої ізоляції. Реабілітований у 1991 р.

Вернигора Митрофан Дмитрович, 1905 р. н., с. Ревуха Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Ревуха Ружинського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 19 червня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 18 січня 1930 р. ув'язнений до концтабору на 8 років. Реабілітований у 1975 р.

Вернигора Михайло Іванович, 1896 р. н., с. Малі Нізгурчики Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. Українець, малописьменний, робітник з-ду «Прогрес», м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 11 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором м. Бердичів 19 травня 1939 р. справа припинена.

Вернигора Самуїл Миколайович, 1880 р. н., с. Ставки Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, кур'єр музею. Проживав у м. Житомир Волинського окр. Заарештований 10 жовтня 1929 р. Обвинувачувався за ст. 54-11, 54-12 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 26 січня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р. Вдруге заарештований 9 лютого 1938 р. Проживав у м. Житомир Житомирської обл. Сторож облкоопспілки. Обвинувачувався в причетності до а.-р. націоналістичної повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 10 травня 1938 р. розстріляний 10 червня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Вернигородський Дмитро Дем'янович, 1891 р. н., с. Гальчин Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Гальчин Андрушівського р-ну Бердичівського окр. Заарештований 10 березня 1930 р. Обвинувачувався за ст. 54-10, 54-13 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 17 червня 1930 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Верник Лев Давидович, 1923 р. н., м-ко Коростишів Коростишівської вол. Радомисльсько-

го пов. Київської губ. Єврей, освіта середня, червоноармієць. Заарештований 14 січня 1943 р. Обвинувачувався за ст. 19, 58-8 КК РРФСР. ВТ 3-го гв. кавкорпусу 1 лютого 1943 р. засуджений на 8 років ув'язнення до ВТТ з поразенням у правах на 5 років. Реабілітований у 1992 р.

Верник Людвіг Християнович, 1893 р. н., кол. Улянівка Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, колгоспник. Проживав у кол. Улянівка Баранівського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 13 квітня 1936 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1 КК УСРР. Київським облсудом 19 серпня 1936 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ. Реабілітований у 1991 р.

Верницький Антон Гнатович, 1904 р. н., кол. Омільне Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, колгоспник. Проживав у кол. Омільне Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 11 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до к.-р. шпигунсько-повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 6 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Верпаховський Антон Купріянович, 1895 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 8 вересня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної групи. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Верпаховський Іван Купріянович, 1897 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, без певних занять. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 26 серпня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної групи. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Верпаховський Людвіг Васильович, 1892 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, кандидат в чл. КП(б)У, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Котлярка Попільнянського р-ну Житомирської обл. Заарештований 12 лютого 1938 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності та а.-р. агітації. За постано-

вою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 14 лютого 1938 р. розстріляний 28 квітня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Верпаховський Михайло Купріянович, 1907 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, нач. фінчастини 64-го окремого кулеметного батальйону, м. Тирасполь. Заарештований 10 березня 1938 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 23 вересня 1939 р. як соціально небезпечний елемент висланий до Казахстану на 5 років. Реабілітований у 1968 р.

Верпаховський Степан Купріянович, 1901 р. н., с. Котлярка Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, майстер молокозаводу. Проживав у с. Маркова Волиця Попільнянського р-ну Київської обл. Заарештований 3 липня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до польської шпигунсько-диверсійної групи. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 17 вересня 1937 р. розстріляний 24 вересня 1937 р. Реабілітований у 1958 р.

Верпівський Мирон Павлович, 1897 р. н., с. Верпа Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, лісник Словечанського лісгоспу, с. Верпа Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до шпигунсько-диверсійної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Верпівський Феодосій Кирилович, 1879 р. н., с. Верпа Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. Українець, неписьменний, одноосібник. Проживав у с. Верпа Словечанського р-ну Коростенського окр. Заарештований 29 лютого 1928 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 КК РСФРР. За постановою ОН при Колегії ОДПУ від 24 серпня 1928 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1991 р. Вдруге заарештований 11 грудня 1951 р. Проживав у с. Верпа Словечанського р-ну Житомирської обл. Не працював. Обвинувачувався за ст. 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР. Житомирським облсудом 31 березня 1952 р. засуджений на 25 років позбавлення волі з конфіскацією майна і поразенням у правах на 5 років. ВС УРСР 9 вересня 1954 р. міру покарання знижено до 10 років позбавлення волі. Реабілітований у 1989 р.

Верстак Пилип Несторович, 1898 р. н., с. Мелішківка Базарської вол. Овруцького пов. Волин-

ської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Межиліска Базарського р-ну Житомирської обл. Заарештований 9 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. агітації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 11 листопада 1937 р. розстріляний 20 листопада 1937 р. Реабілітований у 1957 р.

Вертелецький Петро Олександрович, 1911 р. н., Київська губ. Українець, освіта н. вища, червоноармієць, м. Бердичів Вінницької обл. Заарештований 5 червня 1934 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. ВТ 2-го кавкорпусу 21 серпня 1934 р. засуджений на 5 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 3 роки. Реабілітований у 1958 р.

Вертепчук Людмила Антонівна, 1912 р. н., х. Вчелька Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала на х. Вчелька Житомирського р-ну Житомирської обл. Заарештована 12 липня 1945 р. Обвинувачувалася за ст. 54-1а КК УРСР. За постановою ОН при НКВС СРСР від 27 березня 1946 р. ув'язнена до ВТТ на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Вертецька Валерія Вікторівна, 1901 р. н., с. Полівська Гута Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Зелениця Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 10 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 24 червня 1938 р. справа припинена.

Вертецький Гнат Якович, 1892 р. н., сл. Гута-Зеленицька Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Гута-Зеленицька Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 листопада 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16–17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1989 р.

Вертецький Микола Петрович, 1910 р. н., с. Суховоля Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта початкова, червоноармієць, Южський табір НКВС, Івановська обл. Заарештований 25 серпня 1940 р. Обвинувачувався у здачі в полон білофінам. За постановою ОН при НКВС СРСР від 18 вересня 1940 р. ув'язнений до ВТТ на 5 років. Реабілітований у 1958 р.

Вертміллер Райнгольд Іванович, 1903 р. н., м. Новоград-Волинськ Новоград-Волинського пов.

Волинської губ. Німець, малописьменний, пекар міськторгу. Проживав у м. Новоград-Волинськ Житомирської обл. Заарештований 28 червня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до німецько-фашистської військово-повстанської організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 21 вересня 1938 р. розстріляний 27 вересня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Вертулевський Готліб Вільгельмович, 1891 р. н., кол. Стебниця Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, письменний, мельник колгоспу. Проживав у с. Буда-Рижанська Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. Заарештований 28 липня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-8, 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 5 серпня 1937 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1989 р.

Верхівський Федот Давидович, 1901 р. н., м-ко Корнин Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. Українець, освіта початкова, токар МТС. Проживав у с. Корнин Корнинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 19 листопада 1937 р. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Прокурором Житомирської обл. 28 грудня 1938 р. справа припинена.

Верховецький Аполлінарій Якубович, 1889 р. н., кол. Генріхівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Генріхівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 14 грудня 1937 р. розстріляний 24 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Верховецький Данило Якович, 1892 р. н., с. Голубин Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, робітник ліспромгоспу, с. Усово Словечанського р-ну Житомирської обл. Заарештований 22 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Верховецький Йосип Якович, 1887 р. н., с. Мар'янівка Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник склозаводу. Проживав у с. Мар'янівка Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 28 листопада 1937 р. Обвинувачувався в к.-р. діяльності у 20-і роки та а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора

СРСР від 23 грудня 1937 р. розстріляний 2 січня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Верховецький Павло Якович, 1895 р. н., с. Голубин Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, вантажник, ст. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 6 червня 1938 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою трійки при УНКВС по Київській обл. від 20 вересня 1938 р. розстріляний 25 вересня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Верховський Цезар Миколайович, 1898 р. н., с. Врублівка Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Врублівка Держинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 29 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 грудня 1937 р. розстріляний 27 грудня 1937 р. Реабілітований у 1960 р.

Верцман Іван Францович, 1884 р. н., с. Андриуф, Польща. Поляк, малописьменний, муляр-кустар. Проживав у с. Бровки-Перші Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. Заарештований 25 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 7 жовтня 1938 р. розстріляний 10 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Верцух (Верцех) Йосип Олександрович, 1909 р. н., кол. Дуброва Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник кам'яного кар'єру. Проживав у с. Дуброва Олевського р-ну Житомирської обл. Заарештований 31 жовтня 1937 р. Обвинувачувався як шпигун польської розвідки. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 15-16 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

Верчинська Марія Вікентіївна, 1914 р. н., с. Стрибіж Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Стрибіж Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештована 23 жовтня 1937 р. За постановою ОН при НКВС СРСР від 28 червня 1938 р. як соціально небезпечний елемент вислана до Казахстану на 5 років. Реабілітована в 1989 р.

Верчинський Антон Вікентійович, 1907 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. За-

арештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Верчинський Вікентій Антонович, 1883 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, робітник лісгоспзагу. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Верчинський Іван Францович, 1907 р. н., с. Добрий Кут Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 14 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Верчинський Людвіг Францович, 1913 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 7 січня 1938 р. розстріляний 15 січня 1938 р. Реабілітований у 1989 р.

Верчинський Микола Вікторович, 1909 р. н., с. Добрий Кут Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, освіта н. середня, шофер МТС, смт Мархлевськ Баранівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 вересня 1938 р. розстріляний 29 вересня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Верчинський Франц Карлович, 1877 р. н., с. Грузливець Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Грузливець Червоноармійського р-ну Житомирської обл. Заарештований 15 грудня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та зв'язках із консулом Польщі. За постановою ОН при НКВС СРСР від 16 січня 1938 р. ув'язнений до ВТТ на 10 років. Реабілітований у 1960 р.

Вершеня Микола Тимофійович, 1912 р. н., м. Бердичів Бердичівського пов. Київської губ. Поляк, освіта вища, художник друкарні, м. Бердичів Житомирської обл. Заарештований 1 лютого 1944 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. ВТ військ НКВС Вінницької обл. 24 червня 1944 р. засуджений на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 2 роки. Реабілітований у 1992 р.

Вершиніна Марія Тимофіївна, 1875 р. н., м-ко Ліщин Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українка, малописьменна, двірник, м. Житомир Волинської губ. Заарештована 5 липня 1919 р. Розстріляна 13 вересня 1919 р. Реабілітована в 1995 р.

Вершиніна Павлина Агапіївна, 1902 р. н., м-ко Бар Подільської губ. Українка, неписьменна. Проживала в м. Житомир Волинської губ. Заарештована 5 липня 1919 р. Розстріляна 13 вересня 1919 р. Реабілітована в 1995 р.

Вершке Теофіл Людвігович, 1888 р. н., кол. Стара Олександрівка Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Німець, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Вольвахівка Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 8 липня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації та шпигунстві. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 18 жовтня 1937 р. розстріляний 2 листопада 1937 р. Реабілітований у 1962 р.

Вершнер Йосип Францович, 1897 р. н., с. Свірж, Галичина. Німець, письменний, одноосібник. Проживав у с. Костянтинівка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. висланий у Північний край на 3 роки. Реабілітований 19 жовтня 1989 р. Вдруге заарештований 29 серпня 1937 р. Проживав у с. Лісова Слобідка Янушпільського р-ну Вінницької обл. Колгоспник. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УРСР. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 22 жовтня 1937 р. розстріляний 13 грудня 1937 р. Реабілітований 13 липня 1989 р.

Веселик Павло Степанович, 1906 р. н., с. Груд Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Груд Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 16 листопада 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 27 листопада 1937 р. розстріляний 3 грудня 1937 р. Реабілітований у 1959 р.

Веселовський Болеслав Іванович, 1905 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, голова сільради. Проживав у с. Поліянівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 30 листопада 1937 р. Обвинувачувався в причетності до фашистської диверсійно-повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Веселовський Віталій Іванович, 1906 р. н., сл. Поліянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, освіта початкова, колгоспник. Проживав у с. Поліянівка Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. Заарештований 1 грудня 1937 р. Обвинувачувався в причетності до фашистської диверсійно-повстанської організації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 28 грудня 1937 р. розстріляний 5 січня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Веселовський Едуард Генріхович, 1902 р. н., Луцький пов. Волинської губ. Німець, малописьменний, вантажник ст. Новоград-Волинський. Проживав у с. Городище Ярунського р-ну Житомирської обл. Заарештований 18 лютого 1938 р. Обвинувачувався в причетності до диверсійно-повстанської розвідувальної організації. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 23 квітня 1938 р. розстріляний 9 травня 1938 р. Реабілітований у 1960 р.

Веселовський Іван Йосипович, 1892 р. н., с. Рогачі Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, малописьменний, колгоспник. Проживав у с. Рогачі Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 30 грудня 1937 р. Обвинувачувався в зв'язках із польськими розвідорганами. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 20 січня 1938 р. розстріляний 13 березня 1938 р. Реабілітований у 1959 р.

Веселовський Іван Миколайович, 1897 р. н., м-ко Нехворощ Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, лимар лісосільниці, смт Андрушівка Андрушівського р-ну Житомирської обл. Заарештований 23 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 25 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Веселовський Клим Якович, 1894 р. н., кол. Стебница Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Українець, малописьменний, од-

ноосібник. Проживав у кол. Стебниця Володарського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-6 КК УСРР. Прокурором м. Житомир 31 травня 1933 р. справа припинена.

Веселовський Степан Серафимович, 1898 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, тесляр колгоспу. Проживав у с. Станіславівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Веселовський Тит Йосипович, 1890 р. н., с. Рогачі Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. Поляк, письменний, слюсар бурякоградгоспу, с. Топори Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 21 квітня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

Весельська Емілія Іванівна, 1900 р. н., сл. Полянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, домогосподарка. Проживала в сл. Полянівка Новоград-Волинського р-ну Київської обл. Заарештована 15 березня 1932 р. Обвинувачувалася за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 5 квітня 1933 р. вислана до Казахстану на 3 роки. Реабілітована в 1989 р.

Весельська Марія Альфонсівна, 1923 р. н., с. Старошийка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Полька, освіта 5 кл., без певних занять, м. Ростов. Заарештована 17 січня 1942 р. за ст. 58-6 КК РРФСР. ОСВ НКВС 18-го зенітно-артилерійського полку 5 березня 1942 р. справа припинена.

Весельська Теофілія Аполлінарівна, 1905 р. н., сл. Вершниця Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Полька, малописьменна, колгоспниця. Проживала в с. Верби Барашівського р-ну Житомирської обл. Заарештована 19 листопада 1937 р. за ст. 54-12 КК УРСР. УНКВС по Житомирській обл. 14 червня 1938 р. справа припинена.

Весельський Адольф Андрійович, 1884 р. н., с. Корчівка Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, лісоруб. Проживав на х. Бондарці Житомирської міськради Житомирської обл. Заарештований

6 липня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 27 вересня 1938 р. розстріляний 2 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1958 р.

Весельський Адольф Іванович, 1912 р. н., с. Адамівка Пулинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, письменний, ком. відділення 516-го с. п., с-т. Заарештований 15 липня 1942 р. Обвинувачувався за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР. ВТ Воронежського гарнізону 20 вересня 1942 р. засуджений до розстрілу. ВТ Воронежського фронту 1 жовтня 1942 р. міру покарання замінено на 10 років ув'язнення до ВТТ з пораженням у правах на 5 років. Реабілітований у 1996 р.

Весельський Альбін Францович, 1890 р. н., с. Шиєцька Буда Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, одноосібник. Проживав у с. Шиєцька Буда Мархлевського р-ну Київської обл. Заарештований 15 березня 1933 р. за ст. 54-10 КК УСРР. Новоград-Волинським РВ ДПУ УСРР 19 травня 1933 р. справа припинена. Реабілітований у 2002 р.

Весельський Альфред Геронімович, 1905 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, рахівник колгоспу. Проживав у с. Станіславівка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Заарештований 24 травня 1938 р. Обвинувачувався в причетності до ПОВ. За постановою трійки при УНКВС по Житомирській обл. від 28 вересня 1938 р. розстріляний 4 жовтня 1938 р. Реабілітований у 1957 р.

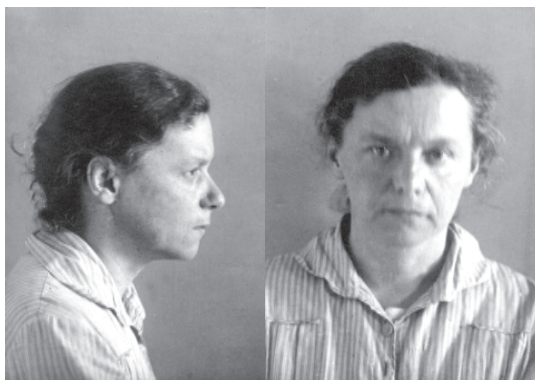
Весельський Америк Йосипович, 1896 р. н., кол. Станіславівка Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Поляк, освіта середня, рахівник гранкар'єру. Проживав у кол. Станіславівка Дзержинського р-ну Вінницької обл. Заарештований 15 березня 1933 р. Обвинувачувався за ст. 54-10 КК УСРР. За постановою ОН при Колегії ДПУ УСРР від 27 квітня 1933 р. ув'язнений до концтабору на 3 роки. Реабілітований у 1989 р.

Весельський Антон Валеріанович, 1888 р. н., сл. Полянівка Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. Поляк, малописьменний, сторож колгоспу. Проживав у с. Полянівка Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. Заарештований 14 вересня 1937 р. Обвинувачувався в а.-р. агітації. За постановою НКВС СРСР і Прокурора СРСР від 8 грудня 1937 р. розстріляний 16-17 грудня 1937 р. у м. Житомир. Реабілітований у 1960 р.

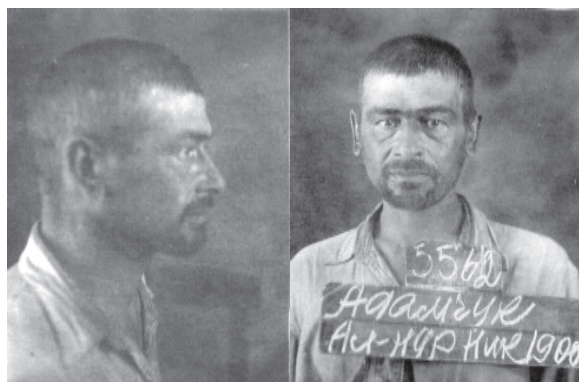
Продовження у наступній книзі.

Авдієнко
Юхим Євграфович

Авхукова
Неоніла Павлівна

Адамчук
Олександр Миколайович

Александрович
Владислав Станіславович

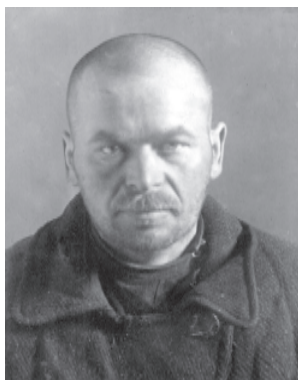
Альперт
Ендель Мойсеївна

Андрєв
Олександр Матвійович

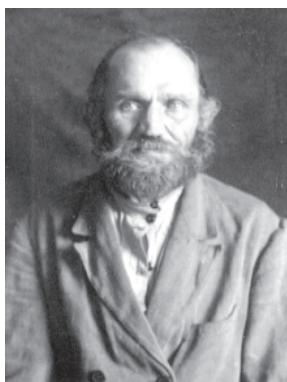
Андрійчук
Григорій Іванович

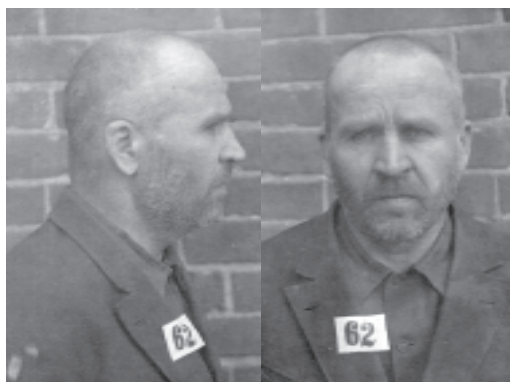
Андрущенко
Яким Іванович

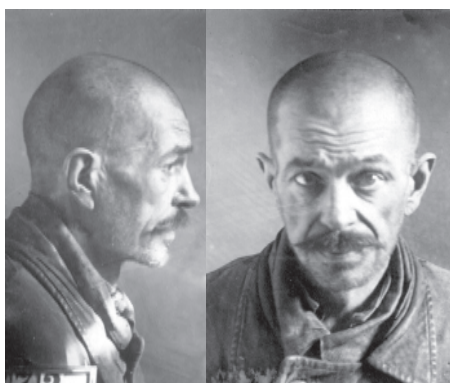
Альбертін
Фердінанд Едуардович

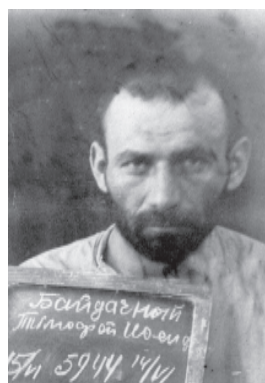
Архангельський
Микола Іванович

Ачкасов
Никифор Георгійович

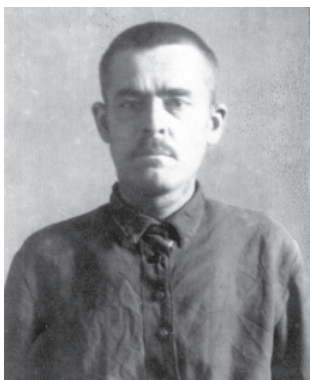
Бадовський
Михайло Леонтійович

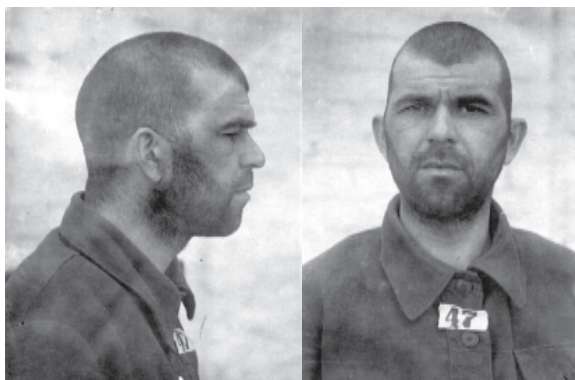
Байдачний
Тимотій Йосипович

Бакалюк
Теодор Павлович

Балацький
Іван Мефодійович

Балілий
Олексій Єлісейович

Бартков'як
Якуб Тимофійович

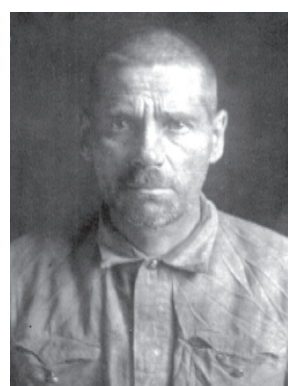
Барштак
Шулим Мойсейович

Батий
Юрій Юрійович

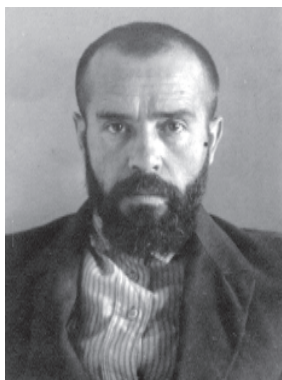
Белявський
Станіслав Іванович

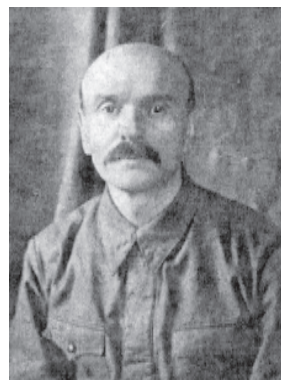
Беляк
Франц Іванович

Бентковський
Мар'ян Якович

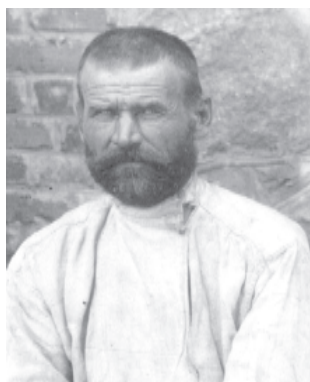
Бею
Євген Павлович

Бичківський
Орест Миколайович

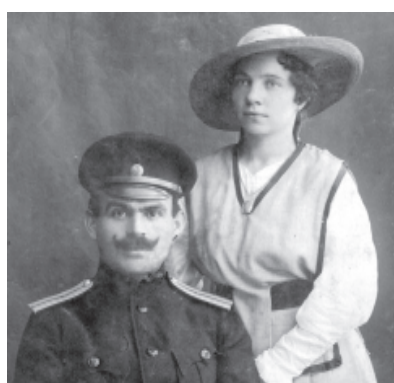
Білий
Микола Пилипович

Білоніжко
Йосип Войцехович

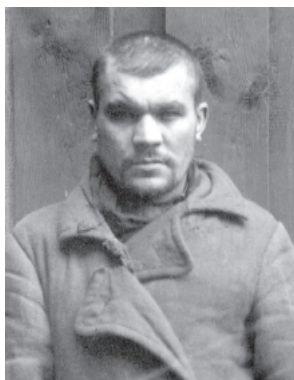
Блюменкранц
Сигізмунд Давидович

Бобровницький Олексій
Георгійович з дружиною Надією

Бовсунівський
Петро Іванович

Богданов
Гнат Андрійович

Богінська
Марія Опанасівна

Бойко
Михайло Іванович

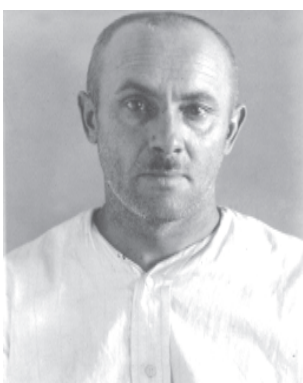
Борисюк
Клим Григорович

Бородій
Данило Григорович

Бохонко
Дмитро Ілліч

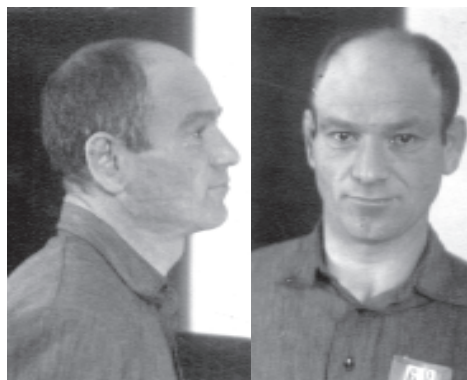
Бочек
Володимир Володимирович

Брезман Ліза Борухівна,
другий ряд – друга

Бржезінський Болеслав
(Кучковський Михайло)

Бродецький
Григорій Мойсейович

Бродовський
Амбросій Антонович

Бродовський
Іван Антонович

Бугайчук
Максим Кузьмич

Буровська
Яніна Вацлавна

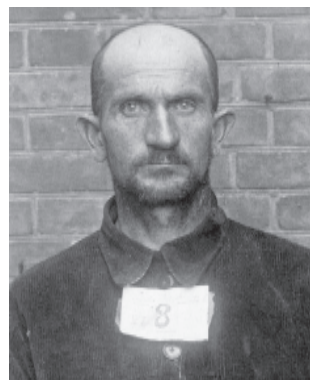
Бухгольц
Арнольд Йосипович

Бучковський
Юліан Михайлович

Вайденталь
Михайло Францович

Вайс
Арнольд Фрідріхович

Вайсберг
Герш Аронович

Валюшинський
Андрій Васильович

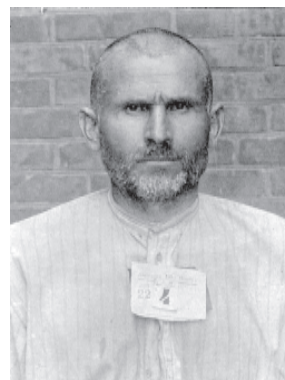
Васильєв
Федір Михайлович

Васильковський
Іван Альбінович

Васильчук
Клим Григорович

Ващук
Климентій Логвинович

Вдовиченко
Прокіп Федорович

Вегерт
Валентина Іванівна

Весельська
Марія Альфонсівна

Розділ 4

НАУКОВО- ДОВІДКОВИЙ АПАРАТ

Пам'ятний знак жертвам голодомору 1932–1933 рр. у Житомирі.
Фото Т. М. Безверхої.

КОМЕНТАРІ

¹ Іван Васильович Успенський (1872–1937 рр.), уродженець Нижегородської губ. Закінчив Нижегородську духовну семінарію і Московську духовну академію. Після закінчення академії був залишений професорським стипендіатом.

15 серпня 1897 р. постригається в чернецтво з нареченням іменем Фадей в пам'ять апостола Фадея. В цьому ж році рукоположений у сан ієромонаха і призначений в Смоленську духовну семінарію викладачем логіки, психології, філософії і дидактики. В 1901 році написав і захистив дисертацію «Єдинство книги пророка Исайи», за яку йому було присвоєно ступінь магістра богослов'я.

20 грудня 1908 р. у м. Володимир-Волинськ Волинської губ. у храмі Христорождественського монастиря відбулося наречення архімандрита Фадея єпископом Володимир-Волинським. З 1919 року єпископ Фадей – архієрей Волинської єпархії.

В листопаді 1921 року за доносом єпископ Фадей заарештований Волинською губЧК. Обвинувачувався в причетності до повстанського руху на Волині. Прихожани м. Житомира просили відпустити єпископа Фадея, мотивуючи це тим, що він ніколи не втручався в політику. Але власті були невблаганні. В обвинувальному висновку Волинської губЧК відмічається, що єпископ Фадей політично неблагонадійний, на Волині перебуває більше 15-ти років, користується великим авторитетом серед місцевого населення, тому вислати його за межі України в розпорядження вищого духовенства РСФРР під негласний нагляд місцевих органів ЧК. За постановою Всеукраїнської ЧК від 25 лютого 1922 р. єпископа Фадея висилають у розпорядження Патріарха Тихона з правом проживання тільки в одній із центральних північних губерній РСФРР і Західного Сибіру «со взятием подписки о регистрации в органах ЧК». Після звільнення – Астраханська кафедра, черговий арешт і відправка в Кузнецьк. У березні 1928 року призначений на Саратовську кафедру, а невдовзі переведений у м. Твер. 20 грудня 1937 р. архієпископ Фадей був знову заарештований. За постановою трійки при УНКВС по Калінінській обл. від 29 грудня 1937 р. засуджений до розстрілу. Помер насильницькою смертю 31 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 році. Ухвалою Архієрейського Собору Руської Православної Церкви канонізований у 1997 році. – 8*.

² Бичківський Орест Миколайович (1893–1981 рр.) народився в родині дякона. У 1915 році після закінчення Волинської духовної семінарії у Житомирі був рукоположений у дияконський і священницький сан і служив у Св.-Яковлівській церкві м. Житомира, з 1931 року – настоятель цього ж храму. 28 квітня 1937 р. призначений священником Св.-Миколаївської церкви на Смолянці, де 6 червня 1937 р. заарештований Житомирським окрвдділом НКВС. Обвинувачувався в антирадянській агітації. Слідчим Андреевим до справи були додані сфабриковані протоколи допиту трьох свідків і протокол очної ставки з одним із них. В останньому документі навіть немає підпису отця Ореста. Обвинувачений своєї вини не визнав. Відбував покарання у Волзькому ВТТ. З-під варті звільнений 28 червня 1947 р. Повернувшись до Житомира, служив священником церков Св.-Димитрівської у с. Кам'янка і Св.-Георгієвської у с. Піски Житомирського р-ну, з 25 квітня 1951 р. – у Свердловській єпархії. У 1960 році протоієрей Орест повертається до Житомирської єпархії, де призначається священником Св.-Яковлівського храму, а в 1962 році – настоятелем Св.-Преображенського кафедрального собору.

*Номер документа.

З 1966 року – секретар Житомирського єпархіального управління. 20 липня 1971 р. постригається в чернецтво з нареченням іменем Миколай, возводиться в сан архімандрита, хіротонізується в єпископа Курського і Білгородського. 1974 року возводиться у сан архієпископа і призначається на Пермську кафедру, де служить до своєї кончини 3 червня 1981 р. Нагороджений орденами святого князя Володимира 2-го і 1-го ступенів і преподобного Сергія Радонезького 2-го ступеня. – 8.

³Остальський Аркадій Йосипович (1888–1937 рр.), народився в сім'ї священника с. Скаківка Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. Закінчив Волинську духовну семінарію, був учителем церковно-парафіяльної школи в с. Велика Цвіля Новоград-Волинського пов. У роки Першої світової війни служив полковним священником, у роки громадянської – заснував Свято-Миколаївське благодійне братство. А. Й. Остальський сам керував діяльністю братства. У 1922 році Аркадій Остальський оголосив послання найсвятішого Патріарха Тихона в церкві для членів Свято-Миколаївського братства, в якому рекомендувалося віддавати тільки ті церковні речі, які не мають безпосереднього використання в богослужінні, за що був заарештований. Його обвинувачували в підбуренні прихожан проти вилучення церковних цінностей для врятування голодуючих. Засудили до вищої міри покарання, однак її було замінено ув'язненням у Будинку громадських примусових робіт з позбавленням волі на 5 років. Під тиском членів Свято-Миколаївського братства звільнений за амністією в 1924 році. Після цього неодноразово заарештовувався органами ДПУ–НКВС. Був висланий на Кавказ, потім 5 років ув'язнення в Соловецькому концтаборі. Там за доносом була сфабрикована нова «кримінальна справа». Єпископу Остальському додали ще 5 років. Після звільнення жити на одному місці не міг. Знову був заарештований у вересні 1937 року. За постановою трійки при УНКВС по Московській обл. від 7 грудня 1937 р. розстріляний 29 грудня 1937 р. Реабілітований у 1989 році. Ухвалою Архієрейського Собору Руської Православної Церкви канонізований у 2000 році. – 12.

⁴Раузе (Раузе-Радецький) Ігнатій Сигізмундович (1881–1938 рр.), уродженець Орловської губ., в Житомирі проживав з 1890 року, коли вийшов у відставку його батько, полковник царської армії. Закінчив військово училище в 1902 році. Брав участь у бойових діях на Далекому Сході. За хоробрість у російсько-японській війні нагороджений орденом Анни 3-го і 4-го ступенів і Станіслава 2-го і 3-го ступенів. З 1907 по 1914 рр. проходив службу в 19-му Костромському піхотному полку в Житомирі. В роки Першої світової війни воював на Західному фронті. Нагороджений орденами Анни 2-го ступеня, Володимира 4-го ступеня та Георгієвською зброєю. В роки революції у званні підполковника вийшов у відставку. Повернувся до Житомира, де певний час працював у військовому комісаріаті. Був членом ліквідаційної комісії полкової церкви, яку згодом викупив і передав православної общині на Мальованці. Працював відповідальним секретарем товариства Тсоавіахіму. З кінця 20-х років займався малюванням, ходив разом із Канцеровим на етюди. Працював за договором у краєзнавчому музеї, де виконував окремі замовлення з оформлення стендів і плакатів. Був у дружніх стосунках зі співробітником музею Бруховським. Писав статті до журналу «Військовий вісник». У 1930–1935 рр. неодноразово піддавався арештам органами ДПУ–НКВС за підозрою в контрреволюційній діяльності. 15 січня 1935 р. Житомирська міськрада прийняла рішення про виселення Раузе із сім'єю за межі району. Але прокурор міста, розглянувши справу з обвинувачення Раузе за ст. 54-10 КК УСРР, припинив її, оскільки не було зібрано необхідних доказів для передання до суду. Заарештований у 1937 році. За постановою Наркома внутрішніх справ СРСР і Прокурора СРСР від 23 грудня 1937 р. І. С. Раузе розстріляний 2 січня 1938 р. у Житомирі. – 25.

⁵Лятошинська (Щеневська) Марія Леонтіївна – рідна тітка композитора Бориса Миколайовича Лятошинського. Родина Лятошинських – старожили м. Житомира. Тут жив і пра-

цював відомий лікар Леонтій Леонтійович Лятошинський – дід композитора. Батько композитора Микола Леонтійович був директором Житомирського комерційного училища. В Житомирі в 1895 році народився Борис Миколайович Лятошинський – талановитий композитор, диригент, народний артист УРСР, відомий громадський діяч. Борис Миколайович був професором Київської консерваторії, яку закінчив у 1919 році, пізніше – Московської консерваторії. Однаково успішно Борис Миколайович Лятошинський працював в усіх жанрах музичної творчості. Лауреат Державних премій СРСР і Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка. Марія Леонтіївна Лятошинська закінчила Житомирську Маріїнську гімназію і була викладачем природничих дисциплін у жіночій гімназії. – 25.

⁶Канцеров Олександр Григорович (1872–1937 рр.) – талановитий живописець та аквареліст. Творчість Канцєрова тісно пов'язана з Житомиром. Народився в сім'ї полковника Григорія Федоровича Канцєрова в м. Грозному, після відставки батька сім'я переїхала до Житомира. Канцєров закінчив Володимирський кадетський корпус, пізніше – Павлівське піхотне військове училище. Кар'єра військового його не приваблювала, і О. Г. Канцєров виходить у відставку, маючи намір серйозно зайнятися живописом. У 1896 р. переїздить до Петербурга. Через рік в залах Академії мистецтв експонує свої твори – чотири акварелі. З 1902 р. постійно проживав у Житомирі, надсилав до Петербурга на виставки свої роботи, які неодноразово відзначались преміями ім. Куїнджі. О. Г. Канцєров займався і педагогічною діяльністю. Викладав на жіночих професійних курсах, у школі робітничої молоді, давав приватні уроки і до кінця свого життя працював викладачем малювання і креслення у 7-й трудовій школі м. Житомира. О. Г. Канцєров – відомий у місті віолончеліст. Був добре знайомий і в хороших стосунках із композиторами В. Косенком, М. Скорульським, працівниками краєзнавчого музею В. Бруховським і В. Кравченком. Разом із І. С. Раузе ходив на етюди і оформляв стенди в музеї. Останні роки життя хворів, був у скрутному матеріальному становищі. Помер 25 травня 1937 р. – 31.

⁷Гербачевський Олександр Федорович (1884–1979 рр.) – талановитий хірург, адміністратор, вчений-новатор. 1912 року закінчив медичний факультет Київського університету. В роки Першої світової війни – поручик, хірург польового госпіталю, з 1918 по 1921 рр. – хірург лікарні військового заводу Тульського укріпрайону. Після звільнення з армії у липні 1921 року – у Житомирі. Два роки був завідувачем хірургічного відділення міської лікарні, а з 1924 року – головним лікарем лікарні Червоного Хреста. 1928 року за успіхи, досягнуті в роботі, відзначений відрядженням до Берліна на практику до відомих на той час хірургів. Вперше на Волині створив рентгенологічну службу. Немає такої хірургічної спеціальності, в якій би він не сказав свого вагомого слова. О. Ф. Гербачевському, одному з перших працівників охорони здоров'я України, присвоюється почесне звання заслуженого лікаря УРСР (1941 рік). Поряд із практичною діяльністю, Олександр Федорович багато уваги приділяв і науці. Написав 14 наукових праць, в яких узагальнив свій багаторічний досвід роботи. За видатні успіхи в організаторській, професійній та суспільній діяльності О. Ф. Гербачевському присвоюється почесне звання Героя Соціалістичної праці. З жовтня 1972 року залишає посаду головного лікаря і стає головним консультантом лікарні. Житомирська обласна лікарня з 1992 року носить ім'я О. Ф. Гербачевського. – 31.

Довідка про зміни в адміністративно-територіальному поділі Житомирської області. 1917–2003 рр.

1917–1931 рр.

Волинська губернія створена у 1796 році¹. Станом на 1917 рік до її складу входило 12 повітів: Володимир-Волинський, Дубнівський, Житомирський, Ізяславський, Ковельський, Кременецький, Луцький, Новоград-Волинський, Овруцький, Острозький, Рівненський, Старокостянтинівський.

У 1921 році значна частина території Волинської губернії відійшла до Польщі². У її складі залишилися:

1. Житомирський повіт (20 волостей): Андрушівська, Барашівська, Бежівська, Коднянська, Котельнянська, Краснопільська, Красносільська, Кутузовська (колиш. Горошківська), Левківська, Мотовилівська, Озадівська, Пулинська, П'ятківська, Солотвинська, Троянівська, Ушомирська, Фасівська, Черняхівська, Чуднівська, Янушпільська.

2. Новоград-Волинський повіт (19 волостей, крім Корецької): Баранівська, Берездівська, Городницька, Деревичівська, Жолобненська, Емільчинська (Ємільчинська), Курненська, Кустовецька (пізніше Вороб'ївська), Любарська, Миропільська, Новочорторійська, Остропільська, Піщівська, Полонська, Рогачівська, Романовецька, Романівська, Сербівська, Смолдирівська.

3. Овруцький повіт (16 волостей): Базарська, Білокуровицька, Великофоснянська, Гладковицька, Голишівська (частина колиш. Кисорицької), Іскоростьська (пізніше Коростенська), Лугинська, Народицька, Нововороб'ївська, Норинська, Олевська, Покалівська, Словечанська, Татарновицька, Христинівська, Юрівська.

4. Ізяславський повіт (повністю).

5. Кременецький повіт (2 волості), ліквідований у 1921 році.

6. Острозький повіт (9 волостей), ліквідований у 1921 році.

7. Старокостянтинівський повіт (повністю).

Відповідно до постанови ВУЦВК від 12 жовтня 1921 р. на території Волинської губернії створено два нові повіти³:

1. Коростенський повіт (9 волостей): Барашівська, Ушомирська волості, які відійшли від Житомирського повіту, Білокуровицька, Голишівська, Іскоростьська, Лугинська, Татарновицька, Олевська, Юрівська – від Овруцького повіту.

2. Полонський повіт (14 волостей): Краснопільська, Красносільська, Мотовилівська, Чуднівська, які відійшли від Житомирського повіту, Лабунська, Хролинська – від Ізяславського повіту, Вороб'ївська, Деревичівська, Любарська, Миропільська, Новочорторійська, Остропільська, Полонська і Романівська – від Новоград-Волинського повіту.

Станом на січень 1922 року Волинська губернія складалася із 7 повітів, до складу яких входило 95 волостей.

У березні 1923 року в Україні проведена адміністративна реформа. Волості були замінені районами, повіти – округами. Відповідно до постанови ВУЦВК від 7 березня 1923 р. на території Волинської губернії замість 7 повітів було сформовано 3 округи, замість 93 волостей – 39 районів:

1. Житомирський округ (7 березня 1923 р.–27 вересня 1925 р.) – 14 районів: Андрушівський (з червня 1925 року частково – Бердичівський округ), Городницький, Баранівський, Любарський (з червня 1925 року – Бердичівський округ), Левківський (ліквідований 23 вересня 1925 р.), Миропільський (з 23 вересня 1925 р. – Романівський район), Новоград-Волинський, Піщівський (з 23 вересня 1925 р. – Ярунський район), Пулинський, Солотвинський (з 21 серпня 1924 р. – Коднянський район, ліквідований у червні 1925 року), Троянівський,

Черняхівський, Чуднівський (з червня 1925 року частково – Бердичівський округ), Янушпільський (з червня 1925 року – Бердичівський округ).

2. Коростенський округ (7 березня 1923 р.–13 червня 1930 р.) – 11 районів: Базарський, Барашівський, Ємільчинський, Коростенський (з 21 серпня 1924 р. – Ушомирський район), Кутузовський (з 24 серпня 1923 р. – Володарський район, з червня 1925 року – Волинський округ), Лугинський, Народицький, Олевський, Овруцький, Словечанський, Фасівський (17 червня 1925 р. приєднаний до Житомирського округу, ліквідований 23 вересня 1925 р.).

3. Шепетівський округ у складі 14 районів (7 березня 1923 р.–13 червня 1930 р.).

Відповідно до постанови ВУЦВК і РНК УСРР від 28 жовтня 1924 р. ліквідований Малинський округ Київської губернії. Коростишівський і Радомисльський райони передані до складу Житомирського округу Волинської губернії, а Малинський і Потіївський – до складу Коростенського округу⁴.

У червні 1925 року в зв'язку з введенням в Україні триступеневої системи управління губернії ліквіднуються, в т. ч. Волинська. Відповідно до постанови ВУЦВК від 3 червня 1925 р. її територія складалася з трьох округів: Волинський (колиш. Житомирський), Коростенський і Шепетівський.

1. Волинський округ (28 вересня 1925 р.–15 вересня 1930 р.) – 13 районів: Баранівський, Володарський, Довбиський (утворений 22 травня 1925 р., з 9 вересня 1926 р. – Мархлевський, ліквідований 3 жовтня 1935 р.), Іванівський (23 вересня 1925 р.–15 вересня 1930 р.), Коростишівський, Новоград-Волинський, Потіївський (до червня 1925 року – Коростенський округ), Пулинський, Радомисльський, Романівський (з 27 липня 1927 р. – Романівський ім. Держинського), Троянівський, Черняхівський, Ярунський.

2. Коростенський округ. На час утворення – 11 районів: Базарський, Барашівський, Городницький (до червня 1925 року – Житомирський округ), Ємільчинський, Лугинський, Малинський, Народицький, Олевський, Овруцький, Словечанський, Ушомирський, Чоповицький (5 березня 1927 р.–лютий 1931 р.).

3. Шепетівський округ – 13 районів.

Відповідно до постанови ВУЦВК і РНК УСРР від 15 вересня 1930 р. «Про ліквідацію округів і перехід до двоступеневої системи управління» ліквіднуються округи. Райони і окремі міста, в т. ч. Житомир і Бердичів, виділяються в окремі адміністративні одиниці і підпорядковуються центру.

Коростенський округ (12 районів) приєднаний до Волинського округу, Шепетівський округ (13 районів) – до Бердичівського округу.

Житомирській міськраді, яка діяла на правах району, підпорядковано ряд сільрад Черняхівського, Іванківського і Троянівського районів.

Бердичівський район розформовано, значна частина населених пунктів підпорядкована міськраді, інші відійшли до Махнівського і Козятинського районів.

Новостворений Соколовський район (20 червня 1930 р.) невдовзі був ліквідований, і його територія передана до Новоград-Волинського району⁵.

1932–1936 рр.

9 лютого 1932 р. позачерговою IV сесією ВУЦВК XII скликання приймається постанова про адміністративно-територіальну реформу, перехід на триступеневу систему управління: центр–область–район. В Україні утворено 7 областей, в т. ч. Київська і Вінницька (27 лютого 1932 р.).

До складу Київської області передані райони: Андрушівський, Базарський, Баранівський, Барашівський, Брусилівський, Володарський (з 1933 року Володарсько-Волинський), Городницький, Ємільчинський, Коростенський, Коростишівський, Лугинський, Малинський, Марх-

левський, Народицький, Новоград-Волинський, Овруцький, Олевський, Попільнянський, Потіївський, Пулинський, Радомисльський, Ружинський, Словечанський, Троянівський, Черняхівський, Ярунський і Житомирська міськрада.

Таким чином, до складу Київської області увійшли: райони колиш. Волинського та Коростенського округів, Андрушівський та Ружинський райони Бердичівського округу, Брусилівський район Київського округу і Попільнянський район Білоцерківського округу.

До складу новоутвореної Вінницької області увійшли райони Любарський, Чуднівський, Янушпільський, Романівський ім. Держинського, а також м. Бердичів (територія міськради).

У лютому 1935 року Корнинський, Вчорайшенський і Чоповицький райони були відновлені (ліквідовані у 1931 році) і віднесені до Київської області.

У травні 1935 року в складі Київської області утворено Коростенський і Новоград-Волинський округи, у квітні 1936 року – Житомирський.

1. Коростенський округ (9 районів): Барашівський, Ємільчинський, Лугинський, Народицький, Овруцький, Олевський, Словечанський, Чоповицький і Коростенська міськрада.

2. Новоград-Волинський округ (6 районів): Баранівський, Городницький, Мархлевський, Пулинський, Ярунський і Новоград-Волинська міськрада (з червня 1935 року по 1958 рік).

3. Житомирський округ (7 районів): Володарсько-Волинський, Коростишівський, Потіївський, Радомисльський, Троянівський, Черняхівський і Житомирська міськрада.

4. Коростенський і Новоград-Волинський райони ліквідовані, а населені пункти підпорядковані відповідно Коростенській і Новоград-Волинській міськрадам.

Відповідно до постанови ВУЦВК від 3 жовтня 1935 р. Мархлевський польський і Пулинський німецький райони розформовані. Із частини населених пунктів Пулинського, Новоград-Волинського і Мархлевського районів утворений новий адміністративний район – Червоноармійський (м. Пулини перейменовано на Червоноармійськ)⁶.

1937–1941, 1944–2003 рр.

22 вересня 1937 р. утворена Житомирська область, до якої увійшли: зі складу Київської області – всі райони і міськради колиш. Коростенського, Новоград-Волинського і Житомирського округів, а також Андрушівський, Базарський, Брусилівський, Вчорайшенський, Корнинський, Малинський, Попільнянський і Ружинський райони; зі складу Вінницької області – Держинський (до 1933 року – Романівський ім. Держинського), Любарський, Чуднівський, Янушпільський райони і Бердичівська міськрада.

10 грудня 1938 р. відновлений Коростенський район, у травні 1939 року – Довбиський (до 1944 року – Щорський) і Житомирський райони, у червні 1939 року – Бердичівський район.

Станом на 1 серпня 1946 р. до складу Житомирської області входило 34 райони: Андрушівський, Базарський, Баранівський, Барашівський, Бердичівський, Брусилівський, Володарсько-Волинський, Вчорайшенський, Городницький, Держинський, Довбиський, Ємільчинський, Житомирський, Корнинський, Коростенський, Коростишівський, Лугинський, Любарський, Малинський, Народицький, Овруцький, Олевський, Попільнянський, Потіївський, Радомисльський, Ружинський, Словечанський, Троянівський, Червоноармійський, Черняхівський, Чоповицький, Чуднівський, Янушпільський, Ярунський і Новоград-Волинська міськрада.

28 листопада 1957 р. ліквідовано ряд районів Житомирської області: Вчорайшенський, Городницький, Довбиський, Корнинський, Троянівський, Чоповицький, Янушпільський, у 1958 році розформовано Ярунський, 21 січня 1959 р. – Базарський і Потіївський райони⁷.

Відповідно до постанови Президії Верховної Ради УРСР від 30 грудня 1962 р. ліквідовані райони: Андрушівський, Баранівський, Барашівський, Брусилівський, Володарсько-Волинський, Житомирський, Лугинський, Любарський, Народицький, Радомисльський, Ружинський, Словечанський, Червоноармійський і Чуднівський.

У складі Житомирської області залишились райони: Бердичівський, Держинський, Ємільчинський, Коростенський, Коростишівський, Малинський, Новоград-Волинський, Овруцький, Олевський, Попільнянський, Черняхівський⁸.

Таким чином, з листопада 1957 року по грудень 1962 року ліквідовано 24 райони Житомирської області, з них 11 районів у 1965–1966 рр. поновили свою діяльність: Андрушівський (1965), Баранівський і Володарсько-Волинський (1966), Житомирський (1965), Лугинський (1966), Любарський (1965), Народицький (1966), Радомишльський і Ружинський (1965), Червоноармійський і Чуднівський (1966).

Відповідно до постанови Президії Верховної Ради УРСР від 4 червня 1958 р. відновлено Новоград-Волинський район у складі населених пунктів Новоград-Волинської міськради та розформованого Ярунського району.

4 травня 1990 р. поновив свою діяльність Брусилівський район⁹.

Нині Житомирська область у своєму складі має 23 райони: Андрушівський, Баранівський, Бердичівський, Брусилівський, Володарсько-Волинський, Держинський (з 9 липня 2003 р. – Романівський)¹⁰, Ємільчинський, Житомирський, Коростенський, Коростишівський, Лугинський, Любарський, Малинський, Народицький, Новоград-Волинський, Овруцький, Олевський, Попільнянський, Радомишльський, Ружинський, Червоноармійський, Черняхівський, Чуднівський.

¹ Полное собрание законов Российской империи. – Т. 24. – № 17634.

² Збірник узаконень (далі Зб. уз.). – 1921. – № 8. – Ст. 228.

³ Зб. уз. – 1921. – № 20. – Ст. 586.

⁴ Зб. уз. – 1924. – № 48. – Ст. 284.

⁵ Зб. уз. – 1930. – № 23. – Ст. 225.

⁶ ДАЖО. – Ф. П-87, оп. 1, спр. 1. – Арк. 1.

⁷ Там само. – Ф. Р-1150, оп. 4, спр. 928. – Арк. 1–3.

⁸ Відомості Верховної Ради УРСР. – 1963. – № 2. – Ст. 35.

⁹ Там само. – 1990. – № 20. – Ст. 317.

¹⁰ Там само. – 2004. – № 2. – Ст. 20.

Іменний покажчик

- Абакумов 227
Абаш-Буніс О. П. 23, 40
Абрамович П. 165
Аверкій (Кедров П. П.), архі-
епископ 14, 40, 68, 74
Айзман Г. К. 40
Акуліній (Акулінін) М. П. 66, 68
Алексеев 43
Алексеев 87, 88
Алфьоров М. Г. 105
Альперович 214
Андерсон С. А. 66
Андрей Ф. Ф. 66
Андрос 64
Андрушко Т. А. 70
Андрущенко В. О. 110, 111
Антоненко-Давидович Б. 202
Антонович В. Б. 163, 168
Анучин Д. 164
Аппель Я. П. 43
Арістофан 208, 219
Асман А. Г. 99
Афанасев 64
Афанасев В. О. 114
Афанасій І. 66
- Бабиц С. О. 50, 120, 121, 122
Багінський М. 141
Байер Г. Д. 99
Балакальчук Д. 78
Баланіна М. М. 158
Балицькі 135
Балковський П. Ф. 105, 106
Балтрушайтис Ю. 211
Банковський Р. П. 99
Барановський О. П. 70
Баришников Г. О. 42
Барц Г. Л. 99
Барц Ф. Я. 99
Башинська Я. Ф. 134
Башинський Н. І. 134
Башинські 134
Беганський Б. І. 38
Безпрозваний 88, 89
- Бей-Орловський Ф. В. 125
Белонін М. 164
Бенке Х. 112
Берг Ю. Д. 99
Березовський 176
Беренс Є. 231
Берія 159
Бетке Е. Г. 99
Белінський В. Г. 154
Белкін 77
Биков 157
Бичков 114, 115
Бичковський О. 68
Бібик 214
Білий В. В. 150
Білоголовець А. Є. 70
Білоус В. Й. 113
Бітнер В. В. 99
Благодравов Г. І. 179
Блакитний В. М. 223
Блейх В. К. 99
Блейх О. К. 99
Блейх-Генкель О. З. 99
Блок 210
Бльох Г. В. 99
Бльох Е. В. 99
Бльох Р. В. 99
Бобер Т. А. 115
Богаєнко П. С. 40
Богатирьов М. М. 42
Богатько (батько) 66
Богатько (син) 66
Богущкий А. Ц. 88, 89
Богушевський С. І. 38
Бойко С. Ф. 105
Бондар П. С. 43
Бондар Ф. П. 70
Бондарев А. Ф. 39
Бондаренко В. 142
Бондаренко Г. 142
Бондаренко М. С. 142
Бондаренко М. 142
Бондаренко О. І. 142
Бондаренко О. 142
- Бондаренко П. 142
Борецький С. Т. 40
Борисенко А. М. 42
Боровиков В. 164
Бортник Ф. Й. 191
Боханов 74
Боцва В. П. 42
Бочковський С. О. 69
Браун К. Я. 99
Браунер О. 146
Бренер 86
Бржозовський С. А. 191
Бройтман 147
Бронштейн-Курило Р. М. 114
Брохман 223
Бруховська Ю. Т. 146, 148
Бруховський Б. 145
Бруховський В. І. 28, 118, 119,
145, 146, 147, 148, 149, 150,
151, 152, 197
Бруховський І. І. 145
Бруховські 147
Брюсов В. 211
Бугарський 78
Буката А. 78
Буката Г. 79
Буката С. 79
Булгаков М. А. 195
Бурляй Ф. 21, 42
Бурчак-Абрамович М. М. 11,
40, 146
Буряк Ю. Р. 29
- Вайнгуртен Ш. Ш. 44
Вайс Р. К. 99
Ванькевич К. А. 40
Ваньковський 177
Варської Є. 118
Василевський І. І. 67
Василевські 179
Василенко М. 202
Василюк Семен Маркович 69
Василюк Сидір Миколайович
70

- Васьківський І. М. 71
Вашулевський М. М. 99
Ведель А. К. 99
Вейкерт Е. Е. 37
Величко 74
Велік П. І. 27
Венгловські 134
Вендер В. Ф. 36
Верлен П. 210, 211
Вернадський В. І. 165
Вершиніна П. 66
Вершиніна Т. 66
Вентлянд Е. Г. 76
Вижва Є. І. 27
Викула С. П. 125
Винниченко В. 201, 223
Виноградов 62
Висоцький 179
Височанський В. Т. 28
Вихристенко Б. І. 128
Вишинський 94
Вишневський Й. П. 40
Візнер Р. А. 99
Вікторівський Ю. С. 40
Вільгорська К. Ю. 72
Вірон 127
Віхман Е. Х. 99
Віцький А. К. 99
Вовк Ф. К. 163
Водседалек А. А. 38
Воевський А. Т. 38, 43
Возний К. Г. 65, 68
Воїнственський М. 146
Войналович В. А. 192
Войнаровський В. Ц. 103
Войнаші 135
Войтковська 95
Войцехівський Ю. 91
Волинець В. І. 130
Волобуєв 225
Волошин-Петриченко Ф. М.
41
Волошко Л. 164
Волощук С. С. 107
Волькенштейн В. М. 76, 77
Вольф 64
Воронич Й. Я. 26
Ворончук Д. 79
В'юк М. Г. 105
Вяткін Г. 10, 34, 39, 41
Вятська К. Ф. 110
Габер Ф. 206
Гаврилук А. Т. 70
Гаврильченко Б. Й. 71
Гайдаї 185
Гайдай З. М. 27
Гайдай М. П. 27, 209, 210
Гайдус С. М. 46
Галушко 67
Гальперін 65, 165
Гамченко С. 164
Ган М. Ф. 99
Ганотченко 114
Ганс К. К. 100
Гараджа В. П. 28
Гарась 12, 13
Гарин 80
Гартман Р. Г. 100
Гацке А. Г. 100
Гвоздицький 152
Гейхман І. Л. (рос.) 120
Гемальський 112
Герасимов П. Н. 191
Гербачевський О. Ф. 93, 94
Герлях Р. П. 100
Гертель М. Ю. 100
Гжицький В. 202
Гикало Т. 79
Гілерт Р. Г. 100
Гільденбрант Ф. Г. 100
Гінківський Л. М. 29
Гінце В. В. 28, 37, 114
Гладиш А. К. 103
Гладкий М. Д. 164
Глата С. Д. 69
Глистюк А. О. 72
Глистюк Софія О. 72
Глистюк Степан О. 72
Глінка 216
Глушко В. П. 157, 158
Гнатюк В. Я. 192
Гогальчук 67
Голан В. В. 38
Голембіовський Г. Й. 103
Головатий Г. М. 29
Головкін М. В. 42
Голодєд 179
Голуб О. С. 222
Голубович В. 201, 223
Голяков 158
Гольд 37
Гольдман А. А. (рос.) 120
Гомер 208, 218
Гонанчук 69
Гонгало З. 134
Гонгало Ф. 134
Гонгало Ч. Ф. 134
Гонгало 134
Гончаренко Є. 226
Гончарук М. М. 70
Гончарук Х. А. 70
Гопанюк М. П. 72
Горецький С. І. 29
Готесман 223
Гоца В. Ф. 28, 29
Грабовський А. Д. 28
Грабовський С. В. 72
Грессер П. А. 195
Гречухін Д. 10
Гризодубова В. С. 158
Гринников 108
Гринько Г. Ф. 224
Гринько О. 202
Гриценко О. 66
Гришечкіна О. І. 42
Грінке Р. Ф. 100
Грінченко Б. Д. 163, 164, 168
Гродовський (Гордовський)
П. І. 64, 66, 68
Громов М. М. 158
Грудковський Ф. 66
Грушевський М. С. 163, 164,
167, 200, 201, 203
Грюнке Р. Г. 100
Губатий 62
Гуде Ф. Ю. 100
Гузенко І. Ф. 36
Гуляєв С. А. 64, 66
Гус Ян 194
Гусенко О. Ф. 72
Густа Е. А. 100
Гюго В. 216
Давидович 105
Данилевич В. Г. 72
Данилевич Г. Г. 72
Данилюк В. К. 106
Данишевський В. Й. 103
Данько Г. Д. 36
Дахнюк 105
Де Вітт 62
Деген Г. Ф. 100
Дейч 108
Деманевська 62
Демецький Н. М. (рос.) 120
Демченко В. А. 50
Демченко 138
Дедов А. М. 158
Джоман В. М. 30
Джуринський Д. М. 29
Дзержинський Ф. 179

- Дзиковенко-Дорошенко О. К. 106
 Дзюба А. Г. (рос.) 129
 Дзюба І. 51
 Дитюк 89, 90
 Діброва П. А. 39
 Дітрих В. 206
 Дмитрієвський П. О. 72
 Дмитрук Н. К. 28, 149, 150, 151, 152, 165, 167, 192
 Добровольська 62
 Добровольський О. М. 30
 Долгов 82, 83
 Должиков 19
 Долматовський 116
 Домрес Е. І. 27, 37
 Домрес Е. 27
 Дорн М. Л. 114
 Дорн Ю. К. 37, 93, 114
 Дорошенко О. 146, 151
 Драга Д. П. 36
 Драгоманов М. П. 162
 Драгомирецька К. 25
 Древіс М. А. 100
 Дрегерт Е. Д. 100
 Дроб Г. 92
 Дроблін О. 79
 Дружинін М. С. 197
 Дубленко К. О. 228
 Дубовик І. С. 68
 Дубович 66
 Дубовой (рос.) 74, 75
 Духовний Т. Т. 218, 219
 Душкін Л. С. 158
 Дячков-Тарасов В. 178
- Ейдемман Р. П. 157
 Ейпіхов (Епіхов) В. М. 41
 Енслен Е. Ф. 37, 114
 Епик Г. Д. 226
 Ерліх 147
 Ернст Г. Г. 101
 Ернст Е. Г. 101
 Еске Е. К. 101
 Есхл 208, 218, 219
- Євсєєва 195
 Єгоров П. С. 36, 40
 Єжов М. І. 43, 94, 102, 109, 158
 Єлін Г. В. 179
 Єндрушак М. Й. 26
 Єременчук К. П. 70
 Єсенін 210
 Єфімов А. С. 42
- Єфімов М. Ю. 29
 Єфремов С. О. 167, 168, 200
- Жежерін В. П. 147
 Жидецький Б. І. 29
 Жиленко І. 50
 Жилінський Б. Ю. 26
 Жилюк М. Р. 55
 Житніков А. Л. 42
 Жолондківський К. С. 139
 Жулавський Ю. 210, 220
 Журавський А. 50
 Журавський І. Я. 29
 Журавський (Жураковський) С. С. 67, 68
 Жураковський С. С. (див. Журавський С. С.)
- Заблуда Й. П. 103
 Заболотний 67
 Завадський М. 132
 Завадський Р. 132
 Загоровська В. 132
 Загоровський А. 132
 Зайцев С. І. 36
 Закусило Ф. 164
 Залепа Ю. І. 51
 Зарубаєв С. В. 231
 Засимуха Ф. 230
 Захаревич Н. 169
 Захарів 67
 Захматов Б. Є. 42
 Збитковський С. П. 28, 110
 Звягінцев В. 232
 Зегерт Ю. Г. 100
 Зеленевиц Є. В. 70
 Зелений 13
 Зеров К. 211
 Зеров М. 210, 211
 Зіневич Л. 163
 Зінківський Т. 163
 Зінченко Л. Г. 76
 Зінюк К. Л. 30
 Зотін 138
 Зотке Г. Х. 100
 Зоценко 95
 Зуб 94
 Зубрицький Т. А. 38
- Іваницька В. Д. 208
 Іваницька Н. 79
 Іваницький А. І. 208
 Іваницький Г. 79
 Іваницький Д. 208
- Іваницький М. 79
 Іваницький С. 79
 Іваницький Т. 78
 Іваницький Ф. 78
 Іванов Л. Г. 71
 Іванов О. М. 205
 Івановський 74
 Івашин 138
 Івашкевич В. П. 43
 Ігнатєв П. М. 36
 Ігумнов 64
 Іжевський В. П. 200, 205
 Іллюченко Г. П. 167
 Ільницький А. А. 37
 Ісаковський М. 218
 Іщенко З. І. 105
 Іщенко І. 78
 Іщук П. М. 103
- Каганович Л. М. 225, 226, 227
 Кайданович 112
 Каленчук 19
 Калинович Є. М. 64, 66, 68
 Кальянова М. П. 158
 Камінський А. І. 100
 Канарський І. М. 100
 Кандиба О. О. 151
 Каневський Б. А. 103
 Канська 62
 Канцеров О. Г. 93
 Капеліст А. Л. 30
 Капеліст Г. 65
 Капеліст М. Л. 174
 Капецький А. Ф. 100
 Каплер О. 202
 Карась О. А. 113
 Карашевич А. І. 30
 Карев Г. С. 42
 Карлсон 80
 Катеренчук Н. Н. 47
 Катюхи 137
 Кауль 37
 Каус Г. С. 100
 Квірам Г. Х. 100
 Кельман А. Є. 40
 Кеш Г. А. 103
 Кирилишин А. І. 30
 Кириченко 29
 Кільман Є. Є. 100
 Кін А. А. 100
 Кін Г. Г. 100
 Кінгіссеп В. 231
 Клейменов І. Т. 156, 157
 Клем Ф. Х. 100

- Клименко Г. А. 120
Клименко 29
Кліншпон А. І. 100
Кліншпорт Д. А. 100
Клочко-Бек В. Й. 38
Княгиницький Й. 208
Кобів Й. У. 218
Ковалів Л. Б. 224, 225, 226
Ковальчук
Ковальчук Н. (Ковальчук-Гайдай А., Ковальчук-Тен А. Л., Тен Н. Л.) 210, 211, 213, 214, 215, 216, 217, 219
Ковальчук П. К. 76
Ковальчук 152
Ковбасюк Д. Ю. 113
Ковінька О. І. 226
Ковпак С. А. 45
Коган 213, 125
Козачук Г. М. 70
Козін 116
Козловський Л. С. 104
Козловський С. С. 103
Козловський Ф. С. 104
Колісниченко М. Я. 42
Кольченко О. І. 29, 152, 192, 193
Комаров М. Ф. 163
Конашевич 177
Конащук А. І. 44
Кондратюк К. Р. 29
Кондратюк Н. 79
Кондратьєв М. Д. 29
Конецький Й. А. 37
Конев І. С. 202
Конончук М. 78
Концевич Є. В. 50, 51
Концевич С. Я. 42
Копчанівські 210
Корж С. Ф. 105
Коржук 112
Коріцинський Л. В. 37
Корнеєв О. 146
Корнійчук 218
Корнілов Д. О. 41
Коробейников М. Ф. 41
Король Ф. В. 51, 128, 129
Корольов П. Я. 155
Корольов С. П. 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160
Корольова М. М. 155
Корольови 155
Королюк О. А. 189
Коротич В. 219
Корт Г. Г. 111, 112
Корчинський М. 164
Косак В. О. 125
Косак Г. 125
Косач І. 224
Косач М. П. 168
Косенко О. С. 28
Косецький В. 132
Косіор 93
Косменко М. В. 76, 77
Костенко В. Д. 44
Костиков 158
Костюк 122, 123, 124, 125
Котвицький Я. Ц. 26
Котовський Г. І. 12
Кохановська М. І. 40
Коцюбинська М. 50
Коцюбинський М. М. 163, 164, 167
Коцюбинський Ю. М. 179
Кочерга 218
Кочур Г. 202, 209
Кошовий А. В. 40
Кравцов 121, 123
Кравченко В. Г. 28, 65, 149, 150, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 174
Кравченко М. В. 170
Кравченко С. Я. 170
Кравченко-Пугач 13
Крайнев М. П. 42
Красицький Ю. П. 14, 74
Красков 77
Краснов В. Й. 29
Краснова П. С. 42
Красовський Б. М. 38
Крацман 40
Кривенчик В. 26
Криворучко М. М. 42
Крилов 218
Крігер К. Г. 100
Кротова М. 65
Кротюк Ф. 3. 30
Круликовський 62
Крупник Б. Б. 28
Крупович 112
Кручинський М. А. (рос.) 62, 65, 165
Кудрицький Є. М. 27
Кудрицький М. П. 191, 200, 210
Кудрицькі 185
Кузик О. І. 76, 77
Кузнецов Я. П. 36
Кузовлев 115
Кузьминський 176
Куліш І. П. 105
Кулішкевич 74
Купрін О. 174
Купфер О. М. 64, 66
Курдшбах Є. І. 70
Курило А. А. 114
Курило 74
Куровські 42
Курч Б. С. 30
Кур'ята Б. С. 142
Кур'ята Е. О. 141
Кур'ята М. 141
Кур'ята Р. 141
Кур'ята С. А. 141
Кустов Л. Д. 71
Кухінос І. 3. 71
Кушнір П. Г. 129
Кушнякин Д. А. 70
Лавриненко І. 67
Лавриненко 67
Лазоверт С. Г. 37
Лангемак Г. Е. 157, 158
Ланов'юк Н. 140
Ланов'юк С. Н. 140
Лапа В. Г. 29
Ларіонов О. І. 67, 69
Латті К. К. 41, 188
Лашевський 62
Лашкевич 62
Лебедев О. О. 103
Лебедев 98, 99, 102
Лебедзевич В. І. 38
Левитський Н. Г. (рос.) 125
Левицький М. В. 39
Левицький 81
Левінзон 86
Левченко М. 3. 150
Лемке Е. Х. 100
Ленін В. І. 151
Леонтій 68
Лепин 105
Леплевський І. М. 30, 96, 102
Лепський А. 211
Лермонтов М. 216
Леснов 41
Липківський В. 211
Липський В. І. 165, 174
Липський І. Ф. 174
Лисенко М. В. 163
Лисицький 13
Лискевич С. Ф. 71
Ліберман С. Е. 28

- Лівен О. 229
 Лісаневич Г. 230
 Лісовські 141
 Лісовський Ф. 141
 Літке Р. Г. 100
 Лобода А. М. 150, 196
 Лобода К. 68, 69
 Логвинов Г. Я. 43
 Лозько В. І. 76
 Ломаковський В. Н. 44
 Лукасевич Й. 137
 Лукасевич П. 136
 Лукасевичі 135
 Лукашевич А. 136
 Лук'янов 106
 Лук'янович 151
 Луначарський А. В. 195
 Любецький Й. Й. 37
 Любович Анастасія М. 173
 Любович Артемій М. 173, 174, 175, 176, 177, 179, 180, 181, 182
 Любович Б. І. (Соловійова Б. І.) 179, 180, 181, 182
 Любович В. 174, 175, 178
 Любович І. 174, 175
 Любович Л. А. 179, 180, 181, 182
 Любович М. А. 173
 Любович Н. А. 173, 175, 179, 180, 181
 Любович П. 174, 175
 Любович Ю. 179, 180, 181
 Любовичі 175, 181
 Любченко М. П. 226
 Любченко П. 92
 Люлька П. Є. 67
 Лянге Є. Ф. 100
 Лятошинська (Щеневська) М. Л. 88
 Лятошинський Б. 145
 Лятошинські 145
 Лящук К. Н. 106
- Магалецька Т. В. 130, 131
 Магдич Т. 79
 Мазур Д. Д. 51, 126, 127, 128
 Мазурис К. 67
 Мазяр Б. Й. 223
 Май С. Я. 38, 152
 Макаревич Н. А. (рос.) 130
 Макаров 138
 Максимов М. А. 41, 95, 104, 105, 106
- Максимович К. А. 125, 226
 Малацемна М. М. 70
 Малахівська 84
 Малахівський В. 84
 Малахов 74
 Маленко К. М. 41
 Малиновська П. 199
 Малиновський С. 50
 Маляренко М. М. 30
 Мантик Ф. Д. 100
 Мануїльський Д. З. 75, 76
 Маркін В. С. 76, 77
 Маркуп А. А. 38
 Мартинов 113
 Мартинович В. Л. 162
 Мартинюк В. С. 43, 103, 104
 Мартинюк Є. Я. 42
 Мартинюк І. М. 105
 Мархлевський Ю. 21
 Марцин А. Ф. 100
 Марченко І. 120
 Марченко М. Ю. 29
 Мар'ян 66
 Масловський М. 132
 Мастолярчук 13
 Матвієнко Г. К. 28
 Матківський М. Ф. 29
 Матусевич І. Є. (С. Т.) 38
 Махнюк Н. А. 78
 Мачтет Г. 174
 Медведєв (Медвідь) В. 50
 Медведєв С. П. 231
 Меламед Ф. Б. 71
 Мельник І. В. 36
 Мельник Я. І. 45
 Мельников 62
 Мельничук 78
 Мельничук А. В. 26
 Мельцер А. Д. 108, 109
 Мельцер Б. Д. 109
 Мендельсон 216
 Меньки Н. М. 70
 Мержинський (Мержевинський) К. М. 64, 66
 Мерлінг Ф. В. 101
 Михайленко А. К. 43, 109, 110
 Михайличенко Г. В. 223
 Михайльчук К. 174
 Михалевич А. С. 40
 Михальченко Б. П. 120
 Міллер Г. І. 101
 Міллер 37
 Мінц Г. 202
 Мірецька А. М. 176, 178
- Мірецький О. І. 176, 178
 Міцинський 137
 Міцкевич А. 219
 Міщук М. П. 42
 Мовчанівський Т. М. 25
 Модерау М. К. 27
 Модестов М. В. 12
 Мозолєвський Л. Р. 50, 122, 123
 Мойзе 112
 Мордалевич 13
 Москаленки 155
 Москаленко М. Я. 155
 Москальов М. П. 93
 Мосніцький І. 202
 Музика А. О. 29
 Муравйов М. 222
 Муравйова Є. 222
 Муражковський М. Ю. 70
 Мухін І. А. 139
 Мушка Г. І. 101
 Мьяновський 62
 М'ясников 214
- Назаревич П. 186
 Найман О. Л. 28, 37
 Нарський 86
 Наскренцький К. Е. 26
 Наумов М. І. 45
 Нейман 114
 Нельганс 117
 Ненадкєвич Є. О. 27, 152, 167
 Ненадкєвичі 185
 Нестеров 156
 Нефоростний 81
 Низовець О. С. 70
 Нікель Б. А. 101
 Новак 29
 Новаківський 76, 77
 Новиков В. Т. 120
- Обух-Вошатинський А. Ф. 71
 Овсієнко В. В. 51, 126, 127
 Овсієнко С. І. 44
 Огійчук І. Т. 40
 Огньов С. І. 146
 Одіссей 214
 Олдаковський Є. П. 38
 Олейник Г. Л. 105
 Олександр II 194
 Олик Т. У. 70
 Ольшевський Й. В. 72
 Омельченко В. К. 29
 Опанасюк О. Є. 50

- Опатерний Р. Ф. 101
Орлик М. Н. 185
Орлик С. А. 27, 79, 80, 152, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 209
Орловська О. М. 164
Осадчук Ю. В. 120
Осинський 62
Остальський А. Й. 14, 26, 73, 74, 75
Остапенко В. П. 44
Остапчук І. С. 70
Остер 37
Охрімчук М. 78
Охрімчук С. 78
Очиковський 62
Очич Ю. М. 130
Ощапівський Р. Ф. 37
- Павленко В. М. 42
Павлюк А. Р. 70
Падалко 29
Паламарчук Д. 202
Паламарчук І. А. 41
Палицька М. 136
Палієв О. І. 125
Пальмир 62
Панек Г. 37
Панікаров (Понікаров) О. Д. 14
Пантелєєв О. С. 29
Панч П. 218
Папа Римський Пій XI 26
Пастрик О. А. 101
Пастухов І. Т. 36
Паустовський К. Г. 195
Пауц Р. М. 27
Пашинський А. І. 29
Пашковський С. Л. 38
Пельке О. Г. 101
Пеньковський А. Ф. 105
Перетц В. М. 197
Петлюра С. 69, 71, 107, 165
Петрик 12
Петров В. П. 149, 150
Петровський Г. 91
Петровський Л. Г. 42
Петрушак М. 203
Пивовар В. 78
Пигарев (Пигаров) С. М. 67, 69
Підгірський С. М. 168
Підмогильний В. П. 226
Підчашинський В. І. 76
Пінчук Н. К. 76
- Піонтковський Ф. А. 30, 192
Пісняк М. П. 40
Піхугов А. Є. 68
Платон 210
Плахотнюк М. 50
Плискевич П. П. 29
Плотников В. О. 205
Плужник Є. П. 226
Поварчик І. Л. 69
Погорелов 12
Погорілко П. 186
Погружальський 50
Подалка 69
Полинев 74
Політур Г. Г. 37
Поліщук В. Л. 226
Поліщук І. Ф. 43
Поліщук М. 67
Полоз М. М. 223, 224
Полоцький О. А. 226
Полюга М. М. 40
Полухович В. 11
Помарчук П. І. 70
Постишев 93
Постовойтов 125
Постоев П. Г. 29, 92, 93, 152, 190, 191, 192, 193
Постоева Л. М. 61, 193
Посувалов М. П. 28
Потієнко В. 211
Похвістнев 178, 179
Прибил Ф. 195
Провоторов М. А. 42
Прокопчук С. І. 191
Протасевич К. Й. 64, 66
Прохнау В. В. 101
Прудников Д. Т. 120
Пудель Р. А. 101
Пунно А. І. 42
Пуппе Я. Г. 23
Пуфаль Є. Г. 101
Пушкін О. С. 211, 216
Пяковський К. А. 103
- Рабинович М. А. 206
Рабинович 106
Радецький-Шуцький В. Ф. 71
Развозов О. 230
Раковський 62
Ран Е. Г. 101
Рапопорт 65, 165
Раскольников Ф. Ф. 231
Ратушинський О. Ф. 47
Ратушинський П. І. 29
- Раузе К. 88
Раузе М. 88
Раузе С. А. 87
Раузе-Радецький (Раузе) І. С. 87, 88, 118, 119
Рац 114
Рачинський 157
Ревуцький Л. 217
Редко-Андржієвський К. І. 71
Рейтер Ю. А. 101
Ренчинський 86
Рибкін 113
Рибчинський Ф. В. 97
Рижук П. Н. 70
Рильський М. Т. 150, 219, 220
Рихлік Є. А. 16, 194, 195, 196, 197, 198
Рихлік Р. Є. 197, 198
Рихлік Ф. С. 197
Рідель Г. О. 101
Ріммер Ю. С. 101
Ровзе І. Г. 101
Роговченко 118
Роде А. Р. 101
Рожкова М. К. 71
Розальський-Ярузаль Б. І. 97
Розбицький Л. І. 97
Розвадовський 74
Розе Р. Г. 101
Розенбліт 86
Романов С. П. 103, 104, 108
Романюк В. О. 97
Романюк К. А. 70
Ротенберг А. (рос.) 62
Рубан І. М. 28
Рубан 74
Руберовський М. (Максим), єпископ 27, 40
Рубицький М. 136
Рубінс М. К. 71
Рубницький С. 137
Руднев А. І. 41
Рудницький В. Й. 97
Рудницький Й. 141
Рудой Д. Г. 70
Русанов А. Л. 39
Русецький О. А. 76, 77
Русков В. А. (рос.) 129
Рябко Є. Я. 28
Рябоштан П. Д. 29
Сабуров О. М. 45
Саваневський 62
Савинков 71
Савинкова Л. Є. 162

- Савич І. 202
Савченко Я. 210
Савчук Н. К. 97
Садиленко Х. О. 174
Садиленко Ю. 174
Садовський М. 169
Сакс 231
Саксаганський П. 169
Самойлов 86
Сардак Н. 137
Сардаки 135
Сас О. Я. 29
Сахненко С. 79
Сваричевський П. С. 28
Свердлов Я. 232
Свенціцька Я. П. 135
Свенціцький Б. 135
Свенціцький П. Б. 134
Свідерський І. А. 97
Свідерський Й. М. 97
Свідерський О. А. 97
Свіжевський К. І. 97
Світлична Л. 50
Світлична Н. 50
Світличний І. 50
Севрук Г. А. 97
Сегал А. М. 97
Сейко А. М. 97
Сейко І. В. 97
Сейко М. М. 97
Сен-Ун Когай 29, 42
Секанович О. І. 38
Семенов 30
Семенов Є. Я. 42
Семенов Л. П. 41
Семенючка П. 65, 66
Сенькевич С. О. 97
Сергєєв К. 154
Северо-Одоевський 223
Сигізмунд II 199
Сидорчук 78
Симон 62
Синицький Й. Т. 97
Синягін С. І. 42
Ситар А. П. 29
Сичук В. А. 70
Скальський Т. Г. 26
Скарбек Б. В. 37
Скимпковський 62
Скоропадський 88
Скоростинський В. Г. 97
Скрипник В. М. 43
Скрипник М. 225
Скрицький З. 78
Скумин І. М. 97
Слесарчук В. Д. 70
Сливинський В. Ф. 97
Слобідський А. М. 30
Словацький Ю. 220
Словінський С. І. 26
Смиковський П. А. 97
Смиковський С. В. 97
Смиковський С. Ф. 97
Смирнов П. Ф. 50
Сміловська М. О. 222
Смоленський Л. 163
Смолянський Й. 217
Смоляр С. І. 97
Смотрицький М. 208
Сніговий Я. 146, 151
Снігур 151
Собкевич Р. Й. 148
Соколівська І. 132, 133
Соколівська Н. 132, 133
Соколівський Г. 132, 133
Соколівський П. І. 29, 132, 133
Соколовська 62
Соколовський 12, 13
Соколовський М. 202
Соколовський С. С. 98
Соколовський Ф. Й. 98
Соловій В. 211
Соловійов 179
Соловійова Б. І. (Любович Б. І.) 179
Солодуб 226
Софокл 208
Стадник І. В. 98
Сталін Й. В. 16, 49, 109, 133, 138, 158, 225
Стахур М. М. 98
Степанов 94, 107
Степанова М. І. 98
Степанчук Н. С. 98
Стефан Г. Г. 101
Стиблевський Й. 89
Столярчук Т. А. 98
Стотланд А. Й. 116, 117, 118
Стрелковський Т. А. 98
Стрельченко В. М. (рос.) 120
Стромидло 133
Струсевич М. В. 86
Стус В. 55
Суботько М. М. 101
Судоплатов П. 226
Сумневич 64
Сухан І. Д. 44, 130, 131
Сушицький Т. Й. 103
Табакмахер К. М. 29, 40, 46
Тайвс А. А. 101
Тайферт Е. Е. 101
Тайхерт Р. Р. 101
Тамборський Л. В. 98
Тарасюк В. М. 50, 120, 121, 122
Таргонська Т. 65
Таутський Я. 203
Темплін Й. М. 66
Тен Борис (див. Хомичевський М. В.)
Терещенко М. І. 219
Терещенков С. Г. 150
Терещук К. П. 114
Терещук М. П. 113, 114
Терпиловський С. В. 39, 43
Тимошенко 98, 99, 102
Тимченко Є. К. 163
Тихальський М. І. 41
Тихомиров Д. М. 28
Тихон, патріарх 73, 74, 75, 76
Тиц Г. П. 98
Тиць Г. Я. 44
Тичина П. 210
Тичина Є. С. 98
Тільман О. Г. 40
Ткаченко 138
Ткачук-Ткаченко О. (Ткачук О.) 67, 69
Ткачук-Ткаченко Т. (Ткачук А.) 67, 68
Товкач О. К. 106
Токар А. Ф. 168
Токарев В. Ф. 42
Токарева Т. О. 42
Толстов 80
Толстой І. І. 218
Томан С. А. 38
Топольський 168
Торчинський 86
Третьяков К. Г. 76, 77
Трохименко Т. 79
Троценко Автоном 78
Троценко Артем 79
Троценко Д. 79
Троценко С. 78
Троцький Л. 230, 231
Трощій К. П. 41, 42
Трус М. П. 70
Туполєв А. М. 156, 159
Туровський Й. В. 98
Турянський Р. В. 125

- Тутковський П. А. 163, 165, 174, 191
Тухачевський М. М. 42, 106, 156, 157
Тютюнник Ю. 12, 70, 72
- Уварова 62
Удріян Г. Л. 101
Уйтмен 210
Українка Леся 168
Улле Г. 27, 37
Ульм Е. А. 101
Ульріх В. В. 158
Успенський О. 34
Уточкін С. І. 155
Ушаков 77
- Фадей (Успенський І. В.), архієпископ 40, 68
Файбишев О. М. 41, 105
Фасулаті 29
Федорівський С. 188
Федоров В. 157
Федоров І. 208
Федоров О. Ф. 45
Федукович А. 26
Федушак І. В. 203
Федюченко Ф. 191
Федько 105, 106
Фельдман 108
Ферручі 219
Фещенко-Чопівська Олександра 199
Фещенко-Чопівська Олена 199
Фещенко-Чопівський Андрій Антонович 199
Фещенко-Чопівський Андріян Андрійович 203
Фещенко-Чопівський І. А. 199, 200, 201, 202, 203
Фещенко-Чопівський Ю. І. 202
Фещенко-Чопівські 200
Фідор С. А. 43
Філарет (Лінчевський А. К.), архієпископ 40
Філіпі Я. С. 44
Філоненко А. П. 98
Філоненко Г. О. 98
Філоненко І. Г. 98
Філоненко О. Г. 98
Фільвок Ф. Ф. 101
Фінкельштейн В. С. 205, 206, 207
- Фішер А. Е. 101
Фішер Ю. В. 41, 95
Флеровський 231
Фойна В. А. 38
Фомичев 121
Форсюк П. Л. 104
Фотинський О. 164
Фраймунд Г. Л. 101
Франц 62
Франчук В. Г. 69
Фрейліх О. Г. 44
Фрідман Ш.-З. А. 40
- Ханас М. П. 94
Харченко К. С. 43
Хасін М. Й. 40
Хвильовий 225
Хвиля А. А. 192
Хворощук Т. О. 98
Хелдер 188
Хмельницький У. П. 98
Холмський В. П. 27
Хоменко Д. Й. 43
Хомик Т. Д. 104
Хомичевська А. 208
Хомичевська В. В. 208, 219
Хомичевський В. І. 218
Хомичевський В. 214, 219
Хомичевський Г. 208
Хомичевський Д. 208
Хомичевський М. В. (Тен Борис) 50, 123, 124, 168, 184, 185, 186, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220
Хомичевський Михайло 208, 213
Хомичевські 185, 208, 209, 217, 219, 220
Хом'якова Н. М. 14, 74
Хотєєв С. Л. 98
Хоцяновський М. А. 98
Храповицький А. 185
Христовой Н. Ф. (рос.) 125
Хрущов М. С. 47, 139
- Цандер Ф. А. 156
Цемш І. 146
Цепко А. І. 98
Цесарський 96
Цицюра В. К. 145
Цікліс 81
Цюлковський К. 156
- Чаденко В. 65
Чайковський М. О. 98
Чекановський 40
Червінська Ю. В. 72
Черв'як К. 167
Чермак В. Й. 16
Чернецька М. Д. 136
Чернецька Т. 136
Чернецький Д. 136
Чернецький Й. Ф. 137
Чернецький Й. 136
Чернецький Л. 136
Чернецький П. 136
Чернецький Ф. П. 135, 136, 137
Чернецький Я. 135, 136,
Черниш І. А. 98
Черниш Й. А. 98
Чернявський 86
Черпицький К. Й. 98
Чехівський А. 211
Чехов 218
Чехонський В. М. 104
Чикаленко Є. Х. 168
Чистяков 116
Чоп А. 199
Чоп Г. 199
Чоп Потап 199
Чоп Прокіп 199
Чопівські 199
Чорнобородов (Червонобородов) 40
Чубар В. Я. 179
Чуковський К. 218
- Шавлович 29
Шавлович 152
Шайблер Р. Ю. 101
Шаповал Г. А. (рос.) 213
Шаповал Ю. 225
Шарлемань М. 146
Шатели 135
Шатило С. І. 98
Шатов 90
Шахматов О. О. 164, 165
Шаховська А. В. (рос.) 62
Шаховська Н. С. 62
Швецов С. М. 42
Шевченко Т. Г. 214
Шевченко 74
Шевчук А. О. 50, 123, 124, 129, 130
Шевчук В. 124
Шейгас П. 67
Шекспір 208

- Шемена 79, 80, 187
Шестаков 157
Шива Г. 40
Шинке К. А. 101
Ширмук К. С. 98
Шитек А. М. 101
Шлапак Автоном 78
Шлапак Антон 78
Шлапак Л. 78
Шлапак Павло 78
Шлапак Прокіп 78
Шлапак Т. 78
Шлепак В. 78
Шлепак М. 78
Шляпников О. 155
Шмигель І. А. 27
Шмідт Г. Р. 101
Шодуар 65, 67
Шопп О. Д. 101
Шошков Є. 232
Шраг І. Л. 168
Шрага Н. І. (рос.) 125
Штельтер М. Г. 101
Штенцель Е. Г. 101
Штирля Г. Ф. 101
Штромбах Я. А. 38, 41
Шуберт 216
Шульга 29
Шуман 216
Шумська Г. 222, 223
Шумська Є. 222
Шумська Л. 222, 223
Шумська Надія 222, 223
Шумська Ніла 222, 223
- Шумський Базиль (Василь) Я. 222
Шумський В. 222
Шумський М. 222, 223
Шумський Олександр Я. 222, 223, 224, 225, 226
Шумський Олесь (див. Шумський Олександр Я.)
Шумський Яків 222
Шумський Я. Я. 222
Шумські 222
- Щастний Л. 228
Щастний М. М. 228
Щастний О. М. 228, 229, 230, 231, 232
Щеневська О. І. 87
Щепотьєв В. М. 150
Щерик Н. С. 70
- Юганов 113, 114, 115
Юдков П. 108
Юр'єв-Бик В. Г. 41
Юренко О. П. 192, 224
Юринець В. 226
Юркевич В. 27
Юрченко Г. 78
Юсов К. Ю. 41
Юхименко А. В. 223
- Яблонський М. В. 11
Яворницький Д. І. 169
Яворський Л. 84
Яворський М. П. 28, 67
- Яворський М. 28
Яворський 152
Ягода 180
Якір 105
Яковлев 112
Яковлев 115
Якубовський П. П. 98
Якушев (Якушев-Бабкін Л. Т.) 30, 94, 96, 99, 103, 106, 108
Якушев-Бабкін Л. Т. (див. Якушев)
Яловицький 62
Ямгородський 62
Ян Л. 67
Ян III 199
Яндура Й. М. 38
Янке А. Е. 101
Янке Г. Г. 101
Янке Е. М. 102
Янович А. П. 64, 66
Янцов 90
Янчевська Л. К. 83, 84
Янчевська Я. К. 83
Янчинська М. 199
Яромич М. С. 98
Яроцький Я. В. 164, 174, 200
Ярошевич В. Л. 98
Ярощук 76
Ясинський 62
Ястрембський С. В. 64, 66
Ястремська 119
Яхимович Л. Й. 98
Яхневич С. І. 27
Яцьків І. 203

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК*

- Абрамок**, сл. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Абрамок, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 494, 551
- Августино**, с. Каліської губ. 356
- Авратин**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 396
- Австрія** 246, 557, 618
- Австро-Угорщина** 581
- Адамів** див. Адамове
- Адамівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 338, 626
- Адамівка**, с. 488
- Адамівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Веселе, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 357, 416, 548, 640
- Адамове** (Адамів), с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 322, 336
- Аделін**, кол. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 248, 615
- Акерман**, м. Бессарабської губ. (Білгород-Дністровський, м.) 450
- Альбінівка**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Тетерівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 479, 625
- Амурська обл.** 271
- Андрієвичі**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 437
- Андрієво-Німецьке** (Андріїв), кол. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андріївка, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 252, 360, 427, 516, 559
- Андріїв** див. Андрієво-Німецьке
- Андріїв-Український**, с. (Черняхівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Андріївка) 252
- Андріївка**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл., не існує) 600
- Андріївка**, кол. Житомирської міськради** Київської обл. (Сонячне, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 355
- Андріївка**, кол. Олевського р-ну Київської обл. (Андріївка, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 373
- Андріївка**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл., не існує) 509, 525
- Андріюф**, с., Польща 638
- Андрияшівка**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 301
- Андрушівка**, м-ко Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівка, м. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 258, 263, 276, 376, 445, 455, 556, 564, 610, 634, 639
- Андрушки**, с. Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 292, 538, 574
- Анета**, кол. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Анета, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 280, 393, 482, 505, 520, 604
- Анжелін**, с. (Красногірка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 497, 601

*Адміністративний поділ та географічні назви в покажчику подані за довідниками: Список населених пунктів Волинської губернії. – Житомир, 1911; Памятная книжка Волинской губернии на 1917 г. – Житомир, 1916; Материалы административно-территориального деления Волинской губернии 1923 г. – Житомир, 1923; Список населенных пунктов Бердичевской округи. – Бердичів, 1927; Статистичний довідник по Коростенській окрузі. – Коростень, 1928; Українська РСР. Адміністративно-територіальний поділ. – К., 1947, 1987 рр.; СССР. Административно-территориальное деление союзных республик на 1 января 1947 г. – М., 1947; Житомирська область. Адміністративно-територіальний поділ. 1961, 1965, 1967, 1972, 1983, 1995 рр.

**Житомирська міськрада існувала на правах району з 15 вересня 1930 р. до травня 1939 року.

- Антонівка**, кол. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 278
- Антоновичі**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 282
- Антопіль**, с. Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 534
- Аполлонівка**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Аполлонівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 486, 506, 508
- Артинськ** (Артинський Ліс), кол. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл., не існує) 497, 507
- Артинський Ліс** див. Артинськ
- Бабичівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 397, 488, 489, 621, 623
- Бабулики**, с. 578
- Бабушки**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 369, 428, 467, 468, 470
- Багате**, х. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Багате, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 535
- Багачівка**, с. Кривоозерського р-ну Одеської обл. (Кривоозерський р-н Миколаївської обл.) 420
- Базалія**, м-ко Базалійської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Базалія, смт Теофіпольського р-ну Хмельницької обл.) 561
- Базар**, м-ко Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Базар, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 268, 377, 396, 428, 467, 476, 477, 478, 479, 481, 539, 586, 625
- Базарська вол.** Овруцького пов. Волинської губ. 301
- Баківці**, с. Полонківської вол. Луцького пов. Волинської губ. (Луцький р-н Волинської обл.) 333
- Балабаївка**, с. Тамбовської губ. 306
- Баламутівка**, с. Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Ружин) 364, 377, 486, 607, 618
- Бандурка**, ст. 564
- Бар**, м-ко Подільської губ. (Бар, м. Барського р-ну Вінницької обл.) 455, 639
- Бараківка**, с., Галичина 426
- Баранівка**, м-ко Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівка, м. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 237, 246, 254, 255, 317, 379, 436, 475, 526, 567, 623
- Баранівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 446, 583, 609
- Барановичі**, м. Мінської губ. 532
- Бараші**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 271, 308, 334, 335, 432, 469, 493, 511, 514, 567
- Барашівка**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 426, 498, 499, 604
- Барбарівка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 368
- Барбарівка**, с. Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Варварівка, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 308, 394, 395, 418, 571
- Баскаки**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Кам'янка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 265, 266, 475, 581
- Батюгин**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 547
- Баців**, с. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Бацево, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 538
- Бацькуни**, х. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл., не існує) 626
- Безпечна**, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 568, 617
- Безскорбна**, ст-ця Кубанської обл. 248
- Бейзимівка**, с. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 303
- Бендери**, м. Бессарабської губ. 253, 437
- Бердино-Івани**, с. Харківської губ. 511
- Бердичів**, м. і ст. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 235, 237, 238, 243, 245, 247, 248, 252, 253, 254, 256, 257, 264, 265, 270, 274, 276, 279, 283, 284, 286, 290, 291, 293, 294, 298, 299, 302, 304, 305, 308, 312, 327, 328, 329, 332, 335, 336, 338, 341, 343, 345, 354, 358, 359, 360, 363, 364, 370, 373, 374, 376, 377, 379, 387, 390, 392, 396, 397, 398, 399, 402, 405, 407, 409, 417, 418, 420, 426, 428, 429, 434, 438, 447, 452, 461, 462, 466, 469, 472, 482, 484, 485, 488, 489, 490, 492, 493, 494, 501, 502, 510, 513, 514, 516, 517, 519, 520, 521, 522, 524, 525, 526, 527, 529, 530, 531, 535, 540, 544, 548, 549, 555, 556, 558, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 569, 573, 575, 577, 579, 580, 581, 582,

- 586, 592, 595, 604, 608, 610, 615, 617, 618, 624, 628, 629, 630, 633, 634, 635, 637, 638, 639
- Бердичівська міськрада*** (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 561
- Березівка**, кол. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 518
- Березівка**, с. Волинського окр. 308
- Березівка**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 606
- Березівка**, с. Мінської губ. 377
- Березівка**, с. Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 243, 341, 450, 485, 562
- Березівка**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 252, 278, 562, 615
- Березівка**, сл. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Березівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних**) 300
- Березнеговате**, м-ко Херсонської губ. (Березнегувате, смт Березнегуватського р-ну Миколаївської обл.) 286
- Березники**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 359, 495, 496, 610
- Березовий Груд**, с. Лугинського р-ну (Лугинський р-н Житомирської обл.) 448
- Березці**, с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 381
- Березянка**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 469
- Бессарабська губ.** 611
- Бехи**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 384, 385, 386, 387, 400, 440, 443, 484, 579, 594
- Бсла**, м. Седлецької губ. 586
- Беловеж**, с. 587
- Белосток**, м. Гродненської губ. 606
- Бельци**, м. Бессарабської губ. 298
- Биваліне**, с. Курської губ. 388
- Биків**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 408
- Биківка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Биківка, смт Романівського р-ну Житомирської обл.) 253, 274, 293, 294, 295, 296, 337, 348, 429, 448, 486, 498, 530, 550
- Бистри**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бистри, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 433, 606
- Бистрик**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 449, 552
- Бистрїївка**, с. Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 378, 379, 626
- Бичова**, с. Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Бичева, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 529
- Бища**, с. Люблінської губ. 604
- Бігунь**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 261, 262, 290, 545
- Біла Криниця**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Біла Криниця, смт Радомисльського р-ну Житомирської обл.) 394, 436
- Білашки**, с. Погребищенської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 431
- Білий Берег**, с. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 620
- Білилівка**, с. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 392, 396, 405, 429, 524, 551, 567, 582, 631
- Білин**, с. Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Ковельський р-н Волинської обл.) 493
- Біличі**, с. Курської губ. 248
- Білка**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 450, 616
- Білка**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 324, 553
- Білка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 296, 310, 346, 347, 397, 398, 420
- Білка**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 407, 408, 409
- Білкі**, с. Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 457, 584

*Бердичівська міськрада існувала на правах району з 15 вересня 1930 р. до червня 1939 року.

**У зв'язку з переселенням жителів або з інших причин.

- Білович**, с. Рокитнянського р-ну Рівненської обл. 340
- Білогорілка**, с. Полтавської губ. (Лохвицький р-н Полтавської обл.) 299
- Білогородка**, м-ко Білогородської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Білогородка, с. Ізяславського р-ну Хмельницької обл.) 399
- Білозірка**, с. Катеринославської губ. (Білозірка, х. Покровського р-ну Дніпропетровської обл., приєднано до с. Андріївка) 369
- Білокоровичі** (Білокуровичі), с. і ст. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 245, 254, 257, 320, 330, 344, 353, 389, 418, 425, 429, 475, 493, 499, 510, 513, 517, 523, 577, 601
- Білокуровичі** див. Білокоровичі
- Білошиці**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 412, 413
- Білошиця** див. Щорсівка
- Більківці**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 538
- Білявка**, с. Варшавської губ. 575
- Бірківський**, х. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Бірківське, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 421
- Блюменау**, с., р-н Фюрстенберг, Німеччина 626
- Блохерово-на-Амурі**, м. 488
- Боблів**, с. Подільської губ. (Немирівський р-н Вінницької обл.) 429
- Бобрик**, х. Городницького р-ну Київської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 497
- Бобрик**, х. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Бобрик, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 383, 565
- Бобрицька Болярка**, сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бобрицька Болярка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 347, 349, 350, 459, 546
- Бобрицька-Гута**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Гута-Бобрицька, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 615
- Бобриця**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 528
- Бобричі**, кол. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл., не існує) 288, 424, 605, 619, 634
- Бобричі**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 493, 494
- Бобруйськ**, м. 535, 546
- Бовбасівка**, с. Полтавської губ. (Хорольський р-н Полтавської обл.) 577
- Бовсуни**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 439, 440, 441, 442, 443, 444, 453, 510, 566, 595
- Бовсуни**, х. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 439
- Богданів**, х. Янушпільського р-ну Житомирської обл. (Богданівка, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 544
- Богиня**, с. Віленської губ. 625
- Боглюки**, с. Гродненської губ. 454
- Боголюбівка**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Зорянка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 312, 555, 612
- Боголюбівка**, кол. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 359, 396, 452
- Богомольськ**, с. Петроковської губ. 569
- Богущиця**, с. Петроковської губ. 381, 634
- Богущівка** див. Нова Богущівка
- Богущівка** див. Стара Богущівка
- Божів**, с. Скобелківської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Бистровиця, с. Горохівського р-ну Волинської обл.) 629
- Болотниця**, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 493
- Болярка** (Болярка-Просіцька), с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 294, 297, 408, 411, 447
- Болярка**, кол. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Болярка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 557, 559
- Болярка-Просіцька** див. Болярка
- Болячів**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 368, 408, 409
- Бондарі**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 502, 503
- Бондарівка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 299, 582, 583, 584, 585, 614
- Бондарці**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бондарці, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 564, 640
- Боремель**, с. Боремельської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Млинівський р-н Рівненської обл.) 399

- Борзна**, м-ко Чернігівської губ. (Борзна, м. Борзнянського р-ну Чернігівської обл.) 554
- Борисів**, с. Плузненської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Ізяславський р-н Хмельницької обл.) 279
- Борисівка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 432
- Борове**, с., Білорусь 492
- Борове**, с. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рокитнівський р-н Рівненської обл.) 276
- Боровиця**, с. Коростенської міськради Коростенського окр. Київської обл. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 620
- Боромля**, с. Харківської губ. (Тростянецький р-н Сумської обл.) 357
- Борушківці**, с. Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 449, 450, 551
- Борщів**, с. Кичкирівської вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 383, 474
- Борягин**, с. Держинського р-ну Житомирської обл. (Романівський р-н Житомирської обл.) 535
- Браженець**, с. Коростишівського р-ну Житомирського окр. Київської обл. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 591
- Бражинка**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Браженка, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 327
- Бражинці**, с. Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Полонський р-н Хмельницької обл.) 245
- Братське**, с. Саратовської губ. 531
- Брацлав**, м-ко Подільської губ. (Брацлав, смт Немирівського р-ну Вінницької обл.) 623
- Брачки**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Брачки, х. Романівського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 294, 297, 345
- Брест-Литовськ**, м. Гродненської губ. 298, 361
- Брицьке**, с. Подільської губ. (Липовецький р-н Вінницької обл.) 531
- Бровки-Другі**, с. Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 518
- Бровки-Перші**, с. і ст. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 379, 450, 638
- Бродник**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 248, 563
- Броники**, с. Новоград-Волинської міськради* Житомирської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 507
- Брониця**, сл. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Брониця, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 244, 273, 282, 303, 304, 330, 498, 504, 588
- Брусилів**, с. Брусилівської вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Брусилів, смт Брусилівського р-ну Житомирської обл.) 311, 408, 412, 425, 474, 532, 613
- Бубно**, кол. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Бубни, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 435, 519
- Буглаки**, с. Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 404
- Буда**, х. Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. 258
- Буда-Бобрицька**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Будо-Бобриця, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 299, 613, 615
- Буда-Вороб'ївська**, с. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Будо-Вороб'ї, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 552
- Буда-Літківська**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Будо-Літки, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 407, 473
- Буда-Любівка**, х. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Будолубівка, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 364, 365
- Буда-Повчанська**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Буда, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 632
- Буда-Рижанська**, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирського окр. Київської обл. (Будо-Рижани, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 327, 637
- Будище**, кол. Київської губ. 575
- Будище Ясинського**, сл. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Будище, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 352, 371, 372, 397, 398, 400, 526
- Будка**, с. Київської губ. 620
- Будки-Собичинські**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Будки, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 286, 363

*Новоград-Волинська міськрада існувала на правах району з червня 1935 року до 4 червня 1958 р.

- Буймир**, х. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Буймир, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 605
- Буки**, с. (Сквирський р-н Київської обл.) 468
- Буки**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 258, 259, 452, 482, 533, 610
- Буки**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 620, 629
- Буковина**, с. 544
- Буконтове**, с. Тверської губ. 253
- Булдичів**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 289, 290, 291, 379, 626
- Булев**, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 291
- Бураківка** див. Буряківка
- Бурканів**, с., Галичина 454
- Бурківці**, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 255, 299, 308, 431, 432
- Бурлюня**, х. Сувалкської губ. 283
- Буряківка** (Бураківка), кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Буряківка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 236, 247, 278, 336, 381, 486, 568
- Буряківка**, с. Київської губ. (Чернобильський р-н Київської обл.) 556
- Бутиха**, х. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 360
- Бухни**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 258, 607
- Бучки**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 266, 511
- Валер'янівка**, с. Катеринославської губ. 286
- Валуйки**, м. Воронежської губ. 334
- Варварівка**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Варварівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 236, 324, 360, 378, 486, 544, 574
- Варковичі**, м-ко Варковицької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Варковичі, с. Дубнівського р-ну Рівненської обл.) 436
- Варовичі**, с. Мартиновицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Поліський р-н Київської обл.) 347
- Варшава**, м. Варшавської губ. 343, 354, 383, 390, 425, 451, 454, 562
- Василевського**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Василівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 246, 499
- Василів**, с. Холмської губ. 491
- Василівка**, с. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 461, 491, 525
- Васьківці**, сл. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Васьківці, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 318, 593, 595
- Васьковичі**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 317, 324, 325, 592, 593, 594, 595
- Васюльки**, с. 578
- Ватинець**, с. Волинської губ. 420
- Вацлавпіль**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 424, 468, 470
- Вацьків**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Глибочиця, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 249, 526
- Велика Анастасівка** (Велика Анастасівка), сл. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Анастасівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 365, 509, 517, 522, 527
- Велика Анастасівка** див. Велика Анастасівка
- Велика Волиця**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 302, 306, 534
- Велика Глумча**, с. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 479
- Велика Горбаша**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 590, 608
- Велика Деражня**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 477, 481, 516, 520, 521
- Велика Доманінка**, с. Вишгородської вол. Кременецького пов. Волинської губ. 339
- Велика Козара**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 530, 557
- Велика Купля**, кол. Березнівської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Велика Купля, с. Березнівського р-ну Рівненської обл.) 427
- Велика Олександрівка**, м-ко Херсонської губ. (Велика Олександрівка, смт Великоолександрівського р-ну Херсонської обл.) 403
- Велика П'ятигірка**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 298, 503

- Велика Снітинка**, с. Київської губ. (Фастівський р-н Київської обл.) 462
- Велика Татаринівка**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Озерянка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 397, 471
- Велика Фосня**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 308, 344
- Велика Хайча**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 270, 453, 454
- Велика Цвіля**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 274, 330, 399, 419, 478, 486, 487, 495
- Велика Чернігівка**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 288, 435, 539
- Велика Чернявка**, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Вишневе, с. Ружинського р-ну Житомирської обл.) 307, 363, 489
- Великий Браталів**, с. Красносілської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 295, 314, 463
- Великий Дивлин**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 370, 619
- Великий Ліс**, х. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Великий Ліс, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 295, 623
- Великий Луг**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 314, 467, 469, 471
- Великий Молодьків** (Молодьків-Осичний), с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 296, 476
- Великий Скнит**, с. Ганнопільської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 549
- Великий Степ**, с. Козятинського р-ну (Козятинський р-н Вінницької обл.) 382
- Великий Устюг**, м. Вологодської губ. 445
- Великий Чернятин**, с. Бутовецької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Старокосянтинівський р-н Хмельницької обл.) 535
- Великі Гуляки**, с. Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Фастівський р-н Київської обл.) 373
- Великі Загайці**, с. Дедеркальської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Шумський р-н Тернопільської обл.) 446
- Великі Кліщі**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 239, 240, 241, 269, 280, 318
- Великі Коровинці**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 293, 309, 402, 426, 454, 544, 561, 571, 585, 615
- Великі Лісівці**, с. Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 459, 460, 570
- Великі Мацевичі**, с. Лабунської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Старокосянтинівський р-н Хмельницької обл.) 457
- Великі Міньки**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 254, 257
- Великі Мошківці**, с. Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 248, 378
- Великі Нізгурці**, с. Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Великі Нізгурці, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 362, 401, 417, 529, 563, 604, 633, 635
- Велико-Руське**, с. Тобольської губ. 286
- Вельськ**, м. Вологодської губ. 516
- Венгліньський**, х. Брусилівського р-ну Київського окр. 620
- Веприн**, с. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 510
- Верби**, сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Верби, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 387, 485, 486, 573, 640
- Вербів**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Любимівка, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 377
- Вербка**, с. Подільської губ. (Летичівський р-н Хмельницької обл.) 577
- Верболози**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Іванків) 293, 628
- Вереси**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 355, 453, 557
- Верещаки**, с. Київської губ. (Лисянський р-н Черкаської обл.) 582
- Верлок**, с. Кичкирівської вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 492
- Верпа**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 636

- Верхівня**, с. Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 256, 355, 433, 435, 511, 570, 626
- Верхні Мальці**, х. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл., не існує) 536
- Верхньотеплівський р-н** Донецької обл. 605
- Верхова-Гориця**, с. 387
- Вершиця**, сл. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 640
- Весела Дуброва**, кол. Пулинського р-ну Київської обл. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 622
- Веселий Кут**, с. Київської губ. (Таращанський р-н Київської обл.) 373
- Веселівка**, кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Веселівка, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 330, 393, 394, 411, 412, 413, 414, 415, 513, 515, 516, 554, 598, 614
- Вигнанка**, с. Дубнівської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. 373
- Вигнанка**, с. Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 369
- Видибор**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 415, 570, 577
- Вили**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Вила, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 309, 333, 347, 348, 350
- Вили 1**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 310, 349, 350
- Вирва**, с. Малинського р-ну Житомирської обл. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 507, 508, 509
- Вируби**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Вироби, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 488, 604, 605, 615, 619
- Висока Піч**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 301, 462, 553
- Високе**, кол. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Високе, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 567, 611
- Високе**, с. Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 487
- Високе**, с. див. Високоукраїнське
- Високоукраїнське** (Високе), с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Високе) 273, 274, 332, 354, 513, 608
- Виступовичі**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 269, 393
- Вихля**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 293, 431, 440, 443
- Вихрівка**, с. Подільської губ. (Дунаєвецький р-н Хмельницької обл.) 556
- Вичулки**, с. Боремельської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Гончарівка, с. Монастирського р-ну Тернопільської обл.) 417
- Вишгород**, с. Київської губ. (Вишгород, м. Вишгородського р-ну Київської обл.) 548
- Вишевичі**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 504, 583
- Вишів**, сл. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Вишів, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 365, 366, 419
- Вишківка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Вишківка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 250
- Вишпіль**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 260
- Вишикуси**, с. Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Веселка, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 389, 445, 456
- Відень**, м. 618
- Війтівці**, с. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Мостове, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 256, 257, 403, 491, 553
- Війтівці**, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Роставиця, с. Ружинського р-ну Житомирської обл.) 281
- Війтівці**, с. Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Виноградівка, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 389, 390
- Війтівці**, с. Подільської губ. (Жданівка, с. Хмельницького р-ну Вінницької обл.) 576
- Вікетня**, х. Війська Донського обл. 381
- Вікнина**, с. Подільської губ. 302
- Віленська губ.** 380
- Віленька**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 324, 407, 408, 594, 595, 596
- Вільнишо**, с. Віленської губ. 464
- Вільні Хутори**, с. Катеринославської губ. (Верхньодніпровський р-н Дніпропетровської обл.) 458
- Вільнопілля**, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 307, 403

- Вільськ**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 425, 494, 628
- Вільха**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 260, 334, 468
- Вільховець**, с. Подільської губ. (Новоушицький р-н Хмельницької обл.) 576
- Вільча**, ст. Київської обл. 455
- Вільшанка**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Роздольне, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 535, 561
- Вільшанка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 260, 362, 565, 617
- Вільшка**, с. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 620
- Вінернойштадт**, м., Австрія 605
- Вінницька обл.** 331, 355
- Вірівка**, с. Городницького р-ну Житомирської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 493
- Вірівка**, с. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 536
- Вітрівка**, с. Київської губ. (Макарівський р-н Київської обл.) 544
- Владин**, кол. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Владин, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 278, 396, 518, 558, 614
- Владислав**, с. Варшавської губ. 372
- Вовків**, с., Галичина (Перемишлянський р-н Львівської обл.) 299
- Вовковий**, с. Теслугівської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Млинівський р-н Рівненської обл.) 498
- Вовковинці**, с. Подільської губ. (Вовковинці, смт Деражнянського р-ну Хмельницької обл.) 587
- Вовча Гора**, с. Овруцького пов. Волинської губ. 450
- Вовчанськ**, м. Харківської губ. (Вовчанський р-н Харківської обл.) 268
- Водолаги**, с. Харківської губ. (Сумський р-н Сумської обл.) 396
- Водотій**, с. Водотійської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 255, 270, 291, 483, 610
- Войташівка**, с. Водотійської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Квітневе, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 523, 543
- Войткевицькі Будки**, с. 445
- Волинська губ.** 279, 439, 635
- Волиця**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 238, 455
- Волиця**, с. Фастівського р-ну Київської обл. 578
- Волиця**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 299, 324, 580, 581
- Волковиськ**, м. Гродненської губ. 293
- Волобуєво**, с. Курської губ. 241
- Володарка**, м-ко Володарської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Володарка, смт Володарського р-ну Київської обл.) 376
- Володарськ** див. Володарськ-Волинський
- Володарськ-Волинськ** див. Володарськ-Волинський
- Володарськ-Волинський** (Горошки, Володарськ, Володарськ-Волинськ), м-ко Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарськ-Волинський, смт Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 258, 337, 343, 386, 417, 423, 485, 486, 489, 528, 583, 611, 616, 630
- Володарський р-н** Київської обл. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 297
- Володимир-Волинськ**, м. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Володимир-Волинський, м. Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.) 374, 425
- Володимирівка**, кол. Малинського р-ну Житомирської обл. 252
- Волочиськ**, м-ко Волочиської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Волочиськ, м. Волочиського р-ну Хмельницької обл.) 522
- Вольвахівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Підлісне, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 278, 337, 382, 383, 486, 528, 541, 568, 639
- Волянщина**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 546, 602
- Вонохи**, с. Костромської губ. 314
- Ворів**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Очеретянка, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 572
- Ворничень**, с. Бессарабської губ. 463
- Воронев**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Вороневе, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 510
- Воронез**, м. Воронежської губ. (Воронезька обл.) 285
- Воронезька губ.** 246
- Воронцово**, с. Кубанської обл. 447
- Вороньківка**, х. Київської губ. (Вороньківка, с. Вишгородського р-ну Київської обл.) 473
- Ворсівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 259, 260, 635

- Вотос**, с. 363
- Врублівка**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 326, 327, 328, 374, 446, 447, 592, 618, 638
- Вулька-Зеленицька**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл., не існує) 361
- Вулька-Клюська**, с. Турійської вол. Ковельського пов. Волинської губ. 570
- Вулька-Тарновська**, с. Холмської губ. 630
- Вчелька**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Тетерівське, с. Житомирського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 267, 268, 637
- Вчорайше**, с. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 238, 254, 450, 522, 531, 570, 607
- В'юнище**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл., не існує) 375
- В'юнки**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 303, 304, 305, 371
- В'язівка**, м-ко Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (В'язівка, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 348, 350, 351, 352, 353, 400
- В'язовець**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (В'язовець, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 236, 241, 310, 518, 611, 626
- Вятка**, м. Вятської губ. 522
- Габрівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 336
- Гавришівка**, с. Подільської губ. (Вінницький р-н Вінницької обл.) 265
- Гадзинка**, с. Житомирської міськради Житомирської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 606
- Гасвичі**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 552, 553
- Гай**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Гай, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 490
- Гайки**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 321, 620
- Гайсин**, м. (Гайсинський р-н Вінницької обл.) 513
- Галіївка**, с. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 328, 541
- Гальчин**, с. Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 635
- Гамарня**, с. (Малинський р-н Житомирської обл.) 552
- Гамарня**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 348
- Ганнопіль**, с. Барашівського р-ну Житомирської обл. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 518
- Гаптари**, с. Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Гептари, с. Овруцького р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 601
- Гардишівка**, с. Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл., включено в смугу м. Андрушівка) 376, 470, 625
- Гарти**, с. Смільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. 498
- Гатка**, с. Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Хмільницький р-н Вінницької обл., приєднано до с. Уланів) 420
- Гатчина**, м. Петроградської губ. 487
- Гвоздава**, с. Бердичівської міськради Житомирської обл. (Гвіздава, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 346, 503
- Гвоздяря**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Гвіздяря, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 310, 580
- Геленівка**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Галинівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 322, 612, 624
- Гельмязів**, с. Полтавської губ. (Золотоніський р-н Черкаської обл.) 547
- Генріхівка**, кол. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Калинівка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 350, 382, 389, 426, 434, 555, 628, 637
- Генріхівка**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Андрушівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 259, 260, 272, 273, 415, 476, 481, 484, 550
- Геральдівка**, кол. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ситне, с. Смільчинського р-ну Житомирської обл.) 327, 336, 344, 361, 420
- Гізовщина**, с. Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Гізівщина, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 280, 286, 287, 315, 379

- Глибочок**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 293
- Глибочок**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 249, 309, 347, 350, 542, 550, 618
- Глинськ**, м-ко Полтавської губ. (Глинськ, с. Роменського р-ну Сумської обл.) 340
- Глодоси**, с. Херсонської губ. (Новоукраїнський р-н Кіровоградської обл.) 378
- Глухи**, с. Кримненської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Старовижівський р-н Волинської обл.) 630
- Глухів**, м. Чернігівської губ. (Глухівський р-н Сумської обл.) 390
- Глухів**, х. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Глухів-Перший, с. Радомисльського р-ну Житомирської обл.) 321, 375
- Глухівці**, ст. Вінницької обл. 630
- Глушковичі**, с. 248
- Гнилуша**, с. Воронежської губ. 490
- Годиха**, х. Дзержинського р-ну Житомирської обл. (Романівський р-н Житомирської обл.) 346, 544, 564
- Годотемль**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коренівка, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 340, 452, 453
- Голиші**, с. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Жовтневе, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 531, 537, 538, 587, 588, 589, 590
- Головин**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Головине, смт Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 328, 462, 571, 588
- Головки**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 324, 325, 633
- Головниця**, с. (Корецький р-н Рівненської обл.) 262
- Головчинці**, с. Подільської губ. (Летичівський р-н Хмельницької обл.) 578
- Голодьки**, с. Бердичівської міськради Житомирської обл. (Мирославка, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 302
- Голосово**, с. Владимирської губ. 346
- Голубієвичі**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Голубієвичі, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 257, 335, 375, 593
- Голубин**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 254, 433, 434, 634, 637, 638
- Голубівка**, с. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 301, 455
- Гонорин**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Гонорине, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 335, 361, 432, 614
- Гонорівка**, с. Маначинської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Волочиський р-н Хмельницької обл.) 417
- Горбаша**, ст. Житомирської обл. 529, 542
- Горбулів**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 240, 257, 314, 454, 548
- Гордіївка**, с. Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 389, 477, 480, 481
- Горіхове**, с. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 282
- Горобіївка**, с. Чернігівської губ. 491
- Городець**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 261
- Городецька**, кол. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Новгородецьке, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 250, 370
- Городище**, кол. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Городище, х. Черняхівського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Городище) 557, 611
- Городище**, м-ко Черкаського пов. Київської губ. 392
- Городище**, с. Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 301
- Городище**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 242, 266, 342, 634
- Городище**, с. Ярунського р-ну Житомирської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 639
- Городище**, х. Олевського р-ну Київської обл. 418
- Городниця**, м-ко Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Городниця, смт Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 282, 314, 323, 328, 329, 330, 346, 360, 365, 372, 373, 399, 410, 413, 423, 427, 455, 463, 495, 515, 516, 543, 565, 566, 567, 577, 588, 607, 619
- Городно**, с. Головненської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Городне, с. Любомльського р-ну Волинської обл.) 615

- Городок**, с. Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 268, 357, 617
- Городське**, с. Коростишівської вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 269, 285, 461, 538
- Городчин**, с. Потіївського р-ну Житомирської обл. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 275, 276, 343, 360
- Горопаї**, с. Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 381
- Горошки** див. Володарськ-Волинський
- Горошківська вол.** Житомирського пов. Волинської губ. 572
- Горщик**, кол. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Горщик, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 435, 487, 536, 548, 554, 612
- Горький**, м. 405
- Горьковська обл.** 305
- Гофенталь**, кол. Катеринославської губ. (Ясне, с. Токмацької міськради Запорізької обл., включено в смугу м. Молочанськ) 565
- Гошів**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 408
- Грайворон**, м. Курської губ. 624
- Граків**, с. Катеринославської губ. 422
- Гранів**, с. Подільської губ. (Гайсинський р-н Вінницької обл.) 332
- Гранній-Дуб**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дубівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 337, 450
- Гребенець**, с. 402
- Грезля** (Давидівська Грезля), х. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Грезля, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 347, 352, 416
- Грем'яче**, х. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Грем'яче, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 275, 398
- Грива**, с. Боровненської вол. Ковельського пов. Волинської губ. 396, 544
- Гринівці**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 425, 591
- Гришківці**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Гришківці, смт Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 237, 292, 493, 541, 582, 587
- Грінталь** (Язвинка), кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Зелена Поляна, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 267, 284, 285, 304
- Гродненська губ.** 245
- Гродно**, м. Гродненської губ. 248
- Грубешов**, с. Люблінської губ. 306
- Грубешовський пов.** Люблінської губ. 271
- Грубське**, с. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 409
- Груд**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 457, 458, 460, 535, 639
- Грудек-Яголінський**, м-ко, Польща 513
- Грузець**, кол. Калужької губ. 420
- Грузливець**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 390
- Грузливець**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 275, 276, 481, 605, 621, 638
- Грузьке**, с. Київської губ. (Макарівський р-н Київської обл.) 306, 522
- Грузятин**, с. Тростянецької вол. Луцького пов. Волинської губ. (Маневицький р-н Волинської обл.) 283
- Грушки**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарськ-Волинський р-н Житомирської обл.) 343
- Губельці**, с. Жуківської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 595
- Губин**, с. Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл.) 616
- Гуйва**, с. Житомирської міськради Житомирської обл. (Гуйва, смт Житомирського р-ну Житомирської обл.) 473, 541
- Гульськ**, с. і ст. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 257, 258, 272, 304, 305, 399, 434, 435, 462, 479
- Гулянка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 265, 418, 473, 475, 584, 585
- Гуменники**, с. Коростишівської вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 404, 586
- Гунічі**, с. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 254
- Гурки**, с. Ярунського р-ну Волинського окр. (Гірки, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 284, 461, 525
- Гута**, с. Хоровецької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 364

- Гута-Забілоцька**, с. Кичкирівської вол. Радомиського пов. Київської губ. (Радомиський р-н Житомирської обл.) 250, 432, 437, 438, 547
- Гута-Зеленицька**, сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Гута-Зеленицька, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 295, 637
- Гута-Кука**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Вільшанка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 306, 435, 515
- Гута-Мошківка** (Мошківка), с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Мошківка, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 318, 326, 328, 440
- Гута-Осично**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Осичне, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 296, 399, 447
- Гута-Потіївська**, с. Потіївської вол. Радомиського пов. Київської губ. (Гута-Потіївка, с. Радомиського р-ну Житомирської обл.) 293, 294, 297, 393
- Гутисько**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 488, 490, 491, 496, 549
- Гутище**, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл. 408
- Гуто-Мар'ятин**, с. Базарського р-ну Житомирської обл. (Народицький р-н Житомирської обл.) 274
- Давид-Городок**, м. Мінської губ. 382
- Давидівка**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 452, 537, 610
- Давидівська Грезля** див. Грезля
- Давидки**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 254, 255, 360, 443, 630
- Давидки**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 335, 541, 584
- Дацьки**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 582, 583
- Дашинка**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 422
- Двір**, х. 445
- Дворище**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 318, 583
- Дворище**, сл. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл., не існує) 506, 507
- Демківці**, с. Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 274, 451
- Демчин**, с. і ст. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 392, 468
- Дениші**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 309, 407, 496, 628
- Дербенен**, с., о. Сахалін 479
- Дерганівка**, с. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 403, 405, 406, 549, 551, 631
- Деребчин**, с. Подільської губ. (Шаргородський р-н Вінницької обл.) 398
- Деревичі**, с. Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Великі Деревичі, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 317, 521, 604
- Держанівка**, с. Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Козятинський р-н Вінницької обл.) 591
- Дерманівка**, сл. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Трудолюбівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 249
- Дерманка**, кол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Дубіївка, с. Шепетівського р-ну Хмельницької обл.) 527
- Дерманка**, с. Людвипільського р-ну (Корецький р-н Рівненської обл.) 468
- Дерманка**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дібрівка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 298, 371, 422, 471, 526, 551
- Дерманка**, х. Олевського р-ну 531
- Дермань**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 350, 497, 499
- Дермань**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 309
- Дертка**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 524, 631, 632
- Джезказган**, м. 249
- Дзвиняч**, с. 335
- Держинськ** див. Романів
- Держинський р-н** Житомирської обл. (Романівський р-н Житомирської обл.) 631
- Дзикунка**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Яворівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 293, 398, 560

- Дзюньків**, м-ко Дзюньківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Дзюньків, с. Погребіщенського р-ну Вінницької обл.) 429, 587
- Дивин**, с. Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 305, 306
- Дівочки**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 474
- Дівошин**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 407, 409, 410
- Дідилів**, с., Австро-Угорщина 455
- Дідичі**, с. Олицької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Ківерцівський р-н Волинської обл.) 416
- Дідковичі**, с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 495, 592
- Дітинець**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Дітинець, с. Радомишльського р-ну Житомирської обл.) 453, 474
- Дмитрівка**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дмитрівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 420
- Дмитрівка**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Гришківці) 263, 398, 488, 561, 576, 580, 581, 582
- Дніпровакам'янка**, с. Катеринославської губ. (Верхньодніпровський р-н Дніпропетровської обл.) 410
- Добрий Кут**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Калиновий Гай, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 252, 638
- Добринь**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 278, 399, 626, 627
- Довбиш** (Мархлевськ), с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Довбиш, смт Баранівського р-ну Житомирської обл.) 275, 314, 344, 381, 421, 451, 461, 489, 513, 574, 603, 616, 618, 628, 629, 638
- Довбиші**, с. Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 502
- Довгий Ліс**, с. Народицького р-ну (Народицький р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 625
- Довгошиї**, с. Малинської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Млинівський р-н Рівненської обл.) 341
- Довжик**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Довжик, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 266
- Доманевіце**, с. Варшавської губ. 245
- Домбровка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Дібрівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 427
- Дрезден**, м. 512
- Дренецькі Хатки** див. Червоні Хатки
- Дреники**, с. Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 462, 463, 466, 467, 468, 469, 471
- Дриглів**, с. Чуднівського р-ну Вінницької обл. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 333
- Дроздні**, с. Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Ковельський р-н Волинської обл.) 238, 475
- Дроновка**, с. Курської губ. 356
- Дружківка**, м-ко Катеринославської губ. (Дружківка, м. Донецької обл.) 449
- Дубинка**, с. Чернігівської губ. (Конотопський р-н Сумської обл.) 251
- Дубище**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 485, 535
- Дубіївка**, с. Білозірської вол. Черкаського пов. Київської губ. (Черкаський р-н Черкаської обл.) 467
- Дубнівський пов.** Волинської губ. 333, 341
- Дубно**, м. Дубнівського пов. Волинської губ. (Дубнівський р-н Рівненської обл.) 338, 369, 463, 555
- Дубова**, кол. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дубове, с. Романівського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 370
- Дубовець**, с. і ст. Житомирської міськради Житомирської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 489, 628
- Дубовецька Буда**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 625
- Дубовик**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 431
- Дубові Махаринці**, с. Юзефівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Козятинський р-н Вінницької обл.) 301, 407
- Дуброва**, кол. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Діброва, смт Олевського р-ну Житомирської обл.) 245, 326, 638
- Дуброва**, с. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Діброва, с. Малинсько-

- го р-ну Житомирської обл.) 322, 583
- Дуброва**, х. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Діброва, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 440, 443
- Дубровка**, кол. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дібрівське, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 266, 267
- Дубровка**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Морозівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 532, 533, 565
- Дубровка**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дубрівка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 298, 369, 374, 428, 517, 559, 590, 591
- Дуброво**, с. Мінської губ. 286
- Дудницьке**, с. Київської губ. (Мошни, с. Черкаського р-ну Черкаської обл.) 399
- Думські-Корчми**, уроч. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 337
- Дуплиники**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Дублинки, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 334, 531
- Дядьковичі**, с. Дядьковицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Рівненський р-н Рівненської обл.) 510
- Євгенівка**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Євгенівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 606
- Єзожани**, с., Польща 311
- Єлецкий пов.** Орловської губ. 267
- Єлизавет**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 367, 390
- Єлисаветград**, м. Херсонської губ. (Кіровоград, м. Кіровоградської обл.) 634
- Єлівка**, кол. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Єлівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 323, 331, 380
- Ємилівка**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ємилівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 251, 342, 343, 444, 498, 518
- Ємільчине**, с. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчине, смт Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 256, 361, 368, 380, 383, 507, 536, 545, 566, 574, 582, 605, 624
- Ємільчинський р-н** (Житомирська обл.) 251, 279, 427
- Єразимівка**, с. Подільської губ. (Гарасимівка, с. Калинівського р-ну Вінницької обл.) 543
- Єрешки** див. Ярешки
- Єрмаковська**, ст-ця 283
- Єрчики**, с. Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 265, 500
- Єршов**, с. 387
- Жабине**, с. Смоленської губ. 387
- Жаборицька Гута**, с. Лісове, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 346
- Жабориця**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Заріччя, с. Баранівського р-ну Житомирської обл., включено в смугу смт Баранівка) 502
- Жабче**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 475, 478
- Жадьки**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 471, 584
- Жданівка**, х. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 411
- Жеребилівка**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 376, 455, 456, 460
- Жеребки**, с. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 395, 549
- Жерев**, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 465
- Жеревці**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 517, 617
- Жидівці** див. Жовтневе
- Жидівці**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Радянське, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 287
- Жилинці**, с. Подільської губ. (Ярмолинецький р-н Хмельницької обл.) 264
- Жилинці**, с. Шепетівської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Шепетівський р-н Хмельницької обл.) 271
- Жимно**, с. Люблінської губ. 372
- Жирардов**, м-ко Варшавської губ. 370, 512
- Житинці**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 600
- Житомир**, м. і ст. Волинської губ. (Житомирська обл.) 235, 236, 237, 238, 241, 242, 243, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 254, 261, 262, 264, 266, 268,

- 270, 272, 274, 275, 277, 278, 279, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 290, 293, 298, 299, 301, 303, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 312, 313, 315, 317, 318, 319, 321, 326, 327, 328, 330, 332, 333, 335, 341, 342, 343, 348, 349, 353, 355, 356, 357, 358, 361, 363, 369, 370, 371, 372, 374, 376, 377, 379, 380, 381, 386, 387, 388, 390, 391, 392, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 404, 405, 407, 410, 419, 420, 422, 424, 426, 427, 429, 430, 433, 434, 436, 437, 444, 445, 446, 449, 450, 451, 452, 453, 458, 460, 464, 473, 474, 481, 483, 485, 487, 489, 490, 491, 492, 494, 495, 497, 498, 499, 500, 501, 503, 504, 505, 506, 508, 512, 513, 514, 515, 517, 519, 520, 522, 523, 526, 529, 530, 531, 532, 535, 537, 538, 541, 542, 544, 546, 547, 548, 550, 553, 554, 556, 557, 561, 562, 566, 567, 568, 569, 574, 576, 577, 578, 581, 586, 591, 592, 596, 601, 602, 610, 611, 612, 614, 616, 617, 621, 622, 623, 624, 625, 627, 628, 634, 635, 639
- Житомирська обл.** 238, 240, 244, 245, 249, 252, 261, 276, 279, 288, 295, 297, 300, 307, 308, 311, 316, 320, 323, 329, 332, 345, 350, 351, 359, 361, 362, 375, 377, 389, 393, 412, 413, 419, 433, 434, 435, 447, 449, 452, 463, 471, 480, 490, 496, 509, 529, 532, 542, 546, 549, 550, 560, 564, 572, 587, 595, 603, 610, 627
- Жмеринка, м.** (Жмеринський р-н Вінницької обл.) 377
- Жовте, с.** Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 364, 371, 421
- Жовтий Брід, с.** Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 523, 550
- Жовтневе (Жидівці), с.** Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 390, 464
- Жолобне, с.** Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 262, 263, 346, 393, 559, 561, 588, 589, 590, 612, 613
- Жолонь, с.** Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Поліське, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 291, 552, 553, 630
- Жужель, ст.** Київської обл. 348
- Жуки, с.** Мінської губ. 460
- Жуківщина, х.** Олевського р-ну Київської обл. 627
- Жупанівка, с.** Искоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 367, 506
- Журавлінка, с.** Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 375
- Журба, с.** Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 365, 415, 597, 598, 600
- Журбинці, с.** Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 302, 576
- Журжевичі, с.** Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 417, 418
- Забара, с.** Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 490
- Забара, с.** Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 417, 456
- Забаро-Давидівка, сл.** Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Забаро-Давидівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 525, 526, 602
- Забарчик, х.** Волинської губ. 619
- Забичево, с.** Могильовської губ. 257
- Забілоччя, с.** Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 274, 377, 446, 580
- Заболоть, с.** Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 537
- Забріддя, с.** Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 430
- Забужжя, с.** Гушанської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Любомльський р-н Волинської обл.) 502
- Завалля, с.** Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. 543
- Завишня, х.** Олевського р-ну 436
- Завіхост, с-ще** Радомської губ. 254
- Загалля, х.** Клесівського р-ну Рівненської обл. (Сарненський р-н Рівненської обл., виключено з облікових даних) 510
- Загороща, с.** Здолбунівського р-ну Рівненської обл. (Рівненський р-н Рівненської обл.) 243
- Загор'я, с.** Гродненської губ. 493
- Загребельна Слобода, с.** Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Загребля, с. Овруцького р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Норинськ) 502
- Задев'є, х.** Віленської губ. 542
- Закомірня, с.** Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 602
- Закусилівка, с.** Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Кодня) 373, 479, 549

- Залець**, с. Гродненської губ. 590
- Залізняки**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Залізня, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 457, 476
- Залісці**, с. Білокриницької вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Шумський р-н Тернопільської обл.) 355
- Заліщики**, м-ко (Заліщики, м. Заліщицького р-ну Тернопільської обл.) 360
- Залузжя**, с. Коритницької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Володимир-Волинський р-н Волинської обл.) 630
- Замисловичі**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 288, 442, 572
- Заміри**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 365, 512
- Замістя**, с. Київської губ. 541
- Западня**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 375
- Запілля**, с. Гродненської губ. 302
- Запруда** (Спаська Запруда), сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Запруда, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 245, 400, 494, 507, 508, 509, 510, 603
- Запруддя**, с. Вітебської губ. 584
- Запілля** (Запулля), с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 617
- Запулля** див. Запілля
- Зарічани** (Псище), с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 252, 253, 259, 260, 362, 454, 456, 472, 473, 474, 524
- Заріччя**, с. Коростенської міськради* Житомирської обл. 266
- Заровня**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Заровенка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 542
- Зарубинка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 315, 316, 320, 321, 322, 328
- Зарубинці**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 258
- Зарубки**, с. Люблінської губ. 432
- Заруда**, х. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл., не існує) 464, 521
- Заруддя**, с. Розважівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Іванківський р-н Київської обл.) 469
- Зарудинці**, с. і ст. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 291, 363, 364, 376, 416, 487, 521, 631
- Заруч**, с. Мінської губ. 270
- Засимівка**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Зосимівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 285, 356
- Заставці**, с. Подільської губ. (Старосинявський р-н Хмельницької обл.) 310
- Збараж**, м-ко (Збараж, м. Збаразького р-ну Тернопільської обл.) 243
- Звонарівка**, кол. Самарської губ. 248
- Зданий-Болярка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Болярка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 325, 362, 610
- Здвижка**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 462
- Здоровець**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Здоровець, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 323, 557, 558, 565, 574, 619
- Зелена**, х. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 370
- Зеленець**, х. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 385
- Зелениця**, сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Зелениця, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 336, 603, 637
- Зеремля**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 483
- Зимне**, с. Люблінської губ. 455, 616
- Зіньківці**, с. 475
- Злобичі**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 270, 271, 272, 273, 394, 467, 468, 469, 478, 596
- Золотнієв**, кол. Чернобильської вол. Радомисльського пов. Київської губ. 236
- Золоток**, кол. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл., не існує) 518
- Зольня**, с. Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 323, 363, 497, 505, 506, 507, 510

*Коростенська міськрада існувала на правах району з червня 1935 року до 10 грудня 1938 р.

- Зороків**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 479, 484
- Зрайки**, с. Кашперівської вол. Тарашанського пов. Київської губ. (Володарський р-н Київської обл.) 524
- Зубівщина**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 582
- Зубковичі**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 400, 401, 436, 437
- Зубрівка**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Більківці) 455, 543
- Зятинець**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 497
- Іванівка**, кол. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Іванівка, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 369, 554
- Іванівка**, с. Київської губ. (Уманський р-н Черкаської обл.) 471
- Іванівка**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 468, 506, 509
- Іванівка**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 590
- Іванівка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 259, 272, 283, 352, 478, 596
- Іванівка**, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл. (Лісова Поляна, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 552
- Іванків**, с. Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 361, 539
- Іванків**, с. Черняхівського р-ну Київської обл. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 546
- Іванківський р-н** Київської обл. 421
- Іванківці**, с. Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 452, 603, 629, 630
- Івановичі**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Івановичі, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 353, 503, 545, 546
- Івановичі**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 288, 289, 290, 392, 545, 568
- Іваново**, м. Івановської обл. 481
- Івановська обл.** 258, 263, 269, 281, 283, 288, 289, 291, 304, 306, 312, 330, 353, 357, 376, 382, 395, 401, 433, 434, 435, 451, 461, 463, 470, 472, 474, 491, 492, 500, 511, 527, 533, 534, 549, 556, 569, 580, 581, 607, 608, 609, 617, 618, 620, 631, 637
- Івашківка**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 253, 255, 258, 425, 465
- Івниця**, м-ко Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Івниця, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 473, 562, 593
- Ігнатпіль**, с. і ст. Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 319, 320, 321, 322, 325, 351, 352, 592
- Іжевськ**, м. Вятської губ. 445
- Ізабелія**, с. Варшавської губ. 530
- Ізмаїл**, м. Бессарабської губ. (Одеська обл.) 473
- Ізяслав**, м. Ізяславського пов. Волинської губ. (Ізяславський р-н Хмельницької обл.) 577
- Ілів**, с. 422
- Ілляшівка**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ілляшівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 295, 509, 558, 577
- Ірпін**, смт Києво-Святошинського р-ну Київської обл. (Ірпін, м. Київської обл.) 577
- Ірша**, с. і ст. Малинського р-ну Житомирської обл. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 419, 525
- Ісаківка**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 498, 499
- Іскорость** див. Коростень
- Іскорость**, с. Коростенської міськради Житомирської обл. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 419
- Ісправна**, ст-ця 274
- Кабардин**, х. Людвипільської вол. Рівненського пов. Волинської губ. 510
- Кагарлик**, м-ко Київської губ. (Кагарлик, м. Кагарлицького р-ну Київської обл.) 320
- Кадіївка**, с. Подільської губ. (Ярмолинецький р-н Хмельницької обл.) 488
- Кайтанівка**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 512, 514
- Кайтанівка**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл., приєднано до с. Норинськ) 311
- Кайтанівка**, с. Подільської губ. 505

- Казань**, м. Казанської губ. 249
- Казенна Громада**, с. Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Громада, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 396, 486
- Казимирівка**, с. Київської губ. 275
- Каленське** (Корма-Каленські), с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 515, 631
- Калинівка**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 343, 418, 448, 471, 598
- Калинівка**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 358
- Калінін**, м. Калінінської обл. 298
- Каліська губ.** 278
- Калуш**, м-ко, Галичина (Калуш, м. Калуського р-ну Івано-Франківської обл.) 291
- Кальварія**, м. Сувалкської губ. 330
- Камінь**, с. Дзержинського р-ну Житомирської обл. (Романівський р-н Житомирської обл.) 483
- Камінь**, с. Холмської губ. 420
- Камрат**, кол. Бессарабської губ. 387
- Кам'яне**, с. Вирівської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Рокитнівський р-н Рівненської обл.) 392
- Кам'янець-Подільськ**, м. Подільської губ. (Кам'янець-Подільський, м. Хмельницької обл.) 465, 600
- Кам'яний Брід**, м-ко Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Кам'яний Брід, смт Баранівського р-ну Житомирської обл.) 251, 277, 293, 295, 326, 327, 372, 373, 397, 422, 436, 502, 518, 526, 551, 579, 580, 616
- Кам'яний Брід**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 393, 588, 606
- Кам'яний Майдан**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 606
- Кам'янка**, кол. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 252, 358, 623, 625
- Кам'янка**, с. Житомирської міськради Житомирської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 405, 437
- Кам'янка**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 268, 274, 454, 456, 458, 459, 460, 461, 535
- Кам'янка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 585
- Кам'янка**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Миропіль) 270, 374, 524
- Кам'янка**, с. Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 454, 459
- Кам'янка**, с. Таврійської губ. 477
- Кам'янка-Суховольська**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Партизанське, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 459
- Кам'янське**, м-ко Катеринославської губ. (Дніпродзержинськ, м. Дніпропетровської обл.) 388
- Кам'януватка**, с. Херсонської губ. 531
- Кануни**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 338, 560, 575
- Карабачин**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 303, 376, 470
- Карабчів**, с. Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 626
- Карасиха**, х. Ляховецької вол. Острозького пов. Волинської губ. (Карасиха, с. Білогірського р-ну Хмельницької обл.) 617
- Карельська АРСР** 499
- Кароліно-Дермань*** (Каролінов), кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоносілка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 248, 293, 420, 551, 556
- Каролінов** див. Кароліно-Дермань
- Карпилівка**, с. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рокитнівський р-н Рівненської обл.) 247
- Карпилівка**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 244, 603
- Карпів**, х. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 443
- Карпівці**, с. Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 240, 529, 550, 561

*Раніше – кол. Каролінов і кол. Дермань.

- Касилан**, с. Варшавської губ. 325
- Катериненштадт**, м. Самарської губ. 615
- Катеринівка**, кол. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Катеринівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 625
- Катеринівка**, с. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 536
- Катеринівка**, с. Катеринославської губ. 310
- Катеринівка**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 242, 420
- Катеринослав**, м. Катеринославської губ. (Дніпропетровськ, м. Дніпропетровської обл.) 630
- Катеринославська губ.** 282, 379, 585
- Катюха-Дуби**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Катюха, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 244, 314, 485
- Качан**, х. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 577
- Качанівка**, с. Подільської губ. (Хмельницький р-н Вінницької обл.) 368
- Київ**, м. Київської губ. (Київська обл.) 241, 266, 270, 279, 302, 305, 310, 324, 360, 380, 454, 455, 458, 526, 561, 566, 574
- Київська губ.** 266, 375, 584, 637
- Київська обл.** 238, 245, 255, 272, 306, 313, 314, 385, 387, 401, 426, 431, 451, 454, 460, 469, 479, 493, 529, 531, 590, 591, 592
- Київський окр.** 398
- Кикова**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 304
- Киликіїв**, м-ко Довжоцької вол. Острозького пов. Волинської губ. (Киликіїв, с. Славутського р-ну Хмельницької обл.) 405
- Кипень**, с. Санкт-Петербурзької губ. 614
- Кириївка**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 482
- Кирилово**, м. 617
- Киселівка**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Бежів) 535
- Кисоричі**, с. Кисоричкої вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рокитнівський р-н Рівненської обл.) 589
- Кишин**, с. Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 258, 532
- Кишинів**, м. Бессарабської губ. 540
- Киянівка**, с. 488
- Киянка**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 264, 265, 331, 334
- Кімнатка**, с. Бережецької вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Кременецький р-н Тернопільської обл.) 391
- Кленова**, с. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 553
- Кленова Слобода**, х. Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. 376
- Клетце**, м., Німеччина 381
- Клименталь**, с. Баранівського р-ну Київської обл. (Климентіївка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 265, 590
- Клітицьк**, с. Камінь-Каширської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Камінь-Каширський р-н Волинської обл.) 353
- Клітище**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 402, 477, 484
- Клітня**, сл. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Клітня, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 381, 402, 550
- Клочев**, х. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Клочеве, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 384, 442
- Клочки**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 428
- Кмитів**, с. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 503, 529
- Княжа-Зв'язельська** див. Таращанка
- Княжики**, с. Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 272, 316, 341, 343, 580
- Кобижча**, м-ко Чернігівської губ. (Кобижча, с. Бобровицького р-ну Чернігівської обл.) 534
- Кобилля**, х. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 506
- Ковалевичі**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ковалевичі, х. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 498
- Ковалі**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 597, 599
- Ковалівщина**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ковалівщина, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 596, 597

- Ковель**, м. і ст. Ковельського пов. Волинської губ. (Ковельський р-н Волинської обл.) 343, 543, 566, 625
- Ковенська губ.** 264, 380
- Ковно**, м. Ковенської губ. 501, 607
- Ковцьки**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Калинівка, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 468, 492
- Ковцький Кривотин**, сл. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Малий Кривотин, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 362, 448, 554, 622
- Кодня**, м-ко і ст. Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Кодня, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 249, 257, 281, 288, 313, 373, 479, 490
- Кожанівка**, с. Курської губ. 284
- Кожухівка**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 272, 480, 609
- Кожушки**, с. Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 371
- Козицького**, х. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 604
- Козельне**, с. Харківської губ. 575
- Козівка**, с. Великоборківського р-ну Тернопільської обл. (Тернопільський р-н Тернопільської обл.) 279
- Козіївка**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 538
- Козли**, с. Гродненської губ. 469
- Козлів**, с. Київської губ. (Переяслав-Хмельницький р-н Київської обл.) 314
- Козловиця**, с. Блонського пов. Варшавської губ. 523
- Козуліно**, с. Смоленської обл. 249
- Козятин**, м-ко і ст. Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Козятин, м. Козятинського р-ну Вінницької обл.) 236, 246, 280, 281, 310, 426, 429, 543, 601
- Колоденка**, с. Рівненської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Рівненський р-н Рівненської обл.) 523
- Колодіївка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Колодіївка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 342
- Колодіївка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 342, 572
- Колодяжне**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 309, 310, 608
- Колодянка**, с. і ст. Новоград-Волинської міськради Київської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 262, 296, 371, 590
- Коломия**, м. 490
- Колпіно**, м. Ленінградської обл. 465
- Комарівка**, с. Бережеської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Кременецький р-н Тернопільської обл.) 261
- Комишувате**, с. Херсонської губ. (Новоукраїнський р-н Кіровоградської обл.) 260
- Копелянка**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 366
- Копище**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 391, 438, 442, 478, 480, 483, 492, 505
- Коптівщина**, с. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 484
- Корделівка**, с. Подільської губ. (Калинівський р-н Вінницької обл.) 564
- Кордонівка**, с. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 308, 363, 451
- Корець**, м-ко Корецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Корець, м. Корецького р-ну Рівненської обл.) 397
- Корецька вол.** Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 612
- Коритище**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Коритища, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 262, 263, 439, 454, 462, 524, 525, 586, 588
- Коритище**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 318
- Корма-Каленські див.** Каленське
- Корнин**, м-ко Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Корнин, смт Попільнянського р-ну Житомирської обл.) 266, 280, 291, 492, 520, 527, 584, 637
- Короленків**, х. Держинського р-ну Житомирської обл. (Романівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Печанівка) 631
- Королівка**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Королівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 419, 536
- Коропуж**, с., Галичина 504
- Коростенський окр.** 389
- Коростенський р-н** (Житомирська обл.) 440
- Коростень** (Іскорость), м-ко і ст. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростень, м. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 235, 238, 246, 249, 272, 273, 277, 286,

- 292, 299, 304, 307, 315, 318, 320, 323, 324, 330, 332, 334, 339, 342, 343, 354, 369, 385, 386, 388, 403, 410, 411, 412, 414, 416, 418, 422, 439, 446, 448, 454, 457, 458, 461, 465, 472, 475, 476, 478, 479, 480, 482, 485, 488, 493, 513, 514, 517, 519, 522, 527, 528, 532, 540, 542, 545, 549, 556, 561, 562, 563, 566, 570, 572, 576, 583, 586, 594, 595, 600, 602, 606, 614, 616, 625, 630
- Коростень-Подільський**, ст. Волинської губ. (Житомирська обл.) 450, 478
- Коростишів**, м-ко Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишів, м. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 245, 250, 262, 268, 270, 277, 336, 341, 342, 364, 370, 379, 382, 383, 387, 395, 400, 416, 422, 451, 455, 458, 471, 472, 473, 475, 476, 489, 541, 557, 567, 575, 596, 623, 630, 635
- Коростки**, с. Новочорторийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 552
- Короча**, м. Курської губ. 606
- Короченки**, с. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 264
- Корсунь**, м. Київської губ. (Корсунь-Шевченківський, м. Корсунь-Шевченківського р-ну Черкаської обл.) 332
- Корчак**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 268, 346, 348, 351
- Корчівка**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 252, 399, 571, 573
- Корчівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 480, 481, 484
- Корчівка**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Заможне, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 277, 640
- Косенів**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 280, 281, 339, 458, 478, 619
- Костеневич**, с. Люблінської губ. 576
- Костопіль**, м-ко Костопільської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Костопіль, м. Костопільського р-ну Рівненської обл.) 427
- Костянтинівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Костянтинівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 253, 293, 315, 423, 523, 550
- Костянтинівка**, м. Катеринославської губ. (Костянтинівський р-н Донецької обл.) 383
- Костянтинівка**, с. Янушпільського р-ну Вінницької обл. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 639
- Костянтиноград** див. Красноград
- Костяша**, с. Мінської губ. 574
- Косяк**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Косяк, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 378, 381, 427, 540, 559, 619
- Котів**, с. Чернігівської губ. (Козелецький р-н Чернігівської обл.) 322
- Котівка**, с. Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 346, 532, 533, 627
- Котівка**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 344, 360, 361
- Котлярка**, с. Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 289, 290, 306, 307, 429, 463, 564, 636
- Коханівка**, с. Хролинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Полонський р-н Хмельницької обл.) 341
- Коцюри**, с. Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Коцюри, с. Любомльського р-ну Волинської обл.) 272, 273
- Кочерів**, с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 271, 275
- Кочичин**, с. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Кочичине, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 238, 239, 601, 604
- Кошарище** див. Малі Кошарища
- Кошарище**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Великі Кошарища, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 306
- Кошарки**, х. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл., не існує) 260
- Кошелів**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 280, 400, 546
- Кошелівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 440, 488, 489, 490, 528, 621, 622
- Кошляки**, с. 305
- Коша**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 309
- Краївшина**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 270, 271, 273, 284, 463

- Крайня Деражня**, с. Ярунського р-ну Житомирської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 459
- Краківщина**, с. Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 305
- Красилівка**, с. Київської губ. 565
- Красилівка**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 271, 544
- Красилівка**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 333, 625
- Красне**, с. Херсонської губ. 361
- Краснівка**, с. Катеринославської губ. 267
- Красноград** (Костянтиноград), м. Полтавської губ. (Красноградський р-н Харківської обл.) 472, 612
- Краснокутськ**, м-ко Харківської губ. (Краснокутськ, смт Краснокутського р-ну Харківської обл.) 341
- Краснопіль**, м-ко Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Краснопіль, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 330, 331, 338, 358, 389, 403, 464, 548
- Краснорічка**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Красногірка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 251, 612, 614
- Краснорічка**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 498, 514
- Красносельці**, с. 620
- Красносілка**, с. Красносілської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 261, 340, 378, 630
- Красносілка**, с. Подільської губ. 261
- Красносілка**, сл. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Красносілка, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 394, 447, 448, 603
- Краснослободськ**, м. Пензенської губ. 254
- Красностав**, с. Лугинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 472
- Красуля**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 277
- Кременець**, м. Кременецького пов. Волинської губ. (Кременецький р-н Тернопільської обл.) 353, 424, 519
- Кремне**, с. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 235, 236, 555, 570, 595
- Крем'янка**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Крем'янка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 383, 423, 450, 465
- Крец**, с. Саратовської губ. 619
- Криве**, с. Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 266, 360, 405, 406, 583
- Криве Озеро**, с. Херсонської губ. (Криве Озеро, смт Кривоозерського р-ну Миколаївської обл.) 458
- Кривий Ріг**, м. 505
- Кривин***, с. Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 399, 610
- Кривичка**, с. Люблінської губ. 529
- Кривотин**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Кривотин, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 362, 366, 367, 368, 434, 576
- Кривуха**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 297
- Крилинськ**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Крилинськ, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Михайлівка) 364, 387, 528
- Кривілка**, с. Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 300, 444
- Кримок**, х. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Кримок, с. Радомисльського р-ну Житомирської обл.) 364, 380, 381, 474, 584
- Кронфельд**, кол. Катеринославської губ. (Мар'янівка, с. Михайлівського р-ну Запорізької обл.) 548
- Кропивенський Поруб**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 448
- Кропивна**, с. Тернавської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Ізяславський р-н Хмельницької обл.) 464
- Кропивня**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 408, 409, 410, 488
- Кропивня**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-

*Пізніше – с. Старий Кривин і с. Новий Кривин.

- Волинський р-н Житомирської обл.) 241, 298, 329, 399, 419, 509, 573
- Кропивня**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 270, 422, 542, 556
- Крошня-Селянська** див. Крошня-Українська
- Крошня-Українська** (Крошня-Селянська), с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Крошня, смт Житомирського р-ну Житомирської обл., включено в смугу м. Житомир) 292, 334, 380
- Крошня-Чеська**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Крошня Друга, с. Житомирського р-ну Житомирської обл., включено в смугу м. Житомир) 251, 283, 403, 431, 445, 505, 557, 576
- Кругляківка**, с. Харківської губ. (Куп'янський р-н Харківської обл.) 427
- Крук**, сл. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Крук, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 243, 399, 440, 444, 540
- Круки**, с. Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. 409
- Круте**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Крути, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 308, 309
- Кручинець**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Кручинець, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 275, 457, 546
- Ксаверів**, м-ко Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Ксаверів, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 302, 466
- Ксаверівка**, с. Київської губ. 556
- Ксенж Велин**, с. Келецької губ. 446
- Кудерчин**, с. 243
- Кудиновичі**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 444, 461
- Кужорська**, ст-ця Кубанської обл. 586
- Кулики**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл., приєднано до с. Городець) 261
- Куліші**, с. Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 241
- Кульчини**, м-ко Кульчинівської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Кульчини, с. Красилівського р-ну Хмельницької обл.) 532
- Кунів**, м-ко Кунівської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Кунів, с. Ізяславського р-ну Хмельницької обл.) 264
- Купичів***, с. Новодвірської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Турійський р-н Волинської обл.) 262
- Купище**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 292, 392
- Купіль**, м-ко Купільської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Купіль, с. Волочиського р-ну Хмельницької обл.) 412
- Курган**, ст. Челябінської обл. 400
- Курмань**, кол. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 267, 613
- Курмань**, с. Ярунського р-ну Житомирської обл. (Тернівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 387
- Курне**, с. і ст. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 257, 258, 259, 287, 310, 394, 541
- Курники**, с. 556
- Курська губ.** 292
- Курчицька Гута**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 294, 333, 344, 429, 430, 433, 434, 447, 534, 632
- Курчиця**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 266, 280, 356, 463, 478, 479, 532, 533, 534, 572, 632
- Куснища**, с. Згоранської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Любомльський р-н Волинської обл.) 630
- Кустин**, с. Кустинської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Рівненський р-н Рівненської обл.) 334
- Кустівці**, с. Кустовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Полонський р-н Хмельницької обл.) 291
- Кутузове**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Володарськ-Волинський) 262, 271, 306, 475
- Кутузовка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 241, 285

*Раніше – с. Купичів-Чеський і с. Купичів-Селянський.

- Кшанов**, с. Люблінської губ. 434
Кшеслин, с., Польща 522
- Лабинська**, ст-ця Кубанської обл. 312
Лажева, с. Решнівецької вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл.) 453
Лазарівка, с. Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 383, 409
Ласки, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 260
Ласківці, с. 275
Латвія 249, 615
Лебедин, с. Київської губ. 501
Лебединці, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 401
Лебідь, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Лебідь, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 364, 367, 603
Левків, м-ко Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Левків, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 433, 434, 607
Левковичі, с. Словечанського р-ну Житомирської обл. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 302
Лев'ятин, с. Радзівілівської вол. Кременецького пов. Волинської губ. 460
Лейфендорф, м. 343
Лемешівка, с. Люлинецької вол. Вінницького пов. Подільської губ. (Калинівський р-н Вінницької обл.) 401, 402
Лемешівка, с. Пирятинського пов. Полтавської губ. (Яготинський р-н Київської обл.) 548
Лемешівка, х. Житомирської міськради Київської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 558
Леніне (Ставки), с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 635
Летичів, м-ко Подільської губ. (Летичів, смт Летичівського р-ну Хмельницької обл.) 308
Ливинки, с. Воронежської губ. 390
Лизник, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 321, 323, 333, 600
Липівка, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Липівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 236, 246, 335, 336
Липки, с. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 311, 448, 592, 593
Липляни, с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 495
Липлянина, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 302, 388
Липник, х. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 419
Липники, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 302, 340
Липно, с. Новочортгорійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Липне, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 263, 461, 504
Липовець, м-ко Липовецького пов. Київської губ. (Липовець, смт Липовецького р-ну Вінницької обл.) 247, 252
Лисівка, с. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 554
Листвин, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 436
Литвинівка, с. Київської губ. 326
Лихосілка, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 448
Лихославль, ст. Тверської губ. 416
Личево, с. Владимирської губ. 282
Личмани, х. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Личмани, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 317
Лідесдорф, с. Бранденбурзької провінції, Німеччина 559
Лідівка, кол. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Лідівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 284, 523
Лідівка, с. (Малинський р-н Житомирської обл.) 446
Ліпобоки, с. Подільської губ. (Городоцький р-н Хмельницької обл.) 291
Ліпини Шленські, м-ко 312
Ліски, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ліски, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 241, 424, 426, 427
Лісна, с. Базарського р-ну Житомирської обл. (Лісна Колона, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 415
Лісобуда, кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Лісобуда, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 377, 378

- Лісова Слобідка**, с. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 464, 490, 492, 639
- Лісовичі**, с. Київської губ. (Таращанський р-н Київської обл.) 473
- Лісовщина**, кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл., не існує) 267, 311, 515, 553, 554
- Лісовщина**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Лісівщина, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 267, 270, 336, 378, 472, 486
- Літин**, м-ко Літинського пов. Подільської губ. (Літин, смт Літинського р-ну Вінницької обл.) 241
- Ліфляндська губ.** 246, 254, 276, 277
- Лічнице**, м., Польща 541
- Ліщин**, м-ко Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ліщин, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 374, 627, 639
- Ліщинець**, с. Олевського р-ну Київської обл. 331
- Лобачівка**, м-ко Берестечківської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Лобачівка, с. Горохівського р-ну Волинської обл.) 484
- Лодзь**, м. Петроковської губ. 246, 342, 610
- Лодзянівка** див. Фрайнвальд
- Лозна**, с. Великооостожецької вол. Вінницького пов. Подільської губ. (Хмільницький р-н Вінницької обл.) 435
- Лозуватка**, с. Катеринославської губ. (Лозуватка, с. П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл.) 405
- Лозовики**, с. Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Миролюбівка, с. Попільнянського р-ну Житомирської обл.) 474
- Локно**, с. Радомської губ. 339
- Ломач**, м., Німеччина 263
- Лопатичі**, с. Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 455, 578, 589, 626
- Лопов**, с., Білорусь 428
- Лопушне**, с. Вербовецької вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Лановецький р-н Тернопільської обл.) 420
- Лосятин**, с. Київської губ. (Васильківський р-н Київської обл.) 487
- Лубенський окр.** 635
- Лубчиці**, с. Новоград-Волинського р-ну Київської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 325, 494
- Луґа**, м. Ленінградської обл. 298, 557
- Луганськ**, м. Катеринославської губ. (Луганська обл.) 276, 343
- Лугини**, м-ко і ст. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугини, смт Лугинського р-ну Житомирської обл.) 246, 251, 254, 269, 315, 366, 440, 443, 482, 510, 511, 566, 570
- Лугинки**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 392, 542
- Лудин**, с. Хотячівської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Володимир-Волинський р-н Волинської обл.) 578
- Лука**, с., Галичина 307
- Лука**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 515, 534, 601
- Лука**, с. Полтавської губ. (Лохвицький р-н Полтавської обл.) 306
- Луковець**, кол. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл., не існує) 330
- Луковець**, с. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 600, 602
- Луцьк**, м. Луцького пов. Волинської губ. (Волинська обл.) 362, 449, 513
- Луцький пов.** Волинської губ. 639
- Лучин**, с. Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 256, 464
- Лучиста**, кол. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Лучиста, с. Романівського р-ну Житомирської обл., не існує) 337
- Лучиці** див. Лучиця
- Лучиця** (Лучиці), с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 477, 530
- Львів**, м. 372, 542
- Любар**, м-ко Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любар, смт Любарського р-ну Житомирської обл.) 243, 255, 274, 310, 315, 346, 348, 382, 416, 569, 619, 634
- Любарка**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 324, 335, 397
- Любарська Гута**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 295, 296, 497
- Любарський р-н** Бердичівського окр. (Любарський р-н Житомирської обл.) 635
- Любешів**, м-ко 566
- Люблін**, м. Люблінської губ. 252, 452, 545
- Любомль**, м-ко Любомльської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Любомль, м. Любомльського р-ну Волинської обл.) 268, 326, 542

- Людвиківка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 486, 518, 519
- Людвинівка**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 373, 448
- Людгардин**, кол. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 378
- Лясівка**, с. Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Лісівка, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 627, 628
- Ляхівці**, м-ко Ляховецької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Білогір'я, смт Білогірського р-ну Хмельницької обл.) 617
- Ляхівці**, с. Коднянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Глинівці, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 262, 263, 400
- Ляшівка**, с. Катеринославської губ. (Котлярівське, с. Тельманівського р-ну Донецької обл.) 277
- Ляшки**, с. 284, 607
- Магадан**, м. 282
- Майдан**, с. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 442, 626
- Майдан**, с. Овруцького пов. Волинської губ. (Майдан-Копищенський, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 539
- Майдан-Волянськ**, с. Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 289
- Майдан-Кропивенський**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 361, 362
- Майстрів**, с. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 237, 256, 275, 277, 334, 352, 360, 420, 429, 493, 560, 564, 584, 596
- Майстрова** див. Майстрова Воля
- Майстрова Воля** (Майстрова), с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 334, 512
- Мазараки**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 377, 547
- Мазурівка**, с. (Хмельницький р-н Вінницької обл., включено в смугу м. Хмільник) 368
- Макаківка** див. Нова Макаківка
- Макалевичі**, с. Вишевицької вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 295, 586
- Макарівка**, с. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 250, 292, 620
- Маковиці**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 512, 515, 527
- Максимівка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 359
- Максимівка**, с. Київської губ. (Уманський р-н Черкаської обл.) 450
- Максимовичі**, с. Мартиновицької вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Поліський р-н Київської обл.) 445
- Мала Бурімка**, с. Полтавської губ. (Чорнобаївський р-н Черкаської обл.) 627
- Мала Волиця**, с. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 356, 457
- Мала Глумча**, с. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 257, 258, 259, 495, 496
- Мала Горбаша**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 444, 484
- Мала Горбаша**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 529
- Мала Рача**, с. Кичкирівської вол. Радомишльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 490, 582
- Мала Татаринівка**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Малосілка, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 270, 504, 505
- Мала Цвілька**, с. Городницького р-ну Житомирської обл. (Мала Цвіля, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 359, 490
- Мала Чернігівка**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 435
- Мала Чернявка**, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 309, 624
- Малахівка**, с. Лугинського р-ну Коростенського окр. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 288
- Малий Браталів**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 483
- Малий Марильчин**, с. Потіївської вол. Радомишльського пов. Київської губ. 427, 431
- Малий Молодьків**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Ярунь) 476, 546, 608

- Малий Яблунець** (Яблунець), сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Малий Яблунець, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 276, 317, 568, 619
- Малин**, м-ко і ст. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малин, м. Малинського р-ну Житомирської обл.) 249, 255, 312, 334, 340, 359, 380, 382, 396, 418, 428, 431, 446, 454, 459, 473, 483, 510, 522, 523, 538, 539, 553, 554, 565, 586, 591, 609, 620, 633
- Малинівка**, кол. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 312, 487, 548, 604
- Малинівка**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 318
- Малинівка**, х. (Радомишльський р-н Житомирської обл., не існує) 565
- Малинський р-н** (Житомирська обл.) 571
- Малі Єрчки**, с. Чубинцівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Сквирський р-н Київської обл.) 375, 468
- Малі Кошарища** (Кошарище), с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 322, 559, 560, 623
- Малі Міньки**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 253
- Малі Нізгурці**, с. Вчорайшенського р-ну Житомирської обл. (Малі Низгірці, с. Ружинського р-ну Житомирської обл.) 376
- Малі Нізгурчики**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Малі Низгірці, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл., включено в смугу м. Бердичів) 635
- Мальта**, ст. 455
- Маньци**, с. Мінської губ. 627
- Маргаритівка-Слобідська**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл., не існує) 334
- Марикова**, с., Австрія 308
- Маріамполь**, сл. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл., не існує) 451, 538
- Маріуполь**, м. Катеринославської губ. (Донецька обл.) 270
- Мар'їн**, кол. Олевського р-ну Київської обл. 568
- Марківці**, с., Галичина (Тисменицький р-н Івано-Франківської обл.) 591
- Маркова Волиця**, с. Попільнянського р-ну Київської обл. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 636
- Маркуші**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 354, 382
- Маркуші**, с. Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Хмільницький р-н Вінницької обл.) 501
- Мартинівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Мартинівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 243, 246, 285, 311, 358, 359, 382, 383, 384, 387, 480, 568, 624
- Мартинівка**, с. Кустовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Старокосянтинівський р-н Хмельницької обл.) 395
- Марушівка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Марушівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 277, 523, 555
- Мархлевськ** див. Довбиш
- Мар'янівка** (Мар'янка), кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 247, 433, 518, 568, 634
- Мар'янівка**, с. Брусилівського р-ну Київської обл. 522
- Мар'янівка**, с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 570
- Мар'янівка**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Жадьки) 348
- Мар'янівка**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Мар'янівка, смт Баранівського р-ну Житомирської обл.) 293, 295, 296, 297, 426, 547, 553, 571, 637
- Мар'янівка**, с. Херсонської губ. 395
- Мар'янівка-Яблунецька**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 619
- Мар'янка** див. Мар'янівка
- Мар'ятин**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 477, 591
- Матюші**, с. Київської губ. (Білоцерківський р-н Київської обл.) 431
- Махаринці**, ст. Вінницької обл. 535
- Махнівка**, м-ко Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Комсомольське, с. Козятинського р-ну Вінницької обл.) 243, 524, 562
- Медведеве** (Медведів), сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Медведеве, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 238, 245, 364, 498, 601, 602, 603, 604
- Медведиха**, х. Янушпільського р-ну Вінницької обл. (Медведиха, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 380

- Медведів** див. Медведеве
- Межиліска**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 254, 274, 369, 636, 637
- Межирічі**, м-ко Межиріцької вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Великі Межирічі, с. Корецького р-ну Рівненської обл.) 332
- Межирічка**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 404, 428, 462, 584
- Мелені**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 291, 410, 585, 596, 597, 598, 599, 600
- Меленці**, с. Новочортгорійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 237, 240, 285, 389, 390, 478, 482, 572
- Метса**, ст. Естлянської губ. 235
- Микгород**, кол. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Микгород, с. Радомисльського р-ну Житомирської обл., включено в смугу м. Радомишль) 343
- Миколаїв**, м. Херсонської губ. (Миколаївська обл.) 310
- Миколаївка***, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Миколаївка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 236, 250, 461, 507, 559, 615
- Миколаївка**, с. Катеринославської губ. 254
- Миколаївка**, с. Юзефівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Козятинський р-н Вінницької обл.) 311
- Миргород**, м. Полтавської губ. (Миргородський р-н Полтавської обл.) 444
- Мирне**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Мирне, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 361
- Миронівка**, с. 406
- Миропіль**, м-ко Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Миропіль, смт Романівського р-ну Житомирської обл.) 297, 326, 327, 331, 376, 399, 433, 464, 561, 586
- Мирутин**, с. Жуківської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 531
- Митинці**, с. Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Хмельницький р-н Вінницької обл.) 459
- Михайлівка**, кол. Олевського р-ну Київської обл. (Михайлівка, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 617
- Михайлівка**, с. Житомирської міськради Житомирської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 488, 496
- Михайлівка**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 304, 385, 394, 443, 479, 484, 532, 533
- Михайлівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 453
- Михайлівка**, с. Херсонської губ. 279, 445
- Михайлівка**, сл. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Михайлівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 321, 324, 540
- Михайлівка**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Михайлівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 498, 499, 500
- Мишичі**, с. Гродненської губ. 288
- Мишковець**, с. Люблінської губ. 310
- Мініне**, с. Радомисльського р-ну Київської обл. (Радомисльський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Леніне) 446
- Мінськ**, м. Мінської губ. (Мінська обл.) 448, 483
- Міньківці**, с. Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 419
- Міньківці**, с. Славутського р-ну Шепетівського окр. (Миньківці, с. Славутського р-ну Хмельницької обл.) 307
- Містечко**, с. Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 409
- Міцьки**, с. Мінської губ. 457
- Млинище**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 291, 397, 460
- Млинок**, с. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 434
- Мнишин**, с. Бугринської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Гоцанський р-н Рівненської обл.) 374
- Мовчанівка**, с. Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 609
- Могилів**, м. Подільської губ. (Могилів-Подільський, м. Могилів-Подільського р-ну Вінницької обл.) 248
- Могильне**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Поліське, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 283, 351, 352

*Раніше – кол. Миколаївка I і кол. Миколаївка II.

- Могильня**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Вербівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 268
- Могильов**, м. Могильовської губ. 379
- Моделів**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 273, 328, 431, 478, 582
- Можари**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 395, 417, 418
- Мойсіївка**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Мойсіївка, с. Смільчинського р-ну Житомирської обл.) 312, 359, 361, 410, 536
- Мойсіївка**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Мойсіївка, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 411, 465, 536
- Мокляки**, с. Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 239, 261, 581
- Мокре**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 401, 417, 428, 512
- Мокре**, сл. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Мокре, х. Березнівського р-ну Рівненської обл., виключено з облікових даних) 448
- Мокренщина**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 348
- Мокрець**, с. Вербської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Турійський р-н Волинської обл.) 511
- Молодецьке**, с. Київської губ. (Білоцерківський р-н Київської обл., приєднано до с. Чепилівка) 452
- Молодьків-Осичний** див. Великий Молодьків
- Молочки**, с. Янушпільського р-ну Житомирської обл. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 395, 629
- Монастирок**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 361, 388
- Морги**, х. Олевського р-ну Київської обл. 629
- Москва**, м. Московської губ. (Московська обл.) 305, 336, 518, 544
- Мотовилівка**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 312, 354, 363
- Мотрунки**, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 482, 483, 485
- Мохначка**, с. Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 280, 281, 308
- Мочульня**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 500, 501
- Мошківка** див. Гута-Мошківка
- Мстиславль**, м. Могильовської губ. 284
- Мужиловичі**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Калинівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 463
- Муром**, м. 517
- Мусіївка**, с. Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 353, 377
- Мухарів**, с. Берездівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 456
- Мяколовичі**, с. Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Миколаївка, с. Смільчинського р-ну Житомирської обл.) 420, 453
- Нагиші**, с. Тульської губ. 266
- Наказне**, с. Дзюньківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл., приєднано до с. Розкопане) 392
- Народичі**, м-ко Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народичі, смт Народицького р-ну Житомирської обл.) 288, 300, 301, 346, 358, 422
- Наталівка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Наталівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 277, 390, 429
- Наталія**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Наталія, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 622
- Небіж**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 258, 286
- Небіг-Даг**, м. 394
- Неборівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 501
- Невгоди**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 281
- Невирівка**, с. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 546
- Негребівка**, с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 274, 275, 391, 392

- Недашки**, с. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 326, 609
- Недбаївка**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Малинівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 241, 488, 545, 620
- Неділище**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 569
- Недра**, с. Київської губ. (Баришівський р-н Київської обл.) 505
- Нейборн** див. Новосілка
- Нейбург**, с. Херсонської губ. (Новоградківка, с. Овідіопольського р-ну Одеської обл.) 252
- Нейгейм** (Прутівка), кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Новопрутівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 278, 336, 514, 523, 524, 625
- Нейманівка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ужівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 613
- Немелянка**, сл. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 322, 356, 508
- Немильня**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 285, 502, 509, 510, 515
- Немириці**, с. Люлинецької вол. Вінницького пов. Подільської губ. (Козятинський р-н Вінницької обл.) 237
- Немириці**, с. Ружинського р-ну Київської обл. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 579
- Немирівка**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 271, 273
- Непізнаничі**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 544
- Нераж**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 431, 512
- Несолонь**, с. Новоград-Волинської міськради Новоград-Волинського окр. Київської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 359, 583
- Нетішин**, с. Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 540
- Нетребівка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 560
- Нехворощ**, м-ко Андрушівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Нехворощ, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 365, 546, 639
- Нижнеусурійськ**, м. 379
- Нижня Побич**, х. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 261
- Никонівка**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 339, 357, 358, 405, 406
- Ніжин**, м. Чернігівської губ. (Ніжинський р-н Чернігівської обл.) 396
- Нікольськ**, с. Тамбовської губ. 250
- Німеччина** 241, 251, 277, 353, 465, 503, 518, 559, 592, 593, 619
- Нова**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Заздрівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 303
- Нова Богушівка** (Богушівка*), кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Калинівка, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 360, 361
- Нова Буда**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 330, 331, 404, 479
- Нова Вершниця**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 515
- Нова Гута**, сл. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Нова Гута, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 300, 600
- Нова Дружківка**, с. 387
- Нова Євграфівка**, х. Катеринославської губ. 445
- Нова Колка**, с. Самарської губ. 368
- Нова Котельня**, с. Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 405
- Нова Макаківка** (Макаківка**), с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Новосілка, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 572
- Нова Олександрівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 247, 306
- Нова Радча**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 346, 347, 349, 350, 351, 536, 556

*Пізніше – с. Стара Богушівка і с. Нова Богушівка.

**Пізніше – с. Стара Макаківка і с. Нова Макаківка.

- Нова Ржадківка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 236
- Нова Руда**, с. Городківської вол. Луцького пов. Волинської губ. (Маневицький р-н Волинської обл.) 394
- Нова Чортгоря**, м-ко Новочортгорийської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Нова Чортгоря, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 339, 463, 466, 525
- Нове Становище**, х. Народицького р-ну Житомирської обл. 317, 595
- Новий Городок**, с. Херсонської губ. (Новий Городок, х. Веселинівського р-ну Миколаївської обл., приєднано до с. Покровка) 356
- Новий Завод**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 237, 275, 371, 373, 447, 455, 497, 511, 555, 621, 622, 623
- Новий Любар**, м-ко Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новий Любар, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 312, 495, 531, 587
- Новий Миропіль**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новий Миропіль, смт Романівського р-ну Житомирської обл., включено в смугу смт Миропіль) 288, 330, 392, 447, 487
- Новий Чуднів**, м-ко Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Новий Чуднів, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл., включено в смугу смт Чуднів) 382, 388, 444, 510
- Новини** див. Новини-Річки
- Новини-Річки** (Новини), кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новини, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 241, 246
- Нові Вороб'ї**, с. Малинського р-ну Київської обл. (Малинський р-н Житомирської обл.) 409, 519, 585
- Нові Млини**, с. Чернігівської губ. (Щорський р-н Чернігівської обл.) 538
- Ново-Мельсько**, с. 273
- Новоайдарський р-н** Донецької обл. (Новоайдарський р-н Луганської обл.) 527
- Новоград-Волинськ** див. Новоград-Волинський
- Новоград-Волинська міськрада** (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 619
- Новоград-Волинський** (Новоград-Волинськ), м. і ст. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 235, 236, 238, 241, 247, 248, 250, 252, 254, 265, 267, 268, 272, 275, 276, 285, 290, 298, 299, 304, 305, 306, 307, 310, 315, 318, 325, 326, 329, 331, 334, 335, 337, 340, 356, 357, 366, 368, 370, 378, 380, 383, 384, 390, 396, 422, 423, 424, 434, 437, 444, 449, 450, 451, 455, 456, 458, 462, 466, 486, 493, 506, 516, 517, 525, 527, 531, 554, 558, 560, 564, 567, 575, 578, 584, 585, 605, 606, 611, 613, 615, 618, 619, 627, 634, 637
- Новоград-Волинський пов.** Волинської губ. 336, 624
- Новоград-Волинський цукровий завод** 279
- Новоградськ**, м. 449
- Новожуків**, с. Клеванської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Новожуків, х. Рівненського р-ну Рівненської обл., виключено з облікових даних) 326
- Новозелена**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новозелене, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 241, 276, 313, 372, 378, 485, 494, 498
- Новозибков**, м. 286
- Новоіванівка**, с. Харківської губ. (Валківський р-н Харківської обл., включено в смугу смт Коломак) 473
- Новокорецький**, х. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 487, 633
- Новомодно**, с. Седлецької губ. 561
- Новопіль**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 243, 480
- Новорокс**, с. Чернігівської губ. 516
- Новоросійськ**, м. 423
- Новоселиця**, с. Київської губ. 608
- Новоселиця**, с. Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 330, 456
- Новосілка**, с. 633
- Новосілка**, с. Потіївського р-ну Житомирського окр. Київської обл. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 404
- Новосілка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Дідківці) 482, 483
- Новосілка** (Черняхів, Нейборн), кол. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Новосілка, с. Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 285, 348, 354, 416, 423, 424, 501
- Новосілки**, с. Дядьковицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Дворовичі, с. Рівненського р-ну Рівненської обл.) 376
- Новосілки**, с. Здовбицької вол. Острозького пов. Волинської губ. (Здолбунівський р-н Рівненської обл.) 335

- Новосілки**, с. Рівненського пов. Волинської губ. 280
- Новостав**, с. Полонківської вол. Луцького пов. Волинської губ. (Луцький р-н Волинської обл.) 513
- Ноздрище**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 328
- Нойсандець**, м., Австрія 342
- Норинськ**, м-ко Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Норинськ, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 378, 496, 502, 510, 616
- Носівка**, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 463, 501, 583, 629
- Нянівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 338, 474
- Обза**, м. Ковенської губ. 249
- Обиходи**, с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 294
- Обідне**, с. Подільської губ. (Немирівський р-н Вінницької обл.) 437
- Облітки**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 331, 426, 444
- Овруч**, м. і ст. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 268, 273, 282, 291, 310, 311, 314, 319, 329, 373, 391, 397, 416, 419, 421, 457, 460, 503, 528, 539, 547, 553, 558, 566, 570, 616, 623
- Огіївка**, с. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 283
- Одеса**, м. Херсонської губ. (Одеська обл.) 330, 345, 437, 472, 561
- Озадівка**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 264, 482
- Озерна**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 624
- Озеряни**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Нові Озеряни, с. Брусилівського р-ну Житомирської обл.) 255, 517, 526, 591, 592
- Озеряни**, с. Олевського р-ну Київської обл. (Олевський р-н Житомирської обл.) 277, 392
- Окілок**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 254
- Олевськ**, м-ко і ст. Олевської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевськ, м. Олевського р-ну Житомирської обл.) 247, 248, 249, 266, 292, 298, 308, 315, 317, 328, 329, 332, 339, 353, 361, 370, 373, 377, 379, 387, 406, 417, 418, 425, 433, 467, 487, 488, 505, 507, 513, 514, 515, 538, 539, 562, 564, 566, 569, 574, 587, 591, 608, 616
- Олевський р-н** Київської обл. (Житомирська обл.) 386
- Олександрівка**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Новоолександрівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 300, 350, 379, 495, 518
- Олександрівка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Олександрівка, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 634
- Олександрівка**, с. Дніпропетровської обл. 337
- Олександрівка**, с. Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 494
- Олексіївка**, кол. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. 313
- Олексіївка**, с. Народицького р-ну Коростенського окр. 385
- Олика**, м-ко Олицької вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Олика, смт Ківерцівського р-ну Волинської обл.) 451
- Олізарка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 349, 352
- Ольганівка**, кол. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл., не існує) 508
- Ольхівка**, с. Барашівського р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Вільхівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 372
- Ольшаниця**, с. Київської губ. (Рокитнянський р-н Київської обл.) 550
- Ольшанка**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 256, 388, 389
- Ольшівка**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Олішівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 465, 578
- Омелуша**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Омелуша, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 439, 506
- Омельники**, с. (Народицький р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 495
- Омелянівка**, ст. Київської обл. (Житомирська обл.) 455, 570, 598, 612
- Омиліне**, кол. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Омиліне,

- с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 299, 636
- Оренбург**, м. 347
- Орепи**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 467, 585, 630, 633
- Оринин**, с. Подільської губ. (Кам'янець-Подільський р-н Хмельницької обл.) 465
- Орішин**, с. Подільської губ. 333
- Орликівка**, с. Чернігівської губ. (Семенівський р-н Чернігівської обл.) 438
- Осипівка**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Йосипівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 423
- Осична**, с. Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Вінницька обл.) 633
- Осівці**, с. Брусилівський р-н Житомирської обл.) 487
- Осни**, с. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 271
- Основа**, ст. 609
- Осова**, кол. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Осова, х. Баранівського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 558
- Осова**, с. Бережницької вол. Луцького пов. Волинської губ. (Дубровицький р-н Рівненської обл.) 238
- Осова**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 411, 412
- Остапи**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 280, 479
- Острів**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 256
- Острів**, с. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 381
- Островець**, с. 489
- Островське**, с. 572
- Острог**, м-ко Острозького пов. Волинської губ. (Острог, м. Острозького р-ну Рівненської обл.) 429, 527
- Острожок**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 365
- Остронь**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 559
- Остропіль**, м-ко Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 437, 611
- Отцівка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 600
- Охачовка**, с. Курської губ. 237
- Очеретянка**, с. Новоград-Волинського р-ну (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 550
- Павлинівка**, кол. Київської губ. 613
- Павлівка**, с. 504
- Павлівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 381
- Павлівка**, сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл., не існує) 387
- Павловичі**, ст. 347
- Павлолч**, м-ко Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. (Павлолч, с. Попільнянського р-ну Житомирської обл.) 330, 357, 376, 407, 427, 472, 473, 516
- Павлолчка**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 338
- Палково**, с. Саратовської губ. 387
- Панасівка**, с. Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 345, 346, 396
- Паньківці**, с. Подільської губ. 282
- Папірня**, с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл., включено в смугу м. Радомисль) 548
- Папірня**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 596
- Парадаська**, с. Самарської губ. 277
- Паранино**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Паранине, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 245, 348
- Парипси**, с. Павлоцької вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 620
- Паток**, с. Петроковської губ. 354
- Пахутинці**, с. Подільської губ. (Волочиський р-н Хмельницької обл.) 403
- Пашини**, с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл., не існує) 339, 414, 445, 478, 510
- Певжа**, с. Малинської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Млинівський р-н Рівненської обл.) 579
- Пединки**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 312, 322, 572
- Пекарщина**, кол. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський

- р-н Житомирської обл., не існує) 286, 423, 424, 452
- Пекарщина**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 257
- Пенза**, м. Пензенської губ. 282
- Пензенська губ.** 373
- Пеньки**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл., не існує) 421, 508
- Пеньківка**, с. Подільської губ. (Томашпільський р-н Вінницької обл.) 436, 577
- Переброди**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 391
- Перегонівка**, с. Херсонської губ. (Голованівський р-н Кіровоградської обл.) 578
- Перекренське**, х. Городницького р-ну Коростенського окр. 471
- Перелісянка**, сл. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Перелісянка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 280, 281, 282
- Переміжжя**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 374, 375, 626
- Пересопниця**, с. Дядьковицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Рівненський р-н Рівненської обл.) 453
- Перлявка**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 268, 269
- Першотравенськ** (Токарівка), с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Першотравенськ, смт Баранівського р-ну Житомирської обл.) 293, 295, 298, 468, 518, 557
- Петровський**, х. Саратовської губ. 247
- Петроград**, м. 238
- Петроков**, м. Петроковської губ. 388
- Петропавловськ**, м. 253
- Петрушин**, с. Чернігівської губ. (Чернігівський р-н Чернігівської обл.) 314
- Печанівка**, с. і ст. Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 253, 307, 356, 526, 534, 633
- Печиводи**, с. Берездівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 434
- Печихвости**, с. Підберезівської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Горохівський р-н Волинської обл.) 501
- Пиків**, м-ко Подільської губ. (Пиків, с. Калинівського р-ну Вінницької обл.) 531
- Пилипи** див. Пилипівка
- Пилипи Українські** див. Пилипівка
- Пилипівка** (Пилипи, Пилипи Українські), с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 355, 543, 591
- Пилиповичі** (Пилиповичі-Зв'ягельські), с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 283, 311, 335, 374, 395, 460, 478, 554, 633, 634
- Пилиповичі**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 444, 480, 482, 514, 515, 571
- Пилиповичі-Зв'ягельські** див. Пилиповичі
- Пилипо-Кошари**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Пилипо-Кошара, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 374, 530, 556
- Пинязевичі**, с. і ст. Малинського р-ну Київської обл. (Українка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 302, 391, 458, 527
- Писарівка** (Писарівка-Яківка), кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Писарівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 250, 264, 267, 356, 379, 420, 439, 517, 550, 555, 573, 624
- Писарівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 335
- Писарівка-Яківка** див. Писарівка
- Пишки**, с. Остропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Старосинявський р-н Хмельницької обл.) 292, 339
- Піддубці**, с. Берездівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 461
- Підковка**, с. Бессарабської губ. 586
- Підколіinne**, с. Херсонської губ. 360
- Піддуби**, с. Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 239, 311, 495, 496
- Підруддя**, с. Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 449
- Пінськ**, м. Мінської губ. 448
- Піски**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 290, 505
- Пісківка**, уроч. Смільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 496
- Пісочне**, с. Седищенської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Поліське, с. Старовижівського р-ну Волинської обл.) 272

- Піщаниця**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 301, 302, 500, 592
- Піщанка**, с. Чернігівської губ. 432
- Піщів**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 369, 370, 458, 476, 544, 618
- Плакса**, х. Чуднівського р-ну Житомирської обл. 608
- Плещівка**, с. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 533
- Плоске**, с. Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Плоска, с. Ружинського р-ну Житомирської обл.) 461
- Плотинці**, с. Мінської губ. 563
- Плужне**, с. Плужненської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Ізяславський р-н Хмельницької обл.) 426
- Побитівка**, х. Черняхівського р-ну Житомирської обл. 576
- Повч**, с. Лугинського р-ну (Лугинський р-н Житомирської обл.) 349
- Повчини**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Повчине, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 506, 520, 532
- Погоріле**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Озерянка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 294, 296, 550
- Подібна**, с. Київської губ. (Маньківський р-н Черкаської обл.) 522
- Подільська губ.** 378
- Подоляниці**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Кілки) 292, 338
- Познань**, м. 370
- Покалів**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 476, 501, 573
- Покашев**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Покошеве, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 235, 254, 358, 359, 539
- Покостівка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 249, 295, 309, 348, 499, 547
- Покришів**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 303
- Покровськ**, м. Саратовської губ. 518
- Покутине**, с. Подільської губ. (Шаргородський р-н Вінницької обл.) 564
- Полівська Гута**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 297, 637
- Полянівка**, сл. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Полянівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 507, 508, 535, 536, 639, 640
- Половецьке**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 358, 575
- Полонне**, м-ко і ст. Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Полонне, м. Полонського р-ну Хмельницької обл.) 268, 277, 286, 401, 569
- Полахачів**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 315
- Полтавське**, с. Оренбурзької губ. 530
- Польова Слобідка**, с. Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 255, 256, 466, 470, 471
- Польща** 241, 251, 274, 283, 284, 346, 394, 415, 416, 423, 433, 437, 438, 450, 467, 487, 490, 504, 541, 556, 574, 577, 586
- Поляни**, с. Рязанської губ. 492
- Полянки**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Полянка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 276, 512, 551
- Полянє**, с. Кривинської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 249
- Понжевиця**, с., Польща 382
- Понінка**, с. Полонської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Понінка, смт Полонського р-ну Хмельницької обл.) 235, 344, 557, 623
- Попівці**, с. Бережеської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Кременецький р-н Тернопільської обл.) 616
- Попільня**, с. і ст. Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільня, смт Попільнянського р-ну Житомирської обл.) 249, 281, 287, 288, 450, 491, 620
- Попільнянський р-н** (Житомирська обл.) 459
- Попава**, с. Радомської губ. 485
- Попова Слобода**, с. Курської губ. 237
- Поправка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Поправка, х. Житомирського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Вигода) 284, 304, 519
- Попудня**, с. Подільської губ. (Монастирищенський р-н Черкаської обл.) 577
- Порог**, с. Архангельської губ. 340

- Поромівка**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 369, 404, 610
- Потаповичі**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 382, 383, 554, 555
- Потереба**, с. Ганнопільської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 595
- Потилиха**, ст. 416
- Потіївка**, с. Потіївського р-ну Житомирської обл. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 260
- Почаїв**, м-ко Почаївської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Почаїв, м. Кременецького р-ну Тернопільської обл.) 458, 485
- Почуйки**, с. Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 307, 578, 605, 615
- Пояски**, ст. Житомирської обл. 500
- Прага**, м. 515, 626, 629
- Прага**, передмістя м. Варшава Варшавської губ. 573
- Пражів**, с. Житомирської міськради Житомирської обл. (Пражів, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 447
- Привар**, х. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Привар, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 536, 537, 598
- Привітів**, с. Любарського р-ну (Любарський р-н Житомирської обл.) 243, 632, 633, 634
- Привороття**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Привороття, с. Брусилівського р-ну Житомирської обл.) 462, 541
- Приморський край** 248, 306
- Прихід**, х. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Прихід, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 589
- Продубівка**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Продубіївка, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 410, 415, 475, 480, 483, 484
- Просіка**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 445, 493
- Проскурів**, м. Подільської губ. (Хмельницький, м. Хмельницької обл.) 264, 285, 417
- Прутівка**, кол. див. Нейгейм
- Прутівка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 294, 481, 560, 586
- Псище** див. Зарічани
- Псков**, м. Псковської губ. 377
- Пузів**, с. Коритницької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Зоря, с. Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.) 425
- Пулини** див. Червоноармійськ
- Пулини**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 634
- Пулінка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Полінка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 422
- Пулинська вол.** Житомирського пов. Волинської губ. 330
- Пулинська Гута**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Пулино-Гута, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 369, 382, 569, 614
- Пустовіти**, с. Уланівської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Пустовійти, с. Хмільницького р-ну Вінницької обл.) 388, 520
- Путивль**, м. Курської губ. 530
- Пухівка**, с. Київської губ. (Броварський р-н Київської обл.) 466
- П'ятигорськ**, м. Терської обл. 504
- П'ятка**, м-ко П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (П'ятка, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 355, 426, 542
- Радецька Болярка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 524, 525, 546, 621
- Радичі**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Радичі, с. Смільчинського р-ну Житомирської обл.) 236, 266, 356
- Радівка**, х. Київської губ. (Радівка, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 408, 409, 602
- Радовель**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 438, 482
- Радогоща**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 472, 475
- Радом**, м. Радомської губ. 299, 394
- Радомисль**, м. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишль, м. Радомишльського р-ну Житомирської обл.) 237, 246, 298, 343, 375, 377, 389, 416, 421, 423, 424, 427, 451, 465, 477, 522, 541, 543, 566, 567
- Радомська губ.** 245
- Радостов**, с. Леликівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. 302
- Радулин**, с. і ст. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 262, 263, 397, 427, 428, 572

- Радча**, ст. (Житомирська обл.) 347, 348, 349, 351, 536, 556
- Райгородок**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 374
- Райкес**, с. Курляндської губ. 514
- Райки**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 519, 619
- Раковичі**, с. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 250, 391
- Расно**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Рясне, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 389, 422, 464, 465
- Рахни-Польові**, с. Подільської губ. (Тиврівський р-н Вінницької обл.) 561
- Рачки**, с. Озадівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 369, 522
- Ревуха**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Зоряне, с. Ружинського р-ну Житомирської обл.) 282, 635
- Регенсбург**, м., Німеччина 342
- Редька**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл., не існує) 424, 519, 611
- Речица**, м. Мінської губ. 365
- Рея**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 295, 502, 549, 586
- Ржавець**, с. Курської губ. 373
- Ржадківка**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 236, 493, 619
- Рига**, м. Ліфляндської губ. 235, 238, 249, 268, 517, 615
- Ридомль**, с. Староолексинської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Ридомиль, с. Кременецького р-ну Тернопільської обл.) 505
- Рижани**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 341
- Рижів**, х. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Рижів, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 309
- Рисовата**, кол. Хролинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Рисовата, с. Шепетівського р-ну Хмельницької обл., приєднано до с. Михайлючка) 337
- Рихальське**, с. і ст. Київської обл. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 258, 266, 314, 325, 356, 475, 508, 581
- Ришавка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 273, 341, 505
- Рівне**, м. Рівненського пов. Волинської губ. (Рівненська обл.) 333, 511, 530, 576, 625
- Рівненський пов.** Волинської губ. 299
- Роботище**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Кропивня) 283, 286, 586
- Ровба**, х. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Ровба, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 385, 593, 594
- Рогачі**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 639, 640
- Рогачів**, м-ко Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Рогачів, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 273, 281, 286, 290, 596, 618
- Рогачів**, с. Клеванської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Рівненський р-н Рівненської обл.) 455
- Рогівка**, кол. Пулинського р-ну Київської обл. (Рогівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 251
- Рогівка**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Рогівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 410, 411
- Розелайм**, с. 299
- Розкидайлівка**, кол. Київської губ. (Розкидайлівка, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 345
- Розтоки**, с. Почаївської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Кременецький р-н Тернопільської обл.) 542
- Романів** (Дзержинськ), м-ко Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романів, смт Романівського р-ну Житомирської обл.) 247, 254, 289, 304, 332, 367, 389, 406, 446, 478, 480, 529, 578, 585
- Романів**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл., не існує) 248, 256, 549, 574
- Романівка**, м-ко Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Романівка, с. Попільнянського р-ну Житомирської обл.) 269, 516
- Романівка**, с. Київської губ. (Тальнівський р-н Черкаської обл.) 266
- Романівка**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 239, 399, 400, 475, 517

- Романівка**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 258, 494, 607
- Романовецька-Нова**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Нова Романівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 276, 426, 429, 618
- Романовецька Слободка** див. Слобода-Романівська
- Ростов**, м. 640
- Рубежівка**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 609
- Руда**, с. Люблінської губ. 504
- Руда-Горчичнянська**, с. Подільської губ. (Руда-Гірчичнянська, с. Дунаєвського р-ну Хмельницької обл.) 494
- Рудківський**, х. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Рудківка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 242, 356, 485, 625
- Рудня-Бистра**, с. (Олевський р-н Житомирської обл.) 438
- Рудня-Борова**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Стара Борова, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 415, 416, 498
- Рудня-Вигнанка**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рудня-Вигранка, с. Лугинського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 497, 499
- Рудня-Вороб'ївська**, с. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 241, 631
- Рудня-Гамарня**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Лугини) 316, 351, 499
- Рудня-Городищенська**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 380
- Рудня-Грабівська**, с. Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Грабівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 540
- Рудня-Жеревецька**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рудня-Жеревці, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 352, 391
- Рудня-Злотин**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Вербівка, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 407, 513
- Рудня-Калинівська**, с. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рудня-Калинівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 300, 327, 347, 348, 349, 352, 504, 602
- Рудня-Камінь**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Ягодинка) 352, 491
- Рудня-Кам'янка**, с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 348, 350, 351, 352, 592
- Рудня-Кленова**, сл. Селишанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 448, 497, 499, 500
- Рудня-Лугинківська**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 331
- Рудня-Макаківська**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Нова Рудня, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 391, 392
- Рудня-Мечня**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рудня, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 421, 627
- Рудня-Мошинська** (Рудня-Мошня), с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Струмок, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 549, 551
- Рудня-Мошня** див. Рудня-Мошинська
- Рудня-Собичинська**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Рудня, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 440
- Рудня-Фасова** (Фасівська Рудня), кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Рудня-Фасова, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 236, 267, 277, 282, 360, 431, 527, 578, 612, 614, 624
- Рудня-Хочинська**, с. Олевського р-ну Київської обл. (Олевський р-н Житомирської обл.) 467
- Рудня-Шляхова**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 419, 499, 604
- Рудня-Ялцівська**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Новоселиця, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 381, 526
- Рудо-Опалева**, с., Польща 433
- Рудокопи**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 241, 303, 312, 313, 329, 353, 452, 553, 554, 555, 565, 635
- Ружин**, м-ко Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружин, смт Ружинського р-ну Житомирської обл.) 237, 301, 375, 398, 509, 518, 524

- Ружки**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ріжки, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 398, 400, 409, 527
- Румунія** 341
- Русанівка**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл.) 370
- Руський Банилів**, с. Бессарабської губ. (Банилів, с. Вижницького р-ну Чернівецької обл.) 591
- Ряснопіль**, м-ко Херсонської губ. (Ряснопіль, с. Березівського р-ну Одеської обл.) 531
- Саверці**, с. Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 458, 459, 628, 629
- Садки**, кол. Київської губ. (Садки, с. Радомишльського р-ну Житомирської обл.) 573
- Садки***, кол. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Садки, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 247, 311, 518, 572
- Садки**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 372, 535, 539, 553
- Саксонія** 558
- Сали**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 354, 402, 480, 608
- Самара**, м. Самарської губ. 292, 568
- Самарське**, с. Азовського р-ну Північно-Кавказького краю 548
- Самбір**, м. Львівської обл. 630
- Самгородок**, м-ко Самгородоцької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Самгородок, с. Козятинського р-ну Вінницької обл.) 277, 570
- Санкт-Петербург**, м. Санкт-Петербурзької губ. 238, 307
- Сантарка**, с. Коростенської міськради Житомирської обл. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 517, 602
- Сапанів**, с. Білокриницької вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Кременецький р-н Тернопільської обл.) 391
- Сарата**, м., Румунія 504
- Сарни**, м-ко Немовицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Сарни, м. Сарненського р-ну Рівненської обл.) 238, 420, 519
- Сарни**, с. Немовицької вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Сарненський р-н Рівненської обл., включено в смугу м. Сарни) 501
- Сарнинки**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Сарнинка, с. Овруцького р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Велика Фосня) 409
- Сарнівка**, кол. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Сарнівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 347, 350, 569, 632
- Сарновичі**, с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 301
- Сахарня**, сл. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Сахарня, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл., не існує) 622
- Свалевичі**, с. Мінської губ. 634
- Сверберги**, с. Ліфляндської губ. 516
- Свидники**, с. Голобської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Ковельський р-н Волинської обл.) 608
- Свидя**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 331, 570
- Свинобичі**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Берестівка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 325, 466, 469, 471, 590, 591
- Свірж**, с., Галичина 639
- Свічів**, с. Вербської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Свічів, с. Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.) 458
- Свобода**, виселок Овруцького р-ну Коростенського окр. Київської обл. 496
- Себеж**, м. Вітебської губ. 270
- Севастополь**, м. 381
- Северинівка**, с. Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 287
- Сегед**, м., Угорщина 605
- Сегневичі**, с. Гродненської губ. 580
- Селець**, с. 446
- Селище**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл., приєднано до с. Гладковичі) 460, 481
- Селянський Млинок**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Волдарсько-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 514
- Семенівка**, с. Мотовилівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 534, 587
- Семенівка**, с. Пузирківської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 405

*Раніше – кол. Великі Садки і кол. Малі Садки.

- Сен-Контен**, м. 542
- Сентеторне**, с., Австро-Угорщина 369
- Серби**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 241, 585
- Сербинівка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Будичани, с. Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 283, 470, 502, 523, 553, 577, 628
- Сербівська Слобідка**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Сербо-Слобідка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 337, 575
- Сергіївка**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Сергіївка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 235, 279, 337, 411, 494, 566
- Сергіївка**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 250, 313
- Середі**, с. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 345, 410
- Середня**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 296, 402, 451, 545
- Середня Деражня**, с. Ярунського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 520, 521
- Сестринівка**, с. Козятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Козятинський р-н Вінницької обл.) 406, 455
- Седлец**, м. Седлецької губ. 586
- Сиволож**, с. Чернігівської губ. (Борзнянський р-н Чернігівської обл.) 545
- Сизрань**, м. 338
- Сильне**, с. Сильненської вол. Луцького пов. Волинської губ. (Ківерцівський р-н Волинської обл.) 302
- Симони**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 250, 255, 256
- Синявка**, с. Чернігівської губ. 298
- Синявка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Синява, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 362
- Сирниця**, с. Словечанського р-ну Житомирської обл. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 450
- Сичівка**, с. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 458, 479, 620, 627
- Сімаківка**, с. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 504, 619
- Сінгури**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 357, 504
- Скаківка**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 521
- Скаржинці**, с. Терешпільської вол. Літинського пов. Подільської губ. (Хмільницький р-н Вінницької обл.) 252, 388
- Сквира**, м-ко Сквирського пов. Київської губ. (Сквира, м. Сквирського р-ну Київської обл.) 264, 287, 291
- Сколобів**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 251
- Сколобів**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 251, 447, 481, 527, 546
- Скоморохи**, с. Житомирської міськради Житомирського окр. Київської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 397, 405, 577
- Скочище**, с. і ст. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 327, 516, 579
- Скраглівка**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 289, 290, 591, 609, 610
- Скребеличі**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 288, 289, 552
- Скурати**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 459, 617
- Славів**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 323, 425, 449
- Славута**, м-ко Славутської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Славута, м. Славутського р-ну Хмельницької обл.) 392, 592
- Сліпчиці**, с. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 571
- Слобідка**, с. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 402, 501
- Слобідка-Рихтівська**, с. Подільської губ. (Кам'янець-Подільський р-н Хмельницької обл.) 526
- Слобода**, с. Чернігівської губ. (Чернігівський р-н Чернігівської обл.) 455
- Слобода В'язовецька**, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Слобода-В'язівка, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 608
- Слобода-Романівська** (Романовецька Слободка), с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 559, 560

- Слобода-Чернецька** (Чернецька Слободка), с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Лебедівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 397, 398, 489, 550, 551, 562, 572, 580, 607
- Слободище**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 259, 340, 356, 466, 504, 528
- Словечно**, м-ко Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Словечне, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 439, 445, 484, 566
- Слов'янськ**, м. 369
- Слонім**, м-ко Гродненської губ. 578
- Слоблін**, х. Олевського р-ну 417
- Смаловиці**, с., Чехія 540
- Сміла**, м-ко Смілянської вол. Черкаського пов. Київської губ. (Сміла, м. Смілянського р-ну Черкаської обл.) 276, 332, 360
- Смоківка**, х. Житомирського пов. Волинської губ. (Смоківка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл., включено в смугу м. Житомир) 527
- Смолдирів**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 272, 476
- Смоленськ**, м. Смоленської губ. (Смоленська обл.) 520
- Смолівка**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 349, 352, 605
- Смолка**, с. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., включено в смугу м. Новоград-Волинський) 242, 265, 298, 591
- Смоловичі**, с. Мінської губ. 388
- Смолява**, с. Берестечківської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Горохівський р-н Волинської обл.) 476
- Смордва**, с. Млинівської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Млинівський р-н Рівненської обл.) 285
- Собичин**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Комсомольське, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 339, 340, 414, 427, 436, 446, 629
- Соболівка**, с. 634
- Соболівка**, с. Корнинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 290, 492
- Соболівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 465
- Соболівка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл.) 294, 295, 296, 297, 448
- Совгавань**, м. 628
- Сокільча**, с. Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 403
- Соколичі**, с. Віленської губ. 286
- Соколів**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 574
- Соколів**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 272, 303, 343, 360, 424, 467, 516, 574, 614
- Соколів Брід**, с. Попільнянського р-ну Білоцерківського окр. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 291
- Соколова Гора**, с. Житомирської міськради Житомирської обл. (Соколова Гора, смт Житомирського р-ну Житомирської обл., включено в смугу м. Житомир) 267, 497
- Солобківці**, с. Подільської губ. (Ярмолинецький р-н Хмельницької обл.) 372
- Соловичі**, с. Турійської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Турійський р-н Волинської обл.) 475
- Соловійка**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 269, 500
- Солов'їв**, х. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Солов'ї, с. Лугинського р-ну Житомирської обл.) 440, 441, 442, 443, 594
- Солодирі**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Солодирі, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 248, 299, 439, 528, 545, 565, 567, 611, 620, 622
- Солотвин**, с. Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Старий Солотвин, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 290
- Солянка**, кол. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 513
- Сопин**, с. Спичинецької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 264, 285, 286
- Сорокотяжинці**, с. Подільської губ. (Немирівський р-н Вінницької обл.) 562
- Сорочин**, кол. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Сорочень, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 278, 634, 635
- Соснівка**, с. Троянівського р-ну Житомирської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 535

- Соснова Болярка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Веснянка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 488
- Сосновіци**, м-ко Петроковської губ. 483
- Софіївка**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 362
- Сочини-Гесвицькі**, х. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 484
- Спаська Запруд** див. Запруд
- Спичинці** див. Шпичинці
- Сплав'є**, с. Каліської губ. 580
- Ставецька-Слобода**, с. Радомисьльського р-ну Київської обл. (Став-Слобода, с. Радомишльського р-ну Житомирської обл.) 457, 630
- Ставище**, кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ставище, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 512
- Ставище**, м-ко Київської губ. (Ставище, смт Ставищенського р-ну Київської обл.) 376
- Ставище**, с. Брусилівського р-ну Київської обл. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 463
- Ставище**, с. Романівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 387, 401
- Ставище Мокре**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 354
- Ставки** див. Леніне
- Ставок**, с. Народицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Народиці) 423
- Ставочок**, х. Київської губ. (Радомишльський р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 474
- Станилівка**, с. Самгородоцької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 556
- Станишівка**, с. і ст. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 248, 262, 302, 549, 627
- Станіслав**, м. (Івано-Франківськ, м. Івано-Франківської обл.) 445
- Станіславівка**, кол. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Станіславівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 242, 253, 423, 424, 438, 640
- Стара Богущівка** (Богущівка*), кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Радянське, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 296, 329, 381, 491, 540
- Стара Буда**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ясенівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 346, 384, 547, 569
- Стара Гута**, кол. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Стара Гута, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 360, 383, 429, 506, 519, 539, 578
- Стара Гута**, с. Базарського р-ну Житомирської обл. (Малинський р-н Житомирської обл.) 404
- Стара Гута**, див. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 488
- Стара Котельня**, м-ко Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Стара Котельня, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 355, 405, 433, 434, 542
- Стара Лішня**, с. Грибовицької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Іваничівський р-н Волинської обл.) 541
- Стара Олександрівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Стара Олександрівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 247, 279, 284, 338, 382, 513, 547, 562, 564, 565, 575, 639
- Стара Синява**, с. Подільської губ. (Стара Синява, смт Старосинявського р-ну Хмельницької обл.) 529
- Стара Радча**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 537
- Стара Рудня**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 621, 622
- Стара Чорторія**, с. Новочорторійської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 263, 307, 342, 368, 374, 388, 407, 503
- Старе Шарно**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Старе Шарне, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 611
- Старий Бобрин**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 296, 352, 367, 416, 601, 602, 603, 604
- Старий Дорогинь**, с. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Народицький р-н Житомирської обл.) 325
- Старий Любар**, м-ко Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Старий Любар, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 249, 250, 255, 464, 503, 581, 632, 633
- Старий Майдан**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоно-

*Пізніше – с. Стара Богущівка і с. Нова Богущівка.

- армійський р-н Житомирської обл.) 287, 312, 313, 398, 570
- Старий Миропіль**, с. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Миропіль) 253, 279, 290, 391, 631
- Старий Хмерин**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Смільчинський р-н Житомирської обл.) 244, 245, 580
- Старий Чуднів**, с. (Чуднівський р-н Житомирської обл., включено в смугу смт Чуднів) 437, 444
- Старики**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 366, 367, 419
- Старинне**, с. Мінської губ. 301
- Старицьке**, кол. Київської губ. (Старицьке, с. Брусилівського р-ну Житомирської обл.) 612, 613
- Старі Велідники**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 569
- Старі Вороб'ї**, с. Нововороб'ївської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 538, 600
- Старі Кошари**, с. Старокошарської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Ковельський р-н Волинської обл.) 338
- Старобільськ**, м. 237
- Старовірівка**, с. Харківської губ. 617
- Старокорецький**, х. Новоград-Волинського р-ну Київської обл. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 376
- Старокостянтинів**, м. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Старокостянтинівський р-н Хмельницької обл.) 485, 626, 627
- Старосілля**, с. Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 353, 355, 410, 433, 434, 451, 468, 470
- Старосілля**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 452, 577
- Старошийка**, с. Троянівського р-ну Київської обл. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 246, 640
- Стасева**, сл. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Стасева, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 368
- Шашки**, с. Гладковицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 316
- Стебниця**, кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Стебниця, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 637, 639, 640
- Стеброво**, с. Гродненської губ. 262
- Степок**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 292
- Стетківці**, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 242, 287, 580, 629
- Стидини***, с. Стидинської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Костопільський р-н Рівненської обл.) 261
- Стирти**, с. Бежівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 357
- Стовпи**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 477, 502
- Стовпинка**, с. Олевського р-ну Київської обл. (Олевський р-н Житомирської обл.) 589
- Стовпів**, с. Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 377, 401, 541
- Сторожів**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 520
- Сторожів** с. Корецького р-ну Рівненської обл. 471
- Стремигород**, с. Чоповицького р-ну Житомирської обл. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 483
- Стриб'їж**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 259, 260, 264, 278, 315, 541, 553, 558, 638
- Стриб'їзький Брід**, х. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл., не існує) 325
- Стрижавка**, с. див. Стрижівка
- Стрижавка**, с. Любарського р-ну Вінницької обл. (Стрижівка, с. Любарського р-ну Житомирської обл.) 626
- Стрижі**, ст. 522
- Стрижівка** (Стрижавка), с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 265, 402, 452, 472, 473, 474, 609
- Стрієва**, с. Новоград-Волинської міськради Житомирської обл. (Стрієва, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 575, 576
- Строївка**, кол. Брусилівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Садки-Строївка, с. Макарівського р-ну Київської обл.) 235

*Так у документі.

- Строків**, с. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 287, 375
- Струцівка**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 409
- Студениця**, с. Левківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 279, 453, 454, 556
- Ступник**, с. Великоострожоцької вол. Вінницького пов. Подільської губ. (Хмільницький р-н Вінницької обл.) 516
- Сувалки**, м. Сувацької губ. 536
- Сувацька губ.** 238, 586
- Суємці**, с. Смолдирівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 304, 326, 465, 481
- Сульжинівка**, кол. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Сульжинівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 283, 421, 515, 544
- Сумський окр.** 281
- Сусли**, с. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 444, 485, 487, 560, 596
- Сухарівка**, с. Базарського р-ну Житомирської обл. (Народицький р-н Житомирської обл.) 404
- Суховольська Мар'янівка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Мар'янівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 568, 601, 635
- Суховоля**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 457, 460, 477, 481
- Суховоля**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 299, 316, 320, 323, 439, 486, 539, 637
- Сушки**, с. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 454
- Суцани**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Олевський р-н Житомирської обл.) 487, 500
- Сьомаки**, с. Подільської губ. (Хмільницький р-н Вінницької обл.) 354
- Сяберка**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Цеберка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 388, 517
- Табатань**, с., Іран 372
- Таганча**, м-ко Таганчанської вол. Канівського пов. Київської губ. (Таганча, с. Канівського р-ну Черкаської обл.) 375
- Тадешпіль**, с. Деревичівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Фадіївка, с. Полонського р-ну Хмельницької обл.) 503, 619
- Тайки**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Ємільчинський р-н Житомирської обл.) 245, 294, 542, 579, 580, 610
- Тальки**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 435, 503
- Тамбов**, м. Тамбовської обл. 477
- Танське**, с. Бабанського р-ну Уманського окр. Київської губ. (Уманський р-н Черкаської обл.) 425
- Тарасівка**, х. Троянівського р-ну Житомирської обл. (Тарасівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 601
- Тараша**, м-ко Тарашанського пов. Київської губ. (Тараша, м. Тарашанського р-ну Київської обл.) 552
- Тарашанка** (Княжа-Зв'ягельська), с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 382, 429
- Тартак**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 564
- Тартачок**, кол. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Тартачок, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 337, 629
- Татариськи**, с. Подільської губ. (Морозівка, с. Мурованокориловецького р-ну Вінницької обл.) 315
- Татарновицька**, сл. Базарської вол. Овруцького пов. Волинської губ. 256
- Татишево**, с. Саратовської обл. 358
- Таубівка**, с. Київської губ. (Голубівка, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 336, 548, 565
- Тахта**, с. 304
- Тверська губ.** 237
- Тевелівка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Тевеліївка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 400
- Темногайці**, с. Борківської вол. Кременецького пов. Волинської губ. (Шумський р-н Тернопільської обл.) 265
- Теребейки**, с. Бережцівської вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. 575
- Теренці**, с. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 324, 366, 494
- Терехів**, с. Київської губ. (Чернобильський р-н Київської обл.) 543

- Терехова**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Терехове, с. Бердичівського р-ну Житомирської обл.) 262, 263, 264, 457, 511
- Терешки**, с. Корчівської вол. Старокостянтинівського пов. Волинської губ. (Красилівський р-н Хмельницької обл.) 380
- Теснівка**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 540, 541
- Теснівка**, сл. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Теснівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 304, 423, 450, 461, 489, 500, 510, 540, 559
- Тетерів**, ст. Київської обл. 586, 602
- Тетірка**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 287, 308
- Тиврів**, м-ко Подільської губ. (Тиврів, смт Тиврівського р-ну Вінницької обл.) 634
- Тирасполь**, м. Херсонської губ. (Молдова) 356, 431, 636
- Тифліс**, м. Тифліської губ. 235, 285, 353, 561
- Тичків**, х. Христинівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Тичків, с. Народицького р-ну Житомирської обл.) 593
- Товин**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Товине, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Сергіївка) 557, 611
- Товстий Ліс**, ст. Київської обл. 420
- Тожир**, с. Піщівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Борисівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 272, 273, 274, 307, 365, 418, 428
- Токарів**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 400, 456, 457, 561
- Токарівка** див. Першотравенськ
- Томаківка**, с. Катеринославської губ. 332
- Томашгород**, м-ко Вирівської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Томашгород, смт Рокитнівського р-ну Рівненської обл.) 488
- Томашпіль**, м-ко Подільської губ. (Томашпіль, смт Томашпільського р-ну Вінницької обл.) 513
- Топори**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 277, 309, 451, 492, 582, 624, 640
- Топорище**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 392, 393, 570
- Топорище**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 318, 327, 404, 415, 416, 465, 515
- Торки**, с. (Радехівський р-н Львівської обл.) 526
- Торчин**, м. 564
- Торчин**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 503, 570, 571
- Траулин**, с. Судилківської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Шепетівський р-н Хмельницької обл.) 268
- Требухи**, с. Подільської губ. (Трибухи, с. Літинського р-ну Вінницької обл.) 549
- Троїцьке**, с. Московської губ. 267
- Троковичі**, с. Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 284, 308, 461, 606, 607
- Тростянець**, м. Охтирського р-ну Сумської обл. (Тростянецький р-н Сумської обл.) 425
- Тростянка**, с. Коритницької вол. Володимир-Волинського пов. Волинської губ. (Володимир-Волинський р-н Волинської обл.) 374, 461
- Троща**, с. Краснопільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 431, 503, 616
- Троянів**, м-ко Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Троянів, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 259, 289, 306, 313, 314, 361, 382, 407, 469, 476, 477, 528, 533, 623
- Трубійка**, с. Верхівнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 262, 263
- Трушківське-Будище**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Трудове, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 310
- Тулин**, с. Котельнянської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Ліщин) 264, 274, 532, 626
- Тупальці**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 498, 582, 583, 584, 585, 606
- Турівка**, с. Семенівської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Теофіпольський р-н Хмельницької обл.) 391
- Турійськ**, м-ко Турійської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Турійськ, смт Турійського р-ну Волинської обл.) 573
- Турова**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Баранівський р-н Житомирської обл.) 296, 382, 435, 436

- Турчинівка**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 309
- Турчинка**, с. і ст. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 249, 253, 279, 286, 288, 333, 415, 416, 424, 568
- Тучин**, м-ко Тучинської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Тучин, с. Гошанського р-ну Рівненської обл.) 297
- Тютюнники**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднівський р-н Житомирської обл.) 264, 282, 483
- Уварівка**, кол. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Льонівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 242, 243, 465
- Угновець**, с. Радомської губ. 488
- Ужачинська Гута**, кол. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 356
- Ужугість**, с. Ковенської губ. 418
- Уладівка**, с. Подільської губ. (Літинський р-н Вінницької обл.) 621
- Улашанівка**, с. Славуцької вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Славуцький р-н Хмельницької обл.) 291
- Улашанівка**, с. Червоноармійського р-ну Новоград-Волинського окр. Київської обл. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 273
- Улянівка**, кол. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Улянівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 556, 577, 636
- Улянівка**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл.) 491, 562, 576
- Умань**, м. Уманського пов. Київської губ. (Уманський р-н Черкаської обл.) 249, 307
- Уріпе-Дардого**, м., Італія 541
- Усово**, х. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Усове, с. Овруцького р-ну Житомирської обл.) 302, 516, 637
- Успенка**, м-ко Катеринославської губ. (Успенка, смт Лутугинського р-ну Луганської обл.) 235
- Устинівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 573
- Устя**, с. Селищанської вол. Рівненського пов. Волинської губ. (Корецький р-н Рівненської обл.) 471, 477
- Утяково**, с. Уфимської губ. (Башкортостан) 235
- Уфимська губ.** 243
- Уховецьк**, с. Любитівської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Ковельський р-н Волинської обл.) 393, 493
- Ушомир**, м-ко і ст. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ушомир, с. Коростенського р-ну Житомирської обл.) 311, 333, 339, 362, 368, 393, 401, 412, 422, 465, 517, 519, 542, 547, 576, 616
- Фалькенштейн**, х., Галичина (Соколівка, с. Пустомитівського р-ну Львівської обл.) 463
- Фасівська Рудня** див. Рудня-Фасова
- Фасова**, с. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Володарсько-Волинський р-н Житомирської обл.) 554
- Фаустинівка**, с. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Межирічка, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 345, 346, 535
- Федорівка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Калинівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 251, 486, 558
- Федорівка**, с. Лучинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Фастівський р-н Київської обл.) 257
- Федорівка**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 244, 245, 255, 336, 337, 426, 502, 506, 507, 508, 509, 510, 528, 564
- Феліціанівка**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. 488, 490
- Феодосійський пов.** Таврійської губ. 634
- Филинці**, с. Красносільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 255, 345, 371, 485, 551, 627
- Філонівка**, кол. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Філонівка, с. Радомисльського р-ну Житомирської обл.) 504
- Фльорівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Фльорівка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Івановичі) 353
- Фрайвальд** (Лодзянівка), кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Слобідка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 424, 524, 528, 564, 568
- Францівка**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Яблунівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 629
- Фрідріхам**, м., Фінляндія 376

- Фрідріхівка**, кол. Миропільської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Підкозарівка, с. Романівського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 246, 293, 303, 337, 354, 624, 625
- Хабаровськ**, м. 242, 421, 535, 569
- Хабне**, м-ко Хабненської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Поліське, смт Поліського р-ну Київської обл.) 335, 421
- Хажин**, с. Бистрицької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 326, 444
- Халаїмгородок**, с. Білопільської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Городківка, с. Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 403, 437, 490, 501, 531, 609, 610, 611
- Харитонівка**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 328
- Харків**, м. Харківської губ. (Харківська обл.) 246, 311, 380, 488, 492, 517
- Харківська губ.** 398
- Харліївка**, с. Попільнянської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Попільнянський р-н Житомирської обл.) 357, 373, 395, 618
- Хейдор**, ст. 266
- Херсон**, м. Херсонської губ. (Херсонська обл.) 279, 287, 379
- Херсонська губ.** 570
- Хирівка**, с. Херсонської губ. 459
- Хичів**, кол. Фасівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Хичів, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 602
- Хлупляни**, с. Покалівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 390, 445
- Ходори**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 537
- Ходорків**, м-ко Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ходорків, с. Попільнянського р-ну Житомирської обл.) 276, 278, 327, 520, 564
- Ходурки**, с. Городницької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 532, 533, 534
- Хожень**, м. 542
- Хойники**, ст., Білорусь 522
- Холм**, м. Люблінської губ. 402
- Холмська губ.** 245
- Холосне**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 283, 284, 393, 394, 570
- Хомівка**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 245, 584
- Хомутець**, с. Брусилівського р-ну Білоцерківського окр. Київської губ. (Брусилівський р-н Житомирської обл.) 491
- Хоросток**, с. Ганнопільської вол. Острозького пов. Волинської губ. (Славутський р-н Хмельницької обл.) 608
- Хороше**, с. Катеринославської губ. (Слов'яносербський р-н Луганської обл.) 568
- Хотинівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 584, 585
- Хочин**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Хочине, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 467, 469, 601
- Хутір**, с. Сульжинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Шепетівський р-н Хмельницької обл.) 527
- Хутір-Вільнянський**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Вільнянка, с. Коростишівського р-ну Житомирської обл.) 408, 450, 543
- Хутір-Гошівський**, с. Великофоснянської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Хутір-Гошів, с. Овруцького р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 316, 318, 319, 320, 321, 322, 324
- Царів Бір**, сл. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоний Бір, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 313, 344, 347, 376
- Царівка**, с. Кичкирівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 457
- Царівка**, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Вільнопілля) 403, 446, 447
- Цвітянка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Цвітянка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 337, 338, 550, 568
- Цицелівка**, с. Ємільчинського р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Яблунівка, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 241
- Цмівка**, с. Хролинської вол. Ізяславського пов. Волинської губ. (Шепетівський р-н Хмельницької обл.) 579
- Чагів**, с. Подільської губ. (Оратівський р-н Вінницької обл.) 390, 502

- Чайківка**, с. Потіївської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 258, 260, 323, 570, 571
- Чарджоу**, м. 269
- Чварте**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 547
- Ченстохов**, м. Петроковської губ. 486, 626
- Червона**, ферма Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. 416
- Червона Волока**, с. Білокуровицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл.) 592
- Червона Воля**, с. Кисорицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 587, 588, 589, 590
- Червона Новоселиця**, с. 618
- Червоне**, м-ко Солотвинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоне, смт Андрушівського р-ну Житомирської обл.) 270, 276, 300, 332, 405, 406, 500, 575, 601
- Червоний Двір**, кол. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Червонодвірка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 364
- Червоні Хатки** (Дренецькі Хатки), х. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоні Хатки, с. Романівського р-ну Житомирської обл.) 345, 596
- Червоноармійськ** (Пулини), м-ко Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійськ, смт Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 242, 243, 275, 278, 299, 336, 432, 433, 436, 443, 452, 478, 494, 501, 511, 554, 576, 634
- Черевки**, с. Словечанської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 431, 432
- Черемошне**, с. Спичинецької вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 454
- Черемошня**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черемошне, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 252, 362, 370, 625
- Черепашинці**, с. Подільської губ. (Калинівський р-н Вінницької обл.) 382
- Черкаси**, м. Київської губ. (Черкаська обл.) 426, 466
- Чернецька Слободка** див. Слобода Чернецька
- Чернеча-Руденька**, х. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Руденька, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 295, 344, 580
- Черниця**, с. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Барвинівка, с. Новоград-Волинського р-ну Житомирської обл.) 345, 378
- Чернігів**, м. Чернігівської губ. (Чернігівська обл.) 618
- Чернігівська губ.** 511, 623
- Чернявка**, с. 278
- Чернявка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 511
- Чернятин**, с. Малочернятинської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Жмеринський р-н Вінницької обл.) 271
- Черняхів**, кол. див. Новосілка
- Черняхів**, м-ко Черняхівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхів, смт Черняхівського р-ну Житомирської обл.) 312, 329, 390, 391, 438, 447, 459, 465, 542, 576, 578, 583, 611
- Чехівці**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 243, 494
- Чехія** 251
- Чехова**, с. Топорівської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 449, 491, 492
- Чижівка**, с. Романовецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 250, 267, 268, 322, 329, 447, 484
- Чміль**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Чміль, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 242, 243, 345, 371, 420, 433, 434, 486
- Чоповицький р-н** Коростенського окр. (Житомирська обл., не існує) 413, 491, 511
- Чоповичі**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Чоповичі, смт Малинського р-ну Житомирської обл.) 255, 320, 321, 389, 414, 415, 597, 599
- Чорна Кам'янка**, с. Буцького р-ну Київської обл. 606
- Чорне**, с. Сербівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. 345
- Чорнодуб**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., не існує) 416, 498, 550
- Чорнорудка**, с. Малочернявської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 400, 403, 498, 502, 530, 596, 608
- Чортків**, м. 346, 535
- Чугуїв**, м. 578
- Чудин**, с. Вишевицької вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Радомисльський р-н Житомирської обл.) 453

- Чуднів**, м-ко і ст. Чуднівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Чуднів, смт Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 242, 285, 292, 303, 309, 338, 346, 362, 373, 398, 400, 420, 513, 523, 529, 544
- Чуднів-Волинський**, ст. Житомирської обл. 449
- Чуднівський р-н** (Житомирська обл.) 556
- Чуків**, с. Подільської губ. (Немирівський р-н Вінницької обл.) 370
- Шабатів-Завод**, х. (Заводський, х. Баранівського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Полянка) 512, 569
- Шабельня**, с., Галичина 401
- Шадура**, кол. Горошківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Шадура, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 250, 514, 624
- Шарнебек**, с. округ Люнебург, Німеччина 446
- Шахворостівка**, с. Коростишівської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 408, 412, 415, 427
- Швайківка**, с. П'ятківської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Бердичівський р-н Житомирської обл.) 471
- Шверін**, м. 382
- Шебедиха**, х. Олевського р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Шебедиха, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 478
- Шеметиця**, с. Лугинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Лугинський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Літки) 572, 609
- Шереметів**, х. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Шереметів, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 275, 344, 379, 381
- Шершні**, с. Чоповицького р-ну Коростенського окр. Київської обл. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 250, 376, 394, 587
- Шисцька Буда**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Буда, с. Житомирського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Заможне) 241, 309, 348, 351, 421, 555, 640
- Ширмівка**, с. Ширмівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Погребищенський р-н Вінницької обл.) 532
- Шитня**, с. Корецької вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 493
- Шишалівка**, х. Овруцького пов. Волинської губ. 365
- Шлаутгоф**, с. 277
- Шлісберг**, х. Ліфляндської губ. 282
- Шоломки**, с. Норинської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Овруцький р-н Житомирської обл.) 347, 488
- Шпакове**, с. Херсонської губ. (Новомиргородський р-н Кіровоградської обл.) 472
- Шпичинці** (Спичинці), с. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 311, 339, 487
- Шуляйки**, с. Романівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Романівський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Романівка) 467
- Шумськ**, с. Троянівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Житомирський р-н Житомирської обл., виключено з облікових даних) 279, 289, 290, 430, 490, 576
- Шухове**, с. Волинської губ. 602
- Щербатівка**, с. Малинської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Малинський р-н Житомирської обл.) 524
- Щербини**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Черняхівський р-н Житомирської обл.) 518, 548, 605
- Щербинівка**, с. Катеринославської губ. 387
- Щиглівка**, с. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Коростишівський р-н Житомирської обл.) 545
- Щорсівка** (Білошиця), с. Іскоростьської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Коростенський р-н Житомирської обл.) 237, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 480
- Югославія** 337
- Юзвин**, с. Білилівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Йосипівка, с. Ружинського р-ну Житомирської обл.) 426, 531
- Юзефин**, кол. Володарсько-Волинського р-ну Київської обл. (Йосипівка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл., приєднано до с. Мар'янівка) 548
- Юзефів**, кол. Рогачівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., не існує) 284
- Юзефівка**, кол. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. (Йосипівка, с. Брусилівського р-ну Житомирської обл.) 407, 408, 562, 575
- Юзефівка**, с. Баранівської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Йосипівка, с. Баранівського р-ну Житомирської обл.) 252, 294, 297, 318, 526, 551
- Юзефівка**, с. Козятинського р-ну Бердичівського окр. Київської губ. (Йосипівка, с. Козятинського р-ну Вінницької обл.) 530

- Юзефівка**, с. Татарновицької вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Йосипівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 407
- Юзефівка**, с. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Йосипівка, х. Коростенського р-ну Житомирської обл., виключено з облікових даних) 458, 501
- Юліанівка**, кол. Водотийської вол. Радомисльського пов. Київської губ. 565
- Юлянівка**, с. (Червоноармійський р-н Житомирської обл.) 628
- Юринці**, с. Подільської губ. (Городоцький р-н Хмельницької обл.) 468
- Юрівка**, кол. Київської губ. (Юрівка, с. Малинського р-ну Житомирської обл.) 431
- Юрівка**, с. Любарської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Любарський р-н Житомирської обл.) 312, 405, 406
- Юрівка**, с. Махнівської вол. Бердичівського пов. Київської губ. (Козятинський р-н Вінницької обл.) 528
- Юрківщина**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл., приєднано до с. Ярунь) 365, 418
- Юрова**, с. Юрівської вол. Овруцького пов. Волинської губ. (Юрово, с. Олевського р-ну Житомирської обл.) 314, 357, 406
- Юстинівка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 422, 529
- Юхнов**, м. Смоленської губ. 254
- Яблунець** див. Малий Яблунець
- Яблунець**, с. і ст. Барашівської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Великий Яблунець, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 333, 544, 558
- Яблунівка**, с. Мархлевського р-ну Волинського окр. (Романівський р-н Житомирської обл.) 296
- Яблунне**, кол. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Зелена Діброва, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 347, 349, 350, 352, 353, 621, 622, 623
- Ягнятин**, с. Ружинської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Ружинський р-н Житомирської обл.) 396
- Ягоденка**, кол. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Червоноармійський р-н Житомирської обл., не існує) 515
- Ягоденка**, кол. Ушомирської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ягодинка Друга, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 283, 485, 536, 570
- Ягоденка**, с. Пулинської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Ягодинка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 242, 550
- Ягоденка**, с. (Ягодинка, с. Володарсько-Волинського р-ну Житомирської обл.) 578
- Яготин**, м-ко Полтавської губ. (Яготин, м. Яготинського р-ну Київської обл.) 582
- Язвинка** див. Грінталь
- Яйно**, с. Боровненської вол. Ковельського пов. Волинської губ. (Піщане, с. Камінь-Каширського р-ну Волинської обл.) 394
- Ялтушків**, с. Подільської губ. (Барський р-н Вінницької обл.) 236
- Яменець**, сл. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Яменець, с. Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 238, 366, 367, 368, 623
- Янів**, с. Подільської губ. (Іванів, с. Калинівського р-ну Вінницької обл.) 492
- Янушевичі**, х. Житомирської міськради Житомирської обл. (Іванівка, с. Житомирського р-ну Житомирської обл.) 514
- Янушівка**, с. Курненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Теньківка, с. Червоноармійського р-ну Житомирської обл.) 236, 276, 549, 628
- Янушпіль**, м-ко Янушпільської вол. Житомирського пов. Волинської губ. (Іванопись, смт Чуднівського р-ну Житомирської обл.) 246, 259, 279, 302, 306, 310, 369, 379, 380, 402, 403, 420, 435, 466, 479, 481, 490, 491, 510, 579
- Янче-Рудня**, с. Ємільчинської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Рудня-Іванівська Ємільчинського р-ну Житомирської обл.) 238, 493, 611
- Ярешки** (Єрешки), с. Бровківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 292, 355, 378, 379
- Яроповичі**, с. Ходорківської вол. Сквирського пов. Київської губ. (Андрушівський р-н Житомирської обл.) 288, 416, 469, 470, 607
- Ярослава**, с. Тамбовської губ. 306
- Ярославець**, с. Люблінської губ. 581
- Ярославичі**, с. Ярославської вол. Дубнівського пов. Волинської губ. (Млинівський р-н Рівненської обл.) 451
- Ярославль**, м. Ярославської губ. 449
- Ярунь**, с. Жолобненської вол. Новоград-Волинського пов. Волинської губ. (Новоград-Волинський р-н Житомирської обл.) 282, 285, 299, 400, 458, 462, 590, 608

Список скорочень

- а.-р. – антирадянський
а.-к. – антикологоспний
БАО – батальйон аеродромного авіа базування
БУ – будівельне управління
БУПР – будинок громадських примусових робіт
ВДТВ – відділення дорожньо-транспортного відділу
в/з – військове з'єднання
ВК ВС СРСР – Військова колегія Верховного Суду СРСР
ВО – військовий округ
вол. – волость
ВПА – Волинська повстанська армія
ВТ – військовий трибунал
ВТК – виправно-трудова колонія
ВТТ – виправно-трудова табір
ВУЦВК – Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет
в/ч – військова частина
гв. – гвардійська
губ. – губернія
ГУБД НКВС – Головне управління державної безпеки НКВС
ДВБР – дільниця військово-будівельних робіт
ДТВ – дорожньо-транспортний відділ
ЗабВО – Забайкальський військовий округ
зав. – завідувачий
заст. – заступник
з-д – завод
КВО – Київський військовий округ
КОВО – Київський особливий військовий округ
кол. – колонія
ком. – командир
к.-р. – контрреволюційний
ЛВО – Львівський військовий округ
ЛенВО – Ленінградський військовий округ
л-т – лейтенант
МВ – міський відділ
МВО – Московський військовий округ
МК – міський комітет
м-ко – містечко
мол. – молодший
н. вища – незакінчена вища
НКВС – наркомат внутрішніх справ
н. середня – неповносередня
нач. – начальник
о. – острів
обком – обласний комітет
обл. – область
облвідділ – обласний відділ
облсуд – обласний суд
ОВ – окружний відділ
ОДПУ – Об'єднане Державне Політичне Управління
ОДСЧА – Особлива Далекосхідна Червонопрапорна Армія
ОК – окружний комітет
окр. – округ
ОН – Особлива нарада
ОрлВО – Орловський військовий округ
ОСВ – особливий відділ
ПА – повітряна армія
ПЗЗ – Південно-Західна залізниця
пов. – повіт
ПОВ – Польська організація військова
пом. – помічник
ППО – протиповітряна оборона
ПрикВО – Прикарпатський військовий округ
ПТАП – протитанковий артилерійський полк
П.-УкрВО – Південно-Український військовий округ
П.-УралВО – Південно-Уральський військовий округ
РАБ – район авіа базування
РВ – районний відділ
р-н – район
р. н. – рік народження
РСЧА – робітничо-селянська Червона Армія
с. – село
с. б. – стрілецький батальйон
с. бр. – стрілецька бригада
с. д. – стрілецька дивізія
с. к. – стрілецький корпус
сл. – слобода
сmt – селище міського типу
СПВ – секретно-політичний відділ
ССТ – сільське споживче товариство
с-т – сержант
ст. – станція, стаття, старший
ст-ця – станиця
ТВ – транспортний відділ
тов-во – товариство
УАПЦ – Українська автокефальна православна церква
УВБР – управління військово-будівельних робіт
УВО – Українська військова організація
УНР – Українська Народна Республіка
УНР-99 – управління начальника будівельних робіт (нумерація за текстом)
УПА – Українська повстанська армія
УралВО – Уральський військовий округ
уроч. – урочище
УТОС – Українське товариство сліпих
х. – хутір
ХВО – Харківський військовий округ
ф-ка – фабрика
ФЗУ – фабрично-заводське учнівство
чл. – член
ШЕД – шляхоексплуатаційна дільниця

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ

- № 1. Наказ Житомирської надзвичайної комісії з боротьби з контрреволюцією, саботажем, спекуляцією, бандитизмом та посадовими злочинами. 20 березня 1919 р. 61
- № 2. Із газети «Волынская заря» про заручників, вивезених більшовиками. 21 серпня 1919 р. 62
- № 3. Наказ Волинського губкомісара про відновлення роботи державних і громадських установ УНР. 24 серпня 1919 р. 62
- № 4. Із кореспонденції газети «Громадянин» про діяльність Житомирської надзвичайної комісії з боротьби з контрреволюцією, саботажем, спекуляцією, бандитизмом та посадовими злочинами. 28 серпня 1919 р. 64
- № 5. Повідомлення газети «Громадянин» про похорон коменданта облоги К. Г. Возного. 2 вересня 1919 р. 65
- № 6. Лист В. Кравченка до редакції газети «Громадянин» про реквізицію більшовиками його приватної бібліотеки та літературних праць. 4 вересня 1919 р. 65
- № 7. Із кореспонденції газети «Громадянин» «Список жертв Житомирської „Чрезвычайки”». 13 вересня 1919 р. 66
- № 8. Витяги з метричних книг реєстрації смерті громадян у м. Житомирі. 1919 р. 68
- № 9. Із кореспонденції газети «Волынский пролетарий» «Деятельность Волынской губернской чрезвычайной комиссии». 8 грудня 1921 р. 69
- № 10. Кореспонденція газети «Волынский пролетарий» «За что карает Советская власть». 20 грудня 1921 р. 70
- № 11. Кореспонденція газети «Волынский пролетарий» «Деятельность Волынской губернской чрезвычайной комиссии». 24 грудня 1921 р. 72
- № 12. Витяг із протоколу допиту А. Остальського, обвинуваченого в підбурюванні своїх прихожан проти вилучення церковних цінностей для врятування голодуючих. 11 травня 1922 р. 73
- № 13. Вирок Волинського губревтрибуналу з обвинувачення А. Остальського в агітації своїх прихожан проти вилучення церковних цінностей для врятування голодуючих. 7–10 червня 1922 р. 74
- № 14. Телеграфне розпорядження секретаря ЦК КПУ Д. З. Мануїльського Волинському губкому КПУ про активізацію боротьби з прихильниками Патріарха Тихона. 14 серпня 1922 р. 75
- № 15. Витяг із постанови Волинського губвідділу ДПУ УСРР про порушення клопотання перед Комісією при НКВС про адміністративну висилку громадян, причетних до Ємільчинської підпільної контрреволюційної організації. 28 червня 1923 р. 76
- № 16. Акт комісії з розкуркулення громадян с. Некраші Левківського району. 24 серпня 1923 р. 78
- № 17. Витяг із протоколу засідання Житомирської окружної ліквідаційної комісії з розкуркулення громадян с. Черняхів Черняхівського району. 8 жовтня 1923 р. 78

- № 18. Постанова Уповноваженого ДПУ УСРР про порушення клопотання перед Особливою нарадою при Колегії ДПУ УСРР про ув'язнення С. А. Орлика. 7 вересня 1927 р. 79
- № 19. Циркулярний лист Волинського окрпарткому Мархлевському райпарткому про підготовку до виселення з району куркулів-експертників. 10 березня 1930 р. 80
- № 20. Інструкція начальника оперативної групи Коростенського окрвідділу ДПУ УСРР сільуповноваженим Городницького району в зв'язку з проведенням операції з виселення куркулів на північ. Березень 1930 р. 81
- № 21. Заява малолітніх дітей Янчевських Волинському окрвиконкому про виділення їм частини землі з посівом та надання житлового помешкання. 19 червня 1930 р. 83
- № 22. Акт опису майна висланого куркуля В. Малахівського для продажу з публічних торгів за несплату його дочкою штрафу за хлібозаготівлю. 23 жовтня 1930 р. 84
- № 23. Лист секретаря Дзержинського райпарткому Вінницькому обкому КП(б)У про продовольчі труднощі в районі. 26 квітня 1933 р. 85
- № 24. Постанова Особливого відділу УДБ НКВС УСРР про заборону повернення в Україну М. В. Струсевичу після відбуття покарання. 9 листопада 1934 р. 86
- № 25. Витяги із протоколів допитів обвинуваченого в антирадянській агітації І. С. Раузе-Радецького. 6–7 січня 1935 р. 87
- № 26. Постанова Новоград-Волинського райвідділу НКВС стосовно пред'явлення А. Ц. Богущькому обвинувачення в зв'язках з Польщею та антиколгоспній агітації. 11 січня 1935 р. 88
- № 27. Проект листа Житомирського міськпарткому про негайне звільнення з роботи працівників підприємств, установ та організацій міста, підозрюваних в антирадянській агітації. Квітень 1935 р. 89
- № 28. Лист Житомирського міськпарткому міськвідділу НКВС про перегляд списків працівників підприємств, установ та організацій міста, підозрюваних в антирадянській агітації, та життя до них відповідних заходів. 15 червня 1935 р. 90
- № 29. Постанова Президії ЦВК УСРР про розформування Мархлевського польського і Пулинського німецького національних районів Київської області. 3 жовтня 1935 р. 90
- № 30. Постанова РНК УСРР «Про переселення з колишнього Мархлевського району». 9 жовтня 1935 р. 92
- № 31. Витяги зі списків працівників підприємств, установ та організацій м. Житомира, підозрюваних в антирадянській агітації. 1935 р. 92
- № 32. Лист заступника наркома внутрішніх справ УРСР начальнику Житомирського облуправління НКВС про негайне виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до наказу НКВС СРСР № 00485. 18 жовтня 1937 р. 94
- № 33. Інформація Червоноармійського райкому КП(б)У секретарю Житомирського облоргбюро КП(б)У в зв'язку з арештами громадян району, підозрюваних у контрреволюційній діяльності, та ворогів народу. 26 жовтня 1937 р. 95
- № 34. Лист начальника 8-го відділу Головного управління держбезпеки НКВС СРСР начальнику Житомирського облуправління НКВС про негайне виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до наказу НКВС СРСР № 00439. 1 листопада 1937 р. 96

№ 35. Акт УНКВС по Житомирській області про виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р. 1 листопада 1937 р.	97
№ 36. Акт УНКВС по Житомирській області про виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до протоколу № 16 від 29 жовтня 1937 р. 5 листопада 1937 р.	99
№ 37. Лист начальника УНКВС по Житомирській області Наркому внутрішніх справ УРСР про збільшення ліміту по 1-й категорії для трійки при УНКВС по Житомирській області. Не раніше 19 листопада 1937 р.	102
№ 38. Акт Бердичівського міськвідділу НКВС про виконання вироку над засудженими до вищої міри покарання відповідно до протоколу № 130 від 18 жовтня 1937 р. 25 листопада 1937 р.	103
№ 39. Доповідна записка УНКВС по Житомирській області секретарю Житомирського облоргбюро КП(б)У про контрреволюційні виступи громадян м. Житомира в зв'язку з виборами до Верховної Ради СРСР. 9 грудня 1937 р.	104
№ 40. Витяг із протоколу засідання трійки при УНКВС по Житомирській області про засудження до вищої міри покарання С. С. Волощука. 27 грудня 1937 р.	107
№ 41. Зі зведень УНКВС по Житомирській області про оперативно-слідчу роботу за період з 1 жовтня 1937 р. по 1 січня 1938 р. 1 січня 1938 р.	107
№ 42. Лист ув'язненого А. Д. Мельцера до дружини про знущання над ним у Бердичівській тюрмі. 7 лютого 1938 р.	108
№ 43. Лист начальника Малинського райвідділу НКВС УРСР Михайленка Наркому внутрішніх справ СРСР Єжову про порушення в оперативно-слідчій роботі. [1938]	109
№ 44. Витяг із заяви ув'язненого В. О. Андрушенка Наркому внутрішніх справ СРСР про перегляд його справи. 16 квітня 1939 р.	110
№ 45. Скарга ув'язненої Житомирської тюрми Г. Г. Корт облпрокурору про перегляд її справи та звільнення з тюремного ув'язнення разом із дитиною. 1 серпня 1939 р.	111
№ 46. Витяг із постанови Новоград-Волинського міськвідділу НКВС УРСР про порушення клопотання перед Особливою нарадою при НКВС СРСР про відміну рішення відносно ув'язненої Г. Г. Корт. 11 січня 1940 р.	112
№ 47. Висновок прокуратури Житомирської області на скаргу брата ув'язненого М. П. Терещука. 14 квітня 1940 р.	113
№ 48. Висновок прокуратури Житомирської області про недоцільність перегляду справи Ю. К. Дорна та ін., обвинувачених в причетності до контрреволюційної фашистської організації та антирадянській агітації. 30 липня 1940 р.	114
№ 49. Довідка Головного управління держбезпеки НКВС СРСР на колишнього військовополоненого Т. А. Бобра, обвинуваченого у здачі в полон під час радянсько-фінляндської війни 1939–1940 рр. 18 листопада 1940 р.	115
№ 50. Скарга ув'язненого А. Й. Стотланда Верховному Суду СРСР про перегляд його справи. 30 січня 1954 р.	116
№ 51. Із протесту в порядку нагляду Генерального прокурора СРСР Військовій колегії Верховного Суду СРСР про зниження міри покарання ув'язненому А. Й. Стотланду. 11 травня 1955 р.	117

№ 52. Протокол допиту свідка В. І. Бруховського у кримінальній справі І. С. Раузе-Радецького з обвинувачення в антирадянській діяльності. 26 травня 1956 р.	118
№ 53. Звинувачувальний висновок у кримінальній справі С. О. Бабича і В. М. Тарасюка з обвинувачення у виготовленні й розповсюдженні антирадянських листівок. 17 травня 1960 р.	120
№ 54. Антирадянська листівка, виготовлена і розповсюджена С. О. Бабичем і В. М. Тарасюком. 1960 р.	122
№ 55. Постанова УКДБ по Житомирській області про пред'явлення обвинувачення Л. Р. Мозолевському в антирадянській діяльності. 8 грудня 1962 р.	122
№ 56. Протокол допиту свідка М. В. Хомичевського у кримінальній справі А. Шевчука з обвинувачення в антирадянській діяльності. 1 липня 1966 р.	123
№ 57. Оглядова довідка за припиненою справою на О. Я. Шумського та ін., обвинувачених у причетності до Української військової організації. 17 вересня 1966 р.	125
№ 58. Витяг із заяви ув'язненого В. В. Овсієнка Управлінню КДБ по Житомирській області про відмову брати участь у кримінальній справі правозахисника Дмитра Мазура. 28 жовтня 1980 р.	126
№ 59. Висновок прокурора УРСР у кримінальній справі Ф. В. Короля. 12 липня 1991 р.	128
№ 60. Висновок прокурора Житомирської області у кримінальній справі А. О. Шевчука. 20 вересня 1991 р.	129
№ 61. Постанова прокурора Житомирської області у кримінальній справі І. Д. Сухана. 18 грудня 2002 р.	130

Зміст

1. Вступ	
1.1. Від керівництва області	5
1.2. Від упорядників	7
1.3. Трагічні сторінки історії Житомирщини 1917–1980-х років	10
2. Мовою документів	
2.1. Оригінальні документи	61
2.2. Спогади репресованих і свідків тогочасних подій	132
3. Наші видатні земляки	
3.1. На терезах муз та мойр (Бруховський В. С.)	145
3.2. З криниць народної творчості (Дмитрук Н. К.)	149
3.3. Крізь терни до зірок (Корольов С. П.)	150
3.4. Класик української етнографії (Кравченко В. Г.)	162
3.5. Двічі розстріляний (Любович А. М.)	173
3.6. Перший єпископ УАПЦ на Волині (Орлик С. А.)	184
3.7. Географ, краєзнавець, педагог (Постоев П. Г.)	190
3.8. Професор з Вільшанки (Рихлік Є. А.)	194
3.9. Мріяв про незалежну Україну (Фещенко-Чопівський І. А.)	199
3.10. З полону забуття (Фінкельштейн В. С.)	205
3.11. Священик, поет, перекладач (Хомичевський М. В.)	208
3.12. Провідник українізації (Шумський О. Я.)	222
3.13. Один з перших (Щастний О. М.)	228
4. Згадаємо поіменно	
4.1. Довідки про репресованих уродженців і жителів Житомирської області (літери А, Б, В)	235
4.2. Фото репресованих із сімейних архівів та архівно-слідчих справ	641
5. Науково-довідковий апарат	
5.1. Коментарі до документів	651
5.2. Довідка про зміни в адміністративно-територіальному поділі в Житомирській області. 1917–2003 рр.	654
5.3. Іменний покажчик	658
5.4. Географічний покажчик	667
5.5. Список скорочень	718
5.6. Перелік документів	719

Наукове видання

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У двадцяти семи томах

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

У семи книгах

Книга перша

Редактор *А. П. Онопрійчук*
Технічний редактор *М. М. Виторхонюк*
Художнє оформлення обкладинки *Ю. І. Бірюкова*
Художнє оформлення *О. Л. Федорчук*
Коректор *Л. В. Давидова*
Комп'ютерна верстка *Т. М. Безверхої*

Формат 70x100/16. Гарнітура Times.
Друк офсетний. Папір офсетний.
Умов. друк. арк. 42,08. Обл.-вид. арк. 80,91.
Тираж 3000 прим. Зам. 2092.

Житомирське комунальне книжково-газетне видавництво «Полісся».
10008 Житомир, вул. Шевченка, 18а.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру: серія ЖТ № 5 від 26.02.2004 року.

- Реабілітовані історією:** У двадцяти семи томах. Житомирська область: У 7 кн. / Головна редколегія (голова П. Т. Тронько, заступники голови О. П. Реєнт, Ю. З. Данилюк та ін.); редколегія тому (голова І. М. Синявська, заступник голови Л. А. Копійченко та ін., науково-редакційна група при редколегії тому). – Кн. 1. – Житомир, 2006. – 724 с.
ISBN 966-655-220-5

У першій книзі тому «Реабілітовані історією. Житомирська область» зібрані матеріали про політичні репресії на Житомирщині часів радянської доби. Книга містить історичний нарис про необґрунтовані покарання, утиск прав і свобод уродженців та мешканців краю. Викладені факти підтверджуються численними прикладами, оригінальними документами, спогадами репресованих, свідків трагічного минулого. Біографічні нариси розповідають про долю видатних людей Житомирщини, які внесли значний вклад у культурне, політичне, економічне життя країни і були репресовані. У книзі вміщено майже 5 тисяч коротких довідок на репресованих, прізвища яких починаються з літер А, Б, В.

Книга призначена для викладачів, студентів, учнів, вчителів, краєзнавців, а також всіх, хто цікавиться історією України.

ББК 63.3 (4Укр – 4Жит)